

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

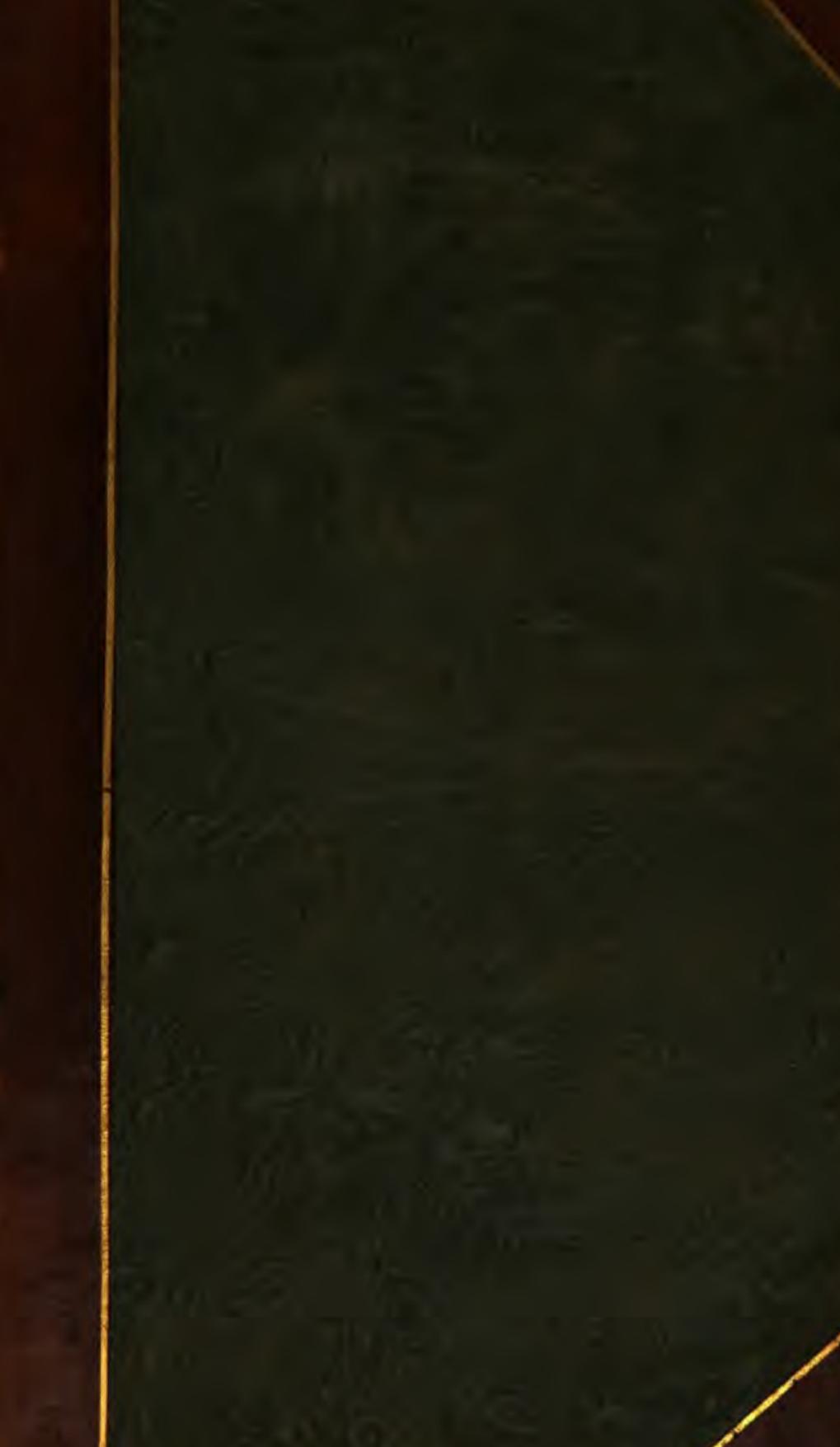
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

F. PARSONS,
5 NEWTON ST.
Upton-street,
New-Bedford.

HARVARD COLLEGE
LIBRARY

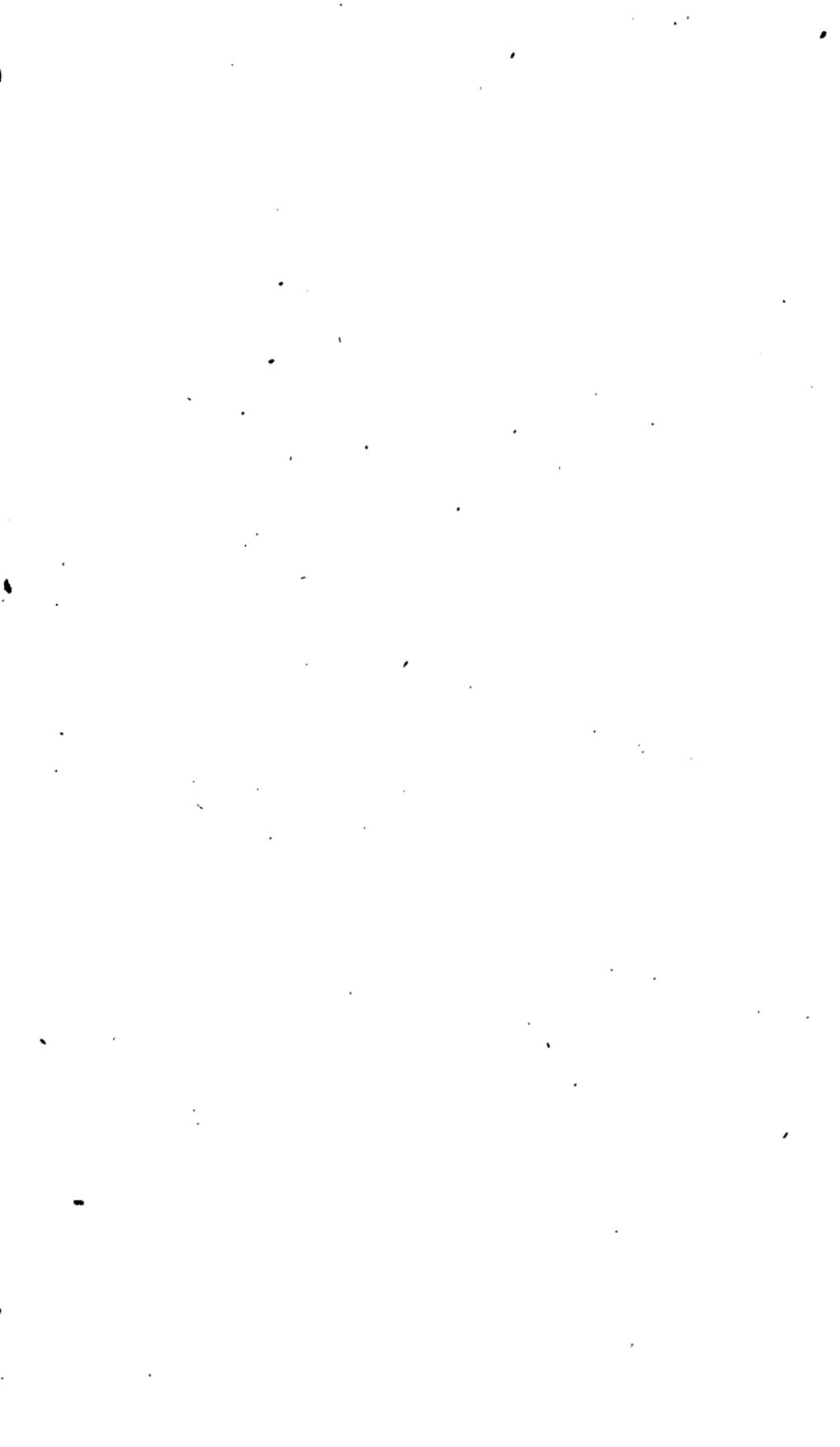
GIFT OF THE
GRADUATE SCHOOL
OF EDUCATION

3 2044 102 772 597

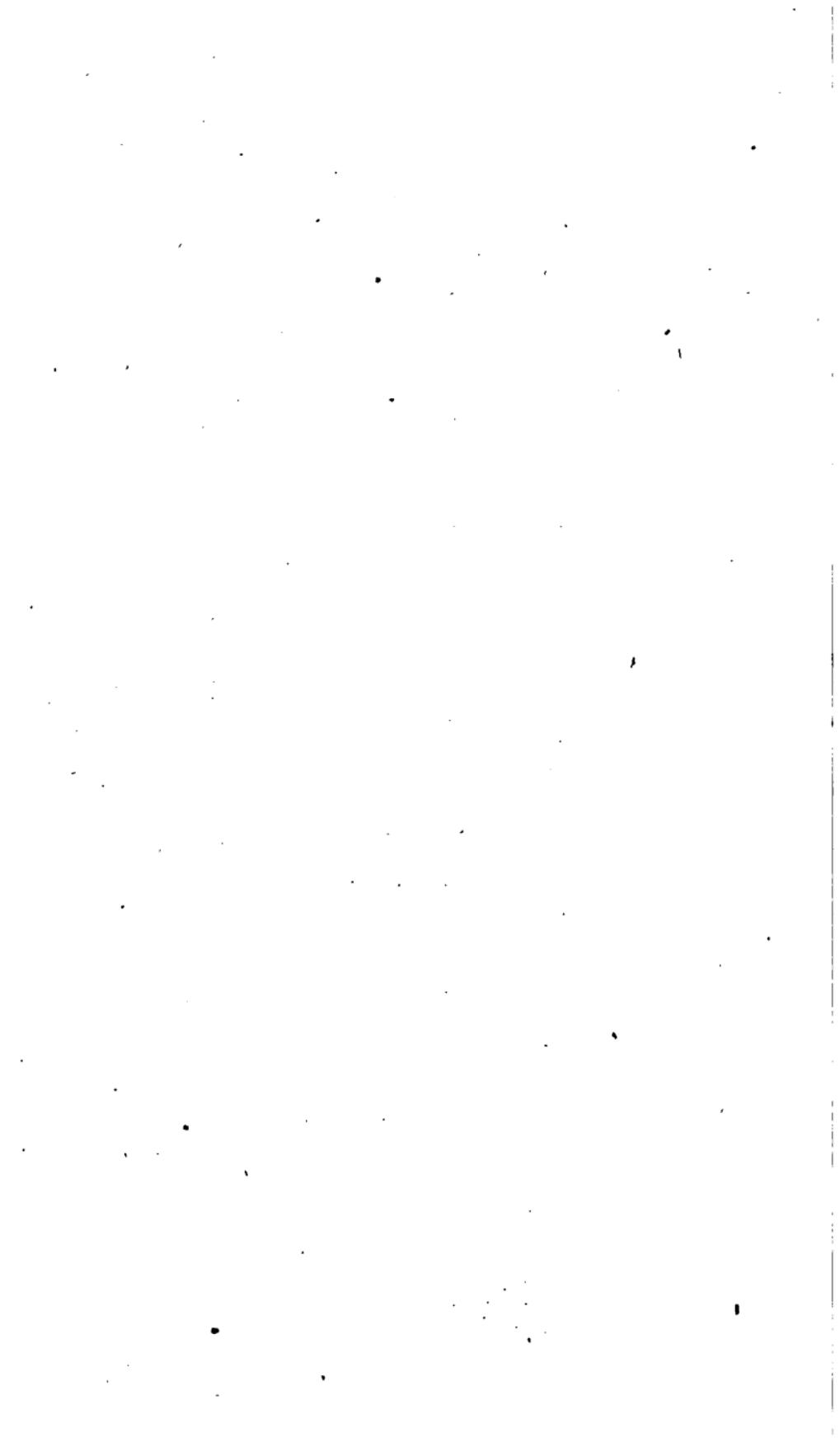
y

ys.

Dean's Stereotype Edition.

THE
G R E E K R E A D E R,

BY

FREDERIC JACOBS,

PROFESSOR OF THE GYMNASIUM AT GOTHA, AND EDITOR OF THE ANTHOLOGIA.

WITH

**IMPROVEMENTS, ADDITIONAL NOTES, AND
CORRECTIONS,**

BY DAVID PATTERSON, A.M.

TENTH NEW YORK, FROM THE NINTH GERMAN EDITION,

CORRECTED AND IMPROVED,

WITH

NUMEROUS NOTES, ADDITIONS, AND ALTERATIONS,

NOT IN ANY FORMER EDITION,

BY PATRICK S. CASSERLY, T.C.D.

PRINCIPAL OF THE CHRESTOMATHIC INSTITUTION, AND AUTHOR OF
"A NEW LITERAL TRANSLATION OF LONGINUS."

NEW YORK:

**W. E. DEAN, PRINTER AND PUBLISHER, 2 ANN STREET,
COLLINS, KEENE & CO., 254 PEARL STREET.**

.....
1838.

EdueT 1118.38.472

HARVARD COLLEGE LIBRARY
GIFT OF THE
GRADUATE SCHOOL OF EDUCATION
28 Jan 1927

ENTERED,

According to the Act of Congress, in the year 1836, by
WILLIAM E. DEAN,
In the Clerk's office of the District Court of the Southern District of
New York.

STEREOTYPED BY F. F. RIPLEY,
NEW YORK.

TO

CHARLES ANTHON, L.L.D.,

JAY-PROFESSOR OF THE GREEK AND LATIN LANGUAGES, AND OF ARCHEOLOGY AND
ANCIENT GEOGRAPHY, AND RECTOR OF THE GRAMMAR SCHOOL,
IN COLUMBIA COLLEGE, NEW YORK.

SIR,

In being permitted to dedicate this new edition of "THE GREEK READER" to you, a degree of importance must henceforward be attached to the work, to which the humble labours of the Editor could lay no intrinsic claim.

Any book, how unimportant soever it may appear, when honoured with the approbation of one of the first classical scholars of the age, cannot ever afterwards fail,—like bullion, comparatively valueless in itself, until stamped with the sanction of the reigning executive,—to pass current, among the standard literature of the country.

It thence, in some measure, becomes what the historian of the Peloponnesian war so prophetically called his inimitable production,

κτῆμα τε ἐς ἀεί.

To whom then could this little volume,—intended for the special use of American youth,—with more propriety be dedicated, than to him, whose extensive researches, splendid talents, and elaborate productions, have formed a new era in American literature,—have excited the grateful admiration of one hemisphere, and commanded the deferential regard of the other?

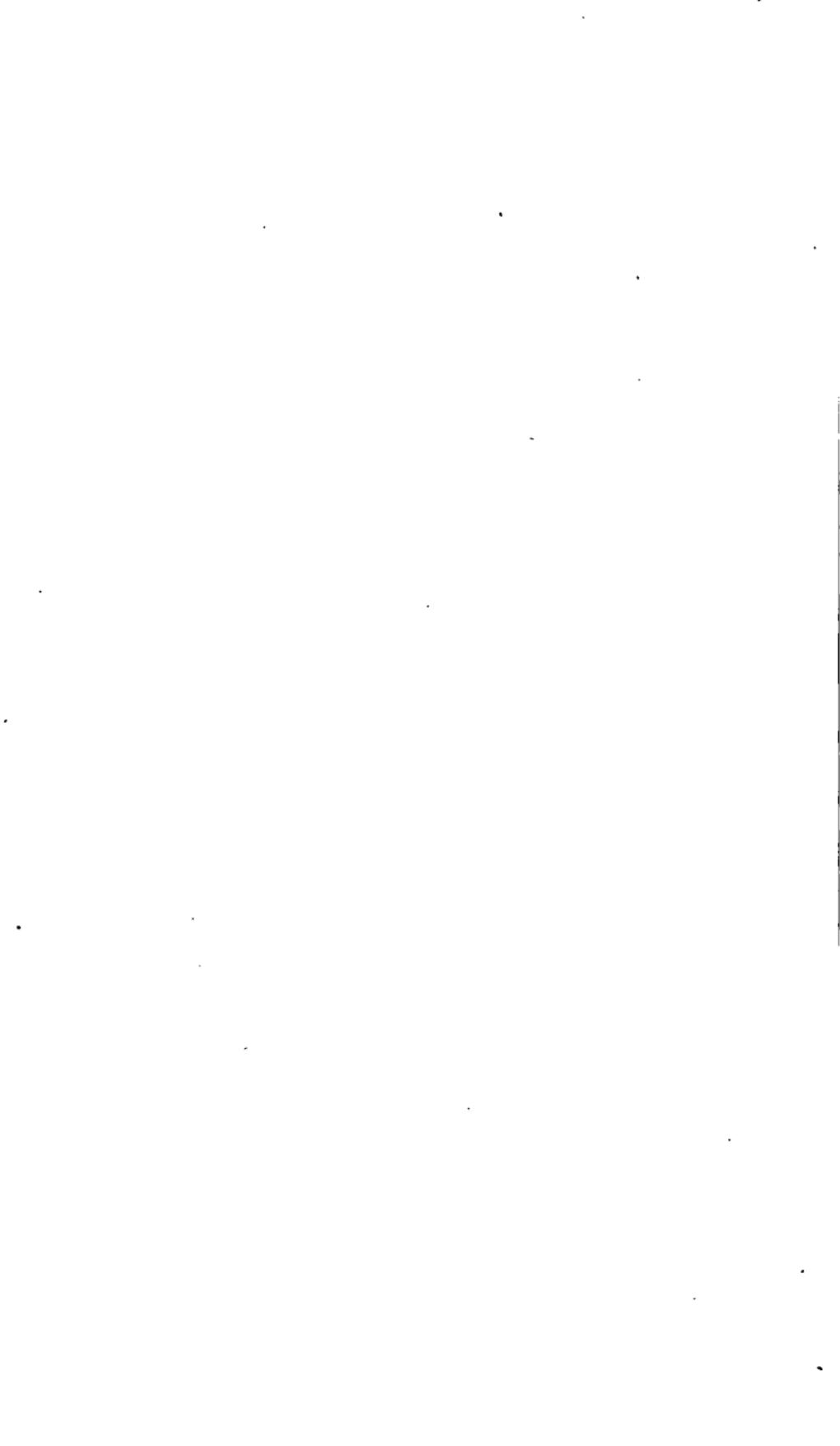
With every sentiment of respect for your multifarious and solid acquirements,—of wonder at the vast extent of your untiring industry,—and of thankfulness for the improvement and pleasure, so often derived from the perusal of your truly valuable works,

I have the honour to remain, Sir,

Your much obliged and obedient servant,

PATRICK S. CASSERLY.

*Chrestomathic Institution,
Feb. 23, 1836.*

PREFACE

TO THE FIRST NEW YORK EDITION.

The present work has been compiled from the "Elementarbuch der griechischen Sprache für Anfänger und Geübtere von Friedrich Jacobe," which has superseded every other work of the kind in Germany. The Elementarbuch is published in four volumes, 12mo. with extensive marginal notes, and a lexicon of the words contained in the work. The first of these four volumes consists of the miscellaneous matter which is inserted in this work from the beginning to the historical and biographical selections. The second volume of the Elementarbuch, which is entitled "Attica," contains portions of Plutarch's Lives, Xenophon's History, Thucydides, the Orators, and Herodotus. The third volume is named "Socratea," and is composed of selections from the Greek philosophers,—Xenophon, Plato, Stobæus's extracts, and Plutarch. The fourth volume is devoted to poetical extracts, embracing specimens of the gnomic, epic, pastoral, and lyric poetry of the Greeks.

It will be perceived, that the whole of the Elementarbuch would be too extensive a course for the present condition of our classical schools. Too narrow limits, however, ought not to be assigned to the studies of the youth whose annual exhibitions are ever reminding us how rapidly they are advancing in the career of classical literature. Under these impressions the whole of the first volume of the Elementarbuch, Plutarch's Lives from the second volume, and some of the extracts from Homer from the fourth volume, have been selected to compose the present work. The compilation is such as not only to afford the learner a series of progressive lessons, but also to improve his taste, correct his judgment, and, above all, to inspire him with a relish for the history of the most distinguished and most cultivated people of that age.

The first part of the present work is arranged according to the order of the inflections in the Grammar, and is designed immediately to exercise the learner on the principles and rules which are therein taught him. This part is succeeded by a few choice fables and apophthegms, which are selected to suit the acquirements of the learner, and to interest his attention. Further to promote these purposes, and also to make him acquainted with new terms, the selections in natural history have been compiled. As the mythology of the Greeks is so much interwoven with their history, it has been deemed expedient to introduce a few pages on that subject. These are properly followed by some of Lucian's mythological dialogues, which admirably ridicule the superstitious notions of the Greeks. The geographical and biographical sections are next introduced,—the former, if perused with good maps, will communicate to the reader much useful information, the latter will serve as an introduction to Grecian history, and both of them will advance him in his knowledge of the language. The work is closed with a few extracts from Homer, which are sufficient to inspire the reader with a desire to peruse the whole of that divine poet.

The text has been collated with the most approved editions, and has been corrected where faulty. All the important notes of the Elementarbuch have been translated; but those which were considered to be obvious to the learner have been omitted to give place to more useful matter. Another important change has been introduced into this work. Many of the notes in the Elementarbuch are merely references to the principles and rules in Buttmann's Greek Grammar,—a book used in few or none of the schools and colleges in this country. In the present work these references have been thoroughly discussed and illustrated. Every opportunity has also been embraced to explain the government of the moods and tenses, and thence to fix their genuine signification. The adverbs and conjunctions, which have long been obstacles in the course of the learner, and which have been so little understood in their power and import, have, in this work, been traced to their source, and thence an attempt has been made to fix their radical meanings, and their power. In the lexicon which closes the work, the inflections of the nouns and regular verbs, have, in general, been omitted. However, where any anomaly exists in verbs, either with respect to their significations or their forms, such irregularity has been invariably discussed at length. Where the radical meaning of a word was omitted in the German edition, such an omission has been always supplied in the present work.

Due attention has also been bestowed on the correction of the press, and the editor hopes that few typographical errors will be found in the work.

The *Greek Reader*, thus prepared, the editor commits to the judgment of the admirers of Grecian literature, and hopes that his attempts to facilitate the acquisition of the Greek language, will be successful, and merit a share of public patronage.

New York, September 7th, 1827.

PREFACE

TO THE SECOND NEW YORK EDITION.

THE rapid sale of the former edition of the Greek Reader, has assured the Editor that his exertions to supply a useful introductory school-book have not been entirely unsuccessful. In the present edition, the text has been repeatedly compared with the best editions of the works from which it has been extracted, and has undergone several important corrections.

The notes have been written altogether anew; and such alterations and improvements have been made, as the Editor's experience in the use of the work had suggested. The most of them refer to the correct use of the moods and tenses, and to the power and primary signification of the particles; since it is only by a thorough comprehension of these, that the pupil can hope to attain a knowledge of such a language as the Greek.

Great additions have been made to the Lexicon, both in the number of words and in their various significations. This part of the work has been compared with the original German edition, and corrected by Mr. Lutz, a profound and accomplished scholar from the University of Gottingen. By these means the Editor hopes he has considerably enhanced the utility of the Greek Reader, and has increased its claims to the patronage of those engaged in the instruction of youth.

That the object of the Notes to this work may be distinctly understood, the Editor states, that they have been compiled, not to supersede the observations and instructions of teachers, but rather to serve as a clew to them. Until the pupil shall have acquired a tolerable facility in the business of translation, his teacher ought to serve, in a great measure, both as a Grammar and a Dictionary. Unless this plan be pursued, the pupil will be surrounded with difficulties; and from the slowness of his progress and irksomeness of the labour, he will be finally discouraged. The success of this plan has been fully tested by the Editor, and his zeal for the cultivation of classical learning will plead his excuse for offering in this place these observations.

New York, January, 1829.

P R E F A C E

TO THE STEREOTYPE EDITION.

IN bringing forth this Stereotype edition of the Greek Reader, it may not be irrelevant to state the grounds on which it is presumed to possess stronger claims on the patronage of our Classical Institutions, than any hitherto published.

As a matter of *primary* importance, the text has undergone a careful and an accurate revision throughout. *Secondly*, much attention has been given to the elucidation of the different parts of speech; particularly in the twelve first sections under the head of the Declensions of Nouns, Pronouns, and Adjectives; as well as under that of the Conjugations of Verbs, both Regular and Irregular.

By thus familiarly explaining the comparison and agreement of adjectives, the anomalies of substantives, and the various moods and tenses of verbs, not only is the parsing, but the translation, rendered more attainable by the youthful student:—and when it is considered, that the Greek Reader is one of the first books usually put into the hands of boys, at the most respectable Academies in the country, these unassuming, but useful additions cannot be deemed either inappropriate or inconsiderable. For, every teacher of experience is aware, that on the difficulty or facility with which the juvenile aspirant crosses the threshold of language, not unfrequently depends his future pleasure or disgust, failure or success, in posterior studies; and that consequently the path should be strewn with flowers, not thorns.

This explanatory process is continued, until the pupil is considered firmly grounded in all the parts of speech, but especially in the verbs.

Thirdly, some few inaccuracies in the formation or derivation of verbs, introduced or overlooked by former Editors, have been corrected. *Eidōs*, which had been given as a participle from *oīda*, and *Biōs*, as the participle pres. of *Biōw*, may be adduced as examples.

Fourthly, in the LEXICON heretofore appended to the work, an entire change has been effected:—the proper names being now given separately in an INDEX or NOMENCLATURE; with a more detailed account of each person or place: while the remaining, and by far the more important part, retained under its former title, has been considerably improved and enlarged, in the following particulars, viz.:—1st, by giving the principal moods and tenses of the more necessary and anomalous verbs:—2dly, by introducing the derivation of every word, needful to the youthful student:—and 3dly, by assigning, in various instances, meanings better adapted to the sense of the text.

The wonder should be, why these improvements had not been long since introduced into this popular work, not that they are now, for the first time, inserted. From the lamentable deficiency heretofore existing with regard to the principal moods and tenses, the student was obliged to have recourse to large and unwieldy Lexicons, or depend

on the constant and never-ceasing aid of his teacher:—and this, in a large school, must ever be productive of much inconvenience and interruption; and is, at best, of a precarious nature.

This glaring deficiency in all anterior editions, and the despair of rendering the Lexicon, attached to the work, sufficiently copious for the wants of the student, most probably induced the Editors of the last Boston edition to dispense with the Lexicon of common names altogether. But here, like the *wise* men described in Horace, while avoiding one error, they fall into a greater. A boy commencing Greek Reader cannot be expected to possess the discrimination, the patience or the tact, requisite to enable him to consult a large and detached Lexicon, either with benefit to himself or credit to his teacher: whereas if there be a suitable Lexicon attached to the work, containing every thing essential for the pupil, he will not only study with greater facility, higher pleasure, and more profit, but be fully qualified, after he will have gone through this, to enter on the study of a more advanced author, and a more ponderous Lexicon.

With regard to the numerous derivations introduced in this edition, it is anticipated, that no advocate of sound learning will contest their utility. And although some of these may, to a casual observer, appear fanciful or far-fetched, still when it is recollect, that the very strangeness of a radix will very commonly imprint the meaning of both primitive and derivative more indelibly on the mind, than any other operation, these additions must unquestionably produce a salutary effect.

Fifthly, various portions of the work have been explained or elucidated by notes, or *literal* translations; wherever a word or paragraph occurs, likely to create any difficulty to the learner. Those on Plutarch—in compliance with an intimation, expressed to the Publisher, by one of the ablest scholars, and most sagacious critics* of the Western World—are more numerous than all the rest. These are generally marked with an asterisk (*), or an obelisk (†).

A few parallel passages and original notes have been interspersed.

On the whole, it is to be hoped, that—notwithstanding some errors may have escaped all the care and diligence of the Editor—the present edition has been brought still nearer to perfection than any yet published in the U. States. This last observation will doubtless be received *cum grano salis* by the learned Gentlemen who superintended the last Boston edition, so confidently announced, as “the most correct American edition hitherto published.”

In conclusion, if aught has been contributed towards the promotion of Classical studies in this rising Republic, by the humble labours of the present Editor, it is mainly due to the enterprise of the spirited Publisher, Mr. Dean, to whom our Cis-atlantic Literati are already under so many obligations.

P. S. C.

New York, Feb. 22, 1836.

* Professor Anthon.

GREEK READER.

I. FIRST DECLENSION.

1. *H μέθη μικρὰ¹ μανία ἔστι.²—Πολλάκις βραχεῖα³ ἥδονὴ μακρὰν τίκτει⁴ λύπην.—Φίλει⁵ παιδείαν,
οωφροσύνην, φρονησιν, ἀλήθειαν, οἰκονομίαν, τέχνην,
εὐσέβειαν.—Βίων ἐλεγε⁶ τὴν φιλαργυρίαν εἶναι⁷ μητρόπολιν⁸ πάσης⁹ κακίας.—Οὐ πενία λύπην ἐργάζεται,¹⁰
ἀλλ’¹¹ ἐπιθυμία.—Ως συμπόσιον χωρὶς ὁμιλίας, οὗτως
πλοῦτος χωρὶς ἀρετῆς οὐδὲν¹² ἥδονῆς ἔχει.¹³*

1. *Μικρὰ*, an adjec. fem. nom. sing. from *μικρός*, *μικρά*, *μικρόν*.—*μακρὰν*, in the next line, is also an adjec. fem. accus. sing. from *μακρός*, *μακρά*, *μακρόν*.—2. *ἴστι*, 3. sing. pres. indic. of *εἰμί*.—3. *βραχεῖα*, an adjec. fem. nom. sing. from *βραχύς*, *βραχεῖα*, *βραχῖ*.—4. *τίκτει*, 3. sing. pres. indic. of *τίκτω*.—5. *φίλει*, 2. sing. imperat. pres. of *φιλέω*.—6. *Ἐλεγε*, used to say, 3. sing. imperf. indic. of *λέγω*.—7. *was, εἶναι*, infin. of *εἰμί*, the accus. with the infin.—8. *μητρόπολιν*, accus. sing. from *μητρόπολις*.—9. *πάσης*, gen. sing. fem. from *πᾶς*, *πᾶσα*, *πᾶν*.—10. *ἐργάζεται*, 3. sing. pres. of *ἐργάζομαι*.—11. *ձλλ'*, for *ձլձ*.—12. *οὐδὲν*, nom. sing. neut. from *οὐδείς*, *οὐδεμία*, *οὐδείν*. *οὐδὲν ἥδονῆς* nothing of pleasure, i. e. no pleasure.—13. *ἔχει*, 3. sing. pres. indic. of *ἔχω*.

2. *Αἱ κτήσεις¹ τῆς ἀρετῆς μόναι βέβαιαι εἰσιν.²—H παιδεία ἐν μὲν ταῖς εὐτυχίαις κόσμος ἔστιν,³ ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις καταφυγή.—Πασῶν⁴ τῶν ἀρετῶν ἡγεμών εστὶν⁵ ἡ εὐσέβεια.—Προσήκει⁶ τοῖς ἀθληταῖς τὸ σῶμα ἀεὶ γυμνάζειν.—Κλεινότατον⁷ ἦν⁸ ὁ Ολυμπίᾳ ἄγαλμα Διὸς,⁹ Φειδίου ἐργον.—Μετὰ τὸν Αἰνείον θάνατον,¹⁰ ὁ Ασκάνιος τὴν βασιλείαν παρέλαβεν.⁹—Ο Λίνος παῖς ἦν¹¹ Ερμοῦ καὶ Μούσης Οὐρανίας.—H Ιωνικὴ φιλοσοφία ἤρξατο¹⁰ ἀπὸ Θαλοῦ, η Ἰταλικὴ ἀπὸ Πινθαγόρου.*

1. *Κτήσεις*, nom. plur. of *κτῆσις*.—2. *εἰσιν*, 3. plur. pres. indic. of *εἰμι*.—3. *ἴστιν*, 3. sing. pres. indic. of *εἰμί*;—formed from *ἴστι* by adding *n*. Before a vowel, this *n* may be assumed,—in verbs, by all third persons, terminating in *ε* or *ι*, and—by dative plurals, ending in *ι*, as: *πᾶσι εἰπεις τετίνος*, otherwise *πᾶσι* and *εἰπεις*. The Ionics, however, omit this letter even before a vowel; while the poets use it before a consonant to effect a position.—4. *πασῶν*, gen. plur. few. of *πᾶς*, *πᾶσα*, *πᾶν*.—5. *προσήκει*, 3. sing. pres. indic. of *προσήκω*, it is incumbent upon *wrestlers*, or *wrestlers should*.—6. *κλεινότατον*, adjec. nom. neut. sup. of *κλεινός*, *κλεινόν*.—7. *ἦν*, 3. sing. imperf. indic. of *εἰμί*.—8. *Διός*, gen. sing. of *Ζεύς* from the obsolete nom. *Δις*.—9. *παρέλαβεν*, 3. sing. 2. aor. indic. act. of *παραλαμβάνω*.—10. *ἤρξατο*, 3. sing. 1. aor. indic. mid. of *ἔρχω*.

3. Νουμᾶς Πίστεως καὶ Τέρμονος¹ οἱ δόντες διδούσατο.²
 —'Η νέα Καρχηδών³ κτίσμα ἐστὶν Ἀσδρούβα,⁴ τοῦ
 δεξιαμένου⁵ Βάρκαν, τὸν Ἀννίβα πατέρα.⁶—Τὸ τάλαν-
 τον τὸ Βαβυλώνιον⁷ δύο καὶ ἑβδομήκοντα μνᾶς Ἀτ-
 τικὰς δύναται.⁸—Ἐπὶ κορυφῇ τῆς ἄκρας Σουνίου⁹
 ναὸς ἐστὶν Ἀθηνᾶς Σουνιάδος.¹⁰

1. Πίστεως, gen. sing. from Πίστις, *Fides*.—Τέρμονος, gen. sing. from *Terminus*. *Fides* and *Terminus*, names of Roman divinities.—2. ιδρύσατο, 3. sing. 1. aor. mid. of ιδρύω. —3. *New Carthage*, a town in Spain, now *Carthagena*. —4. Ἀσδρούβα, the Doric gen. from Ἀσδρούβας. This Doric gen. was retained in proper names. Ἀννίβα, in the next line, is another example.—5. δεξιαμένος, who succeeded, particip. 1. aor. mid. of δέχομαι.—6. πατέρα, accus. sing. of πατέρ, gen. πατέρος, by syncope, πατρός.—7. The same as : τὸ Βαβυλώνιον τάλαντον; the article is repeated to point out with greater precision the relation between the nouns; the participle of εἰμι or γίνομαι is understood.—8. δύναται, is worth, 3. sing. pres. indic. of δύναμαι.—9. Σουνίου, gen. sing. of Σουνίον.—10. Σουνιάδος, gen. sing. of Σουνιάς.

II. SECOND DECLENSION.

1. 'Ο θυμὸς ἀλόγιστος.¹—'Ο πλοῦτος θυητὸς,¹ ἡ
 δόξα ἀθάνατος. 'Ο λόγος τῆς ψυχῆς εἰδωλὸν ἐστι.—
 Δειλὸν ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν.¹—'Ο Πίγασος
 ἵππος ἦν² πτηνός.—'Η Αἴγυπτος δῶρον³ ἐστι τοῦ Νεί-
 λου.—Μὴ κατόκνει⁴ μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι⁵ πρὸς
 τοὺς διδάσκειν⁶ τι χρήσιμον ἐπαγγελλομένους.⁷—Οἱ
 'Ηρακλέους ἔκγονοι κατῆλθον⁸ εἰς τὴν Πελοπόννησον.

1. ἐστι understood.—2. ἦν, was, 3. sing. imperf. indic. of εἰμί.—3. δῷρον. According to ancient tradition, the Delta was formed by the mud and sand washed down from the upper parts of Egypt.—4. μὴ κατόκνει, 2. sing. imperat. pres. of κατοκνέω, do not neglect.—5. πορεύεσθαι, infin. pres. of πορεύομαι, to go.—6. διδάσκειν, infin. pres. of διδάσκω.—7. πρὸς τοὺς ἐπαγγελλομένους, particip. pres. of ἐπαγγελλομαι, to those who promise.—8. κατῆλθον, 3. plu. 2. aor. indic. of κατέρχομαι.

2. Οἱ Αἴγυπτοι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην θεοὺς
 εἶναι¹ λέγουσιν.²—'Ο Ἄρης μισεῖ³ τοὺς κακούς.—Οἱ
 Πυγμαῖοι τοῖς γεράνοις πολεμοῦσιν.⁴

1. εἶναι, infin. pres. of εἰμί, the construction is of Αἴγυπτοι λέγουσιν τὸν ήλιον καὶ τὴν σελήνην εἶναι θεός, accus. with the infin.—2. λέγουσιν, 3. plu. pres. of λέγω.—3. μισεῖ, 3. sing. pres. indic. of μισώ.—4. πολεμοῦσιν, 3. plu. indic. pres. of πολεμέω.

3. Λύκω καὶ ἵππῳ συννόμῳ ἐστόν.¹ λέαινα δὲ καὶ
 λέων οὐ τὴν αὐτὴν² ἴασιν.³—'Η ὁργὴ καὶ ἡ ἀσυνεσία,
 δύω μεγίστω⁴ κάκω, πολλοὺς⁵ ἀπώλεσαν.⁶—'Ο Ζεῦξις
 ἐποίησεν⁷ Ἰπποκένταυρον, ἀνατρέφουσαν⁸ παιδίων Ἰπ-
 ποκενταύρων διδύμω, κομιδῆ νηπίω.

1. ἕστεν, 3. dual pres. indic. of εἰμί.—2. τὴν αὐτὴν, sc. οἵδη, *the same way*, or together.—3. ιασιν, 3. plu. pres. indic. of εἴμι, *to go*, distinguished by the accent from εἴμι, *to be*.—4. μεγίστω, nom. dual. from μέγιστος, sup. of μέγιος, μεγάλη, μέγια.—5. πολλὸς, accus. plu. from πολός, πολλή, πολύ.—6. πιώλεσσα, 3. plu. 1. aor. indic. of πιώλεσθαι.—7. ἴκτοίσσεν, 3. sing. 1. aor. indic. of ποιεῖν.—8. ιαντρίφουσαι, particip. pres. from ιαντρίφω.

4. *Oἱ τὰ ἄκρα τοῦ "Αθω ἐνοικοῦντες¹ μακροβιώτατοι εἶναι λέγονται.² —Πολλάκις ἀνθρώπων ὁργὴ νόσον ἔξεκάλυψε³ κρυπτόμενον.⁴ —Κάτοπτρον εἴδους⁵ χαλκὸς ἔστι⁶, σίνος δὲ νοῦ.⁷ —Ανδρὸς⁷ οἶνος ἔθειξε⁸ νόσον.*

1. οἱ οἰκεῖντες, *those who inhabit*, particip. pres. of οἰκεῖν. —2. λέγονται, 3. plu. pres. indic. pass. of λέγω. —3. ἤξεκάλυψε, 3. sing. 1. aor. indic. from ιαντρίφω. —4. κρυπτόμενος, accus. particip. pres. pass. of κρύπτω. —5. εἴδους, gen. sing. from εἶδος. —6. ιστ' for ιστὶ, the construction is χαλκὸς ιστὶ κάτοπτρον εἴδους. The mirrors of the ancients were made of metal. —7. πιώρος, gen. sing. from πιώρ. The regular gen. of πιώρ is πιώρος, which by syncope becomes πιώρ, and this again, by epenthesis of δ forms πιώρος: because the Greeks, in the same word, never place ρ immediately after ν. —8. ιδεῖξ, *usually reveals*, 3. sing. 1. aor. indic. of δείκνυμι.

5. *Ἐν "Ερυκι¹ τῆς Σικελίας,² Ἀφροδίτης νεώς ἔστιν ἄγιος, ἐν ᾧ³ πολὺ⁴ πλῆθος περιστερῶν τρέφεται.⁵ —Πτολεμαῖος ὁ φιλοπάτωρ, κατεσκεύασεν⁶ Ὁμήρῳ νεών.⁷ —Ἄιροῦνται⁸ οἱ λαγῶ ὑπὸ ἀλωπέκων,⁸ τοτὲ⁹ μὲν δρόμῳ, τοτὲ δὲ τέχνῃ.¹⁰ —Ἐν τῇ Σάμῳ τῇ "Ηρῷ πλείστους¹⁰ ταώς ἔτρεφον,¹¹ καὶ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῶν Σαμίων ταώς ἦν.¹²*

1. Ερυκι, dat. sing. from Ερυξ. —2. πολεῖ understood. —3. ᾧ from δι, η, δ. —4. πολὺ πλῆθος, *a great many*. —5. τρέφεται, 3. sing pres. indic. pass. of τρέφω. —6. κατεσκεύασεν, *erected*, 3. sing. 1. aor. indic. of κατασκευάζω. —7. αἰροῦνται, 3. plu. pres. indic. pass. of αἴρω. —8. διλωπέκων, gen. plu. of διλωπή, διλωπός. —9. τοτὲ μέρε—τοτὲ δὲ, *sometimes—sometimes*. The adverbs μέρε and δὲ are sometimes employed to mark a distinction or opposition between certain things by way of antithesis. When there is an enumeration of several particulars, μέρε is always joined with the first, and δὲ with all the succeeding, except the last. —10. πλείστους, accus. plu. of sup. πλείστος, η, ον, from πολές. —11. τρέφον, 3. plu. impf. indic. of τρέφω. —12. ἦν, was, 3. sing imperf. indic. of εἰμί.

III. THIRD DECLENSION.

1. *Ἡ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔστιν.—Οἱ δειλὸς τῆς πατρίδος¹ προδότης ἔστιν.—"Ἀδωνις ἔτι παῖς ὁν,² Ἀρτέμιδος χόλοι ἐν Θήραις ὑπὸ συδεῖς³ ἐπλήγη.⁴ —Πρόκυνη ἐγένετο⁵ ἀηδῶν, Φιλομήλα χελιδῶν, Τηρεὺς ἐγένετο⁶ ἐποψ.—Οἱ ἐλέφας τὸν δράκοντα ὀδόφωδεῖ.⁷ —Γλαῦκος, ἔτι νήπιος ὑπάρχων,⁷ μῆν⁸ διώκων,⁹ εἰς μέλιτος πίθον πεσὼν¹⁰ ἀπέθανεν.¹¹*

1. Πατρίδος, gen. sing. of πατρίς.—2. ὁν, *being*; i. e. *while yet*; particip. pres. of εἰμι. This participle is thus distinguished from ὁν, gen. plu. of ὁς, ἡ, ἄ· ὁν, the participle, is marked with a lenis, or soft breathing, followed by a grave, while ὁν, the genitive plural, is marked with an aspirate, or rough breathing, surrounded by a circumflex.*—3. σνός, gen. sing. of σνός.—4. τηλήγη, 3. sing. 2. aor. indic. pass. of πλήσσω.—5. ἐγένετο, 3. sing. 2. aor. indic. mid. of γίνομαι.—6. ὅρρωδει, 3. sing. indic. pres. of ὅρρωδεω.—7. ἵπαρχων, particip. pres. τηάρχω, *being*.—8. μθ, accus. sing. of μθος.—9. διώκων, pres. particip. of διώκω, *pursuing*.—10. πεσόν, particip. 2. aor. of πίπτω instead of ἔπειται καὶ πεσθέντεν, *fell and died*.—11. ἀπέθανεν, 3. sing. 2. aor. indic. active of αποθνήσκω.

2. Διεσπάσαντο¹ τὸν Πενθέα αἱ Μαινάδες, καὶ αἱ Θρῆται τὸν Ὀρφέα, καὶ τὸν Ἀχταίονα αἱ κίνες.²—Οἱ ἀγαθοὶ ἀνδρες³ θεῶν εἰκόνες εἰσίν.—Τὴν Ἰταλίαν ὥκησαν⁴ πρῶτοι Αὔσονες αὐτόχθονες.—“Απαντες⁵ οἱ λέοντες εἰσιν ἄλκιμοι.

1. Διεσπάσαντο, 3. plu. 1. aor. indic. mid. of διασπάω, *tore into pieces*.—2. κίνες nom. plu. of κίνων, gen. κινές, not κίνονς, the ο being thrown out by syncope.—3. ἀνδρες, nom. plu. of ἀνήρ, ἀνδρός.—4. φέρουσαν, 3. plu. 1. aor. indic. act. of φέρειν.—5. ἀπαντες, nom. plu. mas. of ἀπαντά, ἀπασα, ἀπαν.

3. Σταγόνες ὑδατος¹ πέτρας κοιλαίνουσιν.²—‘Ο δρυς ἐστὶν ἥδύφωνος καὶ μαχητικός.—Οἱ Φοίνικες τῷ ‘Ηρακλεῖ δρτυγας ἔθνον.³—Οἱ πέρδικες ἐν τῇ Ἀττικῇ εῦφωνοι, οἱ δὲ ἐν Βοιωτίᾳ ἰσχυρόφωνοι ἥσαν.⁴—‘Η παροιμία λέγει,⁵ παλίμπαιδας τοὺς γέροντας γίγνεσθαι.—Παλαιὸς μῦθος λέγει, τοὺς Μυρμιδόνας ἐκ μυρμήκων⁶ ἀνδρας γεγονέναι.⁷

1. ὕδωρ, gen. sing. of ὕδωρ, from the old nom. ὕδαρ.—2. κοιλαίνουσιν, 3. plu. pres. indic. act. of κοιλαίνων.—3. ίθνον, 3. plu. imperf. indic. act. of ίθω.—4. ήσαν, 3. plu. imperf. indic. of εἰμί.—5. λέγει, 3. sing. pres. indic. act. of λέγω.—6. μυρμήκων, gen. plu. of μυρμήξ, μυρμίκος.—7. γεγονέναι, perf. infin. mid. of γίγνομαι, *became*, the accus. with the infin.

4. Οἱ Νομάδες τῶν Λιβύων¹ οὐ ταῖς ἡμέραις,² αλλὰ ταῖς νυξὶν ἀριθμοῦσιν.³—Περίανδρος ἐρωτηθεὶς,⁴ τὶ μέγιστον⁵ ἐν ἐλαχίστῳ, εἴπε, φρένες⁶ ἀγαθαὶ ἐν σώματι ἀνθρώπου.—Γνώμη ιρείσσων⁷ ἐστὶν ἡ φύμη χερῶν.⁸—Εὐωδία καὶ μῆρον γυψὶν αἰτίᾳ⁹ θανάτου.—Γιναιξ¹⁰ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.¹¹—Χαλεπὸν ἐστὶ λέγειν πρὸς γαστέρα, δῶτα¹² οὐκ ἔχουσαν.¹³

1. *The Nomades of the Libyans*, instead of *the Libyan Nomades*.—2. ταῖς ἡμέραις, *by the days*.—3. ἀριθμοῦσιν, 3. plu. pres. indic. of ἀριθμεῖν.—4. ἐρωτηθεὶς,

* Although, with every deference to the high authority of Professor Anthon, and of the Lexicons generally, the participle is marked with a grave, it must not be concealed, that Thiersch, Buttiniann, Moore, and others, mark it with an acute.

The distinction between the participle and pronoun is, however, sufficiently marked by the *lenis* of the one, and the *aspirate* of the other.—*Edit.*

particip. 1. aor. pass. of ἐρωτάω, *being asked*.—5. μέγιστον, sup. of μέγας.—6. φρένες, nom. plu. of φρήν, φρενός.—7. κρείσσων, sup. of σγαθός.—8. χερῶν, gen. plu. of χείρ, χειρός.—9. with αἴτια, the word ἀττί is understood.—10. γυναιξί, dat. plu. of γυνή, which takes its gen. γυναικός, from the old nom. γυναιξί. —11. φίρει, 3. sing. pres. indic. of φέρω.—12. ὅτα, accus. plu. of οὐς, ωτός.—13. ἔχοντα, particip. pres. of ἔχω.

5. Ἡφαιστος τῷ πόδει¹ χωλὸς ἦν.—Ἡ Μήδεια γράφεται² τῷ παῖδε δεινὸν ὑποβλέπουσα³ ἔχει⁴ δὲ ξίφος ἐν χερσὶ· τῷ δὲ ἀθλίῳ καθῆστον⁵ γελῶντε,⁶ μηδὲν⁷ τῶν μελλόντων εἰδότε,⁸ καὶ ταῦτα⁹ ὁρῶντε¹⁰ τὸ ξίφος ἐν ταῖς χεροῖν τῆς μητρός.

1. τῷ πόδε, accus. dual, of πούς, ποδός, *in the feet*.—2. γράφεται, 3. sing. pres. indic. pass. of γράφω, *is painted*.—3. ὑποβλέπουσα, particip. pres. act. of ὑποβλέπειν.
—4. ἔχει, 3. sing. pres. indic. of ἔχω. —5. καθῆστον, sit, 3. dual, indic. pres. of καθημαι. —6. γελῶντε, dual, of γελών, particip. pres. γελάω, *laughing*.—7. μηδές, μηδεμία, μηδέν. —8. εἰδότε, *knowing*, dual of εἰδώς, * particip. of εἰδω. —9. καὶ ταῦτα, though. —10. ὁρῶντε, particip. dual of ὁρῶν, ὁράω.

IV. CONTRACTED DECLENSIONS.

1. Ἡ φρόνησις μέγιστον¹ ἔστιν ἀγαθόν. — Ἡ φύσις ἄνευ μαθήσεως τυφλὸν,² ἡ δὲ μάθησις ἄνευ φύσεως ἐλλιπές.³ — Πόλεως ψυχὴ οἱ νόμοι.⁴ — Οὐκ ἔστιν οὔδεν⁵ κρεῖσσον ἢ νόμοι πόλει. — Ἀρίστιππος ἔφη⁶ πρὸς τὸν ἀδελφόν· μέμνησο,⁷ δότι τῆς μὲν διαστάσεως σὺ ἥρξω,⁸ τῆς δὲ διαλύσεως ἔγώ.

1. μέγιστον, nom. sing. neu. sup. of μέγας, μείων, μέγιστος.—2. χρῆμά τοιν, understood.—εἰσί, understood.—4. οὐδὲν, is used instead of τί, after a negative.—5. ἐφη, 3. sing. imperf. indic. act. of φημι.—6. μέμνησο, 2. sing. imperat. perf. of μιμησκω.—7. ἥρξω, 2. sing. 1. aor. indic. mid. of ἥρχω, governing διαστάσεως in the gen.

2. Ἡ ὑδραυλὶς ἔστιν εὑρημα¹ Κτησιβίου, Ἄλεξανδρέως,² κουρέως τὴν τέχνην.³ — Ὁμονοοιնτων³ ἀδελφῶν συμβίωσις παντὸς τείχους ἴσχυροτέρα. — Ἡθούς βάσανός ἔστιν ἀνθρώποις χρόνος. — Πελίαν, τὸν Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς υἱὸν, ἵππος ἔθρεψεν.⁴ — Ἀπόλλων, ὁ Διὸς καὶ Αἰτοῦς παῖς, δότε τὸν Πύθωνα κατετόξευσεν,⁵ ἥλθεν⁶ εἰς Δελφοὺς καὶ παρέλαβε τὸ μαντεῖον τῆς Γῆς. — Αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν ἀξιος ἔση,⁸ ἐάν πρῶτον ἄρξης σαντὸν αἰδεῖσθαι.

1. Ἄλεξανδρέως, gen. sing. of Ἄλεξανδρεῖς.—2. τὴν τέχνην, *by trade*.—3. διμονοιντων, gen. plu. of διμονῶν, particip. pres. act. of διμονέω.—4. ἔθρεψεν, 3. sing.

* See Lexicon at the end of the book, under εἰδῶ.

1. aor. indic. act. of *τρέψω*.—5. κατετόξενον, 3. sing 1. aor. indic. act. of *κατετοξένω*.—6. ἤλθε, put for ἤλθε, by syncope, 3. sing. 2. aor. indic. of *ἰρχομαι*.—7. ξηγ, 2. sing. 1. fut. indic. of *εἰμι*.

3. Οἱ δύφεις τὸν ἵδν ἐν τοῖς ὁδοῦσιν ἔχουσιν.¹—'Ο *Παρνασσὸς* μέγα καὶ σύσκιον δρός ἐστίν.—'Ἐν Βοιωτίᾳ δύο εἰσὶν ἐπίσημα δρῆ, τὸ μὲν² Ἐλικῶν καλούμενον,³ ἔτερον δὲ *Κιθαιρών*.—'Ο *Νεῖλος* ἔχει παντοῖα γένη ἰχθύων.—Κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἀεὶ φέρει.⁴—Αιμὸς μέγιστον ἄλγος ἀνθρώποις ἔφυ.⁵—Ξίφος τιτρώσκει⁶ σῶμα, τὸν δὲ νοῦν λόγος.—Δημήτριος ὁ *Πολιορκήτης* βίᾳ ἥρει⁷ τὰς πόλεις, κατασείων τὰ τείχη, *Τιμόθεος* δὲ πείθων.⁸—Ἐγένετο κατὰ τοὺς *Τιβερίου* χρόνους ἀνήρ τις *Ἀπίκιος*, ἀφ' οὗ⁹ πλακούντων γένη πολλὰ *Ἀπίκια* ὀνομάζεται.¹⁰—Τίμα¹¹ τοὺς γονεῖς.—Αἰσακὸς τὰς κλεῖς τοῦ ἄδου φυλάττει.¹²—Οἱ πολύποδες¹³ ἐλλοχῶσι¹⁴ τοὺς ἰχθῦς.—*Ανάχαρσις* τὴν ἄμπελον εἴπει¹⁵ τρεῖς φέρειν βότρους· τὸν πρῶτον, ἡδονῆς· τὸν δεύτερον, μέθης· τὸν τρίτον, ἀηδίας.

1. *ἔχουσιν*, 3. pers. plu. pres. indic. of *ἔχω*.—2. τὸ μὲν, *the one*. See II. 5. 9.—3. *καλούμενον*, nom. neu. particip. pres. pass. of *καλέω*.—4. Plural nouns of the neuter gender, nom. case, generally take after them verbs of the sing.—5. *ἔφυ*, is, 3. sing. 2. aor. indic. of *φέω*.—6. *τιτρώσκει*, 3. sing. pres. indic. act. of *τιτρώσκω*.—7. *ἥρει*, 3. sing. imperf. indic. act. of *ἀίρεω*.—8. *πείθων*, particip. pres. act. of *πείθω*, by *persuasion*.—9. *ἀφ' οὗ*, for *ἄπει οὗ*, gen. mas. of *ὅς*, *ἥ*, *ὅν*, from *whom*.—10. *ὄνομάζεται*, 3. sing. pres. indic. pass. of *ὄνομάζω*.—11. *τίμα*, contracted for *τίμας*, 2. sing. pres. imperat. act. of *τιμάω*.—12. *φυλάττει*, 3. sing. pres. indic. act. of *φυλάττω*.—13. *πολύποδες*, nom. plu. of *πολύποδος*, *πολύποδος*.—14. *ἐλλοχῶσι*, 3. plu. pres. indic. act. of *ἐλλοχάω*.—15. *εἴπει*, 3. sing. 2. aor. indic. act. of *ἴπω*.

V. EXAMPLES IN ALL THE DECLENSIONS.

1. *Πόνος*¹ εὐκλείας πατήρ.—Εὐκλειαν ἐλαβον² οὐκ ἀνευ πολλῶν πόνων.—Ψυχῆς νουσούσης³ ἐστὶ φάρμακον λόγος.—Χαλεπὸν⁴ τὸ γῆράς ἐστιν ἀνθρώποις βάρος.—Ωκεανοῦ καὶ *Τηθύος* παῖς ἦν *Ιναχος*, ἀφ' οὗ⁵ ποταμὸς ἐν *"Αργει"* *Ιναχος* καλεῖται.⁶—Οὔτε⁷ τὸν ἄγρωστον ὠφελεῖ⁸ ἡ χρυσῆ κλίνη, οὔτε τὸν ἀνόητον ἡ ἐπίσημος εὐτυχία.

1. *Πόνος*, *ἴστι* understood.—2. *Διαβον*, 3. plu. 2. aor. from *λαμβάνω*.—3. construed thus, λόγος *ἴστι* φάρμακον ψυχῆς νοσούσης, particip. pres. *νοσῶν*, οὐσα, οὖν, from *νοσέω*.—4. construed thus, τὸ γῆράς *ἴστι* τοῖς ἀνθρώποις βάρος *χαλεπόν*.—5. See IV. 3. 13.—6. *καλεῖται*, 3. sing. pres. indic. pass. of *καλέω*.—7. *οὔτε—οὔτε*, *neither—nor*.—8. *ὠφελεῖ*, 3. sing. pres. indic. of *ὠφελέω*.

2. Οἱ τέττιγες σιτοῦνται¹ τῆς δρόσου.—Ἄδεια καὶ πλοῦτος ἄνευ συνέσεως οὐκ² ἀσφαλέα κτήματα.—Ἄγα-
θοκλέους³ ἐκλελοιπότος, πάντα ἐν Σικελίᾳ μεστὰ ἦν
στάσεως καὶ ἀναρχίας.

¹ Ἐκ νεφέλης φέρεται⁴ χιόνος μένος⁵ ἥδε χαλάζης,
Βροντὴ δ' ἐκ λαμπρᾶς ἀστεροπῆς φέρεται,
⁶ Εξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταράσσεται.—⁷ Ή τῶν βρο-
τῶν φύσις καὶ νόσων ἥττων,² καὶ γήρως, καὶ ἡ μοῖρα
ἀπαραίτητος.

1. σιτοῦνται, 3. plu. indic. mid. con. for σιτέονται, from σιτέομαι.—2. οὐκ, ἵστη
understood.—3. ἐκλελοιπότος, gen. sing. of ἐκλελοιπών particip. perf. mid. of ἐκ-
λειπω.—4. φέρεται, 3. sing. indic. pres. pass. from φέρω.—5. μένος χιόνος, the power
of the snow, i. e. the abundance: thus also, Est hederæ vis. Hor.—6. ταράσσε-
ται, 3. sing. pres. pass. indic. of ταράσσω.

3. Ἄργος ὁ πανόπτης ὁφθαλμοὺς εἶχεν¹ ἐν παντὶ
τῷ σώματι.—Κλεάνθης ἔφη, τοὺς ἀπαιδεύτους² μόνη
τῇ μορφῇ τῶν θηρίων διαφέρειν.³—Ἄναχαρσις ὀνειδι-
ζόμενος⁴ δτι Σκύθης ἦν, εἴπε, τῷ γένει, ἀλλ' οὐ τῷ
τρόπῳ.⁵—Ἐξῆν⁶ καὶ τῷ Ἀχιλλεῖ ζῆν⁷ καὶ βασιλεύειν⁸
τῶν Μυρμιδόνων, καὶ τῷ Νέστορι ἐν Πύλῳ ἐν εἰρήνῃ
ἀρχειν,⁹ καὶ τῷ Ὁδυσσεῖ οἴκοι μένειν,¹⁰ ἢ παρὰ Κα-
λυψοῖ ἐν ἄντρῳ καταρρόντῳ καὶ κατασκίῳ, ἀγήρῳ δητι¹¹
καὶ ἀθανάτῳ· ἀλλ' οὐχ¹² εἰλετο¹³ ἀθανάτος εἶναι, ἀργὸς
ῶν, καὶ μηδὲν¹⁴ χρώμενος¹⁵ τῇ ἀρετῇ.—Δεῖ¹⁶ τοὺς νέους
κοσμιότητι χρῆσθαι¹⁷ ἐν πορείᾳ καὶ σχήματι^{*} καὶ περι-
βολῇ.—Ἡρακλῆς τῇ χολῇ τῆς Λερναίας ὑδρας τοὺς
δύστοὺς ἔβαψεν.¹⁸—Ἀκρίσιος τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα¹⁹
Λανάην μετὰ τοῦ παιδὸς Περσέως ἐν λάρνακι εἰς θά-
λασσαν ἔβριψεν.²⁰ ἡ δὲ λάρναξ προσηγέχθη²¹ Σερίφῳ
τῇ νήσῳ.

1. εἶχεν, 3. sing. imperf. indic. of ἔχω.—2. Accus. construed with the infin.
—3. διαφέρειν, infin. pres. of διαφέρω.—4. ὀνειδίζομενος, particip. pres. pass. of
ὄνειδίζω.—5. εἰμι Σκύθης is understood. All other people except the Greeks were
anciently called barbarians.—6. ξῆν, 3. sing. imperf. of ἔξεστι.—7. ζῆν, infin. pres.
of ζάω. The Attics contract ἄεις into ἂς, ἄει into ἂ, and ἄειν into ἂν, in the four
verba ζάω, πεινάω, διψάω, and χράομαι.—8. βασιλεύειν, infin. pres. of βασιλεύω, with
the gen.—9. ἀρχειν, infin. pres. of ἀρχω.—10. μένειν, infin. pres. of μένω.—11. δη-
τι, particip. ὃν from εἰμι, is not rendered here.—12. εἴλετο. 3. sing. 2. aor. mid.
of αἴρω, he chose.—13. μηδὲν, μηδέις, μηδεία, μηδέν.—14. χρώμενος, particip. pres.
of χράομαι, μηδὲν χρώμενος, without exercising.—15. δεῖ, verb impers., τοῦς νέους,
youth must.—16. χρῆσθαι, infin. pres. of χράομαι.—17. ἔβαψεν, 3. sing. 1. aor. of

* Might not σχήματι, in this passage, be considered equivalent to the *habitus oris* of Livy,
lib. 2. cap. 61. when describing the demeanor of Ap. Claudius, on his trial before the peo-
ple? It can therefore be translated—“expression of countenance.”—Edit.

βάπτω.—18. ἔρδιψε, 3. sing. 1. aor. of βίπτω.—19. προσηνέχθη, 3. sing. 1. aor. pass. of προσφέρω.

4. Ποθεῖ¹ ἄνθρωπος νύκτα μεθ'² ἥλιον, καὶ λιμὸν μετὰ κόρον, καὶ δίψαν μετὰ μέθην· καὶ³ ἀφέλης⁴ αὐτοῦ τὴν μεταβολὴν, λύπην τὴν ἡδονὴν ποιεῖς.⁵—‘Ηρακλῆς ἔλαβε παρὰ ‘Ερμοῦ μὲν ξίφος, παρ’ Ἀπόλλωνος δὲ τόξα, παρὰ ‘Ηφαίστου δὲ θώρακα χρυσοῦν, παρὰ δὲ ‘Αθηνᾶς πέπλον.—‘Ω Ζεῦ, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ἀπόλλων, δότε⁶ μοι ἀρετὴν ψυχῆς, καὶ ἡσυχίαν βίου, καὶ ζωὴν ἀμεμπτον, καὶ εὔελπιν θάνατον.

1. ποθεῖ, 3. sing. pres. indic. act. of ποθέω.—2. μεθ' for μετὰ, on account of the following vowel.—3. καὶ for καὶ τάν.—4. ἀφέλης, 2. sing. subj. 2. aor. act. of ἀφαιρέω.—5. ποιεῖς, 2. sing. pres. indic. act. of ποιέω.—6. δότε, 2. plu. 2. aor. imperat. act. of δίδωμι.

5. Ξέρξου ἐν ‘Ελλάδι πολεμοῦντος,¹ ἡ αὐτοῦ μήτηρ ἔδόκει² ἐν ὀνείροις ἰδεῖν³ δένο γυναῖκε, μεγέθει πολὺ ἐκπρεπεστάτα,⁴ καλλει ἀμώμω, καὶ κασιγνήτα τοῦ αὐτοῦ γένους, Ἀσίαν καὶ ‘Ελλάδα.—Φίλιππος γενόμενος⁵ κριτῆς δυεῖν πονηροῖν, ἐκέλευσε⁶ τὸν μὲν φεύγειν⁷ ἐκ Μακεδονίας, τὸν δὲ ἑτερον διώκειν.⁸

1. πολεμοῦντος, gen. sing. particip. pres. of πολεμέω.—2. ἔδοκει, 3. sing. imperf. indic. act. of δοκέω.—3. ἰδεῖν, 2. aor. infin. act. of εἰδω.—4. ἐκπρεπεστάτα, sem. accus. dual, sup. of ἐκπρεπής.—5. γενόμενος, particip. 2. aor. of γίνομαι.—6. ἐκέλευσε, 3. sing. 1. aor. indic. act. of κελεύω.—7. φεύγειν, infin. pres. of φεύγω.—8. διώκειν, particip. infin. act. of διώκω.

6. Κολάζονται¹ ἐν ἄδου πάντες οἱ κακοὶ, βασιλεῖς, δοῦλοι, σατράπαι, πένητες, πλούσιοι, πτωχοί.—Ἄι Φόρκου θυγατέρες γραῖαι ἥσαν² ἐκ γενετῆς, ἐνα³ τε διφθαλμὸν καὶ ἐνα ὁδόντα εἶχον,⁴ τρεῖς οὖσαι,⁵ καὶ ταῦτα⁶ παρὰ μέρος αλλήλαις ὠπασαν.⁷—Κλεάνθης εἰς δστρακα καὶ βοῶν ὡμοπλάτας ἔγραψεν⁸ ἀπερ⁹ ἥκουε¹⁰ παρὰ τοῦ Ζήγρωνος ἀπορίᾳ κερμάτων, ὥστ’ ὧνησασθαι¹¹ χάρτια.

1. Κολάζονται, 3. sing. pres. indic. pass. of κολάζω.—2. ἥσαν 3. plu. imperf. indic. of εἴμι.—3. ἥσα, accus. mas. of εἰς, μέσα, ἔντε.—4. εἶχον, 3. plu. imperf. indic. act. of εἶχω.—5. οὖσαι, nom. fem. plu. of ὄν. particip. pres. of εἴμι.—6. καὶ ταῦτα, and these.—7. ὠπασαν, 3. plu. 1. aor. indic. act. of ὀπάζω.—8. ἔγραψεν, 3. sing. imperf. indic. act. of γράφω.—9. ἀπερ, accus. neut. plu. of δστρε, ἥκερ, δστρε.—10. ἥκουε, 3. sing. imperf. indic. act. of ἀκούω.—11. ὧνησασθαι, 1. aor. infin. mid. of ὧνεσθαι.

7. Θεδς ἐκάστοι δπλόν τι ἔνειμε,¹ λέουσιν ἀλκην καὶ

ταχύτητα, ταύροις κέρατα, μελίσσαις κέντρα, ἀνδρὶ λόγον καὶ σοφίαν.—Χείρων ὁ Κένταυρος τὸν Ἀχιλλέα, παῖδα ἔτι δύτα,² ἔτρεφε³ σπλάγχνοις λεθνῶν καὶ σὺν αὐγρίων, καὶ ἄρκτων μυελοῖς, καὶ καρτερὸν ἔθηκε⁴ καὶ ποδῶκη.—Ζήρων ἔφη, δεῖν⁵ τὰς πόλεις κοσμεῖν⁶ οὐκ ἀναθῆμασιν, ἀλλὰ ταῖς τῶν οἰκούντων⁷ ἀρεταῖς.—*H* Λερναῖα υδρα εἶχεν ὑπεριμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς δὲ ἐννέα, τὰς μὲν ὁκτὼ θυητάς, τὴν δὲ μέσην ἀθάνατον.

1. εὐειμε, 3. sing. 1. aor. indic. act. of νίμω.—2. ητα, accus. mas. sing of δη, particip. pres. of εἰμι.—3. ἵτρεψε, 3. sing. imperf. indic. act. of τρίψω.—4. ληκε, 3. sing. 1. aor. indic. act. of τίθημι.—5. δεῖν, infin. pres. of δεῖ.—6. κοσμεῖν, pres. infin. act. of κοσμέω.—7. οἰκούντων, gen. plu. mas. pres. particip. of οἰκέω.

VI. ADJECTIVE.

1. Ἐγγὺς Ἰταλίας κεῖται¹ ἡ Σικελία, νῆσος εὐδαίμων καὶ πολυάνθρωπος.—Βραχὺς ὁ βίος,² ἡ δὲ τέχνη μακρά.—Βραχεῖται τέρψις ἥδονῆς κακῆς.—Κέρδος αἰσχρόν, βαρὺ κειμήλιον.—Τό μέλλον ἀσφές.—Κακῆς ἀπ' ἀρχῆς γίγνεται τέλος κακόν.—Τὸν ἀμαθῆ πλούσιον Διογένης πρόβατον εἶπε χρυσόμαλλον.

1. κεῖται, sing. pres. indic. of κεῖμαι.—2. βίος, *life*, and βιδε, *a bow*, being both mas. and 2nd dec., are thus distinguished by the accents; βίος, *life*, has the acute accent on the first syllable, and βιδε, *a bow*, has the grave accent on the last.

2. Τυραννὶς χρῆμα μὲν σφαλερόν, πολλοὶ¹ δὲ αὐτῆς ἔρασται εἰσιν.—Τυφλὸν² ὁ πλοῦτος.—Πιστὸν ἡ γῆ ἀπιστον ἡ θάλασσα.—Καλὸν ἡσυχία.—Καλὸν ἡ ἀλήθεια καὶ μόνιμον.

Τὰ μέγαλα δῶρα³ τῆς τύχης ἔχει φόβον,
Καὶ τὸ πάνυ λαμπρὸν οὐκ ἀκίνδυνον κυρεῖ,³
Οὐδὲν ἀσφαλὲς πᾶν ὑψος ἐν θυητῷ γένει.

1. πολλοὶ, nom. plu. mas. of πολὺς.—2. δοτι χρῆμα, understood.—3. κυρεῖ, 3. sing. pres. indic. of κυρέω.

3. Κρείττον ἔστι μετ' ὀλίγων ἀγαθῶν πρὸς ἀπανταῖς τοὺς κακούς, ἡ μετὰ πολλῶν κακῶν πρὸς ὀλίγους ἀγαθοὺς μάχεσθαι.¹—Οὐδὲν δργῆς ἀδικώτερον.²—Πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἰρετώτερος.³—Βίων ἔφη, δεῖν τὸν ἀγαθὸν ἀρχοντα, παυόμενον⁴ τῆς ἀρχῆς, μὴ πλουσιώτερον, ἀλλ' ἐνδοξότερον γεγονέναι.

— Οὐδὲν κτῆμα σοφίας τιμώτερόν ἐστιν.—Σοφία πλούτου κτῆμα τιμώτερον.—Παρὰ Ταράντσοις νεωτέρῳ πρεσβυτέρου καταμαρτυρεῖν⁵ οὐκ ἔξεστιν.—Δόξα ἀσθενῆς ἄγκυρα, πλοῦτος ἔτι ἀσθενεστέρα.—⁶ Αρετῆς οὐδὲν χρῆμα σεμνότερον, οὐδὲ βεβαιότερόν ἐστιν.

1. μάχεσθαι, infin. pres. mid. of μάχομαι.—2. ἀδικάτερον, nom. sing. neu. comp. of ἀδέκτος. ὅργης, than anger, the order is, οὐδὲν (*tacit.*) ἀδικάτερον ὅργης. After the comparative, *ἢ*, *than*, is often omitted, and the genitive used instead of the nominative.—3. αἰρετώτερος, nom. mas. sing. comp. of αἰρετός. The order is, πόλεις ἵνδοξος (*tacit.*) αἰρετώτερος αἰσχρᾶς εἰρήνης.—4. πανόρμον, retiring from, accus. sing. particip. pres. mid. of πανόρμαι.—5. καταμαρτυρεῖν, infin. pres. act. of καταμαρτυρέω, governing πρισβυτέρου in the genitive.

4. Πολλὰ τῶν ζώων ἀναιμά ἐστι, καθόλου δέ, δσα¹ πλείους² πόδας ἔχει τεττάρων.—Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν,³ τὸ δὲ κελεῦσαι ὄφειον.—Οὐδὲν γλύκιον τῆς πατρίδος.—Οὐκ ἐστιν οὐδὲν μητρὸς ἥδιον τέκνοις.—Κρείσσων οἰκτιρμοῦ φθόνος.—Χρὴ σιγᾶν,⁴ ἢ κρείσσονα σιγῆς λέγειν.⁵—Διὰ τοῦτο δύο ὅτα⁶ ἔχομεν,⁷ στόμα δὲ ἔν, ἵνα πλείω μὲν ἀκούωμεν,⁸ ἥττονα δὲ λέγωμεν.—Τὸ κενὸν ἐν τῷ βίῳ πλεῖόν ἐστι⁹ τοῦ συμφέροντος.¹⁰—¹¹ Αρχε¹¹ σαυτοῦ μηδὲν ἡττον¹¹ ἢ τῶν ἄλλων.—Στέργε μὲν τὰ παρόντα,¹² ζήτει δὲ τὰ βελτίω.¹³—Οἱ τῶν τελετῶν μετέχοντες¹⁴ περὶ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς ἥδίους¹⁵ τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν.

1. δσα, nom. plu. neu. of δσος, δση, δσον.—2. πλείους, contracted for πλείονας, accus. plu. mas. of πολές, πλείων, πλείστος.—3. ποιεῖν, pres. infin. act. of ποιειν, and κελεῦσαι, 1. aor. infin. act. of κελεύω, are both the nom. to ἐστι understood.—4. σιγᾶν, infin. pres. act. of σιγάω.—5. λέγειν, infin. pres. act. of λέγω.—6. ὅτα, accus. plu. of ὅντες, ὅτες.—7. ἰχορειν, 1. plu. pres. indic. of ἰχωρέω.—8. δεσμώτερον, 1. plu. pres. subj. act. of δεσμώω.—9. πλεῖον τοτιν, is more abundant.—10. συμφέροντος, gen. sing. particip. pres. of συμφέρω.—11. ἀρχε, 2. sing. imperat. pres. act. of ἀρχω.—12. ἡττον, accus. neu. sing. comp. of ἀλλαχός οι τακτές.—13. τὰ τερόντα ἦτας thou hast, accus. neu. plu. particip. pres. of πάρειμι.—14. ζῆτει, contracted from ζῆτεις, 2. sing. imperat. pres. act. of ζητέω.—15. βελτίω, contracted, βελτίων, βελτίω, accus. neu. plu. comp. of ἀγαθός.—16. μετέχοντες, nom. mas. plu. particip. pres. of μετέχω, governing τελετῶν in the gen.—17. ἥδίους, contracted from ἥδίονας, ἥδίοις, ἥδίονς. The order is, οἱ μετέχοντες τῶν τελετῶν ἔχοντες τὰς ἐλπίδας ἥδίους περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ βίου, “than the uninitiated,” understood.

5. ‘Ο μέλας οἶνός ἐστι θρεπτικώτατος, ὁ δὲ λευκός, λεπτότατος.—¹ Η Βακτριανὴ χώρα εὐδαιμονεστάτη ἐστὶ καὶ εὐφοριωτάτη.—² Πρεσβύτερον τῶν δυντων,¹ Θεός· ἀγέννητος γάρ· καλλιστον, κόσμος· ποίημα γάρ Θεοῦ· μέγιστον, τόπος· πάντα γάρ χωρεῖ³ ταχιστον, νοῦς· διὰ παντὸς γάρ τρέχει· ἴσχυρότατον, ἀνάγκη·

κρατεῖ γὰρ πάντων· σοφώτατον, χρόνος· ἀνευρίσκει¹
γὰρ πάντα. Οἱ κροκόδειλοις ἐξ ἐλαχίστου γίγνεται μέ-
γιστος· τὸ μὲν γὰρ ὡδὺ οὐ μεῖζόν ἔστι χηρείου,² αὐτὸς
δὲ γίγνεται καὶ ἐπτὰ καὶ δέκα πῆχυς.—Οἱ τῶν πλείσ-
των βίος³ μελλησμῷ παραπόλλυται.⁴

Κάλλιστον τὸ δικαιότατον· ὁστόν⁵ θεός⁶ ὑγιαίνειν,⁷
“Ηδίστον δὲ τυχεῖν⁸ ὃν τις ἔκαστος ἔργον.

—Οἱ θάνατος κοινὸς καὶ τοῖς χειρίστοις⁹ καὶ τοῖς
βελτίστοις.¹⁰ οὔτε τοὺς πονηρούς ὑπερορᾶ,¹¹ οὔτε
τοὺς ἀγαθοὺς θαυμάζει.¹²

1. τῶν δυτῶν, *of beings*, gen. mas. plu. pres. particip. of *τιμή*, all the neuter adjectives in this sentence, agree with *χρῆμα*, understood.—2. *χωρεῖ*, 3. sing. pres. indic. act. of *χωρέω*.—3. *κρατεῖ*, 3. sing. pres. indic. act. of *κρατέω*, governing *πάντων*, in the gen.—4. *διερίσκει*, 3. sing. pres. indic. of *ἀνευρίσκω*.—5. *ώσε*, understood.—6. When one substantive governs another, each having its article, the article of the governing noun is commonly placed first, then the article with the noun governed, and lastly the governing noun itself.—7. *παραπόλλυται*, 3. sing pres. indic. pass. of *παραπόλλυμι*.—8. θεός for τε. —9. *ὑγιαίνειν*, indic. pres. act. of *ὑγιάνω*.—10. *θαυμόν*, nom. neu. sing. sup. of *θάδιος*, *θάψω*, *θάτος*.—11. *τυχεῖν*, 2. aor. infin. act. of *τυχάνω*, the order is, *τυχεῖν* (*τούτων*) ὃν, *those things which*.—12. *χειρίστοις*, dat. plu. mas. sup. of *κακός*, *χείρων*, *χειρίστος*.—13. *βελτίστοις*, dat. plu. mas. sup. of *ἀγαθός*, *βελτίων*, *βελτίστος*.—14. *ὑπερορᾶ*, 3. sing. cont. pres. indic. of *ὑπεροράω*.—15. *θαυμάζει*, 3. sing. pres. indie. act. of *θαυμάζω*, *nor through veneration spares*.

6. ‘*Ἡ γῆ σφαιροειδῆς ἔστι καὶ ἐν μέσῳ κεῖται*.—Οἱ πλούσιοι πολλάκις ὑψὸς ἥδονῆς διηνεκοῦς μὴ συνίενται¹ τῆς εὐτυχίας.—Ἐπαμινώνδας πατρὸς ἦν² ἀφανοῦς.—Πάντα ἐκ τῆς ἐπιμελείας, καὶ τῆς διαρκοῦς φυοντίδος, καὶ τῆς σπουδῆς τῆς ἀνελλιποῦς κρείττονα γίγνεσθαι³ δύναται.⁴—Ομηρος τοῖς ἥρωαιν ἀπλῆν καὶ πᾶσιν δημοιαν δίαιταν ἀποδέδωκε.⁵—Διονύσιος ὁ τύραννος τὸ⁶ *Απόλλωνος ἄγαλμα περιεσύλησε*,⁶ χρυσοῦς βοστρύχους ἔχον, καὶ τὴν παρακειμένην⁷ αὐτῷ χρυσῆν τράπεζαν ἀφεῖλεν.⁸—Σωκράτης ἴδων⁹ μειράκιον πλούσιον καὶ ἀπαίδευτον, ἴδον, ἔφη, χρυσοῦν ἀνδράποδον.

1. *συνίενται*, 3. plu. pres. ind. mid. of *συνίημι*, with the gen.—2. ἦν, sc. *τις*.—3. *γίγνεσθαι*, infin. pres. of *γίγνομαι*.—4. *δύναται*, 3. sing. pres. indic. of *δύναμαι*. See IV. 3. 6.—5. *ἀποδέδωκε*, 3. sing. perf. indic. of *ἀποδίδωμι*.—6. *περιεσύλησε*, 3. sing. 1. aor. indic. of *περισυλάω*.—7. *παρακειμένην*, particip. pres. *παρακείμαι*.—8. *ἀφεῖλεν*, 3. sing. 2. aor. indic. of *ἀφαιρέω*.—9. *ἴδων*, particip. from *ἴδεων*, poet. *ἴδον*, 2. aor. indic. act. of *ἴδω*.

7. Τὰ δρη πόρρωθεν ἀεροειδῆ φαίνεται¹ καὶ λεῖα,
ἔγγυθεν δὲ τραχέα.—Οὐ κρείττον,² πενιχρὸν μέν, ἀσ-
φαλῆ δὲ καὶ ἀδεᾶ βίον ἀσπάσασθαι,³ ἡ πλούσιον καὶ

ἐπικίνδυνον;—³ Ελευθέρου ἀνδρὸς ἔστιν,⁴ ἀεὶ τὰληθῆ⁵ λέγειν.—Νικοκρέων ὁ Κύπριος τετράκερων ἐλαφον εἶχεν.—⁶ Εν τινι ναῷ Διὸς τρίκερω καὶ τετράκερω πρόβατα ἦν.—⁷ Αριστοτέλης ἔφη,⁸ τῆς παιδείας τὰς μὲν⁹ ρίζας εἶναι πικράς, γλυκεῖς δὲ¹⁰ τοὺς καρπούς.—Τρεῖς εἰσι δικασταὶ καθ' ἄδου, οἱ τοὺς εὐσεβεῖς καὶ πονηρούς διακρίνουσιν.¹¹—Λεινόν ἔστι, τοὺς χείρους¹² τῶν βελτιώνων ἄρχειν.¹³

1. φάίνεται, appear, 3. sing. indic. pres. of φαίνομαι. See IV. 3. 6.—2. σφρεῖττον, scil. τοῦ. —3. δοκίσσωσθαι. (infinit.) to choose, from δοκύζομαι.—4. ἴστιν ἀρρόδος, it is the duty of a man.—5. τὰληθῆ, for τὰ δληθῆ.—6. ἔφη, used to say, 3. sing imperf. indic. act. of φημί.—7. μὲν—δὲ. See II. 5. 9.—8. διακρίνονται, 3. plur. pres. indic. of διακρίνω.—9. χείρων, comp. of κακός.—10. ἄρχειν, (accus. with the infinit.) to rule, ἄρχω, with the gen.

8. ³ Ανάχαρσις κρείττον¹ ἔλεγεν, ἵνα φίλον ἔχειν πολλοῦ ἄξιον, ἢ πολλοὺς μηδενὸς ἄξιον. —⁴ Η μυῖα, ἔξαπους οὖσα, τοῖς μὲν τέσσαροι² βαδίζει³ μόνοις, τοῖς δὲ προσθίοις δύσι ὡς χεροὶ χρῆται.⁴ —⁵ Πύρρος ἐν ⁶ Ιταλίᾳ ἐπολέμησεν⁵ ἔτη δύο καὶ μῆνας τέσσαρας.—Φιλήμων ὁ κωμικὸς ἔγραψε⁶ δράματα ἐπτὰ καὶ ἐννενήκοντα, βιώσας⁷ ἔτη ἐννέα καὶ ἐννενήκοντα.—⁸ Άννων, ὁ πρεσβύτερος, ἐκ τῆς Λιβύης ἐπέρασε⁹ μεγάλην δίναμιν εἰς Σικελίαν, πεζῶν μυριάδας πέντε, ἵππεῖς δὲ ἔξακισχιλίους, ἐλέφαντας δὲ ἔξηκοντα.—Τοὺς Σῆρας ιστοροῦσι¹⁰ μέχρι τριακοσίων ζῆν ἐτῶν, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιοῦν¹¹ λόγος.¹²

1. κρείττον, accus. neu. sing. comp. of ἀγαθός, it was better, εἶναι, understood.—2. τέσσαροι, dat. plur. of τέσσαρες, πέστι, understood.—3. βαδίζει, 3. sing. pres. indic. act. of βαδίζω.—4. χρῆται, 3. sing. pres. indic. of χράομαι.—5. ἐπολέμησεν, 3. sing. 1. aor. indic. act. of πολεμέω.—6. ἔγραψε, 3. sing. 1. aor. indic. act. of γράφω.—7. βιώσας, 1. aor. indic. act. particip. of βιώω.—8. ἐπέρασε, 3. sing. 1. aor. indic. act. of περιόω.—9. ιστοροῦσι, 3. plur. pres. indic. act. of ιστορέω.—10. βιοῦν, pres. infin. act. of βιώω.—11. λόγος, there is a report, εἰσί, understood.

9. ³ Αργανθώνιος, ὁ Ταρτησίων βασιλεὺς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιώσαι¹ λέγεται.—Κτησίβιος συγγραφεὺς ἑκατὸν είκοσιτεσσάρων ἐτῶν² ἐν περιπάτῳ ἐτελεύτησεν.³ —⁴ Ο Πλάτων ἐτελεύτησε⁵ τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς ⁶ Ολυμπιάδος, βιοὺς⁷ ἔτος ἐν πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα.—Σιλούτιον ἐνὸς δέοντα⁸ τριάκοντα ἔτη βασιλεύσαντος,⁹ Αἰνείας, υἱὸς αὐτοῦ ἐνὶ πλείω¹⁰ τριάκοντα ἐτῶν τὴν διναστείαν εἶχεν.—Οι Λακεδαιμόνιοι τοῖς ¹¹ Αθηναίοις βοηθήσοντες¹² ἐν τρι-

σὺν ἡμέραις καὶ τοσαύταις νυξὶ διακοσια καὶ χίλια στάδια διῆλθον.⁹

1. *βιώσαι*, 1. aor. infin. act. of *βιώω*.—2. *ἐπών*, the word expressing quality or circumstance is put in the genitive.—3. *ἐπελεγησεν*, died, 3. sing. 1. aor. indic. of *τελευτάω*.—4. *βιονς*, particip. 2. aor. indic. act. of *βιώω*; more properly of *βιώμει*, or *βιώσων*. ¹⁰ In the last Boston Edition—“the most correct American Edition hitherto published”—this is called the particip. pres.!—5. *διοντα*, particip. *δέων*, from *δέω*, with the genitive.—6. *Σιλουῖνον βασιλεύσαντος, βασιλεύετας* particip. 1. aor. act. of *βασιλέων*, *Silvius having reigned*.—7. *πλείω* from *πλείων*.—8. *βοηθήσυντες, βοηθήσων*, particip. fut. *βοηθίω*.—9. *διῆλθον*, 3. plu. 2. aor. indic. act. of *διέρχομαι*.

VII. PRONOUN.

1. *Δημήτριός τις εἶπε τῷ Νέρωνι· σὺ μὲν ἀπειλεῖς¹ ἐμοὶ τὸν θάνατον, σοὶ δὲ ἡ φύσις²*.—*Λιδύμων ἀδελφῶν εἰς ἐτελεύτησε· σχολαστικὸς οὖν ἀπαντήσας³ τῷ ζῶντι⁴ ἥρωτα⁵ σὺ ἀπέθανες⁶ ἢ ὁ ἀδελφός σου;*—*Tί τοῦτο⁷ ἔστιν, ὃ γύναι, ὅτι ἐμὲ ἀπολεποῦσα⁸ ἀστυδε θαμίζεις; οὐκ ἔστι τοῦτο σωφρονεῖν⁹ οὐχ οὔτω¹⁰ δέ σε ὁ πατήρ σου ἐμοὶ εἰς γάμον παρέδωκεν.¹¹*

1. *ἀπειλεῖς*, 2. sing. pres. indic. of *ἀπειλέω*.—2. *φύσις*, scil. *ἀπειλεῖσθαι*, it.—3. *ἀπαντήσας*, particip. 1. aor. of *ἀπαντάω*.—4. *ζῶντι*, particip. of *ζάω*, *the survivor*.—5. *ἥρωτα*, 3. sing. imperf. indic. of *ἔρωτάω*.—6. *ἀποθανεῖς*, 2. aor. indic. of *ἀποθνήσκω*.—7. *τοῦτο* for *τοῦτο*.—8. *ἀπολιπών, ἀπολιποῦσα, δύν*, particip. 2. aor. of *ἀπολεῖτω*.—9. *σωφρονεῖν*, infin. pres. of *σωφρονέω*.—10. *οὐχ οὔτω, not on this condition*.—11. *παρέδωκεν*, for *παρέδωκε*, 3. sing. 1. aor. indic. act. of *παραδίδωμι*.

2. *Σχολαστικὸς ἀπορῶν¹ τὰ βιβλία αὐτοῦ ἐπίπρασκε,² καὶ γράφων³ πρὸς τὸν πατέρα ἔλεγε.⁴ σύγχαιρε⁵ ἡμῖν, πάτερ· ἥδη γὰρ ἡμᾶς τὰ βιβλία τρέφει.⁶*—*Ἐν Λάτρῳ τῆς Καρίας σκόρπιοι εἶναι λέγονται, οἱ τοὺς μὲν πολίτας σφίσι παίουσιν⁷ εἰς θάνατον, τοὺς δὲ ξένους ἡσυχῇ.*—*Κορῶναι ἀλλήλαις εἰσὶ πιστόταται καὶ πάνυ σφόδρα ἀγαπῶσι⁸ σφάς.*

1. *ἀπορῶν*, particip. pres. *ἀπορέω*, *who was in want (of money)*.—2. *πιπράσκω*.—3. *γράφω*.—4. *λέγω*.—5. *σύγχαιρε*, imperat. *συγχαίρω*.—6. *τρέφω*. See IV. 3. 6.—7. *παίω*.—8. *ἀγαπάω*.

3. *Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης ἐρωτηθεὶς¹ ὑπὸ τινος, τι ἔστι πολέμιον ἀνθρώποις; αὐτοί, ἔφη,² ἔαυτοῖς.*—*Ο Ζεὺς τὴν Ἀθηνᾶν ἔφυσεν³ ἐκ τῆς ἔαυτοῦ κεφαλῆς.*—*Οὐδεὶς⁴ ἐλεύθερος ἔαυτοῦ μη κρατῶν.⁵*—*Νόμος οὗτος Περσικὸς, ὅταν εἰς ἀγροὺς ἐλαύνῃ ὁ βασιλεὺς, πάντες Πέρσαι, κατὰ τὴν ἔαυτοῦ δίναμιν ἔκαστος, δῶρα*

αὐτῷ προσκομίζουσιν.⁷—Σχολαστικὸς οἰκίαν πωλῶν,⁸
λίθον ἀπ' αὐτῆς εἰς δεῖγμα⁹ περιέφερε.¹⁰—Κριτῆς ὁν,¹¹
ἀεὶ ταῦτὰ¹² περὶ τῶν αὐτῶν γίγνωσκε,¹³ οὐδὲν πρὸς χά-
ριν ποιῶν.¹⁴—Ψυχῆς ἐπιμελοῦ¹⁵ τῆς σεαυτοῦ.—Βούλου¹⁶
ἀρέσκειν¹⁷ πᾶσι, μὴ σαυτῷ μόνον.—Πάντων μάλιστα
σαυτὸν αἰσχύνουν.¹⁸

1. ἴρωτηθεῖς, 1. aor. pass. particip. of ἴρωτάω.—2. φημί.—3. ἔφυσεν, 1. aor. of φύω.—4. Οὔδεις, scil. ίστι.—5. κρατῶν, particip. pres. κρατέω.—6. ἐλαύη, 3. sing. pres. subjunc. of ἐλαύων.—7. προσκομίζουσιν, 3. plu. pres. of προσκομίζω.—8. πωλῶν, particip. pres. of πωλέω.—9. εἰς δεῖγμα, as a sample.—10. περιέφερε, 3. sing. imperf. of περιέφερω.—11. ὁν particip. pres. of εἰμί, if thou art.—12. ταῦτα for τὰ αὐτά.—13. γίγνωσκε, pres. imperat. of γιγνώσκω.—14. ποιέω.—15. ἐπιμελοῦ, imperat. of ἐπιμελόμαι, with the genit.—16. βούλον, imperat. of βούλομαι, be desirous.—17. αἰσχύνω.—18. αἰσχύνουν, imperat. of αἰσχύνομαι.

VIII. REGULAR VERB IN *ω*.

Active.

1. Οἱ πονηροὶ εἰς τὸ κέρδος μόνον ἀποβλέπουσιν.¹
—"Οστις μὴ κολάζει τὰ πάθη,² αὐτὸς ὑπ' αὐτῶν κο-
λάζεται.—Πᾶσα δύναμις καὶ πᾶς πλοῦτος ὑπείκει τῇ
ἀρετῇ.—"Οταν τινὰ θέλωσιν οἱ θεοὶ σώζεσθαι, καὶ ἐξ
αὐτῶν ἀνασπῶσι³ βαράθρων.—Οὐδὲν τῆς εὐμορφίας
δψελος⁴ ὅταν τις μὴ φρένας ἔχῃ.—Εὖ θνήσκοις, ὅταν
σοὶ τὸ χρεὼν ἔλθῃ.⁵—Τήρης, ὁ βασιλεὺς, ἔλεγεν, ὅποτε
σχολάζοι καὶ μὴ στρατεύοιτο,⁶ τῶν ἵπποκόμων οἴεσθαι⁷
μηδὲν⁸ διαφέρειν.⁹—Αγησίλαος ἐρωτηθείς, πῶς ἀν τις
μάλιστα παρ' ἀνθρώποις εὐδοκιμοίη,¹⁰ εἰ λέγοι, εἴπε,
τὰ ἄριστα, πράττοι δὲ τὰ κάλλιστα.—"Αγις ἐρωτη-
θείς, πῶς ἀν τις ἐλεύθερος διαμένοι, θανάτου κατα-
φρονῶν, ἔφη.

1. ἀποβλέπουσιν, look only to, from ἀποβλέπω.—2. τὰ πάθη, his passions, nom. plu. of τὸ πάθος.—3. The construction is: δυναστῶσι (δυαστάω) αὐτὸν καὶ (even) οὐστρ. βαρ.—4. The construction is: οὐδὲν δψελος, scil. ίστι, no advantage arises.—5. ἔλθῃ, 2. aor. subjunc. of ἤρχομαι.—6. στρατεύοιτο, optat. pres. mid. of στρα-
τεύομαι.—7. οἰσθαι, infin. of οἰομαι, that he thought himself.—8. μηδὲν, in nothing.—9. διαφέρειν (with the genit.) τῶν ἵπποκόμων.—10. εὐδοκιμοίη. Attic dialect for εὐδοκιμοῖ, 3. sing. pres. optat. of εὐδοκιμέω.

2. Θάπτουσιν οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς νεκροὺς ταριχεύ-
οντες,¹ 'Ρωμαῖοι δὲ καίοντες.—"Ανθρώποι τὸν θά-
νατον φεύγοντες, διώκουσιν.²—Φίλιππος τοὺς Ἀθη-
ναίους εἴκαζε τοῖς 'Ερμαῖς, στόμα μόνον ἔχουσιν.³

1. *δέρεις*, understood.—2. *εύρεις*, understood.—3. *ξυνοεῖς*, dat. plu. mas. pres. particip. of *ξυνω*, for *οἱ ξυνοεῖς*. The *Hermæ* were statues of Mercury, which the Athenians had at the doors of their houses. They were of a cubical form, and surmounted by a head of Mercury.

3. *Διονύσιος ὁ Σικελὸς περὶ τὴν ἱατρικὴν*¹ ἐσπούδασε,² καὶ αὐτὸς ἴστο,³ καὶ ἔτεμε, καὶ ἔκαιε, καὶ τὰ λοιπά.⁴—Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης ἐστασιαζέτην⁵ ἔτι παῖδε δύντε.—Θησεὺς τὴν Ἀριάδνην ἐν Νάξῳ κατέλιπε⁶ καὶ ἐξέπλευσε.⁷ *Διόνυσος* δὲ αὐτὴν ἀπήγαγεν.⁸—*Η γλῶσσα πολλοὺς εἰς δλεθρον ἤγαγεν*.—Ἐπρώτευσεν ἡ Λακεδαίμων τῆς Ἑλλάδος⁹ εὐνομίᾳ καὶ δόξῃ χρόνον¹⁰ ἐτῶν πεντακοσίων, τοῖς Λυκούργου χρωμένῃ¹¹ νόμοις.

1. *ἱατρικὴν, τέχνην*, understood.—2. *ἰσπούδασε*, 3. sing. 1. aor. indic. act. of *πούδάζω*.—3. *ἴστο*, 3. sing. imperf. indic. mid. of *ἴσομαι*.—4. καὶ τὰ λοιπά, *and so forth; ἔτοις*, understood.—5. *ἰστασιαζέτην*, 3. pers. dual, imperf. indic. act. of *ἰστασιάζω*.—6. *κατέλιπε*, 3. sing. 2. aor. indic. act. of *καταλείπω*.—7. *ἐξέπλευσε*, 3. sing. 1. aor. indic. act. of *ἐκπλέω*.—8. *ἀπῆγαγεν*, Att. for *ἀπῆγεν*, 3. sing. 2. aor. indic. act. of *ἀπάγω*.—9. *Ἑλλάδος*, gen. governed by *ἐπρώτευσεν*.—10. *χρόνον*, *for a period*, the noun expressing duration of time, is put in the accusative.—11. *χρωμένη*, nom. fem. sing. pres. particip. of *χράομαι*, and governs *τοῖς νόμοις* in the dat.

4. *Ο Διογένης¹ ἐλεγεν, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι κύνες τοὺς ἔχθροὺς δάκνουσιν, ἐγὼ δὲ τοὺς φίλους, ἵνα σώσω.*²—*Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσης, κοινῇ γὰρ ἡ τύχη, καὶ τὸ μέλλον ἀδρατον.*—*Κὰν³ μόνος ἦς,⁴ φαῦλον μήτε λέξης, μήτε ἐργάσης⁵ μηδέν.*—*Αἰδοῦς⁶ παρὰ πᾶσιν ἄξιος ἔσῃ, εὰν πρῶτον ἀρξῆς⁷ σαντὸν αἰδεῖσθαι.*⁸

1. A philosopher of Sinope, to whom the epithet *κύων* was given.—2. *σώσω*, 1. sing. 1. fut. indic. act. of *σώζω*.—3. *κὰν*, for *καὶ έίναι*.—4. *ἦς*, 2. sing. pres. subj. of *εἰμί*.—5. *ἔργαση*, 2. sing. 1. aor. sub. mid. of *ἔργάζομαι*.—6. *αἰδοῦς*, gen. sing. contracted of *αἰδῶς*, and governed in the gen. by *ἄξιος*.—7. *ἄρξης*, 2. sing. 1. aor. subj. act. of *ἄρχω*.—8. *αἰδεῖσθαι*, infin. pres. contracted, of *αἰδέομαι*.

5. *Αδύνατον¹ ἄνευ τῆς τῶν οὐρανίων θεωρίας γεωγραφῆσαι.*—*Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ κελεῦσαι ὁρδιον.*—*Διογένης λύχνον μεθ' ἡμέραν ἄψας,² ἄνθρωπον, φησί, ζητῶ.*—*Οἱ Λάκωνες τὴν τῆς παλαιᾶς διαίτης σκληρότητα καταλύσαντες,³ ἐξώκειλαν⁴ εἰς τρυφήν.*—*Ο Θησεὺς μετὰ τὴν Αἰγέως τελευτὴν συνοικίσας⁵ τοὺς τὴν Ἀττικὴν κατοικοῦντας εἰς ἐν ἄστυ, ἐνα δῆμον ἀπέφηνε.*⁶

1. *ἰστι*, understood.—2. *ἄψας*, nom. mas. particip. 1. aor. indic. act. of *ἄρτω*.

—3. καταλέσαντες, nom. mas. plur. particip. 1. aor. indic. act. of καταλέω.—4. ἔξωπλαν, 3. plur. 1. aor. indic. act. of ἔξοπλλω.—5. συνοικίσας, nom. mas. sing. particip. 1. aor. act. of συνοικίζω.—6. διέφηντεν, 3. sing. 1. aor. act. of διέφαντω.

6. *Tὸ καλῶς ἀποθανεῖν¹ ἵδιον τοῖς ἀγαθοῖς ἡ φύσις ἀπένειμεν.²* —Οὐπώποτε ἐγὼ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ὑπέμεινα³ τοσοῦτον χειρῶνα.—Ἐξ οὐ⁴ φιλοσοφεῖν ἐπενθησας, σεμνός⁵ τις ἔγενον καὶ τὰς ὁφρῦς ὑπὲρ τοὺς κροτάφους ἐπῆρας.⁶ —Ἄρτι μοι τὴν ἄλω διακαθήραντι⁷ ὁ δεσπότης ἐπέστη⁸ καὶ ἐπήνει⁹ τὴν φιλεργίαν.¹⁰ —Κάδμος ἀποκτείνει δράκοντα, τῆς Ἀρείας κρήνης φύλακα, καὶ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ σπείρει· τούτων δὲ σπαρέντων,¹¹ ἀνέτειλαν¹² ἐκ γῆς ἀνδρες ἔνοπλοι.—*Ἀφροσύνης¹³ ἐστὶ τὸ κρῖναι κακῶς τὰ πράγματα.* —Οὕτε πῦρ ἴματίῳ περιστεῖλαι¹⁴ δινατόν, οὔτε αἰσχρὸν ἀμάρτημα χρόνῳ.

1. *ἀποθανεῖν*, infin. 2. aor. of *ἀποθνήσκω*, the order is: *ἡ φύσις ἀπένειμεν τοῖς διαθοῖς Ἰδίων*, (*as a peculiar privilege*.) τὸ καλῶς *ἀποθανεῖν*.—2. *ἀπένειμεν*, 3. sing. 1. aor. indic. act. of *ἀποέμω*.—3. *ὑπέμεινα*, 1. sing. 1. aor. indic. act. of *ὑπομένω*.—4. *ἴξ οὐ*, *χρόνον*, understood; *from the time that*.—5. *σεμνός τις ἔγενον*, (2. sing. 2. aor. mid. of *γίγνομαι*.) *thou hast become quite formal and supercilious*.—6. *ἐπῆρας*, 2. sing. 1. aor. act. of *ἐπαίρω*.—7. *διακαθήραντι*, dat. sing. 1. aor. particip. act. of *διακαθάρω*.—8. *ἐτέστω*, 3. sing. 2. aor. of *ἔτισθημι*.—9. *ἐπήνει*, 3. sing. imperf. indic. of *ἐτείνω*.—10. *ἴμην*, understood.—11. *σπαρέντων*, gen. absolute,—*having been scattered, or sown*,—particip. 2. aor. pass. of *σπείρω*.—12. *ἀφροσύνης τοῖ*, *is a mark of folly*.—13. *περιστεῖλαι*, 1. aor. infin. act. of *περιστέλλω*.

7. *Σχολαστικὸς μαθῶν¹ δότι ὁ κέδρας ὑπὲρ τὰ διακόσια ἔτη ζῆ, ἀγοράσας κέδρακα εἰς ἀπόπειραν ἔτρεφεν.* —Φιλεῖ τῷ κάμνοντι² συγκάμνειν Θεός.—Οὐκ ἀν δύναιο³ μὴ καμῶν⁴ εὐδαιμονεῖν.—‘Ο ‘Ηρακλῆς τὸ ὁβπαλον, δὲ ἐφόρει, αὐτὸς ἔτεμεν⁵ ἐκ Νεμέας.—Δημοσθένους εἰπόντος πρὸς τὸν Φωκίωνα, ἀποκτενοῦσί⁶ σε Ἀθηναῖοι ἐὰν μανῶσι,⁷ ναί, εἶπεν, ἐμὲ μέν, ἐὰν μανῶσι, σὲ δὲ, ἐὰν σωφρονῶσιν.

1. *μαθῶν*, 2. aor. particip. act. of *μανθάνω*.—2. *κάμνοντι*, particip. pres. act. of *κάμνω*, in the dat. governed by *συγκάμνειν*.—3. *δύναιο*, 2. sing. pres. opt. of *δύναμαι*; *οὐ δύναιο* *ἄν*: a milder form of denial than *οὐ δυνήσῃ*, and used for it.—4. *καμῶν*, 2. aor. particip. act. of *κάμνω*; *μὴ καμῶν*, for *εἰ μὴ κάμνοις*.—5. *ἔτεμεν*, 3. sing. 2. aor. of *τέμνω*.—6. *ἀποκτενοῦσί*, 3. plur. 2. fut. of *ἀποκτείνω*.—7. *μανῶσι*, 3. plur. 2. aor. subj. pass. of *μαίνομαι*.

8. *Πλάτων λοιδορούμενος¹ ὑπὸ τινος, λέγε, ἐφη, κακῶς, ἐπεὶ καλῶς² οὐ μεμάθηκας.³* —‘Ο καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἀνήρ τὴν ἑαυτοῦ⁴ γνώμην ὑποτέταχε⁵ τῷ διοικοῦντι⁶ τὰ δύλα, καθάπερ οἱ ἀγαθοὶ πολιταὶ τῷ νόμῳ

τῆς πόλεως.—Τὸν εὐτυχοῦντα⁷ χρή⁸ σοφὸν πεφυκέναι.⁹
—Σχολαστικὸς κατ' ὅναρ δοκῶν¹⁰ ἥλον πεπατηκέναι,¹¹
τὸν πόδα ὑπαρ περιεδήσατο.¹² ἔτερος δὲ μαθὼν τὴν
αἰτίαν, ἔφη, διὰ τί γάρ¹³ ἀνυπόδητος καθεύδεις;—
Βίων δὲ σοφιστῆς ἴδων φθονερὸν σφόδρα κεκυφότα,¹⁴
εἶπεν· ή τούτῳ μέγα κακὸν συμβέβηκεν,¹⁵ ή ἄλλῳ μέγα
ἀγαθόν.—Οἱ πρὸς τὴν δόξαν κεχηρότες¹⁶ σπανίως ἐν-
δοξοὶ γίγνονται.—Εἰρήκασι¹⁷ τινες, τὸν ἥλιον λίθον
εἶναι καὶ μύδρον διάπυρον.—Δαιδαλος, ἀρχιτέκτων
ῶν, ἐν Κρήτῃ κατεσκεύασε Λαβύρινθον, πεφευγὼς¹⁸
ἔξι¹⁹ Αθηνῶν ἐπὶ φόνῳ.

1. λοιδορύμενος, particip. pres. pass. of λοιδορέω.—2. καλῶς, scil. λέγειν.—κακῶς λέγειν, is used in a double sense,—to speak inaccurately, and to calumniate,—to both of these significations καλῶς λέγειν is opposed.—3. μεμάθηκας, 2. sing. perf. indic. act. of μαθάνω.—4. τὴν ἁντοῦ γνώμην, his opinion. The possessives of the third person (δις, σφέτερος) are but little used. Instead of them, use is made of the genitives of the pronoun αὐτός, as τὰ χρήματα αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτῶν, his, her, their property.—5. ὑποτέραχε, 3. sing. perf. of ὑποτάσσω.—6. τῷ διοικοῦντι (διοικεῖν) to the governor of.—7. τὸν εὐτυχοῦντα (εὐτυχέω) the happy man.—8. χρὴ with the accus. as ὅποτε, must.—9. πεφύκεια, infin. perf. of φύω, and used for εἶπεν.—10. κατ' ὅναρ δοκῶν, who thought in a dream.—11. πεπατηκέναι, perf. infin. of πατέω.—12. περιεδήσατο, 3. sing. 1. aor. indic. mid. of περιέδεω.—13. διὰ γάρ, no wonder, for why:—no wonder, understood.—14. κεκυφότα, accus. mas. perf. particip. of κύπτω.—15. συμβέβηκε, 3. sing. perf. indic. act. of συμβαίνω.—16. κεχηρότες, nom. plu. particip. perf. act. of χαίνω.—17. εἰρήκασι, 3. plu. perf. act. of ἐρέω.—18. πεφευγὼς, see the Lexicon, attached to this work.

9. Ἀταλάντη ἐπεφύκει¹ ὠκίστη τοὺς πόδας.—
Ἐπέπνεον οἱ ἀνεμοι, καὶ ἐπεφύκει² ὁ πόντος, καὶ ὁ
ἄφροδος τοῦ ὕδατος ἐξηγνθήκει³.—Δημοσθένης πρὸς
κλέπτην εἰπόντα, οὐκ ἥδειν⁴ ὅτι σὸν ἐστιν, ὅτι δέ, ἔφη,
σὸν οὐκ ἐστιν ἥδεις.—Τῆς τῶν παίδων τελευτῆς προσ-
αγγελθείσης⁵ Ἀναξαγόρα εἶπεν, ἥδειν αὐτοὺς θνη-
τοὺς γεννήσας.⁶—Οἱ χρῆσιμοι εἰδῶς, οὐκ ὁ πολλὸς εἰδῶς
σοφός.

1. ἐπεφύκει, 3. sing. pluperf. act. of φύω, used for ἐγνωσθεῖν.—2. ἐπεφύκει, 3. sing. pluperf. act. of φύττω.—3. ἐξηγνθῆκε, 3. sing. pluperf. act. of ἐξανθέω.—4. ἥδειν, see Lexicon under εἰδώ.—5. gen. absolute.—6. ἥδειν γεννήσας, I knew that I begat them. Certain verbs take after them a participle, in cases where we should use a verb with that.

2. Middle.

1. Θεόκριτος ἐρωτηθείς, διὰ τί οὐ συγγράφει, δτι,
εἶπεν, ὡς μέν βούλομαι, οὐ δύναμαι, ὡς δὲ δύναμαι, οὐ
βούλομαι.—Πάντων μάλιστα σαντὸν αἰσχύνεο.¹

Οὐκ ἄμισθον τὸ εὖ ποιεῖν,² καν³ μὴ παραχρῆμα τῆς εὐεργεσίας ή ἀντίδοσις φαίνηται.—Οὐ τὸ πένεσθαι αἰσχρόν,⁴ ἀλλὰ τὸ διὰ αἰσχρὰν αἰτίαν πένεσθαι, δνειδος.⁴—Τὸν ὁργιζόμενον νόμιζε τοῦ μαινομένου χρόνῳ διαφέρειν.⁵—Ἀντίγονος ὑποχωρῶν⁶ ποτὲ τοῖς πολεμίοις ἐπερχομένοις, οὐκ, ἔφη, φεύγειν, ἀλλὰ διώκειν τὸ συμφέρον ὅπισω κείμενον.—Οἱ πάλαι⁷ Ἀθηναῖοι ἀλουργῇ ἡμπείχοντο⁸ ἴμάτια, ποικίλους δὲ ἐνέδυνον⁹ χιτῶνας.—Ἐρωτήσαντὸς τινος τὸν Ἀνταλκίδαν, πῶς¹⁰ ἂν τις μάλιστα ἀρέσκοι τοῖς ἀνθρώποις; εἰ ἥδιστα μέν, ἔφη, αὐτοῖς διαλέγοιτο, ὡφελιμώτατα δὲ προσφέροιτο.

1. αἰσχνεο, Ionic form for αἰσχνον.—2. Ιστιν understood.—3. καν for καὶ θέν.
 4. αἰσχρὸν and δνειδος scil. ιστι.—5. The construction is: νόμιζε τὸν ὁργιζόμενον διαφέρειν τὸν μαινομένον τῷ χρόνῳ, only in respect of the duration of the time.—6. ὑποχωρῶν, ὑποχωρέω.—7. οἱ πάλαι, scil. δῆτες, for οἱ παλαιοί. An adverb placed between an article and its substantive, acquires the signification and force of an adjective.—8. ἡμπείχοντο, ἡμπέχω. This verb is one of a few which have a double augment, i. e. both before and after the preposition.—9. ἐνέδυνον, from ενδύνω.—10. πῶς ἀν τις ἀρέσκοι, how any one might please.—πῶς τις ἀρέσκει without ἀν: how does any one please.

2. Γεγόναμεν ἀπαξ· δὶς δ' οὐκ ἔστι¹ γενέσθαι.—Ἐοικεν² ὁ βίος Θεάτρῳ.—Αἱ καμηλοπαρδάλεις κατὰ τὴν ὁάχιν κύρτωμα παρεμφερεὶς ἔχουσι καμήλω, τῷ δὲ χρώματι καὶ τῇ τριχώσει παρδάλεσιν ἐοίκασι.—Δεδοίκασιν³ αἱ μέλισσαι οὐ τοσοῦτον⁴ τὸ κρύος, δισον⁴ τὸν δμβρον.—Οὐκ ἀκήκοας,⁵ ως οἱ τέττιγες δύντες ἀνθρώποις τὸ παλαιὸν,⁶ εἰς δρυιθας μετέβαλον;⁷—Ἐλπὶς ἐγρηγορότος⁸ ἐνύπνιον.⁹—Πίνδαρος εἶπε, τὰς ἐλπίδας εἶναι ἐγρηγορότων ἐνύπνια.

1. γεγόναμεν and γενέσθαι: from γίγνομαι, οὐκ ἔστι, for ξέστι, we cannot.—2. εἰκω.
 —3. δεδοίκασι, 3. plu. perf. mid. of δείδω.—4. τοσοῦτον—δον—so much—as.—5. δκονω.—6. δύτες τὸ παλαιὸν, which were formerly.—7. μεταβάλλω.—8. δηρηγορότος, gen. sing. particip. of δηρήγορα, I wake, I am awake, perf. mid. from δηρίω.—9. ἐνύπνιον scil. ιστιν.

3. Δημώναξ ἐρωτηθείς, πότε ἥρξατο¹ φιλοσοφεῖν, δτε, ἔφη, καταγιγνώσκειν ἐμαυτοῦ ἥρξάμην.—Ἀρίστιππος ἔφη πρὸς τὸν ἀδελφόν, μέμνησο,² δτι τῆς μὲν διαστάσεως σὺ ἥρξω, τῆς δὲ διαλύσεως ἔγω.—Φιλόξενος, διγαστρίμαργος, ἐπιμεμφόμενος τὴν φύσιν, ηὔξατο³ γεράνου τὴν φάρυγγα ἔχειν.—Κῦρος δὲ μέγας Πυθάρχῳ τῷ Κυζικηνῷ, φίλῳ δύτι, ἔχαρίσατο⁴ ἐπτὰ πόλεις.

1. ἡρξατο, 3. sing. 1. aor. mid. of ἥρχω.—2. μέμνησο, 2. sing. imperat. perf. pass. of μιμνήσκω.—3. ηρξατο, 3. sing. 1. aor. mid. of εὗχομαι.—4. ἔχαρισσε, 3. sing. 1. aor. mid. of χαρίζομαι.

4. *Λύγισαι πρὸς ἔργου*.—*Διογένης*¹ πρὸς τὸν ἐνσείσαντα αὐτῷ δοκὸν, εἴτα εἰπόντα, φύλαξαι,² πλήξας³ αὐτὸν τῇ βακτηρίᾳ, εἶπε, φύλαξαι.—*Τοιοῦτος*⁴ γίγνου περὶ τοὺς γονεῖς, οἵους⁵ ἀν εὔξαιο⁶ περὶ σεαυτὸν γενέσθαι τοὺς σεαυτοῦ παῖδας.—*Λέγεται* *Iὼ* ή *Ινάχους*⁶ εἰς βοῦν μεταμορφωθεῖσα, τὸν Βόσπορον νήξασθαι⁷ καὶ δοῦναι⁸ τῷ πορθμῷ τὸ δύνομα.—*Σχολαστικὸς* κολυμβᾶν βουλόμενος, παρὰ μικρὸν⁹ ἐπνίγη.¹⁰ ὅμοσεν¹¹ οὖν μὴ ἄψασθαι¹² ὑδατος, ἐὰν μὴ πρῶτον μάθῃ¹³ κολυμβᾶν.

1. The construction is : Διογένης εἴπε πρὸς τὸν (*to a person*) ἐνσείσαντα δοκὸν αὐτῷ.—2. φύλαξαι, 2. sing. 1. aor. imperat. mid. of φύλάσσω.—3. πλήξας αὐτῷ, *having struck him a blow*.—4. Τοιοῦτος—οἷος, such—as.—5. εἴχατο δν, *thou wouldst wish*.—6. ή *Ινάχους*, scil. θυγάτηρ.—7. νήξασθαι, 1. aor. mid. infin. of νήχομαι.—8. δοῦναι, 2. aor. infin. δίδωμι.—9. παρὰ μικρὸν, *almost*.—10. ἐπνίγη, 2. aor. pass. τνίγω.—11. ὅμοσεν, δηνυμι.—12. δψασθαι, 1. aor. mid. infin. of δπομαι, *with the gen.*—13. μάθῃ, μανθάνω.

5. *Γραῦν τινά φασὶ*¹ μόσχον μικρὸν ἀραμένην,² καὶ τοῦτο καθ' ἡμέραν³ ποιοῦσαν λαθεῖν⁴ βοῦν φέρουσαν.—*Μίλων*, ὁ ἐκ Κρότωνος ἀθλητής, ταῦρον ἀράμενος ἔφερε διὰ τοῦ σταδίου μέσου.—*Λεύκουλλος* ὁ Ἐρωμαίων στρατηγός, ὁ τὸν Μιθριδάτην καὶ Τιγράνην καταγωνισάμενος, πρῶτος διεκόμισεν εἰς *Ιταλίαν* τὸν κέρασον.

1. φασὶ, 3. plu. pres. indic. of φημί.—2. ἀραμένην, 1. aor. particip. mid. of ἀρμ. —3. καθ' (κατὰ) ἡμέραν, *daily*.—4. λαθεῖν φέρουσαν, *insensibly carried*. Sometimes that which in signification would be the chief verb, is made a participle, and depends on another verb, which itself takes the place of an adverb.

6. *Ἐπειδὴ θεοὶ σωτῆρες κυμάτων καὶ κινδύνου ἐμὲ ἔξείλοντο*,¹ ἐπ' ἔργασίαν τρέψομαι, καὶ βαδιοῦμαι² ἐν τῷ ἀγρῷ διατρίβων.—*Λεωνίδης* ἀκούσας τὸν ἥλιον ἐπισκιόζεσθαι τοῖς Περσῶν τοξεύμασι, χάριεν,³ ἔφη, δτι καὶ ὑπὸ σκιᾶ μαχούμεθα.⁴—*Θεοβριτος* ἔρωτηθεὶς ὑπὸ ἀδολέσχου, δπου αὐτὸν αὔριον δψοιτο;⁵ ἔφη, δπου ἐγὼ σὲ οὐκ δψομαι.

1. ἔξείλοντο, 3. plu. 2. aor. indic. mid. of ἔξαιρω.—2. βαδιοῦμαι, Attic. for βαδίσομαι, from βαδίω—διατρίβων, *to live*.—3. τοτὶ, understood.—4. μαχούμεθα, 2. fut.—5. δψοιτο, 3. sing. 1. fut. optat. of δπομαι.

3. Passive.

1. Ἐπὶ τῆς κολακείας, ὡς ἐπὶ μνήματος αὐτὸς μόνον¹ τὸ δνομα τῆς φιλίας ἐπιγέγραπται.—² Υπὸ τοῦ πλήθους τῶν παρόντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διατετάραγμαι³ τὴν γνώμην, καὶ ὑπότρομός εἰμι, καὶ ἡ γλῶττα μοι πεπεδημένη ἔοικε, καὶ ἐπιλέλησμαι³ τὸ προσίμιον τῶν λόγων, ὃ παρεσκευασάμην.

Εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα,⁴

‘Η δ’⁵ εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει.

1. αὐτὸς μόνον τὸ δνομα, *only the name itself*.—2. διατετάραγμαι, *I am disturbed*, 1. sing. perf. pas. of διαταράσσω. —3. ἐπιλέλησμαι, 1. sing. per. pass. of ἐπιλανθάνω. This per. pas. is generally used in a middle sense, as here.—4. λελείμμεθα, *though we are in want of*, 1. plu. per. pass. indic. of λείπω. —5. δ’, *yet*.

2. Οὐδεμία ἔτι τῶν πόλεων ἀκέραιός ἐστιν, ἵτις οὐχ ὁμόρους ἔχει τοὺς κακῶς ποιήσοντας, ὡς τετμῆσθαι¹ μὲν τὰς χώρας, πεπορθῆσθαι² δὲ τὰς πόλεις, ἀναστάτους δὲ γεγενῆσθαι³ τοὺς οἴκους τοὺς ἴδιους, ἀνεστράφεαι⁴ δὲ τὰς πολιτείας, καὶ καταλελύσθαι τοὺς νόμους. —⁵ Ανθρωπος δὲν, μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης.—Μέμνησο δὲν θνητὸς εἶς.—Εὔριπίδης ἐν Μακεδονίᾳ τέθαπται.⁵

1. τετμῆσθαι, per. infin. pass. of τέμνω. —2. πεπορθῆσθαι, per. infin. pass. of περθεῖν. —3. γεγενῆσθαι, per. infin. pass. of γίγνομαι. —4. ἀνεστράφεαι, per. infin. pass. of ἀναστρέψω. —5. τίθαπται, 3. sing. per. pass. of θάπτω.

3. Ὁ Σαρδανάπαλος ἐκεῖνος, ὃ τὸ σῶμα ἐντετῷμένος,¹ καὶ τὴν χαίτην διαπεπλεγμένος,² καὶ ἐν πορφυρίσι κατορωρυγμένος,³ καὶ ἐν βασιλείοις κατακεκλεισμένος, οὐδὲν ἄλλο ἐδίωκεν ἢ εὐδαιμονίαν καὶ ἡδονήν.—

Οἱ Πυθαγορικοὶ ἔλεγον, ἐνδεδέσθαι⁴ τῷ σώματι τὰς ἀνθρώπων ψυχὰς τιμωρίας χάριν.—Τυφών, Γῆς υἱὸς καὶ Ταρτάρου, μεμιγμένην⁵ εἶχε φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου.

1. ἐντετῷμένος, particip. perf. pass. of ἐντρίβω. —2. διαπεπλεγμένος, particip. perf. pass. of διαπλέκω: τὸ σῶμα and τὴν χαίτην are put in the accus.—3. κατορωρυγμένος, particip. perf. pass. of κατορύσσω. —4. ἐνδεδέσθαι, infin. perf. pass. of ἐνδέω. —5. μεμιγμένην, particip. perf. pass. of μίγνυμε.

4. Τοῦ μὲν ἀνθρώπου ἡ καρδία τῷ μαζῷ τῷ λαϊ τῷ προσήρθηται,¹ τοῖς δὲ ἄλλοις ζώοις ἐν μέσῳ τῷ στήθει

προσπέπλασται.²—‘Ρωμαίων αἱ πολλαὶ γυναῖκες τὰ αὐτὰ ὑποδήματα φορεῖν τοῖς ἀνδράσιν εἰθισμέναι εἰσίν.³—Σοφοκλῆς μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, ἔτι παῖς δῶν, περὶ τρόπαιον γυμνὸς ἀληλυμμένος⁴ ἔχόρευσεν.—Διογένης ἴδων ποτὲ γυναῖκας ἀπ’ ἐλαίας ἀπηγχονισμένας,⁵ εἶθε γάρ, ἔφη, πάντα τὰ δένδρα τοιοῦτον καρπὸν ἦνεγκεν.—Οἱ περὶ τὸν Θεμιστοκλέα “Ἐλληνες διεσπαρμένοις⁶ τοῖς Πέρσαις συνεπλέκοντο.—Τὸ ειμαρμένον⁷ διαφυγεῖν ἀδύνατον.—Ζήνων δοῦλον ἐμαστίγου⁸ ἐπὶ κλοπῇ· τοῦ δὲ εἰπόντος· εἴμαρτό⁹ μοι κλέψαι· καὶ δαρῆγαι,¹⁰ Ζήνων ἔφη.—Ἐν τοῖς Δράκοντος νόμοις μία ἀπασιν ὥριστο¹¹ τοῖς ἀμαρτάνουσι ζημία, θάνατος.—Οἱ Γίγαντες ἤκόντιζον εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ δρῦς ἡμμένας.¹²

1. προσῆργηται, 3. sing. perf. indic. pas. of προσαρτάω.—2. προσπέπλασται, 3. sing. perf. indic. pass. of προσπλάττω.—3. εἰθισμέναι εἰσὶν, 3. plu. perf. indic. pass. of θίξω. The order is: *Many Roman women were accustomed to wear sandals, of the same sort (τὰ αὐτὰ) as the men.*—4. ἀληλυμένος, ἀλείφω.—5. ἀπηγχονισμένας, ἀπαγχονίζω.—6. διεσπαρμένοις, διασπείρω.—7. εἰμαρτένον, μετρομαι, τὸ εἰμαρτένον used substantively.—8. ἐμαστίγον, μαστιγώ.—9. εἴμαρτό, 3. sing. plurperf. pass. of μετρομαι.—10. δαρῆγαι, infin. 2. aor. pass. of δέρω. Zeno affirmed that the universe was subject to absolute necessity. On this doctrine rested the appeal made by the slave.—11. ὥριστο, ὥριζω.—12. ἡμμένας, particip. perf. pass. of ἡπτω.

5. Πυθαγόρας πρῶτον ἔαυτὸν φιλόσοφον ὡνόμασεν.¹ οἱ δὲ παλαιότεροι σοφοὶ ὡνομάσθησαν.—Πυθαγόρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας² καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ὁφθῇ³ ἐν Μεταπόντιῳ καὶ ἐν Κροτωνι.—Οἱ εὐεργέται τῶν ἀνθρώπων ἀθανάτων τιμῶν ἡξιωθησαν.⁴—⁵ Ήν Ἀθηναίοις ποτὲ πάτριον, ἡγεῖσθαι⁶ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῖς τυράννοις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀνταγωνίζεσθαι. Οὗτος δὲ νόμος ἤρξατο μὲν ἀπὸ Μιλτιάδου, ἡκμασε⁷ δὲ ἐπὶ Θεμιστοκλέους, κατέβη δὲ εἰς Κίμωνα, ἐφυλάχθη⁸ δὲ ὑπὸ Περικλέους, καὶ ἐθαυμάσθη⁹ ὑπὸ Ἀλκιβιάδου.—Πτολεμαῖος, ὁ Μακεδονίας βασιλεὺς, ὑπὸ Γαλατῶν ἐσφάγη,¹⁰ καὶ πᾶσα ἡ Μακεδονικὴ δύναμις κατεκόπη¹¹ καὶ διεφθάρη.¹²—Δοῦρις ὁ Σάμιος φησι, Πολυσπέρχοντα, τὸν Μακεδόνων στρατηγόν, εἰ μεθυσθείη,¹³ καίτοι πρεσβύτερον δῆτα, ἐν δείπνῳ δρχεῖσθαι.—Αἱ τιθῆναι ἐμπτύνουσι τοῖς παιδίοις, ώς μὴ βασκανθῶσιν.¹⁴

1. ὡνόμαστιν, 3. sing. 1. aor. of ὡνομάζω.—2. τὰς αὐτὰς ἡμέρας, on the same day.—

3. ἀφθη, ὅπτω.—4. ἡξιώθησα, ἀξίω, with the genitive.—5. ἡγεῖσθαι, ἡγεμονία, (*the Athenians stood at one time at the head of the Grecian States*).—6. ἱκμασε, ἀκράζω.—7. ἐφυλάχθη, φυλάττω.—8. ιθαμάσθη, θαυμάζω,—9. ισφάγη, σφάττω.—10. κατεκόπη, Κ. aor. pass. of κατακόπτω.—11. διεφθάρη, Κ. aor. pass. of διεφθείρω.—12. μεθυθεῖν, 3. sing. opt. 1. aor. of μεθύσκομαι.—13. βασκανθῶν, 3. plu. 1. aor. subj. of βασκαίνων.

6. *Nέος* ὃν ὁ *Πλάτων* οὔτως ἦν αἰδήμων καὶ κόσμιος, ὥστε μηδέποτε ὀφθῆναι¹ γελῶν ὑπεράγαν.—*Ἄδιγος* τις ἐστί, ‘*Ροδίους* ὑσθῆναι² χρυσῷ, χρυσῆν ἐπ’ αὐτοὺς τοῦ *Λιὸς* νεφέλην ὥξεντος.³—‘*Ηρόδοτος* λέγει, ἐπὶ⁴ *Ατνος* διὰ λιμὸν εὑρεθῆναι⁵ τὰς παιδιάς.—*Ἀριάδνην* οἱ μὲν φασὶν ἀπάγξασθαι⁶ ἀπολειφθεῖσαν⁶ ὑπὸ τοῦ *Θησέως*, οἱ δὲ εἰς *Νάξον* κομισθεῖσαν⁷ *Λιονύσῳ* γαμηθῆναι.⁸—‘*Ηρακλῆς* ἐν *Θήξαις* τραφεὶς⁹ καὶ παιδευθεὶς καὶ μάλιστα ἐν τοῖς γυμνασίοις διαπονηθεὶς περιέσθητος ἐγένετο.—*Απόλλων* καταδικασθεὶς ἐπὶ τῇ τῶν *Κυκλώπων* θανάτῳ κάξιστρακισθεὶς¹⁰ διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατεπέμφθη ἐς γῆν, καὶ ἐθήτευσεν ἐν *Θετταλίᾳ*, παρ’¹¹ *Αδμήτῳ* καὶ ἐν *Φρυγίᾳ* παρὰ *Λαομέδοντι*.—*Πόνου* μεταλλαχθέντος¹² οἱ πόνοι γλυκεῖς.

1. ὄφθηναι, infin. 1. aor. pass. of ὅπτω.—2. ὑσθῆναι, θω.—3. The construction is: *τοῦ Διὸς* βῆντος, βῆνται,—gen. absōl., *νεφέλην* χρωσῆν ἐν’ αὐτούς.—4. εὑρεθῆναι, εὑρίσκω.—5. ἀπάγξασθαι, ἀπάγχω.—6. ἀπολειφθεῖσαν, ἀπολείπω.—7. κομισθεῖσαν, κομίζω.—8. γαμηθῆναι, γαμέω.—9. τραφεῖς, nom. particip. 2. aor. pass. of τρέψω.—10. κάξιστρακισθεῖς, *ἵστοι* καὶ ἰξοστρακισθεῖς.—11. μεταλλαχθέντος, μεταλλάσσω, τόνον, gen. absolute.

7. “*O μέλλεις*¹ πράττειν, μὴ πρόλεγε· ἀποτυχῶν γάρ γελασθήσῃ.²—*Βασιλεὺς* ὃν, σκόπει,³ ὅπως οἱ βέλτιστοι μὲν τὰς τιμὰς ἔξουσιν, οἱ δὲ ἄλλοι μηδὲν⁴ ἀδικηθήσονται.⁵—*Αἴδον*⁶ σαυτὸν, καὶ ἄλλον οὐκ αἰσχυνθήσῃ.—“*Απαντα* δόκει ποιεῖν ὡς μηδένα λήσων.⁷ καὶ γὰρ ἐὰν παραντίκα κρύψῃς,⁸ ὕστερον ὄφθήσῃ⁹.

1. δ μέλλεις, what you are about.—2. γελασθήσῃ, 2. sing. 1. fut. pass. of γελάω. —3. σκόπει, see that.—4. μηδὲν, more expressive than μὴ, in nothing.—5. ἀδικηθήσονται, δικέω.—6. αἴδον, 2. sing. pres. imperat. contr. of αἰδέναι.—7. λήσων, 1. fut. particip. act. from λήσθω, obsolete: for which λανθάνω.—8. κρύψῃς, scil. τοῦτο, what thou dost.—9. ὄφθήσῃ, 2. sing. 1. fut. indic. pass. of ὅπτω.

8. “*Υλας* ὁ *Θειοδάμαντος* παῖς, ἐν *Μυσίᾳ* ἀποσταλεῖς¹ ὑδρεύσασθαι, διὰ οὐάλλος ὑπὸ *Νυμφῶν* ἡρπάγη.²—*Σοφοκλῆς* ὁ τραγῳδοποιούς, ὁἄγα σταφυλῆς καταπιῶν³ ἀπεπνίγη.—“*Ηφαιστος* ἐρχίφη⁴ ὑπὸ τοῦ *Λιὸς* ἐξ οὐρανοῦ, ὅθεν χωλὸς ἐγένετο.—*Σχολαστικὸς* ἴατρῷ

συναντήσας,⁵ ἐκρύθη⁶ πυθομένου δέ τινος τὴν αἰτίαν, ἔφη, καιρὸν ἔχω⁷ μὴ ἀσθενήσας, καὶ αἰσχύνομαι εἰς ὅψιν ἐλθεῖν τοῦ ιατροῦ.—Λέγεται,⁸ τὸν Κινέαν, ἐπεὶ τὴν τῶν Ρωμαίων ἀρετὴν κατενόησε, τῷ Πύρρῳ εἰπεῖν ὡς ἡ σύγκλητος αὐτῷ βασιλέων πολλῶν συνέδριον φανείη.⁹—Συγκρινομένων τῶν τριῶν ἡπείρων πρὸς ἄλληλας, μεγίστη μὲν φανείη ἂν ἡ Ἀσία, εἴτα ἡ Λιβύη, τελευταῖα δὲ ἡ Εὐρώπη.

1. ἀποσταλεῖς, 2. aor. pass. particip. of ἀποστέλλω.—2. ἥρπάγη, 2. aor. indic. pass. of ἤρπάζω.—3. κατατίνω, particip. 2. aor. indic. act. of κατατίνω.—4. ἵψιφη, 3. sing. 2. aor. indic. pass. of ῥίπτω.—5. συναντήσας, συναντάω.—6. ἐκρύθη, 3. sing. 2. aor. indic. pass. of κρύπτω.—7. καιρὸν ἔχω μὴ δοθενῆσας, for χρόνον ἔχω ὅτε τὸν ἡδένησα, *it is a long time that I have not been sick.*—8. The construction is: λέγεται τὸν Κινέαν εἰπεῖν τῷ Πύρρῳ, ἐπει.—9. φανεῖη, ἐφάνηη, φαίνομαι.

IX. CONTRACT VERBS.

1. Active.

1. ‘Ο φθονέων ἔαυτὸν ὡς ἔχθρὸν λυπέει.¹—’Αγαθοῖσιν ὁμίλεε.—Θάρσος σὺν λόγῳ² αἴνεε, τὸ δὲ μετὰ ἀλογίης³ ὃν ἀποστύγεε.—Πολλοὶ δοκεόντες ἔαυτοὺς φελέειν, οὐκ ἀληθῶς φιλέοντοιν.—Μηδενὶ φθόνει.—Νόει, καὶ τότε πράττε.

1. The construction is: λυπέει διαντόν. The first four sentences of this paragraph are from Ionic writers, the verbs are therefore free of contraction.—2. θάρσος σὺν λόγῳ, *courage united with wisdom.*—3. μετὰ ἀλογίης, Ionic, for δλογίας.

2. ‘Η Φωκίωνος γυνὴ ἐρωτηθεῖπα,¹ διὰ τί μόνη τῶν ἄλλων² οὐ φορεῖ χρυσοῦν κόσμον, ἔφη, δτι αὐταρκῆς κόσμος μοί ἔστιν ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετή.—’Ο οἶνος τὸν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιεῖ,
τὸν τὰς ὄφρυς αἱροντα συμπείθει γελᾶν,
τὸν δ’ ἀσθενῆ τολμᾶν τι, τὸν δειλὸν θρασεῖν.

‘Η συνήθεια κόρον γεννᾷ· οἰκοῦντες γῆν ζητοῦμεν θάλασσαν, καὶ πλέοντες³ πάλιν περισκοποῦμεν τὸν ἀγρόν.—Οἱ πλεονεκτοῦντες πολεμοῦσιν ἀεί, τὸ ἐπιβουλεύειν καὶ φθονεῖν⁴ ἔμφυτον ἔχοντες.—Καυσιανοὶ τοὺς μέν γεννωμένους θρηνοῦσι, τοὺς δὲ τελευτήσαντας μακαρίζουσιν.

Οἶνου γὰρ εῦροις⁵ ἂν τι πρακτικώτερον;
‘Ορᾶς; δταν πίνωσιν ἀνθρωποι, τότε

**Πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,
Εύδαιμονοῦσιν, ὡφελοῦσι τοὺς φίλους.**

1. ἐρωτηθεῖσα, 1. aor. particip. pass. fem. of ἐρωτᾶν.—2. τῶν ἀλλων, scil. γενεῶν.—3. πλέοντες. The verbs πένω, πνέω, βέω, τρέω, χέω, do not suffer contraction, except into ει.—4. τὸ ἐπιθυμοῦσιν and τὸ φθορεῖν. The infinitive with the article, and sometimes without it, is often used instead of a noun.—5. εἴπεις, εἴρεσκω, δι, couldst thou well find.

3. Αἰσχύλος, ὡς λέγουσι, τὰς τραγῳδίας μεθίων ἔποιει.—¹ Ορφεὺς ἄδων¹ ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα.—Οἱ Σαρδῶι τοὺς ἥδη γεγηρακότας² τῶν πατέρων ὁπάλοις ἀνήρουν.³—Οἱ ἀνθρώποι τὸ παλαιὸν⁴ ἐν ἀντροῖς ὠκούν.⁵—Τὴν Σικελίαν τὸ παλαιὸν ταμεῖον τῆς Ρώμης ἐκάλουν οἱ Ρωμαῖοι.

1. ἄδων, singing, i. e. by his song.—2. γεγηρακότας, γηράσκω.—3. ἀνήρουν, 3. plu. contr. imperf. indic. act. of ἀναρέω.—4. τὸ παλαιόν, anciently, being used adverbially.—5. ὠκούν, οἰκέω.

4. Ὁ μηδὲν ἀδικῶν οὐδενὸς δεῖται¹ νόμον.—Κυνερνήτου νοσοῦντος, δλον συμπάσχει τὸ σκάφος.—Σχολαστικὸς ναυαγεῖν μέλλων² πινακίδας ἥτει,³ ἵνα διαθήκας γράφῃ τοὺς δὲ οἰκέτας ὁρῶν ἀλγοῦντας διὰ τοῦ κινδύνου, ἔφη, μή λυπεῖσθε, ἐλευθερῶ⁴ γὰρ ὑμᾶς.—Οὐ μόνος ὁ πλοῦτος τυφλός, ἀλλὰ καὶ ἡ ὁδηγοῦσσα αὐτὸν τύχη.—Τὴν Ἀχιλλέως ἀσπίδα⁵ Ομηρος ἐποίησε⁶ φέρουσαν δλον τὸν οὐρανόν, καὶ γεωργοῦντας, καὶ γαμοῦντας, καὶ δικαζομένους καὶ πολεμοῦντας.

1. δεῖται, δέομαι, with the genit.—2. ναυαγεῖν μελλων, naufragium facturus, being on the point of suffering shipwreck.—3. ἥτει, αἰτέω.—4. ἐλευθερῶ. Slaves were often emancipated by their masters in their wills.—5. The construction is: Ομηρος ἐποίησα, described, τὴν ἀσπίδα, &c.

5. Ὁ Βάκχος καὶ¹ Ληναῖος καλεῖται ἀπὸ τοῦ πατῆσαι τὰς σταφυλὰς ἐν ληνῷ.—Ο Θαλῆς λέγεται πρῶτος ἀστρολογῆσαι.—² Εν Μακεδονίᾳ οὐκ ἔθος ἦν κατακλίνεσθαι² τινα ἐν δείπνῳ, εἰ μή τις ἔξω λίνων ὃν ἀγριον κεντήσειεν.³—Επίκουρος ἐρωτηθείς, πῶς ἀν τις πλουτήσειεν; οὐ τοῖς οὖσι⁴ προστιθείς,⁵ ἔφη, τῆς δὲ χρείας τὰ πολλὰ περιτέμνων.—Σχολαστικὸς ἰατρῷ συναντήσας, συγχώρησόν μοι, εἶπε, καὶ μή μοι μέμψῃ, δτι οὐκ ἐνδοσησα.—Μηδέποτε φρονήσῃς ἐπὶ σεαντῷ μέγα, ἀλλὰ μηδὲ καταφρονήσῃς σεαντοῦ.—Πλάτων τὴν φιλοσοφίαν θανάτου μελέτην ἐκάλεσεν.

1. *ταῦ*, *also*.—2. *κατεκλίνεσθαι τινα*, accus. with the infinit. The ancients usually *recined* at their meals.—3. *κενήσειν*, for *κενήσαι*. This provincial or *Aeolic* form of the Opt. 1st. aor. act. -εῖα, -εῖες, -εῖε, is more common than the regular form.—4. *τοῖς οὖσι, τὰ δυνα*, *that which one has*.—5. *προστίθεις, προστίθημι*.

6. ³*Ω παῖ, σιώπα· πολλ᾽ ἔχει σιγὴ καλά*.—*Mή κακοῖς δύμίλει· θεοὺς τίμα· τὰ σπουδαῖα μελέτα· μὴ ψεύδον*.—*Γελᾶ ὁ μωρὸς κἄν τι μὴ γελοῖον ἥ*.²—*Ο Σαλιωνεὺς ἀντιεροντᾶν ἐτόλμα τῷ Διὶ*.—*Καλὸν τὸ γηρᾶν, καὶ τὸ μὴ γηρᾶν καλόν*.—*Νικίας οὔτως ἦν φιλόπονος, ὃστε πολλάκις ἐρωτᾶν τοὺς οἰκέτας, εἰ ἥριστηκεν*.³—*Αναξαγόρας πρὸς τὸν δυσφοροῦντα, ὅτι ἐπὶ ξένης τελευτᾶ, πανταχόθεν, ἔφη, δόμοία ἐστὶν ἡ εἰς ἄδου⁴ κατάβασις*.

1. *πολλ'* for *πολλά*.—2. *ἥ*, subjunc. pres. *εἰμί*, and governed by *κάν*.—3. *ἥριστηκεν*, *ἀριστάω*.—4. *εἰς ἄδου, δῶμα* understood.

7. *Oἱ πολύποδες ἐλλοχῶσι τοὺς ἰχθῦς τὸν τρόπον τοῦτον*.¹ *ὑπὸ ταῖς πέτραις κάθηνται*,² *καὶ ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐκείνων³ μεταμορφοῦσι χροίαν, καὶ πέτραι εἶναι δοκοῦσιν*. *Oἱ τοίνυν ἰχθῦς προσενέουσιν*,⁴ *οἱ δὲ πολύποδες αὐτοὺς ἀφυλάκτους δύτας⁵ περιβάλλουσι ταῖς ἑαυτῶν πλεκτάναις*.—*Ιππειον Ποσειδῶνα τιμῶσιν Ἐλληνες καὶ θύουσιν αὐτῷ ἐπὶ Ἰσθμῷ*.—*Oἱ Κόλχοι τοὺς νεκροὺς ἐν βίρσαις θάπτουσι, καὶ ἐκ τῶν δένδρων ἔξαρτῶσιν*.—*Αναξαγόραν τὸν Κλαζομένιον φασι μὴ γελῶντά ποτε ὀφθῆναι, μήτε μειδιῶντα*.—*Διογένης ἴδων ποτὲ μειράκιον ἐρυθριῶν, θάρψει, ἔφη, τοιοῦτον ἐστι τῆς ἀρετῆς τὸ χρῶμα*.—*Oἱ ἀνθρώποι οὐδὲ τὸν ἀέρα τοῖς δόρυσιν εἴων⁶ ἐλεύθερον*.

1. *τὸν τρόπον τοῦτον, in the following manner*.—2. *κάθηνται, κάθημαι*.—3. *ἐκείνων, scil. τῶν πετρῶν*.—4. *προσενέουσιν*, not contracted.—5. *ἀφυλάκτους δύτας, when they are off their guard*.—6. *εἴων*, contracted from *εἴσον*, 3. plu. imperf. indic. act. of *έσω*.

8. *Μάταις ὁ ³Αθηναῖος, ὃν ἐείω¹ χρόνον*,² *οὐδὲν³ ἐσιτεῖτο ἢ μυλιῶνῆς ὀλίγον, οἷνον δὲ καὶ τῶν ἄλλων πάντων ἀπείχετο*,⁴ *πλὴν ὕδατος*.—⁵*Οδυσσεὺς τὸν Κύκλωπα μεθύσαντα ἐξετύφλωσεν*.—*Ομηρος τὸν οἶνον ἀπογυιοῦν λέγει*.—*Βέβαιον οὐδέν ἐστὶν ἐν θνητῶν βίῳ· βιοῖ γὰρ οὐδεὶς δν προαιρεῖται τρόπον*.⁵

1. *ἴβιω*, 3. sing. 2. aor. indic. act. of *βίω*, or rather *βίωμι*.—2. *δν χρόνον*, see

long as.—3. ούδε τι, nothing else than.—4. ἀτέχητο, ἀπέχω.—5. δν τρόπου for τρόπου τὸν τρόπον, after the manner, δν προαιρεῖται, which he proposes.

*1. Aor. 2. Middle.
ινφαστέομαι*

1. *Μᾶλλον εὐλαβοῦ ψόγον ἢ κίνδυνον.*—*Παρὰ Ἀντιδχῷ τῷ Μεγάλῳ προσαγορευθέντι,¹ ἐν τῷ δείπνῳ, πρὸς δπλα ὥρχοῦντο² οὐ μόνον οἱ βασιλέως φίλοι,³ ἄλλα καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς.*—*Oἱ Ταραντῖνοι ξεουλεύ-*
ντο. διπλοῦ ποιεῖσθαι Πύρρον ἡγεμόνα, καὶ καλεῖν ἐπὶ ἐδών πόλεμον.—*Εμπεδοκλῆς τὴν βασιλείαν αὐτῷ διδομένην παρηγήσατο,⁴ τὴν λιτότητα δηλονθτι πλέον ἀγαπήσας.*—*Φίλους μὴ ταχὺ κτῶ.⁵—Λάμπις, ὁ ναύκληρος, ἐρωτηθείς, πῶς ἐκτήσατο τὸν πλοῦτον; οὐ χαλεπῶς, ἔφη, τὸν μέγαν, τὸν δὲ βραχὺν ἐπιπόνως.*—*Οὕτω πειρῶ⁶ ζῆν, ὡς⁷ καὶ ὀλίγον καὶ πολὺν χρόνον βιωσόμενος.*—*Ηδέως μὲν ἔχε⁸ πρὸς ἀπαντας, χρῶ⁹ δὲ τοῖς βελτίστοις.*—*Εἰ σὺ θεάσω ἀπερ ἔγω,⁹ εῦ οἴδα δτι οὐκ ἂν ἐπαίσω γελῶν.*—*Πάντων ἔστιν ἥδιστον καὶ λυσιτελέστατον, πιστοὺς ἀμα καὶ χρησίμους φίλους κτᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις.*

1. *προσαγορευθέντι*—*surnamed*—dat. sing. 1. aor. pass. particip. of *προσαγορεύω*.—2. *ώρχοῦντο*, *δρχόμαι*.—3. *παρηγήσατο*, *παρατέμαι*.—4. *κτῶ*, contr. for *κτάνω*, 2. sing. imperat. of *κτάσμαι*.—5. *πειρῶ*, *πειράμαι*.—6. *ὡς* *βιωσόμενος*, as if you would live.—7. *ἡδέως μὲν ζῆ*, *ζεῖν* with an adverb means to be.—8. *χρῶ*, *χρέομαι*.—9. *ἀπερ ἔγω*, scil. *θεάσάμην*.

3. Passive.

1. *Oἱ μὴ κολάζοντες τοὺς κακοὺς βούλονται ἀδικεῖσθαι τοὺς ἀγαθούς.*—*Oἱ καλῶς ἀγωνισάμενοι τῶν Αακεδαιμονίων καὶ ἀποθανόντες θαλλοῖς ἀνεδοῦντο.*¹—*Κλεάνθης διεβοήθη ἐπὶ φιλοπονίᾳ· πένης γὰρ ὕν, νήκτωρ μὲν ἐν τοῖς αήποις ἦντλει,² μεθ' ἡμέραν δὲ ἐν τοῖς λόγοις ἐγυμνάζετο.*—*Κόλαζε τὰ πάθη, ἵνα μὴ ὑπ' αὐτῶν τιμωρῇ.*—*Ιππόλυτος ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἐτιμᾶτο καὶ ἐν λόγοις ἦν.*—*Οταν αἱ μέλισσαι σκιρτήσωσιν ἡ πλανηθῶσιν, οἱ σμηγούροι κροτοῦσι κροτοῦ³ τινὰ ἐμμελῆ, διπλάκοντοςαί μέλισσαι ὑποστρέφουσιν.*—*Ἀγάθων ἔφη, τὸν ἄρχοντα τριῶν δεῖν μεμνῆσθαι.*⁴ *πρῶτον μὲν, δτι ἀνθρώπων ἄρχει· δεύτερον, δτι κατὰ νόμους ἄρχει· τρίτον, δτι οὐκ ἀεὶ ἄρχει.*—*Παρ'* *Ιν-*

θοῖς ὁ τεχνίτου πηρώσας χειρα ἡ ὀφθαλμόν, θανάτῳ
ζημιοῦται.—Φινεὺς ὁ μάντις τὰς δψεις πεπηρωμένος
ἢν πηρωθῆναι δέ φασιν αὐτὸν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προύλεγε⁵
τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα.—Πλάτων πρός τινα τῶν
παίδων, μεμαστίγωσο⁶ ἄν, ἔφη, εἰ μὴ ὠργιζόμην.

1. *ἀνεδοῦντο*, *ἀναδέω*.—2. *ἵκητει*, *ἀντλέω*.—3. *κροτοῦσι* *κρότον*, *make a noise*.—
4. *μεμυήσθαι*, *μεμυήσκω*, *with the genit.* *τριῶν*.—5. *προῦλεγε* *for προῦλεγε*.—6. *μεμαστί-*
γωσο, *Ion. and poet. for ἐμεμαστίγωσο*, *2. sing. pluperf. pass. indic. of μαστιγώω*.

X. VERBS IN μι.

1. Active.

1. *Ζεὺς παντα τίθησιν*, *ὅπῃ θέλει*.—*Tí τὸν νεκρὸν*
ὁ κωκυτὸς ὀνίνησι ;—*Λέοντα νοσοῦντα οὐδὲν ἄλλο*
ὀνίνησι φάρμακον, *εἰ μὴ¹ βρωθεὶς² πίθηκος*.—*Χίλων*
ἔρωτηθείς, *τί χαλεπώτατον*;³ *τὸ γιγνώσκειν ἔαυτόν*,
ἔφη· *πολλὰ⁴ γάρ ὑπὸ φιλαυτίας ἐκαστον* *ἔαυτῷ προστι-*
θέναι μάτην.—*Σόλων τοῖς ἐν Προντανείῳ σιτουμένοις*
μάζαν παρέχειν κελεύει, *ἄρτον δὲ ταῖς ἑορταῖς προσ-*
παρατιθέναι.

1. *εἰ μὴ, except*.—2. *βρωθεὶς, βιβρώσκω*.—3. *τί, scil. τοῦτο*.—4. The construction
is: *ἐκαστον γάρ προστιθέναι* (*accus. with the infinit.*) *ἴσαντῷ πολλὰ ὑπὸ φιλαυτίας*.

2. *Τοῦτον τὸν νόμον ὁ Θεὸς τέθεικεν*, *εἴ τι ἀγαθὸν*
θέλεις, *παρὰ σεαυτοῦ λαβέ*.—*Οἱ παλαιοὶ τοῖς ἀποθα-*
νοῦσιν¹ ὀδούλον εἰς τὸ στόμα κατέθηκαν.—*Ράδιον ἐξ*
ἀγαθοῦ θεῖναι κακόν, *ἢ ἐκ κακοῦ ἐσθλόν*.—² *Αθηνᾶ ἐν*
μέσῃ τῇ ἀσπίδι τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλὴν ἀνέθηκεν.
—*Νόμος ἐστὶ Θηβαϊκός*, *ὅτι οὐκ ἔξεστιν ἀνδρὶ Θηβαίῳ*
ἐκθεῖναι παιδίον.—*Φασὶ τοὺς Φοίνικας οὐκ ἐξ ἀρχῆς*
εὔρεῖν³ τὰ γράμματα, *ἄλλὰ τοὺς τύπους³ μεταθεῖναι*
μένον.—⁴ *Ἀντίγονος, ὁ βασιλεὺς, Λιδινούσον πάντα⁴ ἐμ-*
μεῖτο, *κισσὸν περιτιθεὶς τῇ κεφαλῇ ἀντὶ διαδήματος*,
καὶ θύρσον ἀντὶ σκήπτρου φέρων.—*Αυκοῦργον, τὸν*
θέντα λακεδαιμονίοις νόμους, *μάλιστα θαυμάζω καὶ*
σοφώτατον εἶναι ἥγοῦμαι.

1. *ἀποθανοῦσιν*, *dat. plu. particip.* 2. *aor. act. of ἀποθνήσκω*.—2. *ἐνέρειν*, *εὑρίσκω*.
—3. *τοὺς τόπους* *scil. αὐτῶν*.—4. *πάντα, in all things*.

3. *Εἰ ἀηδῶν ἤμην¹, ἐποίουν ἀν τὰ² τῆς ἀηδόνος· εἰ*

κύκνος, τὰ τοῦ κύκνου· νῦν δὲ λογικός είμι, ὑμνεῖν με δεῖ τὸν Θεόν· τοῦτο μου τὸ ἔργον ἐστίν.—Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἰς κοιρανος ἐστω, εἰς βασιλεύς.—³ Εάν ἡς φιλομαθής, ἔσῃ πολυμαθής.—Οἱ Λουσιτανοὶ παιᾶνας ἄδονσιν, ὅταν ἐν μάχῃ ἐπίωσι³ τοῖς ἀντιτεταγμένοις.⁴—Εὔκολον ἔφασκεν ὁ Βίων τὴν εἰς ἄδου ὄδον· καταμένοντας γὰρ αὐτὴν ιέναι.—Μαρίου μὲν τὸν πατέρα οὐκ ἴσμεν,⁵ αὐτὸν δὲ θαυμάζομεν διὰ τὰ ἔργα

1. ήμην for ἦν. It is borrowed from the middle voice, but has the significance of the active voice.—2. τὰ, scil. ἔργα.—3. ἐπίωσι, ἐπειμι from εἰμι.—4. ἀντιτεταγμένοις, ἀντιτάσσω.—5. ισμεν, by syncope for ισαμεν, 1. plu. indic. pres. of ισημι.

4. ‘Ο Τάνταλος ἐν τῇ λίμνῃ αὖος ἐστηκεν.—Τριπτολέμῳ μὲν ιερὰ καὶ βωμὸν ἀνέστησαν,¹ ὅτι τὰς ἡμέρους τροφάς ημῖν ἔδωκεν· τῷ δὲ τὴν ἀλήθειαν εὑρόντι² τις ὑμῶν βωμὸν ἰδρύσατο;—³ Αριστῶντι³ Διογένει ἐν ἀγορᾷ οἱ περιεστῶτες⁴ συνεχὲς ἐλεγον· κύνον, κύνον· ὁ δέ, ὑμεῖς, εἶπεν, ἐστὲ κύνες, οἱ με ἀριστῶντα περιεστίχατε. —Οὐδὲ⁵ τὸν ἀέρα οἱ ἀνθρώποι τοῖς δόρνοις εἴων ἐλεύθερον, παγίδας καὶ νεφέλας ιστάντες.—Τὸν Κρόνον λέγουσι τοὺς καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπους ἐξ ἀγρίας διαίτης εἰς βίον ἡμερον μεταστῆσαι.⁶

1. ἀνέστησαν, scil. ἀνθρώποι.—2. The construction is: τις δὲ ὑμῶν ἰδρύσατο βωμὸν τῷ εὑρόντι τὴν ἀλήθειαν.—3. ἀριστῶντι, the contr. form of ἀριστάντι, the dat. sing. particip. pres. act. of ἀριστάω.—4. περιεστῶτες, the abridged form of περιεστηκότες.—5. οὐδὲ, not even.—6. The construction is: λέγουσι, τὸν Κρόνον μεταστῆσαι τοὺς καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπους, the men of his time.

5. Οὐδὲν τῶν μὴ καλῶν δίδωσι Θεός· ἀλλ’ ἐστι ταῦτα δωρεὰ τύχης ἀλόγου.—¹ Απλῆν “Ομηρος θεοῖς δίαιταν ἀποδίδωσιν.—Δίδου παρόησίαν τοῖς εὖ φρονοῦσιν.—Τένθης τις δακτυλήθρας ἔχων ἥσθιε τὸ δύψον, ἵν’ ως θερμότατον¹ ἀναδιδοίη τῇ γλωττῇ.—² Η φύσις τὰ δάκρυα ἔδωκεν ἡμῖν παραμυθίαν ἐν ταῖς τύχαις.—Προμηθεύς, ³Ιαπέτου νίδις, τὸ πῦρ τοῖς ἀνθρώποις ἔδωκεν.—Οἱ Φοίνικες τοῖς “Ελλησι τὰ γράμματα παραδεδώκασιν.—Φασὶν Εὐριπίδην, Σωκράτη, ἀποδόντα τι⁴ Ἡρακλείτου σύγγραμμα, ἔρεσθαι, τί δοκεῖ; τὸν δὲ φάναι, ἂ μὲν συνῆκα, γενναῖα, οἷμαι δὲ καὶ ἂ μὴ συνῆκα.³

1. ως θερμότατον, as warm as possible.—2. τὸν δὲ for τοῦτον δέ.—3. οἷμαι δέ, scil. γενναῖα είναι.

6. 'Ο οἶνος μέτριος μὲν ληφθεὶς¹ φῶννυσι, πλείων δὲ παρίησιν.—'Η πλαστικὴ² δείκνυσι τὰ εἰδη τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐνίστε καὶ τῶν Θηρῶν.—'Απλοῦς ὁ μῆθος τῆς ἀληθείας ἔψυ.³—Οὐδὲν θαλάσσης ἀπιστότερον· πλοῦτον γὰρ διδοῦσα, αὐτὸν πάλιν ἀφαιρεῖται, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀφαιρεῖται τὰς ψυχάς· καὶ τις⁴ ἀναχθεὶς μετὰ πολλῶν χρημάτων, ἢ συγκατέδυν τοῖς χρήμασιν⁵ ἢ ἀπεσώθη⁶ γυμνός.—'Η σαλαμάνδρα, ὡς φασι, διὰ τοῦ πυρὸς βαδίζουσα κατασβέννυσι τὸ πῦρ.

1. ληφθεὶς, nom. sing. 1. aor. pass. particip. ὅf λαμβάνω.—2. Η πλαστικὴ scil. τέχνη.—3. ἔψυ translated as ἴστι.—4. καὶ τις, and many a one.—5. ἢ συγκατέδυν τοῖς χρήμασιν for ἢ κατέδυν τὸν τοῖς χρήμασι.—6. ἀπεσώθη, 1. aor. pass. of ἀποσώζω.

2. Middle.

1. "Οτε εἶλε τὴν Θηβαίων πόλιν Ἀλέξανδρος ἀπέδοτο¹ τοὺς ἐλευθέρους πάντας.—'Ηρακλεῖ ἡ ἀρετὴ τὴν προσηγορίαν ἔθετο· 'Ηρακλῆς γὰρ προσηγορεύθη, ὅτι δὲ² "Ηραν κλέος ἔσχεν.—'Ο νόμος λέγει· ὃ μὴ κατέθου, μὴ λάμβανε.—Ξενοφῶντι θύοντι ἦκέ τις ἐκ Μαντινείας ἄγγελος, λέγων, τὸν νίδον αὐτοῦ, τὸν Γρύλλον, τεθνάναι.³ κάκεῖνος⁴ ἀπέθετο μὲν τὸν στέφανον, διετέλει δὲ θύων· ἐπεὶ⁵ δὲ ὁ ἄγγελος προσέθηκε καὶ ἐκεῖνο, ὅτι νικῶν τέθνηκε, πάλιν ὃ Ξενοφῶν ἐπέθετο τὸν στέφανον.—'Ηρακλῆς χειρωσάμενος τὸν λέοντα,⁶ τὴν μὲν δορὰν ἡμφιέσατο,⁷ τῷ χάσματι δὲ ἐχρήσατο κόρυθι.⁸—Οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Πειραϊα ἐμπόριον ἐν μέσῳ τῆς Ἑλλάδος κατεστήσαντο.—Κακὸν οὐδὲν φύεται ἐν ἀνδρί, θεμέλια⁹ θεμένω τοῦ βίου σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν.

1. ἀπέδοτο, ἀποδίδωμι, (in the Middle sense, he sold.)—2. τεθνάναι, the shortened form of τεθνηκέναι.—3. κάκεῖνος for καὶ ἐκεῖνος.—4. τὸν λέοντα. The Nemean lion.—5. ἡμφιέσατο, 1. aor. of ἡμφιέννυμι. In some cases, the augment precedes the preposition.—6. κόρυθι, as a helmet.—7. θεμέλια, as a foundation.

2. 'Αρετὴ, κἄν¹ θάνη τις, οὐκ ἀπόλλυται.—'Ἐν Τήνῳ κρήνη ἔστιν, ἡς τῷ ὕδατι² οἶνος οὐ μίγνυται.—"Οσον ἐν πολέμῳ σίδηρος δίναται, τοσοῦτον ἐν πολεμίαις ἴσχνει λόγος.—Οὐκ ἀν δίναιο³ μὴ καμῶν εὐδαιμονεῖν.—Οἱ Ἀθηναῖοι ἐψηφίσαντο, Αἰγινητῶν ἐκάστῳ τὸν μέγαν ἀποκόψαι τῆς χειρὸς δάκτυλον τῆς δεξιᾶς, ἵνα δόρυ μὲν βαστάζειν μὴ δύνωνται, κώπην δὲ ἐλαύ-

νειν δίνωνται.—*Μέγα κακὸν τὸ μὴ δίνασθαι φέρειν κακόν.*⁴—*Σχολαστικὸς οἰκίαν πριάμενος, τῆς θυρίδος προκύψας, ἡρώτα τοὺς παριθυντας, εἰ πρέπει αὐτῷ ἡ οἰκία.*—*Tὰ Τέμπη χωρός ἐστι κείμενος μεταξὺ τοῦ Ὄλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης.*

1. *καὶ τὰ (ἀν) construed with the subjunctive, θάνη, θνήσκω.*—2. *ἵς τῷ θάντῃ, with the water of which.*—3. *οὐκ ἀν δύνατο for οὐ δύνασθη.*—4. The construction is: *τὸ μὴ δίνασθαι φέρειν κακὸν (the whole clause is the subject or nominative,) ἔστι μέγα κακόν.*

3. Passive.

1. *Ἐωράκαμεν¹ ἀνθρώπους οἱ καὶ κυνῶν θανάτῳ καὶ ἵππων αἰσχρῶς ὑπὸ λύπης διετέθησαν.*—*Ιάφριν τὸν βουκόλον λέγουσι τεχθέντα² ἐκτεθῆναι ἐν δάφνῃ, ὅθεν καὶ τὸ δυνομα ἔλασεν.*—*Οἱ ἔστιῶντες τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου³ τῶν φίλων,⁴ τὸ μέλλον παρατεθῆσεσθαι τῶν τραγημάτων περιεχόσουν.*—*Τοῦ Καράνου ἐν Μακεδονίᾳ γάμους ἔστιῶντος, τοῖς συγκεκλημένοις εὐθέως⁵ ἐδόθησαν φιάλαι ἀργυρᾶτ, ἐκάστῳ μία, δωρεά.*—*Ἡρακλῆς τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον διώξας μετὰ κραυγῆς εἰς χιόνα πολλήν, παρειμένον⁶ ἐνεβρόχισεν.⁷*

1. *ἐωράκαμεν, δράω.*—2. *τεχθέντα, after his birth, τίκτω.*—3. *Φιλίππου scil. τοῦ.*—4. *We must render this passage as if it stood thus, Οἱ φίλοι Ἀλέξανδρον τοῦ Φιλίππου, ἔστιῶντες αὐτὸν, περιεχόσουν τὸ μέλλον παρατεθῆσθαι, what was to be set before him.*—5. *εὐθέως, immediately, at the beginning of the feast.*—6. *παρειμένον, παρίμει.*—7. *ἐνεβρόχισεν, ἐμβροχίζω.*

2. *Πλάτων πρὸς² Αρίστιππον εἶπε· σοὶ μόνῳ δέδοται καὶ χλαμύδα εὖ φορεῖν καὶ ὁάκος.¹*—*Πυθαγόρας ἔλεγε, δύο ταῦτα ἐκ τῶν θεῶν³ τοῖς ἀνθρώποις δεδόσθαι κάλιστα, τό τε ἀληθεύειν καὶ τὸ εὐεργετεῦν.*—*Ταῖς Μούσαις λέγουσι παρὰ Διὸς τὴν γραμμάτων εὑρεσιν δοθῆναι.³*—*Ο οἶνος εἰς τὴν ἱατρικὴν χρησιμώτατος· πολλάκις γὰρ τοῖς ποτοῖς φαρμάκοις κεράννυται.*—*Νεώς ἐν Ρώμῃ δείκνυται οὐ πρόσω τῆς ἀγορᾶς, ἐν ᾧ αἱ εἰκόνες τῶν Τρωϊκῶν θεῶν⁴ κεῖνται.*

1. *χλαμύς* denotes here the robe of the people of rank, *ῥάξες*, the dress of the poor, *to know how to demean thyself with decorum, either in poverty or in riches.*—2. *τε τῶν θεῶν for τῷ τῶν θεῶν.*—3. The construction is: *λέγουσι, τὴν γραμμάτων εὑρεσιν δοθῆναι ταῖς Μούσαις παρὰ Διός.*—4. *τῶν Τρωϊκῶν θεῶν.*—*The images of the gods saved by Aeneas from the flames of Troy, and brought to Rome.*

XI. SOME IRREGULAR VERBS.

1. *Κρεῖττον¹* εἰς κόρακας ἢ εἰς κόλακας ἐμπεσεῖν.² οἱ μὲν γὰρ νεκρούς, οἱ δὲ ζῶντας ἐσθίουσιν.—'Απέκει-ρεν ἡμῶν ἡ χάλαζα βαρέως ἐμπεσοῦσα τὰ λήια, καὶ λιμοῦ φάρμακον οὐδέν.—Εἰπόντος τινὸς τῶν στρατιω-τῶν πρὸς *Πελοπίδαν*, ἐμπεπτώκαμεν εἰς τοὺς πολε-μίους, τί μᾶλλον,³ εἴπεν, ἢ εἰς ἡμᾶς ἐκεῖνοι;—Νῖνος Σεμίδαμν⁴ ἔγημε, ⁵ τὴν ἐπιφανεστάτην ὀπασῶν τῶν γυναικῶν, ὃν⁶ παρειλήφαμεν.—'Ο Κάτων φησίν, αὐτὸς πλείονας εἰληφέναι πόλεις, ὃν⁷ διήγαγεν ἡμερῶν ἐν 'Ιεηρίᾳ.—Πολὺς ὁ χειμῶν· πάντα ἡ χιῶν κατείληφε, καὶ λευκανθίζουσιν οὐχ οἱ λόφοι μονον, ἀλλὰ καὶ τὰ κοῖλα τῆς γῆς.—⁸Ω δαῖμον, ὃς με εἴληχας,⁹ ώς πονη-ρὸς εἶ, καὶ λυπεῖς,⁸ ἀεὶ τῇ πενίᾳ συνδέων.⁸

1. *κρεῖττον*, scil. ἔστι.—2. *ἐμπεσεῖν*, *ἐμπίπτω*.—3. *τί μᾶλλον*, *why*, *ἵμερις εἰς αὐτοῦς*, understood.—4. *ἴγημε*, *γαμέω*.—5. *ὃν παρειλήφαμεν*, *of whom we have heard*.—6. *ἃν ἡμερῶν*, *for τῶν ἡμερῶν ἀς διῆγαγεν*, *by attraction*.—7. *ὅς με εἰληχας*, (*λαγχάνω*) *who hast received me by lot*. Men were thought to be assigned by lot to fate.

—8. With *λυκεῖς*, and *συνδέων*, supply *με*.

2. *Εἰς τοῦτο τινες ἀνοίας¹ ἐληλύθασιν*, ² ὥσθ' ὑπε-λήφασι, τὴν μὲν ἀδικίαν ἐπονείδιστον μὲν εἶναι, κερδα-λέαν δὲ, τὴν δὲ δικαιοσύνην, εὔδόκιμον μὲν, ἀλυσιτελῆ δέ.—'Εὰν τὰ παρεληλυθότα μνημονεύῃς, ἀμείνων καὶ περὶ τῶν μελλόντων βουλεύσῃ.—*Μαρσύας εὐρῶν³ αὐ-λοὺς*, οὓς ἔργῳψεν ⁴Αθηνᾶ, ἡλθεν εἰς ἔριν περὶ μουσι-κῆς ⁵Απόλλωνι.—*Σχολαστικὸς βουλόμενος περάσαι ποταμὸν*, ἀνῆλθεν ἐς τὸ πλοῖον ἔφιππος· πυθομένου⁶ δέ τινος τὴν αἰτίαν, ἔφη, σπουδάζειν.⁵—*Γαλατῶν στρα-τιὰ Μακεδονίαν καὶ Θεσσαλίαν ἐπέδραμε*,⁸ καὶ πολλὰ λεηλατοῦντες⁷ εἰς τὴν ⁸Ασίαν διέβησαν.

1. *εἰς τοῦτο δνοίας*, *to such a pitch of folly*.—2. *Ἐληλύθασιν*, *ἔρχομαι*.—3. *εὑρῶν*, *έθροκω*.—4. *πυθομένον τινὸς*, *the genitive absolute*.—5. *σπουδάζειν*, *that he was in haste*.—6. *τεκδραμε*, *ἔπιτρέχω*.—7. *ληλατοῦντες* agrees with *στρατιῶται*, implied in *στρατιῶται*.

3. *Μακαριώτατον ἐν ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα ἀποθα-νεῖν*.—'Ο ⁹Ἐλλήσποντος ἐκλήθη¹ ἀπὸ τῆς ⁹Ἐλλῆς ἐν αὐτῷ θανούσης.—*Περικλῆς τοὺς ἐν Σάμῳ τεθνηκότας* ἐγκωμιάζων ἐπὶ τοῦ βῆματος, ἀθανάτους ἐλεγε γεγονέ-ναι, καθάπερ τοὺς θεούς.—*Τεθνάναι πολὺ κρεῖττον* ἦ

δι' ἀκρασίαν τὴν ψυχὴν ἀμαυρῶσαι.—**Ἡρακλῆς** τυχῶν ἀθανασίας καὶ διαλλαγεὶς² **Ἡρα**, τὴν ἐκείνης θυγατέρα **Ἡβην** ἔγημεν.—Τὸ κάλλος ἢ χρόνος ἀνήλωσεν,³ ἢ νύσσος ἐμάρασεν.⁴ ἢ δὲ τῆς ἀρετῆς κτῆσις συγγράσκει.—Τίς οὐκ οἶδεν, οἵα ἔπαθεν δ. **Προμηθεὺς**, διέτι καθ' ὑπερβολὴν φιλάνθρωπος ἦν;—**Δίκαια** δράσας συμμάχου τεύξῃ θεοῦ.

1. ἐκλήπη, καλέω.—2. διαλλαγεῖς, διαλλάσσω.—3. ανήλωσεν, αναλίσκω.—4. ἐμάρασεν, μαράνω.

4. **Πολλὰ** λυπηρὰ ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει.—**Ανήρ** σοφὸς τὰς ἐν βίῳ συμφορὰς ὁἄρον οἴσει¹ τῶν ἄλλων.²—**Μέγιστον** μὲν καὶ θεοῦ³ μόνον τὸ ἀναμάρτητον· γενναίων δέ, μετὰ τὸ ἀμάρτημα ὡς τάχιστα ἀνενεγκεῖν.⁴—**Θάμυρις** κάλλει διενεγκῶν καὶ κιθαρῳδίᾳ, περὶ μουσικῆς ἥρισε **Μούσαις**.—**Οτε** οἱ **Γαλάται** κατέδραμον⁵ τὴν **Ιωνίαν** καὶ τὰς πόλεις ἐπόρθουν, ἐν **Μιλήτῳ** Θεσμοφορίων δύτων, καὶ συνηθροισμένων γυναικῶν ἐν τῷ ἱερῷ, ὃ βραχὺ τῆς πόλεως ἀπέχει, μέρος τι τῶν βαρεάρων διῆλθεν εἰς τὴν **Μιλησίαν**, καὶ ἐξαπινάιώς ἐπιδραμὸν⁶ εἴλε τὰς γυναικας.—**Η Σφίγξ**, Οἰδίποδος τὸ αὐτῆς αἰνιγμα εὑρόντος, ἐκ σκοπέλου ἑαυτὴν όψισσα ἀνείλεν.—**Άδμητον** μέλλοντος⁷ θανεῖν, **Άλκηστις** εἴλετο ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον.—Λέγεται δὲ ὁ **Λερναῖος** δῆμος πεντήκοντα κεφαλὰς εἶχε, σῶμα δὲ ἐν· καὶ δύοτε⁸ **Ἡρακλῆς** ἀφέλοιτο⁹ κεφαλὴν μίαν, δύο ἀνεφύοντο.

1. οἴσει, φέρω.—2. τῶν ἄλλων, governed by **ἡρον**.—3. θεοῦ, scil. Ἡρον, —the same word is to be construed with **γυναικῶν**.—4. ανενεγκεῖν, αναφέρω.—5. κατέδραμον, κατατρέχω.—6. ἐπιδραμὸν, particip. nom. neu. 2. aor. of **τρέπεται**.—7. Άδμητον μέλλοντος θανεῖν, when **Admetus** was at the point of death.—8. δύοτε, as often as.—9. ἀφέλοιτο, ἀφαιρέομαι.

5. **Γλαῦκος**, ὁ **Σισύφου** υἱός, ὑφ' ἵππων κατεβρώθη.¹—**Φασὶν** **Ἄκταινα** μὲν ὑπὸ τῶν ἴδιων κυνῶν καταβραθῆναι· πολλοὶ δὲ ὑπὸ κολάκων καὶ παρασίτων καταβιβρῶσκονται.—**Κύκνος** ὑπ' **Ἀχιλλέως** πληγεὶς² λίθῳ οὐκ ἐτρώθη³. δθεν ἀτρωτος γεγονέναι λέγεται.—**Μίνως**, ὁ **Κρήτης** βασιλεὺς, **Δαιδαλον** καὶ **Ιακαρον** καθεῖρξε⁴. **Δαιδαλος** δὲ ποιήσας πτερίγας προσθετὰς ἔξεπτη⁵ μετὰ τοῦ **Ιακάρου**. ‘Ο δὲ’ **Ιακαρος** τελευτῇ ἐν τῷ πελάγει· δθεν ἀπ' ἐκείνου **Ιακάριον** πέλαγος ἐκλήθη.⁶

—Φρίξος μαθὼν ὅτι ὁ πατήρ αὐτὸν μέλλει θύειν,⁷ λα-
βών τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ καὶ ἀναβάς σὺν αὐτῇ ἐπὶ κρίνη,
διὰ τῆς θαλάσσης ἀφίκετο εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον.

1. κατεβρώθη, καταβιβρώσκω.—2. πληγεῖς, πλήσσω.—3. ἴτραθή, τιγρώσκω.—4. κα-
θεῖξε, καθείργω.—5. ἔξεπτη, ἔξιπταμαι.—6. ἐκλήθη, καλέω.—7. μέλλει θύειν, was going
to sacrifice him.

6. Μηδέποτε μηδὲν αἰσχρὸν¹ ποιήσας ἔλπιζε λήσειν
καὶ γὰρ ἀν τοὺς ἄλλους λάθης, σαυτῷ γε συνειδήσεις.
—Πύρρος ἐπεὶ συμβαλὼν τοῖς Ῥωμαίοις δὶς ἐνίκησε,
πολλοὺς τῶν φίλων καὶ ἡγεμόνων ἀπολέσας, ἀν ἔτι μί-
αν, ἔφη, μάχην Ῥωμαίους νικήσωμεν,² ἀπολώλαμεν.³
—Θεμιστοκλῆς τῆς Ἐλλάδος ἐκπεσων, πλούσιος γενόμε-
νος, πρὸς τοὺς παῖδας εἶπεν· ὃ παῖδες, ἀπωλόμεθα
ἄν,⁴ εἰ μὴ ἀπολώλειμεν.

1. μηδέποτε ἐλπίζεις λήσειν ποιήσας μηδὲν αἰσχρὸν, for αἰσχρὸν τί.—2. μάχην, νικᾶν
τινὰ μάχην, to conquer one in a battle. The verb here governs two accusa-
tives.—3. ἀπολώλαμεν, ἀπόλλυμι.—4. ἀπωλόμεθα, we were going to ruin. With
ἴην, we had gone to ruin.

7. Οὐδεὶς ἀνθρώπων ἤξιώθη τοῖς Θεοῖς ὁμιλεῖν, πλὴν
δοσοὶ¹ μετεσχήκασι² κάλλους.—Πέλοψ γὰρ τούτου χά-
ριν ἀμεροσίας μετέσχε, καὶ Γανυμήδης, καὶ ἄλλοι τι-
νές.—‘Ο Θησεὺς τὴν Ἐλένην ἥρπασε, Πειρίθουν παρα-
λαβὼν κοινωνοῦντα,³ καὶ μεγίστην ἔσχεν αὐτῷ χάριν
τῆς συμμαχίας ταύτης. ‘Η γὰρ Ἐλένη πλεῖστον
μέρος μετεσχήκει κάλλους.—Δαναὸς ἐξ Αἰγύπτου φυ-
γὴν⁴ “Ἄργος κατέσχεν.

1. πλὴν δοσοὶ, except those who.—2. μετεσχήκασι, μετέχω, with the genit.—3. κοι-
νωνοῦντα, as a participator, from κοινωνία.—4. φυγὴν, φεγγά.

XII. MISCELLANEOUS EXAMPLES OF THE VERBS.

1. Οἱ Πέρσαι θύουσι πυρί, καὶ ἐπιφοροῦντες αὐτῷ
τὴν πυρὸς τροφὴν, λέγουσι· πῦρ, δέσποτα,¹ ἔσθιε.—Οἱ
Αἰγύπτιοι θηρία τιμῶσι, καὶ οἱ αὐτῶν Θεοὶ ἀποθήσ-
κουσι, καὶ πενθοῦνται, καὶ δείκνυνται τάφοι θεῶν.—
Τοῖς μὲν διὰ τοῦ ἡλίου² πορευομένοις ἐπεται κατ’ ἀνάγ-
κην σκιά· τοῖς δὲ διὰ τῆς δόξης βαδίζουσιν ἀκολουθεῖ
φθόνος.—Τὸ ἐσθίειν πολλὰ τοὺς μὲν λογισμοὺς ἔξαιρετ,
καὶ τὰς ψυχὰς ποιεῖται βραδυτέρας, δργῆς δὲ καὶ

σκληρότητος ἐμπίμπλησιν.³—‘Ο ‘Αθάμας, δυναστεύων Βοιωτίας, ἐκ Νεφέλης τεκνοῦ μὲν παῖδα Φρίξον, θυγατέρα δὲ Ἑλλην· αὐθις δὲ ‘Ινω γαμεῖ, ἐξ ἣς αὐτῷ λέαρχος καὶ Μελικέρτης ἐγένοντο.

1. voc. sing. of δεσπότης.—2. διὰ τὸν ἡλίου, towards the sun.—3. ἐμπίμπλησιν, with the genitive.

2. ‘Αριστοφάνης λέγει περὶ τοῦ Περικλέους, δτι ἥστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκίνα¹ τὴν Ἑλλάδα.—‘Ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ εἰς ἀνήρ, ὁ Περικλῆς, ἐξωρθού τὴν πόλιν, καὶ ἀνίστη, καὶ ἀντετάττετο καὶ τῷ λοιμῷ καὶ τῷ πολέμῳ.

1. ξυνεκίνα, ξυγκυκάω.

3. ‘Αλέξανδρος δὲ ἐνίκησε Δαρεῖον, ἀπέστειλε¹ τοῖς Ἐλλησι θεὸν αὐτὸν ψηφίσασθαι.—‘Ηρα δύο δράκοντας ἀπέστειλεν, ἀναλώσοντας² Ἡρακλέα, ἔτι βρέφος δύντα. ‘Ο δὲ παῖς οὐ καταπλαγεὶς ἐκατέρᾳ τῶν χειρῶν τὸν αὐχένα σφίγξας, ἀπέπνιξε τοὺς δράκοντας.—Κόνων τῇ περὶ Κνίδουν ναυμαχίᾳ νικήσας Λακεδαιμονίους, ἐκατόμβην θύσας, πάντας Ἀθηναίους είστιασε.³—Τίς λοιμὸς ἢ σεισμὸς τοσαύτας πόλεις ἐκένωσεν, ἢ τοσαῦτα γένη ἀνθρώπων ἡφάντισεν⁴ ἢ κατέδυσεν, δσα⁵ ἢ τῶν βασιλέων φιλοτιμία;—‘Αθηνᾶ Κάδμῳ βασιλείαν κατεσκεύασε. Ζεὺς δὲ ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα Ἀρμονίαν, καὶ πάντες θεοί, καταλιπόντες τὸν οὐρανόν, ἐν τῇ Καδμείᾳ⁶ τὸν γάμον εὐωχούμενοι ἀνύμνησαν.—‘Ο Ξέρξης τῷ στρατοπέδῳ ἐπλευσε μὲν διὰ τῆς ἡπείρου, ἐπόρευσε δὲ διὰ τῆς Θαλάσσης, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ζεύξας, τὸν δὲ Ἑθω διορύξας.

1. ἀπέστειλε, ἀποστέλλω.—2. ἀναλώσοντας, ἀναλίσκω.—3. είστιασε, ἐστιάω.—4. ἡφάντισε, ἀφανίζω.—5. δσα, as, the correlative of τοσαῦτα.—6. ον τῇ Καδμείᾳ. Cadmea was the name of the citadel of Thebes.

4. ‘Ο Ζεὺς τοῖς θεοῖς ἀπειλήσας, ἦν¹ ἐθελήσω, ἔφη, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σειρὰν καθήσω,² ὑμεῖς δ’, ἦν ἀποκρεμασθέντες βιάζησθέ με, μάτην πονήσετε οὐ γάρ δὴ καθελκύσετε· εἰ δ’ ἐγὼ ἐθελήσαιμι, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν ἄμα καὶ τὴν θάλασσαν συναρτήσας μετεωριῶ.—Πυθαγόρας ὁ Σάμιος πρῶτος ἐν τοῖς Ἐλ-

λησιν ἐτόλμησεν εἰπεῖν, δτι τὸ μὲν σῶμα τεθνήξεται,³
ἡ δὲ ψυχὴ ἀναπτᾶσα⁴ οἰχήσεται ἀθάνατος καὶ ἀγήρως.
—Ἐμπεδοκλῆς τὴν τῶν Ἀκραγαντίνων τρυφὴν ἵδων,
ἔλεγεν· Ἀκραγαντίνοι τρυφῶσι μὲν ὡς αὔριον ἀποθα-
νούμενοι,⁵ οἰκίας δὲ κατασκευάζονται ὡς πάντα τὸν
χρόνον βιωσόμενοι.—Ἡρακλῆς τὴν Ἡσιόνην ἵδων
κήτει ἐκκειμένην, ὑπέσχετο⁶ σώσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵπ-
πους τοῦ Λαομέδοντος λήψεται.⁷

1. ήν (ἰδν, ἀν) with the subjunctive.—2. καθήσω, καθίημι.—3. τεθνήξεται, θνήσκω,
the third or paulopost future places what is past or concluded, in the future.
—4. ἀναπτᾶσαι, ἀνίκαμαι.—5. ὡς ἀποθανόμενοι, as if they were to die.—9. ὑπέσχετο,
τεισχνέμαται.—7. λήψεται, λαμβάνω.

5. Τὸν Ἀλωέως παιδε, ἀτασθάλω δντε, δίκας ἐτισά-
την,¹ ἥ² κλίμακα ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἐποιησάσθην.—Πολ-
λὰ ἥσαν³ ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις θεῶν ἀγάλματα, δν
τὰ μὲν δι' ἔκπληξιν ἐσεβάσθη, τὰ δὲ⁴ διὰ τὸ κάλλος
ἐπηγένεθη.⁵—Μηδέποτε⁶ ἐπὶ μηδενὸς⁷ εἴπης, δτι ἀπώλε-
σα αὐτὸ, ἄλλ' δτι ἀπέδωκα· τὸ παιδίον ἀπέθανεν·
ἀπεδόθη· τὸ χωρίον ἀφηρέθη.⁸ οὐκοῦν καὶ τοῦτο ἀπε-
δόθη.—Ἀκταίων τραφεῖς παρὰ Χείρωνι, κυνηγὸς ἐδι-
δάχθη,⁹ καὶ ὕστερον κατεβρώθη¹⁰ ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὑπὸ¹¹
τῶν ἴδιων κυνῶν.

1. ἐτισάτην, τίω.—2. ἥ, because.—3. ήσαν. This is contrary to usage, the singular
of the verb being generally used after a plural nominative neuter.—4. τὰ
μὲν, some of which; —τὰ δὲ, others.—5. ἐτηγνίθη, ἐταινίων.—6. Μηδέποτε . . . εἴπης.
In negative prayers and commands, μὴ takes the present tense or the aorist,
with this rule, viz. That with the present it takes only the imperative mode,
with the aorist only the subjunctive, as μὴ με βάλλε, ορ μὴ με βάλῃς.—7. τὴν μηδε-
νὸς, of any thing whatever.—8. ἀφηρέθη, ἀφαιρέω.—9. ἐδιδάχθη, was taught hunting.—10. κατεβρώθη, καταβιβρώσκω.

6. Τὰ χρήματα τοῖς πλουσίοις ἡ τύχη οὐ δεδώρη-
ται, ἀλλὰ δεδάνεικεν.—Ἀλεξάνδρου ἡ σκηνὴ πολυτε-
λῆς ἦν· χρυσοῖ γάρ κίονες διειλήφεσαν αὐτήν, καὶ τὸν
δροφον¹ διάχρυσος ἦν, καὶ ἐκπεπόνητο² ποικίλιασι
πολυτελέσι. Καὶ πρῶτοι μὲν Πέρσαι πεντακόσιοι περὶ
αὐτὴν εἰστήκεισαν, πορφυρᾶς καὶ μηλίνας ἡσθημένοι³
στολάς· ἐπ' αὐτοῖς⁴ δὲ τοξόται χίλιοι, φλόγινα⁵ ἐνδεδυ-
κότες καὶ ὑσγινοβαφῆ.

1. τὸν δροφον, scil. κατά.—2. ἐκπεπόνητο οὐοι ἐξεπεπόνητο.—3. ησθημένοι, ισθηματα.—
4. τοι' αὐτοῖς, after these.—5. φλόγινα, scil. ισθηματα.

7. Γνῶθι¹ σαντὸν· μὴ πολλὰ λάλει· τὸν τελευτηκότα μακάριε· τοὺς πρεσβυτέρους σέβου· ἡ γλῶσσά σου μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ.² Θυμοῦ κράτει· ἀδικούμενος διαλλάσσου, ὑβριζόμενος δὲ τιμωροῦ.—Φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μέμνησο.

Αγάπα τὸν πλησίον· νόμῳ πείθου· θεοὺς σέβου· γονεῖς αἰδοῦ· ἄρχε σεαυτοῦ· πρόνοιαν τίμα· κακίας ἀπέχου· χρόνου φείδου· ὅρα τὸ μέλλον· σοφοῖς χρῶ.³—Λαβῶν ἀπόδος· τὸ συμφέρον θηρῶ· ἐπὶ ϕώμης μὴ καυχῶ· κακοῖσι μὴ προσομίλει ἀνδράσιν, ἀλλ' ἀεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχου· θεοὺς δείδιθι· ἐπίορκον μὴ ἐπόμνυθι.

*Mίνως.*⁴ Ο μὲν ληστῆς οὗτος ἐς τὸν Πυριφλεγέθοντα ἐμβεβλήσθω.⁵ ὁ δὲ ιερόσυλος ὑπὸ τῆς Χιμαίρας διασπασθήτω· ὁ δὲ τύραννος ὑπὸ τῶν γυπῶν κειρέσθω τὸ ἥπαρ.⁶ ὑμεῖς δὲ οἱ ἀγαθοὶ ἀπιτε ἐς τὸ Ἡλύσιον πεδίον, καὶ τὰς μακάρων νήσους κατοικεῖτε, ἀνθ' ὧν⁷ δίκαια ἐποιεῖτε κατὰ τὸν θίον.

1. γνῶθι, γιγνώσκω.—2. τὸν νοῦ, the genitive is governed by the preposition πρό in composition.—3. χρῶ, χράματι, with the dative.—4. Μίνως, the judge of the lower world here pronounces sentence upon certain souls.—5. ἐμβεβλήσθω, ιμβάλλω.—6. τὸ ἥπαρ, κατὰ understood.—7. αὐθ' ὧν, for αὐτὶ τούτου, διη, for that.

8. Σωκράτης ἔλεγε, τοὺς μὲν ἄλλους ἀνθρώπους ζῆν, ἵνα ἐσθίοιεν,¹ αὐτὸν δὲ ἐσθίειν, ἵνα ζῷη.²—Ο αυτὸς ἡξίου τοὺς νέους συνεχῶς κατοπτρίζεσθαι, ἵν', εἰ μὲν καλοὶ εἰεν, ἄξιοι³ γίγνοιεντο· εἰ δὲ αἰσχροί, παθεῖα τὴν δυσειδείαν ἐπικαλλύπτοιεν.—Σόλων ἐρωτηθείς, πῶς ἀν μὴ γίγνοιτο ἀδίκημα ἐν τῇ πόλει, εἴπεν, εἰ δομοίως ἀγανακτοῖεν οἱ μὴ ἀδικούμενοι τοῖς ἀδικουμένοις.⁴—Πυθαγόρας ἐρωτηθείς, πῶς ἀν οἰνόφλυξ τοῦ μεθύειν παύσαιτο, εἰ συνεχῶς, ἔφη, θεωροίη⁵ τὰ ὑπ' αὐτοῦ πρασσόμενα.—Ανάχαρσις ἐρωτηθείς, πῶς ἀν τις μὴ μεθύσκοιτο, εἰ, ἔφη, δράμῃ τοὺς μεθύοντας οἵα ποιοῦσι.—Θεόπομπος πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, πῶς ἀν τις ἀσφαλῶς τηροίη τὴν βασιλείαν, εἰ τοῖς μὲν φίλοις, ἔφη, μεταδιδοίη παρόησίας δικαίας, τοὺς δὲ ἀρχομένους κατὰ δίναμιν μὴ περιορώῃ ἀδικουμένους.

Εὐαγόρας τοσοῦτον ταῖς τοῦ σώματος καὶ ταῖς τῆς ψυχῆς ἀρεταῖς διήνεγκεν, ὃστε, ὅπότε⁶ μὲν αὐτὸν ὀρῶντες, ἐκπλήττεσθαι καὶ φοβεῖσθαι περὶ

τῆς ἀρχῆς· ὅπότε δὲ εἰς τοὺς τρόπους ἀποβλέψαιεν, οὗτῳ σφόδρα πιστεύειν, ὥστε καὶ εἴ τις ἄλλος τολμάῃ περὶ αὐτοὺς ἔξαμαρτάνειν,⁷ νομίζειν Εὔαγόραν αὐτοῖς ἔσεσθαι βοηθόν.—Οἱ ποιηταὶ τοιούτους λόγους περὶ τῶν θεῶν εἰρήκασιν, οὓς οὐδεὶς ἂν περὶ τῶν ἔχθρῶν τολμήσει λέγειν.

1. *Ινα τοθίουεν*.—2. *ζέη*, the Attic form of the optative.—3. *ἄξιοι*, scil. *τοι καλοντος*.—4. The construction is: *εἰ οἱ μὴ ἀδικοῦντοι ἀγανακτοῦντες δημοσίως τοῖς ἀδικούντοις*, just as the injured.—5. *θεωροί*, the Attic form of the optative, for *θεωροί*.—6. *ἴποτε, as often as; with the optative*.—7. The construction is: *ῶστε νομίζειν καὶ εἰ τις ἄλλος τολμῷ περὶ αὐτοὺς ἔξαμαρτάνειν, to commit an offence against them*.

9: Εὐκλείδης ὁ Σωκρατικός, ἀκούσας τοῦ ἀδελφοῦ λέγοντος· ἀπολοίμην,¹ εἰ μὴ σε τιμωρησαίμην, ἐγὼ δέ, εἶπεν, εἰ μὴ σε φελεῖν ἡμᾶς² πείσαιμι.—Εἴ τις τὸν τῆς εὐκλείας ἔρωτα ἐκβάλλοι ἐκ τοῦ βίου, τί ἀν ἔτι ἀγαθὸν ἡμῖν γένοιτο, ἢ τις ἀν τι λαμπρὸν ἐργάσασθαι ἐπιθυμήσειεν;—Τῷ αὐτῷ φυσήματι τὸ μὲν πῦρ ἀνακαίσειας ἀν,³ καὶ μεῖζον ποιήσειας ἐν βραχεῖ, καὶ τὸ τοῦ λύχνου φῶς ἀποσβέσειας.⁴—Μάλιστα ἀν εὐδοκιμοίης, εἰ φαίνοιο ταῦτα μὴ πράττων, ἀ τοῖς ἄλλοις ἀν πράττουσιν ἐπιτιμώης.—Εἰ ἀπαντεῖς μιμησαίμεθα τὴν Λακεδαιμονίων ἀργίαν καὶ πλεονεξίαν, εὐθὺς ἀν ἀπολοίμεθα· εἰ δὲ τοῖς τῶν Αἰγυπτίων χρῆσθαι νομίμοις βουληθείη· μεν εὐδαιμόνως ἀν τὸν βίον διατέλοιμεν.

1. *ἀπολοίμην, ἀπόλλυμι*.—2. *ἡμᾶς* for *ἡμεῖς*.—3. *ἀνακαθευας ἄν, thou canst kindle*.—4. *ἀποσβέσειας, ἀποσβέννυμι*.

10. Σωκράτης λέγει τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρειν, καθόσον οἱ μὲν ζῶσιν, ἵν' ἔσθίωσιν, αὐτὸς δὲ ἔσθει ἵνα ζῇ.—Θεώρει ὅσπερ ἐν κατόπτρῳ τὰς σαυτοῦ πράξεις, ἵνα τὰς μὲν καλὰς ἐπικοσμῆς, τὰς δ' αἰσχρὰς καλύπτης.—Ο Πίττακος τῷ μεθύοντι, ἐὰν ἀμάρτη, διπλῆν ζημίαν ἔθηκεν, ἵνα μὴ μεθύοιεν οἱ πολῖται.—Τὸν οἶνον ἦν πίνη τις μετρίως, τὸ σῶμα ὥνησε,¹ τὴν δὲ ψυχὴν οὐκ ἔβλαψεν· ἦν δὲ πίνη πρὸς ὑπερβολήν, καὶ ἦδη μεθύσκηται, αἰσχρὰ πάσχει, καὶ γελοῖον θέαμα τοῖς ἄλλοις παρέχει.—Ἀπόλλων ἥτήσατο² παρὰ τῶν Μοιρῶν, ἵνα, δταν³ Ἀδμητος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθείη τοῦ θανάτου,³ ἀν ἐκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν ἔληται.⁴—Πομπηῖον καὶ Καίσαρος διαστάτων,⁵

ο Κικέρων ἔφη, γιγνώσκω δν φύγω, μὴ γιγνώσκων⁸
πρὸς δν φύγω.—Οἱ δραπέται κἄν μὴ διώκωνται, φο-
βοῦνται, οἱ δὲ ἄφρονες, κἄν μὴ κακῶς πράττωσι, τα-
ράττονται.

Οἱ Κρῆτες τοὺς παῖδας μανθάνειν τοὺς νόμους κε-
λεύουσι μετά τινος μελῳδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυ-
χαγωγῶνται, καὶ εὐκολωτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ παρα-
λαμβάνωσιν.—Ιιογένης ἴδων τοξότην ἀφυῆ, παρὰ τὸν
σκοπὸν ἐκάθισεν, εἰπὼν, ἵνα μὴ πληγῷ.

—Χωρὶς τῶν ἀναγκαίων κακῶν
αὐτοὶ παρ’ αὐτῶν ἔτερα προσπορίζομεν.
λυπούμεθ’, ἦν πτάρη⁹ τις ἦν εἴπη κακῶς,
δργιζόμεθ’. ἦν ἴδη τις ἐνύπνιον, σφόδρα
φοβούμεθ’ ἦν γλαῦξ ἀνακράγγη, δεδοίκαμεν.

1. τὸν οἶνον, instead of δ οἶνος, ἢν τις πίνη μετρίως αὐτὸν ὥνησ (is wont to strengthen) τὸ σῶμα.—2. γῆσαν, αἰτέω.—3. τοῦ θανάτου governed by the preposition ἀπὸ in composition.—4. θληται, αἰρέω.—5. διαστάντων, διεστημι, genitive absolute.—6. μὴ γιγνώσκω, without knowing.—7. πτάρη, πταίω. Sneezing was, according to circumstances, sometimes taken for a good omen, sometimes for a bad one.

11. Ἐδιδάχθη Ἡρακλῆς ἀρματηλατεῖν μὲν ὑπὸ¹⁰
Ἀμφιτρύωνος· παλαίειν δὲ ὑπὸ τοῦ Αὐτολύκου· το-
ξείνειν δὲ ὑπὸ Εύρύτου· ὁπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κάστορος·
κιθαρωδεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου· οὗτος δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους
τῇ κιθάρᾳ πληγεὶς¹¹ ἀπέθανεν· ἐπιπλήξαντα γάρ αὐτὸν
δργισθεῖς ἀπέκτεινεν.

Πυθαγόρας λέγεται παρεγγυᾶν τοῖς μαθηταῖς, τοὺς
πρεσβυτέρους τιμᾶν, μὴ ὅμνύναι θεούς, ἀνομίᾳ πολε-
μεῖν, φυτὸν ἥμερον μήτε φθείρειν, μήτε σίνεσθαι, μνήμην
ἀσκεῖν, ἐν δργῇ μήτε τι λέγειν, μήτε πράσσειν.—Χεί-
λων, εἰς τῶν ἐπτὰ σοφῶν, προσέταττε, γλῶττης ιρατεῖν,¹²
μὴ κακολογεῖν τοῖς πλησίον, γῆρας τιμᾶν, ζημίαν αἰ-
ρεῖσθαι μᾶλλον ἢ κέρδος αἰσχρόν, ἀτυχοῦντι μὴ ἐπιγε-
λᾶν, νόμοις πείθεσθαι.

Κάδμον φασὶ τὸν Ἀγήνορος¹³ ἐκ Φοινίκης ὑπὸ τοῦ
βασιλέως ἀποσταλῆναι¹⁴ πρὸς ζήτησιν τῆς Εὐρώπης,
ἐντολὰς λαβόντα, ἢ τὴν παρθένον ἀγαγεῖν, ἢ μὴ ἀνα-
κάμπτειν εἰς τὴν Φοινίκην.—Μὴ δυνάμενον δὲ ἀνευ-
ρεῖν, ἀπογνῶναι,¹⁵ τὴν ἐς οἶκον ἀνακομιδὴν, καὶ κατά-
τινα χρησμὸν κτίσαι τὰς Θήβας. Ἐνταῦθα δὲ κατοι-

κήσαντα γῆμαι⁶ μὲν Ἀρμονίαν, γεννῆσαι δὲ ἐξ αὐτῆς Σεμέλην, καὶ Ἰνώ, καὶ Αύτονόην, καὶ Ἀγαλήν.

1. πληγεῖς, πλησσω.—2. κρατεῖν, with the genitive.—3. τὸν Ἀγήνορος scil. νόν.
—4. ἀποσταλῆναι, ἀποστέλλω.—5. ἀπογνῶναι, (ἀπέγνων) ἀπογιγνώσκω.—6. γῆμαι, (*λύγειν*) γαμέω.

12. Λέγεται Ἐμπεδοκλῆς εἰς τοὺς κρατῆρας τῆς Αἴτνης ἐνάλασθαι,¹ καὶ ἀφανισθῆναι, βουλόμενος τὴν περὶ αὐτοῦ φήμην βεβαιῶσαι, ὅτι γεγόνοι θεός.² Ὅστερον δὲ γνωσθῆναι, ἀναφέπισθείσης αὐτοῦ³ μᾶς τῶν κρηπίδων· χαλκᾶς γὰρ εἴθιστο⁴ ὑποδεῖσθαι.

Τὸ μὲν ἐγκαλέσαι καὶ ἐπιτιμῆσαι ὁάδιον· τὸ δὲ,⁵ δπως τὰ παρόντα βελτιώ γένηται, συμβούλευσαι, τοῦτο⁶ ἔμφρονος συμβούλου ἔργον.—Θεὸν μὲν νοῆσαι χαλεπόν, φράσαι δὲ ἀδίνατον· τὸ γὰρ ἀσώματον σώματι σημῆναι ἀδίνατον.

Οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Ἔριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθῆναι⁷ φασι, καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι· οἱ Θηβαῖοι δὲ ἐξ ὅφεως ὀδόντων ἀνδρας ἀναβεβλαστηκέναι⁸ λέγουσιν.—Οἱ Νάξιοι μυθολογοῦσι τὸν Διόνυσον παρ' αὐτοῖς τραφῆναι⁹ καὶ διὰ τοῦτο τὴν νῆσον αὐτῷ γεγονέναι προσφιλεστάτην.

Λόγος ἔστι Λῆλον τὴν νῆσον, πρὶν μὲν ἀνθρώπους φανῆναι τὸν Ἀπόλλωνα, τῷ πελάγει κρύπτεσθαι, φανέντος δὲ τοῦ θεοῦ ἀναδραμεῖν¹⁰ ἐκ τῶν βυθῶν καὶ στῆναι ἐν μέσοις τοῖς κύμασιν.

1. ἐνάλασθαι, ἐνάλαμην, ἐνάλλομαι.—2. δτι γεγόνοι, translated as the indicative.—3. ἀναφέπισθείσης μᾶς τῶν κρηπίδων, the genitive absolute.—4. εἴθιστο, ιθίω.—5. The construction is: τὸ δὲ συμβούλευσαι δπως τὰ παρόντα βελτιώ γένηται τοῦτο scil. δτι.—6. ἀναδοθῆναι, ἀναδίδωμι.—7. ἀναβεβλαστηκέναι, ἀναβλαστάνω.—8. τραφῆναι, τρέφω.—9. ἀναδραμεῖν, ἀνατρέχω.

13. Ἀναξαγόρας λέγεται ἀσεβείας κριθῆναι,¹ διότι τὸν ἥλιον μύδρον ἔλεγε διάπυρον· ἀπολογησαμένου δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ Περικλέους,² πέντε ταλάντοις ζημιαθῆναι καὶ φυγαδευθῆναι.—Σχολαστικὸς νοσοῦντα ἐπισκεπτόμενος, ἡρώτα περὶ τῆς ὑγιείας· ὃ δὲ οὐκ ἤδινατο³ ἀποκριθῆναι· ὀργισθεὶς οὖν, ἐλπίζω, ἔφη, κάμε⁴ νοσήσειν, καὶ ἐλθόντι σοὶ μὴ ἀποκρινεῖσθαι.—Λέγεται, τὴν Χίμαιραν τραφῆναι μὲν ὑπὸ Ἀμισωδάρου, γεννηθῆναι δὲ ἐκ Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης.

Ξέρξης ώς ἐπίθετο⁵ τὸν Ἐλλήσποντον ἔξευχθαι,⁶ καὶ τὸν Ἀθω διεσκάφθαι,⁷ προῆγεν ἐκ τῶν Σάρδεων.—Οἱ Πλάτων τοῖς μεθύουσι συνεβούλευε κατοπτρίζεσθαι· ἀποστήσεσθαι⁸ γὰρ τῆς τοιαύτης ἀσχημοσύνης.⁹

Καὶ ζῶν ὁ φαῦλος καὶ θανὼν κολάζεται.¹⁰—Οἱ δελφῖνες ἀνασκιρῶντες χειμῶνα ἐπιόντα¹¹ μηνύουσιν.—Οἱ περὶ τὴν Σαλαμῖνα διατρίβοντες Ἀθηναῖοι, θεωροῦντες τὴν Ἀττικὴν πυρπολουμένην, καὶ τὸ τέμενος τῆς Ἀθηνᾶς ἀκούοντες κατεσκάφθαι,¹² δεινῶς ἡθύμουν.¹³

Δαίδαλος πρῶτος ἀγαλμάτων τὰ σκέλη διαβεβηκότα,¹⁴ καὶ τὰς χεῖρας διατεταμένας¹⁵ ποιῶν, ζῶντα ἀγάλματα κατεσκευάζεσθαι ἐλέγετο. Οἱ γὰρ πρὸ αὐτοῦ τεχνῖται κατεσκεύαζον τὰ ἀγάλματα τοῖς μὲν δύμασι μεμυκότα, τὰς δὲ χεῖρας ἔχοντα καθειμένας,¹⁶ καὶ ταῖς πλευραῖς κεκολλημένας.¹⁷

1. *κριθῆναι*, *κρίνω*, with the genitive.—2. *ἀπολογησαμένον* Πειρικλέον, the genitive absolute.—3. In the three verbs *βούλομαι*, *I will*, *δύναμαι*, *I am able*, and *μέλλω*, *I am about*; the Attics often prefix the *temporal* instead of the *syllabic augment*; as *ἡβούλομην*, *ἡδυνάμην*, *ἥμελλον*.—4. *καὶ* for *καὶ* *ἔτει*.—5. *ἐπόθετο*, *πνιγάνομαι*.—6. *ἴξευχθαι*, *ζένγυνμι*.—7. *διεσκάφθαι*, *διασκάπτω*.—8. *ἀποστήσομαι*, *ἀφίστημι*, with the genitive.—9. *ἀσχημοσύνης*, scil. *τῆς μέθης*.—10. The construction is: *ὁ φαῦλος κολάζεται καὶ ζῶν καὶ θανὼν*.—11. *ἐπιόντα*, *ἐπειρι*.—12. *κατεσκάφθαι*, *κατασκάπτω*.—13. *ἡθύμουν*, *δθυμέω*.—14. *διαβεβήκτα*, *stretched out as for walking*, *διαβάινω*.—15. *διατεταμένας*, *διατείνω*.—16. *καθειμένας*, *καθίημι*.—17. *κεκολλημένας*, *κολλάω*.

14. *Βασιάνου τινὸς ἐσκυθρωπακότος*,¹ ὁ Βίων, ἦ τούτῳ, ἔφη, κακὸν γέγονεν ἢ ἄλλῳ ἀγαθόν.—Οἱ αὐτὸς πρὸς τὸν² τὰ χωρία κατεδηδοκότα,³ τὸν μὲν Ἀμφιάραον, ἔφη, ἡ γῆ κατέπιε, σὺ δὲ τὴν γῆν.—Τὸν Μίνω βεβασιλευκότα νομιμώτατα, καὶ μάλιστα δικαιοσύνης πεφροντικότα,⁴ δικαστὴν καθ' ἄδου ἀποδεδεῖχθαι⁵ λέγουσι.—Τὰ παιδία, ἄχοι γένηται τετταράκοντα ἡμερῶν, ἐγρηγορότα⁶ μὲν οὐ γελᾷ οὐδὲ δακρύει, ὑπνοῦντα δὲ ἀμφοτερά.⁷

Λάμαχος ἐπετίμα τινι τῶν λοχαγῶν ἀμαρτάνοντι· τοῦ δὲ φήσαντος, μηκέτι τοῦτο ποιήσειν, οὐκ ἔστιν,⁸ εἰπεν, ἐν πολέμῳ δὶς ἀμαρτάνειν.—Ἀημοσθένης λοιδορουμένου τινὸς αὐτῷ, οὐ συγκαταβαίνω εἰπεν, εἰς ἀγῶνα, ἐν ὧ ὁ ἡττώμενος τοῦ νικῶντός⁹ ἔστι κρείττων.

Ἐἳ τις οἴεται τερπνότερον εἶναι τὸν ἐν-ἄστει βίον τοῦ ἐν ἀγροῖς, ἐνθυμηθήτω πρὸς ἔαντὸν, οἴον¹⁰ μέν ἔστι

βθτρυς δρᾶν ἐξ ἀμπέλου κρεμαμένους, οῖον δὲ ἵδεῖν λήγα Ζεφύρων αὔραις κινούμενα, οῖον δὲ ἀκοῦσαι βοῶν μυκαμένων καὶ προβάτων βληχωμένων, οῖον δὲ θέαμα¹¹ δαμάλεις σκιρτῶσαι καὶ ἔλκουσαι γάλα· ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ τὰ ἐν τοῖς θεάτροις δεικνύμενα μηδὲν¹² εἶναι πρὸς τὴν ἀπ' ἑκείνων ἡδονήν.

Μυθολογοῦσι τὴν Δήμητραν, μὴ δυναμένην εὐρεῖν τὴν θυγατέρα, λαμπάδας ἐκ τῶν κατὰ τὴν Λίτνην κρατήρων ἀναψαμένην, ἐπελθεῖν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης, τῶν δ' ἀνθρώπων τοὺς μάλιστα ταῦτην προσδεξαμένους εὐεργετῆσαι, τὸν τῶν πυρῶν καρπὸν ἀντιδωρησαμενην.

Τοῦ Κρόνου τὰ ἔαυτοῦ τέκνα κατεσθίοντος,¹³ ὁ Ζεύς, κλαπεὶς¹⁴ ὑπὸ τῆς 'Ρέας καὶ ἐς τὴν Κρήτην ἐκτεθείς, ὑπ' αἰγὸς ἀνετράφη.¹⁵—Ο "Ικαρος, ὁ τοῦ Δαιδάλου υἱός, τακέντος¹⁶ αὐτῷ τοῦ κηροῦ, καὶ τῶν πτερῶν περιζήσεντων,¹⁷ εἰς τὸ πέλαγος ἐνέπιπτεν.

1. βασκάνου ἐκυθρωπακότος (σκυθρωπάζω), genitive absolute.—2. πρὸς τὸν, to one.
- 3. κατεδηδοκέα, κατέδω.—4. πεφροντικέα, φροντίζω, with the genitive.—5. ἀποδεῖχθαι, ἀποδείκνυμι.—6. ἐγρηγορέα, ἐγείρω.—7. ἀμφότερα scil. ποιεῖ.—8. οὐκ ἔστι, it is not permitted.—9. τοῦ νικῶντος, governed by κρίττων.—10. οἷον, how pleasant it is.—11. οἷον θέαμα, what a pleasant spectacle.—12. μηδὲν πρὸς, nothing in comparison to, τὴν ἀπ' ἑκείνων ἡδονήν, the pleasure arising from those things.—13. τοῦ Κρόνου κατεσθίοντος, the genitive absolute.—14. κλαπεῖς, τελάπην, κλεπτεῖν.—15. ἀνετράφη, ἀνατρέψω.—16. τακέντος, τίκω.—17. περιζήσεντων, περιφέλειν.

FABLES AND ANECDOTES.

I. AESOP'S FABLES.

1. *The Wolf.* (No. 219. Hauptmann's ed.)

*Ἄλκος ἴδων ποιμένας ἐσθίοντας ἐν σκηνῇ πρόβατον,
ἔγγὺς προσελθών, ἡλίκος, ἔφη, ὃν ἦν θόρυβος, εἰ ἐγώ
τοῦτο ἐποίουν!*

2. *The Lioness.* (No. 216.)

*Λέαινα, ὀνειδιζομένη ὑπὸ ἀλώπεκος, ἐπὶ τὸ διὰ
παντὸς ἔνα τίκτειν,—ἔνα, ἔφη, ἄλλὰ λέοντα.*

3. *The Fly and the Ox.* (No. 214).

*Κλωνωψ ἐπὶ κέρατος βούς ἐκαθέθη^{ταξιδιῶς}^{τοῦ} καὶ ηὔλει^{τοῦ} εὗτε
δὲ πρὸς τὸν βοῦν, εἰ βαρῶ^{τον} σου τὸκ τέγοντα, ἀνακωρή-
σω.^{τον} Ο δὲ ἔφη, οὔτε ὅτε ἤλθε^{τον} ἔγνων, οὔτε ἐὰν μένης
μελῆσει μοι.*

4. *The Peasant and the Serpent.* (No. 170.)

*Γεωργὸς χειμῶνος ὥρᾳ δφιν εὔρων ὑπὸ κρούους πε-
πηγότα,^{τοῦ} τοῦτον λαβὼν^{τοῦ} ὑπὸ κόλπου κατέθετο.^{τον} Θερ-
μανθεῖς^{τον} δὲ ἐκεῖνος, καὶ ἀναλαβὼν τὴν ἰδίαν φύσιν,
ἔτεκη^{τον} τὸν εὐεργέτην.*

5. *The Fox and the Grapes.* (No. 156.)

*Βότρυας πεπείρους ἀλώπηξ κρεμάμένους^{τον} ἴδοῦσα,
τούτους ἐπειρᾶτο καταφαγεῖν. Πολλὰ δὲ καμούσα
καὶ μη δυνῆθεῖσα ψαῦσαι, τὴν λύπην παραμυθούμενη,
ἔλεγεν, δμφρακες ἔτι εἰσίν.*

1. The particle *ἄν* gives to the indic. imperf., the force of the subjunctive or potential mood. It is here expressed with *ἴν*, and understood with *ἐπισίων*; —what an uproar would there be, were I doing this!—2. The construction is: *τον τὸ τίκτειν*, for bringing forth, *ἴνα* scil. *εκβρυνον*, διὰ παντὸς scil. *χρόνον*, *ἴνι* all her life-time.—3. *καθέζομαι*.—4. *πήγνυμι*.—5. *κατατίθημι*.—6. *θερμαίνω*.—7. *κρεμάνωμι*.

6. *The Kid and the Wolf.* (No. 139.)

"Εριφος δέπι τινος δώματος ἐστων, ἐπειδὴ λύκον παριουτα είσεν, ἐλοιμρηεν καὶ ἐσκάπτεν ἀντόν. 'Ο δὲ λύκος ἔφη· ώ οὗτος, δὺ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλὰ ὁ τόπος.

7. *The boy bathing.* (No. 311.)

Παῖς λουσάμενος ἐν ποταμῷ ἔκισθνενε πνιγῆναι· καὶ ἴδων τινα παροδίτην, ἐπεφωνεῖ, βοήθησον. 'Ο δὲ εὑμέφεν τῷ παιδὶ τὴν τολμηρίαν. Τὸ δὲ παιδίον λείπεν· ἀλλὰ νῦν μοι βοήθησον, ὑστερον δὲ σῶθεντε μέμφουν.

8. *The Dog and the Fox.* (No. 212.)

Κύων θυρευτικὸς λέοντα ἰδὼν, τοῦτον ἐδίωκεν· ώς δὲ ἐπιστραφεῖς ἐκεῖνος ἐβυχήσατο, ὁ κύων φοβηθεὶς εἰς τὰ ὄπιστα ἔφυγεν. 'Αλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν ἔφη· ώ κακὴ κεφαλή, σὺ λέοντα ἐδίωκες, οὗτος οὐδὲ τὸν βρυχηθμὸν υπήνεγκας;

9. *The Wolf and the Lamb.* (No. 229.)

Λύκος ἄμυνον ἐδίωκεν. 'Ο δὲ εἰς ναὸν κατέφυγε. Προσκαλουμένου δὲ τοῦ λύκου τὸν ἄμυνον, καὶ λέγοντος, δτι θυσιάσει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τῷ θεῷ, ἐκεῖνος ἔφη πρὸς αὐτόν· ἀλλ' αἰρετώτερον μοί ἐστι θεῷ θυσίαν εἶναι, ἢ ὑπὸ σοῦ διαφθαρῆναι.

10. *The Ass in the Lion's Skin.* (No. 259.)

. Όνος δορὰν λέοντος ἐπενδυθεὶς⁹ λέων ἐνόμιζετο πᾶσι, καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. 'Ως δὲ ἀνεμος βιαιότερον πνεύσας ἐγύμνου¹⁰ αὐτὸν τοῦ προκαλύμματος, τότε πάντες ἐπιδραμόντες ἔβλοις καὶ φοπάλοις αὐτὸν ἔπαιον.

11. *The Woman and the Hen.* (No. 24.)

Γυνή τις χήρα δρυνιν εἶχε, καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὡδν αὐτῇ τίκτουσαν. Νομίσασα δέ, ώς, εἰ πλείους τῇ δρυνθὶ κριθὰς παραβάλοι, δίς τεξεται τῆς ἡμέρας,

8. The same as ἴστηκώς.—9. ἐπενδύων.—10. γυμνῶν.

τοῦτο πεποίηκεν. Ἡ δὲ ὅρης πιμελῆς γενομένη οὐδὲ ἀπαξ τῆς ήμέρας τεκεῖν ἥδινατο.

12. *The Birds and the Peacock.* (No. 53.)

Τῶν ὁρνίθων βουλομένων ποιῆσαι βασιλέα, ταώς
ἔσαντὸν ηξίουⁱⁱ διὰ τὸ κάλλος χειροτονεῖν. Αἱρουμένων
δὲ τοῦτον τῶν ἄλλων, ὁ κολοιός ὑπολαβὼν ἔφη· ἀλλ'
εἰ, σοῦ βασιλεύοντος, ὁ ἀετὸς ἡμᾶς καταδιώκειν ἐπι-
χειρήσει, πῶς ἡμῖν ἐπαρκέσεις;

II. ANECDOTES OF PHILOSOPHERS.

Zeno. cont., 1. 30 min

1. Ζήνων δοῦλον ἐπὶ φοτῆ φιαστίγον. Τοῦ δὲ εἰπόντος, εἰμάστοι μαι κλέψαι, καὶ δαρηνδι, ἔφη.—
 2. Πρὸς τὸ φιλανθρώπινον μειράκιον, διὰ τούτο, εἶπε, διό
ὅτα ἔχομεν, στόμα δὲ ἐν, ἵνα πλείω μὲν ἀκουωμεν,
ἡττονα δὲ λέγωμεν.—3. Νεανίσκου πολλὰ λαλῶντος,
Ζήνων ἔφη, τὰ ὅτα σου εἰς τὴν γλῶσσαν συνεζήνηεν.²
 - 4. Ζήνων, Ἀντιγόνου πρέσβεις Ἀθήναςε πέμψαν-
τος, κληθεὶς οὐπ' αὐτῶν σὺν ἄλλοις φιλοσόφοις ἐπὶ³
δεῖπνον, κάκείνων παρὰ πότον σπευδόντων ἐπιδείκνυσ-
θαι τὴν αὐτῶν πολυμαθίαν, αὐτὸς ἐσίγα. Τῶν δὲ
πρεσβέων ζητούντων, τί ἀπαγγείλωσι περὶ αὐτοῦ πρὸς
Ἀντίγονον; τοῦτ' αὐτό, ἔφη, διέλεπετε, φιλόσοφοι
εἶναι ἐν Ἀθήναις σιγᾶν ἐπιστάμενον.

§ 1. Diog. Laert. VII. 23. § 2. ib. § 3. ib. 21. § 4. Stob. Floril.
XXXIII. p. 214.

Aristotle.

5. Ἀριστοτέλης ὁνειδιζόμενος ποτε, δῆτι πονηρῷ
ἀνθρώπῳ ἐλέημοδινην ἔδωκεν, οὐ τὸν τρόπον, ἐφη, ἀλ-
λὰ τὸν ἀνθρώπου ἡλέησα.—6. Τοὺς Ἀθηναίους ἐφασ-
κεν⁴ εὐσηκέναι πένθους καὶ νόμους· ἀλλὰ πυροῖς, μὲν
χρῆσθαι, νόμοις δὲ μή.—7. Πρὸς τὸν καυχώμενον, ὃς
ἀπὸ μεγάλης πόλεως εἴη, οὐ τοῦτο, ἐφη, δεῖ σκόπεῖν,

11. ιαυρὸν ἡγεῖον , χαιρότοντι, deemed himself worthy of being elected.

1. from μεροματικός . . . χειρονομή, *action* himself, *working* or *being worked*.
2. The definite article is sometimes used for *this*, *that*.—3. *εγώ* . . . 4. *φημί*.

ἀλλ' εἴ τις μεγάλης πατρίδος ἄξιός ἐστιν.—8. Ἐρωτηθείς, πῶς ἀν προκόπτοιεν οἱ μαθηταί, ἔφη, ἐὰν τοὺς προέχοντας διώκοντες, τοὺς ὑστεροῦντας μὴ ὀναμένωσιν.—9. Ἐρωτηθείς, πῶς ἀν τοῖς φίλοις προσφεροίμεθα, ἔφη, ως ἀν εὐξαίμεθα αὐτοὺς ἡμῖν προσφέρεσθαι.—10. Ἀριστοτέλης. ἐνοχλούμενος ὑπὸ ἀδολέσχου, καὶ κοπτόμενος ἀπὸ ποις τίσι διηγῆμάδι, πολλάκις αὐτοῦ λέγοντος, οὐ θαυμασθὸν δ τι λέγω; οὐ τοῦτο, φησί, θαυμαστὸν, ἀλλ' εἴ τις πόδας ἔχων σὲ ὑπομένει.

§ 5—9. Diog. Laert. V. 17—21. § 10. Plutarch. II. p. 503. B.

Plato.

11. Πλάτων θρασυκόμενον ἴδων τινα πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, οὐ παύσῃ, μειράκιον, εἶπε, τούτου καταφρονῶν, δι' ὃν μέγα φρονεῖν ἄξιοις;—12. Πλάτων ὁργιζόμενός ποτε τῷ οἰκετῇ, ἐπιστάντος Σενοκράτους, λαβὼν, ἔφη, τοῦτον, μαστίγωσον· ἐγὼ γὰρ δργίζομαι.

§ 11. Stobæus, LXXVII. p. 456. § 12. Id. XX. p. 174.

Socrates

13. Πρὸς Ἀλκιβιάδην εἰπόντα, οὐκ ἀνεκτὴ ἡ Ξανθίππη λοιδόροῦσσα, οὐ καὶ σύ, εἶπε, χηνῶν βιώντων ἀνέχῃ;—14. Η Ξανθίππη ἔφη, μυρίων μεταβολῶν τὴν πόλιν καὶ αὐτοὺς κατασχουσῶν, ἐν πάσαις δημοιον τὸ Σωκράτους πρόσωπον θεάσσασθαι, καὶ προϊόντος ἐκ τῆς οἰκίας, καὶ ἐπανιόντος.

§ 13. Diog. Laert. II. 36. § 14. Id. § 15. Stob. CVI. p. 570.

Diogenes.

15. Λιογένης πρὸς τὸν εἰπόντα, κακὸν εἶναι τὸ ζῆν, οὐ τὸ ζῆν, εἶπεν, ἀλλὰ τὸ κακῶς ζῆν.—16. Λιογένης ὁ Σινωπεύς, ὁ κύων ἐπικαλούμενος, παντὶ τῷπῳ ἐχρῆτο εἰς πάντα, ἀριστᾶν τε καὶ καθεύδων, καὶ διαλεγόμενος. Βακτηρίᾳ ἐπήρεισατο⁹ ἀσθενήσας· ἐπειτα μέντοι καὶ διαπαντὸς ἐφόρει αὐτήν. Καὶ πήραν ἐκομίσατο, ἐνθα αὐτῷ τὰ σιτία ἦν. Ἐπιστείλας δέ τινες οἰκιδιον αὐτῷ πφονοήσασθαι, καὶ βραδύνοντος,¹⁰ πίθον

5. i. e. δι τοι.—6. αὐτὸς, her family and property.—7. κατέχω.—8. for all sorts of occasions.—9. ἐπερίδω.—10. scil. τείνον φ τοῦτο ἐπιστείλα.

τινὰ ἔσχεν οἰκίαν.—17. *Διογένης ἥρικα* ἀπέδειπε πάντα πατρίδα, εἰς αὐτῷ τῶν οἰκετῶν ἡκολούθει, δόνομα Μάνης· διὸς οὐ φέρων τὴν μετ' αὐτοῦ διατυμένην, ἀπέδρα.¹¹ Προτρεπόντων δέ τινων ζητεῖν αὐτὸν, ἔφη, οὐκ αἰσχρὸν ἔστι, Μάνην μὲν μὴ δεῖσθαι Διογένους, Διογένην δὲ Μάχους;¹²—18. Θεασάμενός ποτε παιδίον ταῖς χερσὶ θινόν, ἐξερρίψε τῆς πήρας τὴν κοτύλην, εἰπών, παιδίον με νενίκηκεν εὐτελείᾳ. Ἐξέβαλε δὲ καὶ τὸ τρυπελίον, δόμοιάς παιδίον θεασάμενος, ἐπειδὴ κατέπειξε¹³ τὸ σκεῦος, τῷ κοίλῳ ἄρτῳ τὴν φακὴν ὑποδεχόμενον.—19. Λύχνον μεθ' ἡμέραν ἄψας, ἀνθρωπὸν, ἔφη, ζητῶ.—20. Ὁτε ἀλοὺς¹⁴ καὶ πωλούμενος ἡρωθήθη, τί οἶδε ποιεῖν, ἀπεκρίνατο, ἀνδρῶν ἄρχειν· καὶ πρὸς τὸν κήρυκα, κήρυσσε, ἔφη, εἴ τις ἔθέλει δεσπότην αὐτῷ πρίσσθαι!—21. Ἐλεγε τῷ Ξενιάδῃ, τῷ πριαμένῳ αὐτὸν, δεῖν πείθεσθαι αὐτῷ, εἰ καὶ δαῦλος εἴη· καὶ γάρ ιατρὸς ἡ κυβερνήτης εἰ δοῦλος εἴη, πείσθηνα. Θειν αὐτῷ.¹⁵—22. Μοχθηροῦ τινος ἀνθρώπου ἐπιγράψαντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν· μηδὲν εἰσίτω¹⁶ κακόν· ὁ οὖν κύριος τῆς οἰκίας, ἔφη, ποῦ εἰσέλθοι ἂν;—23. (Ἐκ τοῦ βαλανείου ἔξιων, τῷ μὲν πυθομένῳ, εἰ πολλοὶ ἀνθρωποι λοῦνται, ἡρυήσατο· τῷ δέ, εἰ πολὺς δχλος, ὠμολόγησεν) —24. Πρὸς τοὺς ἐρπύνσαντας ἐπὶ τὴν τράπεζαν μῆς, ἵδον, φησί, καὶ Διογένης παρασίτους τρέφει.—25. Πρὸς τὸν πυθόμενον, ποίᾳ ὥρᾳ δεῖ ἀριστᾶν, εἰ μὲν πλούσιος, ἔφη, δταν θέλῃ, εἰ δὲ πένης, δταν ἔχῃ.—26. Πλάτωνος δρισαμένου,¹⁷ ἀνθρωπὸς ἔστι ζῶον δίπονν, ἀπτερον, καὶ εὔδοκιμοῦντος,¹⁸ τίλας¹⁹ ἀλεκτρούνα εἰσήνεγκεν²⁰ εἰς τὴν σχολὴν αὐτοῦ καὶ ἔφη, οὗτός ἔστιν ὁ Πλάτωνος ἀνθρωπὸς.—27. Διογένης ἀσωτον ἥτει μνᾶν· τοῦ δὲ εἰπόντος, διὰ τί τοὺς μὲν ἄλλους τριώβολα, ἐμὲ δὲ μνᾶν αἰτεῖς; ἔφη, παρὰ μὲν τῶν ἄλλων ἐλπίζω πάλιν λαβεῖν, παρὰ δὲ σοῦ οὐκέτι.—28. Ἀττικοῦ τινος ἐγκαλοῦντος αὐτῷ, διδτι Λακεδαιμονίους μᾶλλον ἐπαινῶν, παρ ἐκείνοις οὐ διατρίβει· οὐδὲ γάρ ιατρός, εἴπεν, ὑγιείας ὅν ποι-

11. ἀποδιδράσκω.—12. κατάγνωμι.—13. ἀλίσκομαι.—14. These words are to be rendered as if they stood thus: δεῖν γάρ (that the sick or voyagers) πιεσθῆναι, καὶ ιατρῷ ἡ κυβερνήτης, εἰ καὶ δοῦλος εἴη οὗτος.—15. εἰστημι.—16. *Plato having defined.*—17. *And having obtained approbation for this definition.*—18. τύλω, scil. Διογένης.—19. εἰσφέρω.

ητικός, ἐν τοῖς ὑγιαίνουσι τὴν διατριβὴν παιεῖται.—
29. Διογένης τὴν εἰς Ἀθήνας ἐκ Κορίνθου, καὶ πάλιν εἰς Κόρινθον ἐκ Θηβῶν μετάβασιν αὐτοῦ παρέβαλε ταῖς τοῦ βασιλέως,²⁰ ἔαρος μὲν ἐν Σούσοις, καὶ χειμῶνος ἐν Βασυλῶνι, θέρους δ' ἐν Μηδίᾳ διατριβεῖται.

§ 16. Diog. Laert. VI. 55. § 17. Ib. 22. § 18. Älian. V. H. 13. 28.
§ 19. Diogen. Laert. VI. 37. § 20. Diog. Laert. VI. 41. § 21. Ib. VI.
29. § 22. Ib. VI. 30. § 23—27. Diog. Laert. VI. 40. § 28. Stob.
Flor. Tit. 15. p. 152. § 29. Ib. Tit. 13. p. 146. § 30. Plutarch. T. II.
p. 78. D.

Antisthenes.

30. Ἀντισθένης ποτὲ ἐπαινούμενος ὑπὸ πονηρῶν, ἀγωνιῶ, ἔφη, μή τι κακὸν εἴργασμα. — 31. Ἐρωτηθεὶς, τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη, τὸ δύνασθαι ἔαυτῷ ὄμιλεῖν. — 32. Ἐρωτηθεὶς, τί τῶν μαθημάτων ἀναγκαιότατον, ἔφη, τὸ οὐακὰ ἀπομαθεῖν. — 33. Συνεβούλευεν Ἀθηναίοις, τοὺς δύνους ἵππους ψηφίσασθαι. Ἄλογον δὲ ἡγουμένων, ἀλλὰ μὴν καὶ στρατηγοί, φησί, γίγνονται παρ' ὑμῶν, μηδὲν μαθόντες, μόνον δὲ χειροτονηθέντες.²¹ — 34. Λίρετώτερον εἶπεν εἶναι, εἰς κόρακας ἐμπεσεῖν ἢ εἰς κόλακας· τοὺς μὲν γὰρ ἀποθανόντος τὸ σῶμα, τοὺς δὲ ζῶντος τὴν ψυχὴν λυμαίνεσθαι.

§ 31—34. Diog. Laert. VI. 5—8. § 35. Stob. Flor. Tit. p. 149.

Aristippus.

35. Ἀρίστιππος ἐρωτηθεὶς, τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη, τὸ δύνασθαι πᾶσι θαρρούντως ὄμιλεῖν. — 36. Ἐρωτηθεὶς ποτε, τί πλέον ἔχουσιν οἱ φιλόσοφοι, ἔφη, ἐὰν πάντες οἱ νόμοι ἀναιρεθῶσιν, δομοίως βιώσουμεν.²² — 37. Ἐρωτηθεὶς ποτε, τίνι²³ διαφέρει ὁ σοφὸς τοῦ μὴ σοφοῦ, ἔφη, εἰς ἀγνῶτα τόπον τοὺς δύο γυμνοὺς ἀπόστειλον, καὶ εἴσῃ. — 38. Ἐρωτηθεὶς, τίνι διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδεύτων, ἔφη, ὥπερ οἱ δεδαμαδύνενοι ἵπποι τῶν ἀδαμάστων. — 39. Ἐρωτηθεὶς, τίνα ἐστίν, ἃ δεῖ τοὺς παῖδας μανθάνειν, ἔφη, οἵς ἀνδρες γενόμενοι χρήσονται. — 40. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος, τί αὐτοῦ ὁ υἱὸς ἀμείνων ἔσται παι-

20. The king of Persia.—21. It was the custom at Athens to elect annually ten generals; one from each tribe.—22. *we* (the philosophers) *would live in like manner*, as if the laws existed.—23. *in what*.

δευθείς, καὶ εἰ μηδὲν ἄλλο, εἶπεν, ἐν γοῦν τῷ θεάτρῳ
οὐ καθεδήσεται²⁴ λίθος ἐπὶ λίθῳ.²⁵—41. Συνίσταντός
τινος αὐτῷ υἱόν, ἥτησε²⁶ πεντακοσίας δραχμάς· τοῦ δὲ
εἰπόντος, τοσούτου δίναμαι ἀνδράποδον ὡνίσασθαι,
πρίω,²⁷ ἔφη, καὶ ἔξεις δύο.—42. Τοῦ θεράποντος ἐν
ὅδῃ βαστάζοντος ἀργύριον, καὶ βαρυνομένου, ἀπόχεε,
ἔφη, τὸ πλέον, καὶ ὅσον δίνασαι βάσταζε.—43. Ἐρω-
τηθείς ὑπὸ Διογούσιου, διὰ τί οἱ μὲν φιλόσοφοι ἐπὶ τὰς
τῶν πλουσίων θύρας ἔρχονται, οἱ δὲ πλούσιοι ἐπὶ τὰς
τῶν φιλοσόφων οὐκέτι, ἔφη, ὅτι οἱ μὲν ἵσασιν ἦν δέον-
ται, οἱ δὲ οὐκ ἵσασι.—44. Διογένης ποτὲ λάχανα
πλίνων Ἀρίστιππον παριθύντα ἔσκωψε καὶ ἔφη· εἰ
ταῦτα²⁸ ἔμαθες προσφέρεσθαι, οὐκ ἀν τυράννων αὐλᾶς
ἔθερψάπενες· ὁ δέ, καὶ σὺ, εἶπεν, εἴπερ ἥδεις ἀνθρώποις
ὅμιλεῖν, οὐκ ἀν λάχανα ἔπλινες.—45. Εἰς Κορινθον
αὐτῷ πλέοντί ποτε, καὶ χειμαζομένῳ, συνέεη ταραχθῆ-
ναι²⁹ πρὸς οὖν τὸν εἰπόντα, ἡμεῖς μὲν οἱ ιδιῶται οὐ
δεδοίκαμεν, ὑμεῖς δὲ οἱ φιλόσοφοι δειλιάτε· οὐ γὰρ
περὶ ὁμοίας, ἔφη, ψυχῆς ἀγωνιῶμεν ἔκαστοι.³⁰

§ 36—46. Diog. Laert. II. 69—80.

Solon. Gorgias.

46. Σόλων ἀποβαλὼν υἱὸν ἔκλαυσεν. Εἰπόντος δέ
τινος πρὸς αὐτόν, ὃς οὐδὲν προύργον ποιεῖ κλαίων, δι’
αὐτὸν γάρ τοι τοῦτο,³¹ ἔφη, κλαίω.—47. Γοργίας ὁ
Λεοντίνος ἐρωτηθείς, ποίᾳ διαιτῇ χρώμενος εἰς μακρὸν
γῆρας ἥλθεν, οὐδὲν οὐδέποτε, ἔφη, πρὸς ἥδονήν οὔτε
φαγών, οὔτε δῆσσας.—48. Γοργίας ἥδη γηραιὸς
ὑπάρχων, ἐρωτηθείς, εἰ ἥδέως ἀποθνήσκοι, μάλιστα,
εἶπεν· ὁσπερ γὰρ ἐκ σαπροῦ καὶ φέοντος οἰκιδίου
ἀσμένως ἀπαλλάττομαι.—49. Οἱ αὐτὸς ἐπὶ τέρματι
ῶν τοῦ βίου, ὑπ’ ἀσθενείας καταληφθείς, κατ’ ὀλίγον
εἰς ὑπνον ὑπολισθαίνων ἔκειτο. Εἰ δέ τις αὐτὸν τῶν
ἐπιτηδείων ἥρετο, τί πράττοι; οἱ Γοργίας ἀπεκρίνατο·
ἥδη με ὁ ὑπνος ἄρχεται παρακατατίθεσθαι τῷ ἀδελφῷ.³²

§ 47, 48. Stob. Flor. Tit. 121. p. 611. § 49. Stob. T. 99. p. 546.
§ 50. Ib. T. 117. p. 598.

24. καθίζεσθαι.—25. the seats in the theatres were of stone.—26. αἰτίω.—27. πρί-
ματα.—28. pointing at the vegetables.—29. ταράσσω.—30. we, the philosophers,
and you, the unlearned.—31. δι’ αἰτίας τοῦτο.—32. Death.

Rittacus. Χενορήον.

50. Πιττακὸς ἀδικηθεὶς ὑπὸ τίνος καὶ ἔχων ἕξουσίαν αὐτὸν κολάσαι, ἀφῆκεν, εἰπὼν, συγγνώμη τιμωρίας ἀμείνων· τὸ³³ μὲν γὰρ ημέρου φύσεως ἐστί, τὸ δὲ³⁴ θηρίωδον·—51. Γρύλλος, ὁ Ξενοφῶντος νίος, ἐν τῇ μάχῃ περὶ Μαντίνειαν ἴσχυρῶς ἀγωνισάμενος ἐτελεύτησεν. Ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ καὶ Ἐπαμινῶνδας ἐπεσε. Τηνικαῦτα δὴ καὶ τὸν Ξενοφῶντα φασὶ θίειν ἐστεμένον·³⁵ ἀπαγγελθέντος δὲ αὐτῷ τοῦ θανάτου τοῦ παιδός, ἀποστεφανώσασθαι· ἐπειτα μαθόντα ὅτι γενναίως,³⁶ πάλιν ἐπιθέσθαι³⁷ τὸν στέφανον. Ἐνιοι δὲ οὐδὲ δακρύσαι φασὶν αὐτὸν, ἀλλὰ γάρ, εἰπεῖν, ἥδειν θνητὸν γεγεννηκώς. X

§ 50. Stob. T. 19. pag. 169. § 51. Diog. Laërt. II. 54. 55.

III. ANECDOTES OF POETS AND ORATORS.

52. Ἀνακρέων δωρεὰν παρὰ Πολυκράτους λαβὼν πέντε τάλαντα, ὃς ἐφρόντισεν ἐπ' αὐτοῖς δυοῖν νυκτοῖν ἀπέδωκεν αὐτά, εἰπὼν· μισῶ δωρεὰν ἡτις ἀναγκάζει ἀγρυπνεῖν.—53. Σιμωνίδης ἔλεγεν, ὅτι λαλήσας μὲν πολλάκις μετενόησε, σιωπήσας δὲ οὐδέποτε.—54. Αἰσχύλος ὁ τραγῳδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας ἐπί τινι δράματι. Ἐτοίμων οὖν δύτων¹ Αθηναίων βάλλειν αὐτὸν λίθοις, Ἀμεινίας ὁ νεώτερος ἀδελφός, διακάλυψάμενος τὸ ἱμάτιον, ἔδειξε τὸν πῆχυν ἔρημον τῆς χειρός. Ἐτυχε δὲ ἀριστεύων² ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμεινίας, ἀποβεβληκὼς τὴν χεῖρα, καὶ πρῶτος Αθηναίων τῶν ἀριστείων ἔτυχεν.³ Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ δικασταὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸ πάθος, ὑπεμνήσθησαν⁴ τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἀφῆκαν τὸν Αἰσχύλον.—55. Φιλόξενος παραδοθεὶς ὑπὸ Διονυσίου ποτὲ εἰς τὰς λατομίας, διὰ τὸ φαυλίζειν τὰ ποιήματα αὐτοῦ, καὶ ἀνακληθείς,⁵ ἐπειτα πάλιν ἐπὶ τὴν ἀκρόσιν αὐτῶν ἐκλήθη. Μέχρι δέ τινος⁶ ὑπομείνας ἀνέστη. Πυθομένου δὲ τοῦ Διονυσίου, ποιὶ δὴ σὺ⁷, εἰς τὰς λατο-

33. scil. τὸ συγγιγνώσκειν.—34. τὸ τιμωρεῖσθαι.—35. στέφω.—36. scil. ἀπέθανε.—37. ἵπιτιθημι, here observe the force of the middle voice in ἀπιθέσθαι and ἀποστεφανώσασθαι.

1. Ἐτυχε ἀριστεῖων, a circumlocution for ἀριστεῖς.—2. He was the first of the Athenians who gained the prize for bravery.—3. ὑπεμνήσκει.—4. ἀνακληθείω.—5. scil. χρέων.—6. scil. ἄρχει.

μίας, εἴπεν.—56. Σοφοκλῆς, ὁ τραγῳδοποιός, ὑπὸ τοῦ Ἰοφῶντος τοῦ νίέος ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρανοίας κρινόμενος, ἀνέγνω⁷ τοῖς δικασταῖς Οἰδίπον τὸν ἐπὶ Κολωνῷ, ἐπιδεικνύμενος διὰ τοῦ δράματος, ὅπως τὸν νοῦν ὑγιαίνει· ως τοὺς δικαστὰς τὸν μὲν ὑπερθαυμάσαι, καταψηφίσασθαι δὲ τοῦ νίου αὐτοῦ μανίαν.)—57. Φιλήμων, ὁ κωμικός, ἐπτὰ πυθοὺς τοῖς ἐννενήκοντα ἔτη βιούς, κατέκειτο μὲν ἐπὶ κλίνης ἡρεμῶν· Θεαπάμενος δὲ δύον τὰ παρεσκευασμένα αὐτῷ⁸ σύκα κατεσθίοντα, ὕριμησε μὲν εἰς γέλωτα, καλέσας δὲ τὸν οἰκέτην, καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἀθρόῳ γέλωτι εἰπών, προσδοῦναι τῷ δύνῃ ἀκράτου⁹ φίοφεν, ἀποπνιγεῖς ὑπὸ τοῦ γέλωτος ἀπέθανεν.—58. Φιλήταν λέγουσι τὸν Κῶον λεπτότατον γενέσθαι τὸ σῶμα. Ἐπεὶ τοίνυν ἀνατραπῆναι¹⁰ ὁράδιος ἦν ἐκ πάσης προφάσεως, μολίθιδον, φασί, πεποιημένα εἶχεν ἐν τοῖς ὑποδήμασι πέλματα, ἵνα μὴ ἀνατρέποιτο ὑπὸ τῶν ἀνέμων, εἴ ποτε σκληροὶ κατέπνεον.—59. Φιλιππίδης ὁ κωμῳδοποιός, φιλοφρονούμενον τοῦ βασιλέως αὐτὸν Λυσιμάχου, καὶ λέγοντος, τίνος σοὶ μεταδῶ τῶν ἐμῶν; οὖν¹¹ βούλει,¹² φησίν, ὃ βασιλεῦ, πλὴν τῶν ἀπορρήτων.—60. Ἰσοκράτης, ὁ ἥρτωρ, νεανίου τινὸς λάλου σχολάζειν αὐτῷ βουλομένου, διττὸν¹³ ἥτησε μισθούς. Τοῦ δὲ τὴν αἰτίαν πυθομένου, ἵνα,¹⁴ ἔφη, μέν, ἵνα λαλεῖν μάθης, τὸν δ' ἔτερον, ἵνα σιγᾶν.—61. Λυσίας τινὶ δίκην ἔχοντι λόγον συγγράψας ἔδωκεν· ὁ δὲ πολλάκις ἀναγνούς,¹⁵ ἥκε πρὸς τὸν Λυσίαν ἀθυμῶν καὶ λέγων, τὸ μὲν πρῶτον αὐτῷ διεξιόντι θαυμαστὸν φανῆναι τὸν λόγον, αὐθίς δὲ καὶ τρίτον ἀναλαμβάνοντι παντελῶς ἀμβιλὺν καὶ ἄπρακτον· ὁ δὲ Λυσίας γελάσας, τί οὖν, εἴπεν, οὐχ ἄπαξ¹⁶ μέλλεις λέγειν αὐτὸν ἐπὶ τῶν δικαστῶν;

§. 52. Stob. T. 91. p. 508. n. 511. § 53. Plutarch. II. p. 515. D. § 54. Äelian. V. H. 5. 19. § 55. Stob. T. 13. p. 145. § 56. Lucian. T. VIII. p. 129. § 57. Lucian. T. VIII. p. 129. § 58. Äelian. V. H. 9. 14. § 59. Plut. T. II. p. 508. C. § 60. Stob. T. 36. p. 218. § 61. Plutarch. T. II. p. 504. C.

7. *draygynáskwv*.—8. scil. τῷ Φιλήμονι.—9. scil. *oīrōv*, the ancients drank undiluted wine with the dessert.—10. *dnarptēw*, the infinitive governed by *þdios*.—11. The question is asked by the genitive *tíos*, and answered by the same case *oī*.—12. *Boñloraí*, *oīoraí*, and *ðworaí* have *ei* Att. instead of *g* in the second person singular.—13. scil. *muððn* *aítew*.—14. *dnaygnáskw*.—15. Once only.

IV. ANECDOTES OF PRINCES AND STATESMEN.

62. Χαρίεντως δὲ βασιλεὺς Ἀρχέλαος, ἀδολέσχου κυρρέως περιβαλόντος αὐτῷ τὸ ὡμόλινον, καὶ πυθομένου, πῶς σε κείρω, βασιλεῦ; σιωπῶν, ἔφη.—**63.** Οὐ νεώτερος Διονύσιος ἐλεγε πολλοὺς τρέφειν σοφιστάς, οὐ θαυμάζων ἐκείνους, ἀλλὰ δι' ἐκείνων θαυμάζεσθαι βουλόμενος.

§ 62. Plut. T. II. p. 509. A. § 63. Ib. 176. C.

Philip, King of Macedonia.

64. Φίλιππος ἐλεγε, κρείττον εἶναι στρατόπεδον ἐλάφων, λέοντος στρατηγοῦντος, ηλεόντων, ἐλάφου στρατηγοῦντος.—**65.** Φίλιππος, δέ, Ἀλεξάνδρου πατήρ, Ἀθηναίους μακαρίζειν ἐλεγεν, εἰς καθ' ἑκαστον ἐνιαυτὸν αἰρεῖσθαι δέκα στρατηγοὺς εὐρίσκουσιν· αὐτὸς γὰρ ἐν πολλοῖς ἔτεσιν ἐνα μόνον στρατηγὸν εὐρηκέναι, Παρμενίωνα.—**66.** Φίλιππος ἐρωτῶμενος, οὐστινας μάλιστα φιλεῖ, καὶ οὐστινας μάλιστα μισεῖ, τοὺς μέλλοντας,² ἔφη, προδιδόναι μάλιστα φιλῶ, τοὺς δέ ηδη προδεδωκότας μάλιστα μισῶ.—**67.** Νεοπτόλεμον, τὸν τῆς τραγῳδίας ὑποκριτήν, ἥρετό τις, τί θαυμάζοι τῶν ὑπ' Αἰσχύλου λεχθέντων, η Σοφοκλέους, η Εὔριπίδου; οὐδὲν μὲν τούτων, εἶπεν, δέ δ' αὐτὸς ἐθεάσατο ἐπὶ μείζονος σκηνῆς Φίλιππον ἐν τοῖς τῆς θυγατρὸς Κλεοπάτρας γάμοις πομπεύσαντα, καὶ τρισκαιδέκατον θεδν ἐπικληθέντα, τῇ ἔξῆς³ ἐπισφαγέντα ἐν τῷ Θεάτρῳ, καὶ ἐχόμμενον.⁴—**68.** Τριῶν Φιλίππω προσαγγελθέντων εντυχημάτοιν ὑφ' ἐνα καιρὸν, πρώτου μέν, δτι τεθρίππω νενίκηκεν Ὁλύμπια.⁵ δευτέρου δέ, δτι Παρμενίων δ στρατηγὸς μάχῃ Δαρδανεῖς ἐνίκησε· τρίτου δ', δτι ἀγέρεν αὐτῷ παιδίον ἀπεκίησεν Ὁλυμπιάς· ἀνατείνας ἐς οὐρανὸν τὰς χεῖρας, ὡδαῖμον, εἶπε, μέτριόν τι τούτοις ἀντίθες ἐλάττωμα! εἰδὼς δτι τοῖς μεγάλοις εντυχήμασι φθονεῖν πέφυκεν⁶ η Τίχη.—**69.** Ἐν Χαιρωνείᾳ τοὺς Ἀθηναίους μεγάλη νίκη ἐνίκησε Φίλιππος.

1. Used for δτι.—2. Philip refers to the traitors among the nations against whom he was carrying on war.—3. scil. ἡμέρα.—4. διττω.—5. scil. δυωνίσματα, to conquer at the Olympic games was considered the highest honour.—6. πέφυκεν, is wont.

Ἐπαρθεὶς⁷ δὲ τῇ εὐπραγίᾳ, ὅπετο⁸ δεῖν αὐτὸν ὑπομηνήσκεσθαι, ὅτι ἀνθρωπός ἐστιν, καὶ προσέταξέ τινι παιδὶ τοῦτο ἔργον ἔχειν. Τρὶς δὲ ἐκάστης ἡμέρας ὁ παῖς ἔλεγεν αὐτῷ. **Φίλιππε** ἀνθρωπός εἰ.

§. 64. Stob. T. 52. p. 366. § 65. Plut. T. II. p. 177. C. § 66. Stob. T. 52. p. 366. § 67. Stob. T. 96. p. 532. § 68. Plut. T. II. p. 105. A. § 69. *Ælian.* V. H. 8, 15.

Alexander.

70. Ο **Ἀλέξανδρος Διογένει** εἰς λόγους ἐλθῶν, οὗτῳ κατεπλάγη⁹ τὸν βίον καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀνδρὸς, ὥστε πολλάκις αὐτοῦ μνημονεύων¹⁰ λέγειν, εἰ μὴ **Ἀλέξανδρος ἥμην,**¹¹ **Διογένης ἀν ἥμην.**—**71.** **Ἀλέξανδρος.** μόνον ἔκέλευε **Ἄνσιππον** εἰκόνας αὐτοῦ δημιουργεῖν· μόνος γὰρ οὗτος κατεμήνυε τῷ χαλκῷ τὸ ἥθος αὐτοῦ καὶ συνεξέφερε τῇ μορφῇ τὴν ἀρετήν· οἱ δέ ἄλλοι τὴν ἀποστροφὴν τοῦ τραχήλου, καὶ τῶν διμάτων τὴν ὑγρότητα μιμεῖσθαι θέλοντες, οὐδὲ φύλαττον αὐτοῦ τὸ ἀρρένωπὸν καὶ λεοντῶδες.—**72.** **Ἀλέξανδρος Ἀναξάρχου** περὶ κόσμων ἀπειρίας ἀκούων ἐδάκρυε, καὶ τῶν φίλων ἐρωτησάντων αὐτὸν, τί δακρύει, οὐκ ἄξιον, ἔφη, δακρύειν, εἰ κόσμων δύντων ἀπείρων, ἐνδὲ οὐδέπω κύριοι γεγόναμεν;

§ 70. Plut. T. II. p. 331. F. § 71. Ib. p. 335. B. § 72. Ib. p. 466. C.

Successors of Alexander.

73. **Πτολεμαῖὸν** φασι τὸν **Αάγου,**¹² καταπλουτίζοντα τοὺς φίλους αὐτοῦ ὑπερχαίρειν· ἔλεγε δέ, ἀμεινον εἶναι πλούτιζειν ἢ πλουτεῖν.—**74.** **Ἀντίγονος** πρός τινα μακαρίζουσαν αὐτὸν γραῦν, εἰ ἥδεις, ἔφη, ὡς μῆτερ, ὅσων κακῶν μεστὸν ἔστι τοντὶ¹³ τὸ ύδακος, δεῖξας τὸ διάδημα, οὐκ ἀν ἐπὶ κοπρίας κείμενον αὐτὸν ἐβάστασας.—**75.** **Ἀντίγονος** ὁ βασιλεὺς, ἐρωτήσαντος αὐτὸν τοῦ υἱοῦ, πηνίκα μέλλουσιν ἀναζευγνύειν, τί δέδοικας, εἶπε, μὴ μόνος οὐκ ἀκούσῃς τῆς σάλπιγγος; |

§ 73. *Ælian.* V. H. 13, 13. § 74. Stob. T. 47. p. 344. § 75. Plut. T. II. p. 506. C.

7. ἀπαίρω.—8. οἰοματία.—9. καταπλησσω.—10. μνημονεύων. In the construction with *ἄντη*, the nominative is joined with the infinitive, if the first clause require it.—11. for *ἥν*. The next *ἥμην* is equivalent to *εἴραι θελον*.—12. scil. εἰών.—13. *τοντὶ* for *τοῦτο*, *this here*, conveying the idea that the person points to the thing.

Alexander of Pheræ.

76. Ἀλέξανδρος, ὁ Φεραίων τύραννος, θεώμενος τραγῳδόν, (ἐμπαθέστερον διετέθη πρὸς τὸν οἰκτονόν) ἀναπηδήσας οὖν ἐν τοῦ θεάτρου ἀπιῶν ὅχετο,¹⁴ δεινὸν εἶναι λέγων, εἰ τοσούτους ἀποσφάξας πολίτας,¹⁵ ὁ φθῆσεται τοῖς Ἐκάβης καὶ Πολυξένης πάθεσιν ἐπιδακρύων.

§ 76. Plut. T. II. p. 334. A.

Cræsus.

77. Ὁτε Κροῖσος ἤρχε Λυδῶν, τὸν ἀδελφὸν μεθαύτοῦ κατέστησεν ἄρχοντα. Προσελθὼν δέ τις τῶν Λυδῶν, ὃ βασιλεῦ, εἶπε, πάντων ἐπὶ γῆς καλῶν ὁ ἡλιος ἀνθρώποις αἴτιός ἐστι, καὶ οὐδὲν ἂν εἴη τῶν ἐπὶ γῆς, μὴ τοῦ ἡλίου ἐπιλάμποντος· ἀλλ' εἰ θέλουσι δύο ἡλιοι γενέσθαι, κίνδυνος πάντα συμφλεχθέντα διαφθαρῆναι.¹⁶ Οὕτως ἔνα μὲν βασιλέα δέχονται Λυδοί, καὶ σωτῆρα πιστεύουσιν εἶναι, δύο δὲ ἀμα οὐκ ἀνάσχοιντο.

§ 77. Stob. T. 45. p. 323.

Themistocles.

78. Θεμιστοκλῆς ἔτι μειράκιον ὅν ἐν πότοις ἐκυλινδεῖτο· ἐπεὶ δὲ Μιλτιάδης στρατηγῶν ἐνίκησεν ἐν Μαραθῶνι τοὺς βαρβάρους, οὐκ ἔτι ἦν¹⁷ ἐντυχεῖν ἀτακτοῦντι Θεμιστοκλεῖ. Πρὸς δὲ τοὺς θαυμάζοντας τὴν μεταβολὴν ἔλεγεν, οὐκ ἔτι με καθεύδειν οὐδὲ ὁρθυμεῖν τὸ Μιλτιάδου τρύπαιον.—79. Ἐρωτηθεὶς δέ, πότερον Ἀχιλλεὺς ἐβούλετ¹⁸ ἀν εἶναι ἢ Ὅμηρος; σὺ δὲ αὐτός, ἔφη, πότερον ἥθελες ὁ νικῶν ἐν Ὀλυμπιάσιν ἢ ὁ κηρύσσων τοὺς νικῶντας εἶναι;—80. Θεμιστοκλῆς πρὸς τὸν Εύρυβιάδην τὸν Λακεδαιμόνιον ἔλεγέ τι ὑπεναντίον, καὶ ἀνέτεινεν αὐτῷ τὴν βακτηρίαν ὁ Εύρυβιάδης. Ὁ δέ, πάταξον μέν, ἔφη, ἀκουσον δέ. Ἡδει¹⁹ δέ, δτὶ ἀ μέλλει λέγειν,²⁰ τῷ κοινῷ λυσιτελεῖ.—81. Σεριφίου τινὸς πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ώς οὐ δι' αὐτὸν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν ἐνδοξός ἐστιν, ἀληθῆ λέγεις, εἶπεν, ἀλλ' οὐτ'

14. ἀπιῶν ὅχετο, he hastened away.—15. without feeling compassion, understood.

—16. διαφθείρω,—κίνδυνος scil. τοτι.—17. οὐκ ἔτι ἦν (for οὐκ ήν) it was impossible.—18. εἶδω.—19. & μέλλει λέγειν, what he was going to say.

ἄν ἐγώ Σερίφιος ὃν ἐγενόμην ἐνδοξος,²⁰ οὗτε σύ, Ἀθηναῖος.²¹—82. Πρὸς δὲ Σιμωνίδην ἔξαιτούμενόν τινα κοίσιν οὐδικαίαν, ἔφη, μήτ' ἀν ἐκεῖνον γενέσθαι²² ποιητὴν ἀγαθόν, ἀδοντα παρὰ μέλος, μήτ' αὐτὸν ἀρχοντα χρηστόν, δικάζοντα παρὰ τὸν νόμον.—83. Ἀπείκαζεν αὐτὸν ταῖς πλατάνοις, αἷς ὑποτρέχουσι²³ χειμαζόμενοι, γενομένης δὲ εὐδίας τίλλουσιν²⁴ οἱ παρερχόμενοι καὶ κολούουσιν.

§ 78, 79. Plutarch. T. II. p. 184. § 80. *Aelian.* V. H. 13, 40. § 81. Plut. T. II. p. 185. C. § 82. Ib. p. 183. D. § 83. Ib. p. 185. E.

Eratinondas.

84. Ἐπαμινῶνδας ἔνα εἶχε τοίβανα· εἰ δέ ποτε αὐτὸν ἐδωκεν εἰς γναφεῖον, αὐτὸς ὑπέμενεν οἴκοι δι' ἀπορίαν ἐτέρου.—85. Ἐπαμινῶνδας, ὁ Θηβαῖος, ίδων στρατόπεδον μέγα καὶ καλόν, στρατηγὸν οὐκ ἔχον, ἡλίκον, ἔφη, Θηρίον, καὶ κεφαλὴν οὐκ ἔχει.—86. Ἐλεγε²⁵ πρὸς Πελοπίδαν, μὴ πρότερον ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἀγορᾶς²⁶ ἡμέρᾳ, πρὶν ἡ φίλον τοῖς ἀρχαίοις τινὰ προσπορίσαι νεώτερον.—87. Τὸν Ἐπαμινῶνδαν ὁ Σπίνθαρος ἐπαινῶν, ἔφη, μήτε πλείονα γιγνώσκοντε, μήτε ἐλάττονα φθεγγομένῳ ὅρδιώς ἐντυχεῖν ἐτέρῳ.

§ 84. *Aelian.* V. H. 5. 5. § 85. Stob. T. 52. p. 365. § 86. *Aelian.* V. H. 38. § 87. Plut. T. II. p. 39. B.

Pelopidas and other Commanders.

88. Πελοπίδας, ἀνδρείου στρατιώτου διαβληθέντος²⁷ αὐτῷ, ὡς βλασφημήσαντος αὐτὸν, ἐγὼ τὰ μὲν ἔργα, ἔφη, αὐτοῦ βλέπω, τῶν δὲ λόγων οὐκ ἥκουσα.—89. Ἰφικράτης τὸ στράτευμα οὕτως ἔφασκε δεῖν συντετάχθαι,²⁸ ὡς ἐν σῶμα· Θώρακα μὲν ἔχον τὴν φάλαγγα, χειρας δὲ τοὺς ψιλούς, πόδας δὲ τοὺς ἵππεας, κεφαλὴν δὲ τὸν στρατηγόν.—90. Ὁ Περικλῆς ἐν τῷ λοιμῷ τοὺς παῖδας ἀποβαλὼν, ἀνδρειότατα²⁹ τὸν θάνατον

20. for εἰ Σερίφεος ἦν, οὐκ δὲ ἐγενόμην ἐνδοξος.—21. scil. ὃν ἐνδοξος ἦν.—22. for ὅτι ἐκεῖνος γένοιτο ποιητὴς μγαθός εἰ ἦδοι παρὰ μέλος, the lyric poets used to chant their own verses and accompany themselves on the lyre.—23. scil. ἔνθρωποι.—24. scil. αὐτῶν τὰ φύλλα.—κολούσσων, scil. αὐτάς.—25. he advised.—26. Young citizens went daily to the market-place, where both public and private business used to be transacted.—27. διαβάλλω.—28. συντάσσω.—29. used adverbially, manfully.

αὐτῶν ἦνεγκε, καὶ πάντας Ἀθηναίους ἔπεισε τοὺς τῶν φιλτάτων θανάτους εὐθυμότερον φέρειν.—91. Ὁδυρομένων τῶν μετὰ Φωκίωνος μελλόντων ἀποθνήσκειν, εἶπεν ὁ Φωκίων, εἴτα³⁰ οὐκ ἀγαπᾶς, Θούδιππε, μετὰ Φωκίωνος ἀποθνήσκων.³¹

§ 88. Stob. T. 40. p. 238. § 89. Ib. 52. p. 366. § 90. Eli. V. H. 9, 6. § 91. Ib. 13, 41.

V. ANECDOTES OF SPARTANS.

92. Ἄγις ὁ βασιλεὺς ἔφη, τοὺς λακεδαιμονίους μὴ ἐρωτᾶν, δόποσι εἰσίν, ἀλλὰ ποῦ εἰσὶν οἱ πολέμιοι; καὶ ἐρωτῶντός τινος, πόσοι εἰσὶ λακεδαιμόνιοι, δοι,¹ ἔφη, ίκανοὶ τοὺς κακοὺς ἀπερύκειν.—93. Δημάρατος, ἀνθρώπου τινὸς πονηροῦ, κόπτοντος αὐτὸν ἀκαίροις ἐρωτήμασι, καὶ δὴ τοῦτο πολλάκις ἐρωτῶντος, τίς ἀριστος Σπαρτιατῶν, ἔφη, ὁ σοὶ ἀνομοιότατος.—94. Πλειστῶναξ, ὁ Πανσανίου, Ἀττικοῦ τινος φίτορος τοὺς λακεδαιμονίους ἀμαθεῖς ἀποκαλοῦντος, ὁρθῶς, ἔφη, λέγεις· μόνοι γὰρ τῶν Ἑλλήνων ἡμεῖς οὐδὲν κακὸν μεμαθήκαμεν παρ' υμῶν.—95. Ἀγησίπολις, ὁ Κλεομβρότον, εἰπόντος τινός, δτι Φίλιππος ἐν δλίγαις ἡμέραις² Ολυνθον κατέσκαψε, μὰ τοὺς θεούς, εἶπεν, ἀλλην τοιαύτην³ ἐν πολλαπλασίονι χρόνῳ οὐκ οἰκοδομήσει.—96. Χαρίλαος ἐρωτηθείς, διὰ τί τοὺς νόμους ὁ Λυκοῦργος οὕτως δλίγους ἔθηκεν, δτι, ἔφη, τοῖς δλίγα λέγουσιν δλίγων καὶ νόμων ἐστὶ χρεία.

. § 92. Stob. T. 7. p. 29. § 93. Plut. T. II. p. 216. C. § 94. Ib. p. 231. D. § 95. Plut. T. II. p. 215. B. § 96 Ib. p. 232. B.

97. Ἀθηναίου τινὸς πρὸς Ἀνταλκίδαν εἰπόντος, ἀλλὰ μὴν ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ Κηφισσοῦ πολλάκις ύμᾶς ἐδιώξαμεν, ἡμεῖς δὲ οὐδέποτε, εἶπεν, ύμᾶς ἀπὸ τοῦ Εὐρώπα.—98. Ο αὐτός, σοφιστοῦ τινος μέλλοντος ἀναγιγνώσκειν ἐγκώμιον Ἡρακλέους, ἔφη, τίς γὰρ αὐτὸν φέγει;—99. Ἀρχίδαμος πρὸς τὸν ἐπαινοῦντα κιθαρῳδὸν, καὶ θαυμάζοντα τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ὃ λῶστε

30. *εἴτα* (also) gives the question a greater force.—31. certain verbs govern a participle, in cases where we should use a verb with *that*.

1. *as many as*—τοῦς κακοὺς, *the cowards*.—2. scil. πόλιν.

ἔφη, ποῖον γέρας παρὰ σοῦ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν
ἔσται, δταν κιθαρῳδὸν οὗτως ἐπαινῆς.—100. Ταῖς
θυγατράσιν αὐτοῦ ἴματισμὸν πολυτελῆ λιουνσίου τοῦ
τυράννου Σικελίας πέμψαντος, οὐκ ἐδέξατο, εἰπὼν,
φοβοῦμαι μὴ περιθέμεναι αἱ κόραι φανῶσι μοι αἰσχραί.
—101. Ἀρχίδαμος, ὁ Ἀγησίλαου, καταπελτικὸν βέ-
λος³ ἵδων, τότε πρῶτως ἐκ Σικελίας κομισθέν, ἀνε-
βόησεν, ὃ ‘Ηράκλεις, ἀπόλωλεν ἀνδρὸς ἀρετά.’

§ 97. 98. Plut. T. II. p. 192. C. § 99. Ib. p. 218. C. § 100. Ibid. E.
§ 101. Ib. p. 219. A.

102. Ἀγησίλαος (παρακαλούμενός ποτε ἀκοῦσαι
τοῦ τὴν ἀηδόνα μιμούμενου, παρητήσατο, φῆσας αὐ-
τῆς⁴ ἀκήκοα πολλάκις).—103. Κατηγοροῦσιν οἱ Λακε-
δαιμόνιοι Ἀγησίλαου τοῦ βασιλέως, ώς ταῖς συνεχέσι
καὶ πυκναῖς εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐμβολαῖς καὶ στρατείαις
τοὺς Θηβαίους ἀτιπάλους τοῖς Λακεδαιμονίοις κατα-
σκευάσαντος. Άιδ καὶ τετρωμένον⁵ αὐτὸν ἵδων ὁ Ἀν-
ταλκίδας, καλά, ἔφη, τὰ διδασκάλια παρὰ Θηβαίων
ἀπολαμβάνεις, μὴ βουλομένους αὐτοὺς, μηδ' εἰδότας
μάχεσθαι διδάξας.—104. Ἀνὴρ εἰς Λακεδαιμονα
ἀφίκετο Κεῖος, γέρων ἥδη ἄν, τὰ μὲν ἄλλα⁶ ἀλαζών,
ἥδειτο⁷ δὲ ἐπὶ τῷ γήρᾳ, καὶ διὰ ταῦτα τὴν τρίχα, πο-
λιὰν οὖσαν, ἐπειρᾶτο βαφῇ ἀφανίζειν· παρελθὼν οὖν
εἶπεν ἐκεῖνα ὑπὲρ ὅν καὶ ἀφίκετο. Ἄναστας οὖν ὁ
Ἀρχίδαμος, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, τί δ' ἄν,
ἔφη, οὗτος ὑγιεὶς εἴποι, δις οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ψυχῇ τὸ
ψεῦδος, ἄλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει;

§ 102. Plut. T. II. p. 212. F. § 103. Id. Vit. Lycurg. c. 13. § 104.
Stob. T. 12. p. 140. Ελιαν. V. H. 7, 20.

105. Ἔλεγεν ὁ Κλεομένης, ὁ τῶν Λακεδαιμονιῶν
βασιλεὺς, κατὰ τὸν ἐπιχώριον τρόπον,⁸ τὸν Ὁμηρον
Λακεδαιμονίων εἶναι ποιητήν, ώς χρὴ πολεμεῖν λέγοντα,
τὸν δὲ Ἡσίοδον τῶν Εἰλώτων,⁹ λέγοντα, ώς χρὴ γεωρ-
γεῖν.—106. Λυκοῦργος, ὁ Λακεδαιμόνιος, πηρωθεὶς

3. A catapultic missile—a missile to be shot from a catapult.—4. for δρεῖ. The Doric dialect was commonly used in Sparta.—5. αὐτῆς, itself, the real nightingale.—6. τιτρώσκω.—7. in other respects,—and besides.—8. for αἰδομένος.—9. i. e. with Laconic point and brevity.—10. The Helots, the slaves of the Spartans, principally took care of the cultivation of the lands. The expression refers to that poem of Hesiod's, entitled, *Works and Days*.

ὑπό τινος τῶν πολιτῶν ὀφθαλμῶν τὸν ἔτερον, καὶ παραλαβὼν τὸν νεανίσκον¹¹ παρὰ τοῦ δήμου, ἵνα τιμωρήσαιτο, ὅπως αὐτὸς βούληται, τούτου¹² μὲν ἀπέσχετο, παιδεύσας δὲ αὐτὸν, καὶ ἀποφήνας ἄνδρα ἀγαθόν, παρήγαγεν εἰς τὸ θέατρον.¹³ Θαυμαζόντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων, τοῦτον μέντοι λαβών, ἔφη, παρ' ὑμῶν ὑβριστὴν καὶ βίαιον, λαποδίδωμι ὑμῖν ἐπιεικῆ καὶ δημοτικόν.—107. Περοῦν τὴν Ἑλλάδα λεηλατούντων, Παυσανίας, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων στρατηγός, ἀπὸ ξέρξου πεντακόσια τάλαντα χρυσίου λαβών, ἔμελλε προδιδόνται τὴν Σπάρτην. Τῶν δὲ ἐπιστολῶν μεσολαβηθεισῶν,¹⁴ Ἡγούμενος, ὁ πατήρ τοῦ προειρημένου, περὶ τῶν συμβεβηκότων¹⁵ ἀκούσας, τὸν οὐδὲν μέχοι τοῦ ναοῦ τῆς χαλκοίκου¹⁶ συνεδίωξεν Ἀθηνᾶς, καὶ τὰς θύρας τοῦ τεμένους πλευραῖς ἐμφράξας, μετὰ τῆς γυναικὸς τὴν εἴσοδον ἐφρούρησε, καὶ λιμῷ τὸν προδότην ἀνεῖλεν, ὃν ἡ μήτηρ ἀείρασσα ὑπὲρ τοὺς ὅρκους ἐφόιψεν.¹⁷

§ 105. *Aelian. V. H.* 13, 19. § 106. *Stob. Tit.* 19. p. 169. § 107. *Ib. Tit.* 38. p. 228.

108. ‘Ο *Βρασίδας* μῦν τινα συλλαβὼν ἐν ἴσχάσι, καὶ δηχθεὶς,¹⁸ ἀφῆκεν· εἴτα πρὸς ἑαυτόν, δὲ ‘*Ηράκλεις*, ἔφη, ως οὐδέν ἔστιν οὔτω μικρόν, οὐδὲ ἀσθενές, δὲ μὴ ζήσεται, τολμῶν ἀμύνασθαι!—109. ‘Ο *Λεωνίδας*, ὁ Λακεδαιμόνιος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τριακόσιοι, τὸν μαντευόμενον αὐτοῖς θάνατον εἶλοντο ἐν *Πύλαις*, καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εὗ καὶ καλῶς ἀγωνισάμενοι τέλους ἔτυχον εὐκλεοῦς, καὶ δόξαν ἑαυτοῖς ἀθάνατον ἀπέλιπον, καὶ φήμην ἀγαθὴν δι’ αἰῶνος.—110. *Λέγοντός* τινος, ἀπὸ τῶν διστευμάτων τῶν βαρεθάρων οὐδὲ τὸν ἥλιον ἰδεῖν ἔστιν.¹⁹ οὐκοῦν, ἔφη, χαρίεν, εἰ ὑπὸ σκιὰν αὐτοῖς μαχεσθεῖτα.—111. *Βουλόμενος* ἡδη τοῖς πολεμίοις ἐπιτίθεσθαι, τοῖς στρατιώταις ἡδη γετελεν ἀριστοποιεῖσθαι, ως ἐν ἀδου δειπνοποιησομένους.

§ 108. *Plut. T. II.* p. 79. E. § 109. *Aelian. V. H.* 3, 25. § 110. *Plut. T. II.* p. 225. B. § 111. *Ib.* p. 225. C.

11. the author of the deed.—12. scil. τοῦ τιμωρούσασθαι.—13 where the people used to assemble on public business.—14. μενολαβίω.—15. συμβαίνω, of these circumstances.—16. as a traitor could not be buried in his native land.—17. δάκρυα.—18. ἦστιν for ἤξεστιν, they could not.

Spartan Women.

112. Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, δσαι ἐπυνθάνοντο τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κεῖσθαι, αὐταὶ ἀφικόμεναι,¹⁹ τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεσκόπουν, τὰ τε ἔμπροσθεν καὶ τὰ δπισθεν.²⁰ Καὶ, εἰ ἦν πλείω τὰ ἐναντία,²¹ αἵδε γαυρούμεναι τοὺς παῖδας εἰς τὰς πατρώας ἔφερον ταφάς· εἰ δὲ ἐτέρως εἶχον τῶν τραυμάτων, ἐνταῦθα αἰδούμεναι καὶ θρηνοῦσαι, καὶ, ώς ἔνι μάλιστα,²² λαθεῖν σπείδουσαι, ἀπηλλάττοντο, καταλιποῦσαι τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ πολυναθρίῳ Θάψαι, ἢ λάθρα εἰς τὰ οἰκεῖα ἥρια ἐκόμιζον αὐτοὺς.—**113.** Λάκαινα γυνή, τοῦ νίοῦ αὐτῆς ἐν παρατάξει χωλωθέντος καὶ δυσφοροῦντος ἐπὶ τούτῳ, μὴ λυποῦ, τέκνον, εἴπε· καθ' ἔκαστον γάρ βῆμα τῆς ἴδιας ἀρετῆς ὑπομνησθήσῃ.²³—**114.** Γοργώ, ἡ Λακεδαιμονία, Λεωνίδου γυνή, τοῦ νίοῦ αὐτῆς ἐπὶ στρατείαν πορευομένου, τὴν ἀσπίδα ἐπιδιδοῦσα, εἴπεν· ἢ ταύταν, ἢ ἐπὶ ταύτα;²⁴—**115.** Εἰπούσης τινὸς, ώς ἔοικε, ξένης πρὸς Γοργώ, τὴν Λεωνίδου γυναῖκα, ώς²⁵ μόναι τῶν ἀνδρῶν ἀρχετε ὑμεῖς αἱ Λάκαιναι, μόναι γάρ ἔφη, τίκτομεν ἀνδρας.

§ 112. *Aeli.* V. H. 12, 21. § 113, 114. *Stob.* Tit. 7. p. 88. § 115. *Plut.* Vit. *Lycurg.* c. 14.

116. Ἡ Βρασίδου μήτηρ, Ἀργιλεωνίς, ώς ἀφικόμενοί τινες εἰς Λακεδαιμονα τῶν ἔξ· Ἀμφιπόλεως²⁶ εἰσῆλθον πρὸς αὐτήν, ἡρώτησεν, εἰ καλῶς ὁ Βρασίδας ἀπέθανε, καὶ τῆς Σπάρτης ἀξίως; Μεγαλυνόντων δὲ ἐκείνων τὸν ἀνδρα, καὶ λεγόντων, ώς οὐκ ἔχει τοιοῦτον ἄλλον ἡ Σπάρτη, μὴ λέγετε, εἴπεν, ὃ ξένοι· καλὸς μὲν γάρ ἡν καὶ ἀγαθὸς ὁ Βρασίδας, πολλοὺς δὲ ἀνδρας ἡ Λακεδαιμων ἔχει ἐκείνου υρείττονας.—**117.** Λάκαινα τις ἐκπέμψασα τοὺς νίοὺς αὐτῆς πέντε δυτας ἐπὶ πόλεμον, ἐν τοῖς προσπτεῖσις ειστήκει, καραδοκοῦσα, τί ἐκ τῆς μάχης ἀποβήσοιτο· ώς δὲ παραγενόμενός τις πυθομένης ἀπήγγειλε, τοὺς παῖδας ἀπαντας τετελευτη-

19. to the field of battle.—20. scil. δύρα.—21. on the breast.—22. ώς ἔνι μάλιστα, as much as possible. In this phrase ἔνι stands for ἵνετιν.—23. ἑπομνήσοις.—24. Doric dialect for ταῦτην and ταῦτη, either bring it back or come back upon it.—25. ως and δη, that.—26. *Amphipolis*, where Brasidas fell in the Peloponnesian war.

κέναι, ἀλλ' οὐ τοῦτο ἐπυθόμην, εἶπε, κακὸν ἀνδράποδον, ἀλλὰ τί πρόσσει ἡ πατρίς. Φήσαντος²⁷ δέ, δτὶ νικᾶ, ἀσμένη τοίνυν, εἶπε, δέχομαι καὶ τὸν παίδων θάνατον.

§ 116. Plut. Vit. Lycurg. c. 25. § 117. Plut. T. II. p. 241. C.

118. Λακῶν τρωθεὶς ἐν πολέμῳ, καὶ βαδίζειν οὐ δυνάμενος, τετραποδιστὶ ὕδενεν· αἰσχυνομένω δ' αὐτῷ ἐπὶ τῷ γελοίῳ, ἢ μήτηρ, καὶ πόσῳ βέλτιον, ὃ τέκνον, εἶπε, μᾶλλον ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ γεγηθέναι ἢ αἰσχύνεσθαι ἐπὶ γέλωτι ἀνοήτῳ!—119. Σεμνυνομένης γυναικός τινος Ἰωνικῆς²⁸ ἐπὶ τινι τῶν ἑαυτῆς ὑφασμάτων δύτι πολυτελεῖ, Λάκαινα ἐπιδείξασα τοὺς τέσσαρας υἱοὺς δύτας κοσμιωτάτους, τοιαῦτα ἔφη δεῖν εἶναι τὰ τῆς καλῆς καὶ ἀγαθῆς γυναικός ἔργα, καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπαίρεσθαι καὶ μεγαλαυχεῖν.—120. Γοργὼ, ἡ βασιλέως Κλεομένους θυγάτηρ, Ἀρισταγόρου τοῦ Μιλησίου παρακαλοῦντος αὐτὸν ἐπὶ τὸν πρὸς βασιλέα²⁹ πόλεμον ὑπὲρ Ἰωνων, ὑπισχνομένου χρημάτων πλῆθος, καὶ δόσῳ ἀντέλεγε, πλείονα προστιθέντος, καταφθερεῖ σε, ὃ πάτερ, ἔφη, τὸ ξενύλλιον, ἐὰν μὴ τάχιον αὐτὸν τῆς οἰκίας ἐκβάλῃς.—121. Τὸν δὲ Ἀρισταγόραν ὑπὸ τινος τῶν οἰκετῶν ὑποδούμενον θεασαμένη, πάτερ, ἔφη, ὁ ξένος χεῖρας οὐκ ἔχει.

§ 118. Plut. T. II. p. 241. F. § 119. Ib. D. § 120. Ib. 240. D.
§ 121. Ibid.

VI. MISCELLANEOUS ANECDOTES.

122. Ο Ζεῦξις, αἰτιωμένων αὐτὸν τινῶν, δτὶ ζωγραφεῖ βραδέως, δύμολογῷ, εἶπεν, ἐν πολλῷ χρόνῳ γράφειν, καὶ γὰρ εἰς πολύν.—123. Οἱ ἔφοροι¹ Ναυκλείδην, τὸν Πολυβιάδον, ὑπερσαρκοῦντα τῷ σώματι, καὶ ὑπέρπαχν διὰ τρυφῆν γενόμενον, εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατήγαγον, καὶ ἡ πείλησαν αὐτῷ φυγῆς προστίμησιν, ἐὰν μὴ τὸν βίον, δν ἐβίου τότε, τοῦ λοιποῦ² μεθαρμόσηται· φέρειν γὰρ αὐτοῦ τὸ εἶδος καὶ τὴν τοῦ σώματος διάθε-

27. scil. aτρεν.—28. the Ionians were remarkable for their effeminacy and love of show.—29. Darius, the king of the Persians.

1. Spartan magistrates to whom the preservation of the constitution and the censorship of manners were committed.—2. scil. χρέων.

σιν αισχύνην, καὶ τῇ Λακεδαιμονὶ καὶ τοῖς νόμοις.—
124. Δημάδης, ὁ ὄγητωρ, ληφθεὶς αἰχμάλωτος ἐν τῇ
 κατὰ Χαιρώνειαν μάχῃ ὑπὸ Φιλίππου, καὶ συσταθεὶς³
 αὐτῷ, ἐκείνου παρὰ πότον σεμνυνομένου,⁴ ποῦ ἡ εὐγέ-
 νεια καὶ ὑπεροχὴ τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ἔγνως ἄν,
 ἔφη, τὴν τῆς πόλεως δύναμιν, εἰς Ἀθηναίων μὲν Φί-
 λιππος, Μακεδόνων δὲ Χάρης ἐστρατήγει.)

§ 122. Plut. T. II. p. 94. F. § 123. Ælian. V. H. 14, 7. § 124.
 Stob. Tit. 52. p. 365.

125. Σιμωνίδης ὁ τῶν μελῶν ποιητής, Παυσανίου
 τοῦ βασιλέως⁵ τῶν Λακεδαιμονίων μεγαλαυχούμενου
 συνεχῶς ἐπὶ ταῖς αὐτοῦ πράξεις, καὶ κελεύοντος ἐπαγ-
 γεῖλαί τι αὐτῷ σοφὸν μετὰ χλευασμοῦ,⁶ συνεὶς αὐτοῦ
 τὴν ὑπερηφανίαν, συνεβούλευε μεμνῆσθαι, δτὶ ἄνθρω-
 πός ἐστιν.—**126.** Θηραμένης ὁ γενόμενος Ἀθήνησι
 τῶν τριάκοντα τυράννων, συμπεσούσης τῆς οἰκίας, ἐν
 ἥ μετὰ πλειστων ἐδείπνει, μόνος σωθείς, καὶ πρὸς πάν-
 των εὔδαιμονιζόμενος, ἀναφωνήσας μεγάλῃ τῇ φωνῇ,
 ὡς τύχη, εἶπεν, εἰς τίνα με καιρὸν ἄρα φυλλάττεις;
 μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον καταστρεβλωθεὶς ὑπὸ τῶν
 συντυράννων ἐτελεύτησεν.

§ 125, 126. Plut. T. II. p. 105.

127. Μενεκράτους τοῦ ἰατροῦ, ἐπεὶ κατατυχὼν ἐν
 τισιν ἀπεγγωσμέναις⁷ θεραπείαις, Ζεὺς ἐπεκλήθη,
 φορτικῶς ταύτη χρωμένου τῇ προσωνυμίᾳ, καὶ δὴ πρὸς
 τὸν Ἀγησίλαον ἐπιστεῖλαι τολμήσαντος οὗτον, Μενε-
 κράτης Ζεὺς βασιλεῖ Ἀγησίλᾳ χαίρειν· οὐκ ἀνα-
 γνοὺς⁸ τὰ λοιπὰ ἀντέγραψε, Βασιλεὺς Ἀγησίλαος
 Μενεκράτει ὑγιαίνειν.—**128.** Μενεκράτης, ὁ ἰατρός,
 εἰς τοσοῦτον προῆλθε τύφου,⁹ ὥστε ἐαυτὸν ὀνομάζειν
 Λία. Εἴστια ποτὲ μεγαλοπρεπῶς ὁ Φίλιππος¹⁰ καὶ
 δὴ καὶ τοῦτον ἐπὶ θοίνην ἐκάλεσε, καὶ ιδίᾳ κλίνην αὐ-
 τῷ ἐκέλευσε παρεσκευάσθαι, καὶ κατακλιθέντι θυμα-

3. συνίστημι.—4. καὶ λέγοντος may be supplied, the power of which is included in σεμνυνομένου.—5. properly only the general, and guardian of the king in his minority.—6. The construction is: κελεύοντος μετὰ χλευασμοῦ.—7. ἀπογιγνώσκω, in some desperate cures; properly by his treatment of some desperate diseases.—8. ἴππαλώ.—9. ἀναγινώσκω, with the infinitives χαίρειν and τύγαινειν let εἴχομαι be construed.—10. so far in his presumptuous vanity.—11. the king of Macedonia.

τήριον παρέθηκε, καὶ ἐθυμιᾶτο αὐτῷ οἱ δὲ λοιποὶ εἰστιῶντο, καὶ ἦν μεγαλοπρεπὲς τὸ δεῖπνον. Οἱ τοίγιν Μενεκράτης τὰ μὲν πρῶτα ἐνέκαρτερει, καὶ ἔχαιρε τῇ τιμῇ· ἐπεὶ δὲ κατὰ μικρὸν ὁ λιμὸς περιῆλθεν αὐτόν, καὶ ἡλέγχετο, ὅτι ἦν ἄνθρωπος, καὶ ταῦτα¹² εὐήθης, ἔξαναστὰς ἀπιών ὅχετο, καὶ ἔλεγεν ὑβρίσθαι, ἐμμελῶς πάνυ τοῦ Φιλίππου τὴν ἄνοιαν αὐτοῦ ἐκκακήψαντος.

§ 127. Plut. T. II. p. 213. A. § 128. Aelian. V. H. 12. 51.

129. Θράσυλλός τις παράδοξον ἐνόσησε μανίαν. Ἀπολιπὼν γὰρ τὸ ἄστυ¹³ καὶ κατελθὼν εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἐνταῦθα οἰκῶν, τὰ πλοῖα τὰ καταίροντα ἐν αὐτῷ πάντα ἔσαντον ἐνόμιζεν εἶναι, καὶ ἀπεγράφετο αὐτά, καὶ αὖ πάλιν ἔξεπεμπε, καὶ τοῖς περισωζομένοις καὶ εἰσιοῦσιν εἰς τὸν λιμένα ὑπερέχαιρε. Χρόνους δὲ διετέλεσε πολλοὺς συνοικῶν¹⁴ τῷ ἀρρώστηματι τούτῳ. Ἐκ Σικελίας δὲ ἀναχθεὶς, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, παρέδωκεν αὐτὸν ιατρῷ ίάσασθαι, καὶ ἐπανέστητο¹⁵ τῆς χάρσου οὗτως. Ἐμέμνητο¹⁶ δὲ πολλάκις τῆς ἐν μανίᾳ διάτοιβῆς, καὶ ἔλεγε, μηδέποτε ἡσθῆναι¹⁷ τοσοῦτον, δόσον τότε ~~ὑδετο~~ ἐπὶ ταῖς μηδὲν αὐτῷ προσηκούσαις ναυσὶν ἀποσωζομέναις.—130. Τίμων, ὁ μισάνθρωπος, εὐημερήσαντα ἴδων τὸν Ἀλκιβιάδην, καὶ προπεμπόμενον ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐπιφανῶς, οὐ παρῆλθεν, οὐδὲ ἔξεκλινεν, ὥσπερ εἴώθει τοὺς ἄλλους,¹⁸ ἀλλ’ ἀπαντήσας καὶ δεξιωσάμενος, εὗ γ’, ἔφη, ποιεῖς αὐξόμενος, ὃ παῖ· μέγα γὰρ αὖξῃ κακὸν ἀπασι τούτοις.¹⁹

§ 129. Aelian. V. H. IV. 25. § 130. Plut. Vit. Alcib. T. I. p. 199. C.

131. Σώστρατος, ὁ αὐλητής, διειδιζόμενος ὑπὸ τινος ἐπὶ τῷ²⁰ γονέων ἀσήμων εἶναι, εἶπε, καὶ μὴν διὰ τοῦτο ὥφειλον μᾶλλον θαυμάζεσθαι, ὅτι ἀπ’ ἔμοιν τὸ γένος ἄρχεται.—132. Ψάλτης. Αντιγόνῳ ἐπεδείκνυτο· τοῦ δὲ βασιλέως πολλάκις λέγοντος, τὴν νήτην ἐπίσφιγξον, εἶτα πάλιν, τὴν μέσην, ὅδε ἀγανακτήσας, ἔφη·

12. and in addition to this.—13. ἄστυ, Athens, by way of eminence.—14. συνοικῶν for ἱχων τὸ ἀρρώστημα, or οὗτως ἀρρώστων.—15. scil. ὁ Θράσυλλος.—τῆς νόσου is governed by πανεσθαι.—16. μιμησκω, with the genitive.—17. ήδομαι.—ἐπὶ ταῖς ναυσὶν ἀποσωζομέναις, the same as ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῶν νηῶν τῶν μηδὲν αὐτῷ προσηκουσῶν.—18. scil. παρελθεῖν καὶ ἐκκλίνειν.—19. to all these, now surrounding and admiring you.—20. ἐπὶ τῷ εἶναι, because he was.

μὴ γένοιτο σοι, οὗτω κακῶς, ὃ βασιλεῦ, ὡς ἐμοῦ ταῦτα ἀκριβοῦν μᾶλλον.

§ 131. Stob. Tit. 84. p. 493. § 132. Aelian. V. H. 9, 36.

133. Ἡ Φωκίωνος γυνή ἐρωτηθεῖσα, διὰ τί μόνη τῶν ἄλλων ἐν συνόδῳ οὐ φορεῖ χρυσοῦν κόσμον, ἔφη, ὅτι αὐτάρκης κόσμος μοι ἐστὶν ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετῇ.

—134. Θεανὼ, ἡ Πυθαγορικὴ φιλόσοφος, ἐρωτηθεῖσα, τί πρέπον εἴη γυναικί, τὸ τῷ ἴδιῳ, ἔφη, ἀρέσκειν ἀνδρί.

—135. Στρατονίκη, ἡ Σελεύκου γυνή, φαλακρὰ οὖσα, τοῖς ποιηταῖς ἀγῶνα προῦθηκε²¹ περὶ ταλάντου,²² δῆστις ἀν ἄμεινον ἐπαινέσαι αὐτῆς τὴν κόμην.

§ 133, 134. Stob. Tit. 72. p. 443. § 135. Lucian. T. VI. p. 31.

VII. NATURAL HISTORY.

Syrian Sheep.

1. Ἐν τῇ Συρίᾳ τὰ πρόβατα τὰς οὐρὰς ἔχει τὸ πλάτος πήχεως, τὰ δὲ ὅτα αἱ αἰγες σπιθαμῆς καὶ παλαιιστῆς· καὶ ἐνίαι συμβάλλουσι τὰ ὅτα κάτω ἀλλήλοις.

§ 1. Aristot. Hist. An. VIII. 28.

The Elephant.

2. Ὁρόδως ὁ ἐλέφας κεράστην κριδὸν καὶ χοίρου βοήν. Οὗτω τοίνυν, φασί,¹ καὶ Ῥωμαῖοι τοὺς σὺν Πύρρῷ τῷ Ἡπειρώτῃ ἐτρέψαντο· ἐλέφαντας,² καὶ ἡ νίκη σὺν τοῖς Ῥωμαίοις λαβόντες³ ἐγένετο.—3. Τῷ ἐλέφαντι ὁ μυκτήρ ἐστι μακρὸς καὶ ἴσχυρός· καὶ χρῆται αὐτῷ ὕσπερ χειρὶ· λαμβάνει γὰρ τούτῳ, καὶ εἰς τὸ στόμα προσφέρεται τὴν τροφήν, καὶ τὴν ὑγρὰν καὶ τὴν ἔηράν, μόνον τῶν ζώων.⁴—4. Οἱ ἐλέφαντες μάχονται σφοδρῶς πρὸς ἀλλήλους, καὶ τύπτουσι τοῖς ὀδοῦσι σφᾶς αὐτοὺς· ὁ δὲ ἡττηθεὶς δουλοῦται, καὶ οὐχ ὑπομένει τὴν τοῦ νικήσαντος φωνήν. Διαφέρουσι δὲ καὶ τῇ ἀνδρείᾳ οἱ ἐλέφαντες θαυμαστὸν ὅσον.⁴

§ 2. Aelian. Hist. An. I. 38. § 3. Aristot. Hist. An. I. 11. § 4. Ib. IX. 1.

21. i. e. πρωτηκε.—22. in which the prize was a talent for him.

1. οὕτω, by this circumstance, φασί, as they say.—2. scil. δύτες, which were in the army of Pyrrhus king of Epirus.—3. alone of all animals.—4. θαυμαστὸν δούον, resembles the Latin *mirum quantum*, i. e. so much that it is to be wondered at, i. e. to a wonderful degree.

5. Οἱ ἐλέφαντες ζῶσιν ἔτη πλείω τῶν διακοσίων. Τῶν δὲ Λιβυκῶν⁵ οἱ Ἰνδικοὶ μείζονες τέ εἰριν καὶ ὁμαλεώτεροι. Ταῖς γοῦν προβοσκίσιν ἐπάλξεις καθαιροῦσι, καὶ δένδρα ἀνασπῶσι πρόβλιξα, διανίσταμενοι εἰς τοὺς ὄκιδούς τους πόδας. Τοσοῦτον δὲ εἰσιν εὐτιθάσσευτοι καὶ θυμόσοφοι, ὅστε καὶ λιθάζειν ἐπὶ σκοπὸν μανθάνουσι, καὶ ὅπλοις χρῆσθαι, καὶ νεῖν.—6. Ἐν Ἀράβῃ ποτὲ πολλῶν ἐλεφάντων προδιδασκομένων στάσεις τινὰς ἴστασθαι παραβόλους, καὶ κινήσεις δυπελίκτους ἀνακυκλεῖν,⁶ εἰς ὁ δυσμαθέστατος αὐτῶν, ἀκούων κακῶς ἐκάστοτε,⁷ καὶ κολαζόμενος πολλάκις, ὥφθη νυκτὸς αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς τὴν σελήνην τὰ μαθήματα μελετῶν.—7. Ἀλλος τις ὑπὸ τῶν παιδαρίων προπηλακισθεὶς ἐν Ἀράβῃ, τοῖς γραφείοις τὴν προβοσκίδα κεντούντων, ἵνα αὐτῶν συλλαβὼν καὶ μετέωρον ἔξαρας, ἐπίδοξος ἦν⁸ ἀποτυμπανίσειν· κραυγῆς δὲ τῶν παρόντων γενομένης, ἀτρέμα πρὸς τὴν γῆν πάλιν ἀπορεῖσθαι, καὶ παρῆλθεν, ἀρκοῦσαν ἡγούμενος δίκην τῷ τῆλικούτῳ⁹ φοβηθῆναι.—8. Περὶ δὲ τῶν ἀγρίων καὶ αὐτονόμων ἐλεφάντων ἄλλα τε θαυμάσια καὶ τὰ¹⁰ περὶ τὰς διαβάσεις τῶν ποταμῶν ἰστοροῦσι· προδιαβαίνει γάρ ἐπιδοὺς ἑαυτὸν¹¹ ὁ νεώτατος καὶ μικρότατος· οἱ δὲ ἔσμιντῶτες ἀποθεωροῦσιν,¹² ὡς, ἀν ἐκεῖνος ὑπεραίρῃ τῷ μεγέθει τὸ φέῦμα, πολλὴν τοῖς μείζοσι πρὸς τὸ θαύματον περιουσίαν τῆς ἀσφαλείας¹³ οὖσαν.

§ 5. Strabo XV. p. 705. B. C. § 6, 7, 8. Plut. T. II. p. 968.

9. Ἡ θήρα τῶν ἐλεφάντων τοιάδε ἐστίν· ἀναβάντες¹⁴ ἐπὶ τινας τῶν τιθασῶν καὶ ἀνδρείων διώκουσι,¹⁵ καὶ δταν καταλάβωσι, τύπτειν προστάτουσι τούτοις ἔως ἂν ἐκλύσωσι. Τότε δὲ ὁ ἐλεφαντιστὴς ἐπιπηδήσας κατευθύνει τῷ δρεπάνῳ ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα τιθασεύεται καὶ πειθαρχεῖ. Ἐπιβεβήκτος¹⁶ μὲν οὖν τοῦ ἐλεφαντιστοῦ ἀπαντες προεῖς εἰσιν· δταν δ' ἀποβῆ οἱ

5. The construction is: οἱ Ἰνδικοὶ εἰσι μείζονες τῶν Λιβυκῶν.—6. to perform difficult and complicated movements.—7. at every trial.—8. videbatur.—9. for a child.—10. οὐλλα το . . καὶ τὰ, not only other wonderful things, but also those. When το precedes καὶ, the former signifies not only, the latter, but also.—11. scil. τῷ ποταμῷ.—12. that is, ἀπὸ τῆς γῆς θεωροῦσιν, from the bank.—13. a great abundance of security, i. e. complete security.—14. scil. οἱ θηραὶ.—15. scil. τοῦς δύριους.—16. τειβαῖνω.

μάν,¹⁷ οἱ δὲ οὐδὲ ἀλλὰ τῶν ἐξαγριουμένων τὰ πρόσθια σκέλη δεσμεύονται σειραῖς, ἵνα ἡσυχάζωσιν.

§ 9. Aristot. Hist. An. IX. 1.

The Rhinoceros.

10. Ἔστι ζῶον, ὃ καλεῖται μὲν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος¹⁸ ὁινόκερως ἀλκῆ δὲ καὶ βίᾳ παραπλήσιον ἐλέφαντι, τῷ δὲ ὑψει ταπεινότερον. Τὴν μὲν δορὰν ἰσχυροτάτην ἔχει, τὴν δὲ χρόαν πυξοειδῆ. Ἐπὶ δὲ ἄκρων τῶν μυκτήρων φέρει κέρας τῷ τύπῳ σιμόν, τῇ δὲ στερεότητι σιδήρῳ παρεμφερές. Τοῦτο περὶ τῆς νομῆς ἀεὶ διαφερόμενον ἐλέφαντι, τὸ μὲν κέρας πρόστινα τῶν μειζόνων πτερῶν θήγει, συμπεσὸν δὲ εἰς μάχην τῷ προειρημένῳ θηρίῳ,¹⁹ καὶ ὑποδῦνον ὑπὸ τὴν κοιλίαν ἀναρρίπτει τῷ κέρατι, καθάπερ ξίφει, τὴν σάρκα. Ὁταν δὲ ὁ ἐλέφας, φθάσας τὴν ὑπὸ τὴν κοιλίαν ὑπόδυσιν, τῇ προβοσκίδι προκαταλάβηται τὸν ὁινόκερων, περιγίγνεται ὁφείως, τύπτων τοῖς ὄδοις, καὶ τῇ βίᾳ πλέον ἰσχύων.

§ 10. Diodor. Sic. III. 35.

The Hippopotamus.

11. Οἱ καλούμενοι ἵπποι²⁰ τῷ μεγέθει μέν ἔστιν οὐκ ἐλάττων πηχῶν πέντε, τετράποντος δὲ ὅν καὶ δίχηλος παραπλησίως τοῖς βουσί, τοὺς χαυλιόδοντας ἔχει μείζους τῶν ἀγρίων ὑπὸ τρεῖς εὖς ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Ὅτα δὲ καὶ κέρκον καὶ φωνὴν²¹ ἵππῳ παρεμφερῆ, τὸ δὲ δλον κύτος τοῦ σώματος οὐκ ἀνόμοιον ἐλέφαντι, καὶ δέρμα πάντων σχεδὸν τῶν θηρίων ἰσχυρότατον. Ποτάμιον ὑπάρχον καὶ χερσαῖον, τὰς μὲν ἡμέρας ἐν τοῖς ὕδασι διατρίβει, τὰς δὲ νύκτας ἐπὶ χώρας κατανέμεται τὸν τε σῖτον καὶ τὸν χόρτον. Ὅστε εἰ πολύτεκνον ἦν τοῦτο τὸ ζῶον, καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ἔτικτεν, ἐλυμαίνετο ὃν ὀλοσχερῶς τὰς γεωργίας τὰς κατ' Αἴγυπτον.

§ 11. Diodor. Sic. I. 35.

17. scil. προσῆς, εἰσι.—18. from his peculiarity.—19. scil. τῷ ἐλέφαντι.—20. scil. ποτάμιος, the *hippopotamus*.—21. scil. Ιχνί. The datives ἵππῳ, and afterward δέρματι, are used elliptically, the whole being put for the particular parts to which the comparison refers.

The Camel.

12. Αἱ κάμηλοι ὕδιον ἔχουσι παρὰ τὰ ἄλλα τετράποδα τὸν καλούμενον ὑβον ἐπὶ τῷ ρώτῳ διαφέρουσι δὲ αἱ Βάκτραι τῶν Ἀραβίων· αἱ μὲν γὰρ δύο ἔχουσιν ὑβους, αἱ δὲ ἔνα μόνον. Ἡ κάμηλος κίνει μὲν δέκα μῆνας, τίκτει δὲ αἰεὶ ἐν μόνον. Ζῆ δὲ χρόνον πολὺ πλείω ἢ πεντήκοντα ἔτη.

§ 12. Aristot. H. An. II. 1.

The Ape with a Dog's head.

13. Οἱ ὀνομαζόμενοι κυνοκέφαλοι τοῖς μὲν σώμασιν ἀνθρώποις δυσειδέσι παρεμφερεῖς εἰσί, ταῖς δὲ φωναῖς²² μυγμοὺς ἀνθρωπίνους προΐενται. Ἀγριωταταὶ δὲ ταῦτα τὰ ζῶα καὶ παντελῶς ἀτιθάσσεντά ἔστιν.

§ 13. Diodor. Sic. III. 35.

The Crocotta.

14. Ὁ λεγόμενος παρὰ Αἰθίοψι κροκόττας μεμυμένην ἔχει φύσιν κυνὸς καὶ λύκου, τὴν δὲ ἀγριότητα φοβερωτέραν ἀμφοτέρων· τοῖς δὲ ὅδοῦσι πάντων ὑπεράγει. Πᾶν γὰρ ὀστῶν μέγεθος²³ συντρίβεται όφεις, καὶ τὸ καταποθὲν²⁴ διὰ τῆς κοιλίας πέπτει παραδόξως.

§ 14. Diodor. Sic. III. 35.

The Fox.

15. Οἱ Θράκες δταν παγέντα²⁵ ποταμὸν διαβαίνειν ἐπιχειρῶσιν, ἀλώπεκα ποιοῦνται γνῶμονα τῆς τοῦ πάγου στεψότητος. Ἡσυχῇ γὰρ ὑπάγουσα παραβάλλει τὸ οὖς· καὶ μὲν αἴσθηται ψόφῳ τοῦ φεύγοντος ἐγγὺς ὑποφερομένου,²⁶ τεκμαιρομένη μὴ γεγονέναι διὰ βάθους²⁷ τὴν πῆξιν, ἀλλὰ λεπτὴν καὶ ἀβέβαιον, ἵσταται, καὶ ἐά τις,²⁸ ἐπανέρχεται· τῷ δὲ μὴ ψοφεῖν²⁹ θαρροῦσα διῆλθεν.

§ 15. Plutarch. T. II. p. 968. F.

22. these words are added merely to make an antithesis with τοῖς μὲν σώμασι.—23. the same as πάντα καὶ τὰ μέγιστα δεστά.—24. particip. 1. aor. pass. of καταπίνειν.—25. πήγνυμι.—26. instead of τὸ φεῦμα ἡγγὺς ὑποφέρεσθαι.—27. that is, βαθεῖται.—28. and if none hinder.—29. that is, εἰ δὲ δὲ ποταμὸς τῷ μὴ ψοφεῖν θάρσος ἐμποιεῖται, instead of εἰ δὲ μὴ ψοφεῖ δ ποταμός.

The Stag.

16. Των ἑλάφων αἱ θήλειαι μάλιστα τίκτουσι παρὰ τὴν ὄδδον, ὅπου τὰ σαρκοβόρα θηρία μὴ πρόσεισιν· οἱ δὲ ἀράγοντες, ὅταν αἴσθωνται βαρεῖς ὑπὸ πιμελῆς καὶ πολυσαρκίας δύντες ἐκτοπίζουσι, σώζοντες αὐτοὺς τῷ λαυδάνειν, ὅτε τῷ φεύγειν οὐ πεποίθασιν.

§ 16. Plutarch. T. II. p. 971. E.

The Hedge-Hog.

17. Ἡ τῶν χερσαίων ἔχίνων περὶ τῶν σκυμνίων πρόνοια πάννυ γλαφυρά ἐστι. Μετοπώρου γάρ ὑπὸ τὰς ἀμπέλους ὑποδυόμενος, καὶ τοῖς ποσὶ τὰς φάγας αποσείσας τοῦ βότρυνος χαμᾶζε, καὶ περικυλισθείς, ἀναλαμβάνει³⁰ ταῖς ἀκάνθαις· εἴτα καταδὺς εἰς τὸν φωλεδν, τοῖς σκύμνοις χρῆσθαι, καὶ λαμβάνειν ἀπ' αὐτοῦ ταμευομένοις³¹ παραδίδωσι. Τὸ δὲ κοιταῖον αὐτῶν ὁπάς ἔχει δύο, τὴν μὲν πρὸς νότον, τὴν δὲ πρὸς βορέαν βλέπουσαν· ὅταν δὲ προαίσθωνται τὴν διαφορὰν τοῦ ἀέρος, ἐμφράσσουσι τὴν³² κατ' ἀνεμον, τὴν δὲ ἐτέραν ἀνοίγουσιν.

§ 17. Plut. T. II. p. 971. F.

The Dog.

18. Πύρρος, ὁ βασιλεὺς, ὁδεύων ἐνέτυχε κυνὶ φρουροῦντι σῶμα πεφονευμένου, καὶ πυθόμενος τρίτην ἡμέραν ἔκείνην³³ ἀσιτον παραμένειν καὶ μὴ ἀπολιπεῖν, τὸν μὲν νεκρὸν ἔκέλευσε θάψαι, τὸν δὲ κίνα μεθ' ἐσυτοῦ κομίζειν. Ολίγαις δὲ ὑστερον ἡμέραις ἐξέτασις ἦν τῶν στρατιωτῶν, καὶ πάροδος,³⁴ καθημένου τοῦ βασιλέως, καὶ παρῆν ὁ κύων ἡσυχίαν ἔχων· ἐπεὶ δὲ τοὺς φονέας τοῦ δεσπότου παριόντας εἶδεν, ἐξέδραμε³⁵ μετὰ φωνῆς καὶ θυμοῦ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ καθυλάκτει πολλάκις μεταστρεφόμενος εἰς τὸν Πύρρον· ὥστε μὴ μόνον ἔκείνω δι' ὑποψίας, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς παροῦσι τοὺς ἀνθρώ-

30. scil. τὰς φάγας.—31. that is, καὶ ταμιεύσθαι, to divide them with each other.—32. scil. οὖσαν δεῦτην.—33. now for three days, or, that this was now the third day.—34. the soldiers marched by in procession before the king, i. e. a parade.—35. ἐκτρέχω.

πους γενέσθαι.³⁶ διὸ συλληφθέντες εὐθὺς καὶ ἀνακρινόμενοι, μικρῶν τινων τεκμηρίων ἔξωθεν προσγενομένων, ὁμολογήσαντες τὸν φόνον, ἐκολάσθησαν.

§ 18. Plut. T. II. p. 969. C.

X 19. Λυσίμαχος κύνα εἶχεν 'Υρκανόν. Οὗτος νεκρῷ τε μόνος παρέμεινεν αὐτῷ, καὶ καιομένου τοῦ σώματος ἐνδραμών αὐτὸς ἐαυτὸν ἐπέρριψε.³⁷ Τὰ δ' αὐτὰ καὶ τὸν Ἀστὸν δῆταί λέγουσιν, δὲν Πύρρος, οὐχ ὁ βασιλεὺς, ἀλλ' ἑτερός τις ἴδιωτης, ἐθρεψε· ἀποθανόντος γὰρ αὐτοῦ, περὶ τὸ σῶμα διατρίβων, καὶ περὶ τὸ κλινίδιον αἰώρούμενος ἐκφερομένου,³⁸ τέλος εἰς τὴν πυρὰν ἀφῆκεν ἐαυτὸν καὶ συγκατέκαυσε.³⁹—Φασὶ τὸν πρωτεύοντα κύνα τῶν Ἰνδικῶν εἰσαχθέντα πρὸς Ἀλέξανδρον, ἐλάφου ἀφιεμένῳ καὶ κάπρῳ καὶ ἄρκτῳ, ἥσυχίαν ἔχοντα κεῖσθαι, καὶ περιορᾶν· ὁφθέντος δὲ λέοντος εὐθὺς ἔξαναστηγαν καὶ διακονίεσθαι, καὶ φανερὸν εἶναι⁴⁰ αὐτοῦ ποιούμενον ἀνταγωνιστήν, τῶν δὲ ἄλλων ὑπερφρονοῦντα πάντων.

§ 19. Plut. T. II. p. 970. C. F.

The Raven.

20. Οὐδραξ ὁ ἥδη γέρων, δταν μη δύνηται τρέφειν τοὺς νεοττούς, ἐαυτὸν αὐτοῖς προτείνει τροφήν· οἱ δὲ ἐσθίουσι τὸν πατέρα. Καὶ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθέν φασι τὴν γένεσιν λαβεῖν, τὴν λέγουσαν κακοῦ κύριος κακὸν ὡδόν.

§ 20. Aelian. Hist. Anim. 3, 43.

The Pelican.

21. Φασὶ τοὺς πελεκᾶνας τὰς ἐν τοῖς ποταμοῖς γενομένας κύρχας ὁρύττοντας κατεσθίειν· ἔπειτα δταν πλῆθος εἰσφορήσωσιν αὐτῶν, ἐξεμεῖν, εἴθ' οὐτως τὰ μὲν κρέα ἐσθίειν τῶν κογχῶν, τῶν δὲ ὀστράκων μη ἀπεσθαι.

§ 21. Aristot. Mirab. Ausc. c. 13.

36. The construction is: ὅστε τοὺς ἀνθρώπους (ἐκείνους τοὺς στρατιώτας) μὴ μένοι ἀκείνῳ (τῷ βασιλεῖ), ἀλλὰ καὶ τάσι τοῖς παροδοῖς δι' ὕποψίας (ὑπόπτους) γενέσθαι.—37. scil. τῇ πυρῇ.—38. scil. τοῦ νεκροῦ.—39. συγκατακαλω.—40. The participle is used after φανερός and δῆλος, and the adjective is commonly rendered in English by its adverb.

The Ostrich.

22. Οἱ στρουθοκάμηλοι μέγεθος ἔχουσι νεογενεῖ καμήλῳ παραπλήσιον· τὰς δὲ κεφαλὰς πεφρικύιας θριξὶ λεπταῖς, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς μεγάλους, καὶ κατὰ τὴν χρόαν μέλανας. Μακροτράχηλον δ' ὑπάρχον,⁴¹ ὁνυγχος ἔχει βραχὺν παντελῶς, καὶ εἰς δὲν συνηγμένον.⁴² Ἐπτέρωται⁴³ δὲ ταρσοῖς μαλακοῖς καὶ τετριχωμένοις, καὶ δυσὶ σκέλεσι στηριζόμενον, καὶ ποσὶ διχήλοις, χερσαῖον ἄμα φαίνεται καὶ πτηνόν. Διὰ δὲ τὸ βάρος οὐ δυνάμενον ἐξῆραι καὶ πέτεσθαι, κατὰ τῆς γῆς ὠκέως ἀκροβατεῖ, καὶ διωκόμενον ὑπὸ τῶν ἵππων τοῖς ποσὶ τοὺς ὑποπίπτοντας λίθους οὐτως εὐτόνως ἀποσφενδονᾶ πρὸς τοὺς διωκοντας, ὃστε πολλάκις καρτεραῖς πληγαῖς αὐτοὺς περιπίπτειν.

§ 22. Diodor. Sic. II. 50.

The Magpie.

23. Κουρεύς τις ἐργαστήριον ἔχων ἐν Ἀράβῃ πρὸ τοῦ τεμένους, δὲ καλοῦσιν Ἑλλήνων ἀγοράν, θαυμαστὸν τι χρῆμα⁴⁴ πολυφύνον κίττης ἔτρεφεν, ἢ ὀνθρώπου ὁγματα καὶ θηρείους φθόγγους ἀνταπεδίδον, καὶ ψόφους ὀργάνων, μηδενὸς ἀναγκάζοντος, ἀλλ' αὐτὴν ἐθίζουσα, φιλοτιμούμενη μηδὲν ἀρρέπον ἀπολιπεῖν, μηδὲ ἀμίμητον. Ἐτυχε δέ τις ἐκεῖ τῶν πλουσίων ἐκκομιζόμενος ὑπὸ σάλπιγξι πολλαῖς, καὶ γενομένης ὕσπερ εἴωθε,⁴⁵ κατὰ τὸν τόπον ἐπιστάσεως, εὔδοκιμοῦντες οἱ σάλπιγκται καὶ κελευθμενοι, πολὺν χρόνον ἐνδιέτριψαν. Ἡ δὲ κίττα μετὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀφθογγος ἦν καὶ ἀναυδος. Τοῖς οὖν πρότερον αὐτῆς θαυμάζουσι τὴν φωνὴν τότε θαῦμα μεῖζον ἢ σιωπὴ παρεῖχεν ὑποψίαι δὲ φαρμάκων ἐπὶ τοὺς ὁμοτέχνους ἤσαν.⁴⁶ οἱ δὲ πλεῖστοι τὰς σάλπιγγας εἴκαζον ἐκπλῆκαι τὴν ἀκοήν, τῇ δ' ἀκοῇ συγκατεσβέσθαι τὴν φωνήν. Ἡν δὲ οὐδέτερα τούτων, ἀλλ' ἀσκησις, ὡς ἔοικεν ἀφνω γὰρ

41. scil. ζῶον.—42. συνάγω, collected to a point.—43. πτερῶ.—44. a circumlocution for κίτταν θαυμασίως πολύφυνον.—45. as was usual.—46. they thought that other barbers had through envy made the bird dumb by means of sorcery.

αὐθις ἀφῆκεν,⁴⁷ οὐδὲν τῶν συνήθων καὶ παλαιῶν μιμημάτων ἔκείνων ἀλλὰ τὰ μέλη τῶν σαλπίγγων, αὐταῖς⁴⁸ περιόδοις φθεγγομένη, καὶ μεταβολὰς πάσας διεξιοῦσα.

§ 23. Plat. T. II. p. 973. B. C.

The Crocodile.

24. Ο *Κροκόδειλος* ἐξ ἑλαχίστου γίνεται μέγιστος, ως ἀν ώὰ μὲν τοῦ ζώου τίκτοντος⁴⁹ τοῖς χηνείοις παραπλήσια, τοῦ δὲ γεννηθέντος αὐξομένου μέχρι πηχῶν ἔκκαιδεκα. Τὸ δὲ σῶμα θαυμαστῶς ὑπὸ τῆς φύσεως ὠχύρωται. Τὸ μὲν γὰρ δέρμα αὐτοῦ πᾶν φοιλιδωτόν ἔστι καὶ τῇ σκληρότητι διαφέρον, ὁδόντες δὲ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν⁵⁰ ὑπάρχουσι πολλοί, δύο δὲ οἱ χαυλιόδοντες, πολὺ τῷ μεγέθει τῶν ἄλλων διαλλάττοντες. Σαρκοφαγεῖ δὲ οὐ μόνον ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ζώων τὰ προσπελάζοντα τῷ ποταμῷ. Πλῆθος δ' αὐτῶν ἀμύθητόν ἔστι κατὰ τὸν Νεῖλον καὶ τὰς παρακειμένας λίμνας, ως ἀν πολυγόνων τε ὅντων καὶ σπανίως ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀναιρουμένων. Τοῖς μὲν γὰρ ἐγχωρίων τοῖς πλείστοις νόμιμον ἔστιν ως θεὸν σέβεσθαι τὸν κροκόδειλον· τοῖς δ' ἀλλοφύλοις ἀλυπιτελῆς ἔστιν ἡ θήρα παντελῶς, οὐκ οὖσης ἐδωδίμου τῆς σαρκός. 'Αλλ' ὅμως τοῦ πλήθους τούτου φυομένου κατὰ τῶν ἀνθρώπων,⁵¹ ἡ φύσις κατεσκεύασε μέγα βοήθημα. 'Ο γὰρ καλούμενος *Ιχνεύμων* παραπλήσιος ὀν μικρῷ κυνί, περιέρχεται τὰ τῶν κροκόδειλων ὡὰ συντρίβων, τίκτοντος τοῦ ζώου παρὰ τὸν ποταμόν.—25. Ο *Κροκόδειλος* ἔχει ὀφθαλμούς μὲν ὑδες, ὁδόντας δὲ μεγάλους καὶ χαυλιόδοντας κατὰ λόγον⁵² τοῦ σώματος· γλῶσσαν δὲ μόνον θηρίων οὐκ ἔφυσε· οὐδὲ τὴν κάτω κενεῖ γνάθον, ἀλλὰ τὴν ἄνω⁵³ γνάθον προσάγει τῇ κάτω· ἔχει δὲ ὀνυχας καρτερούς, καὶ δέρμα

—47. *ἀφῆκεν* may be considered as governing *φωνὴν*, or perhaps better, the accusatives *οὐδὲν* and *τὰ μέλη* which follow, and then *αὐτὰ* will be understood with *φθεγγομένη*.—48. *σὺν* is understood, which is commonly the case before *αὐταῖς*.—49. the construction is: *τοῦ ζώου τίκτοντος* ὡὰ παραπλήσια τοῖς χηνείοις, to which the following member in the genitive absolute *τοῦ δὲ γεννηθέντος αὐξομένου* corresponds.—50. *in both jaws, the upper and under*.—51. κατὰ τῶν αὐθρώπων, *to the hurt of man*.—52. *in proportion*.—53. adverbs are converted into adjectives by the junction of the article.

λεπιδωτὸν ἄρρητον ἐπὶ τοῦ νησοῦ τυφλὸν δὲ ἐν ὑδατι, ἐν δὲ τῇ αἰθρίᾳ ὀξυμερκέστατον.

§ 24. Diodor. Sic. I. 35. § 25. Herodot. II. 68.

The Ephemeron.

26. Περὶ τὸν Ὅπανιν ποταμὸν τὸν περὶ Βόσπορον τὸν Κιμμέριον, γίγνεται ζῶον πτερωτόν, τετράπονν. Ζῆ δὲ τοῦτο καὶ πέτεται ἐξ ἑωθινοῦ μέχρι δείλης· καταφερομένου δὲ τοῦ ἡλίου, ἀπομαραίνεται, καὶ ἀμαδυομένῳ ἀποθνήσκει, βιοῦν ἡμέραν μίαν· διὸ καὶ καλεῖται Ἐφήμερον.

§ 26. Aristot. Hist. An. V. 19.

Bees. Geese.

27. Θαύματος ἀξια τὰ⁵⁴ τῶν Κρητικῶν μελισσῶν, καὶ τὰ τῶν ἐν Κιλικίᾳ χηνῶν. Ἐκεῖναι μὲν γὰρ ἀνεμῶδές τι μέλλουσαι κάμπτειν ἀκρωτήριον, ἐρματίζουσιν ἔστας, ὑπὲρ τοῦ μὴ⁵⁵ παραφέρεσθαι, μικροῖς λιθιδίοις. Οἱ δὲ χῆνες τοὺς ἀετοὺς δεδοικότες,⁵⁶ ὅταν ὑπερβάλλωσι τὸν Ταῦρον, εἰς τὸ στόμα λίθον εὔμεγέθη λαμβάνουσιν, οἷον⁵⁷ ἐπεστομίζοντες αὐτῶν καὶ χαλινοῦντες τὸ φιλόφωνον καὶ λάλον, ὅπως λάθωσι σιωπῇ παρελθόντες.

§ 27. Plut. T. II. p. 967. B.

Of some Marine Animals.

28. Τῆς νάρκης ἡ δύναμις οὐ μόνον τοὺς θιγόντας⁵⁸ αὐτῆς ἐκπήγνυσιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς σαγήνης βαρύτητα ναρκώδη ταῖς χερσὶ τῶν ἀντιλαμβανομένων ἐμπολεῖται.⁵⁹ Ἔνιοι δὲ ἴστοροῦσι, πεῖραν αὐτῆς ἐπιπλέον λαμβάνοντες, ἀν ἐκπέσῃ⁶⁰ ζῶσα, κατασκεδαννίντες ὑδωρ ἀνωθεν, αἰσθάνεσθαι τοῦ πάθους⁶¹ ἀνατρέχοντος ἐπὶ τὴν χειρα, καὶ τὴν ἀφήν ἀμβλίνοντος, ὡς ἔοικε, διὰ τοῦ ὑδατος τρεπομένου⁶² καὶ προπεπονθότος.⁶³—29. Ὁ πινοτήρας

54. *The customs, or habits.*—55. *That they may not, &c.* The infinitive is used as a neuter substantive, not only singly, but in connexion with phrases provided with an article. In this way a preposition may be used, where otherwise only a conjunction would be admitted.—56. *δείδω.*—57. *as it were.*—58. *θιγγάνω.*—59. *scil. τὸν ὕδατος.*—60. *the torpidity.*—61. *because the water is changed in its nature by the contact of the fish, and seems to assume its properties.*—62. *προπάσχω.*

ζῶόν ἐστι καρκινῶδες, καὶ τῇ πίνη σύνεστι, καὶ πυλω-
ρεῖ τὴν κόγχην προκαθήμενος,⁶³ ἐῶν ἀνεῳγμένην⁶⁴ καὶ
διαικεχηνυῖαν,⁶⁵ ἄχρι προσπέσῃ τι τῶν ἀλωσίμων αὐτοῖς
ἰχθυδίων· τότε δὲ τὴν σάρκα τῆς πίνης δακών παρεισ-
ῆλθεν· ἡ δὲ ~~ἀνέκλεισθε~~ τὴν κόγχην, καὶ κοινῶς τὴν
ἄγραν ἐντὸς ἔρκους γενομένην κατεσθίουσιν.

§ 28. Plut. T. II. p. 978. C. § 29. Ib. p. 980. B.

The Pilot-fish and the Whale.

30. Ο καλοίμενος Ἡγεμὼν ἀεὶ σύνεστιν ἐν τῶν με-
γάλων κήτων, καὶ προνήχεται, τὸν δρόμον ἐπευθύνων,
ὅπως οὐκ ἐνσχεθήσεται⁶⁶ βράχεσιν, οὐδὲ εἰς τέναγος ἢ
τινα πορθμὸν ἐμπεσεῖται δυσέξοδον. Ἐπεται γὰρ
αὐτῷ τὸ κῆτος, ὃσπερ οἴακι^{*} ναῦς, παραγόμενον⁶⁷ εὐ-
πειθῶς· καὶ τῶν μὲν ἄλλων δ, τι ἀν παραλάβη τῷ
χάσματι ζῶον ἢ σκάφος ἢ λίθον, εὐθὺς διέφθαρται⁶⁸ καὶ
ἀπόλωλε, πᾶν ἐμβεβυθισμένον· ἐκεῖνο δὲ⁶⁹ γιγνῶσκον,
ἀναλαμβάνει τῷ στόματι καθάπερ ἄγκυραν ἐντὸς.⁷⁰
Ἐγκαθεύδει γὰρ αὐτῷ, καὶ τὸ κῆτος ἐστηκεν ἀναπαυ-
ομένον⁷¹ καὶ ὅρμεῖ· προελθόντος⁷² δὲ αὐθὶς ἐπακολου-
θεῖ, μήτε ἡμέρας, μήτε νυκτὸς ἀπολειπόμενον, ἥ⁷³ ὁμ-
βεται καὶ πλανᾶται· καὶ πολλὰ⁷⁴ διεφθάρη,⁷⁵ καθάπερ
ἀκυβέρνητα πρὸς γῆν ἐξενεχθέντα.⁷⁶

§ 30. Plutarch. T. II. p. 980. F.

The Tortoise.

31. Θαυμαστὴ ἡ τῆς χελώνης περὶ τὴν γένεσιν καὶ
σωτηρίαν τῶν γεννωμένων ἐπιμέλεια. Τίκτει μὲν γὰρ
ἐκβαίνουσα τῆς θαλάττης πλησίον· ἐπωάζειν δὲ μή

63. it keeps guard, as it were, over the muscle, sitting before it.—64. δροίγω.—
65. διαχαίνω.—66. ἴνιχω.—67. καὶ παράγεται.—68. διαφθίρω.—69. ἐκτὸν δ, scil.
τὸ ζῶον, τὸν ἡγεμόνα.—70. as the anchor, when it is weighed, is kept in the ship.
—71. scil. τὸν ἡγεμόνος.—72. scil. αὐτὸν.—73. otherwise, when he is remote
from him.—74. scil. κήτη.—75. διαφθίρω.—76. ἐκφέρω.

* οἰαξ, properly the handle of the rudder, often used for the rudder itself. It would appear, from many passages in classic writers, that some ships had two, or even more, Rudders. See Rob. Antiq. of Greece, b. 4. ch. 15. Diodorus speaks of several hundred vessels, each provided with one rudder in the stern, and the other in the prow:—and Herodotus, lib. 2. cap. 96., describing the vessels used by the Egyptians in navigating the Nile, says: πηδάλιον δὲ ἦν ποιεῦνται, they have one rudder &c.,—thereby implying that other ships had two. Yet perhaps after all, that—like the elegant Addison, who compared his muse to a horse and a ship at the same time—the good old sage of Chæronea was a little confused in his figures of speech, when composing this passage. But then Plutarch wrote much on various subjects, and

.....opere in longo fas est obrepere somnum.

[Edit.]

δυναμένη, μηδὲ χερσεύειν πολὺν χρόνον, ἐντίθησι τῇ φάμμῳ τὰ ὡά, καὶ τὸ λειότατον ἐπαμάται τῆς θινδὸς αὐτοῖς καὶ μαλακώτατον· ὅταν δὲ καταχώσῃ καὶ ἀποκρύψῃ βεβαίως, οἱ μὲν λέγουσι τοῖς ποσὶν ἀμύττειν καὶ καταστίζειν τὸν τόπον, εὔσημον ἔαυτῇ ποιοῦσαν, οἱ δέ, τὴν θήλειαν ὑπὸ τοῦ ἄρχενος τρεπομένην, τύπους ἴδίους καὶ σφραγῖδας ἐναπολείπειν. “Ο δὲ τούτον θαυμασιώτερὸν ἔστιν, ἡμέραν ἐκφυλάξασα τεσσαρακοστὴν (ἐν τοσαύταις” γάρ ἐκπέττεται καὶ περιψόγνυται τὰ ὡδ) πρόσεισι, καὶ γνωρίσασα τὸν ἔαυτῆς ἐκάστη θησαυρὸν, ὡς οὐδεὶς χρυσίου θήκην ἀνθρωπος, ἀσμένως ἀνοίγει καὶ προθύμως.

§ 31. Plutarch. T. II. p. 982. B.

The Magnet. Nutre.

32. Ἡ λίθος, ἣν Εὐριπίδης μὲν μαγνῆτιν ὠνόμασεν, οἱ δὲ πολλοὶ ἡρακλείαν, οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς δακτυλίους ἄγει τοὺς σιδηροῦς; ἀλλὰ καὶ δύναμιν ἐντίθησι τοῖς δακτυλίοις, ὥστε δύνασθαι ταῦτὸν⁷⁷ τοῦτο ποιεῖν ὅπερ ἡ λίθος, ἄλλους ἄγειν δακτυλίους· ὥστ’ ἐνίστε ὁρμαθὸς μακρὸς πάνυ σιδηρῶν δακτυλίων ἐξ ἀλλήλων ἤρτηται,⁷⁸ πᾶσι δὲ τούτοις ἐξ ἐκείνης τῆς λίθου ἡ δύναμις ἀνήρτηται.—33. Ἐν τῇ Ἀσκανίᾳ λίμνῃ οὗτω νιτρῶδες ἔστι τὸ ὄδωρο, ὥστε τὰ ἱμάτια οὐδενὸς ἐτέρου ὁνυματος προσδεῖσθαι· κἄν πλείω χρόνον ἐν τῷ ὄδατι ἔσση τις, διαπίπτει.⁷⁹

§ 32. Plato, T. IV. p. 186. ed. Bip. § 33. Aristot. Mirab. Ausc. c. 54.

VIII. MYTHOLOGY.

Mythological Notices.

1. Ο οὐρανὸς χαλκοῦς ἔστι τὰ¹ ἔξω. Ὑπερβάντι² δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ νότου γενομένῳ φῶς τε λαμπρότερον φαίνεται, καὶ ἥλιος καθαρότερος, καὶ ἀστρα διαυγέστερα, καὶ χρυσοῦν τὸ δάπεδον. Εἰσιθντι δέ, πρῶτον

77. scil. ἡμέραι.—78. that is, τὰ αὐτά. When these are contracted, the neuter ends in *ov* as well as in *o*.—79. ἀρτῶν.—80. scil. αὐτά.

1. τὰ ἔξω, as to the parts without; τὰ agrees with μέρη understood, and governed by κατά.

μὲν οἰκοῦσιν αἱ Ὡραι· πυλωροῦσι γάρ· ἔπειτα δέ, ἡ
 Ἰρις, καὶ ὁ Ἐρυῆς, δύτες ὑπηρέται καὶ ἀγγελιαφόροι
 τοῦ Διός. Ἐξῆς δὲ τοῦ Ἡφαίστου τὸ χαλκεῖον,
 ἀνάμεστον ἀπάσης τέχνης.³ μετὰ δέ,⁴ αἱ τῶν Θεῶν οἰκί-
 αι, καὶ τοῦ Διός τὰ βασίλεια, ταῦτα πάντας περικαλ-
 λῆ τοῦ Ἡφαίστου κατασκευάσαντος. Οἱ δὲ Θεοὶ παρὰ
 Ζηνὶ καθήμενοι εὐωχοῦνται,⁵ νέκταρ πίνοντες καὶ ἀμ-
 βροσίαν ἐσθίοντες. Πάλαι μὲν οὖν καὶ ἀνθρώποι
 συνειστῶντο, καὶ συνέπινον αὐτοῖς, ὁ Ἱξίων καὶ ὁ
 Τάνταλος· ἐπεὶ δὲ ἥσαν ὑβρισταὶ καὶ λάλοι, ἐκεῖνοι
 μὲν ἔτι καὶ νῦν κολάζονται, ἄβατος δὲ τῷ Θυητῷ γένει
 καὶ ἀπόβρητος ὁ οὐρανός.

§ 1. Lucian. de Sacrif. § 8. T. III. p. 73. ed. Bip.

2. Οἱ Θεοὶ οὗτε σῖτον ἔδουσιν, οὗτε πίνουσιν οἶνον,
 ἀλλὰ τὴν ἀμβροσίαν παρατίθενται, καὶ τοῦ νέκταρος
 μεθύσκονται, μάλιστα δὲ ἥδονται σιτούμενοι τὸν ἐκ
 τῶν Θυσιῶν καπνὸν αὐτῇ κνίσσῃ⁶ ἀνηνεγμένον,⁷ καὶ τὸ
 αἷμα τῶν ιερείων, ὃ τοῖς βωμοῖς οἱ Θύοντες περιχέουσι.
 —3. Θυσίας ἄλλοι ἄλλας⁸ τοῖς Θεοῖς προσάγουσι·
 βοῦν μὲν ὁ γεωργός, ἄρνα δὲ ὁ ποιμήν, καὶ αἴγα ὁ αἰ-
 πόλος· ὃ δέ τις λιβανωτὸν ἢ πόπανον· ὃ δὲ πένης
 Ιλάσκεται τὸν Θεὸν φιλήσας μόνον τὴν αὐτοῦ δεξιάν.

§ 2. Lucian. Icaromen. T. VII. p. 40. § 3. Id. de Sacrific. § 12.
 T. III. p. 77.

4. Οἱ πλάσται τὸν μὲν Δία ἀναπλάττουσι γενειήτην
 καὶ σκῆπτρον ἔχοντα, Ποσειδῶνα κνανοχαίτην, τὴν
 Ἀθηνᾶν παρθένον καλὴν, γλαυκῶπιν, αἴγιδα ἀνεξωσ-
 μένην,⁹ κόδρυν φέρουσαν, δόρυ ἔχουσαν, τὴν Ἡραν λευ-
 κώλενον, εὐῶπιν, εὐέιμονα, βασιλικήν, ἰδρυμένην ἐπὶ¹⁰
 χρυσοῦ θρόνου, Ἀπόλλωνα μειψάκιον γυμνὸν ἐν χλα-
 μδίῳ, τοξότην, διαβεβηκότα τοῖς ποσὶν ὥσπερ Θέον-
 τα.—Ἐκαστος τῶν Θεῶν τέχνην τινὰ ἔχει ἡ Θεοῖς ἡ
 ἀνθρώποις χρησίμην. ‘Ο Ἀπόλλων μαντεύεται· ὃ
 Ἀσκληπιὸς ἴσται· ὃ Ἐρυῆς παλαίειν διδάσκει· ἡ
 Ἄρτεμις μαιεύεται· οἱ Διόσκουροι τοὺς ἐν Θαλάσσῃ

3. of all kinds of works of art.—4. farther on.—5. these words are borrowed from Homer, whence the poetic form Ζηνὶ for Διός.—6. αὐτῇ κνίσσῃ is governed by σέν.—7. ἀναφέρω.—8. some one sacrifice, and some another.—9. ἀναζώνυμη.

χειμαζομένους ναίτας σώζουσιν, ἄλλοι δὲ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιτηδεύουσιν.

5. Τοὺς Διός ἐκγόνους φασὶ γενέσθαι, θεάς μὲν,
·¹Αφροδίτην καὶ Χάριτας, πρὸς δὲ ταίταις Εἰλείθυιαν,
καὶ τὴν ταίτης συνεψυχὴν² Ἀρτεμιν, ωρὶ τὰς προσαγορευομένας³ Ωραῖς, Εὐνομίαν τε καὶ Δίκην, εἴτε δὲ⁴ Εἰρηνήν.
Θεοὺς δέ, Ήφαιστον καὶ⁵ Ἀρέα καὶ⁶ Απόλλωνα,
πρὸς δὲ τούτοις⁷ Ερυηνήν.—Τούτων δὲ ἔκαστη μυθολογοῦσι τὸν Δία τῶν εὑρεθέντην οὐ πάντα καὶ συντελουμένων ἔργων τὰς επιτετραμένας καὶ τὰς τιμάς τῆς εὔρεσεως ἀπονεῖμαι, βουλόμενον αἰώνιον αὐτοῖς περιποῆσαι μνήμην παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις. Παραδοθῆναι δὲ τῇ μὲν⁸ Αφροδίτῃ τὴν τε τῶν παρθένων ἡλικίαν, ἐν οἷς
χρόνοις δεῖ γαμεῖν αὐτάς, καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν,
τὴν εἴτι καὶ νῦν ἐν τοῖς γάμοις γινομένην μετὰ θυσιῶν
καὶ σπουδῶν, ὃς ποιοῦσιν ἀνθρώποι τῇ θεῷ ταίτη. Ταῖς δὲ⁹ Χάρισι¹⁰ δοθῆναι τὴν τῆς δψεως κόσμησιν, καὶ
τὸ κατάρχειν εὐεψύχειας, καὶ πάλιν ἀμείβεσθαι ταῖς
προσηκούσαις¹¹ χάρισι τοὺς εὐποιήσαντας.

6. Εἰλείθυιαν δὲ λαβεῖν¹² τὴν περὶ τὰς τικτούσας
ἐπιμέλειαν, καὶ θεραπείαν τῶν ἐν τῷ τίκτειν κακοπαθουσῶν¹³ διὸ καὶ τὰς ἐν τοῖς τοιούτοις κινδυνευούσας
γυναικας¹⁴ ἐπικαλεῖσθαι μάλιστα τὴν θεὸν ταίτην. Ἀρτεμιν δέ φασιν εὔρεεν τὴν τῶν νηπίων παιδίων θεραπείαν,
καὶ τροφάς τινας ἀρμοζούσας τῇ φύσει τῶν βρεφῶν
ἀφ' ἣς αἰτίας καὶ Κουροτρόφον αὐτὴν ὀνομάζεσθαι.
Τῶν δὲ ὀνομαζομένων¹⁵ Ωρῶν ἔκαστη δοθῆναι τὴν ἐπώνυμον τάξιν¹⁶ τε καὶ τοῦ βίου διακόσμησιν, ἐπὶ τῇ μεγίστῃ τῶν ἀνθρώπων ὁφέλεια¹⁷. μηδὲν γάρ εἶναι μᾶλλον
δυνάμενον εὐδαιμονα βίον παρασκευάσαι τῆς Εὐνομίας, καὶ Δίκης, καὶ Εἰρήνης.

7. Αθηνᾶ δὲ προσάπτουσι τήν τε τῶν ἔλαιῶν ἡμέρωσιν καὶ φυτείαν παραδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ καρποῦ τούτου κατεργασίαν. πρὸς δὲ τούτοις τὴν τῆς ἐσθῆτος κατασκευήν, καὶ τὴν τεκτονικὴν τέχνην, εἴτι δὲ πολλὰ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμαις εἰσηγήσασθαι τοῖς ἀνθρώποις· εὔρεεν δὲ καὶ τὴν τῶν αὐ-

10. scil. μυθολογοῦσι. — 11. scil. γυναικῶν. — 12. an occupation corresponding with her name.

λῶν κατασκευήν, καὶ τὴν διὰ τούτων συντελουμένην μουσικήν, καὶ τὸ σύνολον πολλὰ τῶν φιλοτέχνων ἔργων, ἀφ' ὧν Ἐργάνην αὐτὴν προσαγορεύεσθαι.

8. Ταῖς δὲ Μούσαις δοθῆται παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν τῶν γραμμάτων εὑρεσιν, καὶ τὴν τῶν ἐπών σύνθεσιν, τὴν προσαγορευομένην ποιητικήν. Ἡφαιστον δὲ λέγουσιν εὐρετὴν γενέσθαι τῆς περὶ τὸν σίδηρον ἔργασίας ἀπάσης, καὶ τῆς περὶ τὸν χαλκὸν καὶ χρυσὸν καὶ ἀργυρον, καὶ τῶν ἄλλων ὅσα¹³ τὴν ἐκ τοῦ πυρὸς ἔργασίαν ἐπιδέχεται. Τὸν Ἀρην δὲ μυθολογοῦσι πρῶτον κατασκευάσαι πανοπλίαν, καὶ στρατιώτας καθοπλίσαι, καὶ τὴν ἐν ταῖς μάχαις ἐναγωνιον ἐνέψυγειαν εἰσηγήσασθαι, φονεύοντα τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς θεοῖς.

9. Ἀπόλλωνα δὲ τῆς κιθάρας εὐρετὴν ἀναγορεύουσι, καὶ τῆς κατ' αὐτὴν μουσικῆς ἔτι δὲ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ἔξενεγκεῖν, διὰ τῆς μαντικῆς τέχνης γινομένην,¹⁴ δι' ἣς τὸ παλαιὸν συνέβαινε θεραπείας τυγχάνειν¹⁵ τοὺς ἀρρώστούντας· εὐρετὴν δὲ καὶ τοῦ τόξου γενόμενον, διδάξαι τοὺς ἐγχωρίους τὰ περὶ τὴν τοξείαν. Ἀπόλλωνος δὲ καὶ Κορωνίδος Ἀσκληπιὸν γεννηθέντα, καὶ πολλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς τῶν εἰς ἰατρικὴν μαθόντα, προσεξενρεῖν τὴν τε χειρουργίαν, καὶ τὰς τῶν φαρμάκων σκενασίας, καὶ ὁιζῶν δυνάμεις, καὶ καθόλου προβιβάσαι τὴν τέχνην ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ώς ἀρχηγὸν αὐτῆς καὶ κτίστην τιμᾶσθαι.

10. Τῷ δ' Ἐρμῇ προσάπτουσι τὰς ἐν τοῖς πολέμοις γινομένας ἐπικηρυκείας καὶ διαλλαγὰς καὶ σπονδάς. Φασὶ δ' αὐτὸν καὶ μέτρα καὶ σταθμά, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐμπορίας κέρδη πρῶτον ἐπινοῆσαι, καὶ τὸ λάθρα τὰ τῶν ἄλλων σφετερίζεσθαι. Εἰσηγητὴν δ' αὐτὸν καὶ παλαίστρας γενέσθαι, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς χελωνῆς λύραν ἐπινοῆσαι. Λιόνυσσον δὲ μυθολογοῦσιν εὐρετὴν γενέσθαι τῆς ἀμπέλου, καὶ τῆς περὶ ταύτην ἔργασίας, ἔτι δ' οἰνοποιίας, καὶ τοῦ πολλοὺς τῶν ἐκ τῆς ὀπώρας καρπῶν ἀποθησαυρίζειν.

§ 5—10. Diod. Sicul. L. V. 72, 73.

13. instead of, τῶν ἄλλων διάντρων &c.—14. in internal diseases, which were considered to be the effect of the anger of the gods, and therefore could be comprehended only by prophetic talents.—15. συνέβαινε τυγχάνειν, a circumlocution for οἱ ἀρρώστοι τέχναντος θεραπείας.

11. *Ἄι Μοῦσαι Λιδὸς καὶ Μνημοσύνης θυγατέρες εἶναι λέγονται. Ἡσίοδος τὰ ὄνδρατα αὐτῶν ἀποφαίνεται οὕτως.*

*Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνια τ', Ούρανή τε,
Καλλιόπη θ', ἡ σφέων¹⁶ προφερεστάτη ἐστὶν ἀπάσεων.*

§ 11. Diod. Sic. IV. 7.

* * * * *

12. ‘Ο πολὺς ὅμιλος, οὓς ἴδιώτας οἱ σοφοὶ καλοῦσιν, ‘Ομήρῳ τε καὶ ‘Ησιόδῳ πειθόμενοι, τόπον τινὰ ὑπὸ τῇ γῇ πάνυ βαθὺν “Ἄδην ψευλήφασι, μέγαν τε καὶ πολύχωρον τοῦτον εἶναι, καὶ ζοφερὸν καὶ ἀνήλιον. Βασιλεύειν δὲ τοῦ χάσματος ἀδελφὸν τοῦ Λιδὸς, Πλούτωνα κεκλημένον. Περιόρθεῖσθαι δὲ τὴν χώραν αὐτοῦ ποταμοῖς μεγάλοις τε καὶ φοβεροῖς, καὶ ἐκ μόνων τῶν ὄνομάτων Κωκυτοὶ γάρ, καὶ Πυριφλεγέθοντες, καὶ τὰ τοιαῦτα¹⁷ κέκληνται. Τὸ δὲ μέγιστον,¹⁸ ἡ ‘Αχερούσια λίμνη πρόκειται, πρώτη δεχομένη τοὺς ἀπαντῶντας, ἦν οὐκ ἔνι διαπλεῦσαι, ἡ παρελθεῖν, ἀνευ τοῦ πορθμέως. Πρὸς δὲ αὐτῇ τῇ καθόδῳ, καὶ πύλῃ, οὖσῃ ἀδαμαντίνῃ ἀδελφιδοῦς τοῦ βασιλέως Λιακὸς ἐστι, τὴν φρουρὰν ἐπιτετραμμένος,¹⁹ καὶ παρ' αὐτῷ κίνων τρικέφαλος. Περαιωθέντας δὲ τὴν λίμνην λειμῶν ὑποδέχεται μέγας, καὶ ποτὸν μνήμης πολέμιον. Λήθης γοῦν διὰ τοῦτο ὄνδρασται. ‘Ο μὲν οὖν Πλούτων καὶ ἡ Περσεφόνη δυναστεύοντιν, ὑπηρετοῦσι δ' αὐτοῖς Ἐριννες, καὶ Φόβοι, καὶ Ερυῆς. Δικασταὶ δὲ κάθηνται δύο, Μίνως τε καὶ Ραδάμανθης, Κρῆτες δύτες, καὶ νίοι τοῦ Λιδὸς. Οὗτοι δὲ τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν καὶ δικαίους πέμπουσιν ἐξ τὸν Ἡλύσιον πεδίον, τῷ ἀρίστῳ βίῳ συνεσομένους· τοὺς δὲ πονηροὺς ταῖς Ἐριννύσι παραδόντες, ἐξ τὸν τῆς κολάσεως χῶρον ἐκπέμπουσιν.

§ 12. Lucian. de Luctu. § 2. T. VII. p. 206.

13. ‘Ο Κέρβερος, ὁ τοῦ ἄδου φρουρός, εἶχε τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλάς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ

16. for αὐτῶν.—17. scil. ἐνθράτα.—18. but what is the most important. Used absolutely.—19. φὴ φρουρὰ ἐπιτέτραπται, from ἐπιτρέπω.

τοῦ νότου παντοίων δφεων κεφαλάς.—14. Ὁ Τάρταρος τόπος ἐστὶν ἐρεβώδης ἐν ἀδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, δσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

§ 13. Apollod. Bibl. II. 5. 12. § 14. Ibid. I. 1. 13.

IX. MYTHOLOGICAL NARRATIONS.

I. APOLLO AND DIANA.

1. Αητώ, ἡ τοῦ Κοίου θυγάτηρ, κατὰ τὴν γῆν ἀπασαν ὑφ "Ηρας ἡλαίνετο, μέχρις εἰς Δῆλον ἐλθοῦσα, γεννᾶ πρωτην" Αρτεμιν· ὑφ ἡς μαιωθεῖσα, ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν.—"Αρτεμις μὲν οὖν, τὰ περὶ Θήραν¹ ἀσκήσασα, παρθένος ἔμεινεν· Ἀπόλλων δέ, τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ τοῦ Πανός, ἤκεν εἰς Δελφούς, χρησμῷδούσης τότε Θέμιδος. Ὡς δὲ ὁ φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πένθων δφις ἐκώλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὸ χάσμα,² τοῦτον ἀνελών³ τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει.

§ 1. Apollod. Bibl. I. 4. 1.

2. Ἀπόλλων Ἀδμήτῳ, τῷ βασιλεῖ τῶν Φερῶν ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐθήτευσε, καὶ ἡτήσατο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἀδμητος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθῇ τοῦ Θανάτου, ἀν ἐκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν ἐληται. Ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκειν ἡμέρα, μήτε τοῦ πατρός, μήτε τῆς μητρός ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν θελόντων, Ἀλκηστις, ἡ αὐτοῦ ἄλοχος, ὑπεραπέθανε.⁴ Καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψεν ἡ Κόρη· ὡς δὲ ἐνιοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχεσάμενος τῷ Θανάτῳ.

§ 2. Apollod. I. 9. 15.

3. Ἀπόλλων καὶ Ποσειδῶν, τὴν Λαομέδοντος ὑβριν πειράσαι θέλοντες, είκασθέντες ἀνθρώποις, ὑπέσχοντο⁵ ἐπὶ μισθῷ τειχεῖν τὸ Πέργαμον· τοῖς δὲ τειχίσασι τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδουν. Λιὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοιμὸν ἐπεμψε, Ποσειδῶν δὲ κῆτος, δ τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ συνήρπαζεν ἀνθρώπους. Χρησμῶν δὲ λεγόν-

1. τὰ περὶ θήραν, *the chase, and whatever belongs to it.*—2. to the chasm, over which the tripod stood.—3. that is, *ἀντίλεις καὶ.*—παραλαμβάνει, stands instead of παρελαβει.—4. ὑπεραποθνήσκω.—5. ὑπισχνέομαι.

των, ἀπαλλαγὴν ἔσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἐὰν προθῆ
Λαομέδων· Ήσιόνην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, βορὰν τῷ
κήτει, οὗτος προύθηκε, ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης
πέτραις προσαρτήσας αὐτήν. Ταύτην ἴδων ἐκκειμέ-
νην· Ἡρακλῆς, ὑπέσχετο σώσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους
παρὰ Λαομέδοντος λήψεται, ἃς ὁ Ζεὺς ποιηνὴν τῆς
Γανυμήδους ὄρπαγῆς ἔδωκεν αὐτῷ δώσειν δὲ Λαο-
μέδοντος εἰπόντος, κτείνας τὸ κῆτος· Ήσιόνην ἔσωσε.
Μή βουλομένου δὲ τὸν μισθὸν ἀποδοῦναι, Ἡρακλῆς
αὐτὸν ἀπέκτεινε, καὶ τὴν πόλιν εἶλεν.

§ 3. Apollod. II. 5. 9.

4. Τάνταλος μὲν Διὸς ἦν παῖς, πλούτῳ δὲ καὶ δόξῃ
διαφέρων, κατώκει τῆς Ἀσίας περὶ τὴν νῦν ὀνομαζό-
μένην Παφλαγονίαν. Λιὰ δὲ τὴν εὐγένειαν, ὡς φασι,
φίλος ἐγένετο τῶν Θεῶν ἐπὶ πλεῖον. "Υστερον δὲ τὴν
εὐτυχίαν οὐ φέρων, καὶ μετασχὼν κοινῆς τραπέζης καὶ
πάσης παρόησίας, ἀπήγγελλε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παρὰ
τοῖς ἀθανάτοις ἀπόρρητα. Λι' ἦν αἰτίαν καὶ ζῶν
ἐκολάσθη, καὶ τελευτήσας αἰωνίου τιμωρίας ἥξιώθη,
καταχθεὶς εἰς τοὺς ἀσεβεῖς.—Τούτου δ' ἐγένετο Πέ-
λοιψ υἱὸς καὶ Νιόβη θυγάτηρ. Αὕτη δ' ἐγέννησεν
υίοντας ἐπτά, καὶ θυγατέρας τὰς ἴσας,⁶ εὐπρεπείᾳ δια-
φερούσας. Ἐπὶ δὲ τῷ πλήθει τῶν τέκνων μέγα φρυ-
αττομένη, πλεονάκις ἐκαυχᾶτο, καὶ τῆς Λητοῦς ἑαυτὴν
εὔτεκνοτέραν ἀπεφαίνετο. Εἴθ' ἡ μὲν Λητώ χολωσα-
μένη, προσέταξε τῷ μὲν Ἀπόλλωνι, κατατοξεῦσαι τοὺς
υίοντας τῆς Νιόβης, τῇ δ' Ἀρτέμιδι, τὰς θυγατέρας
Τούτων δ' ὑπακούσαντων τῇ μητρὶ, καὶ κατὰ τὸν
αὐτὸν καιρὸν κατατοξευσάντων τὰ τέκνα τῆς Νιόβης,
συνέβη αὐτὴν ὑφ' ἓνα καιρὸν δξέως ἀμα εὔτεκνον καὶ
ἀτεκνον γενέσθαι.—5. Νιόβη δὲ Θήβας ἀπολιποῦσα,
πρὸς τὸν πατέρα Τάκταλον ἦκεν εἰς Σίπυλον τῆς
Ἀσίας· κάκεῖ Λιῦ εὐξαμένη, τὴν μορφὴν εἰς λίθον με-
τέβαλε, καὶ χεῖται δάκρυα νίκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν.

§ 4. Diod. Sic. IV. 74. § 5. Apollod. III. 5, 6.

6. τὰς Ιες, that is, τοσαντας, as many daughters.

φεὶς παρὰ Χείρωνι, κυνηγὸς⁷ ἐδιδάχθη, καὶ ὑστερον
(κατεβρῶθη) ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὑπὸ τῶν ἴδιων κυνῶν.
 Καὶ τούτον ἐτελεύτησε τὸν τρόπον, διτὶ τὴν Ἀρτεμίν
 λουομένην εἶδε. Καὶ φασί, τὴν θεὸν παραχρῆμα αὐτοῦ
 τὴν μορφὴν εἰς ἔλαφον ἀλλάξαι, καὶ τοῖς ἐπομένοις αὐτῷ
 πεντήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσσαν, ὑφ' ὃν κατὰ ἄγνοι-
 αν ἐβρύθη· ἀπολομένου δὲ Ἀκταίωνος, οἱ κύνες ἐπι-
 ξητοῦντες τὸν δεσπότην, κατωρύνοντο, καὶ ζήτησιν
 ποιούμενοι, παρεγένοντο ἐπὶ τὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρον,
 δις εἴδωλον κατεσκεύασεν Ἀκταίωνος, δὲ καὶ τὴν
 λύπην αὐτῶν ἐπαυσεν.

§ 6. Apollod. III. 4. 4.

7. Ἀσκληπιὸς Ἀπόλλωνος παῖς ην καὶ Κορωνίδος.
 Τοῦτον, τῆς αὐτοῦ μητέρος ἀποθανούσης, ἔτι βρέφος
 δύτα, πρὸς Χείρωνα τὸν Κένταυρον ἤνεγκεν Ἀπόλλων,
 παρ' ὃ καὶ τὴν ιατρικὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν τρεφόμε-
 νος ἐδιδάχθη. Καὶ γενέμενος χειρουργικός, καὶ τὴν
 τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολὺ, οὐ μόνον ἐκώλυε τινας
 ἀποθνήσκειν ἀλλ' ἀνήγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας.
 Ζεὺς δὲ φοβηθείς, μὴ λαβόντες οἱ ἀνθρώποι θεραπεί-
 αν παρ' αὐτοῦ, βοηθῶσιν ἀλλήλοις, ἐκεραύνωσεν αὐ-
 τὸν· καὶ διὰ τοῦτο ὁργισθεὶς Ἀπόλλων κτείνει Κέκλω-
 πας, τοὺς τὸν κεραυνὸν *Λιἱ* κατασκευάσαντας. Ζεὺς
 δὲ ἐμέλλησε ὥιπτειν αὐτὸν εἰς Τάρταρον· δεηθείσης
 δὲ Λητοῦς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ἀνδρὶ θητεύσαι.
 ‘Ο δὲ παραγενόμενος εἰς Φερὰς πρὸς Ἀδμητον, τὸν
 Φέρητος, τούτῳ λατρεύων ἐποίμανε, καὶ τὰς θηλείας
 βόας πάσας διδυματόκους ἐποίησεν.

§ 7. Apollod. III. 10. 3.

II. BACCHUS.

1. Ζεὺς Σεμέλης ἐρασθεὶς συνωμίλησεν αὐτῇ. Ἡ
 δέ, κατανεύσαντος αὐτῇ Λιδὸς πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιήσειν,
 αἰτεῖται τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν, οἷος ἦλθε μητσευόμε-
 νος Ἡραν. Ζεὺς δέ, μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι, παρα-
 γίγνεται εἰς τὸν Θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἀρματος, ἀστρα-

7. κυνηγός οὐρανὸς τὴν κυνηγετικήν.

παῖς ὁμοῦ καὶ βρονταῖς, καὶ κεραυνὸν ἴησι. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπούσης, ὁ Θεὸς τὸ αὐτῆς βρέφος ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάσας, ἐνέψαψε τῷ μηρῷ. Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν καθήκοντα Διόνυσον γεννᾷ Ζεύς, λύσας τὰ φάμματα, καὶ δίδωσιν Ἐρυἄ· ὁ δὲ κομίζει πρὸς Ἰνώ καὶ Ἀθάμαντα, καὶ πείθει τρέφειν ὡς κόρην.

2. Ἀγανακτήσασα δὲ Ἡρα, μανίαν αὐτοῖς ἐνέβαλε. Καὶ Ἀθάμας μὲν τὸν πρεσβύτερον παῖδα Λέαρχον, ὃς ἔλαφον θηρεύσας, ἀπέκτεινεν· Ἰνώ δὲ, τὸν Μελικέρτην εἰς πεπυρωμένον λέβητα ώψασα, εἴτα βαστάσασα, μετὰ νεκροῦ τοῦ παιδὸς ἥλατο κατὰ βυθῶν· καὶ Λευκοθέα μὲν αὐτὴν καλεῖται, Παλαίμων δὲ ὁ παῖς, οὗτως ὀνομασθέντες ὑπὸ τῶν πλεόντων τοῖς χειμαζομένοις γὰρ βοηθοῦσιν. Ἐτέθη δὲ ἐπὶ Μελικέρτῃ ἄγων τῶν Ἰσθμίων, Σισύφου θέντος.

§ 1, 2. Apollod. III. 4. 3.

3. Λυκούργος, παῖς Δρύαντος, Ἡδωνῶν βασιλεύων, οἱ Στρυμόνα ποταμὸν παροικοῦσιν, ἐξέβαλε Διόνυσον σὺν ταῖς Βάκχαις εἰς Θράκην ἐλθόντα. Καὶ Διόνυσος μὲν εἰς Θάλασσαν πρὸς Θέτιν, τὴν Νηρέως, κατέφυγε, Βάκχαι δέ ἐγένοντο αἰχμάλωτοί, καὶ τὸ αὐτῷ συνεπόμενον Σατύρων πλῆθος. Αἱ δὲ Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξαίφνης, Λυκούργῳ δὲ μανίαν ἐνεποίησε Διόνυσος. Ο δὲ μεμηνὼς Δρύαντα τὸν παῖδα, ἀμπέλον νομίζων κλῆμα κόπτειν, πελέκει πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ ἀκρωτηριάσας ἑαυτὸν, ἐσωφρόνησε. Τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μενούσης, ἔχρησεν ὁ Θεός, καρποφορήσειν αὐτὴν, ἀνθανατωθῆ Λυκούργος. Ἡδωνοὶ δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ Παγγαῖον αὐτὸν ἀπαγαγόντες δρος, ἐδησαν· κάκει κατὰ Διονύσου βούλησιν ὑφ' ἵππων διαφθαρεῖς ἀπέθανεν.

§ 3. Apollod. III. 5. 1.

4. Διελθὼν δὲ Θράκην, καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἀπασαν, στήλας ἐκεῖ στήσας, ἦκεν εἰς Θήβας, καὶ τὰς γυναικας ἥναγκασε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βακχεύειν ἐν τῷ Κιθαιρῶνι. Πενθεὺς δέ, Ἐχίονος υἱός, παρὰ Κάδμου εἰληφὼς τὴν βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα γίγνεσθαι, καὶ

παραγενόμενος εἰς Κιθαιρῶνα, τῶν Βακχῶν κατάσκοπος, ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγανής κατὰ μανίαν ἐμελεῖσθη.
Ἐνδιμος γάρ αὐτὸν θηρίον εἶναι.

§ 4. Apollod. III. 5. 2.

5. *Βουλόμενος δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομισθῆναι, Τυρφήνων ληστρικὴν ἐμισθώσατο τριήρη· οἱ δὲ αὐτὸν ἐνθέμενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον, ἡπείγοντο δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπεμπολήσοντες.* ‘Ο δὲ τὸν μὲν ἴστὸν καὶ τὰς κώπας ἐποίησεν δφεις, τὸ δὲ σκάφος ἐπλησε κισσοῦ καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ ἐμμανεῖς γενόμενοι, κατὰ τὴς Θαλάσσης ἔφυγον, καὶ ἐγένοντο δελφῖνες.

§ 5. Apollod. III. 5. 3.

6. *Ικάριος τὸν Διόνυσον, εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐλθόντα, ὑπεδέξατο, καὶ λαμβάνει παρ’ αὐτοῦ κλῆμα ἀμπέλου. Καὶ τὰ περὶ τὴν οἰνοποιίαν μανθάνων, καὶ τὰς τοῦ θεοῦ δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται πρός τινας ποιμένας, οἱ γευσάμενοι τοῦ ποτοῦ, καὶ χωρὶς ὅδατος δὶ’ ἥδονὴν ἀφειδῶς ἐλκύσαντες, πεφαρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτὸν. Μεθ’ ἡμέραν δὲ νοήσαντες,¹ ἔθαψαν αὐτὸν. Ἡριγόνη δὲ τῇ θυγατρὶ, τὸν πατέρα μαστευούσῃ, κίνων συνήθης, δονομα Μαίρα, ἦ τῷ Ἰκαρίῳ συνείπετο, τὸν νεκρὸν ἐμήνυσε· κἀκείνῃ ὁδυρομένη τὸν πατέρα, ἐαυτὴν ἀνήρτησεν.*

§ 6. Apollod. III. 14. 7.

III. MERCURY.

1. ‘Ερμῆς, Μαίας καὶ Λιδούς υἱός, ἔτι ἐν σπαργάνοις ὅν, ἐκδὺς, εἰς Πιερίαν παραγίγνεται, καὶ κλέπτει βδας, ὃς ἔνεμεν Ἀπόλλων. ‘Ινα δὲ μὴ φωραθείη ὑπὸ τῶν ἵχνῶν, ὑποδήματα τοῖς ποσὶ περιέθηκε, καὶ κομίσας εἰς Πύλον, εἰς σπήλαιον ἀπέκρυψε. Καὶ ταχέως εἰς Κυλλήνην ὄχετο, καὶ εὑρίσκει πρὸ τοῦ ἀντρού νεμομένην χελωνήν. Ταῦτην ἐκκαθάρας, εἰς τὸ κύτος χορδὰς ἐντείνας, λύραν εὗρε καὶ πλῆκτρον.—Ἀπόλλων δὲ

1. scil. τὸ τεκταγμένον.—2. that is, καὶ ταῦτη.

τὰς βόας ζητῶν, εἰς Πύλον ἀφικνεῖται, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἀνέκρινεν. Οἱ δὲ ἵδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἔφασκον, οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν, ποὶ ποτε ἥλαθησαν,¹ διὰ τὸ μὴ εὑρεῖν ἵχνος δίνασθαι. Μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν κεκλοφότα,² πρὸς Μαῖαν εἰς Κυλλήνην παραγίγνεται, καὶ τὸν Ἐρμῆν ἤτιάτο· η δὲ ἀπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις.] Ἀπόλλων δὲ αὐτὸν τὸν παῖδα πρὸς Δία κομίσας, τὰς βόας ἀπήτει. Διὸς δὲ κελεύοντος ἀποδοῦναι, ἡρνεῖτο. Μὴ πεῖθων δέ, ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον, καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν.—Ακούσας δὲ τῆς λίρας ὁ Ἀπόλλων, ἀντιδίδωσι τὰς βόας. Ἐρμῆς δὲ ταῦτας νέμων, σύριγγα πηξάμενος ἐσύριζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταῦτην βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσῆν φάρβδον ἐδίδου αὐτῷ, ἦν ἐκέντητο³ βουκολῶν, καὶ τὴν μαντικὴν ἐδιδάξατο αὐτὸν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἔσαντον καὶ θεῶν ὑποχθονίων τίθησιν.

§ 1. Apollod. L. III. 10. 2.

IV. MINERVA

1. Κέκρωψ αὐτόχθων, συμφυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν προθερόν λεγομένην Ἀκτήν, ἀφ' ἧς τοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. Ἐπὶ τούτου, φασίν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἔκαστος. Ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικήν, καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ, κατὰ μέσην τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηνε Θάλασσαν,¹ ἦν νῦν Ἐρεχθῆτα καλοῦσι. Μετὰ δὲ τούτον ἦκεν Ἀθηνᾶ, καὶ ἐφύτευσεν ἐλαίαν ἦν νῦν ἐν τῷ Πανδροσίῳ² δείκνυται. Γεροδένης δὲ ἔριδος ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς, κριτὰς ἔδωκε θεοὺς τοὺς δώδεκα. Καὶ τούτων δικαζόντων, ἡ χώρα τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος, διτὶ πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν. Ἀθηνᾶ μὲν οὖν ἀφ' ἔσυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας. Ποσειδῶν δέ, θυμῷ ὁργισ-

1. ἐλαύνω.—2. κλέπτω.—3. κτάομαι.

1. What is here called a sea, was properly a well, which contained salt water.—2. a chapel of the temple of Minerva on the Acropolis.

Θείς, τὸ Θριάσιον πεδίον ἐπέκλυσε καὶ τὴν Ἀττικὴν ὑφαλον ἐποίησεν.

§ 1. Apollod. L. III. 14. 1.

2. Ἡν παρὰ Θηβαίοις μάντις Τειρεσίας, Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς νήμφης, γενόμενος τυφλὸς τοὺς ὄφθαλμούς. Οὗ περὶ τῆς πηρώσεως καὶ μαντικῆς λόγοι λέγονται διάφοροι. Ἀλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τῶν Θεῶν φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἢ κρύπτειν ἡθελον, ἐμήνυεν· ἄλλοι δέ, ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι, ὅτι αὐτὴν γυμνὴν ἐν λουτρῷ εἶδε. Χαρικλοῦς δὲ δεομένης τὴν Θεόν, (ἥν δὲ προσφιλῆς τῇ Ἀθηνᾷ ἡ Χαρικλώ) ἀποκαταστῆσαι πάλιν τοὺς ὄφθαλμούς, μὴ δυναμένη τοῦτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς διακαθάρασα, πᾶσαν δρνίθων φωνὴν ἐποίησε συνιέναι, καὶ σκῆπτρον αὐτῷ ἐδωρήσατο, ὃ φέρων δόμοίως τοῖς βλέπουσιν ἐβάδιζεν.

§ 2. Apollod. L. III. 6, 7.

V. HERCULES.

1. Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα. Δεύτερον, ἐν Λέρνῃ πολυαύχενον ἔκτανεν ὕδραν.

Τὸ τρίτον αὐτὸν ἐπὶ τοῖς¹ Ερυμάνθιον ἔκτανε κάρδον. Χρυσόκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτα ἥγρευσε τέταρτον. Πέμπτον δ', δρνιθας Στυμφαλίδας ἐξεδίωξεν.

Ἐκτον, Ἀμαζονίδος κόμιπε ζωπτῆρα φαεινόν.

Ἐβδομον, Αὔγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.

Ὀγδοον, ἐκ Κρήτηθε πυρίπνοον ἥλασε² ταῦρον.

Εἴνατον, ἐξ Θρήκης Διομήδεος ἥγαγεν ἵππους.

Γηρυόνου, δέκατον, βόας ἥλασεν ἐξ Ερυθείης.

Ἐνδέκατον, κύνα Κέρβερον ἥγαγεν ἐξ Αἰδαο.³

Δωδέκατον δ', ἥνεγκεν ἐξ Ελλάδα χρύσεα μῆλα.

§ 1. Anal. Vet. Poet. T. II. p. 475.

2. Ἡρακλέα μυθολογοῦσιν ἐκ Αἰδος γενέσθαι. Οὗτος, ὁώμη σώματος πολὺ τῶν ἀπάντων διενέγκας, ἐπῆλθε τὴν οἰκουμένην, κολάζων μὲν τοὺς ἀδίκους,

1. that is, ἐπὶ τούτοις τοῖς διθλοῖς.—2. ἐκ Κρήτηθε, equivalent to ἐκ Κρήτης.—3. for ἄδον.

ἀναιρῶν δὲ τὰ τὴν χώραν ἀοίκητον ποιοῦντα θηρία· πᾶσι δ' ἀνθρώποις τὴν ἐλευθερίαν περιποιήσας, ἀγτητητος μὲν ἐγένετο καὶ ἄτρωτος, διὰ δὲ τὰς εὐεργεσίας ἀθανάτου τιμῆς ἔτυχε παρ' ἀνθρώποις.

§ 2. Diodor. Sic. V. 76.

3. Ἡρακλέος παιδὸς δόντος ὀκταμηνιαίου, δύο δράκοντας ὑπεριμεγέθεις Ἡρα ἐπὶ τὴν αὐτοῦ εὔνην ἐπεμψε, διαφθαρῆναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ἐπιβοωμένης δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφιτρύωνα, Ἡρακλῆς διαναστὰς ἀγχῶν ἐκατέραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρεν.—4. Εὐρυσθεὺς ἐπέταξε τῷ Ἡρακλεῖ τοῦ Νεμέου λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν. Τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτρωτον, ἐκ Τυφῶνος γεγεννημένον. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν λέοντα, καὶ εἰς τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος, τὸν λέοντα ἐτόξευσε πρῶτον. Ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον δόντα, τῷ ρόπαλῳ ἐδίωκε. Φυγόντος δὲ τοῦ λέοντος εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον αὐτοῦ, Ἡρακλῆς τὴν ἐτέραν ἀπωκοδόμησεν εἴσοδον, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ, καὶ περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ, κατέσχεν ἀγχῶν, ἔως ἐπνιξε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὄμων, ἐκόμιζεν εἰς Μυκήνας.—5. Ἐκτον ἐπέταξεν δοθλὸν αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας δρυιθας ἐκδιώξαι. Ἡν δὲ ἐν Στυμφάλῳ, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, πολλῇ συνηρεφής ὅλη. Εἰς ταύτην δρυεῖς συνέφυγον ἀπλετοι. Ἀμηχανοῦντος οὖν Ἡρακλέος, πῶς ἐκ τῆς ὅλης τὰς δρυιθας ἐκβάλῃ, χάλκεα κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηνᾶ, παρ' Ἡφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα υρούνων ἐπὶ τινος δρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου, τὰς δρυιθας ἐφόβει. Άι δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι, μετὰ δέους ἀνίπταντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

§ 3. Apollod. II. 4. 8. § 4. Ib. II. 5. 1. § 5. Ib. II. 5. 6.

6. Λιβύης ἐβάσιλεν παῖς Πωσειδῶνος, Ανταῖος, δος τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνήρει. Τούτῳ δὲ παλαίειν ἀναγκαζόμενος Ἡρακλῆς, ἀράμενος ἀμμασι μετέωρον ἀπέκτεινε· ωφαίοντα γαρ γῆς ἴσχυρότατον συνέβη γίγνεσθαι. Λιδ καὶ Γῆς τινες ἐφασαν τοῦτον

εῖναι παῖδα.—7. Μετὰ Λιβύην Ἡρακλῆς Αἴγυπτον διεξήει.⁴ Ταῦτης ἐβασίλευε Βούσιρις, Ποσειδῶνος παῖς. Οὗτος τοὺς ξένους ἔθυεν ἐπὶ βωμῷ Διός, κατά τι λόγιον. Ἐννέα γὰρ ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε. Θράσιος δὲ ἐλθὼν ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπιστήμην, ἔφη, τὴν ἀφορίαν παύσεσθαι, ἐὰν ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάξωσι κατ' ἔτος. Βούσιρις δὲ ἐκεῖνον πρῶτον σφάξας τὸν μάντιν, πάντας τοὺς κατιδυτας ξένους ἔσφαζε. Συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο· τὰ δὲ δεσμὰ διαρρήξας, τὸν τε Βούσιριν, καὶ τὸν ἐκεῖνον παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινεν.

§ 6, 7. Apollod. II. 5. 11.

8. Μεταστάντος δέ Ἡρακλέους εἰς θεόν, οἱ παῖδες αὐτοῦ, φυγόντες Εὔρυσθέα, ἥλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ καθεσθέντες⁵ ἐπὶ τὸν Ἐλέον βωμόν, ἡξίουν βοηθεῖσθαι. Εὔρυσθέως δὲ ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγοντος, καὶ πόλεμον ἀπειλοῦντος, οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐκδιδόντες αὐτοὺς πόλεμον πρὸς αὐτὸν ὑπέστησαν.⁶ Καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐτοῦ ἀπέκτειναν· αὐτὸν δὲ Εὔρυσθέα φεύγοντά ἐφ' ἄρματος κτείνει διώξας Ὑλλος, καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμών, Ἀλκμήνη δίδωσιν· ή δὲ κερκίσι τοὺς ὄφθαλμοὺς ἔξωρυξεν αὐτοῦ.

§ 8. Apollod. II. 8. 1.

VI. EXPEDITION OF THE ARGONAUTS.

1. Φρίξον, τὸν Ἀθάμαντος, μυθολογοῦσι, διὰ τὰς ἀπὸ τῆς μητριαῖς ἐπιβουλὰς ἀναλαβόντα τὴν ἀδελφὴν Ἐλλην, φυγεῖν ἐκ τῆς Ἐλλάδος. Περαιουμένων δὲ αὐτῶν¹ κατά τινα θεῶν πρόνοιαν ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ κριοῦ χρυσομάλλου, τὴν μὲν παρθένον ἀποπεσεῖν εἰς τὴν Θάλασσαν, ἥν ἀπ' ἐκείνης Ἐλλήσποντον ὄνομασθῆναι· τὸν δὲ Φρίξον εἰς τὸν Πόντον πορευθέντα κατενεχθῆναι² μὲν πρὸς τὴν Κολχίδα, καπά τέ τι λόγιον θύσαντα τὸν κριόν, ἀναθεῖναι τὸ δέρας

4. διέξειμι.—5. καθέξω.—6. for οἱ Ἀθηναῖοι τὸν ἔξεδοσαν, ἀλλὰ πόλεμον ὑπέστησαν.
1. αὐτῶν, Phrixus and Helle.—2. καταφέρω.

εἰς τὸ τοῦ Ἀρεος ιερόν. Μετὰ δὲ ταῦτα βασιλεύοντι τῆς Κολχίδος Αἴγητη χρησμὸν ἐκπεσεῖν, ὅτι τότε καταστρέψει τὸν βίον, ὅταν ξένοι καταπλεύσαντες τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἀπενέγκωσι. Διὰ δὴ ταῦτας τὰς αἰτίας, καὶ διὰ τὴν ίδιαν ώμοτηταν καταδεῖξαι θύειν τοὺς ξένους, ἵνα διαδοθείσης τῆς φήμης εἰς ἄπαντα τόπον περὶ τῆς Κόλχων ἀγριότητος, μηδεὶς τῶν ξένων ἐπιβῆναι τολμήσαι³ τῆς χώρας.

§ 1. Diod. Sic. IV. 47.

2. Τῷ Πελίᾳ, τῆς Ἰώλκου ἐν Θεσσαλίᾳ βασιλεῖ, ἐθέσπισεν ὁ Θεός, τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἡγνόει τὸν χρησμὸν· ὕστερον δὲ αὐτὸν ἔγνω.⁴ Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ Θαλάσσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἄλλους τε πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ, καὶ τὸν Ἰάσονα μετεπέμψατο. Οὐ δὲ πόθῳ γεωργίας ἐν τοῖς χωρίοις διατελῶν, ἐσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν. Διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἀναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἔτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ὥριθρῳ πέδιλον. Θεασάμενος δὲ Πελίας αὐτὸν, καὶ τὸν χρησμὸν συμβαλῶν, ἡρώτα προσελθὼν, τί ἀν ἐποίησεν ἔξουσίαν ἔχων,⁵ εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ πρόδος τινος φονευθήσεσθαι τῶν πολιτῶν; Οὐ δὲ ἔφη, τὸ χρυσόμαλλον δέρας προσέταττον ἀν⁶ φέρειν αὐτῷ. Τοῦτο Πελίας ἀκούσας, εὐθὺς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτὸν. Τοῦτο δὲ ἐν Κόλχοις ἦν, ἐν Ἀρεος δὲισι κρεμάμενον ἐκ δρυός, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος ἀϋπνου.—Ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων, Ἀργον παρεκάλεσε τὸν Φρίξον· κἀκεῖνος, Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης,⁷ πεντηκόντορον ναῦν κατεσκεύασε, τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργώ· κατὰ δὲ τὴν πρώραν ἐνήρμοσεν Ἀθηνᾶ φωνῇεν φηγοῦ· τῆς Λωδωνίδος ξύλον· ὡς δὲ ἡ ναῦς κατεσκευάσθη, χρωμένῳ⁸ ὁ Θεός⁹ πλεῖν ἐπέτρεψε, συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος.

§ 2. Apollod. I. 9. 16.

3. Here a distinction must be made between τολμέσαι and τολμῆσαι.—4. γιγνόσκω.—5. τί ἀν ἐποίουν, what he would do.—ἴξοντας ἐχών for εἰ ίξοντας ἐχών, suppose he had the power.—6. I would command.—7. by the advice of Minerva.—8. scil. Ἰάσων.—9. ὁ Θεός, the oracle.

3. Οὗτοι ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἀναχθέντες καταντῶσιν εἰς τὴν τῆς Θράκης Σαλμυδησσόν, ἐνθα ὥκει Φινεὺς μάντις, τὰς δψεις πεπηρωμένος. Τοῦτον οἱ μὲν Ἀγήνορος εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνος υἱόν· καὶ πηρωθῆναι φασὶν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ Θεῶν, δτι προύλεγε¹⁰ τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα, οἱ δέ, ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν Ἀργοναυτῶν, δτι, πεισθεὶς μητριᾶ,¹¹ τοὺς ιδίους ἐτύφλωσε παῖδας. "Επεμψαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ Θεοί. Πτερωταὶ δὲ ἡσαν αὗται, καὶ ἐπειδὴ τῷ Φινεῖ παρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καθιπτάμεναι, τὰ μὲν πλείονα ἀνήρπαζον, δλίγα δὲ δσα¹² ὀσμῆς ἀνάπλεα κατέλειπον, ὥστε μὴ δίνασθαι προσενέγκασθαι.¹³ Βουλομένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν, ὑποθήσεσθαι τὸν πλοῦν ἔφη, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων. Ἀρπυῖαι δὲ ἔξαιφνης σὺν βοῇ καταπᾶσαι¹⁴ τὴν τροφὴν ἥρπαζον. Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέους παῖδες, Ζήτης καὶ Κάλατς, δντες πτερωτοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη, δι' ἀέρος ἐδίωκον. Ἡν δὲ ταῖς Ἀρπυίαις χρεὼν τεθνάναι ὑπὸ τῶν Βορέους παίδων· τοῖς δὲ Βορέους παισί, τότε τελευτήσειν, δτε ἀν διώκοντες μὴ καταλάβωσι.¹⁵ Διωκομένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν, ἡ μὲν εἰς ποταμὸν τινα ἐμπίπτει, ἡ δὲ ἐτέρα μέχρις Ἐχινάδων ἥλθε νήσων, αἱ νῦν ἀπ' ἐκείνης Στροφάδες καλοῦνται· ἐστράφη γάρ, ὡς ἥλθεν ἐπὶ ταίτας, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἥρόνα, ὑπὸ καμάτου πίπτει σὺν τῷ διώκοντι. Ἀπολλώνιος¹⁶ δὲ ἔως Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς διωχθῆναι, καὶ μηδὲν παθεῖν, δούσας¹⁷ δρον, τὸν Φινέα μηκέτι ἀδικήσειν.

§ 3. Apollod. I. 9. 21.

4. Ἀπαλλαγεὶς δὲ τῶν Ἀρπυιῶν Φινεύς, ἐμήνυσε τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις, καὶ περὶ τῶν Συμπληγάδων ὑπέθετο πετρῶν τῶν κατὰ τὴν τοῦ Πόντου εἴσοδον.

10. προλεγε.—11. his second spouse Idea, who is here called μητριᾶ in relation to his children of the first marriage.—12. δνα δνάπλα, so much that it was full, i. e. quite full.—13. προσφέρω.—14. καθιπτάσαι.—15. scil. τὸ διώκειν.—δτε δν for δναν.—16. the author of an epic poem on the expedition of the Argonauts.—17. διδωμι.

¹ Ήσαν δὲ ύπερομεγέθεις αὗται, συγκρουόμεναι δὲ ἀλλήλαις, ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας, τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. ² Εφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ἀπ' αὐτῶν διμήχλη, πολὺς δὲ πάταγος· ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς δι' αὐτῶν ἐλθεῖν. Εἰπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν, καὶ ταύτην ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν καταφρονοῦντας· ἐὰν δὲ ἀπολομένην, μὴ πλεῖν βιάζεσθαι. Ταῦτα ἀνήγοντο ἀκούσαντες, καὶ, ὡς πλησίον ἥσαν τῶν πετρῶν, ἀφιᾶσιν ἐκ τῆς πρῷρας πελειάδα· τῆς δὲ ἱπταμένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἡ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπεθέρισεν. ³ Αναχωρούντας οὖν ἐπιτηρήσακτες τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας ἐντόνου, συλλαβούμενης ⁴ Ἡρας, διῆλθον, τὰ ἄκρα¹⁸ τῶν ἀφλάστων τῆς νηὸς περικοπείσης. Αἱ μὲν οὖν Συμπληγάδες ἔκτοτε ἐστησαν· χρεών γὰρ ἦν αὐταῖς, νηὸς περαιωθείσης, στῆναι παντελῶς.

§ 4. Apollod. I. 9. 22.

5. Οἱ δὲ ⁵ Αργοναῦται παραπλεύσαντες Θερμώδοντα καὶ Καύκασον, ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἥλθον. Οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστι γῆς. Καθορμασθείσης δὲ τῆς νηὸς, ἵκε πρὸς Αἴγτην ⁶ Ιάσων, καὶ τὰ ἐπιταγέντα¹⁹ ὑπὸ Πελίου λέγων, παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ· ὃ δὲ δῶσειν ὑπέσχετο,²⁰ ἐὰν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταζεύξῃ· ἥσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῷ οὗτοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον ⁷ Ἡφαίστου, οἱ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομάτων ἐφύσων. Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπετάσσετο σπείρειν²¹ δράκοντος ὄδόντας· εἶχε γὰρ λαβών παρ' ⁸ Αθηνᾶς τοὺς ἡμίσεις ὄν²² Κάδμος ἐσπειρεν ἐν Θήραις.

§ 5. Apollod. I. 9. 23.

6. ⁹ Αποροῦντος δὲ τοῦ ¹⁰ Ιάσονος, πῶς ἀν δύναιτο τοὺς ταύρους καταζεύξαι, Μήδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἴσχει·

18. for τῶν ἄκρων περικοπέντων.—19. ἐπετάττω.—20. the construction is: ἐπετάσσετο αὐτῷ ζεύξαντι τούρους (when he had yoked them) σπείρειν δόδόντας δράκοντος.—22. εἷχε λαβών, a more definite expression than εἰληφε.—ἄν for τούτων οὖς. When the noun, either in the genitive or dative, to which the relative refers, is without a demonstrative, as οὗτος or ἐκεῖνος, the relative, otherwise in the accusative, is put in the same case with the noun by Attraction.

ἥν δὲ αὐτῇ θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας τῆς Ὄκεανοῦ, φαρμακίς. Δεδοικυῖα δέ, μή πρὸς τῶν ταύρων διαφθαρῆ, κρύψα τοῦ πατρὸς συνεργήσειν αὐτῷ πρὸς τὴν κατάζευξιν τῶν ταύρων ἐπηγγείλατο, καὶ τὸ δέρας ἐγχειριεῖν,²³ ἐὰν ὀμόση αὐτὴν ἔξειν γυναικα, καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλουν ἀγάγηται. Ὁμόσαντος δὲ Ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν, ὡς καταζευγνύναι μέλλοντα²⁴ τοὺς ταύρους ἐκέλευσε χρῆσαι τὴν τε ἀσπίδα, καὶ τὸ δόρυ, καὶ τὸ σῶμα· τούτῳ γὰρ χρισθέντα, ἔφη, πρὸς μίαν ἡμέραν μήτε ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθῆσθαι, μήτε ὑπὸ σιδῆρου. Ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ, σπειρομένων τῶν ὁδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδίνεσθαι ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμένους, οὓς ἐπειδὴν ἀθρόους θεάσηται, ἐκέλευσε βάλλειν εἰς μέσον λίθους ἀποθεν· ὅταν δὲ ὑπερ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε κτείνειν αὐτούς.

§ 6. Apollod. I. 9. 23.

7. Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας, καὶ χρισάμενος²⁵ τῷ φαρμάκῳ, παραγενόμενος εἰς τὸ τοῦ νεώ ἀλσος, ἐμάστευσε τοὺς ταύρους, καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὁρμήσαντας αὐτοὺς κατέζευξε. Σπείροντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὁδόντας, ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἐνοπλοι· ὁ δέ, ὃν πλείονας ἐώρα,²⁶ βάλλων ἐξ ἀφανοῦς λίθους πρὸς αὐτοὺς, μαχομένους πρὸς ἀλλήλους²⁷ πρόσιων, ἀνήρει. Κατεζευγμένων δὲ τῶν ταύρων, οὐκ ἐδίδου τὸ δέρας Αἰήτης· ἐβούλετο δὲ τὴν τε Ἀργώ καταφλέξαι, καὶ κτεῖναι τοὺς ἐμπλέοντας. Φθάσασα δὲ Μήδεια, τὸν Ἰάσονα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγε, καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσονος ἔχουσα τὸ δέρας ἐπὶ τὴν Ἀργώ παρεγένετο. Συνείπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψυρτος. Οἱ δὲ νυκτὸς μετὰ τούτων ἀνήκθησαν.

§ 7. Apollod. I. 9. 23.

8. Πελίας δέ, ἀπογνοὺς²⁸ τὴν ὑποστροφὴν τῶν Ἀργοναυτῶν, Αἴσονα, τὸν Ἰάσονος πατέρα, κτεῖναι ἥθε-

23. the Attic future inf. of ἡγχειρίζω.—24. καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν μέλλοντα καταζευγνύναι τὺς ταύρους, τούτῳ χρῖσαι, &c.—25. χρῖσαι, to anoint any thing, χρίσασθαι, to anoint one's self.—26. imperf. ind. of ὄρω, Attic for ὄρα.—27. They were quarrelling about the stones, not knowing whence they came.—28. ἀνγιγνώσκω.

λεν· ὁ δέ, αἰτησάμενος ἔαυτὸν ἀνελεῖν, θυσίαν ἐπιτελῶν, ἀδεῶς ταΐρου αἴμα σπασάμενος ἀπέθανεν. Ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ, ἐπαρασαμένη Πελίᾳ, νήπιον ἀπολιποῦσα παῖδα Πρόβραχον, ἔαυτὴν ἀνήρτησε· Πελίας δὲ καὶ τὸν καταλειφθέντα παῖδα ἀπέκτεινεν αὐτῆς. Ὁ δὲ Ἰάσων κατελθὼν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε· περὶ δὲ ἡδικήθη²⁹ μετελθεῖν ἐθέλων, καιρὸν ἔξεδέχετο. Καὶ τότε μὲν ἐς Ἰσθμὸν μετὰ τῶν ἀριστέων πλεύσας ἀνέθηκε τὴν ναῦν Ποσειδῶνι· αὐθίς δὲ Μίδειαν παρακαλεῖ ζητεῖν, ὅπως Πελίας αὐτῷ δίκας ὑποσχῇ.³⁰ Ἡ δὲ εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πελίου παρελθοῦσα πείθει τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, τὸν πατέρα κρεουργῆσαι καὶ καθεψῆσαι, διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελλομένη ποιήσειν νέον· καί, τοῦ πιστεῦσαι χάριν, κριὸν μελίσσασα καὶ καθεψήσασα ἐποίησεν ἄρνα. Άι δὲ πιστεύσασαι, τὸν πατέρα κρεουργοῦσι καὶ καθεψοῦσιν. Ἀκαστος δὲ μετὰ τῶν τὴν Ιωλκὸν οἰκούντων τὸν πατέρα θάπτει, τὸν δὲ Ἰάσονα μετὰ τῆς Μηδείας τῆς Ιωλκοῦ ἐκβάλλει.

§ 8. Apollod. I. 9. 27.

VII. MISCELLANEOUS FABLES.

1. Ὁρφεὺς, Καλλιόπης Μούσης καὶ Οἰάγρου νίδις, ἄδων ἔκινει λίθους τε καὶ δένδρα. Ἀποθανούσης δὲ Εύρυδίκης, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηχθείσης¹ ὑπὸ δφεως, κατῆλθεν εἰς ἄδου,² καὶ Πλούτωνα ἐπεισεν ἀναπέμψαι αὐτήν. Ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσειν, ἀν μὴ πορευόμενος Ὁρφεὺς ἐπιστραφῇ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραγενέσθαι. Ὁ δὲ ἀπιστῶν ἐπιστραφεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναικα· ἦ δὲ πάλιν ὑπέστρεψεν.

§ 1. Apollod. I. 3. 2.

2. Πόλλοὶ τῶν ποιητῶν φασί, Φαέθοντα τὸν Ἡλίου μὲν νίδιν, παῖδα δὲ τὴν ἡλικίαν δυτα, πεῖσαι τὸν πατέρα, μίαν ἡμέραν παραχωρῆσαι τοῦ τεθρίππου. Συγχωρηθέντος δὲ αὐτῷ τούτου, τὸν μὲν Φαέθοντα ἐλαύνοντα τὸ τέθριππον, μὴ δύνασθαι κρατεῖν τῶν ἥνιῶν,

29. that is, περὶ τῶν δόκημάτων, δὲ ἡδικήθη ἵνα τοῦ Πελίου.—30. ἑποσχω.

1. δάκρυα.—2. scil. δύμα.

τοὺς δὲ ἵππους καταφρονήσαντας τοῦ παιδὸς ἔξενεχθῆναι³ τοῦ συνήθους δρόμου· καὶ τὸ μὲν πρῶτον⁴ κατὰ τὸν οὐρανὸν πλατωμένους ἐκπυρῶσι τοῦτον, καὶ ποιῆσαι τὸν νῦν γαλαξίαν καλούμενον κύκλον· μετὰ δὲ ταῦτα, πολλὴν τῆς οἰκουμένης κατακαίειν χώραν. Λιὸν καὶ τὸν λίαν ἀγανακτήσαντα ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις, κεραυνῶσαι μὲν τὸν Φαέθοντα, ἀποκαταστῆσαι δὲ τὸν⁵ Ήλιον ἐπὶ τὴν συνήθη πόρειαν. Τοῦ δὲ Φαέθοντος πεσόντος πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ νῦν Πάδου καλουμένου ποταμοῦ, τὸ δὲ παλαιὸν⁶ Ἡριδανοῦ προσαγορευομένου, θρηνῆσαι μὲν τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ τὴν τελευτὴν, διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς λύπης μετασχηματισθῆναι τὴν φύσιν, γενομένας αἰγείδους. Ταύτας δὲ κατ’ ἐνιαύτῳν κατὰ τὴν αὐτὴν ὡραν δάκρυνον ἀφίεναι, καὶ τοῦτο πηγνύμενον ἀποτελεῖν τὸ καλούμενον ἥλεκτρον.

§ 2. Diodor. Sic. V. 23.

3. Προμηθεὺς, Ἰαπετοῦ καὶ Ἀσίας υἱὸς, ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἄνθρωπους πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρᾳ λιός, ἐν νάρθηι⁷ κρύψας. Ὡς δὲ ἥσθετο⁸ Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τῷ Καυκάσῳ δρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι. Τοῦτο δὲ Σκυθικὸν δρος ἐστίν. Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν διετέλεσε. Καθ’ ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐφιπτάμενος, τὸ ἥπαρ αὐτοῦ ἐνέμετο, αὐξανόμενον διὰ τυκτός. Καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος⁹ δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ἔλυσεν.

§ 3. Apollod. I. 7. 1.

4. Προμηθέως δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γαμεῖ Πύρραν, τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν ἐπλασαν οἱ θεοὶ πρωτην γυναικα. Ἐπεὶ δέ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν γένος ἥθελησεν, ὑποθεμένον Προμηθέως, Δευκαλίων τεκτηνάμενος λάρυνα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη. Ζεὺς δὲ πολὺν ὑετὸν

3. ἐκφέρω.—4. Sometimes the article τοῦ, with whatever it is attached to, becomes adverbial.—5. νάρθηξ, *ferula*, a reed with a spongy pith, which was used for tinder. In such a reed Prometheus stole the fire from heaven.—6. αἰθροῦσαι.—7. κλέπτω.

ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἐλλάδος πατέκλυσεν· ὃστε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπους, ὅλιγων χωρίς, οἵ συνέψυγον εἰς τὰ πλησίον⁸ ὑψηλὰ ὅρη. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας ἵσας,⁹ τῷ Παρνασσῷ προσίσχει, κάκεī τῶν ὅμβρων παῦλαν λαβόντων, ἐκβάς ἔθυσε Διὶ Φυξίῳ. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἐρμῆν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὁ τι βούλεται· ὁ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καί, Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς αἴρων ἔβαλε λίθους, καὶ οὓς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων, ἀνδρες ἐγένοντο· οὓς δὲ Πύρρα, γυναῖκες. "Οθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν¹⁰ ἀπὸ τοῦ λᾶς, ὁ λίθος.

§ Apollod. I. 7. 2.

5. Σαλμωνεὺς διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη. Ἔλεγε γὰρ ἔαυτὸν εἶναι Δία, καὶ τὰς ἐκείνου ἀφελόμενος θυσίας, ἔαυτῷ προσέτασσε θύειν· καὶ βύρσας μὲν ἔξηραμμένας¹¹ ἐξ ἀριστος μετὰ λεβήτων χαλκῶν σύρων, ἔλεγε βροντᾶν· βάλλων δὲ εἰς οὐρανὸν αἰθομένας λαμπάδας, ἔλεγεν ἀστράπτειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τὴν κτισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πόλιν καὶ τοὺς οἰκήτορας ἥφαντις πάντας.

§ 5. Apollod. I. 9. 7.

6. Βῆλος ὁ Αἰγύπτου βασιλεὺς, παῖδας εἶχε διδύμους Αἰγυπτον καὶ Λαναόν. Αἰγύπτῳ μὲν ἐγένοντο παῖδες πεντήκοντα, θυγατέρες δὲ Λαναῷ πεντήκοντα. Στασιασάντων δὲ αὐτῶν πρὸς ἄλλήλους περὶ τῆς ἀρχῆς ὕστερον, Λαναὸς τοὺς Αἰγύπτου παῖδας δεδοικώς, ὑποθεμένης Ἀθηνᾶς αὐτῷ, ναῦν κατεσκεύασε πεντηκόντορον, καὶ τὰς θυγατέρας ἐνθέμενος ἐψυγεν εἰς Ἀργος. Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες καὶ αὐτοὶ¹² εἰς Ἀργος ἐλθόντες, παρεκάλουν τὸν Λαγαθὸν, τῆς τε ἔχθρας πάνσασθαι, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ γαμεῖν ἥξιον. Λαναὸς δέ, ἀμα μὲν ἀπιστῶν αὐτῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἀμα δὲ καὶ μηδικακῶν περὶ τῆς φυγῆς, ὡμολόγει τοὺς

8. scil. ὅτα. The adverb is converted into an adjective by being joined with the article.—9. as many, τοσάντας.—10. οἱ οὗτοις γεγενέναις, scil.—11. ξηράνω.—12. likewise.

γάμους, καὶ διεκλήρουν τὰς πόρας. Ὡς δὲ ἐκληρώσαντο τοὺς γάμους, ἐστιάσας ἐγχειρίδια δίδωσι ταῖς θυγατράσιν· αἱ δὲ κοιμωμένους τὸν νυμφίους ἀπέκτειναν, πλὴν Ὑπερομήστρας. Αὗτη δὲ Λυγκέα διέσωσε· διὸ καθείρξας αὐτὴν Δαναὸς ἐφρούρει. Αἱ δὲ ἄλλαι τῶν Δαναοῦ θυγατέρων τὰς μὲν κεφαλὰς τῶν νυμφίων ἐν τῇ Λέρνῃ κατώρυξαν, τὰ δὲ σωματα πρὸ τῆς πόλεως ἐκήδευσαν. Καὶ αὐτὰς ἐκάθηραν Ἀθηνᾶς τε καὶ Ἐρμῆς, Λιὸς κελεύσαντος. Δαναὸς δὲ ὑστερον Ὑπερομήστραν Λυγκεῖ συνώκισε· τὰς δὲ λοιπὰς θυγατέρας εἰς γυμνικὸν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν.¹³

§ 6. Apollod. II. 1. 4.

7. Μίνως θαλασσοκρατῶν ἐπολέμησε στόλῳ τὰς Ἀθήνας, καὶ Μέγαρα εἶλε, Νίσου βασιλεύοντος, τοῦ Πανδίονος. Ἀπέθανε δὲ ὁ Νίσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν. Ἐχοντι γὰρ αὐτῷ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα, (ἥς ἀφαιρεθείσης αὐτὸν μοῖρα ἦν τελευτᾶν) ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Σκύλλα, ἐρασθεῖσα Μίνωος, ἔξειλε τὴν τρίχα κοιμωμένῳ. Μίνως δέ, Μεγάρων κρατήσας ἀπέπλευσε, καὶ τὴν Σκύλλαν, τῆς πρύμνης τῶν ποδῶν ἐκδήσας, ὑποβρύχιον ἐποίησεν.

§ 7. Apollod. III. 15. 8.

8. Σφίγγα μυθολογοῦσι, θηρίον δίμορφον, παραγενομένην εἰς τὰς Θήβας, αἴνιγμα προτιθέναι τῷ δυναμένῳ λῦσαι, καὶ πολλοὺς ὑπ' αὐτῆς δι' ἀπορίαν ἀναιρεῖσθαι. Ἡν δὲ τὸ προτεθὲν ὑπὸ τῆς Σφιγγός· τί ἐστι τὸ αὐτὸν¹⁴ δίπουν, τρίπουν, καὶ τετράπουν·

ἀλλ' ὅπόταν βαίνῃ πλείστοισι πόδεσσι,

ἐνθα¹⁵ μένος γυνῖοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ. Ἀπορουμένων δὲ τῶν ἄλλων, ὁ Οἰδίπους ἀπεφήνατο, ἀνθρώπον εἶναι τὸ προβληθέν¹⁶ νήπιον μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπάρχοντα, τετράπουν εἶναι· αὐξήσαντα δέ, δίπουν· γηράσαντα δέ, τρίπουν, βακτηρίᾳ χρώμενον διὰ τὴν ἀσθένειαν. Ἐνταῦθα τὴν μὲν Σφίγγα ἔσυτὴν κατακρημνίσαι, τὸν δὲ Οἰδίπουν γῆμαι τὴν ἀγνοούμενην

13. Danaus appointed games, at which his daughters were assigned to the victors as prizes.—14. What creature, the same, is two-footed, &c.—15. for τέτην. —16. προβάλλω.

ὑφ' ἑαυτοῦ μητέρα,¹⁷ τῷ λίσαντι¹⁸ ἔπαθλον προτιθε-
μένην.

§ 8. Diodor. IV. 64.

9. Ἐλένη, Λήδας καὶ Τυνδάρεω θυγάτηρ, ὡς δὲ
ἄλλοι λέγουσι, Λιδός, κάλλει ἦν διαπρεπής. Παρεγένον-
το δὲ εἰς Σπάρτην ἐπὶ τὸν αὐτῆς γάμον πολλοὶ τῶν
βασιλευόντων Ἑλλάδος. Τούτων ὁρῶν τὸ πλῆθος Τυ-
νδάρεως, ἐδεδοίκει¹⁹ μή, κριθέντος ἐνός, στασιάσωσιν
οἱ λοιποί, ἐξօρκίζει τοὺς μηνστῆρας βοηθήσειν, ἐὰν δὲ
προκριθεῖς νυμφίος ὑπὸ ἄλλου τινὸς ἀδικῆται περὶ
τὸν γάμον, καὶ αἴρεται τὸν Μενέλαον νυμφίον, καὶ
τὴν βασιλείαν τῆς Σπάρτης αὐτῷ παραδίδωσιν. ,

§ 9. Apollod. III. 10. 8.

10. Ἡ Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος ἐγένησε, τὸν Ἀχιλ-
λέα. Ἀθάνατον δὲ θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύψα
Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυψοῦσα²⁰ τῆς υκτός, ἔφειρεν
δὲ ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῷον.²¹ μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν
ἀμβροσία. | Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας, καὶ ἀσπαίροντα
τὸν παῖδα ἴδων ἐπὶ τοῦ πυρός, ἐβόησε· καὶ Θέτις, κω-
λυθεῖσα τὴν προσαίρεσιν τελειώσαι, νήπιον τὸν παῖδα
ἀπολιποῦσα, πρὸς Νηρεΐδας ὥχετο. Κομίζει δὲ τὸν
παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεύς. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν
ἔτρεφε σπλάγχνοις λεόντων καὶ συῶν ἀγρίων καὶ ἄρκ-
των μυελοῖς.

§ 10. Apollod. III. 13. 6.

11. Αἰακός, ὁ Λιδός ἔκγονος, τοσοῦτον διήνεγκεν,²²
ὅστε γενομένων αὐχμῶν ἐν τοῖς Ἑλλησι, καὶ πολλῶν
ἀνθρώπων διαφθαρέντων, ἐπειδὴ τὸ μέγεθος τῆς συμ-
φορᾶς ὑπερέβαλεν, ἥλθον οἱ προεστῶτες τῶν πόλεων
ἴκετεύοντες αὐτὸν, νομίζοντες διὰ τῆς εὐγενείας καὶ
τῆς εὐσεβείας τῆς ἐκείνου τάχιστ' ἀν εύρεσθαι, παρὰ
τῶν θεῶν τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγήν. Σωθέν-
τες δὲ καὶ τυχόντες ἀπάντων ὃν ἐδεήθησαν, ἵερὸν ἐν
Αἰγίνῃ κατεστήσαντο κοινὸν τῶν Ἑλλήνων,²³ οὗπερ

17. Jocasta, the spouse of Laius.—18. τῷ λόσαντι, to him who should solve the riddle.—19. δέδυκα, has the power of a present, and ἰδεοίκειν, that of an imperfect.—20. ἐγκρότω.—21. that is, τὸ θνητὸν αὐτὸν μέρος, τὸ ἀπὸ τοῦ πατρός.—22. διαφέρω.—23. In the name of all the Greeks.

ἐκεῖνος ἐποιήσατο τὴν εὐχήν. Καὶ κατ' ἐκεῖνον μὲν τὸν χρόνον ἔως ἦν μετ' ἀνθρώπων, μετὰ καλλίστης δόξης ὅν διετέλεσεν· ἐπειδὴ δὲ μετήλλαξε τὸν βίον, λέγεται παρὰ *Πλούτωνι* καὶ *Κόρη²⁴* τιμάς μεγίστας ἔχων παρεδρεύειν ἐκείνοις.—Τούτου δὲ παῖδες ἦσαν *Τελαμῶν* καὶ *Πηλεύς*. ²⁵ Ων ὁ μὲν ἑτερος μεθ' *Ηρακλέους* ἐπὶ *Λαομέδοντα* στρατευσάμενος, τῶν ἀριστείων²⁶ ἔτυχε· *Πηλεὺς* δὲ ἐν τῇ μάχῃ τῇ²⁷ πρὸς *Κενταύρους* ἀριστεύσας, καὶ κατὰ πολλοὺς ἄλλους κινδύνους εὔδοκιμήσας, Θέτιδι, τῇ *Νηρέως*, θυητὸς ὅν ἀθανάτῳ, συνώκησε· καὶ μόνου τούτου φάσι τῶν προγεγενημένων ὑπὸ θεῶν ἐν τοῖς γάμοις ὑμέναιον ἀσθῆναι.²⁸ Τούτοιν δ' ἐκατέροιν, *Τελαμῶνος* μὲν *Αἴας* καὶ *Τεῦχρος* ἐγεννήθη, *Πηλέως* δ' *Αχιλλεύς*. Οἱ²⁹ μέγιστον καὶ σαφέστατον ἔλεγχον ἔδοσαν τῆς αὐτῶν ἀρετῆς. Οὐ γάρ ἐν ταῖς αὐτῶν πόλεσιν ἐπρώτευσαν μόνον, οὐδὲ ἐν τοῖς τόποις, ἐν οἷς κατώκουν· ἀλλὰ στρατείας τοῖς *Ἐλλησιν* ἐπὶ τοὺς *Βαρβάρους* γενομένης, καὶ πολλῶν μὲν ἐκατέρωθεν³⁰ ἀθροισθέντων, οὐδενὸς δὲ τῶν ὀνομαστῶν ἀπολειφθέντος, ἐν τούτοις τοῖς κινδύνοις *Αχιλλεύς* μὲν ἀπάντων διήνεγκεν, *Αἴας* δὲ μετ' ἐκεῖνον ἡρίστευσε. *Τεῦχρος* δὲ τῆς τε τούτων συγγενείας ἄξιος, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς χείρων γενόμενος, ἐπειδὴ *Τροίαν* συνεξείλεν,³¹ ἀφικόμενος εἰς *Κύπρον* *Σαλαμῖνα* κατώκισεν.

§ 11. Isocrat. Laud. Euag. c. 5. 7.

12. Θησέus, ὁ *Αἰγέως*, *Λαπίθαις* σύμμαχος γενόμενος, καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ *Κενταύρους* τοὺς διφυεῖς, οἱ καὶ τάχει καὶ όβωμη καὶ τόλμη διέφερον, τούτους μάχῃ νικήσας, εὐθὺς μὲν τὴν ὑβριν αὐτῶν ἐπαυσεν, οὐ πολλῷ δ' ὕστερον τὸ γένος³² ἐξ ἀνθρώπων ἥφαντεν. Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους οἱ *Αθηναῖοι* τῷ *Μινωταύρῳ*, τῷ ἐν *Κρήτῃ* τραφέντι, δασμὸν ἀπέστειλαν δις ἐπτὰ παῖδας, οὓς ἴδων³³ ἀγομένους,

24. that is, τῇ *Περσέφονῃ*.—25. namely, Hesione, the daughter of Laomedon.—26. When the qualification of the substantive comes after, the article is usually repeated for emphasis, or clearness.—27. *ἡδω*.—28. *οἱ* (for *οἱ τοι*) stands as *qui* in the beginning of a clause, instead of a demonstrative pronoun.—29. on the side, both of the Greeks and Barbarians.—30. *συνεξαιρέω*.—31. scil. τῶν *Κενταύρων*.—32. *οὐδὲ* *ἰδών*, for *ὡς* *οὐδὲ τοῦτον*.

οῦτως ἡγανάκτησεν, ὃσθ' ἡγήσατο, κρείττον εἶναι τεθνάραι, ἢ ζῆν αἰσχρῶς, ἄρχων τῆς πόλεως τῆς οὐτως οἰκτρὸν τοῖς ἔχθροῖς φύρον ὑποτελεῖν ἡναγκασμένης. Σύμπλους δὲ γενόμενος, καὶ κρατήσας τῆς φύσεως³³ ἐξ ἀνδρὸς καὶ ταύρου μεμιγμένης, τοὺς μὲν παῖδας τοῖς γονεῦσιν ἀπέδωκε, τὴν δὲ πατρίδα οὗτως δεινοῦ προστάγματος ἡλευθέρωσεν.

§ 12. Isocrat. Encom. Helen. c. 13.

X. MYTHOLOGICAL DIALOGUES.

I. JUPITER AND MERCURY.

(Lucian. Deor. Dial. III.)

Ζεύς. Τὴν τοῦ Ἰνάχου παῖδα οἴσθα, τὴν καλὴν, ὡς Ἐρμῆ; Ἐρμ. Ναί, τὴν Ἰώ λέγεις. **Ζ.** Οὐκέτι παῖς ἐκείνη ἔστιν, ἀλλὰ δάμαλις. **Ἐ.** Τεράστιον τοῦτο· τῷ¹ τρόπῳ δ' ἐνηλλάγη; **Ζ.** Ζηλοτυπήσασα ἡ "Ηρα μετέβαλεν αὐτήν· ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι δεινὸν ἐπιμεμηχάνηται² τῇ κακοδαίμονι· βουκόλον τινὰ πολυόμματον" Αργον τούνομα ἐπέστησεν, δις νέμει τὴν δάμαλιν, ἀνπνος ὅν. **Ἐ.** Τί οὖν ἡμᾶς χρὴ ποιεῖν; **Ζ.** Καταπτόμενος³ ἐς τὴν Νεμέαν (ἐκεῖ δέ που ὁ "Αργος βουκόλεῖ") ἐκεῖνον μὲν ἀπόκτεινον, τὴν δὲ Ἰώ διὰ τοῦ πελάγους ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀπαγαγών, "Ισιν ποίησον. Καὶ τολοιπόδν⁴ ἔστω θεδὸς τοῖς ἐκεῖ,⁵ καὶ τὸν Νεῖλον ἀναγέτω,⁶ καὶ τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμπέτω, καὶ σωζέτω τοὺς πλέοντας.

II. VULCAN AND JUPITER.

(Lucian. D. D. VIII.)

Ἡφ. Τί με, ὡς Ζεῦ, δεῖ ποιεῖν; ἥκω¹ γάρ, ὡς ἐκέλευσας, ἔχων τὸν πέλεκυν ὀξύτατον,² εἰ καὶ λίθους

33. φύσις signifies here *a creature, a monster.*

1. ῥῶ, Attic for τίνι.—2. ἐπιμεμηχάνηται, from ἐπιμηχανάμαται.—3. καθίπταμαι.—4. used adverbially, μέρος τοῦ χρόνον being understood.—5. that is, τοῖς Αἴγυπτοῖς.—6. διαβάινειν ποιεῖτω, they ascribe to Isis the overflowing of the Nile which fertilizes Egypt.

1. ἥκω, *I have come.*—2. that is, σὺν τῷ πελέκει καὶ τοντῷ ὀξυτάτῳ;—ὅξιτατος to be rendered ἄλις ὀξὺν ὄντα, sharp enough were it even necessary, &c.

δέοι μᾶς πληγῆ διατεμεῖν. Z. Εὖγε, ὁ "Ηφαιστε.
 Ἀλλὰ δίελε³ μου τὴν κεφαλὴν εἰς δύο κατενεγκῶν. "Ηφ.
 Πειρᾶ μου, εἰ μέμηνα; Πρόσταττε δ' οὖν τάληθες,
 δπερ θέλεις σοι γενέσθαι. Z. Διαιρεθῆναι μοι τὸ κρα-
 νίον· εἰ δὲ ἀπειθήσεις, οὐ νῦν πρῶτον ὀργιζομένου
 πειράσῃ μου· ἀλλὰ χρῆ καθικνεῖσθαι παντὶ τῷ θυμῷ,
 μηδὲ μελλειν· ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ τῶν ὡδύνων, αἱ μοι
 τὸν ἐγκέφαλον ἀναστρέψουσιν. "Ηφ. "Ορα, ὁ Ζεῦ,
 μὴ κακόν τι ποιήσωμεν· δξὺς γὰρ ὁ πέλεκυς ἔρτι, καὶ
 οὐκ ἀναιμωτί, οὔτε κατὰ τὴν Εἰλείθυιαν μαιώσεται σε
 Z. Κατένεγκε μόνον, ὁ "Ηφαιστε, θαρρῶν· οἶδα γὰρ
 ἔγὼ τὸ συμφέρον. "Ηφ. "Ακαν μέν, κατβίσω δέ· τί⁴
 γὰρ χρῆ ποιεῖν, σοῦ κελεύοντος;—Τί τοῦτο; κόρη
 ἔνοπλος;—μέγα, ὁ Ζεῦ, κακὸν εἶχες ἐν τῇ κεφαλῇ·
 εἰκότως γοῦν δξύθυμος ἥσθα, τηλικαύτην ὑπὸ τῇ
 μήνιγγι παρθένον ζωογονῶν, καὶ ταῦτα ἔνοπλον· η
 που στρατόπεδον, οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεις ἔχων· η δὲ
 πηδᾶ, καὶ πυρῷχίζει, καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει, καὶ τὸ
 δόρυ πάλλει, καὶ ἐνθουσιᾷ· καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ
 πάνυ καὶ ἀκμαία γεγένηται ἥδη ἐν βραχεῖ· γλαυκῶπις
 μέν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦτο η κόρυς.⁵ "Ωστε, ὁ Ζεῦ,
 μαίωτρά μοι ἀπόδος ἐγγυήσας ἥδη αὐτήν. Z. Ἄδυ-
 νατα αἴτεις, ὁ "Ηφαιστε· παρθένος γὰρ ἀεὶ θέλει μέ-
 νειν. "Εγὼ γοῦν, τό γε ἐπ' ἐμοὶ, οὐδὲν ἀντιλέγω.
 "Ηφ. Τοῦτ' ἐβούλομην· ἐμοὶ λεγῆσει τὰ λωιπά·
 καὶ ἥδη συναρπάσω αὐτήν. Z. Εἴ σοι ὄφδιον, οὐτω
 ποίει· πλὴν οἶδα, δτι ἀδυνάτων ἔρᾶς.

III. JUPITER, ESCULAPIUS, HERCULES.

(Lucian. D. D. XIII.)

Z. Παύσασθε, ὁ 'Ασκληπιὲ καὶ 'Ηράκλεις, ἐρίζον-
 τες πρὸς ἀλλήλους ὅσπερ ἄνθρωποι. 'Απρεπῆ γὰρ
 ταῦτα καὶ ἀλλότρια τοῦ συμποσίου τῶν θεῶν. 'Ηρ.
 'Αλλὰ ἐθέλεις, ὁ Ζεῦ, τούτον¹ τὸν φαρμακέα προκα-

3. διαιρέω.—4. Bluish green eyes were reckoned a blemish in a female, as giving a stern look—κοσμεῖ καὶ τοῦτο, sets off, or becomes, even this.

1. Among the Attics, and in the familiar style, the demonstratives, for the sake of greater strength, append to all their forms what is called the demonstrative *i.*—τοῦτον, this here.

τακλίνεσθαι μον ; 'Ασκ. Νή Δία, καὶ ἀμείνων γάρ εἰμι. 'Ηρ. Κατὰ τί, ὃ ἐμβρόντητε;² ἢ διότι σε ο Ζεὺς ἔκερανωσεν, ἢ μὴ θέμις ποιοῦντα, νῦν δὲ κατ' ἔλεον αὐθίς ἀθανασίας μετεύληφας ; 'Ασκ. Ἐπιλέησαι γάρ καὶ σύ, ὃ "Ηρακλες, ἐν τῇ Οίτῃ καταφλεγεῖς, δτι μοι ὀνειδίζεις τὸ πῦρ ; 'Ηρ. Οὔκουν³ ἵσα καὶ δυοια βεβίωται ἡμῖν· δς Διὸς μὲν υἱὸς εἰμι, τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα, ἐκκαθαίρων τὸν βίον, θηρία καταγωνιζόμενος, καὶ ἀνθρώπους ὑβριστὰς τιμωρούμενος. Σὺ δὲ ῥιζοτύμος εἰ, καὶ ἀγνοτης, νοσοῦσι μὲν ἵσως ἀνθρώπους χρησιμός ἐπιδῆσεν⁴ τῶν φαρμάκων, ἀνδρῶδες δὲ οὐδὲν ἐπιδειγμένος. 'Ασκ. Εὖ λέγεις, δτι σου τὰ ἐγκαίματα ιαπάμην, δτε πρόφην ἀνῆλθες ἡμίφλεκτος, ὑπ' ἀμφοῖν διεφθαρμένος τὸ σῶμα, τοῦ χιτῶνος, καὶ μετὰ τοῦτο, τοῦ πυρός. 'Εγὼ δέ, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὔτε ἐδούλευσα ὁσπερ σύ, οὔτε ἔξαινον ἔρια ἐν Λυδίᾳ, πορφυρίδα ἐνδεδυκώς, καὶ παιόμενος ὑπὸ τῆς Ὀμφάλης χρυσῷ σανδάλῳ, ἀλλ' οὐδὲ μελαγχολήπας ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναικα. 'Ηρ. Εἰ μὴ παύσῃ λοιδορούμενός μοι, αὐτίκα μάλα εἴσῃ, ως οὐ πολύ σε ὄνήσει ἡ ἀθανασία, ἐπεὶ ἀράμενός σε, φίψω ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, δστε μηδὲ τὸν Παιήονα ίάσασθαι σε, τὸ κρανίον συντρίβεντα. Z. Πανσασθε, φημί, καὶ μὴ ἐπιταράττετε ἡμῖν τὴν συνονοσίαν, ἢ ἀμφοτέρους ἀποπέμψομαι ὑμᾶς τοῦ συμποσίου. Καίτοι εὔγνωμον, ὃ "Ηρακλες, προκατακλίνεσθαι σου τὸν 'Ασκληπιόν, ἀτε καὶ πρότερον ἀποθανόντα.

2. this word has a double meaning, *struck with thunder*, and *mad, phrenesied, hair-brained*.—3. "οὔκον, with the accent on the first syllable, has a negative signification. Would not οὔκον, with an ironical, and, perhaps in this place, somewhat of an interrogative meaning, be more in Lucian's satirical manner?—So then our lives have been similar!—4. *ἐπιθέσειν τῶν*—the Greek idiom requiring *ἐπιθέτειν τὰ φάρμακα*, it has been conjectured by the late learned Walker, of Trinity College, Dublin, that the text is corrupt, and that it stood originally—*χρήσιμος ἐπιθέσειν τῶν φαρμάκων*,—"useful for the application of drugs."—[Edit.]

IV. JUNO AND LATONA.

(Lucian. D. D. XVI.)

Ηρ. Καλὰ μὲν γάρ, δὸς Λητοῦ, καὶ τὰ τέκνα ἔτεκες τῷ Διὶ. *Λητ.* Οὐ πᾶσαι δὸς Ἡρα, τοιούτους τίκτειν δυνάμεθα, οἵος ὁ Ἡφαιστός ἐστιν. *Ηρ.* Ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ χωλός, δημως χρήσιμός γε ἐστί, τεχνίτης ὁν ἀριστος, καὶ κατακεκόμηκεν ἡμῖν τὸν οὐρανόν· οἱ δὲ σοὶ παῖδες,² ἡ μὲν αὐτῶν ἀγέρεική (πέρα τοῦ μέτρου,) καὶ δρεις, καὶ τὸ τελευταῖον, ἐς τὴν Σκυθίαν ἀπελθοῦσα, πάντες ἵσασιν οἴα ἐσθίει,³ ξενοκτονοῦσα, καὶ μιμουμένη τοὺς Σκύθας αὐτούς, ἀνθρωποφάγους δῆτας. *Ο δ'* Ἀπόλλων προσποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύειν καὶ κιθαρίζειν, καὶ ίατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, καὶ καταστησάμενος ἐργαστήρια τῆς μαντικῆς,⁴ τὸ μὲν ἐν Δελφοῖς, τὸ δὲ ἐν Κλάρῳ, καὶ ἐν Διδύμοις, ἔξαπατὰ τοὺς χρωμένους αὐτῷ λοξὰ ἀποκρινόμενος, ώς ἀκίνδυνον εἶναι τὸ σφάλμα. Καὶ πλούτει μὲν ἀπὸ τοῦ τοιούτου πολλοὶ γάρ οἱ ἀνόητοι καὶ παρέχοντες αὐτούς καταγοητεύεσθαι· πλὴν οὐκ ἀγνοεῖται γε ὑπὸ τῶν συνετωτέρων τὰ πολλὰ τερατεύθμενος.⁵ αὐτὸς γοῦν ὁ μάντις ἡγυδει, δτι φονεύσει μὲν τὸν ἐρώμενον τῷ δίσκῳ, οὐ προεμαντεύσατο δέ, ώς φεύξεται αὐτὸν ἡ Λάφη, καὶ ταῦτα οὕτω καλὸν καὶ κομήτην δῆτα. *Ωστε* οὐχ ὅρῶ καθότι καλλιτεκνοτέρα τῆς Νιόβης ἔδοξας. *Λητ.* Ταῦτα μέντοι τὰ τέκνα, ἡ ξενοκτόνος, καὶ ὁ ψευδόμαντις, οἶδα, δημως λυπεῖ σε, δῷδε μενα ἐν τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα, δταν ἡ μὲν ἐπανῆται ἐς τὸ κάλλος, ὁ δὲ κιθαρίζη ἐν τῷ συμποσίῳ θαυμαζόμενος ὑφ' ἀπάντων. *Ηρ.* Ἐγέλασα,⁶ δὸς Λητοῦ· ἐκεῖνος θαυμαστός, δν ὁ Μαρσύας, εἰ τὰ

1. αὐτὴν καλὴ σόσα καὶ τέκνα καλὰ ἔρεται, this is said with irony. The conjunction γάρ may refer to such a phrase as εἰσήτως ἴστριόν τοι understood.—2. The nominative frequently stands before distributive clauses for the genitive, thus τῶν δὲ σῶν παιδῶν ἡ μὲν ἀρρενική. This figure is called *Anacolouthon*, where the end does not grammatically correspond with the beginning.—3. *quali* (*quam nefando*) *videt utatur*. Juno would say ἵδεις κρέας ἀνθρώπινα, but from her horror at the deed, she expresses it with greater force by a circumlocution.—4. ἐργαστήρια τῆς μαντικῆς, *oracle shops*, in derision—5. that is, οἱ συνετώτεροι οὐδὲ ἀγνοοῦσιν δτι τὰ πολλὰ τερατεύεται.—6. *I must laugh—or, I cannot forbear laughing.*

δίκαια αἱ Μοῦσαι δικάσαι ἥθελον, ἀπέδειρεν δὲν,
αὐτὸς κρατήσας τῇ μουσικῇ; νῦν δὲ κατασοφισθεὶς
ἀθλιος ἀπόλωλεν, ἀδίκως ἀλούς.⁷ ή δὲ καλή σου παρ-
θένος οὗτω καλή ἔστιν, ωστε ἐπεὶ ἔμαθεν ὁ φθεῖσα
ὑπὸ τοῦ Ἀκταίωνος, φοβηθεῖσα μὴ ὁ νεανίσκος
ἔξαγορεύσῃ τὸ αἰσχος αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῷ τοὺς
κύνας. Λητ. Μέγα, δῶ "Ἡρα, φρονεῖς, δότι ξύνει τῷ
Διὶ, καὶ συμβασιλεύεις αὐτῷ, καὶ διὰ τοῦτο ὑβρίζεις
ἀδεῶς· πλὴν ἀλλ' ὅψιμαι σε μετ' ὀλίγον αὐθις δακρύ-
ουσαν, ὀπόταν σὲ καταλιπὼν ἐς τὴν γῆν κατίῃ, ταῦρος
ἡ κύκνος γενόμενος.

V. JUNO AND JUPITER.

(Lucian. D. D. XVIII.)

Ἅρο. Ἐγὼ μὲν ἡσχυνόμην δὲν, δῶ Ζεῦ, εἴ μοι τοιοῦ-
τος ἦν υἱός, θῆλυς οὕτω καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς
μεθῆς· μίτρᾳ μὲν ἀναθεδεμένος τὴν κόμην, τὰ πολλὰ
δὲ μαινομέναις γυναιξὶ συνών, ἀβρότερος αὐτῶν ἐκεί-
νων, ὑπὸ τυμπάνοις καὶ αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις χορεύ-
ων· καὶ δλως παντὶ μᾶλλον ἐοικώς, ἡ σοὶ τῷ πατρὶ.
Ζ. Καὶ μὴν οὗτος γε ὁ θηλυμίτρος, ὁ ἀβρότερος τῶν
γυναικῶν, οὐ μόνον, δῶ "Ἡρα, τὴν Λυδίαν ἔχειρώσατο,
καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὸν Τμῶλον ἔλαβε, καὶ τοὺς
Θρῆκας ὑπηγάγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπ' Ἰνδοὺς ἔλάσας τῷ
γυναικείῳ τούτῳ στρατιωτικῷ, τοὺς τε ἐλέφαντας εἶλε,
καὶ τῆς χώρας ἐκράτησε, καὶ τὸν βασιλέα πρὸς ὀλίγον
ἀντιστῆναι τολμήσαντα, αἷχμάλωτον ἀπήγαγε· καὶ
ταῦτα ἀπαντα ἐπράξεν, ὁρχούμενος ἀμα, καὶ χορεύων,
θύροσοις χρώμενος κιττίνοις, μεθύων, ὡς φῆς, καὶ ἐνθε-
άζων. Εἰ δέ τις ἐπεχείρησε λοιδορήσασθαι αὐτῷ,
ὑβρίσας ἐς τὴν τελετήν, καὶ τοῦτον ἐτιμωρήσατο, ἡ
καταδήσας τοῖς κλήμασιν,⁸ ἡ διασπασθῆναι ποιήσας
ὑπὸ τῆς μητρὸς⁹ ὥσπερ νεβρόν. Ορᾶς ὡς ἀνδρεῖα
ταῦτα, καὶ οὐκ ἀνάξια τοῦ πατρός; εἰ δὲ παιδιὰ καὶ
τρυφὴ πρόσεστιν αὐτοῖς, οὐδεὶς φθόνος· καὶ μάλιστα

7. that is, *κακόθεσις*.

1. The antithetical clause *οὐδὲ οὐκ αἰσχύνειν* is understood.—2. like Lycur-gus in Thrace.—3. like Pentheus in Thebes.

εἰ λογίσαιτό τις, οἷος⁴ ἀν νήφων οὗτος ἦν, δπου ταῦτα μεθύων ποιεῖ.

VI. MERCURY AND MAIA.

(Lucian. D. D. XXIV.)

Ἐρμ. "Εστι γάρ τις, ω μῆτερ, ἐν οὐρανῷ θεός ἀθλιώτερος ἐμοῦ; **Μαῖ.** Μή λέγε, ω Ἐρμῆ, τοιοῦτον μηδέν. **Ἐρμ.** Τί μὴ λέγω, δις τοσαῦτα πράγματα ἔχω, μόνος κόρυνων, καὶ πρὸς τοσαῦτας ὑπηρεσίας διασπώμενος; ἔωθεν μὲν γὰρ ἐξαναστάντα σαίρειν τὸ συμπόσιον δεῖ· καὶ διαστρώσαντα τὴν κλισίαν,¹ εἴτα εὐθετήσαντα ἔκαστα, παρεστάνται τῷ Διὶ, καὶ διαφέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ, ἄνω καὶ κάτω ἡμεροδρομοῦντα· καὶ ἐπανελθόντα ἔτι κεκονιμένον παρατίθενται τὴν ἀμβροσίαν. Πρὸν δὲ τὸν νεώνητον τοῦτον οἰνοχόον ἦκειν, καὶ τὸ νέκταρ. ἐγὼ ἐνέχεον. Τὸ δὲ πάντων δεινότατον, διτὶ μηδὲ οὐκτὸς καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δεῖ με καὶ τότε τῷ Πλούτωνι ψυχαγωγεῖν, καὶ γεκροπομπὸν εἶναι, καὶ παρεστάνται τῷ δικαστηρίῳ. Οὐ γὰρ ἴκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν παλαίστραις εἶναι, καὶ ταῖς ἐκκλησίαις κηρύζτειν, καὶ φήτορας ἐκδιδάσκειν, ἀλλ' ἔτι καὶ νεκρικὰ συνδιαπράττειν μεμερισμένον.² Καίτοι τὰ μὲν τῆς Αἴδας τέκνα παρ' ἡμέραν ἐκάτερος ἐν οὐρανῷ ἢ ἐν ἀδου εἰσίν· εμοὶ δὲ καθ' ἐκάστην ἡμέραν καὶ ταῦτα κάκεντα ποιεῖν ἀναγκαῖον. Καὶ οἱ μὲν Ἀλκυόνης καὶ Σεμέλης, ἐκ γυναικῶν δυστήνων γενόμενοι, εὐωχοῦνται ἀφρόντιδες· ὁ δὲ Μαίας τῆς Ἀτλαντίδος, διακονοῦμαι αὐτοῖς. Καὶ νῦν ἄρτι ἥκοντά με ἀπὸ Σιδῶνος παρὰ τῆς Ἀγήνορος θυγατρόδος, ἐφ' ἣν πέπομφε με ὀψόμενον ὃ τι πράττει ἡ παῖς, μηδὲ ἀναπνεύσαντα, πέπομφεν αὖθις ἐς τὸ Ἀργος ἐπιπεψόμενον τὴν Δανάην· εἰτ' ἔκειθεν, ἐς Βοιωτίαν, φησίν, ἐλθών, ἐν παρόδῳ τὴν

4. *how brave and manly.*

1. The learned Walker, following the text of Reitzius and Hemsterhuis, reads *ἵσσετρύσαντα τὴν τακλονίαν*, *after having laid or arranged, the seats, in the assembly-room.* The reading in our text, which has been hitherto followed in all the editions published in this country, does not seem expressive of the author's meaning.—[Edit.]

² Αντιόπην ἴδε. Καὶ δλως ἀπηγόρευκα ἤδη. Εἰ γοῦν μοι δυνατὸν ἦν, ἥδεως ἀν ἡξίωσα πεπρᾶσθαι,³ ὥσπερ οἱ ἐν γῇ κακῶς δουλεύοντες.³ Μαῖ. "Εα ταῦτα, ὡς τέκνον· χρὴ γὰρ πάντα ὑπηρετεῖν τῷ πατρί, νεανίαν δυτα· καὶ νῦν, ὥσπερ ἐπέμφθης, σύβει ἐς" Άργος, εἴτα ἐς τὴν Βοιωτίαν, μή καὶ πληγὰς βραδύνων λάβῃς· δξύχολοι γὰρ οἱ ἔρῶντες.

VII. ZEPHYR AND NOTUS.

(Lucian. Dial. Marin. XV.)

Ζέφ. Οὐ πώποτε πομπήν ἐγὼ μεγαλοπρεπεστέραν εἰδον ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἀφ' ου γε εἰμί, καὶ πνέω. Σὺ δὲ οὐκ εἶδες, ὡς Νότε; Νότ. Τίνα ταύτην λέγεις, ὡς Ζέφυρε, τὴν πομπήν; ή τίνες οἱ πέμποντες ἥσαν; Ζέφ. Ἡδίστου Θεάματος ἀπελείφθης, οἷον οὐκ ἀν δλλο ἴδοις ἔτι. Νότ. Παρὰ τὴν ἐρυθρὰν γὰρ θάλασσαν εἰργαζόμην· ἐπέπνευσα δέ τι καὶ μέρος τῆς Ἰνδικῆς, δσα παράλια τῆς χώρας.¹ οὐδὲν οὖν οἵδα δν λέγεις. Ζέφ. Άλλὰ τὸν Σιδώνιον Ἀγήνορα οἴδας; Νότ. Ναί· τὸν τῆς Εὐρώπης πατέρα· τί μήν; Ζέφ. Περὶ αὐτῆς ἔκείνης διηγήσομαι σοι. Νότ. Μῶν δτι ὁ Ζεὺς ἐραστὴς ἐκ πολλοῦ τῆς παιδός; τοῦτο γὰρ καὶ πάλαι ἡπιστάμην. Ζέφ. Οὐκοῦν τὸν μὲν ἔρωτα οἰσθα· τὰ μετὰ ταῦτα δὲ ἥδη ἀκούσον. Ἡ μὲν Εὐρώπη κατεληλύθει ἐπὶ τὴν ἡϊδύνα παίζουσα, τὰς ἡλικιωτιδας παραλαβοῦσσα· ὁ Ζεὺς δὲ, ταύρῳ εἰκάσας ἐσυτόν, συνέπαιζεν αὐταῖς, κάλλιστος φαινόμενος· λευκός τε γὰρ ἦν ἀκριβῶς, καὶ τὰ κέρατα εὐκαμπής, καὶ τὸ βλέμμα ἡμερος. Ἐσκίρτα οὖν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἡϊδύνος, καὶ ἐμυκάτο ἥδιστον, ὥστε τὴν Εὐρώπην τολμῆσαι καὶ ἀναβῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ τοῦτ' ἐγένετο, δρομαῖος μὲν ὁ Ζεὺς ὠρμησεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν φέρων αὐτήν, καὶ ἐνήχετο ἐμπεσών· ἡ δὲ πάνυ ἐκπλαγεῖσα² τῷ πράγματι, τῇ λαιᾳ μὲν εἴχετο τοῦ κέρατος, ὡς μὴ ἀπολισθάνοι· τῇ ἐτέρᾳ δὲ ἡγεμονένον τὸν πέπλον

2. πιπράσκω.—3. At Athens, slaves who were treated very harshly, could demand to be sold to another master.

1. that is, τὰ παράλια μέρη τῆς Ἰνδικῆς χώρας.—2. ἐκπλήγτης.

συνεῖχεν. Νότ. Ἡδὺ τοῦτο θέαμα, ὡς Ζέφυρε, εἰδεις, καὶ ἐρωτικὸν, νηχόμενον τὸν Δία, φέροντα τὴν ἀγαπωμένην. Ζέφ. Καὶ μὴν τὰ μετὰ ταῦτα ἥδια παραπολύ, ὡς Νότε· ἡ γὰρ θάλασσα εὐθὺς ἀκύμων ἐγένετο, ἡμεῖς δὲ πάντες ἡσυχίαν ἔγοντες παρηκολουθοῦμεν. Ἐρωτεις δὲ παραπετώμενοι μικρὸν ὑπὲρ τὴν θάλασσαν, ὡς ἐνίοτε ἄκροις τοῖς ποσὶ ἐπιψαύειν τοῦ ὑδατος, ἡμιμένας τὰς δᾶδας φέροντες, ἥδον ἀμα τὸν ὑμέναιον. Άι Νηρηΐδες δὲ ἀναδῦσαι παρίππενον ἐπὶ τῶν δελφίνων, ἐπικροτοῦσαι, ἡμίγυμνοι αἱ πολλαί· τὸ τε τῶν Τριτῶνων γένος, καὶ εἴ τι ἄλλο μὴ φοβερὸν ἴδειν τῶν θαλασσίων, ἀπαντα περιεχόρευε τὴν παῖδα· ὁ μὲν γὰρ Ποσειδῶν ἐπιβεβηκὼς ἄρματος, παροχούμενην τε καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχων, προῆγε γεγηθώς, προοδοιπορῶν νηχομένῳ τῷ ἀδελφῷ. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν Ἀφροδίτην δύο Τρίτωνες ἔφερον, ἐπὶ κόγχης κατακειμένην, ἄνθη παντοῖα ἐπιπάττουσαν τῇ νήμφῃ. Ταῦτα ἐκ Φοινίκης ἄχρι τῆς Κρήτης ἐγένετο. Ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ νήσῳ, ὁ μὲν ταῦρος οὐκέτι ἐφαίνετο.³ ἡμεῖς δὲ ἐμπεσόντες, ἄλλος ἄλλο τοῦ πελάγους μέρος διεκυμαίνομεν. Νότ. Ω μακάριε Ζέφυρε τῆς θέας! Ἐγὼ δὲ γρύπας, καὶ ἐλέφαντας, καὶ μέλανας ἀνθρώπους ἐώρων.

VIII. THE CYCLOPS POLYPHEMUS AND NEPTUNE.

(Lucian. Dial. Mar. II.)

Κυκ. Ὡ πάτερ, οἴα πέπονθα ὑπὸ τοῦ καταράτου ξένου, ὃς μεθύσας ἔξετύφλωσέ με, κοιμώμενῳ ἐπιχειρήσας. Ποσ. Τίς δὲ ὁ ταῦτα τολμήσας, ὡς Πολύφημε; Κυκ. Τὸ μὲν πρῶτον Οὔτιν ἔαυτὸν ἀπεκάλει· ἐπεὶ δὲ διέφυγε, καὶ ἔξω ἦν βέλους, Ὁδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη. Ποσ. Οἶδα δὲν λέγεις, τὸν Ἰθακήσιον· ἔξι Ἰλίου δ' ἀνέπλει. Ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἔπραξεν, οὐδὲ πάνυ εὐθαρσῆς ὡν; Κυκ. Κατέλαβον ἐν τῷ ἀντρῷ, ἀπὸ τῆς νομῆς ἀναστρέψας, πολλοὺς τινας, ἐπιβουλεύοντας δηλονότι τοῖς ποιμνίοις· ἐπεὶ γὰρ ἐπέθηκα

3. that is, ἡφανίσθη.

τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα (πέτρα δὲ ἔστι μοι παμμεγέθης) καὶ τὸ πῦρ ἀνέκαυσα, ἐραυσάμενος δὲ ἔφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ δρους, ἐφάνησαν ἀποκρύπτειν αὐτοὺς πειρωμενοι· ἐγὼ δὲ συλλαβὼν αὐτῶν τινας, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, κατέφαγον, ληστὰς ὅντας. Ἐνταῦθα ὁ πανουργότατος ἔκεινος, εἴτε Οὔτις, εἴτε Ὁδυσσεὺς ἦν, δίδωσι μοι ποιεῖν φάρμακον τι¹ ἐγχέας, τὸδὲ μὲν καὶ εὔσομον, ἐπιβούλθτατον δέ, καὶ ταραχωδέστατον· ἀπαντά γὰρ εὐθὺς ἐδόκει μοι περιφέρεσθαι πιόντι, καὶ τὸ σπίλαιον αὐτὸν ἀνεστρέφετο, καὶ οὐκέτι ὀλως ἐν ἐμαυτῷ ἥμηρον² τέλος δὲ ἐς ὑπνον κατεσπάσθην. Ο δὲ, ἀποξύσας τὸν μοχλὸν, καὶ πυρώσας γε προσέτι, ἐτίφλωσέ με καθεύδοντα· καὶ ἀπ’ ἔκεινον τυφλὸς εἰμί σοι,³ ὡς Πόσειδον. Ποσ. Ὡς βαθὺν ἐκοιμήθης, ὡς τέκνον, δις οὐκ ἔξεθόρες μεταξὺ τυφλούμενος. Ο δ’ οὖν Οδυσσεὺς πῶς διέφυγεν; οὐ γὰρ ἄν, εὗ οἶδ’ ὅτι, ἐδυνήθη ἀποκινῆσαι τὴν πέτραν ἀπὸ τῆς θύρας. Κυκ. Ἄλλ’ ἐγώ ἀφεῖλον, ὡς μᾶλλον αὐτὸν λάβοιμι ἔξιόντα· καὶ καθίσας παρὰ τὴν θύραν ἐθήρων τὰς χεῖρας ἐκπετάσας, μόνα παρεὶς τὰ πρόβατα ἐς τὴν νομήν, ἐντειλάμενος τῷ κριῷ, ὅποσα ἔχρη πράττειν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. Ποσ. Μανθάνω, ὑπ’ ἔκεινοις⁴ ὅτι γε ἐλαθεν ὑπεξελθόν σε. Ἄλλὰ τοὺς ἄλλους γε Κύκλωπάς σ’ ἔδει ἐπιβοήσασθαι ἐπ’ αὐτὸν. Κυκ. Συνεκάλεσα, ὡς πάτερ, καὶ ἥκον· ἐπεὶ δὲ ἤροντο τοῦ ἐπιβούλεύσαντος τοῦνομας υδρῶ ἔφην, ὅτι Οὔτις ἔστι, μελαγχολῶν οἰηθέντες με, φέροντο ἀπιόντες. Οὕτω κατεσοφίσατό με δὲ κατάρατος τῷ ὀνόματι. Καὶ δὲ μάλιστα ἥνιασέ με, διτι καὶ ὀνειδίζων ἐμοὶ τὴν συμφοράν, οὐδὲ δὲ πατήρ, φησίν, δὲ Ποσειδῶν, ιάσεται σε. Ποσ. Θάρσει, ὡς τέκνον, ἀμυνοῦμαι γὰρ αὐτόν, ὡς μάθῃ, διτι, εἰ καὶ πήρωσίν μοι ὀφθαλμῶν ιᾶσθαι ἀδίνατον, τὰ γοῦν τῶν πλεόντων⁵ ἐπ’ ἐμοὶ δστι· πλεῖ δὲ ἔτι.

1. wine, with which he had been unacquainted.—2. for ήν.—3. σοι is frequently used in this manner, particularly in confidential language.—4. scil. τοῖς προβάτοις,—the construction is: ὅτι ἐλαθεν σε ὑπεξελθόν τοις ικείνοις, here κεκρυμμένος is understood.—5. τὰ τῶν πλεόντων, the fate of mariners.

IX. PANOPÉ AND GALENE.

(Lucian. Dial. Mar. V.)

Pa n. Εἶδες, δὸς Γαλήνη, χθές, οἷα ἐποίησεν ἡ "Ἐρις παρὰ τὸ δεῖπνον ἐν Θετταλίᾳ, διότι μὴ καὶ αὐτῇ ἐκλήθη ἐς τὸ συμπόσιον; Γα λ. Οὐ συνειστιώμην ὑμῖν ἔγωγε· δὸς γάρ Ποσειδῶν ἐκέλευσέ με, δὸς Πανόπη, ἀκύμαντον ἐν τοσούτῳ φυλάττειν τὸ πέλαγος. Τί δ' οὔτε ἐποίησεν ἡ "Ἐρις μὴ παροῦσα; Πα n. Ἡ Θέτις μὲν ἦδη καὶ δὸς Πηλεὺς ἀπεληλύθεσαν ἐς τὸν θάλαμον, ὑπὸ τῆς Αιφριτίτης καὶ τοῦ Ποσειδῶνος παραπεμφθέντες. Ἡ δὲ "Ερις ἐν τοσούτῳ λαθοῦσα πάντας, ἐδυνήθη δὲ δραδίως, τῶν μὲν πινόντων, ἐνίων δὲ κροτούντων, ἢ τῷ Απόλλωνι κιθαρίζοντι, ἢ ταῖς Μούσαις ἀδούσαις προσεχθόντων τὸν νοῦν, ἐνέβαλεν ἐς τὸ συμπόσιον μῆλον τε πάγκαλον, χρυσοῦν δλον, δὸς Γαλήνη· ἐπεγέγραπτο δέ, Ἡ καλὴ λαβέτω. Κυλινδούμενον δὲ τοῦτο, ὥσπερ ἔξεπίτηδες ἦκεν ἔνθα "Ἡρα τε, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηνᾶ κατεκλίνοντο. Κἀπειδὴ δὸς Ερμῆς ἀνεχόμενος ἐπελέξατο τὰ γεγραμμένα, αἱ μὲν Νηρηΐδες ἦμεῖς ἀπεισιωπήσαμεν· τί γάρ ἔδει ποιεῖν, ἐκείνων παρουσῶν; αἱ δὲ ἀντεποιοῦντο ἐκκυτη, καὶ αὐτῆς εἶναι τὸ μῆλον ἡξίουν. Καὶ εἰ μὴ γε δὸς Ζεὺς διέστησεν αὐτάς, καὶ ἄχοι χειρῶν ἀν προύχωρησε τὸ πρᾶγμα. Ἄλλ' ἐκεῖνος, αὐτὸς μὲν οὐ χρινῶ, φησί, περὶ τούτου, (καίτοι ἐκεῖναι αὐτὸν δικάσαι ἡξίουν), ἀπίτε δὲ ἐς τὴν "Ιδην παρὰ τὸν Πριάμου παῖδα· δος³ οἰδέ τε διαγνῶναι τὸ καλλίον, φιλόκαλος δὲν, καὶ οὐκ ἀν ἐκεῖνος δικάσει κακῶς. Γα λ. Τί σύν αἱ θεαί, δὸς Πανόπη;⁴ Πα n. Τήμερον, οἶμαι, ἀπίασι πρὸς τὴν "Ιδην, καὶ τις ἡξει μετὰ μικρὸν ἀπαγγελῶν ἦμεν τὴν κρατοῦσαν. Γα λ. Ἡδη, σοι φημί, οὐκ ἄλλη κρατήσει, τῆς Ἀφροδίτης ἀγωνιζομένης, ἦν μὴ τι πάνυ ὁ διαιτητῆς ἀμβλυώττη.

1. scil. χρέων.—2. καὶ ἀπειδή.—3. for οἴδες.—4. scil. έποιησεν.

X. XANTHUS AND THE SEA.

(Lucian Dial. Mar. XI.)

Ξάνθης. Δέξαι με, ὁ Θάλαττα, δεινὰ πεπονθότα, καὶ κατάσβεσόν¹ μου τὰ τραύματα. Θάλ. Τί τοῦτο, ὁ Ξάνθε; τίς σε κατέκαυσεν; Ξάνθη. Ἡφαιστος· ἀλλ' ἀπηγνθράκωμαι ὅλως ὁ κακοδαίμων, καὶ ζέω. Θάλ. Λιὰ τί δέ σοι καὶ ἐνέβαλε τὸ πῦρ; Ξάνθη. Λιὰ τὸν ταύτης υἱὸν τῆς Θέτιδος· ἐπεὶ γάρ φονεύοντα τοὺς Φρύγας ἵκετευσα,² ὃ δ' οὐκ ἐπαύσατο τῆς ὁρκῆς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἀπέφραττέ μοι τὸν ὄφον, ἐκεῆδας τοὺς ἀθλίους ἐπῆλθον, ἐπικλύσαι θέλων, ὡς φοβηθεὶς ἀπόσχοιτο³ τῶν ἀνδρῶν. Ἔνταῦθα ὁ Ἡφαιστος, ἔτυχε γάρ πλησίον που ὄν, πᾶν, οἷμαι, ὅσον ἐν τῇ Αἴγαρῳ πῦρ εἶχε, καὶ ὅσον ἐν τῇ Αἴτνῃ καὶ εἴποθι ἄλλοθι, φέρων ἐπῆλθέ μοι· καὶ κατέκαυσε μὲν τὰς πτελέας καὶ μυρίκας ὥπτησε δὲ καὶ τοὺς κακοδαίμονας ἵχθυς, καὶ τὰς ἐγχέλεις· αὐτὸν δὲ ἐμὲ ὑπερκαχλάπαι ποιήσας μικροῦ δεῖν ὅλον ξηρὸν εἴργασται. Ορᾶς δ' οὖν, ὅπως διάκειμαι ὑπὸ τῶν ἐγκαυμάτων. Θάλ. Θολερός, ὁ Ξάνθε, καὶ θερμός, ὡς εἰκός· τὸ αἷμα μὲν ἀπὸ τῶν νεκρῶν, ἡ θερμὴ δέ, ὡς φής, ἀπὸ τοῦ πυρός. Καὶ εἰκότως, ὁ Ξάνθε, ὃς ἐπὶ τὸν υἱὸν νίωνδον ὕρμησας, οὐκ αἰδεσθεὶς διτὶ Νηρηΐδος υἱὸς ἦν. Ξάνθη. Οὐκ ἔδει οὖν ἐλεῆσαι γείτονας ὅντας τοὺς Φρύγας; Θάλ. Τὸν Ἡφαιστον δὲ οὐκ ἔδει ἐλεῆσαι Θέτιδος υἱὸν ὅντα τὸν Ἀχιλλέα;

XI. AEACUS, PROTESILAUS, MENELAUS, PARIS.

(Lucian. Dial. Mort. XIX. In the lower World.)

Αἰακός. Τί ἄγχεις, ὁ Πρωτεσίλαος, τὴν Ἐλένην προσπεσών; Πρωτ. Οτι διὰ ταίτην, ὁ Αἰακέ ἀπέθανον, ἡμιτελῆ μὲν τὸν δόμον καταλιπὼν, χήραν δὲ τὴν νεόγαμον γυναικα. Αἰακός. Αἰτιῶ¹ τοίνυν τὸν Μενέλαον, ὅστις ὑμᾶς ὑπὲρ τοιαύτης γυναικὸς ἐπὶ Τροίαν ἤγαγεν. Πρωτ. Εὖ λέγεις· ἐκεῖνόν μοι αἰτιατέον. Μενέλαος.

1. κατασβέννυμι.—2. See the Iliad, XXI. 214, and the following lines.—3. δεῖχω, with the genitive.

1. Αἰτιῶ, 2. sing. pres. imperat. con. for αἰτιάων, from αἰτιάωμαι.

Οὐκ ἐμέ, δὸς βέλτιστε, ἀλλὰ δικαιότερον τὸν Πάριν, δις
ἐμοῦ τοῦ ξένου τὴν γυναῖκα παρὰ πάντα τὰ δίκαια
ῳχετο ἀρπάσας. Οὗτος γὰρ οὐχ ὑπὸ σοῦ μόνου, ἀλλ’
ὑπὸ πάντων Ἑλλήνων καὶ Βαρβάρων ἄξιος ἄγχεος,
τοσούτοις θανάτου αἴτιος γεγενημένος. *Πρωτ.*
"Αμεινον οὔτω. Σὲ τοιγαροῦν, δὸς Λύσπαρι, οὐκ ἀφῆ-
σω ποτὲ ἀπὸ τῶν χειρῶν. *Παρ.* "Αδικα ποιῶν, δὸς
Πρωτεσίλαε, καὶ ταῦτα ὁμότεχνον δοντα σοι· ἔρωτικὸς
γὰρ καὶ αὐτὸς εἰμὶ, καὶ τῷ αὐτῷ θεῷ κατέπηγμαι.
Οἶσθα δέ, ως ἀκούσιον, τι ἐστί, καὶ δοτὶ ήμας ὁ δαι-
μων ἄγει, ἔνθα ἀν ἐθέλη· καὶ ἀδύνατον ἐστιν ἀντιτά-
τεσθαι αὐτῷ. *Πρωτ.* Εὖ λέγεις· εἴθε οὖν μοι τὸν
"Ἐρωτα ἐνταῦθα λαβεῖν δυνατὸν ἦν. *Αἰ.* Ἐγώ τοι
καὶ περὶ τοῦ "Ἐρωτος ἀποκρινοῦμαι σοι τὰ δίκαια.
Φήσει γὰρ αὐτὸς μὲν τοῦ ἐρῆν τῷ Πάριδι ἵστως γεγε-
νῆσθαι αἴτιος, τοῦ θανάτου δὲ σοὶ οὐδένα ἄλλον, δὸς
Πρωτεσίλαε, ἡ σεαυτὸν δις ἐκλαθόμενος τῆς νεογάμου
γυναικός, ἐπεὶ προσεφέρει τῇ Τριτάδι, οὕτω φιλο-
κινδύνως καὶ ἀπονεοημένως προεπίδηπας τῶν ἄλλων,
δόξης ἐρασθείς, δι’ ἣν πρῶτος ἐν τῇ ἀποβάσει ἀπέθα-
νεις. *Πρωτ.* Οὐκοῦν καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ σοι, δὸς Αἰα-
κέ, ἀποκρινοῦμαι δικαιότερος. Οὐ γὰρ ἐγὼ τούτων
αἴτιος, ἀλλ’ ἡ Μοῖρα, καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς οὔτως ἐπικεκ-
λῶσθαι. *Αἰ.* Ὁρθῶς· τί οὖν τούτους αἴτιᾳ;

XII. TRITON, IPHIANASSA, AND DORIS. (Nereids.)

(Lucian. Dial. Mar. XIV.)

Τρ. Τὸ κῆτος ἴμῶν, δὸς Νηρηΐδες, δὲπὶ τὴν τοῦ
Κηφέως θυγατέρα τὴν Ἀνδρομέδαν ἐπέμψατε, οὕτε¹
τὴν παῖδα ἥδικησεν ως οἵεις θε, καὶ αὐτὸς ἥδη τέθνηκεν.
Νηρ. Υπὸ τίνος, δὸς Τρίτων; ἡ δὲ Κηφεύς, καθάπερ
δέλεαρ προθείς τὴν κόρην, ἀπέκτεινεν ἐπιών, λοχίσας
μετὰ πολλῆς δυνάμεως; *Τρ.* Οὐκ· ἀλλ’ ἵστε, οἷμαι, δὸς
"Ιφιάνασσα, καὶ Λωρί, τὸν Περσέα, τὸ τῆς Λανάης
παιδίον, δὲ μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῇ κιβωτῷ ἐμβληθὲν ἐς

1. *οὔτε* requires to be followed by *οὔτε*; instead of this, an affirmative clause follows with *καὶ*.

τὴν θάλατταν ὑπὸ τοῦ μητροπάτορος, ἐσώσατε, οἰκτείρασαι αὐτούς. Ἰφ. Οἵδα δν λέγεις· εἰκὸς δὲ ἡδη νεανίαν εἶναι, καὶ μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδεῖν. Τρ. Οὗτος ἀπέκτεινε τὸ κῆτος. Ἰφ. Λιὰ τί, ὁ Τρίτων; οὐ γάρ δὴ σῶστρα ἡμῖν τοιαῦτα ἐκτίνειν αὐτὸν ἔχοτην. Τρ. Ἔγὼ ὑμῖν φράσω τὸ πᾶν, ὡς ἐγένετο. Ἐστάλη μὲν οὖν ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἀθλὸν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ² ἐπιτελῶν· ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν Αιβήνην, ἐνθα ἦσαν Ἰφ. Πῶς, ὁ Τρίτων; μόνος, ἥ καὶ ἄλλους συμμάχους ἔγεν ; ἄλλως γάρ δύσπορος ἥ ὁδός. Τρίτ. Λιὰ τοῦ ἀέρος· ὑπόπτερον γάρ αὐτὸν ἥ Ἀθηνᾶ ἔθηκεν. Ἐπεὶ δ' οὖν ἦκεν, ὅπου διητῶντο, αἱ μὲν ἐκάθευδον, οἷμαι, ὁ δὲ ἀποτεμῶν τῆς Μεδούσης τὴν κεφαλὴν ὥχετ' ἀποπτάμενος. Ἰφ. Πῶς ἴδων; ἀθέατοι γάρ εἰσιν³ ἥ δις ἀν ἴδη, οὐκ ἀν τι ἄλλο μετὰ ταῦτα ἴδοι. Τρ. Ἡ Ἀθηνᾶ τὴν ἀσπίδα προφαίνουσα (τοιαῦτα γάρ ἥκουσα διηγουμένου αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ πρὸς τὸν Κηφέα ὑστερον). ἥ Ἀθηνᾶ δὴ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ἀποστιλθούσης, ὥσπερ ἐπὶ κατόπτρου, παρέσχεν αὐτῷ ἰδεῖν τὴν εἰκόνα τῆς Μεδούσης· εἴτα λαβόμενος τῇ λαιᾷ τῆς κόμης, ἐνορῶν δὲ ἐς τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἄρπην ἔχων, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· καὶ πρὸν ἀνεγρέσθαι⁴ τὰς ἀδελφάς, ἀνέπτατο. Ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παράλιον ταίτην τῆς Αἰθιοπίας ἐγένετο, ἡδη πρόσγειος πετόμενος, ὁρᾶ τὴν Ἀνδρομέδαν προκειμένην ἐπὶ τινος πέτρας προβλῆτος, προσπεπατταλευμένην, καλλίστην, ὁ θεοί, καθειμένην⁵ τὰς κόμας καὶ ἡμίγυμνην. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἰκτείρας τὴν τύχην αὐτῆς, ἀνηρώτα τὴν αἰτίαν τῆς καταδίκης· κατὰ μικρὸν δὲ ἀλούς ἔρωτι βοηθεῖν διέγνω. Κἀπειδὴ τὸ κῆτος ἐπήει μάλα φοβερόν, ὡς καταπιούμενον⁶ τὴν Ἀνδρομέδαν, ὑπεραιωρηθεῖς ὁ νεανίσκος, πρόκωπον ἔχων τὴν ἄρπην, τῇ μὲν⁷ καθικνεῖται, τῇ δὲ προδεικνὺς τὴν Γοργόνα⁸ λίθον ἐποίει αὐτό. Τὸ δὲ τέμνηκεν ὁμοῦ, καὶ πέπηγεν αὐτοῦ τὰ πολλά,

2. Polydectes, king of Seriphos, where he had been saved.—3. that is, οὐ θεμις αὐτᾶς θεᾶσθαι.—4. ἀνεγρέσθαι from ἀνεγείρω.—5. καθίημι. The participle, by an ordinary construction, agrees not with the thing, but with the person. It stands for, καθιείμενας τὰς κόμας ἔχοντας.—6. κατατίνω, the future denoting design.—7. τῇ μὲν . . . τῇ δὲ, scil. χειρί.—8. τὴν Μεδούσης κεφαλὴν.

δσα εἶδε τὴν Μέδουσαν. Ὁ δὲ λύπας τὰ δεσμὰ τῆς παρθένου, ὑποσχὼν τὴν χεῖρα, ὑπεδέξατο ἀκροποδητὶ κατιοῦσαν ἐκ τῆς πέτρας, ὅλισθηρᾶς οὖσης· καὶ νῦν γαμεῖ ἐν τοῦ Κηφέως,⁹ καὶ ἀπάξει αὐτὴν ἐς" Αἰγαος· ὥστε ἀντὶ θανάτου γάμον οὐ τὸν τυχόντα εὔχετο. Ἰφ. Ἐγὼ μὲν οὐ πάνυ ἐπὶ τῷ γεγονότι ἀχθομαι· τί γὰρ ἡ παῖς ἤδικει ἡμᾶς, εἴ τι ἡ μήτηρ ἐμεγαλαύχει τότε, καὶ ἡξίου καλλίων¹⁰ εἶναι; Δωρ. Ὄτι οὗτως ἀν ἡλγησεν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ μήτηρ γε οὔσα. Ἰφ. Μηκέτι μεμνώμεθα, ὡς Δωρί, ἔκεινων, εἴ τι¹¹ βρόβιαρος γυνὴ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν ἐλάλησεν ἴκανην γὰρ ἡμῖν τιμωρίαν ἔδωκε, φοβηθεῖσα ἐπὶ τῇ παιδί. Χαίρωμεν οὖν τῷ γάμῳ.

XI. GEOGRAPHY.

I. EUROPE.

1. Ἡ Εὐρώπη σύμπασα οἰκησιμός ἐστι πλὴν ὀλίγης τῆς ἀοικήτου διὰ ψύχος· αὐτῇ δ' ὁμορεῖ τοῖς Αιαξιοῖς,* τοῖς¹ περὶ τὸν Τάναϊν, καὶ τὴν Μαιῶτιν, καὶ τὸν Βορυσθένη. Τῆς δὲ οἰκησίμου, τὸ μὲν δυσχίμερον καὶ τὸ ὄρεινόν μοχθηρῶς οἰκεῖται τῇ φύσει· ἐπιμελητὰς δὲ λαβόντα ἀγαθοὺς καὶ τὰ φαύλως οἰκούμενα ἡμεροῦται.² Καθάπερ οἱ "Ελληνες δρη καὶ πέτρας κατέχοντες, δίκουν καλῶς διὰ τὴν πρόνοιαν τὴν περὶ τὰ πολιτικά, καὶ τὰς τέχνας, καὶ τὴν ἄλλην σύνεσιν τὴν περὶ βίου. Ρωμαῖοι τε πολλὰ ἔθνη παραλαβόντες κατὰ τὴν φύσιν ἀνήμερα, καὶ τοὺς ἀγριωτέρους³ πολιτικῶς ζῆν⁴ ἐδίδαξαν.

§ 1. Strabo L. II. p. 126. s.

2. Διαφέρει δὲ ἡ Εὐρώπη καὶ ταύτῃ, διότι⁵ τοὺς καρποὺς ἐκφέρει τοὺς ἀρίστους, καὶ τοὺς ἀναγκαίους τῷ βίῳ, καὶ μέταλλα δσα χρήσιμα· θυώματα δὲ καὶ

9. scil. οἰκια.—10. scil. ἡμῶν.—11. εἰ τι, the indefinite for the relative ἀτινα, as, in Latin, si quid for quae.

1. scil. οδσιν.—2. the construction is thus: ἀλλὰ καὶ τὰ φαύλως οἰκούμενα ἡμεροῦται, λαβόντα, (ὅτε ἔλαβε) ἐπιμελητὰς ἀγαθούς. Καθάπερ, as for example.—3. the masculine is used as referring to ἀνθρωποι, involved in ἔθνη.—4. to live in a condition conformable to laws.—5. in this also, that.

* Some commentators look on this word, as corrupted for ἀμαξοίκοις, living in wagons.

λίθους πολυτελεῖς ἔξωθεν μέτεισιν, ὅν τοῖς σπανιζόμένοις οὐδὲν χείρων ὁ βίος ἐστίν, ἢ τοῖς εὐπορουμένοις.⁶ ‘Ως δ’ αὕτως⁷ βοσκημάτων μὲν πολλῶν ἀφθονίαν παρέχει, θηρίων δὲ σπάνιν.

§ 2. Strabo L. II. p. 127.

3. *Tῆς Ἰβηρίας τὸ μὲν πλέον οἰκεῖται φαύλως· δρη γάρ καὶ δρυμοὺς καὶ πεδία λεπτὴν ἔχοντα γῆν, οὐδὲ ταῦτην δύμαλῶς εὔνδρον οἰκοῦσι τὴν πολλήν.⁸ Η δὲ πρόσβορός ψυχρά ἐστι τελέως πρὸς τῇ τραχύτητι.⁹ Ἡ δὲ νοτιος πᾶσα εὐδαίμων σχεδόν τι, καὶ διαφερόν τως ἡ ἔξω στηλῶν.¹⁰*

§ 3. Strabo L. III. p. 137.

4. *Tὴν Βασικὴν διαρρέει ὁ Βαῖτις ποταμὸς, ἐξ ἀνατολῶν ὁρμώμενος.. Οἰκοῦσιν αὐτὴν Τουρδιτανοί, σοφωτατοι τῶν Ἰβήρων διντες. Ο Βαῖτις ἀναπλέεται ὄλκάσι μεγάλαις, καὶ εἰσὶ¹¹ περὶ τὰς δυτικὰς αὐτοῦ μέταλλα ἄλλα τε καὶ ἀργυρος πλεῖστος. Ἰβηρία πᾶσα τῶν ὀλεθρίων θηρίων σπανίζει, πλὴν τῶν γεωργίχων λαγιδίων. Ανυπόνται γάρ οὗτοι καὶ φυτὰ καὶ σπέρματα διζοφαγοῦντες.¹²*

§ 4. Epitome Strab. L. III. p. 25 and 27.

5. *Η Τουρδιτανία καὶ ἡ προσεχῆς αὐτῇ γῇ εὔκαρπός ἐστι, καὶ μετάλλοις πληθύει. Οὔτε γάρ χρυσός, οὔτε ἀργυρος, οὐδὲ δὴ χαλκός, οὐδὲ σίδηρος, οὐδαμοῦ τῆς γῆς¹³ οὔτε τοσοῦτος, οὐδὲ οὔτως ἀγαθὸς ἔξητασται γεννώμενος μέχρι νῦν· ὁ δὲ χρυσός οὐ μεταλλεύεται μόνον, ἀλλὰ καὶ σύρεται καταφέρουσι δὲ οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ χείμαρροι τὴν χρυσῖτιν ἄμμον, πολλαχοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀνόδοις τόποις οὖσαν· ἀλλ’ ἐκεῖ μὲν ἀφανῆς ἐστιν, ἐν δὲ τοῖς ἐπικλύστοις ἀπολάμπει τὸ τοῦ χρυσοῦ ψῆγμα. Εν δὲ τοῖς ψήγμασι τοῦ χρυσίου φασὶν εύ-*

6. for ὃν εἰ τις σπανίζεται, οὐδὲν χείρων αὐτῷ ὁ βίος ἴστιν, ἢ εἰ τίκτεται.—7. for ὀντάτως δὲ.—8. for the most part.—9. besides that the soil is hard and rocky.—10. the part situated on the Atlantic ocean, αἱ στῆλαι, the pillars of Hercules, which are the straits of Gibraltar.—11. εἰσι, contrary to the common, but not universal rule, which requires ἴστιν.—12. οὗτοι . . . διζοφαγοῦντες, the masculine is used after λαγιδίων (τοι λαγίδιον), as if λαγωὶ had preceded. Such a change in gender is frequent when the author has in his mind another word besides what he has actually written.—13. *nusquam terrarum*, the genitive serves for a completion of the idea contained in the adverb.

ρίσκεσθαι ποτε καὶ ἡμιλιτριαίας βώλους, διὸ καλοῦσι πάλας, μικρᾶς καθάρσεως δεομένας.

§ 5. Strabo L. III. p. 146.

6. Τῶν δὲ Ἰβήρων, ἀλκιμώτατοι μέν εἰσιν οἱ καλούμενοι Λυσιτανοί. Φοροῦσι δ' ἐν τοῖς πολέμοις πέλτας μικρᾶς παντελῶς, διαπεπλεγμένας νεύροις, καὶ δυναμένας σκέπειν τὸ σῶμα περιττότερον διὰ τὴν στερεότητα. Χρῶνται δὲ καὶ σαυνίοις ὀλοσιδήροις ἄγκιστρῳδεσιν· ἀκοντίζουσι δὲ εὐστόχως καὶ μακράν. Εὐκίνητοι δὲ δύτες καὶ κούφοι, ὁρδίως καὶ φεύγουσι καὶ διώκουσιν. Ἐπιτηδεύουσι δὲ κατὰ μὲν τὴν εἰρήνην δρχησίν τινα κούφην καὶ περιέχουσαν πολλὴν εὔτονίαν σκελῶν· ἐν δὲ τοῖς πολέμοις πρὸς ὁυθμὸν ἐμβαίνουσι, καὶ παιᾶνας ἄδουσιν, ὅταν ἐπίωσι τοῖς ἀντιτεταγμένοις.

§ 6. Diodor. Sic. V. 34.

7. Τὰ Πυρηναῖα δρη κατὰ τὸ ὑψος καὶ κατὰ τὸ μέγεθος ὑπάρχει διάφορα τῶν ἄλλων. Πολλῶν δὲ δύτων ἐν αὐτοῖς δρυμῶν, φασὶν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις ὑπὸ τινῶν νομέων, ἀφέντων πῦρ, κατακαῆναι¹⁴ παντελῶς ἀπασαν τὴν δρεινὴν χώραν. Λιὸν καὶ συχνὰς ἡμέρας συνεχῶς πυρὸς ἐπιφλέγοντος, καῆναι τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, καὶ τὰ μὲν δρη διὰ τὸ συμβεβηκὸς κληθῆναι Πυρηναῖα, τὴν δὲ ἐπιφάνειαν τῆς κατακεκαυμένης χώρας ἀργύρῳ ὁυῆναι πολλῷ, καὶ ὁύακας γενέσθαι πολλοὺς ἀργύρους καθαροῦ. Τῆς δὲ τούτου χρείας ἀγνοούμενης παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις, τοὺς Φοίνικας, ἐμπορίαις χρωμένους¹⁵ καὶ τὸ γεγονὸς μαθόντας, ἀγοράζειν τὸν ἀργυρὸν μικρᾶς τινὸς ἀντιδόσεως¹⁶ ἄλλων φορτίων. Λιὸν δὴ τοὺς Φοίνικας μεγάλους περιποιήσασθαι πλούτους.

§ 7. Diod. Sic. V. 35.

8. Καταντικρὺ δὲ τῆς Ἰβηρίας νῆσοι ὑπάρχουσιν, ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων ὀνομαζόμεναι Γυμνήσιαι, διὰ τὸ τοὺς ἐνοικοῦντας γυμνοὺς τῆς ἐσθῆτος βιοῦν κατὰ

14. κατακαῖω.—15. that is, δημόσους δητας.—16. as the value of this metal was unknown to this people, the Phoenicians procured it by the barter of things of little value.

τὴν τοῦ θέρους ὥραν· ὑπὸ δὲ τῶν ἐγχωρίων καὶ τῶν Ἀρμαίων προσαγορεύονται Βαλλιαρεῖς, ἀπὸ τοῦ βάλλειν ταῖς σφενδόναις λίθους μεγάλους κάλλιστα τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων. — ‘Οπλισμὸς δ’ ἔστιν αὐτοῖς τρεῖς σφενδόναι, καὶ τούτων μίαν μὲν περὶ τὴν κεφαλὴν ἔχουσιν, ἄλλην δὲ περὶ τὴν γαστέρα, τρίτην δὲν ταῖς χερσί. Κατὰ δὲ τὰς πολεμικὰς χρείας βάλλουσι λίθους πολὺ μείζους τῶν ἄλλων, οὕτως εὐτόνως, ὃστε δοκεῖν τὸ βληθὲν ἀπὸ τινος καταπέλτου φέρεσθαι.

§ 8. Diod. Sic. V. 17, 18.

9. Ἡ Γαλατία, κειμένη κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τὰς ἄρκτους, χειμέριος ἔστι καὶ ψυχρὰ διαφερόντως. Κατὰ γὰρ τὴν χειμερευτὴν ὥραν, ἐν ταῖς συννεφέσιν ἡμέραις, ἀντὶ μὲν τῶν δύμβων χιόνι πολλῇ νίφεται, κατὰ δὲ τὰς αἰθρίας κρυστάλλῳ καὶ πάγοις ἐξαισίοις πληθεῖ, δι' ὧν οἱ ποταμοὶ πηγνύμενοι διὰ τῆς ἴδιας φύσεως¹⁷ γεφυροῦνται. Οὐ μόνον γὰρ οἱ τυχόντες ὁδίται κατ’ ὀλίγους κατὰ τοῦ κρυστάλλου πορευόμενοι διαβαίνουσιν,¹⁸ ἄλλὰ καὶ στρατοπέδων μυριάδες¹⁹ μετὰ υκενοφόρων καὶ ὀμαξῶν γεμουσῶν ἀσφαλῶς περαίσουνται. Πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων ποταμῶν ὁρεύοντων διὰ τῆς Γαλατίας, καὶ τοῖς ὁρείθυοις ποικίλως τὴν πεδιάδα τεμνόντων, οἱ μὲν ἐκ λιμνῶν ἀβύσσων ὁρεύονται, οἱ δὲ ἐκ τῶν ὁρῶν ἔχουσι τὰς πηγὰς καὶ τὰς ἐπιφόριας· τὴν δὲ ἐκβολὴν οἱ μὲν εἰς τὸν Ὁλκεανὸν ποιοῦνται, οἱ δὲ εἰς τὴν καθ’ ἡμᾶς θάλασσαν.²⁰ Μέγιστος δ’ ἔστι τῶν εἰς τὸ καθ’ ἡμᾶς πέλαγος ὁρεύοντων ὁ Ῥοδανὸς, τὰς μὲν γονάδας ἔχων ἐν τοῖς Ἀλπείοις δρεσι, πέντε δὲ στόμασιν ἐξερευγόμενος εἰς τὴν θάλασσαν.—10. Εὐφυῶς δὲ κεῖνται οἱ τῆς χώρας ποταμοί, ὃστε ἀπὸ τοῦ Ὁλκεανοῦ εἰς τὴν ἔσω θάλασσαν καὶ ἐμπαλιν²¹ τὰ φόρτια διὰ τῶν ποταμῶν οἱ ἐμποροὶ διαβιβάζουσιν, ὀλίγων τινῶν χωρίων πεζῇ κομίζεσθαι ἀναγκαῖοντων.

§ 9. Diod. Sic. V. 15. § 10. Epit. Strabon. L. III. p. 33.

17. by their own nature, without the help of art.—18. scil. τοὺς ποταμούς.—19. for ὅλα στρατόπεδα μυρίων ἀνδρῶν.—20. into the Mediterranean,—thus also below τὸ καθ’ ἡμᾶς πέλαγος, and ἡ ἔσω θάλασσα.—21. that is, ἐκ τῆς ἔσω θαλάσσης εἰς τὸν Ὁλκεανόν.

11. Κατὰ τὴν Γαλατίαν ἀργυρος μὲν τὸ σύνολον οὐ γίγνεται, χρυσὸς δὲ πολὺς, ὃν τοῖς ἐγχωρίοις ἡ φύσις ἀνευ κακοπαθείας ὑπουργεῖ. Ἐν γὰρ βόθροις ὁρυχθεῖσιν ἐπὶ μικρὸν εὐρίσκονται καὶ χειροπληθεῖς χρυσίου πλάκες, ἔσθ' ὅτε²² μικρᾶς ἀποκαθάρσεως δεδμεναι. Τὸ δὲ λοιπόν, ψῆγμά ἔστι καὶ βῶλοι, καὶ αὗται²³ κατεργασίαν οὐ πολλὴν ἔχουσαι.—12. Τῷ δὲ χρυσῷ καταχρῶνται πρὸς κόσμον, οὐ μόνον αἱ γυναικες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνδρες. Περὶ μὲν γὰρ τοὺς καρποὺς καὶ τοὺς βραχίονας ψέλλια φοροῦσι· περὶ δὲ τοὺς αὐχένας κρίνους παχεῖς ὄλοχούσσους, καὶ δακτυλίους ἀξιολόγους, ἔτι δὲ χρυσοῦς θήρακας.

§ 11, 12. Diodor. Sic. V. 27, and Strabo IV. p. 190.

13. Τὸ σύμπαν ἔθνος, δὲ νῦν Κελτικὸν τε καὶ Γαλατικὸν καὶ Γαλλικὸν καλεῖται, θυμικὸν ἔστι καὶ μάχιμον, καὶ μάλιστα ἐπιπλήματος εὔδοκιμοῦν, καὶ τὸ κράτιστον Ρωμαίοις, ἐπιπλὸν²⁴ οὗτοι παρέχουσιν. Εἰσὶν δὲ τοῖς τρόποις ἀπλοῖ, καὶ οὐ κακοήθεις· τῷ δὲ ἀπλῷ καὶ θυμικῷ πολὺ τὸ ἀνόητον καὶ ἀλαζονικὸν πρόσθεστι τοῖς Γαλάταις καὶ τὸ φιλόκοσμον.—14. Τοῖς μὲν σώμασίν εἰσιν εὐμήκεις, ταῖς δὲ σαρξὶ κάρδινγροι καὶ λευκοί· ταῖς δὲ κόρμαις οὐ μόνον ἐκ φύσεως ἔνθοι, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς κατασκευῆς ἐπιτηδεύουσιν αὖξεν τὴν φυσικὴν τῆς χρόας ἴδιότητα.²⁵ Τιτάνου γὰρ ἀποπλύματι σμῶντες τὰς τρίχας συνεχῶς, ἵνα διαφανεῖς ὔσι, καὶ ἀπὸ τῶν μετώπων ἐπὶ τὴν κορυφὴν καὶ τοὺς τένοντας ἀνασπῶσιν· ὅστε τὴν πρόσοψιν αὐτῶν φαίνεσθαι Σατύροις καὶ Πᾶσιν ἐοικῦται· παχύνονται γὰρ αἱ τρίχες ἀπὸ τῆς κατεργασίας,²⁶ ὅστε μηδὲν τῆς τῶν ἐππων χαίτης διαφέρειν. Τὰ δὲ γένειά τινες μὲν ξυρῶνται, τινὲς δὲ μετρίως ὑποτρέφουσιν· οἱ δ' εὐγενεῖς τὰς μὲν παρειὰς ἀπολειαίνουσι, τὰς δ' ὑπήνας ἀνειμένας ἔωσιν, ὅστε τὰ στόματα αὐτῶν ἐπικαλύπτεσθαι.

§. Epit. Strab. III. p. 35. § 14. Diodor. Sic. V. 28.

22. that is, ἐστιν δέτε, sometimes.—23. these likewise.—24. the most efficient portion of the Roman cavalry.—25. scil. τὸ ξαθόν.—26. by the process just mentioned.

15. Ἐν δὲ ταῖς ὁδοιπορίαις καὶ ταῖς μάχαις χρῶνται συνωρίσιν, ἔχοντος τοῦ ἀρματος ἡνίοχον καὶ παραβάτην. Κατὰ δὲ τὰς παρατάξεις εἰώθασι προάγειν τῆς παρατάξεως, καὶ προκαλεῖσθαι τῶν ἀντιτεταγμένων τοὺς ἀρίστους εἰς μονομαχίαν, προσανασείοντες τὰ δύπλα καὶ καταπληττόμενοι τοὺς ἐναντίους. ! Οταν δέ τις ὑπακούσῃ πρὸς τὴν μάχην,²⁷ τάς τε τῶν προγόνων ἀνδραγαθίας ἔξυμνοῦσι, καὶ τὰς ἑαυτῶν ἀρετὰς προφέρονται, καὶ τὸν ἀντιτατόμενον ἔξονειδίζουσι. Τῶν δὲ πεσόντων πολεμίων τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦντες, περιάπτουσι τοῖς αὐχέσι τῶν ἵππων· τὰ δὲ σκῦλα τοῖς θεράπουσι παραδόντες ἥμαγμένα²⁸ λαψυραγωγοῦσι, παιανίζοντες καὶ ἄδοντες ὑμνον ἐπινίκιον· καὶ τὰ ἀκροθίνια ταῦτα ταῖς οἰκίαις προσηλοῦσιν, ὃσπερ ἐν κυνηγίαις τισὶ κεχειρωμένοι θηρία. Τῶν δὲ ἐπιφανεστάτων πολεμίων κεδρώσαντες τὰς κεφαλὰς, ἐπιμελῶς τηροῦσιν ἐν λάρνακι, καὶ τοῖς ξένοις ἐπιδεικνύουσιν. !

§ 15. Diodor. Sic. V. 29.

16. Κατὰ τὴν Γαλατίαν τὴν παρωκεανῆτιν, καταντικρὺ τῶν Ἐρκυνίων ὀνομαζομένων δρυμῶν²⁹ νῆσοι πολλαὶ κατὰ τὸν Ὡκεανὸν ὑπάρχουσιν, ὃν ἐστὶ μία καὶ μεγίστη Βρεττανικὴ καλουμένη. Αὗτη δὲ τῷ σχήματι τρίγωνος οὖσα παραπλησίως τῇ Σικελίᾳ, τὰς πλευρὰς οὐκ ἰσοκάλους ἔχει. Κατοικεῖν δέ φασι τὴν Βρεττανικὴν αὐτόχθονα γένη, καὶ τὸν παλαιὸν βίον ταῖς ἀγωγαῖς διατηροῦντα. "Ἄριμασι μὲν γὰρ κατὰ τοὺς πολέμους χρῶνται, καθάπερ οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων ἥρωες ἐν τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ κεχρῆσθαι παραδέδονται."³⁰ καὶ τὰς οἰκήσεις εὐτελεῖς ἔχουσιν, ἐκ καλάμων ἡ ξύλων κατὰ τὸ πλεῖστον συγκειμένας. Τοῖς δὲ ἥθεσιν ἀπλοῦς εἶναι αὐτοὺς λέγουσι, καὶ πολὺ κεχωρισμένους τῆς τῶν νῦν ἀνθρώπων ἀγχινοίας καὶ πονηρίας τάς τε διαιτας εὐτελεῖς ἔχειν, καὶ τῆς ἐκ τοῦ πλούτου γεννωμένης τρυφῆς πολὺ διαλλάττοντας. βα-

27. when one accepts the challenge.—28. εἰράσσω.—29. the *Hercynian woods*, an indefinite name of an immense forest north of the Alps. In this passage the mountains and woods to the north of Germany are meant.—30. that is, λέγουσι.

σιλεῖς τε καὶ δυνάστας πολλοὺς ἔχειν, καὶ πρὸς ἄλλη-
λους κατὰ τὸ πλεῖστον εἰρηνικῶς διακεῖσθαι.

§ 16. Diod. Sic. V. 21.

17. Τῆς Βρεττανικῆς κατὰ τὸ ἀκρωτήριον τὸ κα-
λούμενον Βελέριον οἱ κατοικοῦντες φιλόξενοί τε διαφε-
ρόντως εἰσί, καὶ διὰ τὴν τῶν ξένων ἐμπόρων ἐπιμεξίαν
ἔξημερωμένοι τὰς ἀγωγάς. Οὗτοι τὸν κασσίτερον
κατασκευάζουσι, φιλοτέχνως ἐργαζόμενοι τὴν φέρου-
σαν αὐτὸν γῆν.—18. Ἡ πλείστη τῆς μεγάλης Βρε-
ττανίας πεδιάς ἔστι καὶ κατάδρυμος, πολλὰ δ' ἔχει καὶ
δρεινά.³¹ Φέρει δὲ σῖτον καὶ βοσκήματα καὶ μέταλλα
χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου· καὶ δέρματα δὲ καὶ
ἀνδράποδα χορηγεῖ καὶ κύνας κυνηγετικούς. Κελτοὶ
δὲ καὶ τοῖς κυπὶ τούτοις χρῶνται πρὸς τοὺς πολέμους.
Εἰσὶ δ' οἱ Βρεττανοὶ εὐμήκεις τοῖς σώμασι, τὰ δὲ
ἡθη ἀπλούστερα καὶ βαρβαρώτερα ἔχουσιν ἡπερ οἱ
Κελτοί, ὃστ' ἔνιοι διὰ τὸ ἀγνοεῖν, καίτοι γαλακτὸς
εὐποροῦντες, οὐ τυροποιοῦσιν ἀπειροι δ' εἰσὶ καὶ
κηπεῖας καὶ ἄλλων γεωργικῶν.³² Πόλεις δὲ αὐτῶν
εἰσὶν οἱ δρυμοί.³³ Φράξαντες γὰρ δένδρεσι καταβεβ-
λημένοις εὔρυχωρῇ κύκλῳ, καὶ αὐτοὶ ἐνταῦθα καλυβο-
ποιοῦνται, καὶ τὰ βοσκήματα κατασταθμεύονται, οὐ
πρὸς πολὺν χρόνον. Ἐπομβροι δ' εἰσὶν οἱ ἀέρες μᾶλ-
λον ἡ νιφετώδεις. Ἐν δὲ ταῖς αἰθρίαις ὁμίχλῃ κατέ-
χει πολὺν χρόνον, ὃστε, δι' ἡμέρας ὅλης, ἐπὶ τρεῖς μό-
νον ἡ τέτταρας ὥρας τὰς περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁρᾶσ-
θαι τὸν ἥλιον.

§ 17. Diod. Sic. V. 22. § 18. Epit. Strabon. p. 38. L. IV. p. 200.

19. Οἱ Γερμανοὶ μαρδον ἔξαλλάττουσι τοῦ Κελτικοῦ
φύλου τῷ τε πλεονασμῷ τῆς ἀγριότητος, καὶ τοῦ με-
γέθους, καὶ τῆς ξανθότητος· τὰλλα δὲ παραπλήσιοι
καὶ μορφαῖς καὶ νόμοις, δῆτεν καὶ Γερμανοὶ ὑπὸ Ῥω-
μαίων καλοῦνται· δύναται δὲ τὸ δνομα γνήσιοι. Τὰ
βορειότερα ἔθνη τῶν Γερμανῶν ἀμαξόβια ἔστι καὶ
νομαδικά, καὶ ὁφδίως μεταναστεύειν ἔτοιμα, διὰ τὸ μή

31. *Scil. μῆρη.*—32. Adjectives derived from verbs take the object of the verb in the genitive.—33. *for τοῖς δρυμοῖς χρῶνται διητὶ τῶν πόλεων.*

Ὥησαν φίξαιν.³⁴—20. Οἱ παρωκεανῆται Γερμανοὶ καλοῦνται Κίμβροι. Ἐθος δέ τι αὐτῶν διηγοῦνται τουοῦτον,³⁵ ὅτι ταῖς γυναιξὶν αὐτῶν συστρατευούσαις τοῖς ἀνδράσι παρηκολούθουν γυναικες προμάντεις ἵέρειαι, πολιότριχες, λευχείμονες, καρπασίνας ἐφαπτίδας ἐπιπεπορπημέναι, ζῶσμα χαλκοῦ ἔχουσαι, γυμνόποδες. Τοῖς οὖν αἰχμαλώτοις διὰ τοῦ στρατοπέδου συνήντων ἔιφήρεις· καταστέψασαι³⁶ δὲ αὐτοὺς ἥγον ἐπὶ κρατήρα χαλκοῦ, δσον ἀμφορέων εἴκοσιν. Εἶχον δὲ ἀναβάθραν, ἦν ἀναβᾶσα ἡ ἵέρεια ὑπερπετῆς τοῦ λέβητος ἐλαιμοτόμει ἔκαστον³⁷ μετεωρισθέντα. Ἐκ δὲ τοῦ προχεομένου αἵματος εἰς τὸν κρατήρα μαντείαν τινὰ ἐποιοῦντο. Ἀλλαι δὲ διασχίσασαι ἐσπλάγχνευσον, ἀναφθεγγόμεναι νίκην τοῖς οἰκείοις. Ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔτυπτον τὰς βίνδσας, τὰς περιτεταμένας³⁸ τοῖς γέρῳις τῶν ἀρμαμαξῶν, ὥστε ἀποτελεῖσθαι ψόφον ἔξαισιον.

§ 19. Epit. Strab. VII. p. 81. et 290. § 20. Strabo L. VII. p. 297.

21. Μετὰ τὴν ὑπώρειαν τῶν Ἀλπεων ἀρχή ἐστι τῆς Ἰταλίας. Καὶ τὰ μὲν ὑπὸ ταῖς Ἀλπεσιν ἐστι πεδίον εὔδαιμον σφύδρα, καὶ γεωλοφίαις εὐκάρποις πεποικιλμένον. Διαιρεῖ δ' αὐτὸν μέσον πως ὁ Πάδος. Ἀπασα μὲν οὖν ἡ χώρα ποταμοῖς πληθεῖ καὶ ἔλεσι, μάλιστα δὲ ἡ τῶν Ἐνετῶν.—Παρὰ τοῖς Ἐνετοῖς τῷ Διομήδει ἀποδεδειγμέναι τινὲς ἴστοροῦνται τιμαί· καὶ γάρ θνεται λευκὸς ἵππος αὐτῷ· καὶ δύο ἄλση, τὸ μὲν Ἡρας Ἀργείας δεῖκνυνται, τὸ δὲ Ἀρτέμιδος Λιτωλίδος.³⁹ Προσμυθείουσι δὲ ἐν τοῖς ἄλσεσι τούτοις ἡμεροῦσθαι τὰ θηρία, καὶ λίνοις ἐλάφους συναγελάξεσθαι· προσιόντων δὲ τῶν ἀνθρώπων καὶ κατάψαυσθων ἀνέχεσθαι· τὰ δὲ διωκόμενα ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἐπειδὰν καταφύγῃ δεῦρο,⁴⁰ μηκέτι διώκεσθαι.

§ 21. Strabo L. V. p. 209. 212. 215.

34. they lay up no stores, but appease their present wants with whatever may be just at hand.—35. for *τοιόθε*, as *τούτοις* is often placed for *ταῦτα*.—36. the victims were *crowned* with a garland.—37. scil. τῶν αἰχμαλῶτων.—38. *τερτείων*. The sides of the wagons were formed with dried skins stretched over a frame.—39. Juno was particularly venerated in Argos, as was Diana in Aetolia. Diomed, by his father Tydeus, was of Aetolian descent, but by the right of his consort Aegialea, he reigned in Argos.—40. scil. as *τούτοις* τὰ ἄλσης.

22. Οι Λίγυες νεμονται χώραν τραχεῖαν καὶ παντελῶς λυπράν· τοῖς δὲ πόνοις καὶ ταῖς κατὰ τὴν λειτουργίαν συνεχέσι κακοπαθείαις ἐπίπονον τινὰ βίον καὶ ἀτυχῆ ζῶσι. Καταδένδρου γάρ τῆς χώρας οὖσης, οἱ μὲν αὐτῶν ὑλοτομοῦσι δι’ ὅλης τῆς ἡμέρας, οἱ δὲ τὴν γῆν ἐργαζόμενοι τὸ πλεῖον πέτρας λατομοῦσι⁴¹ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς τραχύτητος—οὐδεμίαν γάρ βῶλον τοῖς ἐργάλείοις ἀνασπῶσιν ἄνευ λίθου—καὶ τοιαύτην ἔχοντες ἐν τοῖς ἔργοις κακοπάθειαν, τῇ συνεχείᾳ περιγίγνονται τῆς φύσεως⁴² καὶ πολλὰ μοχθήσαντες, ὀλίγους καρποὺς καὶ μόλις λαμβάνουσι. Πρὸς δὲ τὴν κακοπάθειαν ταύτην συνεργοὺς ἔχουσι τὰς γυναῖκας, εἰδισμένας ἐπίσης τοῖς ἀνδράσιν ἐργάζεσθαι. Κυνηγίας δὲ ποιοῦνται συνεχεῖς, ἐν αἷς πολλὰ τῶν θηρίων χειρούμενοι, τὴν ἐκ τῶν καρπῶν σπάνιν διορθοῦνται. Θρασεῖς δ’ εἰσὶ καὶ γενναῖοι, οὐ μόνον εἰς πόλεμον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἐν τῷ βίῳ περιστάσεις τὰς ἔχουσας· δεινότητας.⁴³ Εμπορεύμενοι⁴⁴ γάρ πλέοντες τὸ Σαρδῆνον καὶ τὸ Αιβυκὸν πέλαγος, ἔτοιμας ἑαυτοὺς ὁίπτοντες εἰς ἀβοηθήτους κινδύνους. Σκάφεσι γάρ χρώμενοι τῶν σχεδιῶν εὐτελεστέροις, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ ναῦν χρησίμοις ἥκιστα κατεσκευασμένοις, ὑπομένοντες τὰς ἐκ τῶν χειμῶνων φοβερωτάτας περιστάσεις καταπληκτικῶς.

§ 22. Diod. Sic. V. 29.

23. Συνεχεῖς τούτοις εἰσιν οἱ Τυρφῆνοι, οἱ παρὰ τοῖς Ρωμαίοις Ἐτροῦσκοι καὶ Τοῦσκοι προσαγορεύονται, τὰ πεδίστι ἔχοντες τὰ μέχρι τοῦ ποταμοῦ τοῦ Τίβεριδος. Ρεῖ δὲ ἐκ τῶν Ἀπεννίνων ὁρῶν ὁ Τίβερις· πληροῦται δὲ ἐκ πολλῶν ποταμῶν· μέρος μέντοι δι’ αὐτῆς φερόμενος τῆς Τυρφῆνίας, τὸ δ’ ἐφεξῆς διορίζων ἀπ’ αὐτῆς, πρῶτον μὲν τὴν Ομβρικήν, εἴτα τοὺς Σαβίνους καὶ Λατίνους, τοὺς πρὸς τὴν Ρώμη μέχρι τῆς παραλίας.—**24.** Οἱ Τυρφῆνοι, τὸ μὲν παλαιὸν ἀνδρείᾳ διενέγκαντες,⁴⁵ χώραν πολλὴν κατεκτήσαντο,

41. the labour of cultivation consists more in breaking and reducing the stones, than in digging up the soil.—42. that is, νικῶσι τὴν φυσικὴν ἴδιότητα τῆς χώρας τῇ συνεχείᾳ τῶν πόνων, i. e. πόνῳ συνεχεῖ.—43. that is, ἐμπορίας χέριν.—44. διαφέρω.

καὶ πόλεις ἀξιολόγους καὶ πόλλας ἔκτισαν. Ἁ' Ομοίως δὲ καὶ ναυτικαῖς δυνάμεσιν ισχύσαντες, καὶ πολλοὺς χρόνους θαλαττοφρατήσαντες, τὸ μὲν παρὰ τὴν Ἰταλίαν πέλαγος ἀφ' εαυτῶν ἐποίησαν Τυρρηνικὸν προσαγορευθῆναι· τὰ δὲ κατὰ τὰς πεζικὰς δυνάμεις ἐκπονήσαντες, τὴν τε σάλπιγγα ἔξευρον, καὶ πολλὰ ἄλλα, ὡν τὰ πλεῖστα Ῥωμαῖοι μιμησάμενοι μετήνεγκαν ἐπὶ τὴν ιδίαν πολιτείαν. Γράμματά τε καὶ φυσιολογίαν καὶ θεολογίαν ἐξεπόησαν ἐπὶ πλεῖστον, καὶ τὰ περὶ τὴν κεραυνοσκοπίαν⁴⁵ μάλιστα πάντων ἀνθρώπων ἐξειργάσαντο. Χώραν δὲ νεμόμενοι παμφόρον, καὶ ταῦτην ἐξεργαζόμενοι, καρπῶν ἀφθονίαν ἔχουσιν. Ἐνδοξότατοι δὲ τὸ πρὸν δύντες, εἰς τρυφὴν ώλισθησαν, καὶ ἐν πότοις τε καὶ δαθυμίαις βιοῦντες, τὴν ἐκ παλαιῶν χρόνων παρ' αὐτοῖς ζηλουμένην ἀλκήν καὶ τὴν τῶν πατέρων δόξαν ἐν τοῖς πολέμοις ἀποβεβλήκασιν.

§ 23. Strabo V. p. 218. § 24. Diodor. Sic. V. 46.

25. Η τῶν Λατίνων χώρα μεταξὺ κεῖται τῆς τε ἀπὸ τῶν Ὡστίων παραλίας, μέχρι πόλεως Σιννέσσος καὶ τῆς Σαβινῆς· ἔκτείνεται δὲ ἐπὶ μῆκος μέχρι τῆς Καμπανίας καὶ τῶν Σαυνιτικῶν ὁρῶν.—26. Ἀπασσα ἡ Λατίνη, οὖν Ῥώμη κεῖται, ἐστὶν εὐδαιμῶν καὶ παμφόρος, πλὴν ὀλίγων χωρίων τῶν κατὰ τὴν παραλίαν, ὅσα ἐλώδη καὶ νοσερά, ἢ εἴ τινα⁴⁶ ὀρεινὰ καὶ πετρώδη· καὶ ταῦτα δ' οὐ τελέως ἀργά, οὐδὲ ἄχρηστα, ἀλλὰ νομάς παρέχει δαψιλεῖς ἢ ψλην, ἢ καρπούς τινας ἐλείους ἢ πετραίους. Τὸ δὲ Καίκουβον ἐλῶδες δν, εὔοινοτάτην ἄμπελον τρέφει, τὴν δενδροτίτιν.

§ 25. Strabo V. p. 219. § 26. Ibid. p. 231.

26. Τὸ Καμπανίας πεδίον εὐδαιμονέστατον τῶν ἀπάντων ἐστί· περίκεινται δ' αὐτῷ γεωλοφίαι τε εὐκαρποί, καὶ δρη τά τε τῶν Σαυνιτῶν καὶ τὰ τῶν Ὡστικῶν. Λιὰ δὲ τὴν ἀρετὴν περιμάχητον ἦν τὸ πεδίον. Ἰστορεῖται δὲ ἔνια τῶν πεδίων σπείρεσθαι δι' ἔτους, δις μὲν τῇ ζέα, τὸ δὲ τρίτον ἐλύμῳ, τινὰ δὲ καὶ λαχα-

45. the art of drawing omens from thunder and lightning, which formed an important part of the science of augury.—46. equal to *arrive*.

νεύεσθαι τῷ τετάρτῳ σπόρῳ. Καὶ μὴν τὸν οἶνον τὸν κράτιστον ἐντεῦθεν ἔχουσι Ρωμαῖοι, τὸν Φάλερον, καὶ τὸν Στάτανον καὶ Κάληνον. Ως δ' αὐτῶς⁴⁷ εὐέλασθεστι καὶ πᾶσα, ἡ περὶ τὸ Οἰνέναφρον ὅμορον τοὺς πεδίους ὅρη.

§ 27. Strabo L. V. p. 242.

28. Υπέρκειται δὲ τῶν τόπων τούτων⁴⁸ ὅρος τὸ Οὔεσσοιον, ἀγροῖς περιοικούμενον παγκάλους, πλὴν τῆς κορυφῆς· αὐτῇ δ' ἐπίπεδος μὲν πολὺ μέρος ἔστιν, ἄκαρπος δ' ὅλη· ἐπ' δὲ τῆς ὅψεως τεφρώδης, καὶ κοιλάδας φαίνει σηραγγώδεις πετρῶν αἰθαλωδῶν κατὰ τὴν χρόαν, ὡς ἀν ἐκβεβρωμένων ὑπὸ πυρός· ὡς τεκμαίροιτο ἂν τις, τὸ χωρίον τοῦτο καίεσθαι πρότερον, καὶ ἔχειν κρατῆρας πυρός, σβεσθῆναι δ' ἐπιλιπόθησης τῆς ὑλῆς.

§ 28. Strabo V. p. 247.

29. Η Κροτων, ἡν Μύσκελλος ἔκτισε, δοκεῖ τὰ τα πολέμια καλῶς ἀσκῆσαι, καὶ τὰ περὶ τὴν ἀθλησιν. Ἐν μᾶζῃ γοῦν Ὁλυμπιάδι οἱ τῶν ἄλλων προτερήσαντες τῷ σταδίῳ ἐπτὰ ἀνδρες ἀπαντες ὑπῆρξαν Κροτωνιάται· ὧστ' εἰκότως εἰρῆσθαι δοκεῖ, διότι Κροτωνιατῶν ὁ ἐσχατος πρῶτος ἡν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Πλείστους οὖν Ὁλυμπιονίας ἔσχε, καίπερ οὐ πολὺν χρόνον οἰκηθεῖσα, διὰ τὸν φθόρον τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ⁴⁹ πεσόντων ἀνδρῶν, πλείστων τὸ πλῆθος. Προσέλαβε δὲ τῇ τῇς πόλεως δόξῃ καὶ τὸ τῶν Πυθαγορείων πλῆθος, καὶ Μίλων, ἐπιφανέστατος μὲν τῶν ἀθλητῶν γεγονώς, ὁμιλητὴς δὲ Πυθαγόρου, διατρίψαντος ἐν τῇ πόλει πολὺν χρόνον. Φασὶ δὲ, ἐν τῷ συσσιτίῳ ποτὲ τῶν φιλοσόφων πονήσαντος στύλου, τὸν Μίλωνα ὑποδύντα σῶσαι ἀπαντας, ὑποσπάσαι δὲ ἐσυντόν. Τῇ δὲ αὐτῇ ὥρᾳ πεποιθότα εἰκός ἔστιν εὑρέσθαι καὶ τὴν τοῦ βίου καταστροφήν. Λέγεται γοῦν ὅδοι-

47. for ὕστερας δε.—48. Pompeii, Naples, and Herculaneum.—49. the first eruption of Vesuvius mentioned in history, occurred A. D. 79, under the reign of Titus; before whose time, under the reign of Augustus, lived Strabo, from whom the text is extracted. Proofs of other previous eruptions were evident on the whole tract of the summit.—50. at the river Sagra, the citizens of Croton were defeated in a great battle by the Locrians.

πορῶν ποτε δι' ὑλης βαθείας εὑρεῖν ξύλου μέγα έσφη-
νωμένον· ἐμβαλὼν δὲ χεῖρας ἀμα καὶ πόδας εἰς τὴν
διάστασιν, βιάζεσθαι πρὸς τὸ διασχίσαι τελέως· το-
σοῦτον δ' ἵσχυσε μόνον,⁵¹ ὥστ' ἐκπεσεῖν τοὺς σφῆνας,
εἰτ' εὐθὺς συμπεσεῖν τὰ μέρη τοῦ ξύλου, ἀποληφθέν-
τα⁵² δ' αὐτὸν ἐν τῇ τοιαντῇ πάγῃ θηρόβρωτον γενέσθαι.

§ 29. Strabo VI. p. 262.

30. Ἐφεξῆς δ' ἐστὶν Ἀχαιῶν κτίσμα ἡ Σύβαρις,
δυοῖν ποταμῶν μεταξύ, Κράθιδος καὶ Συβάριδος.
Τοσοῦτον⁵³ δ' εὐτυχίᾳ διήνεγκεν ἡ πόλις αὗτη τὸ πα-
λαιον, ὡς τεττάρων μὲν ἐθνῶν τῶν πλησίον ἐπῆρξε,
πέντε δὲ καὶ εἴκοσι πόλεις ὑπηκόους ἔσχε, τριάκοντα
δὲ μυριάπιν ἀνδρῶν ἐπὶ Κροτωνιάτας ἐστράτευσαν,
πεντήκοντα δὲ σταδίων κίκλον συνεπλήρων οἰκοῦντες
ἐπὶ τῷ Κράθιδι. Ὑπὸ μέντοι τρυφῆς καὶ ὑβρεως τὴν
εὐδαιμονίαν ἀπασαν ἀφηρέθησαν ὑπὸ Κροτωνιατῶν,
ἐν ἡμέραις ἐβδομήκοντα· ἐλόντες⁵⁴ γὰρ τὴν πόλιν, ἐπῆ-
γαγον⁵⁵ τὸν ποταμόν, καὶ κατέκλυσαν.

§ 30. Strabo VI. p. 263.

31. Διαβόητοι εἰσὶν ἐπὶ τρυφῇ οἱ Συβαρῖται, οἱ
τὰς ποιούσας ψόφον τέχνας οὐκ ἔῶσιν ἐπιδημεῖν τῇ
πόλει, οἵον χαλκέων καὶ τεκτόνων καὶ τῶν ὁμοίων,
ὅπως αὗτοῖς πανταχόθεν ἀθόρυβοι ὅσιν οἱ ὑπνοι.
Οὐκ ἔξῆν δ' οὐδὲ ἀλεκτρυόνα ἐν τῇ πόλει τρέφεσθαι.
Ιστορεῖ δὲ περὶ αὐτῶν Τίμαιος, διτὶ ἀνήρ Συβαρίτης,
εἰς ἀγρόν ποτε πορευόμενος, ἔφη, ἴδων τοὺς ἐργάτας
σκάπτοντας, αὐτὸς ὁργμα λαβεῖν.⁵⁶ πρὸς δὲ⁵⁷ ἀποκρί-
νασθαί τινα τῶν ἀκούσαντων, αὐτὸς δὲ σοῦ διηγούμε-
νου ἀκούνων πεπόνηκα τὴν πλευράν.—⁵⁸ Άλλος δὲ Συ-
βαρίτης παραγενόμενος εἰς Δακεδαίμονα, καὶ κληθεὶς
εἰς φειδίτιον, ἐπὶ τῶν ξύλων κατακείμενος καὶ δειπνῶν
μετ' αὐτῶν,⁵⁹ πρότερον μὲν ἔφη καταπεπλῆχθαι τὴν

51. his strength prevailed so far only.—52. προλαμβάνω.—53. τοσοῦτον, for τοσοῦ-
το.—54. scil. οἱ Κροτωνιάται.—55. scil. τῇ πόλει,—after κατέκλυσαν we must con-
sider αὐτὴν understood.—56. the construction is: ἔφη λαβεῖν, dixit se accepisse.
If the subject be omitted with the infinitive, and is likewise nominative to the
preceding finite verb on which the infinitive depends, the qualification must
also be in the nominative.—57. that is, καὶ πρὸς τοῦτον.—58. scil. τῶν Δακεδαι-
μονίων, which idea is contained in Δακεδαίμονα.

τῶν Λακεδαιμονίων πυνθανόμενος⁵⁹ ἀνδρείαν, τῦν δὲ θεασάμενος νομίζειν μηδὲν τῶν ἄλλων αὐτοὺς διαφέρειν· καὶ γὰρ τὸν ἀνανθρότατον μᾶλλον ἂν ἐλέσθαι⁶⁰ ἀποθανεῖν, ἡ τοιοῦτον βίον ζῶντα καρτερεῖν.—32. Δοκεῖ δὲ μετὰ τῆς εὐδαιμονίας αὐτῶν καὶ ὁ τῆς πόλεως τόπος παροξύναι αὐτοὺς ἐκτρυφῆσαι.⁶¹ ἡ γὰρ πόλις αὐτῶν ἐν κοίλῳ κειμένη, τοῦ μὲν θέρους, ἔωθεν τε καὶ πρὸς ἐσπέραν ψύχος ὑπερβάλλον ἔχει, τὸ δὲ μέσον τῆς ἥμέρας καῦμα ἀνύποιστον. ὅτεν καὶ ὁηθῆναι,⁶² ὅτι τὸν βουλόμενον ἐν Συβάρῃ μὴ πρὸ μοίρας ἀποθανεῖν, οὔτε δυόμενον, οὔτε ἀνίσχοντα τὸν ἥμιον ὄραν δεῖ.—33. Ἐς τηλικοῦτον δ' ἦσαν τρυφῆς ἐληλαχότες,⁶³ ὡς καὶ παρὰ τὰς εὐωχίας τοὺς ἵππους ἐθίσαι πρὸς αὐλὸν ὁρχεῖσθαι. Τοῦτ' οὖν εἰδότες οἱ Κροτωνιάται, ὅτε αὐτοῖς ἐπολέμουν, ἐνέδοσαν τὸ ὁρχηστικὸν μέλος· συμπαρῆσαν γὰρ αὐτοῖς καὶ αὐληταὶ ἐν στρατιωτικῇ σκευῇ· καὶ ἀμα⁶⁴ αὐλούντων ἀκούοντες οἱ ἵπποι, οὐ μόνον ἐξωρχήσαντο, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀναβάτας ἔχοντες⁶⁵ ηύτομόλησαν πρὸς τοὺς Κροτωνιάτας.

§ 31—33. Athen. XII. p. 518. seqq.

34. Ἡ Σικελία πασῶν τῶν νήσων καὶ κρατίστη ἐστί, καὶ τῇ παλαιότητι τῶν μυθολογουμένων πεπρωτευκεν. Ἡ γὰρ νῆσος τὸ παλαιὸν ἀπὸ μὲν τοῦ σχήματος Τριγαρία κληθεῖσα, ἀπὸ δὲ τῶν καταικησάντων αὐτὴν Σικανῶν Σικανία προσαγορευθεῖσα, τελευταῖον ἀπὸ τῶν Σικελῶν τῶν ἐκ τῆς Ιταλίας πανθημεὶ περαιωθέντων ὠνόμασται Σικελία. Ἔστι δ' αὐτῆς ἡ περίμετρος σταδίων ὡς τετρακισχιλίων τριακοσίων ἑξήκοντα. Οἱ ταύτην οὖν καταικοῦντες Σικελιῶται παρειλήφασι⁶⁶ παρὰ τῶν προγόνων, ἀεὶ τῆς φήμης ἐξ αἰῶνος παραδεδομένης τοῖς ἐγγόνοις, ἵερὰν υπάρχων τὴν νῆσον Δήμητρος καὶ Κόρης, καὶ ταύτας τὰς θεὰς ἐν αὐτῇ πρώτως φανῆναι, καὶ τὸν τοῦ σίτου καρπὸν ταΐτην⁶⁷ πρώτην ἀνεῖναι, διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας.

§ 34. Diodor. Sic. V. 2.

59. so long as he knew it only by report.—60. Εἰδοθεὶς δέ, would prefer.—61. that is, εἰς τρυφήν.—62. οὕτω, whence it has been said. The infinitive is governed by δοκεῖ, above.—63. to such a degree of luxury. The infinitive is used in all expressions implying choice, exception, and part.—64. as soon as.—65. that is, σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀναβάταις.—66. παραλαμβάνω.—67. scil. τὴν νῆσον.

35. Καὶ τῆς ἀρπαγῆς τῆς κατὰ τὴν Κόρην⁶⁸ ἐν ταύτῃ γενομένης ἀπόδειξιν εἶναι λέγουσι φανερωτάτην, διὰ τὰς διατριβὰς αἱ θεαὶ κατὰ ταύτην τὴν νῆσον ἐποιοῦντο, διὰ τὸ στέργεσθαι μάλιστα παρ' αὐταῖς ταύτην. Γενέσθαι δὲ μυθολογοῦσι τῆς Κόρης τὴν ἀρπαγὴν ἐν τοῖς λειμῶσι τοῖς κατὰ τὴν Ἔιναν. "Εστι δ' ὁ τόπος οὗτος πλησίον μὲν τῆς πόλεως, ἵοις δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθεσι παντοδαποῖς εὐπρεπῆς καὶ θέας ἄξιος. Λιὰ δὲ τὴν ἀπὸ τῶν φυομένων ἀνθῶν εὐωδίαν λέγεται τοὺς κυνηγεῖν εἰωθότας κύνας μὴ δύνασθαι στιβεύειν, ἐμποδιζομένους τὴν φυσικὴν αἴσθησιν.⁶⁹" "Εστι δὲ ὁ προειρημένος λειμῶν, ἀνωθεν μὲν ὁμαλὸς καὶ παντελῶς εὔυδρος, κύκλῳ δὲ ὑψηλός, καὶ πανταχθεν κρημνοῖς ἀπότομος· δοκεῖ δ' ἐν μέσῳ κεῖσθαι τῆς ὅλης νήσου, διὸ καὶ Σικελίας ὁμφαλὸς ὑπὸ τινῶν ὀνομάζεται. "Εχει δὲ καὶ πλησίον ἄλση καὶ λειμῶνας καὶ περὶ ταῦτα ἥλη, καὶ σπήλαιον εὔμεγεθες, ἔχον χάσμα κατάγειον, πρὸς τὴν ἄρκτον νενευκός· διὸ οὖ μυθολογοῦσι τὸν Πλούτωνα μεθ' ἀρματος ἐπελθόντα, ποιήσασθαι τὴν ἀρπαγὴν τῆς Κόρης. Μετὰ δὲ τὴν ἀρπαγὴν μυθολογοῦσι τὴν Δήμητραν, μὴ δυναμένην εύρειν τὴν Θυγατέρα, λαμπάδας ἐκ τῶν κατὰ τὴν Αἴτνην κρατήρων ἀναψαμένην, ἐπελθεῖν ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης· τῶν δ' ἀνθρώπων τοὺς μάλιστα ταύτην προσδεξαμένους εὐεργετῆσαι, τὸν τῶν πυρῶν καρπὸν ἀντιδωρησαμένην.

§ 35. Diod. Sic. V. 3. 4.

36. Τὰ δύνω τῆς Αἴτνης χωρία ψιλά ἔστι, καὶ τεφρώδη, καὶ χίονος μεστὰ τοῦ χειμῶνος· τὰ κάτω δὲ δρυμοῖς καὶ φυτείαις διείληπται⁷⁰ παντοδαπαῖς. "Εοικε δὲ λαμβάνειν μεταβολὰς πολλὰς τὰ ἄκρα τοῦ δρους διὰ τὴν νομὴν τοῦ πυρός, τοτὲ μὲν εἰς ἓνα κρατῆρα συμφερομένου, τοτὲ δὲ σχιζομένου, καὶ τοτὲ μὲν ὁνάκας ἀναπέμποντος, τοτὲ δὲ φλόγας καὶ λιγνῦς, ἄλλοτε δὲ καὶ μύδρους ἀναψυσῶντος. Νύκτωρ μὲν καὶ φέγγη

68. a periphrasis for τῆς Κόρης.—69. for τῆς φυσικῆς αἰσθησεως ἐμποδιζομένης. The dogs lose the scent of the game.—70. διαλαμβάνω.

φαίνεται λαμπρὰ ἐκ τῆς κορυφῆς, μεθ' ήμέραν δὲ καπνῷ καὶ ἀχλύῃ πατέχεται.χ

§ 36. Strabo VI. p. 273.

37. Ἡ Κύρος, νῆσος, ἡ ὑπὸ τῶν Ρωμαίων καὶ τῶν ἐγχωρίων Κόρσικα ὄνομάζεται, εὐμεγέθες οὖσα, πολλὴν τῆς χώρας ὀρεινὴν ἔχει,^η πεπυκασμένην δρυμοῖς συνεχέσι, καὶ ποταμοῖς διαρρέομένην μικροῖς. Οἱ δ' ἐγχωριοι τροφαῖς μὲν χρῶνται γάλακτι καὶ μέλιτε καὶ κρέασι, δαψιλῶς πάντα ταῦτα παρεχομένης τῆς χώρας· τὰ δὲ πρὸς ἄλλήλους^η βιοῦσιν ἐπιεικῶς καὶ δικαίως, παρὰ πάντας σχεδὸν τοὺς ἄλλους βαρβάρους. Τά τε γὰρ κατὰ τὴν ὀρεινὴν ἐν τοῖς δένδροσιν εὔρισκό μενα κηρία τῶν πρωτῶν εὔρισκόντων ἐστί, μηδενὸς ἀμφισβητοῦντος· τὰ δὲ πρόβατα σημείοις διειλημμένα, καὶ μηδεὶς φυλάττῃ, σώζεται τοῖς κεκτημένοις· ἐν τε ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν βίῳ οἰκονομίαις θαυμαστῶς προτιμῶσι τὸ δικαιοπραγεῖν. Παραδοξότατον δ' ἔστι παρ' αὐτοῖς τὸ γιγνόμενον κατὰ τὰς τῶν τέκνων γενέσεις. "Οταν γὰρ ἡ γυνὴ τέκῃ, ταῦτης μὲν οὐδεμία γίγνεται περὶ τὴν δοχείαν ἐπιμέλεια· ὁ δ' ἀνὴρ αὐτῆς ἀναπεσὼν ὡς νοσῶν, λοχεύεται τακτὰς ήμέρας, ὡς τοῦ σώματος αὐτῷ κακοπαθοῦντος. Φύεται δὲ κατὰ τὴν νῆσον ταύτην καὶ πήξος πλείστη καὶ διάφορος, δι' ἣν καὶ τὸ μέλι τὸ γιγνόμενον ἐν αὐτῇ παντελῶς γίγνεται πικρόν. Κατοικοῦσι δ' αὐτὴν βάρβαροι, τὴν διάλεκτον ἔχοντες ἔξηλλαγμένην καὶ δυσκατανόητον· τὸν δ' ἀριθμὸν ὑπάρχουσιν ὑπὲρ τοὺς τρισμυρίους.

§ 37. Diodor. Sic. V. 13, 14.

38. ᩩ Πελοπόννησος ἐοικυῖά ἔστι φύλλῳ πλατάνου τὸ σχῆμα, ἵση δὲ σχεδὸν τι κατὰ μῆκος καὶ κατὰ πλάτος. Ἐχουσι δὲ τῆς χερσονήσου ταῦτης τὸ μὲν ἐσπέριον μέρος Ἡλεῖοι καὶ Μεσσήνιοι, κλυζόμενοι τῷ Σικελινῷ πελάγει· ἔξῆς δὲ μετὰ τὴν Ἡλείαν ἔστι τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, πρὸς ἄρκτους βλέπον, καὶ τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ παρατείνον· τελευτᾷ δὲ εἰς τὴν Σικυ-

^{η1.} for τὰ πολλὰ ὀρεινὴ ιστοίν.—^{η2.} for πρὸς ἄλλους δὲ, with reference to their conduct to one another.

ωνίαν. Ἐπεῦθεν δὲ Σικυών καὶ Κόρινθος ἐκδέχεται μέχρι τοῦ ἴσθμου. Μετὰ δὲ τὴν Μεσσηνίαν ἡ Λακωνική, καὶ ἡ Ἀργεία, μέχρι τοῦ ἴσθμου καὶ αὐτῆς.⁷³ Μέση δὲ ἔστιν ἡ Ἀρκαδία, πᾶσιν ἐπικειμένη, καὶ γειτνιῶσα τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν.

§ 38. Strabo VIII. p. 335.

Τὸν δὲ πόλις τὴν ἐπιφάνειαν ἔσχεν ἐξ ἀρχῆς μὲν διὰ τὸ μαντεῖον τοῦ Ὀλυμπίου Διός· ἐκείνου δ' ἐκλειφθέντος,⁷⁴ οὐδὲν ἦταν συνέμεινεν ἡ δόξα τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὴν αὔξησιν, δύσην ἵσμεν,⁷⁵ ἐλαβε διά τε τὴν πανήγυριν καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν Ὀλυμπιακὸν, μέγιστον τῶν ἀπάντων. Ἐκοσμήθη δ' ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἀναθημάτων, ἅπερ ἐκ πάσης ἀνετίθετο τῆς Ἑλλάδος, ὃν ἦν καὶ ὁ χρυσοῦς σφυρήλατος Ζεύς, ἀνάθημα Κυψέλου τοῦ Κορινθίων τυφάννου. Μέγιστον δὲ τοίτων⁷⁶ ὑπῆρξε τὸ τοῦ Διός ξύλον, ὃ ἐποίησε Φειδίας Χαρμίδου Ἀθηναῖος.—40. Καθέζεται μὲν δὴ ὁ θεὸς ἐν Θρόνῳ, χρυσοῦ⁷⁷ πεποιημένος καὶ ἐλέφαντος. Στέφανος δὲ ἐπίκειται οἱ⁷⁸ τῇ κεφαλῇ, μεμυμημένος ἐλαίας κλῶνας. Ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ φέρει Νίκην ἐξ ἐλέφαντος, καὶ ταύτην χρυσοῦ ταινίαν τε ἔχουσαν, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ στέφανον· τῇ δὲ ἀριστερᾷ τοῦ θεοῦ χαρίεν ἔστι σκῆπτρον μετάλλοις τοῖς πᾶσιν ἥνθισμένον. Ο δὲ δρυις, ὃ ἐπὶ τῷ σκῆπτρῳ καθήμενος, ἔστιν ὁ ἀετός. Χρυσοῦ δὲ καὶ τὰ ὑποδήματα τῷ θεῷ⁷⁹ καὶ ἴμβριον ὠσαντως ἔστι. Τῷ δὲ ἴματι φύλακας τε καὶ τῶν ἀνθῶν τὰ κρίνα⁸⁰ ἔστιν ἐμπεποιημένα. Ο δὲ θρόνος ποικίλος μὲν χρυσῷ καὶ λίθοις, ποικίλος δὲ καὶ ἐβένῳ τε καὶ ἐλέφαντι.

§ 39. Paus. V. 10. Strab. VIII. p. 353. § 40. Pausan. V. 11.

41. Τὴν μὲν Λακωνικὴν Εὐριπίδης φησὶν ἔχειν πολλὴν μὲν ἄροτον, ἐκπονεῖν δ' οὐ φαδίαν· κοίλη γάρ, δρε-

73. Also, in like manner.—74. when oracles ceased to be imparted here.—75. that is, τὴν πολλὴν καὶ εὖγνωστον αὐξῆσιν, the great and well-known reputation.—76. scil. τῶν διαθηράτων.—77. the material of which any thing is made is put in the genitive.—78. for αἰτῶ. The more common expression would be τοῦ στροῦ κεφαλῇ.—79. for τοῦ θεῶν.—80. and of flowers, the lily.

σι περίδρομος, τραχεῖά τε, δυσείσβολος τε πολεμίοις· τὴν δὲ Μεσσηνιακὴν καλλίκαρπον ὁ αὐτὸς λέγει, καὶ κατάρρητον, καὶ βουσὶ καὶ ποίμναισιν εὐθοτωτάτην. —Εὔσειστος δὲ ἡ Λακωνική, καὶ δὴ τοῦ Ταῦγέτου πορνφάς τινας ἀπορρήτηναι τινες μνημονεύοντιν. Εἰσὶ δὲ λατομίαι λίθου πολυτελοῦς, τοῦ μὲν Ταιναρίου ἐν Ταινάρῳ παλαιαι· νεωστὶ δὲ καὶ ἐν τῷ Ταῦγέτῳ μέταλλον ἀνέῳξάν⁸¹ τινες εὑμέγεθες, χορηγὸν ἔχοντες τὴν τῶν Ρωμαίων πολυτέλειαν.⁸²

§ 41. Strabo VIII. p. 366. s.

42. Λακεδαιμονίοις τέχνας μανθάνειν ἄλλας ἢ τὰς εἰς πόλεμον, αἰσχρόν ἐστιν. Ἐστιῶνται δὲ πάντες ἐν ποινῷ τοὺς δὲ γέροντας αἰσχύνονται, οὐδὲν ἥττον ἢ πατέρας· γυμνάσια δ' ὕσπερ ἀνδρῶν ἐστὶν οὗτα καὶ παρθένων. Ξένοις δ' ἐμβιοῦν οὐκ ἔξεστιν ἐν Σπάρτῃ, οὕτε Σπαρτιάταις ξενιτεύειν. Χρηματίζεσθαι αἰσχρὸν Σπαρτιάτῃ νομίσματι δὲ χρῶνται σκυτίνῳ ἐὰν δὲ παρά τινι εὐρεθῆ χρυσὸς ἢ ἀργυρος, θανάτῳ ζημιοῦνται. Σεμνίνονται δὲ πάντες ἐπὶ τῷ ταπεινοὺς αὐτοὺς παρέχειν καὶ κατηκόντες ταῖς ἀρχαῖς. Μακαρίζονται δὲ μᾶλλον παρ' αὐτοῖς οἱ γενναίως ἀποθνήσκοντες ἢ οἱ εὐτυχῶς ζῶντες. Οἱ δὲ παῖδες νομίμως περὶ τὸν τῆς Ορθίας βωμὸν περιέδοντες μαστιγοῦνται. Αἰσχρὸν δέ ἐστι δειλῶν σύσκηνον ἢ συγγυμναστὴν ἢ φίλον γενέσθαι. Μάχονται δὲ ἐστεφανωμένοι. Ὑπανίστανται βασιλεῖ πάντες, πλὴν Εφόρων. Ὁμηντεὶ δὲ πρὸ τῆς ἀρχῆς ὁ βασιλεὺς κατὰ τοὺς τῆς πόλεως νόμους βασιλεύσειν.

§ 42. Stobae. Flor. Tit. 42. p. 293.

43. Ἰεροπρεπής ἐστι πᾶς δὲ Παρνασσὸς ἔχων ἄντρα τε καὶ ἄλλα χωρία, τιμώμενά τε καὶ ἀγιστευόμενα· ὃν ἐστὶ γνωριμώτατον καὶ κάλλιστον τὸ Κωρύκιον ἄντρον. Τῶν δὲ πλευρῶν τοῦ Παρνασσοῦ τὸ μὲν ἐσπέριον νέμονται Λοχροί τε οἱ Οζόλαι, καὶ τινες τῶν Δωριέων, καὶ Λίτωλοι· τὸ δὲ πρὸς ἔω Φωκεῖς καὶ Δωριεῖς· τὸ δὲ νό-

81. *ἀνοίγω*.—82. an undertaking, promoted by the expensive and luxurious habits of the Romans, who highly valued the Lacedaemonian marble.

τιον κατέχουσιν οἱ Δελφοί, πετρῶδες χωρίον, Θεατρο-
ειδές, κατὰ κορυφὴν ἔχον τὸ μαντεῖον καὶ τὴν πόλιν,
σταδίων ἑκαίδεκα κύκλον πληροῦσαν. Φασὶ δὲ εἶναι
τὸ μαντεῖον ἀντρὸν κοῖλον, οὐ μάλα εὐρύστομον.
ἀναφέρεσθαι δὲ ἐξ αὐτοῦ πνεῦμα ἐνθουσιαστικόν.
ὑπερκεῖσθαι δὲ τοῦ στομίου τρίποδα ὑψηλόν, ἐφ' ὃν
τὴν Πυθίαν ἀναβαίνουσαν, δεχομένην τὸ πνεῦμα,
ἀποθεοπίζειν ἔμμετρά τε καὶ ἄμετρα.⁸³

§ 43. Strabo IX. p. 417. 419.

44. Ἡ τῶν Ἀθηναίων χώρα πέφυκεν οἵα⁸⁴ πλείσ-
τας προσόδους παρέχεσθαι. Τὰς μὲν γὰρ ὁρας ἐν-
θάδε πραγοτάτας εἶναι καὶ αὐτὰ τὰ γιγνόμενα μαρτυ-
ρεῖ· ἂ γοῦν πολλαχοῦ οὐδὲ βλαστάνειν δύναιται· ἀν ἐν-
θάδε καρποφορεῖ· ὥσπερ δὲ ἡ γῆ, οὗτω καὶ ἡ περὶ τὴν
χώραν θάλαττα παμφορωτάτη⁸⁵ ἐστί. Καὶ μὴν δσα
περὸς οἱ θεοὶ ἐν ταῖς ὁραῖς ἀγαθὰ παρέχουσι, καὶ ταῦ-
τα πάντα ἐνταῦθα πρωΐαίτατα μὲν ἀρχεται, ὀψιαίτα-
τα δὲ λήγει. Οὐ μόνον δὲ κρατεῖ τοῖς ἐπ' ἐνιαυτὸν
θάλλουσί τε καὶ γηράσκουσιν, ἀλλὰ καὶ ἀΐδια ἀγαθὰ
ἔχει ἡ χώρα. Πέφυκε μὲν γὰρ λίθος⁸⁶ ἐν αὐτῇ ἀφθο-
νος, ἐξ οὗ κάλλιστοι μὲν ναοί, κάλλιστοι δὲ βωμοὶ γίγ-
νονται, ἐνύπρεπέστατα δὲ θεοῖς ἀγάλματα· πολλοὶ δ'
αὐτοῦ καὶ Ἑλληνες καὶ βάρβαροι προσδέονται. Ἔσ-
τι δὲ καὶ γῆ,⁸⁷ ἡ σπειρομένη μὲν οὐ φέρει καρπόν,
ὅρυσσομένη δὲ πολλαπλασίους⁸⁸ τρέφει, ἡ εἰ σῖτον ἔφερε·
καὶ μὴν ὑπάρχυρδός ἐστι θείᾳ μοίρα. Πολλῶν γοῦν
πόλεων παροικουσῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατ-
ταν, εἰς οὐδεμίαν τούτων οὐδὲ μικρὰ φλεψ ἀργυρίτε-
δος διήκει.

§ 44. Xenopn. de Vectigal. init.

45. Ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Ἀττικῆς ἐστιν ἡ Ἐλευσίς
πόλις, ἐν ᾧ τὸ τῆς Αἵμητρος ιερὸν τῆς Ἐλευσινίας·
καὶ ὁ μυστικὸς σηκός, ὃν κατεσκεύασεν Ἰκτῖνος, δις

83. scil. θεοπίσματα,—the oracles at the commencement of their decline, gave their responses in prose.—84. πέφυκεν οἵα, is naturally calculated.—85. this appears to be said in reference to the great number of fish, which are caught on the coast of Attica.—86. the beautiful marble of mount Pentelicus.—87. μέρος τι τῆς χώρας.—88. that is, πολλῶ πλείστας.

καὶ τὸν Παρθενῶνα ἐποίησε τὸν ἐν ακροπόλει⁸⁹ τῇ Ἀθηνᾶ, Περικλέους ἐπιστατοῦντος τῶν ἔργων. Ἐν δὲ τοῖς δήμοις⁹⁰ καταριθμεῖται ἡ πόλις.—46. Λόφος δ' ἐστὶν ἡ Μουνυχία χερῷ οὐδὲν παλαιὸν ἐτετείχιστο καὶ συνάρκιστο ἡ Μουνυχία, προσειληφυῖα⁹¹ τῷ περιβόλῳ τὸν Πειραιᾶ καὶ τοὺς λιμένας πλήρεις νεωρίων· ἀξιὸν τε ἦν ναύσταθμον τετρακοσίαις ναυσίν. Τῷ δὲ τείχει τούτῳ συνῆπται τὰ καθειλκυσμένα ἐκ τοῦ ἄστεος σκέλη· ταῦτα δ' ἦν μακρὰ τείχη, τετταράκοντα σταδίων τὸ μῆκος, συνάπτοντα τὸ ἄστυ τῷ Πειραιεῖ. Οἱ δὲ πολλοὶ πόλεμοι τὸ τεῖχος κατήρειψαν, καὶ τὸ τῆς Μουνυχίας ἔρυμα, τὸν τε Πειραιᾶ συνέστειλαν εἰς ὀλίγην κατοικίαν.

§ 45, 46. Strabo IX. p. 395.

47. Πόλεις εἰσὶν ἐν τῇ Κρήτῃ νῆσῳ πλείους μέν, μέγισται δὲ καὶ ἐπιφανέσταται τρεῖς Κνωσσός, Γόρτυνα, Κυδωνία. Λιαφερόντως δὲ τὴν Κνωσσὸν καὶ Ὁμηρος ὑμνεῖ, μεγάλην καλῶν, καὶ βασίλειον τοῦ Μίνω, καὶ οἱ ὑστερον. Καὶ δὴ καὶ διετέλεσε μέχρι πολλοῦ⁹² φερομένη τὰ πρῶτα· εἴτα ἐταπεινώθη, καὶ πολλὰ τῶν νομίμων ἀφηρέθη. Ὅστερον δὲ ἀνέλαβε πάλιν τὸ παλαιὸν σχῆμα τὸ τῆς μητροπόλεως. Ἰστορεῖται δὲ ὁ Μίνως νομοθέτης γενέσθαι σπουδαῖος, θαλαττοκρατῆσαι τε πρῶτος. Προσεποιεῖτο δὲ Μίνως παρὰ τοῦ Λιδοῦ αὐτοῦ μεμαθηκέναι τοὺς νόμους, δι’ ἐννέα ἐτῶν εἰς τι δρος φοιτῶν, ἐνῷ Λιδοῦ ἄντρον ἐλέγετο, κἀκεῖθεν ἀεί τινας νόμους φέρων τοῖς Κρησί. Ὁμηρος αὐτὸν Λιδοῦ μεγάλου ὀριστὴν λέγει. Οἱ ἀρχαῖοι δὲ περὶ αὐτοῦ πάλιν ἄλλους εἰρήκασι λόγους ὑπεναντίους τούτοις· ὡς τυραννικός τε γένοιτο, καὶ βίαιος, καὶ δασμολόγος· τραγῳδοῦντες τὰ περὶ τὸν Μινώταυρον, καὶ τὸν Λαβύρινθον, καὶ τὰ Θησεῖ συμβάντα καὶ λαιδάλω.

§ 47. Strabo X. p. 476. s.

89. the citadel of Athens, built on a rock.—90. scil. τὰς Ἀττικὰς, the whole of Attica was divided into one hundred and seventy-four δῆμοις or districts: ἕκατοι, that is, Ἐλευσίς.—91. προσλαμβάνω.—92. scil. χρόνου.

II. ASIA.

1. Τῇ δ^ρ. Εὐρώπῃ συνεχής ἔστιν ἡ Ἀσία κατὰ τὸν Τάναιν συνάπτουσα αὐτῇ· περὶ ταύτης οὖν ἐφεξῆς ὅγιτέον, διελόντας¹ φυσικοὶς τισιν δροῖς τοῦ σαφοῦς χάριν.—Ο Ταῦρος μέσην πως διέζωκε ταύτην τὴν ἥπειρον, ἀπὸ τῆς ἑσπερίας ἐπὶ τὴν ἦώ τεταμένος, τὸ μὲν αὐτῆς ἀπολείπων πρὸς Βορρᾶν, τὸ δέ, μεσημβρινόν καλοῦσι δ' αὐτῶν οἱ Ἑλληνες, τὸ μέν, ἐντὸς τοῦ Ταύρου, τὸ δέ, ἐκτὸς.—Οἱ δὲ ποταμοί,² ὃσοι κατὰ τὴν Ἀσίαν λόγου ἄξιοι, ἐκ τοῦ Ταύρου τε καὶ τοῦ Καυκάσου ἀνίσχοντες, οἱ μὲν ὡς³ ἐπ' ἄρκτον τετραμένον ἔχουσι τὸ ὑδωρ, οἱ δὲ ὡς ἐπὶ νότον ἀνεμον, οἱ Εὐφράτης τε καὶ ὁ Τίγρης, καὶ ὁ Ἰνδός τε καὶ ὁ Υδάσπης, καὶ Ἀκεσίνης, καὶ Υδραωτης, καὶ Ὑφασις, καὶ ὃσοι ἐν μέσῳ τούτων τε καὶ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ εἰς Θάλασσαν ἐσβάλλουσιν, ἢ ἐς τενάγη ἀναχεόμενοι ἀφανίζονται, καθάπερ ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀφανίζεται.

§ 1. Strabo XI. p. 490. Arrian. Exp. Alex. V. 5.

2. Ο Καύκασος δρος ἔστιν ὑπερκείμενον τοῦ πελάγους ἐκατέρου, τοῦ τε Ποντικοῦ καὶ τοῦ Κασπίου, διατειχίζον τὸν ἴσθμον, τὸν διείργοντα αὐτά. Εὔδενδρον δ' ἔστιν ὑλη παντοδαπῆ, τῇ τε ἄλλῃ καὶ τῇ ναυπηγησίμῳ.—Τὰ ἄκρα τοῦ Καυκάσου κατέχουσιν οἱ Σόανες, κράτιστοι δύντες κατ' ἀλκὴν καὶ δύναμιν. Παρὰ τούτοις δὲ λέγεται χρυσὸν καταφέρειν τοὺς χειμάρρους.⁴ ὑποδέχεσθαι δὲ αὐτὸν τοὺς βαρβάρους φάτναις κατατετρημέναις, καὶ μαλλώταῖς δοραῖς· ἀφ' οὗ δὴ μεμυθεῦσθαι καὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρος.

§ 2. Strabo XI. p. 497. 499.

3. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἔθνη τὰ πλησίον περὶ τὸν Καύκασον, λυπρὰ καὶ μικρόδχωρα· τὸ δὲ τῶν Ἀλβανῶν ἔθνος, καὶ τὸ τῶν Ιβήρων, ἀ δὴ πληροῦ μάλιστα τὸν λεχθέντα ἴσθμον, εὐδαίμονα χώραν ἔχει καὶ σφόδρα

1. agreeing with ἡμᾶς understood, which is governed by βητέον.—2. the nominative is placed absolutely, which is often the case before partitive clauses.—3. ὡς is pleonastically used before the prepositions ἡτὶ and πρός.—4. equivalent to οἱ χειμαρροὶ λέγονται χρυσὸν καταφέρειν.—5. for καὶ ἀπὸ τούτων δρχὴν λαβίσθαι τὸν μῆθον τὸν περὶ τοῦ χρυσομάλλουν δέροντος, the fable of the golden fleece.

καλῶς οἰκεῖσθαι δυναμένην.—*Καὶ δὴ καὶ ἡγεῖ Ιβηρία οἰκεῖται καλῶς τὸ πλέον πόλεσί τε καὶ ἐποικίοις, ὥστε καὶ κερχμωτὰς εἶναι στέγας, καὶ ἀρχιτεκνονικὴν τὴν τῶν οἰκήσεων κατασκευὴν, καὶ ἀγορὰς καὶ τάλλα κοινά.* *Τῆς δὲ χώρας τὰ μὲν κύκλῳ τοῖς Καυκασίοις δρεσι περιέχεται· ἐν μέσῳ δέ ἐστι πεδίον ποταμοῖς διάρροντον, δὲ οἱ γεωργικῶτατοι τῶν Ιβήρων οἰκοῦσιν,* *Ἄρμενιστί τε καὶ Μηδιστὶ ἐσκενασμένοι.* *Τὴν δὲ ὁρεινὴν οἱ πλείους, καὶ μάχιμοι κατέχουσι, Σκυθῶν δίκην ζῶντες, καὶ Σαρματῶν, ὡνπερ καὶ ὅμοροι καὶ συγγενεῖς εἰσὶν.—4.* *Ἀλβανοὶ δὲ ποιμενικῶτεροι, καὶ τοῦ νομαδικοῦ γένους ἔγγυτέρω, πλὴν οὐκ ἄγριοι· ταύτῃ δὲ καὶ πολεμικοὶ μετρίως.* *Οἰκοῦσι δὲ μεταξὺ τῶν Ιβήρων, καὶ τῆς Κασπίας θαλάττης, χώραν νεμόμενοι ἀρίστην καὶ πᾶν φυτὸν ἐκφέρονταν ἀνευ ἐπιμελείας.* *Εὐερνῆ δὲ ἐστὶ καὶ τὰ βοσκήματα παρ' αὐτοῖς, τὰ τε ἥμερα καὶ τὰ ἄγρια.* *Καὶ οἱ ἄνθρωποι κάλλει καὶ μεγέθει διαφέροντες, ἀπλοῖ δὲ καὶ οὐ καπηλικοί· οὐδὲ γὰρ νομίσματι τὰ πολλὰ χρῶνται, οὐδὲ ἀριθμὸν ἵσασι μείζω τῶν ἑκατὸν, ἀλλὰ φορτίοις τὰς ἀμοιβὰς ποιοῦνται· καὶ πρὸς τάλλα δὲ τὰ τοῦ βίου ὁρθόμως ἔχουσιν.* *"Απειροι δὲ εἰσὶ καὶ μέτρων τῶν ἐπ' ἀκριβές,⁶ καὶ σταθμῶν, καὶ πολέμου τε καὶ πολείας καὶ γεωργίας ἀπρονοήτως ἔχουσιν.*

§ 3. Strabo XI. p. 499. § 4. Ibid. XI. p. 501.

5. *'Η Ἀραβία κεῖται μὲν μεταξὺ Συρίας καὶ τῆς Αίγυπτου, πολλοῖς δὲ καὶ παντοδαποῖς ἔθνεσι διείληπται.¹⁰ Τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν ἑω μέρη κατοικοῦσιν* *"Αραβεῖς, οὓς ὀνομάζουσι Ναβαταίους, νεμόμενοι χώραν τὴν μὲν ἔφημον, τὴν δὲ ἄνυδρον, ὀλίγην δὲ καρποφόρον.* *"Ἐχουσι δὲ βίου ληστρικόν, καὶ πολλὴν τῆς ομορφου χώρας κατατρέχοντες ληστεύοντιν, διτες δύσμαχοι κατὰ τοὺς πολέμους.* *Κατὰ γὰρ τὴν ἄνυδρον χώραν λεγομένην κατεσκευακότες εὔκαιρα φρέατα, καὶ ταῦτα πεποιηκότες τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν ἀγνωστα, συμφένγουσιν εἰς τὴν χώραν ταύτην ἀκινδύνως.* *Αὗτοὶ*

6. one portion of the country.—7. for this reason also.—8. in respect to the other affairs of life.—9. for τῶν ἀκριβῶν.—10. διαλαμβάνω.

μὲν γὰρ εἰδότες τὰ κατακερυμμένα τῶν ὑδάτων, καὶ ταῦτ' ἀνοίγοντες, χρῶνται δαψιλέσι πότοις· οἱ δὲ τούτους ἐπιδιώκοντες ἀλλοεθνεῖς,¹¹ σπανίζοντες τῆς ὑδρείας διὰ τὴν ἄγνοιαν τῶν φρεάτων, οἱ μὲν ἀπόλλυνται διὰ τὴν σπάνιν τῶν ὑδάτων, οἱ δέ, πολλὰ κακοπαθήσαντες, μόλις εἰς τὴν οἰκείαν σώζονται. Διόπερ οἱ ταύτην τὴν χώραν κατοικοῦντες Ἀραβίς, ὅντες δυσκαταπολέμητοι, διατελοῦσιν ἀδούλωτοι.¹²

§ 5. Diodor. Sic. II. 48.

6. 'Η δ' ἔχομένη τῆς ἀνύδρου καὶ ἐρήμου χώρας Ἀραβία τοσοῦτο διαφέρει ταύτης, ὥστε, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν αὐτῇ φυομένων καρπῶν τε καὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, εὔδαιμονα Ἀραβίαν προσαγορευθῆναι. Κάλαμον μὲν γὰρ καὶ σχοῖνον καὶ τὴν ἄλλην ὑλὴν τὴν ἀρωματίζουσαν πολλὴν φέρει, καὶ καθόλου παντοδαπὰς φύλλων εὐωδίας· καὶ τῶν ἀποσταζόντων δακρύων ὁσμαῖς ποικίλαις διείληπται.¹³ Τήν τε γὰρ σμύρναν, καὶ τὸν προσφιλέστατον τοῖς θεοῖς, εἰς τε τὴν οἰκουμένην πᾶσαν διαπόμπιμον λιβανωτὸν αἱ ταύτης ἐσχατιαὶ φέρουσιν. Ἐν δὲ τοῖς ὅρεσιν οὐ μόνον ἐλάτη καὶ πεύκη φύεται δαψιλής, ἀλλὰ καὶ κέδρος καὶ ἄρκευθος ἀπλατος, καὶ τὸ καλούμενον βόρατον. Πολλαὶ δὲ καὶ ἄλλαι φύσεις εὐώδεις¹⁴ καρποφοροῦσαι τὰς ἀποφύοιας καὶ προσπνεύσεις ἔχουσι τοῖς ἐγγίσασι προσηνεστάτας.

§ 6. Diod. Sic. II. 49.

7. Μεταλλεύεται δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ ὁ προσαγορευόμενος ἀπυρος χρυσός, οὐχ ὕσπερ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐκ ψηγμάτων καθεψόμενος, ἀλλ' εὐθὺς δρυτόμενος εὑρίσκεται, τὸ μέγεθος¹⁵ καρύοις κασταναῖκοις παραπλήσιος, τὴν δὲ χρόαν οὐτως φλογώδης, ὥστε τοὺς ἐντιμοτάτους λίθους ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν ἐνδεθέντας ποιεῖν τὰ κάλλιστα τῶν κοσμημάτων.¹⁶

11. the nominative absolute, used for the genitive before partitive clauses, as above, § 1. note 2.—12. scil. δύντες.—13. sweet-scented substances.—14. Nouns signifying the part, circumstance, or object of which any thing is affirmed, are put in the accusative. A preposition is, however, generally expressed or understood.—15. the jewellers set precious stones in Arabian gold, and thereby improve their beauty.

Θρεμμάτων δὲ παντοδαπῶν τοσοῦτο κατ' αὐτὴν ὑπάρχει πλῆθος, ὃστε ἔθνη πολλά, νομάδαι βίον ἡρημένα, δύνασθαι καλῶς διατρέφεσθαι, σίτου μὲν μὴ προσδεδμενα, τῇ δ' ἀπὸ τούτων δαψιλείᾳ χορηγούμενα.

§ 7. Diod. Sic. II. 50.

8. Τὰ δὲ πρὸς δυσμάς μέρη κεκλιμένα τῆς Ἀραβίας διείληπται πεδίοις ἀμμώδεσι, δι' ὧν οἱ τὰς ὁδοιπορίας ποιοῦμενοι, καθόπερ οἱ ἐν τοῖς πελάγεσι,¹⁶ πρὸς τὰς ἀπὸ τῶν ἀστέρων σημασίας τὴν διέξοδον ποιοῦνται.¹⁷ Τὸ δὲ ὑπολειπόμενον μέρος τῆς Ἀραβίας, τὸ πρὸς τὴν Συρίαν κεκλιμένον, πληθύει γεωργῶν καὶ παντοδαπῶν ἐμπόρων.—*H* δὲ παρὰ τὸν ὠκεανὸν Ἀραβία κεῖται μὲν ὑπεράνω τῆς εὐδαιμονος, ποταμοῖς δὲ πολλοῖς καὶ μεγάλοις διειλημμένῃ πολλοὺς ποιεῖ τόπους λιμνάζοντας. Τοῖς δὲ ἐκ τῶν ποταμῶν ἐπακτοῖς ὕδασι καὶ τοῖς ἐκ τῶν θερινῶν δμβρῶν γιγνομένοις ἀρδεύοντες¹⁸ πολλὴν χώραν, καὶ διπλοὺς καρποὺς λαμβάνουσι. Τρέφει δὲ ὁ τόπος οὗτος ἐλεφάντων ἀγέλας, καὶ ἄλλα ζῶα κητώδη· πρὸς δὲ τούτοις θρεμμάτων παντοδαπῶν πληθύει, καὶ μάλιστα βοῶν καὶ προβάτων, τῶν τὰς μεγάλας καὶ παχείας οὐρὰς ἔχοντων. Πλεῖστα δὲ καὶ διαφορώτατα γένη καμήλων τρέφει, ὧν αἱ μὲν γάλα παρεχόμεναι καὶ κρεοφαγούμεναι, πολλὴν παρέχονται τοῖς ἐγχωρίοις δαψίλειαιν· αἱ δὲ πρὸς νωτοφορίαν ἡσηκημέναι πυρῶν μὲν ἀνὰ δέκα μεδίμνους νωτοφοροῦσιν, ἀνθρώπους δὲ κατακειμένους ἐπὶ κλίνης πέντε βαστάζουσιν· αἱ δ' ἀνάκινδοι καὶ λαγαραὶ ταῖς συστάσεσι¹⁹ δρομάδες εἰσί, καὶ διατείνουσι πλεῖστον ὁδοῦ μῆκος, χρήσιμαι μάλιστα πρὸς τὰς διὰ τῆς ἀνύδρου καὶ ἐρήμου συντελουμένας ὁδοιπορίας. Αἱ δ' αὐταὶ καὶ κατὰ τοὺς πολέμους εἰς τὰς μάχας ἔχουσαι τοξότας ἔγονται δύο, ἀντικαθημένους ἄλλήλοις ἀντινώτους. Τούτων δὲ ὁ μὲν τοὺς κατὰ πρόσωπον ἀπαντῶντας, ὁ δὲ τοὺς ἐπιδιώκοντας ἀμύνεται.

§ 8. Diod. Sic. II. 54.

16. for οἱ πλεοντες.—17. to travel through these deserts, it is necessary, as at sea, to observe the stars.—18. scil. οἱ τυχάριοι.—19. those of shorter and more slender forms.

9. Τῶν ποταμῶν, τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγρητος, οἱ τὴν μέσην σφῶν Συρίαν ἀπειργοῦσιν (δθεν καὶ τὸ δνομα Μεσοποταμία πρὸς τῶν ἐπιχωρίων κλητίζεται)²⁰ ὁ μὲν Τίγρης πολὺ τι ταπεινότερος ὡέων τοῦ Εὐφράτου, διώρυχάς τε πολλὰς ἐκ τοῦ Εὐφράτου ἐσδέχεται, καὶ πολλοὺς ἄλλους ποταμούς παραλαβόν, καὶ ἐξ αὐτῶν αὐξηθεῖς ἐσβάλλει ἐς τὸν πόντον τὸν Περσικὸν, μέγας τε καὶ οὐδαμοῦ διαβατὸς ἐς τε ἐπὶ τὴν ἐκβολήν, καθότι οὐ καταναλίσκεται αὐτοῦ οὐδὲν ἐς τὴν χώραν. Ὁ δὲ Εὐφράτης μετέωρος τε ὁρεῖ καὶ ἴσοχείλης πανταχοῦ τῇ γῇ, καὶ διώρυχές τε πολλαὶ ἀπ, αὐτοῦ πεποίηνται, αἱ μὲν ἀενναοι, ἀφ' ὧν ὑδρεύονται οἱ παρ' ἐκάτερα ὄκισμένοι· τὰς δὲ καὶ πρὸς καιρὸν ποιοῦνται, ὅπότε σφίσιν ὑδατος ἐνδεῶς²¹ ἔχοι, ἐς τὸ ἐπάρθειν τὴν χώραν (οὐ γάρ ὑεται τὸ πολὺ ἡ γῆ αὐτῇ ἐξ οὐρανοῦ) ταὶ οὔτως ἐς οὐ πολὺ ὑδωρ ὁ Εὐφράτης τελευτῶν, καὶ τεναγῶδες τοῦτο, οὔτως ἀποπαύεται.

§ 9. Arrian. Exp. Alex. VII. 7.

10. Ἡ χώρα τῶν Ἰνδῶν ποταμούς ἔχει πολλοὺς καὶ μεγάλους πλωτούς, οἱ τὰς πηγὰς ἔχοντες ἐν τοῖς ὅρεοι, τοῖς πρὸς τὰς ἄρκτους κεκλιμένοις, φέρονται διὰ τῆς πεδιάδος· ὧν οὐκ ὀλίγοι συμμίσγοντες ἀλλήλοις, ἐμβάλλουσιν εἰς ποταμὸν τὸν ὄνομαζόμενον Γάγγην. Οὗτος δὲ τὸ πλάτος γενόμενος σταδίων τριάκοντα, φέρεται μὲν ἀπὸ τῆς ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν, ἐξερεύγεται δὲ εἰς τὸν Ὡκεανόν. Ὁ δὲ παραπλήσιος τῷ Γάγγῃ ποταμός, προσαγορευόμενος δὲ Ἰνδός, ἀρχεται μὲν ὄμοιώς ἀπὸ τῶν ἄρκτων, ἐμβάλλων δὲ εἰς τὸν Ὡκεανόν, ἀφορίζει τὴν Ἰνδικήν πολλὴν δὲ διεξιῶν πεδιάδα χώραν, δέχεται ποταμούς οὐκ ὀλίγους πλωτούς, ἐπιφανεστάτους δὲ Ὑπανιν καὶ Ὑδάσπιν καὶ Ἀκεσίγον. Χωρὶς δὲ τούτων, ἄλλο πλῆθος ποταμῶν παντοδαπῶν διαφέει, καὶ ποιεῖ κατάφυτον πολλοῖς κηπεύμασι καὶ καρποῖς παντοδαποῖς τὴν χώραν.

§ 10. Diod. Sic. II. 37.

20. that is, ἡ χώρα πρὸς τῶν ἐπιχωρίων Μεσοποταμία καλεῖται.—21. that is, ὑπέτε (as often as) σφίσιν ὃδατος ἵνδεια γίγνεται.

11. Ἐκ δὲ τῆς ἀναθυμασεως τῶν τοσούτων ποταμῶν, καὶ ἐκ τῶν ἑτησίων βρέχεται τοῖς θερινοῖς ὅμβροις ἡ Ἰνδική, καὶ λιμνάζει τὰ πεδία. Ἐν μὲν οὖν τούτοις τοῖς ὅμβροις λίνον σπείρεται καὶ κέγχρον· πρὸς τούτοις σήσαμον, ὅρνξα, βόσμορον· τοῖς χειμερινοῖς, δὲ καρδοῖς πυροί, κριθαί, δσπρια καὶ ἄλλοι καρποὶ ἔδωδιμοι, ὃν ἡμεῖς ἀπειροι.²²—12. Ἐστι δένδρα ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὃν τοῖς κλάδοις ἔρια²³ ὑπανθεῖ, εἰς ὃν σινδόνες ὑφαίνονται. Ἐστι δὲ καὶ ἄλλα τινὰ δένδρα παραύτοις, ὃν τὰ φύλλα οὐκ ἐλάττω ἀσπίδος ἐστίν· ἄλλα δὲ ἐπὶ δέκα ἡ δώδεκα πήχεις κλάδους αὐξήσαντα, εἴτα τὴν λοιπὴν αὐξησιν κατωφερῷ λαμβάνουσιν,²⁴ ἥως ἀνάψωνται τῆς γῆς εἴτα πάλιν ριζωθέντα αὔθις αὐξάνονται πρὸς τὸ ἄνω· εἰς οὖν πάλιν δομοίως τῇ αὐξήσει κατακαμφθέντα, ἄλλην κατωρυγα ποιοῦσιν,²⁵ εἴτε ἄλλην, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ὥστε ἀφ' ἐνδέσιν σκιάδιον γενέσθαι μακρόν, πολυστήλῳ σκηνῇ ὅμοιον. Ἐστι δὲ καὶ δένδρα, ὃν τὰ στελέχη καὶ πέντε ἀνθρώποις ἐστὶ δυσπερίληπτα.

§ 11. Strabo XV. p. 690. § 12. Ibid. p. 693. Vergl. Epit., p. 194.

13. Ἡ Καρμανία παμφόρος ἐστὶ καὶ μεγαλόδενδρος, καὶ ποταμοῖς κατάρρητος. Τὴν δὲ Γεδρωσίαν ἀκαρπία κατέχει πολλάκις· διὸ φυλάττουσι τὸν ἐνιαίσιον καρπὸν εἰς ἔτη πλείω. Μετὰ δὲ τὴν Καρμανίαν ἡ Περσίς ἐστι, πολλῇ μὲν ἐν τῇ παραλίᾳ²⁶ τοῦ ἀπ' αὐτῆς ὄνομαζομένου κόλπου· πολλῷ δὲ μείζων ἐν τῇ μεσογαίᾳ. Τριπλῆ δ' ἐστὶ καὶ τῇ φύσει, καὶ τῇ τῶν ἀέρων κράσει· ἡ μὲν γὰρ παραλία κανυματηρά τε καὶ ἀνεμωδῆς, καὶ σπανιστὴ καρποῦ ἐστὶ πλὴν φοινίκων· Ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης ἐστὶ παμφόρος καὶ πεδινή, καὶ θρεμμάτων ἀρίστη τρόφος, ποταμοῖς τε καὶ λίμναις πληθύει. Τρίτη δ' ἐστὶν ἡ πρὸς βορρᾶν χειμέριος καὶ ὁρεινή.

§ 13. Strabo XV. p. 726. s.

14. Ἡ Περσέπολις, μητρόπολις οὖσα τῆς Περσῶν βασιλείας, πλουσιωτάτη ἦν τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον.²⁷ Οὐκ

22. scil. τομέν.—23. cotton.—24. that is, εἴτα πρὸς τὸ κάρτω νεβοντα αὐξάνονται.—25. they make another layer.—26. that is, ἡς πολὺ μέρος ἐν τῇ παραλίᾳ καίται.—scil. τοῦ κόλπου, τοῦ Περσικοῦ.—27. scil. πόλεων.

ἀγοίκειον δ' εἶναι νομίζομεν, περὶ τῶν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει βασιλείων, διὰ τὴν πολυτέλειαν τῆς κατασκευῆς, βραχέα διελθεῖν. Οὕσης γὰρ ἄκρας ἀξιολόγου, περιείληφεν αὐτὴν τριπλοῦν τεῖχος, οὐδὲ τὸ μὲν πρῶτον ὑψος εἶχε πηχῶν ἑκατόδεκα ἐπάλξειςι κεκοσμημένον· τὸ δὲ δεύτερον τὴν μὲν ἄλλην κατασκευὴν ὁμοίαν ἔχει τῷ προειρημένῳ, τὸ δὲ ὑψος διπλάσιον. Ὁ δὲ τρίτος περίβολος τῷ σχήματι μέν ἐστι τετράπλευρος, τὸ δὲ τούτου τεῖχος ὑψος ἔχει πηχῶν ἑξήκοντα, λίθῳ σκληρῷ καὶ πρὸς διαμονὴν αἰωνίαν εὖ πεφυκότι κατεσκευασμένον. Ἐκάστη δὲ τῶν πλευρῶν ἔχει πύλας χαλκᾶς. Ἐν δὲ τῷ πρὸς ἀνατολὰς μέρει τῆς ἄκρας τέτταρα πλέθρα διεστηκός δρός ἐστί, τὸ καλούμενον βασιλικόν, ἐν δὲ τῶν βασιλέων ὑπῆρχον οἱ τάφοι. Πέτρα γὰρ ἦν κατεξαμμένη²⁸ καὶ κατὰ μέσον οἴκους ἔχουσα πλείονας, ἐν οἷς σηκοὶ τῶν τετελευτηθειών ὑπῆρχον· πρόσβασιν μὲν οὐδεμίᾳν ἔχοντες, ὑπ' ὁργάνων δέ τινων χειροποιήτων, ἔξαιρομένων τῶν νεκρῶν δεχόμενοι τὰς ταφάς.²⁹ Κατὰ δὲ τὴν ἄκραν ταύτην ἥσαν καταλύσεις βασιλεικαὶ πλείους, καὶ θησαυροὶ πρὸς τὴν τῶν χρημάτων παραφυλακήν εὐθέτως κατεσκευασμένοι. Ταῦτα τὰ βασίλεια ὁ Ἀλέξανδρος ἐνέπρησε, τιμωρῶν τοῖς Ἑλλησιν, ὅτι κάκείνων Ἱερὰ καὶ πόλεις οἱ Πέρσαι πυρὶ καὶ σιδήρῳ διεπόρθησαν.³⁰

§ 14. Diod. Sicul. XVII. 70, 71. Strabo XV. p. 729.

15. Οἱ Πέρσαι ἀγάλματα καὶ βωμοὺς οὐχ ἰδρύονται· τιμῶσι δὲ ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ πῦρ, καὶ γῆν, καὶ ἀνέμους, καὶ ὑδωρ. Εἰ δέ τις εἰς πῦρ φυσήσειεν, ἡ νεκρὸν ἐπιθείη ἢ δύνθον, θανατοῦται παρ' αὐτοῖς· οὐπίζοντες δὲ ἔξαπτουσι τὴν φλόγα.—16. Οἱ τῶν Περσῶν παῖδες εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶντες, διάγουσι μανθάνοντες δικαιοσύνην, καὶ λέγουσιν, ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἔρχονται, ὁσπερ παρ' ἡμῖν οἱ τὰ γράμματα μαθησόμενοι. Οἱ δὲ ἄρχοντες αὐτῶν διατελοῦσι τὸ

28. καταξαίνω.—29. as there was no door into the tombs, the dead were elevated in their coffins by certain machines (ξαιρόμενοι,) and let down into the sepulchres from above.—30. this happened in the second Persian war. M. Langlès, in a memoir contained in his collection of travels, has shown that the destruction of Persepolis was owing to the fanaticism of the Arabs.

πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας δικάζοντες αὐτοῖς. Γίγνεται γὰρ δὴ καὶ παισὶ πρὸς ἀλλήλους, ὥσπερ ἀνδράσιν, ἐγκλήματα καὶ κλοπῆς, καὶ ἀρπαγῆς, καὶ βίας, καὶ ἀπάτης, καὶ κακολογίας, καὶ ἄλλων, οἵων δὴ εἰκός.³¹ Οὓς δ' ἂν γνῶσι τούτων τι ἀδικοῦντας, τιμωροῦνται. Κολάζονται δὲ καὶ οὓς ἂν ἀδίκως ἐγκαλοῦντας εὐρίσκωσι. Δικάζονται δὲ καὶ ἐγκλήματος, οὗ ἔνεκεν ἀνθρώποι μισοῦσι μὲν ἀλλήλους μάλιστα, δικάζονται δὲ ἦκιστα ἀχαριστίας, καὶ ὃν ἂν γνῶσι δυνάμενον μὲν χάριν ἀποδιδόναι, μηδ ἀποδιδόντα δέ, κολάζονται καὶ τοῦτον ἰσχυρῶς. Οἴονται γάρ, τοὺς ἀχαρίστους καὶ περὶ θεοὺς ἂν μάλιστα ἀμελῶς ἔχειν,³² καὶ περὶ γονέας, καὶ πατρίδα καὶ φίλους.

§ 15. Epit. Strabon. p. 202. § 16. Xenoph. Cyropaed. I. 2. 6.

17. Λιδάσκουσι δὲ αὐτοὺς καὶ σωφροσύνην, καὶ πείθεσθαι τοῖς ἀρχοντοῖς, καὶ ἐγκρατεῖς εἶναι γαστρὸς καὶ ποτοῦ. Μέγα δὲ εἰς τοῦτο συμβάλλεται, ὅτι οὐ παρὰ μητρὶ σιτοῦνται οἱ παῖδες, ἀλλὰ παρὰ τῷ διδασκάλῳ, ὅταν οἱ ἀρχοντες σημήνωσι. Φέρονται δὲ οὕκοθεν σῖτον μέν, ἀρτούς, δψον δέ, κάρδαμον· πιεῖν δ', ἦν τις διψῆ, κώθωνα, ὡς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρύσσασθαι. Πρὸς δὲ τούτοις μανθάνουσι τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν. Μέχρι μὲν δὴ ἔξ η ἐπτακαίδεκα ἐτῶν ἀπὸ γενεᾶς οἱ παῖδες ταῦτα πράττουσιν· ἐκ τούτου³³ δὲ εἰς τοὺς ἔφήβους ἔξερχονται.

§ 17. Xenoph. Cyrop. I. 2. 8.

III. AFRICA.

1. Ο Νεῖλος, δος Αἴγυπτος τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τῶν Αἰδιοπικῶν τερριόνων ἢει ἐπ' εὐθείας πρὸς ἄρκτους, ἔως τοῦ καλούμενου χωρίου Λέλτα, εἴτα σχιζόμενος τριγώνου σχῆμα ἀποτελεῖ. Πολλὰ δὲ στόματα τοῦ Νείλου, ὃν τὰ ἔσχατα, τὸ μὲν ἐν δεξιᾷ Πηλουσιακόν, τὸ δὲ ἐν ἀριστερᾷ Κανωβικόν καλεῖται καὶ Ἡρακλειωτικόν· μεταξὺ δὲ τούτων ἄλλαι πέντε εἰσὶν

31. that is, ἄλλων τοιούτων, ἂν δὴ γίγνεσθαι εἰς τούς ἴστιν, οὐ διπέρ εἰκός.—32. for τοὺς ἀχαρίστους θεῶν σθ μέλεων,—ἔχειν with an adverb signifies to be.—33. scil. χρέους.

ἐκβολαῖ, αἱ γε ἀξιόλογοι, λεπτότεραι δὲ πλείους.—
 2. Μέγιστος δ' ὁν τῶν ἀπάντων ποταμῶν καὶ πλείσ-
 την γῆν διεξιών, καμπὰς ποιεῖται μεγάλας, ποτὲ μὲν
 ἐπὶ τὴν ἀκατολήν καὶ τὴν Ἀραβίαν ἐπιστρέφων, ποτὲ
 δ' ἐπὶ τὴν δύσιν καὶ τὴν Λιβύην ἐκκλίνων. Φέρεται
 γὰρ ἀπὸ τῶν Αἰθιοπικῶν ὁρῶν μέχρι τῆς εἰς θάλατ-
 ταν ἐκβολῆς στάδια μάλιστα ποιεῖ μύρια καὶ δισχίλια,
 σὺν αἷς ποιεῖται καμπαῖς.¹ Κατὰ δὲ τοὺς ὑποκάτω
 τόπους συστέλλεται τοῖς δύκοις,² ἀεὶ μᾶλλον ἀποσπω-
 μένου τοῦ ὁρεύματος ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς ἡπείρους. Τῶν
 δ' ἀποσχιζομένων μερῶν, τὸ μὲν εἰς τὴν Λιβύην ἐκ-
 κλίνον ὑπ' ἄμμου καταπίνεται, τὸ βάθος ἔχοντος
 ἀπιστον· τὸ δ' εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐναντίως εἰσχεόμενον,
 εἰς τέλματα παμμεγέθη καὶ λίμνας ἐκτρέπεται μεγάλας
 καὶ περιοικουμένας γένεσι πολλοῖς.

§ 1. Strabo XVII. p. 788. § 2. Diodor. Sic. I. 32.

3. Ἐν ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νείλου, πᾶσα ἡ χώρα
 καλύπτεται καὶ πελαγίζει, πλὴν τῶν οἰκήσεων· αὗται
 δ' ἐπὶ λόφων αὐτοφυῶν ἡ χωμάτων ἴδρυνται, πόλεις
 τε ἀξιόλογοι καὶ κῶμαι, νησίζουσαι κατὰ τὴν πόλι-
 θεν δψιν. Πλείους δ' ἡ τετταράκοντα ἡμέρας τοῦ
 θέρους³ διαμεῖναν τὸ ὅμιλο, ἐπειδ' ὑπόβασιν λαμβάνει
 κατ' ὀλίγον, καθάπερ καὶ τὴν αὔξησιν ἔσχεν· ἐν ἔξή-
 κοντα δὲ ἡμέραις τελέως γυμνοῦται τὸ πεδίον. Πλη-
 ροῦται δὲ ὁ Νεῖλος ὑπὸ τῶν δμβρῶν τῶν θερινῶν, τῆς
 Αἰθιόπης τῆς ἄνω κλυζομένης καὶ μάλιστα ἐν τοῖς
 ἐσχάτοις δρεσι· παυσαμένων δὲ τῶν δμβρῶν παύεται
 κατ' ὀλίγον καὶ ἡ πλυμυρίς.

§ 3. Strabo XVII. p. 788. s.

4. Φασὶν οἱ Αἴγυπτοι, κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς τῶν
 ὀλῶν γένεσιν πρώτους ἀνθρώπους γενέσθαι κατὰ τὴν
 Αἴγυπτον, διὰ τε τὴν εὐκρασίαν τῆς χώρας, καὶ διὰ τὴν
 φύσιν τοῦ Νείλου. Τούτον γὰρ πολύγονον δύτα, καὶ

1. That is, σὺν ταῖς καμπαῖς δε ποιεῖται.—The noun by which the relative is attracted, is often transported into the clause with the relative, where, together with the relative, it stands in the case governed by the word on which it depends.—2. for οἱ αὐτοῦ δύκοι συστέλλονται, that is, μειοῦνται δ ποταμός.—3. τοῦ θέρους, in summer. The genitive is used in statements of time and place, given as parts of a larger duration or extension.

τὰς τροφὰς αὐτοφυεῖς παρεχόμενον, ὁπλίας ἐκτρέφεται τὰ ζωογονηθέντα. Τῆς δ' ἐξ ἀρχῆς παρ' αὐτοῖς ζωογονίας τεκμήριον πειρῶνται φέρειν, τὸ καὶ νῦν ἔτι τὴν ἐν τῇ Θηβαΐδι χώρᾳ κατά τινας καιροὺς τοσούτους καὶ τηλικούτους μῆς γεννᾶν,⁴ ὅστε τοὺς ἴδοντας τὸ γενόμενον ἐκπλήττεσθαι. ⁵ Ενίους γὰρ αὐτῶν ἔως μὲν τοῦ στήθους καὶ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν διατευπῶσθαι, καὶ κίνησιν λαμβάνειν, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ σώματος ἔχειν ἀδιατύπωτον, μενούσης ἔτι κατὰ φύσιν τῆς βώλου.

§ 4. Diodor. Sic. I. 10.

5. Τετταράκοντα ἀπὸ τῆς Μέμφιδος σταδίους προελθόντι,⁶ ὁρεινή τις ὁφρύς ἔστιν, ἐφ' ἣ πολλαὶ μὲν πυραμίδες εἰσί, τάφοι τῶν βασιλέων τρεῖς δ' ἀξιόλογοι· τὰς δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ἐπτὰ θεάμασι καταριθμοῦνται. ⁷ Εν Ἀρσινόῃ πόλει, ἣ πρότερον Κροκοδείλων πόλις ἐκαλεῖτο, χειροήθης ἵερος κροκόδειλος ἐτρέφετο. ⁸ Εν δὲ Ἡρακλέους πόλει ὁ ἰχνεύμων τιμᾶται, ἔχθρος δὲν κροκόδειλοις καὶ ἀσπίσιν. ⁹ Εν τῷ Κυνοπόλιτῇ νομῷ καὶ τῇ Κυνῶν πόλει ὁ Ἀνουρίς τιμᾶται, καὶ τοῖς κυσὶ τιμῇ καὶ σίτισις τέτακται τις ἱερά. Τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζώων ἄπαντες κοινῇ τιμῶσιν Αἴγυπτοι, καθάπερ βοῦν, κίνα, αἴλουρον, λέρακα καὶ ἵβιν. ἄλλα δ' ἔστιν ἀ τιμῶσι καθ' ἑαυτοῦς ἐκαστοι.

§ 5. Strabo XVII. p. 808. Epitome Strab. p. 220.

6. Τὰς Θήβας ¹⁰ Ομηρος ἔκατομπύλους καλεῖ, καὶ πλεῖστα ἐκεῖ κτήματα κεῖσθαι λέγει. Καὶ νῦν δείκνυται ἵχνη τοῦ μεγέθους αὐτῆς¹¹ ἐπὶ ὁγδοήκοντα σταδίους τὸ μῆκος· ἔστι δ' ἵερα πλείω. Καὶ τούτων δὲ τὰ πολλὰ ἡκρωτηρίασε Καμβύσης· νυνὶ δὲ καμηδὸν συνοίκειται. ¹² Εν τῇ περαιᾷ¹³ ἔστι τὸ Μεμνόνιον. ¹⁴ Ενταῦθα δὲ δυοῖν κολοσσῶν δύτων μονολίθων ἀλλήλων πλησίον, ὃ μὲν σώζεται, τοῦ δὲ ἐτέρου τὰ ἄνω μέρη, τὰ ἀπὸ τῆς καθέδρας,¹⁵ πέπτωκε σεισμοῦ γενηθέντος,

4. that is, δτι καὶ νῦν ἔτι ἡ τῇ Θηβαΐδι χώρα . . . μῆς γεννᾶ—5. προελθόντι is governed by τοτί—6. αὐτῆς is used as if preceded by πόλις, the idea of which is included in Θήβας.—7. on the other side of the Nile.—8. the whole from the seat upward.

ῶς φασι. Πεπίστευται δ' ὅτι ἄπαξ καθ' ἡμέραν ἐκάστην ψόφος, ὡς ἂν πληγῆς οὐ μεγάλης, ἀποτελεῖται ἀπὸ τοῦ μένοντος ἐν τῷ θρόνῳ καὶ τῇ βάσει μέρους. Ὑπὲρ δὲ τοῦ Μεμνονίου θῆκαι βασιλέων ἐν σπηλαίοις λατομηταὶ περὶ τετταράκοντα, θαυμαστῶς κατεσκευασμέναι, θέας ἄξιαι.

§ 6. Strabo XVII. p. 816.

7. Περὶ τὰς ἐσχατιὰς τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς ὁμορούσης Ἀραβίας τε καὶ Αἰθιοπίας, τόπος ἐστὶν ἔχων μέταλλα πολλὰ καὶ μεγάλα χρυσοῦ, συναγούμενου πολλῆς κακοπαθείᾳ τε καὶ δαπάνῃ. Τῆς γὰρ γῆς μελαίνης οὔσης τῇ φύσει, καὶ διαφυάς καὶ φλέβας ἔχούσης μαρμάρου, τῇ λευκότητι διαφερούσας, καὶ πάσας τὰς περιλαμπομένας φύσεις ὑπερβαλλούσας τῇ λαμπρότητι, οἱ προσεδρεύοντες τοῖς μεταλλικοῖς ἔργοις τῷ πλήθει τῶν ἐργαζομένων κατασκευάζουσι τὸν χρυσόν. Οἱ γὰρ βασιλεῖς τῆς Αἰγύπτου τοὺς ἐπὶ κακουργίᾳ καταδικασθέντας, καὶ τοὺς κατὰ πόλεμον αἰχμαλωτισθέντας, ἔτι δὲ τοὺς ἀδίκοις διαβολαῖς περιπεσόντας, καὶ διὰ θυμὸν εἰς φυλακὰς παραδεδομένους, ποτὲ μὲν αὐτούς,⁹ ποτὲ δὲ καὶ μετὰ πάσης συγγενείας ἀθροίσαντες, παραδιδόσι πρὸς τὴν τοῦ χρυσοῦ μεταλλείαν. Οἱ δὲ παραδοθέντες, πολλοὶ μὲν τὸ πλῆθος ὅντες, πάντες δὲ πέδαις δεδεμένοι, προσκαρτεροῦσι τοῖς ἔργοις συνεχῶς, καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἀνάπτανσιν μὲν οὐδεμίᾳν λαμβάνοντες, δρασμοῦ δὲ παντὸς φιλοτίμως εἰργόμενοι. Τῆς δὲ τὸν χρυσὸν ἔχούσης γῆς τὴν μὲν σκληροτάτην πυρὶ πολλῷ καύσαντες¹⁰ καὶ ποιήσαντες χαύνην, προσάγοντες τὴν διὰ τῶν χειρῶν κατεργασίαν· τὴν δὲ ἀνειμένην πέτραν καὶ μετρίῳ πόνῳ δυναμένην ὑπείκειν λατομικῷ σιδήρῳ καταπονοῦσι μυριάδες ἀκληρούντων ἀνθρώπων. Καὶ τῆς μὲν ὅλης πραγματείας ὁ τὸν λίθον διακρίνων τεχνίτης καθηγεῖται, καὶ τοῖς ἐργαζομένοις ὑποδείκνυσι· τῶν δὲ πρὸς τὴν ἀτυχίαν ταύτην ἀποδειχθέντων, οἱ μὲν σώματος ὁρμῇ διαφέροντες τυπίσι σιδηραῖς τὴν μαρμαρίζουσαν¹¹

9. for μένοντος.—10. the rock containing the ore is broken and loosened by fires kindled against it.—11. the veins of these mines shone like marble.

πέτραν κόπτουσιν, οὐ τέχνην τοῖς ἔργοις, ἀλλὰ βίᾳν προσάγοντες.¹² Καὶ οὗτοι μὲν τὰ λατομούμενα θραύσματα εἰς ἔδαφος καταβάλλουσι, καὶ τοῦτο ἀδιαλείπτως ἐνεργοῦσι πρὸς ἐπιστάτουν βαρύτητα καὶ πληγάς. Οἱ δὲ ἄνηβοι παῖδες εἰσδυόμενοι διὰ τῶν ὑπονόμων εἰς τὰ πεκοιλαμένα τῆς πέτρας, ἀναβάλλουσιν ἐπιπόνως τὴν ὥρπτουμένην κατὰ μικρὸν πέτραν, καὶ πρὸς τὸν ἔκτὸς τοῦ στομίου τόπον εἰς ὑπαιθρον ἀποκομίζουσιν. Οἱ δὲ ὑπὲρ ἔτη τριάκοντα παρὰ τούτων λαμβάνοντες ὡρισμένον μέτρον τοῦ λατομήματος, ἐν δλμοῖς λιθίνοις τύπτουσι σιδηροῖς ὑπέροις, ἀχρὶς ἂν ὁρόβουν τὸ μέγεθος κατεργάσωνται. Παρὰ δὲ τούτων τὸν ὁροβίτην λίθον αἱ γυναῖκες καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν ἀνδρῶν ἐκδέχονται, καὶ μύλων ἔξῆς πλειόνων δύτων,¹³ ἐπὶ τούτους ἐπιβάλλουσι, καὶ παραστάντες ἀνὰ τρεῖς ἢ δύο πρὸς τὴν κώπην ἀλήθουσιν, ἐς σεμιδάλεως τρόπον τὸ δοθὲν μέτρον κατεργαζόμενοι. Τὸ δὲ τελευταῖον οἱ τεχνῖται παραλαβόντες τὸν ἀληλεσμένον λίθον, πρὸς τὴν δλην ἄγουσι συντέλειαν. Ἐπὶ γὰρ πλατείας σανίδος μικρὸν ἔγκεκλιμένης τρίβουσι τὴν κατειργασμένην μάρμαρον, ὕδωρ ἐπιχέοντες. Εἴτα τὸ μὲν γεῶδες αὐτῆς ἔκτηκόμενον διὰ τῶν ὑγρῶν καταρρέει κατὰ τὴν τῆς σανίδος ἔγκλισιν, τὸ δὲ χρυσίον ἔχον¹⁴ ἐπὶ τοῦ ξύλου παραμένει διὰ τὸ βάρος. Πολλάκις δὲ τοῦτο ποιοῦντες, τὸ μὲν πρῶτον ταῖς χερσὶν ἐλαφρῶς τρίβουσι, μετὰ δὲ ταῦτα σπόγγοις ἀραιοῖς κούφως ἐπιθλίβοντες, τὸ χαῦνον καὶ γεῶδες διὰ τούτων ἀναλαμβάνουσι, μέχρις ἂν δτον καθαρὸν γένηται τὸ ψῆγμα τοῦ χρυσοῦ. Τὸ δὲ τελευταῖον ἄλλοι τεχνῖται παραλαμβάνοντες μέτρῳ καὶ σταθμῷ τὸ συνηγμένον, εἰς κεραμέους χύτρους ἐμβάλλουσι. Μίξαντες δὲ κατὰ τὸ πλῆθος ἀνάλογον μολίβδους βῶλον καὶ χόνδρους ἀλῶν, ἔτι δὲ βραχὺν κασσιτέρου, καὶ κρίθινον πίτυρον προσεμβάλλουσιν. Ἄρμοστὸν δ' ἐπίθεμα ποιήσαντες, καὶ πηλῷ φιλοπόνως περιχρίσαντες, ὀπτῶσιν ἐν καμίνῳ πέντε ἡμέρας καὶ νύκτας ἵσας ἀδιαλείπτως. Ἐπειτα ἔάσαντες ψυγῆναι, τῶν μὲν

12. that is, οὐ τέχνη τινί, δλλὰ βίᾳ μόνον χρώμενοι.—13. the bruised ore was ground finer by a series of handmills.—14. that which contains gold.

ἄλλων¹⁵ οὐδὲν εὑρίσκουσιν ἐν τοῖς ἀγγείοις, τὸν δὲ χρυσὸν καθαρὸν λαμβάνουσιν, ὀλίγης ἀπονοσίας γεγενημένης. Ἡ μὲν οὖν τῶν μετάλλων τούτων εὑρεσις ἀρχαία παντελῶς ἔστιν, ὡς ἀν ὑπὸ τῶν παλαιῶν βασιλέων καταδειχθεῖσα.

§ 7. Diod. Sic. III. 12, 13.

8. Ὁ Ἀλέξανδρος κρίνας ἐν Αἰγύπτῳ πόλιν μεγάλην κτίσαι, προσέταξε τοῖς ἐπὶ τὴν ἐπιμέλειαν ταῦτην καταλειπομένοις, ἀνὰ μέσον τῆς τε λίμνης καὶ τῆς θαλάσσης οἰκίσαι τὴν πόλιν. Διαμετρήσας δὲ τὸν τόπον, καὶ φυμοτομήσας φιλοτέχνως τὴν πόλιν, ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσεν Ἀλεξάνδρειαν, εὐκαιρόθετα μὲν κειμένην πλησίον τοῦ Φάρου λιμένος, τῇ δ' εὔστοχίᾳ τῆς φυμοτομίας ποιήσας διαπνεῖσθαι τὴν πόλιν τοῖς ἐτησίοις ἀνέμοις. Καὶ τούτων πνεύστων μὲν διὰ τοῦ μεγίστου πελάγους, καταψυχόντων δὲ τὸν κατὰ τὴν πόλιν ἄερα, πολλὴν τοῖς κατοικοῦσιν εὐκρασίαν καὶ υγίειαν κατεσκεύασε. Καὶ τὸν μὲν περίβολον αὐτῆς ὑπεστήσατο τῷ τε μεγέθει διαφέροντα καὶ κατὰ τὴν ὁχυρότητα θαυμάσιον. Ἀνὰ μέσον γὰρ ὅν¹⁶ μεγάλης λίμνης¹⁷ καὶ τῆς θαλάττης, δύο μόνον ἀπὸ τῆς γῆς ἔχει προσόδους στενάς καὶ παντελῶς εὐφυλλάτων¹⁸. Τὸν δὲ τύπον τῆς πόλεως ἀποτελῶν χλαμύδι παράπλησιον, ἥγε πλατεῖαν, μέσην σχεδὸν τὴν πόλιν τέμνουσαν, καὶ τῷ τε μεγέθει καὶ πλάτει θαυμαστήν. Ἀπὸ γὰρ πύλης ἐπὶ πύλην διήκουσα, τεσσαράκοντα μὲν σταδίων ἔχει τὸ μῆκος, πλέθρου δὲ τὸ πλάτος, οἰκιῶν δὲ καὶ ιερῶν πολυτελέσι κατασκευαῖς πᾶσα κεκόσμηται. Προσέταξε δ' ὁ Ἀλέξανδρος καὶ βασίλεια κατασκευάσαι θαυμαστὰ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ βάρος τῶν ἔργων. Οὐ μόνον δ' ὁ Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ καὶ οἱ μετ' αὐτὸν βασιλεύσαντες Αἰγύπτου σχεδὸν ἀπαντες πολυτελέσι κατασκευαῖς ηὔξησαν αὐτὰ τὰ βασίλεια. Καθόλου δὲ ἡ πόλις τοσαύτην ἐπίδοσιν ἔλαβεν ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις, ὥστε παρὰ πολλοῖς αὐτὴν πρώτην ἀριθμεῖσ-

15. of the other ingredients, which were thrown in for promoting the fusion and purification of the metals.—16. scil. ὁ περίβολος.—17. the lake Mareotis.

Θαὶ τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην.¹⁸ Καὶ γὰρ κάλλει, καὶ μεγέθει, καὶ προσόδων πλήθει καὶ τῶν πρὸς τροφὴν ἀνηκόντων πολὺ διαφέρει τῶν ἄλλων. Τὸ δὲ τῶν κατοικούντων οἰκητόρων αὐτὴν πλῆθος ὑπερβάλλει τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν οἰκήτορας.

§ 8. Diod. Sic. XVII. 52.

9. Οἱ Αἰθίοπες κακόβιοι τε καὶ γυμνῆτές εἰσι τὰ πολλά, καὶ νομάδες· τὰ δὲ βοσκήματα αὐτοῖς ἐστὶ μικρὰ πρόβατα καὶ αἴγες καὶ βόες καὶ κύνες μικροί. Ζῶσι δ' ἀπὸ κέγχρου, καὶ κριθῆς, ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν ποιοῦσιν αὐτοῖς. Οὐδ' ἀκρόδρυα ἔχουσι, πλὴν φοινίκων ὀλίγων ἐν κήποις βασιλικοῖς· ἕνιοι δὲ καὶ πόσαν σιτοῦνται, καὶ κλῶνας ἀπαλούς, καὶ λωτόν, καὶ καλάμου φίλαν. Κρέασι δὲ χρῶνται, καὶ αἷματι καὶ γάλακτι, καὶ τυρῷ.—10. Οἱ Αἰθίοπες χρῶνται τόξοις τετραπήγεσι ἐντίνοις, πεπυρακτωμένοις. Ὁπλίζουσι δὲ καὶ τὰς γυναικας, ὡν αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ στόματος χαλκῷ κρίκῳ· καδιοφόροι δ' εἰσὶν, ἔρεαν οὐκ ἔχοντες, τῶν προβάτων αἴγοτριχούντων· οἱ δὲ γυμνῆται εἰσὶν, ἢ καὶ περιέζωνται μικρὰ κώδια ἢ τρίχινα πλέγματα εὐϋφῆ. Θεὸν δὲ νομίζουσι, τὸν μὲν ἀθάνατον, τοῦτον δ' εἶναι τὸν αἴτιον τῶν πάντων, τὸν δὲ Θνητόν, ἀνώνυμόν τινα καὶ οὐ σαφῆ· ὡς δ' ἐπιτοπολὺ τοὺς εὐεργέτας καὶ τοὺς βασιλέας θεοὺς νομίζουσι. Τοὺς δὲ νεκροὺς οἱ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν ἐκρίπτουσιν, οἱ δ' οἵκοι κατέχουσι περιχέαντες ὑαλον, τινὲς δὲ ἐν κεραμίαις σοροῖς κατορύττουσι κύκλῳ τῶν ιερῶν. Βασιλέας καθιστᾶσι τοὺς κάλλει διαφέροντας, ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας, ἢ ἀνδρείας, ἢ πλούτου.

§ 9, 10. Strabo XVII. p. 821.

11. Τούτων διευκρινημένων, οἰκεῖον ὅν εἴη διελθεῖν περὶ τῶν Λιβύων τῶν πλησίον Αἴγυπτου κατοικούντων καὶ τῆς ὁμόρου χώρας. Τὰ γὰρ περὶ Κυρήνην καὶ τὰς Σύρτεις, ἔτι δὲ τὴν μεσόγειον τῆς κατὰ τοὺς τόπους τούτους χέρσου, κατοικεῖ τέτταρα γένη Λιβύων· ὡν οἱ μὲν ὀνομαζόμενοι Νασαμῶνες νέμονται τὰ νεύοντα

μέρη πρὸς νότον, οἱ δὲ Αὐχῖσαι τὰ πρὸς τὴν δυσιν· οἱ δὲ Μαρμαρίδαι κατοικοῦσι τὴν μεταξὺ ταινίαν Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης, μετέχοντες καὶ τῆς παραλίας· οἱ δὲ Μάκαι πολυνανθρωπίᾳ τῶν ὅμοεθνῶν πρόσεχοντες, ^{the Achæans} νέμονται τοὺς τόπους τοὺς περὶ τὴν Σύρτιν. Τῶν δὲ πρόσδειβούμενων Λιβύων γεωργοὶ μέν εἰσιν, οἵς υπάρχει χώρα δυναμένη καρπὸν φέρειν δαψιλῆ, νομάδες δ', ὅσοι τῶν κτηνῶν τὴν ἐπιμέλειαν ποιούμενοι, τὰς τροφὰς ἔχοντιν ἀπὸ τούτων. Ἀμφοτερα δὲ τὰ γένη ταῦτα βασιλέας ἔχει, καὶ βίον οὐ παντελῶς ἀγριον, οὐδὲν αὐθρωπίνης ἡμέδητος ἔχειλλαγμένον. Τὸ δὲ τρίτον γένος οὗτε βασιλέως ὑπακοῦον, οὗτε τοῦ δικαίου λόγον οὐδὲν ἔχον, ἀεὶ ληστεύει· απόδοδοκήτως δὲ τὰς ἐμβολὰς ἐκ τῆς ἐρημοῦ ποιούμενον, ἀρπάζει τὰ παρατυχόντα, καὶ ταχέως ἀνακάμπτει πρὸς τὸν αὐτὸν τόπον. Πάρτες δὲ οἱ Λίβυες οὗτοι θηριώδη βίον ἔχοντιν, υπαίθριοι διαμένοντες, καὶ τὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἄγριον^{οὐ} ἔξηλωκτες· οὗτε γάρ ήμέρου διαίτης, οὗτ' ἐσθῆτος μετέχοντιν, ἀλλὰ δοραῖς αἰγῶν σκεπάζονται τὰ σώματα. Ο δὲ ὄπλισμὸς αὐτῶν ἐστὶν οἰκεῖος τῆς τε χώρας καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων. Κοῦφοι γάρ ὅντες τοῖς σώμασι, καὶ χώραν οἰκοῦντες κατὰ τὸ πλεῖστον πεδιάδα, πρὸς τοὺς κινδύνους ὁρμῶσι, λόγχας ἔχοντες τρεῖς καὶ λίθους ἐν ἄγγεσι σκυτίνοις· ξίφος δὲ οὐ φοροῦσιν, οὐδὲ κράνος, οὐδὲ ὄπλον οὐδὲν ἔτερον, στοχαζόμενοι τοῦ προτερεῖν ταῖς εὐκινησίαις ἐν τοῖς διωγμοῖς, καὶ πάλιν ἐν ταῖς ἀποχωρήσεσι. Διόπερ εὐδετέρωτατοι πρὸς δρόμον εἰσὶ καὶ λιθοβολίαν, διαπεπονηκότες τῇ μελέτῃ καὶ τῇ συνηθείᾳ τὰ τῆς φύσεως προτερήματα. Καθόλου δὲ πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους οὗτε τὸ δίκαιον οὔτε τὴν πίστιν κατ' οὐδένα τρόπον διατηροῦσιν.

§ 11. Diodor. Sic. III. 49.

12. Τῆς δὲ χώρας ἡ μὲν ὅμορος τῇ Κυρήνῃ γεώδης ἐστὶ καὶ πολλοὺς φέρουσα καρπούς. Οὐ μόνον γάρ υπάρχει σιτοφόρος, ἀλλὰ καὶ πολλὴν ἄμπελον, ἔτι δὲ ἔλαιαν ἔχει, καὶ τὴν ἀγρίαν ὑλην, καὶ ποταμοὺς εὐχρη-

στίαν παρεχομένους· ἡ δ' ὑπὲρ τὸ νότιον μέρος ὑπερτείνοντα, ἀσπορος οὖσα καὶ σπανίζουσα ναματαιάων ὑδάτων, τὴν πρόσοψιν ἔχει πελάγει παρεμφερῆ, οὐδεμίαν δὲ παρεχομένη ποικιλίαν, ἐφῆμῳ γῇ περιέχεται. Λιθπερ οὐδὲ ὅρνερν ἰδεῖν ἔστιν, οὐ τετράπουν ἐν αὐτῇ ζῶον, πλὴν δόρκαδός καὶ βοὸς οὐ μὴν οὔτε φυτόν, οὔτ' ἄλλο τῶν δυναμένων ψυχαγωγῆσαι τὴν δρασιν, ώς ἀν τῆς εἶς μεσόγειον ἀνηκούσης γῆς ἔχοντης ἐπὶ τὸ μῆκος ἀθρόους θῖνας.²⁰ Ἐφ' ὅσον²¹ δὲ σπανίζει τῶν πρὸς ἥμερον βίον ἀνηκόντων, ἐπὶ τοσοῦτον πληθὺει παντοίων ταῖς ἴδαις καὶ τοῖς μεγέθεσιν δφεων, μάλιστα δὲ τῶν τοιούτων οὓς προσαγορεύουσι κεράστας: οἱ τὰ μὲν δήγματα θανατηφόρα ποιοῦνται, τὴν δὲ χρόνιαν ἄμμῳ παραπλησίαν ἔχουσι. Λιθπερ ἔξωμοιωμένων αὐτῶν κατὰ τὴν πρόσοψιν τοῖς ὑποκειμένοις ἐδάφεσιν, ὀλίγοι μὲν ἐπιγιγνώσκουσιν,²² οἱ πολλοὶ δὲ ἀγνοοῦντες πατοῦσι, καὶ κινδύνοις περιπέπτουσιν ἀπροσδοκήτοις.

§ 12. Diod. Sic. III. 50.

13. Ἡ Καρχηδὼν ἐπὶ χερῷνήσουν τινὸς ἵδρυται, περιγραφούσης²³ κύκλου, τριακοσίων ἔξήκοντα σταδίων ἔχοντα τεῖχος.²⁴ Κατὰ μέσην δὲ τὴν πόλιν ἡ ἀκρόπολις, ἡ ἐκάλουν Βύρσαν, ὁφρὺς ἱκανῶς ὁρθία, κύκλῳ περιοικουμένη, κατὰ δὲ κήν κορυφὴν ἔχουσα Ἀσκληπιεῖον, δπερ κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως ἡ γυνὴ τοῦ Ἀσδρούβα συνέπρησεν αὐτῇ. Ὑπόκεινται δὲ τῇ ἀκροπόλει οἵτε τε λιμένες, καὶ ὁ Κώθων, νησίον περιφερὲς Εὐρίπῳ περιεχόμενον, ἔχον τε νεωσοίκους ἐκατέρωθεν κύκλῳ. Κτίσμα δ' ἔστι Λιδοῦς, ἀγαγούσης ἐκ Τύρου λαόν· οὗτω δ' εὐτυχῆς ἡ ἀποικία τοῖς Φοίνιξιν ὑπῆρξε καὶ αὕτη, καὶ ἡ μέχρι τῆς Ιβηρίας τῆς τε ἄλλης καὶ τῆς ἔξω στηλῶν,²⁵ ὥστε καὶ τῆς Εὐρώπης τὴν ἀρίστην ἐνείμαντο οἱ Φοίνικες κατὰ τὴν ἡπειρον, καὶ τὰς προσεχεῖς νήσους· τὴν τε Λιβύην κατεκτή-

20. the whole region stretching into the interior, offers to the eye a long range of sand-hills.—21. οὐδὲν . . . τοι τοσότον, as great as their want is—so great is their abundance.—22. scil. αὐτούς.—23. that is, τχέσης.—24. that is, τρειχισμένον.—25. the colonies, which the Phoenicians had established in Spain, both on the Mediterranean and on the Ocean.

σαντο πᾶσαν, δσην μὴ νομαδικῶς οἶν τ' ἦν οἰκεῖν.²⁶
 Ἀφ' ἣς δυνάμεως πόλιν τε ἀντίπαλον τῇ Ρώμῃ κα-
 τεσκευάσαντο, καὶ τρεῖς ἐπολέμησαν πρὸς αὐτοὺς²⁷
 μεγάλους πολέμους.

§ 13. Strabo XVII. p. 832.

14. Γένοιτο δ' ἀν εὔδηλος ἡ δύναμις αὐτῶν²⁸ ἐκ τοῦ
 ὑστάτου πολέμου, ἐν ᾧ κατελύθησαν ὑπὸ Σκηπίωνος,
 τοῦ Αἰμιλιανοῦ, καὶ ἡ πόλις ἄρδην ἡφανίσθη. Ὁτε
 γὰρ ἥξαντο πολεμεῖν, πόλεις μὲν εἶχον τριακοσίας ἐν
 τῇ Λιβύῃ ἀνθρώπων δ' ἐν τῇ πόλει²⁹ μυριάδας ἔβδο-
 μήκοντα· πολιορκούμενοι δὲ καὶ ἀναγκασθέντες τρα-
 πέσθαι πρὸς ἔνδοσιν, πανοπλιῶν μὲν ἔδοσαν μυριάδας
 εἴκοσι, καταπελτικὰ δὲ ὅργανα τρισχίλια, ὡς οὐ πολε-
 μῆθησόμενοι.³⁰ Κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ ἀναπολεμεῖν,³¹
 ἔξαίφνης ὁπλοποιῶν συνεστήσαντο, καὶ ἐκάστης ἡμέ-
 ρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ἐκατὸν καὶ τετταράκοντα
 πεπηγότες· μάχαιραι δὲ τριακόσιαι, καὶ λόγχαι πεντα-
 κόσιαι, χίλια δὲ βέλη καταπελτικά· τρίχα³² δὲ τοῖς
 καταπέλταις αἱ θεράπαιναι παρεῖχον. Ἔτι τοίνυν ναῦς
 ἔχοντες δώδεκα, τότε, καίπερ ἥδη συμπεφευγότες εἰς
 τὴν Βύρσαν, ἐν διψήνῳ κατεσκευάσαντο ναῦς εἴκοσι
 καὶ ἐκατὸν καταφράκτους, καὶ τοῦ στόματος τοῦ Κώ-
 θωνος φρουρούμενου, διώρυξαν ἄλλο στόμα, καὶ προ-
 ἥλθεν αἰφνιδίως ὁ στόλος· ὑλη γὰρ ἦν ἀποκειμένη
 παλαιά, καὶ τεχνιτῶν πλῆθος προσεδρεῦον καὶ σιταρ-
 κούμενον δημοσίᾳ. Τοιαύτη δ' οὖσα Καρχηδών,
 δῆμως ἑάλω³³ καὶ κατεσκάφη.

§ 14. Strabo XVII. p. 832.

26. the portion of Lybia, which could be cultivated, and which permitted any other than the wandering mode of life, οἶν τ' ἦν, that is, ἤδη.—27. τοὺς Ρώμαίους,—involved in 'Ρώμη.—28. scil. τῷ Καρχηδόνιῳ.—29. in the capital.—30. with the hope of avoiding a war.—31. as a determination had been made by the Carthaginians to renew the war.—32. through the want of hemp, the women gave their hair to manufacture ropes for the Catapultae.—33. ἑάλων.

XII. HISTORY AND BIOGRAPHY.

I. Solon procures the Athenians the possession of Salamis.

(Plutarch. *Vita Solon.* c. 8.)

Ἐπεὶ μακρὸν τινα καὶ δυσχερῆ πόλεμον οἱ ἐν ἄστει¹ περὶ τῆς Σαλαμῖνῶν νήσου Μεγαρεῦσι πολεμοῦντες ἔξεκαμον,² καὶ νόμον ἔθεντο, μήτε γράψαι³ τινά, μήτε εἴπειν αὐθίς, ως χρὴ τὴν πόλιν ἀντιποιεῖσθαι τῆς Σαλαμῖνος, ἢ θανάτῳ ζημιοῦσθαι* βαρέως φέρων τὴν ἀδοξίαν ὁ Σόλων, καὶ τῶν νέων ὅρῶν πολλοὺς δεομένους ἀρχῆς⁴ ἐπὶ τὸν πόλεμον, αὐτοὺς δὲ μὴ θαψόυντας ἄρξασθαι διὰ τὸν νόμον, εὐκηρώτερον ἐκστασιν τῶν λογισμῶν, καὶ λόγος εἰς τὴν πόλιν ἐκ τῆς οἰκίας διεδόθη πάρακινητικῶς ἔχειν⁵ αὐτόν. Ἐλεγεῖα δὲ κρύφα συνθεὶς καὶ μελετήσας, ὥστε λέγειν ἀπὸ στόματος,⁶ ἔξεπήδησεν εἰς τὴν ἀγορὰν ἀφνω, πιλίον περιθέμενος.⁷ Οχλου δὲ πολλοῦ συνδραμόντος, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν τοῦ κήρυκος λίθον,⁸ ἐν ἀθῆ⁹ διεξῆλθε τὴν ἐλεγείαν, ἡς ἐστιν ἀρχή.

αὐτὸς κήρυξ ηλθον ἀφ' ἴμερτῆς Σαλαμῖνος,
κόσμον ἐπέων, ἀδην ἀντ' ἀγορῆς¹⁰ θέμενος.

Τοῦτο τὸ ποίημα Σαλαμῖς ἐπιγέραπται, καὶ στίχων ἑκατόν ἐστι χαριέντως πάνυ πεποιημένων. Τότε δὲ ἀσθέντος αὐτοῦ, καὶ τῶν φίλων τοῦ Σόλωνος ἀρξαμένων ἐπαινεῖν, μάλιστα δὲ τοῦ Πεισιστράτου τοῖς

1. *ἄστει*, when the subject relates to the affairs of Attica, means *the city of Athens*.—2. *ἔξεκαμον*, *fought through*, a stronger expression than *ἔξειλεσσαν*.—3. *γράψαι* . . . *εἰπεῖν*, the former expresses a written proposal of a law, and the latter, an oral recommendation of it.—* The foregoing passage may be thus translated:—*After those in the city had been quite exhausted, carrying on a long and harassing war against the Megarians for the possession of Salamis, they at length enacted a law, that no one should, either in writing, or verbally, hereafter propose it was fit or proper for the city ever again to assert its claim to that island:—otherwise, that the transgressor should be punished with death.*—4. *ἀρχῆς*, the same as *προφάσως*, *pretence*.—5. *παρακινητικῶς ἔχειν*, *to be insane*.—6. *from memory*.—7. *as if he had just returned from a journey*, for the Greeks wore caps only when on a journey.—8. *κήρυκος λίθον*, *an elevation from which the heralds spoke*.—9. *τῷ ἀθῇ*, *that is, ἔδων*.—10. *ἀντ' ἀγορῆς*, *that is, ἀντὶ δημηγορίας, a song instead of an harangue*.

πολίταις ἐγκελευομένου καὶ παρορμῶντος πεισθῆναι τῷ λέγοντι, λέσαντες τὸν νόμον, αὐθις ἥπτοντο τοῦ πολέμου, προστησάμενοι¹¹ τὸν Σόλωνα. Τὰ μὲν¹² οὖν δημώδῃ τῶν λεγομένων τοιαῦτ' ἔστιν, διτὶ πλεύσας ἐπὶ Κωλιάδα μετὰ τοῦ Πεισιστράτου, καὶ καταλαβὼν αὐτόθι πάσας τὰς γυναικας τῇ Δήμητρι τὴν πάτριον θυσίαν ἐπιτελοῦσας, ἐπεμψεν ἄνδρα πιστὸν εἰς τὴν Σαλαμῖνα, προσποιούμενον αὐτόμολον εἶναι, κελεύσοντα τοὺς Μεγαρεῖς, εἰ βούλονται τῶν Ἀθηναίων τὰς πρώτας λαβεῖν γυναικας, ἐπὶ Κωλιάδα μετ' αὐτοῦ πλεῦν τὴν ταχίστην.¹³ Ως δὲ πεισθέντες οἱ Μεγαρεῖς ἄνδρας ἐξέπεμψαν ἐν τῷ πλοίῳ, καὶ κατεῖδεν ὁ Σόλων τὸ πλοῖον ἐλαυνόμενον ἀπὸ τῆς νήσου, τὰς μὲν γυναικας ἐκποδῶν ἀπελθεῖν ἐκέλευσε, τῶν δὲ νεωτέρων τοὺς μηδέπω γενειῶντας ἐνδύμασι καὶ μίτραις καὶ ὑποδήμασι τοῖς ἐκείνων σκευασμένους, καὶ λαβόντας ἐγχειρίδια κρυπτὰ, παίζειν καὶ χορεύειν προσέταξε¹⁴ πρὸς τῇ θαλάσσῃ, μέχρις ἂν ἀποβῶσιν οἱ πολέμοι, καὶ γένηται τὸ πλοῖον ὑποχείριον. Οὕτω δὴ τούτων πραττομένων, ὑπαχθέντες οἱ Μεγαρεῖς τῇ ὅψει, ἐξεπήδων ὡς ἐπὶ γυναικας ἀμιλλώμενοι πρὸς ἀλλήλους· ὅστε μηδένα διαφυγεῖν, ἀλλὰ πάντας ἀπολέσθαι, καὶ τὴν νῆσον ἐπιπλεύσαντας εὐθὺς ἔχειν τοὺς Ἀθηναίους^{15*} Ἀλλοι δὲ ἄλλον τινὰ τρόπον γενέσθαι τὴν κατάληψιν λέγουσιν.

II. Passages from the Life of Aristides.

(Plutarch. Vit. Aristid. c. 1.)

Αριστείδης ὁ Λυσιμόχου, φυλῆς¹ μὲν ἦν Ἀντιοχίδος, τὸν δὲ δῆμον Ἀλωπεκῆθεν.² Περὶ δ' οὐσίας

11. having named Solon for their commander.—Here observe the power of the middle voice.—12. τὰ μὲν is opposed to ἄλλοι δέ.—τὰ δημώδῃ τῶν λεγομένων, that is, τὰ ὑπὸ τῶν πλείστων λεγόμενα.—13. for ὡς τάχιστα.—14. the construction is, προστάξει τὸς μηδέπω γενειῶντας τῶν νεωτέρων . . . παίζειν καὶ χορεύειν.—15.* The whole passage may be translated as follows:—These things, being thus arranged, the Megarians, decoyed by the appearance, eagerly sprung upon shore, as emulously vying with one another for the supposed women, so that not one escaped, but all were cut off, and the Athenians immediately sailing to the island, took it, without any resistance.

1. φυλῆς, the citizens of Attica were divided into ten tribes, (φυλάς,) and these again, according to their place of abode, into 174 wards or parishes, (δῆμος,)—2. The relation of whence is indicated by θεν appended to the word, as, 'Αλωπεκῆθεν. The name of the δῆμος of Aristides was 'Αλωπέκη.

αὐτοῦ λόγοι διάφοροι γεγόνασιν, οἱ μέν, ὡς ἐν πενίᾳ, συντόνῳ καταβιωσαντος, καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν ἀπολιπόντος θυγατέρας δύο πολὺν χρόνον ἀνεκδότους δι' ἀπορίαν γεγενημένας. Πρὸς δὲ τοῦτον τὸν λογον ὑπὸ πολλῶν εἰρημένον ἀντιτασσόμενος ὁ Φαληρεὺς Λημήτριος, χωρίον τε Φαληροῖ φησὶ γινώσκειν. Αριστείδου λεγόμενον, ἐν ᾧ τεθαπτεῖ, καὶ ἄλλα τεκμήρια τῆς περὶ τὸν οἶκον εὐπορίας ἀγείρει, οὐ μάλα πιθανά, φιλοτιμούμενος αὐτὸν τῆς πενίας⁴ ἔξελέσθαι, ὡς μεγάλου κακοῦ.

(c. 3.) Θαυμαστὴ δέ τις ἐφαίνετο αὐτοῦ παρὰ τὰς ἐν τῇ πολιτείᾳ μεταβολὰς ἡ εὔστάθεια, μήτε ταῖς τιμαῖς ἐπαιρομένου, πρὸς τε τὰς δυσημερίας ἀθορύβως καὶ πράως ἔχοντος, καὶ ὁμοίως ἡγουμένου χρῆναι τῇ πατρίδι παρέχειν ἑαυτὸν, οὐ χρημάτων⁵ μόνον, ἀλλὰ καὶ δόξης⁶ προΐκα καὶ ἀμισθὶ πολιτευόμενον.* "Οθεν τῶν εἰς Ἀμφιάραον ὑπ' Αἰσχύλου⁶ πεποιημένων Ἰαμβείων⁷ ἐν τῷ θεάτρῳ λεγομένων,

Οὐ γάρ δοκεῖν δίκαιος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
βαθεῖαν⁸ ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἀφ' ἣς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βούλεύματα.

πάντες ἀπέβλεψαν εἰς Ἀριστείδην, ὡς ἔκείνῳ μάλιστα τῆς ἀρετῆς ταύτης προσηκούσης.

(c. 4.) Οὐ μόνον δὲ πρὸς εὖνοιαν καὶ χάριν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὀργὴν καὶ πρὸς ἔχθραν ἰσχυρότατος ἦν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἀντιβῆναι.⁹ Λέγεται γοῦν ποτε διώκων

3. Φαληροῖ, at Phalerum, a parish or ward of Attica. When the question is where, some words take the termination *οι*, which has always the circumflex.—4. τῆς πενίας for ἐκ τοῦ τῶν πενήτων δρίμου.—5. χρημάτων . . . δόξης, these genitives add emphasis to the idea contained in προΐκα and ἀμισθὶ,—for οὗτε χρημάτων, οὗτε δόξης μισθὼν ἐκδεξάμενος. Adjectives and adverbs compounded with the privative *a* are frequently construed with the genitive, when the idea of privation (*ἀνεύ*) predominates.—* The entire passage can be translated in the following manner:—In all the changes of the state, his firmness of mind appeared wonderful. As he was neither elated with honour, so he was imperturbable in ill success; demeaning himself placidly and equably in all vicissitudes: ever considering that he should, under every circumstance, hold himself subservient to the interests of his country:—always discharging his duty as a citizen, freely and gratuitously, expecting neither a pecuniary recompense, nor the acquisition of glory.—6. Αἰσχύλος. See "the Seven against Thebes" of Aeschylus. These lines are descriptive of the genius and manner of Amphiaraus, one of the chiefs.—7. βαθεῖαν, the character of Amphiaraus is compared to a deeply ploughed, and therefore productive field.—καρπόμανος, that is, ξχων καρποφόρον βαθεῖαν δλοκα.—8. ισχυρότατος ἦν δυντιβῆναι πρός . . . that is, τῶν δικαίων ξεκα, δυνατός ἦν καὶ ξχθρας ἀμνημονεῖν, καὶ δι' εὖνοιαν μὴ χαρίζεσθαι.

ἐχθρὸν ἐν δικαστηρίῳ, μετὰ τὴν κατηγορίαν οὐ βουλομένων⁹ ἀκούειν τοῦ κινδυνεύοντος τῶν δικαστῶν, ἀλλὰ τὴν ψῆφον¹⁰ εὐθὺς αἰτούντων ἐπ' αὐτὸν, ἀναπηδήσας¹¹ τῷ κρινομένῳ συνικετεύειν, ὅπως ἀκούσθείη καὶ τύχοι τῶν νομίμων.

Πάλιν δὲ κρίνων ἴδιωταις δυσί, τοῦ ἑτέρου λέγοντος, ὡς πολλὰ τυγχάνει τὸν Ἀριστείδην ὁ ἀντίδικος λελυπηκώς, λέγ' ὁ ἕγαθέ, ἔφη, μᾶλλον εἴ τι σὲ κακὸν πεποίηκε σοὶ γὰρ οὐκ ἐμαντῷ δικάζω.

(c. 6.) Πασῶν δὲ τῶν περὶ αὐτὸν ἀρετῶν ἡ δικαιοσύνη μάλιστα τοῖς πολλοῖς αἰσθησιν παρεῖχε,¹² διὰ τὸ τὴν χρείαν ἐνδελεχεστάτην αὐτῆς καὶ κοινοτάτην ὑπάρχειν.^{13*} Ὁθεν ἀνὴρ πένης καὶ δημοτικὸς ἐκτήσατο τὴν βασιλικωτάτην καὶ θειοτάτην προσηγόριαν τὸν Δίκαιον. Ὁ¹⁴ τῶν βασιλέων καὶ τυράννων οὐδεὶς ἐξῆλωσεν, ἀλλὰ Πολιορκηταί, καὶ Κεραυνοί, καὶ Νικάτορες, ἔνιοι δ' Ἀετοί καὶ Ἰέρακες¹⁵ ἔχαιρον προσαγορευόμενοι, τὴν ἀπὸ τῆς βίας καὶ τῆς δυνάμεως, ὡς ἔοικε, μᾶλλον, ἡ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς δόξαν ἀγαπῶντες.

(c. 7.) Τῷ δ' οὖν Ἀριστείδῃ συνέβη τὸ πρῶτον ἀγαπωμένῳ διὰ τὴν ἐπωνυμίαν, ὑστερον φθονεῖσθαι. Ὁ γὰρ δῆμος ἐπὶ τῇ νίκῃ¹⁶ μέγα φρονῶν, ἥχθετο τοῖς δνομα καὶ δόξαν ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς ἔχουσι. Καὶ συνελθόντες εἰς ἄστυ πανταχόθεν ἐξοστρακίζουσι τὸν Ἀριστείδην, δνομα¹⁷ τῷ φθόνῳ τῆς δόξης φόβον τυραννίδος θέμενοι. Μοχθηρίας γὰρ οὐκ ἦν ζημία ὁ ἐξοστρακισμός, ἀλλ᾽ ἐκαλεῖτο μέν, δι' εὐπρέπειαν, δγκον καὶ δυνάμεως βαρυτέρας ταπείνωσις καὶ κόλασις.¹⁸

Γραφομένων οὖν τότε τῶν ὀστράκων, λέγεται τινα

9. οὐ βουλομένων, from the great regard entertained for Aristides.—10. τὴν ψῆφον, for the purpose of voting, small white and black pebbles were distributed among the judges.—11. scil. Ἀριστείδης.—12. αἰσθησιν παρεῖχε, that is, οἱ πολλοὶ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ μάλιστα ἡσάννοντο.—13. διὰ τὸ ὑπάρχειν, the infinitive and neuter article is used as a neuter substantive, and governed by a preposition.—* Translated thus: *On account of its utility being so evidently of permanent and general benefit to the people at large.*—14. δ, as *id quod*, referring to the foregoing phrase.—15. Alluding to Demetrius Poliorcetes, son of Antigonus: Ptolemy Ceraunus, king of Macedonia; Seleucus Nicator, king of Syria; Pyrrhus the Eagle, king of Epirus; and Antiochus Hierax, the brother of Seleucus Callinicus.—16. νίκη, the victory over the Persians.—17. *Assigning their apprehension of tyranny, as the name, (or pretext,) for their envy of glory.*—18. *a check or restriction.*

τῶν ἀγραμμάτων καὶ παντελῶς ἀγροίκων, ἀναδόντα τῷ Ἀριστείδῃ τὸ δστραχον, ὃς ἐνὶ τῶν τυχόντων,¹⁹ παρακαλεῖν, ὅπως Ἀριστείδην ἐγγράψει. Τοῦ δὲ θαυμάσαντος καὶ πυθομένου, μή²⁰ τι κακὸν αὐτῷ Ἀριστείδης πεποίηκεν, Οὐδέν, εἶπεν, οὐδὲ γινώσκω τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ᾽ ἐνοχλοῦμαι πανταχοῦ τὸν Λίκαιον ἀκούων. Ταῦτ' ἀκούσαντα τὸν Ἀριστείδην ἀποκρίνασθαι²¹ μὲν οὐδέν, ἐγγράψαι δὲ τούνομα τῷ δστράκῳ καὶ ἀποδοῦναι. Τῆς δὲ πόλεως ἀπαλλατθεντος ἥδη, τὰς χεῖρας ἀνατείνας εἰς τὸν οὐρανόν, ηὔξατο, μηδένα καιρὸν Ἀθηναίους καταλαβεῖν, ὃς ἀναγκάσει τὸν δῆμον Ἀριστείδου μνησθῆναι.

* * * *

(c. 24.) Οἱ Ἑλληνες ἐτέλουν μέν τινα καὶ Λακεδαιμονίων ἡγουμένων,²² ἀποφορὰν εἰς τὸν πόλεμον, ταχθῆναι δὲ βουλθμενοι κατὰ πόλιν ἑκάστοις τὸ μέτριον, ἥτησαντο παρὰ τῶν Ἀθηναίων Ἀριστείδην, καὶ προσέταξαν αὐτῷ, χώραν τε καὶ προσόδους ἐπισκεψάμενον ὁρίσαι τὸ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ²³ καὶ δύναμιν.* Ο δὲ τηλικαύτης ἔξουσίας κύριος γενόμενος, καὶ τρόπον τινὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπ' αὐτῷ μόνῳ τὰ πράγματα πάντα θεμένης, πένης μὲν ἐξῆλθεν, ἐπανῆλθε δὲ πενέστερος, οὐ μόνον καθαρῶς καὶ δικαίως, ἀλλὰ καὶ προσφιλῶς πᾶσι καὶ ὀφιδίως τὸν ἐπιγραφὴν τῶν χρημάτων ποιησάμενος. Ως γάρ οἱ παλαιοὶ τὸν ἐπὶ Κρόνου βίον, οὕτως οἱ σύμμαχοι τῶν Ἀθηναίων τὸν ἐπ' Ἀριστείδου φόρον, εὐποτμίαν τινὰ τῆς Ἑλλάδος ὀνομάζοντες, ὕπνουν, καὶ μάλιστα μετ' οὐ πολὺν χρόνον διπλασιάσθεντος, εἰτ' αὖθις τριπλασιασθέντος.²⁴

* * * *

19. ὃς ἐνὶ τῶν τυχόντων, he did not know Aristides, and took him for one of the common citizens.—20. μή is often an emphatic particle of interrogation.—21. λύγεται is understood.—22. the Lacedæmonians were the principal associates in all the Grecian confederacies, and in all wars carried on by public contributions, they claimed the chief command.—23. that is, ἐκάστη τῶν πόλεων.—* Whilst the Lacedæmonians were at the head of the confederacy, the Greeks used to pay a tax, in common, towards the maintenance of the war, and wishing, that every city should be assessed, in an equitable proportion, they requested Aristides of the Athenians, and empowered him, after having inspected their land and revenues, to apportion this contribution, according to the estimated property and ability of each.—24. διπλασιασθέντος, scil. τοῦ φόρου.

(c. 25.) ^{*} Αριστείδης εἰς τὸ δόρχειν²⁵ ἀνθρώπων τοσούτων καταστήσας τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, αὐτὸς ἐνέμεινε τῇ πενίᾳ, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ πένης εἶναι δόξαν οὐδὲν ἡττον ἀγαπῶν τῆς ἀπὸ τῶν τροπαίων διετέλεσε.* Δῆλον δ' ἔκειθεν. Καλλίας ὁ δαδοῦχος²⁶ ἦν αὐτῷ γένει προσήκων· τοῦτον οἱ ἔχθροὶ θανάτου διώκοντες, ἐπεὶ περὶ ὧν²⁷ ἐγράψαντο μετρίως κατηγόρησαν, εἰπόν τινα λόγον ἔξωθεν²⁸ τοιοῦτον πρὸς τοὺς δικαστάς· ’Αριστείδην, ἔφησαν, ἵστε, τὸν Λυσιμάχου, θαυμαζόμενον ἐν τοῖς Ἑλλησι· τούτῳ πῶς οἴεσθε τὰ κατ’ οἶκον ἔχειν, ὅρῶντες αὐτὸν ἐν τρίβωνι τοιούτῳ προερχόμενον εἰς τὸ δημόσιον; ἀρ’ οὐκ εἰκός ἐστι, τὸν φίγοντα²⁹ φανερῶς, καὶ πεινῆν οἶκοι, καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων σπανίζειν; τοῦτον μέντοι Καλλίας, ἀνεψιδν αὐτῷ δύντα, πλουσιώτατος ὢν Ἀθηναίων, περιορᾶ μετὰ τέκνων καὶ γυναικὸς ἐνδεόμενον, πολλὰ κεχρημένος τῷ ἀνδρί, καὶ πολλάκις αὐτοῦ τῆς παρ’ υμῖν δυνάμεως ἀπολελαυκώς. ’Ο δὲ Καλλίας ὅρῶν ἐπὶ τούτῳ μάλιστα θορυβοῦντας τοὺς δικαστάς καὶ χαλεπῶς πρὸς αὐτὸν ἔχοντας, ἐκάλει τὸν Ἀριστείδην, ἀξιῶν μαρτυρῆσαι πρὸς τὸν δικαστάς, ὅτι πολλάκις αὐτοῦ πολλὰ καὶ διδόντος³⁰ καὶ δεομένου λαβεῖν, οὐκ ἡθέλησεν, ἀποκρινόμενος, ὡς μᾶλλον³¹ αὐτῷ διὰ τὴν πενίαν μέγα φρονεῖν ἡ Καλλία διὰ τὸν πλοῦτον προσήκει. Ταῦτα τοῦ Ἀριστείδου τῷ Καλλίᾳ προσμαρτυρήσαντος, οὐδεὶς ἦν τῶν ἀκουόντων, δις οὐκ ἀπήιει πένης μᾶλλον, ὡς Ἀριστείδης, εἶναι βουλόμενος, ἡ πλουτεῖν, ὡς Καλλίας.

25. since, chiefly through his means, the chief command was transferred to Athens.—* Aristides having thus raised his country to the command of so many states, nevertheless remained himself in poverty; and persevered to the end of his life, content with the glory arising from virtuous poverty, not less than that arising from all his trophies.—26. ὁ δαδοῦχος, the torch-bearer, was one of the highest dignities, at the Eleusinian mysteries.—27. περὶ ὧν, with respect to the charges against him.—28. ῥιγοῦντα,—shivering with cold in public,—τὸν οὗτον φελλον τριβώνιον ἀπεχθμενον.—30. διδόντος, points out the will, without the effect,—offering.—31. the construction is, ὡς αὐτῷ μᾶλλον προσήκει μέγα φρονεῖν διὰ τὴν πενίαν ἡ Καλλία διὰ τὸν πλοῦτον.

III. THEMISTOCLES.

(Plutarch. Vit. Themist. c. 3.)

Λέγεται ὁ Θεμιστοκλῆς, Νεοκλέους υἱός, οὗτος παράφορος πρὸς δόξαν εἶναι, καὶ πρᾶξεων μεγάλων ὑπὸ φιλοτιμίας ἐραστής, ὥστε νέος δὲν ἔτι, τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης πρὸς τοὺς βαρβάρους¹ γενομένης, καὶ τῆς Μιλτιάδου στρατηγίας διαβοηθείσης, σύννους ὀρᾶσθαι² τὰ πολλὰ πρὸς ἔαυτῷ, καὶ τὰς τίκτας ἀγρυπνεῖν, καὶ τοὺς πότους παραιτεῖσθαι τοὺς συνήθεις, καὶ λέγειν πρὸς τοὺς ἐρωτῶντας καὶ θαυμάζοντας τὴν περὶ τὸν βίον μεταβολήν, ὡς καθείδειν αὐτὸν οὐκ ἐάμη³ τὸ τοῦ Μιλτιάδου τρόπαιον. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πέρας ὄντο τοῦ πολέμου τὴν ἐν Μαραθῶνι τῶν βαρβάρων ἤτταν εἶναι, Θεμιστοκλῆς δὲ ἀρχὴν μειζόνων ἀγώνων, ἐφ' οὓς ἔαυτὸν ὑπὲρ τῆς δλῆς Ἑλλάδος ἥλειφεν⁴ ἀεί, καὶ τὴν πόλιν ἥσκει, πόλιῷθεν ἥδη προσδοκῶν τὸ μέλλον.

(c. 4.) Καὶ πρῶτον μὲν τὴν Λαυριωτικὴν πρόσοδον⁵ ἀπὸ τῶν ἀργυρείων μετάλλων ἔθος ἔχοντων Ἀθηναίων διανέμεσθαι, μόνος εἰπεῖν ἐτόλμησε παρελθῶν εἰς τὸν δῆμον, ὡς χρῆ, τὴν διανομὴν ἔασαντας, ἐκ τῶν χρημάτων τούτων κατασκευάσασθαι τριήρεις ἐπὶ τὸν πρὸς Αἴγινήτας πόλεμον. Ἡκμαζε γὰρ οὗτος ἐν τῇ Ἑλλάδι μάλιστα,^{*} καὶ κατεῖχον οἱ Αἴγινῆται πλήθει νεῶν τὴν θάλασσαν. Ἡι καὶ ὅπον Θεμιστοκλῆς συνέπεισεν, οὐ Δαρεῖον, οὐδὲ Πέρσας (μακρὰν γὰρ ἥσαν οὗτοι, καὶ δέος⁶ οὐ πάνυ βέβαιον ὡς ἀφίξιμενοι παρεῖχον) ἐπισείων, ἀλλὰ τῇ πρὸς Αἴγινήτας δργῆ καὶ φιλονεικίᾳ τῶν πολιτῶν ἀποχρησάμενος εὐκαίρως ἐπὶ τὴν παρασκευήν. Ἐκατὸν γὰρ ἀπὸ τῶν χρημάτων ἔκείνων ἐποιήθησαν τριήρεις, αἱ καὶ πρὸς Σέρεξην ἐναυμάχησαν. Ἡι δὲ τούτου κατὰ μικρὸν ὑπάγων καὶ καταβιβάζων

1. that is, τὸς Πέρσας.—2. ὥστε . . . σύννους δρᾶσθαι. In the construction of the infinitive with *ὥστε*, the nominative is joined with it by attraction, if the first clause require it.—3. δὲν . . . οὐκ τῷη.—4. ἥλειφεν, as a wrestler, who anoints himself for the exercise of the Palaestra,—that is, he prepared himself.—5. Laurium, a range of mountains in Attica, abounding in silver mines.
*For in Greece this war was considered of the highest importance.—6. καὶ δέος . . . παρεῖχον, for καὶ τὸ περὶ τῆς αὐτῶν ἀφίξεως δέος μρφίβολον ἦν.

τὴν πόλιν⁷ πρὸς τὴν Θάλασσαν, ὡς⁸ τὰ πεζὰ μὲν οὐδὲ τοῖς ὁμόροις ἀξιομάχους δυτας, τῇ δ'⁹ ἀπὸ τῶν νεῶν ἀλκῆ καὶ τοὺς βαρβάρους ἀμύνασθαι, καὶ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν δυναμένους, ἀντὶ μονίμων ὀπλιτῶν, ὡς φησι *Πλάτων*, ναυβάτας καὶ θαλαττίους ἐποίησε· καὶ διαβολὴν καθ'¹⁰ αὐτοῦ παρέσχεν, ὡς ἄρα Θεμιστοκλῆς τὸ δόρυ καὶ τὴν ἀσπίδα⁹ τῶν πολιτῶν παρελόμενος, εἰς ὑπηρέσιον καὶ κῶπην συνέστειλε τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον. "Ἐπραξε δὲ ταῦτα Μιλτιάδου κρατήσας ἀντιλέγοντος. Εἰ μὲν δὴ τὴν ἀκρίβειαν¹⁰ καὶ τὸ καθαρὸν τοῦ πολιτεύματος ἔβλαψεν, ἢ μή, ταῦτα πράξας, ἔστω φιλοσοφῶτερον ἐπισκοπεῖν.* Ὁτι δ' ἡ τότε σωτηρία τοῖς Ἑλλησιν ἐκ τῆς θαλάσσης ὑπῆρξε, καὶ τὴν Ἀθηναίων πόλιν λυθεῖσαν ἔστησαν αἱ τριήρεις ἐκεῖναι, τὰ τ' ἄλλα, καὶ¹¹ ξέρξης αὐτὸς ἐμαρτύρησε. Τῆς γὰρ πεζικῆς δυνάμεως ἀθραύστου διαμενούσης, ἔφυγε μετὰ τὴν τῶν νεῶν ἥτταν, ὡς οὐκ ὅν ἀξιόμαχος. Καὶ Μαρδόνιον ἐμποδὼν εἶναι¹² τοῖς Ἑλλησι τῆς διώξεως μᾶλλον, ἢ δουλωσόμενον αὐτούς, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, κατέλιπεν.

IV. THEMISTOCLES.

Incidents in the second Persian war.

(Plutarch. Vit. Themist. 7.)

Θεμιστοκλῆς παραλαβὼν τὴν ἀρχήν, εὐθὺς μὲν ἐπεχείρει τοὺς πολίτας ἐμβιβάζειν εἰς τὰς τριήρεις, καὶ τὴν πόλιν¹³ ἐπεισεν ἐκλειπόντας ὡς προσωπάτων¹⁴ τῆς Ἑλλάδος ἀπαντᾶν τῷ βαρβάρῳ κατὰ θαλασσαν. Προσεχόντων¹⁵ τῶν Ἀθηναίων αὐτῷ, πέμπεται μετὰ

7. τὴν πόλιν, is used for πολίτας, with which διοιμάχους δυτας is construed.—8. ὡς with the accusative of the participle.—9. τὸ δόρυ καὶ τὴν δορίδα, were the weapons of free-men, and here opposed to the implements of the rowers, who were slaves.—10. τὴν ἀκρίβειαν, the perfection and purity of republican governments, which permitted no degrading labour to be performed by citizens.—* Εἰ μὲν δή, whether, . . . οὐ μή, or not, ταῦτα πράξας, by so doing, . . . ἔστω φιλοσοφῶτερον τησκοπεῖν, let it be more the object of a philosopher to inquire.—11. τε . . . καὶ, not only . . . but.—12. the construction is, κατέλιπεν ἐργοδὼν εἴναι.—13. καὶ τὴν πόλιν, the construction is, καὶ ἐπεισεν αὗτοὺς ἐκλιπόντας τὴν πόλιν.—14. ὡς προσωπάτω, as far as possible,—ὡς strengthens the superlative.—15. προσεχόντων, scil. τὸν νοῦν.

νεῶν ἐπ' Ἀρτεμίσιον¹⁶ τὰ στενὰ φυλάξων. "Ἐνθα δὴ τῶν μὲν Ἐλλήνων¹⁷ Εὔρυθιάδην καὶ λακεδαιμονίους ἥγεῖσθαι κελευθντῶν, τῶν δὲ Ἀθηναίων, δτι πλήθει τῶν νεῶν σύμπαντας ὁμοῦ τι¹⁸ τοὺς ἄλλους ὑπερέβαλλον, οὐκ ἀξιούντων ἐτέροις ἐπεσθαι, συνιδῶν τὸν κινδυνον ὁ Θεμιστοκλῆς, αὐτός τε τὴν ἀρχὴν Εὔρυθιάδη παρῆκε, καὶ κατεπράγνε τοὺς Ἀθηναίους, ὑπισχνούμενος,¹⁹ ἀν ἀνδρες ἀγαθοὶ²⁰ γένωνται πρὸς τὸν πόλεμον, ἐκόντας αὐτοῖς παρέξειν εἰς τὰ λοιπὰ πειθομένους τοὺς Ἐλληνας. Λι' ὅπερ δοκεῖ τῆς σωτηρίας αἰτιώτατος γενέσθαι τῇ Ἐλλάδι, καὶ μάλιστα τοὺς Ἀθηναίους προαγαγεῖν εἰς δόξαν, ώς ἀνδρείᾳ μὲν τῶν πολεμίων, εὐγνωμοσύνῃ δὲ τῶν συμμάχων περιγενομένους.

(c. 8.) Αἱ δὲ γενόμεναι τότε πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων ναῦς περὶ τὰ στενὰ μάχαι²¹ κρίσιν μὲν εἰς τὰ ὅλα μεγάλην οὐκ ἐποίησαν, τῇ δὲ πείρᾳ μάλιστα τοὺς Ἐλληνας ὀνησαν, ὑπὸ τῶν ἔργων παρὰ τοὺς κινδύνους διδαχθέντας, ώς οὔτε πλήθη νεῶν, οὔτε κόσμοι καὶ λαμπρότητες ἐπισήμων, οὔτε κραυγαὶ κομψώδεις, ἡ βάρυβαροι παιᾶνες ἔχουσί τι δεινὸν ἀνδράσιν ἐπισταμένοις εἰς χεῖρας ἴέναι, καὶ μάχεσθαι τολμῶσιν· ἀλλὰ δεῖ τῶν τοιούτων καταφρονοῦντας ἐπ' αὐτὰ τὰ σώματα φέρεσθαι, καὶ πρὸς ἐκεῖνα διαγωνίζεσθαι συμπλακέντας.* "Ο οὐκέτι καὶ Πίνδαρος οὐ κακῶς ἔοικε συνιδῶν ἐπὶ τῆς ἐπ' Ἀρτεμίσιῳ μάχης εἰπεῖν,²² ὅθι²³ παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλοντο φαεννάν²⁴ κρηπίδα²⁵ ἐλευθερίας. Αρχὴ γὰρ ὅντως τοῦ νικᾶν τὸ θαύμα.
—

(c. 9.) Ξέρξου δὲ διὰ τῆς Δωρίδος ἀνωθεν ἐμβαλόν-

16. Artemisium, a promontory of Eubœa.—17. τῶν μὲν Ἐλλήνων, scil. ἄλλων.—18. ὃρος τι, that is, σχεδόν, nearly.—19. the construction is, *τρισχυρόντος παρτέσιν τοὺς Ἐλλήνας ἐκοντας πειθούντος αὐτοῖς*.—20. ἀνδρες ἀγαθοὶ, brave men.—21. αἱ μάχαι, at Artemisium.—* Although the battles then fought in the straits against the Barbarian ships, afforded no sure criterion, as to the general issue, yet by the experience there gained, they greatly profited the Greeks, now taught from gallant actions, in the hour of danger, that neither the number of ships, nor the ornaments and splendour of ensigns, neither vaunting shouts, nor Barbaric roarings, have any thing terrific to men, skilled in combat, and daring to engage:—but that despising all these formidable appearances, they should rush boldly on the foe, and, coming to close quarters, fight, with every confidence of success.—22. the construction is, οὐ κακῶς λοικεν εἰπεῖν.—23. ὅθι for οὗ, where.—24. φαεννάν, the Doric dialect for φαενῆν.—25. κρηπίδα, a figurative expression much used by Pindar.

τος εἰς τὴν Φωκίδα, καὶ τὰ τῶν Φωκέων ἄστη πυρ-
πολοῦντος, οὐ προσήμυνον οἱ Ἑλληνες, καίπερ τῶν
Ἀθηναίων δεομένων εἰς τὴν Βοιωτίαν ἀπαντῆσαι
πρὸ τῆς Ἀττικῆς, ὃσπερ αὐτοὶ κατὰ θάλασσαν ἐπ'
Ἀρτεμίσιον ἐβοήθησαν. Μηδενὸς δ' ὑπακούοντος
αὐτοῖς, ἀλλὰ τῆς Πελοποννήσου περιεχομένων,²⁶ καὶ
πᾶσαν ἐντὸς Ἰσθμοῦ τὴν δύναμιν ὡρμημένων συν-
άγειν, καὶ διατειχιζόντων τὸν Ἰσθμὸν εἰς θάλασσαν
ἐκ θαλάσσης, ἅμα μὲν ὁργὴ τῆς προδοσίας εἶχε τοὺς
Ἀθηναίους, ἅμα δὲ δυσδυμίᾳ καὶ κατήφεια μεμονω-
μένους. Μάχεσθαι μὲν γὰρ οὐ διενοοῦντο μυριάσι
στρατοῦ²⁷ τοσαύταις· ὃ δ' ἦν μόνον ἀναγκαῖον ἐν τῷ
παρόντι, τὴν πόλιν ἀφέντας ἐμφῦναι ταῖς ναυσίν, οἱ
πολλοὶ χαλεπῶς ἤκουον, ὡς μήτε νίκης δεδμενοί, μήτε
σωτηρίαν ἐπιστάμενοι, θεῶν τε ἰερὰ καὶ πατέρων ἡρία
προϊεμένων.^{28*}

(c. 10.) "Ἐνθα δὴ Θεμιστοκλῆς ἀπορῶν τοῖς ἀνθρω-
πίνοις λογισμοῖς προσάγεσθαι τὸ πλῆθος, σημεῖα
δαιμονία καὶ χρησμοὺς ἐπῆγεν αὐτοῖς, καὶ κρατήσας
τῇ γνώμῃ, ψήφισμα γράψει, τὴν μὲν πόλιν παρακατα-
θέσθαι τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Ἀθηναίων μεδεούσῃ, τοὺς δ'
ἐν ἡλικίᾳ πάντας ἐμβαίνειν εἰς τὰς τριήρεις, παῖδας
δὲ καὶ γυναικας καὶ ἀνδράποδα σώζειν ἔκαστον ὡς
δυνατόν. Κυρωθέντος δὲ τοῦ ψηφίσματος, οἱ πλεῖσ-
τοι τῶν Ἀθηναίων ὑπεξέθεντο γονέας καὶ γυναικας
εἰς Τροιζῆνα,²⁹ φιλοτίμως πάνυ τῶν Τροιζηνίων ὑπο-
δεχομένων. Καὶ γὰρ τρέφειν ἐψηφίσαντο δημοσίᾳ,
δύο ὄβολοὺς ἑκάστῳ διδόντες, καὶ τῆς ὀπώρας λαμ-
βάνειν τοὺς παῖδας ἔξειναι πανταχόθεν,³⁰ ἔτι δ' ὑπὲρ
αὐτῶν διδασκάλοις τελεῖν μισθούς.

13. Ἐκπλεούσης δὲ τῆς πόλεως, τοῖς μὲν οἴκτον τὸ
Θέαμα, τοῖς δὲ θαύμα τῆς τόλμης παρεῖχε, γονέας μὲν
ἄλλῃ προπεμπόντων,³¹ αὐτῶν δ' ἀκάμπτων πρὸς οἰμω-

26. περιεχομένων, that is, ὅλον τὸν νοῦν, εἰς τὴν Πελοποννησὸν τρεπόντων.—27. into Peloponnesus.—28. στρατοῦ, that is, τῶν πολεμίων.—29.* as, by no means, desirous of a victory thus dearly purchased, nor recognizing that to be a preservation of a people, thus compelled to abandon the temples of their gods, and the graves of their fathers.—30. Træzen, a town of Argolis in Peloponnesus.—31. the construction is, καὶ ἔξειναι (ἐψηφίσαντο) τοὺς παῖδας πανταχόθεν λαμβάνειν τῆς ὀπώρας.—32. scil. τῶν πολιτῶν.

γάς καὶ δάκρυα γυναικῶν καὶ τέκνων περιβολὰς διαπερῶντων εἰς τὴν νῆσον.³³ Καίτοι πολλοὶ μὲν διὰ γῆρας ἀπολιμπανθμεῖοι τῶν πολιτῶν ἔλεον εἶχον.³⁴ Ἡν δέ τις καὶ ἀπὸ τῶν ἡμέρων καὶ συντρόφων ζώων ἐπικλῶσα γλυκυθυμία,³⁵ μετ' ὥρυγῆς καὶ πόθου συμπαραθεόντων ἐμβαίνουσι τοῖς ἑαυτῶν τροφεῦσιν. Ἐν οἷς ἴστορεῖται κύων Ξανθίππου, τοῦ Περικλέους πατρός, οὐκ ἀνασχόμενος τὴν ἀπὸ ἀντοῦ μόνωσιν, ἐναλέσθαι τῇ θαλάσσῃ καὶ τῇ τριήρει παρανηχθμενος, ἐμπεσεῖν εἰς τὴν Σαλαμῖνα καὶ λειποθυμήσας ἀποθανεῖν εὐθὺς. Οὗ καὶ τὸ δεικνύμενον ἄχρι νῦν καὶ καλούμενον Κυνδός σῆμα τάφον εἶναι λέγουσι.³⁶

(c. 11.) Ταῦτα³⁷ διῇ μεγάλα τοῦ Θεμιστοκλέους. Εὔρυθμιάδου τὴν μὲν ἡγεμονίαρ τῶν νεῶν ἔχοντος διὰ τὸ τῆς Σπάρτης ἀξίωμα, ^{ἀρχὴ της πόλεως} περὶ τὸν κίνδυνον δυτος, αἱρειν³⁸ δὲ βουλομένου καὶ πλεῖν ἐπὶ τὸν Ἰσθμόν, ὃπου καὶ τὸ ^{τελείωμα} τῆροιστο τῶν Πελαργονησίων, ὁ Θεμιστοκλῆς ἀντέλεγεν· ὅτε καὶ τὰ μητύμονευόμενα λεζθῆναι φάσι. Τοῦ γὰρ Εὔρυθμιάδου πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ^Ω Θεμιστοκλεῖς, ἐν τοῖς ἀγῶσι τοὺς προεξανισταμένους ὁπίζουσι.³⁹ Ναί, εἶπεν ὁ Θεμιστοκλῆς, ἀλλὰ τοὺς ἀπολειφθέντας οὐ στεφανοῦσιν. Ἐπαραμένου δὲ τὴν βακτηρίαν ὡς πατάξοντος, ὁ Θεμιστοκλῆς ἔφη· πάτοξον μέν, ἀκούσον δέ. Θαυμάπαντος δὲ τὴν ^{τελείωμα} τῆροιστον Εὐρυθμιάδου, καὶ λέγειν κελεύσαντος, ὁ μὲν Θεμιστοκλῆς ἀνῆγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν λόγον. Εἰπόντος δέ τινος, ὡς ἀνὴρ ἀπολιεῖς⁴⁰ οὐκ ὁρθῶς διδάσκει τοὺς ἔχοντας⁴¹ ἔγκαταλιπεῖν καὶ προέπθαι τὰς πατρίδας, ὁ Θεμιστοκλῆς ἐπιστρέψας τὸν λόγον, ἡμεῖς τοι, εἶπεν, δομοθηρέ, τὰς μὲν οἰκίας, ^{τὰς} τείχη, ^{τὰς} χαραγγελρίπαμεν, οὐκ ἀξιοῦντες ^{τὰς} τείχη, ^{τὰς} χαραγγελρίπαμεν, οὐκ ἀξιοῦντες ἀφύγων ^{τὰς} δουλευεῖν· πόλις δ' ἡμῖν ἐστι μεγίστη τῶν Ἑλληνίδων, αἱ διακόσιαι τριήρεις, αἱ νῦν ὑμῖν παρεστᾶσι βοηθοὶ σώζεσθαι δι'

33. τὴν νῆσον, that is, Σαλαμῖνα.—34. Ελεον εἶχον, i. e. ἰκίνουν.—35. γλυκυθυμία τις πρὸ τῶν ζώων ἦν, ἐπικλῶσα, scil. τὸν θυμόν.—36. καὶ τούτοις τάφιν εἶναι λέγουσι τὸ ἄχρι νῦν δεικνύμενον καὶ καλούμενον Κυνδός σῆμα.—37. *ravda* denotes here, *the following*.—38. αἱρειν, scil. τὰς δύκυρας.—39. the ἀγωνοθέται or directors of the public games, had the right to inflict corporal punishment for the transgression of their laws.—40. Athens was then in the possession of the enemy.—41. τοῦς ἔχοντας, scil. πόλιν, which is involved in ἀπολιεῖς.

αὐτῶν βουλομένοις. Εἰ δ' ἄπιτε δεύτερον⁴² ἡμᾶς προδόντες, αὐτίκα πεύσεται τις Ἑλλήνων,⁴³ Ἀθηναῖος καὶ πόλιν ἐλευθέραν, καὶ χώραν οὐ χείρονα κεκτημένους, ἡς⁴⁴ ἀπέβαλον. Ταῦτα τοῦ Θεμιστοκλέους εἰπόντος, ἔννοια καὶ δέος ἔσχε τὸν Εὐρυβιάδην τῶν Ἀθηναίων,⁴⁵ μὴ σφᾶς ἀπολιπόντες οἴχωνται. *Depart*

(c. 12.) Λέγεται δ' ὑπὸ τινῶν, τὸν μὲν⁴⁶ Θεμιστοκλέα περὶ τούτων ἀπὸ τοῦ καταστρόματος ἀνωθεν τῆς νεώς διαλέγεσθαι, γλαῦκα⁴⁷ δ' ὁφθῆναι διαπετομένην ἐπὶ τὰ δεξιὰ τῶν νεῶν, καὶ τοῖς καρχησίοις ἐπικαθίζουσαν· δι' ὃ δὴ καὶ μάλιστα προσέθεντο τῇ γνώμῃ, καὶ πορεοῦσαν κευάζοντο ναυμαχήσοντες. Ἄλλ' ἐπεὶ τῶν πολεμίων ὁ στόλος τῇ Ἀττικῇ κατὰ τὸ Φαληρικὸν προσφερόμενος, τοὺς πέριξ ἀπέκρυψεν αἰγιαλούς, αὐτὸς τε βασιλεὺς μετὰ τοῦ πεζοῦ στρατοῦ καταβάς ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἀθρούς ὁφθῆ, τῶν δυνάμεων⁴⁸ ὅμοι γενομένων, ἐξερήνησαν⁴⁹ οἱ τοῦ Θεμιστοκλέους λόγοι τῶν Ἑλλήνων, καὶ πάλιν ἐπάπταινον οἱ Πελοποννήσοι πρὸς τὸν Ἰσθμόν, εἴ τις ἄλλο τι λέγοι χαλεπάνθοντες. Ἐδόκει⁵⁰ δὲ τῆς νυκτὸς ἀποχωρεῖν, καὶ παρηγγέλλετο πλοῦς τοῖς κυβερνήταις. Ἐνθα δὴ βαρέως φέρων ὁ Θεμιστοκλῆς, εἰ⁵¹ τὴν ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν στενῶν προέμενοι βοήθειαν⁵² οἱ Ἑλληνες διαλυθῆσθαι κατὰ πόλεις ἐβούλευετο καὶ συνετίθει τὴν⁵³ περὶ τὸν Σίκινον πραγματείαν. Ἡν δὲ τῷ γένει Πέρσης ὁ Σίκινος αἰχμάλωτος, εὖνος δὲ τῷ Θεμιστοκλεῖ, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ παιδαγωγός. Ὁν ἐκπέμπει πρὸς τὸν Πέρσην κρύφα, κελεύσας λέγειν, δτε Θεμιστοκλῆς ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός, αἰδούμενος⁵⁴ τῷ βασιλεῖ⁵⁵ τοῖς⁵⁶ ἐξαργγελλεῖ πρῶτος αὐτῷ τοὺς Ἑλλήνας προδιδόσκον-

42. δεύτερον. See Chap. 8.—43. τις Ἑλλήνων, a stronger expression than οἱ Ἑλληνες πένσονται. Themistocles threatens that the Athenians would withdraw their fleet and settle in some other country.—44. ἡς ἀπέβαλον, the genitive is used by attraction, and governed by χείρωνα. —45. δέος τῶν Ἀθηναίων for δέος μὴ οἱ Ἀθηναῖοι, the genitive denotes the object of the fear.—46. μὲν . . . δέ. When these denote the contemporaneous event of two actions, the first clause may be expressed by while.—47. the owl was at Athens ominous of victory and success.—48. τῶν δυνάμεων, scil. τῆς πεζικῆς καὶ τῆς ναυτικῆς—49. ἐξερήνησαν τῶν Ἑλλήνων, *Graecorum animis effluerunt*.—50. ἐδόκει, scil. τοῖς Πελοποννησοῖς.—51. εἰ for ὅτι frequently occurs followed by a future.—52. βοήθειαν, *advantage*.—53. τὴν περὶ, the article denotes the circumstance as already well known.—54. τὰ βασιλέως, *the king's party*.

flight

τας, καὶ δισκελεύεται μὴ παρεῖναι φυγεῖν αὐτοῖς, ἀλλ᾽ ἐν ὦ⁵⁵ ταῦτα συντὰλ, τῶν πεζῶν χωρὶς δύντες, ἐπιθέσθαι καὶ διαφθεῖραι τὴν ναυτικὴν δύναμιν. Ταῦτα δ' ὁ Ξέρξης ως ἀπ' εὐνοίας λελεγμένα δεξάμενος, ἥσθη, καὶ τέλος⁵⁶ εὐθὺς ἔξεφερε πρὸς τοὺς ἡγεμόνας τῶν νεῶν, τὰς μὲν ἄλλας πληροῦν καθ' ἥσυχίαν, διακοσίαις δ' ἀναχθέντας ἥδη περιβαλέσθαι τὸν πόρον ἐν κύκλῳ πάντα, καὶ διαζῶσαι τὰς νήσους, δπως ἐκφύγη μηδεὶς τῶν πολεμίων. Οὕτως οἱ Ἑλληνες ἐκινήθησαν ἀνάγκῃ πρὸς τὸν κίνδυνον.

(c. 13.) "Αμα δ' ἥμερᾳ Ξέρξης μὲν ἄνω καθῆστο τὸν στόλον ἐποπτεύων καὶ τὴν παράταξιν, ως μὲν Φανόδημος⁵⁷ φησιν, ὑπὲρ τὸν Ἡφάκλειον, ἣ βραχεῖ πόρῳ διείργεται τῆς Ἀττικῆς ἡ νῆσος, ως δ' Ἀκεστόδωρος, ἐν μεθορίῳ τῆς Μεγαρίδος, ὑπὲρ τῶν καλονυμένων Κεράτων,⁵⁸ χρυσοῦν δίφρον θέμενος, καὶ γραμματεῖς πολλοὺς παραστησάμενος,⁵⁹ ὃν ἔργον ἦν ἀπογράφεσθαι κατὰ τὴν μάχην τὰ πραττόμενα.

(c. 14.) Περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν βαρβαρικῶν νεῶν Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς ἐν τραγῳδίᾳ Πέρσαις λέγει ταῦτα.

Ξέρξη δὲ (καὶ γάρ οἶδα) χιλιάς μὲν ἦν νεῶν τὸ πλήθος· αἱ δ' ὑπέροχουποιοι⁶⁰ τάχει ἔκατὸν δίς ἥσαν, ἐπτά δ'. ὁδ' ἔχει λόγος·

τῶν δ' Ἀττικῶν, ἔκατὸν ὅχδοήκοντα μὲν πλῆθος οὐσῶν, ἔκαστη τοὺς ἀπὸ τοῦ καταστρώματος μαχομένους δικτωκαίδεκα εἶχεν· ὃν τοξόται τέσσαρες ἥσαν, οἱ λοιποὶ δ' ὀπλῖται. Δοκεῖ δ' οὐχ ἥττον εὖ τὸν καιρὸν ὁ Θεμιστοκλῆς, ἢ τὸν τόπον, συνιδὼν καὶ φυλάξας,⁶¹ μὴ πρότερον ἀντιπρῷρονς καταστῆσαι ταῖς βαρβαρικαῖς τὰς τριήρεις, ἢ τὴν εἰωθυῖαν ὥραν παραγενέσθαι, τὴν τὸ πνεῦμα λαμπρὸν ἐκ πελάγους ἀεὶ καὶ κῦμα διὰ τῶν στενῶν κατάγουσαν.^{62*} δ τὰς μὲν Ἑλληνικὰς οὐκ

55. ἐν ὦ, scil. χρόνῳ.—56. τέλος, seems here to have the same meaning as *troλλί*, command.—57. Phanodemus was the author of a history of Attica; Acestodorus is unknown.—58. τὰ Κέρατα, two mountains opposite Salamis, and the boundary between Megara and Attica.—59. placing near himself.—60. αἱ δ' ὑπέροχοι, that is, αἱ ταντῆται ἔξοχοι οὖσαι.—λόγος, the computation.—61. φυλάξας for τηρήσας.—62.* The whole passage in English:—Themistocles appears to have considered, and waited the time, not less attentively than the situation, for action; in not ranging his galleys prow to prow against those of the barbarians, until the accustomed hour had arrived, which always brought on a fresh wind from the sea, and a rough swell through the straits.

ἔβλαπτε ναῦς, ἀλιτενεῖς οὖσας καὶ ταπεινοτέρας, τὰς δὲ βαρβαρικάς, ταῖς τε πρύμναις ἀνεπτώσας καὶ τοῖς καταστρώμασιν ὑψορόφους καὶ βαρείας ἐπιφερομένας ἔσφαλλε προσπίπτον, καὶ παρεδίδον πλαγίας⁶³ τοῖς "Ελλησιν δξέως προπερομένοις, καὶ τῷ Θεμιστοκλεῖ προσέχουσιν, ὡς ὄγωντι μάλιστα τὸ συμφέρον.

(c. 15.) Τοῦ δὲ σάγωνος ἥδη πολὺ προβεβήκοτος, φῶς μὲν ἐκλαμψαὶ μέγα λέγουσιν Ἐλευσινθεν, ἥχον δὲ καὶ φωνὴν τὸ Θριάσιον⁶⁴ κατέχειν πεδίον, ἄχρι τῆς θαλάσσης, ὡς ἀνθρώπων ὁμοῦ πολλῶν τὸν μυστικὸν εἶσαγαγόντων Ἰακχον.⁶⁵ Ἐκ δὲ τοῦ πλήθους τῶν φθεγγόμενῶν κατὰ μικρὸν ἀπὸ γῆς ἀναφερόμενον νέφος ἀνέδεξεν αὐθις⁶⁶ υπονοστεῖν καὶ κατάσκηπτειν εἰς τὰς τριήρεις.* "Ετεροι δὲ φάσματα καὶ εἴδωλα καθοδάν ἀνέδεξάν ἐνδπλων ἀνδρῶν, ἀπ' Αἰγίνης⁶⁷ τὰς χεῖρας ἀνεχόντων πρὸ τῶν Ἐλληνικῶν τριηρῶν· οὓς εἰκρίζον Αἰακίδας⁶⁸ εἶγαι, παρακεκλημένους εὐχαῖς πρὸ τῆς μάχης ἐπὶ τὴν βοηθείαν. Πλῶτος μὲν οὖν λαμβάνει ναῦν Λυχούρδης, ἀνὴρ Αθηναῖος, τριηραρχῶν, ἡς τὰ παράσημά περικόψας ἀνέθηκεν. Απόλλωνι δαφνηφόρῳ. Οἱ δ' ἄλλοι τοῖς βαρβάροις εἶσισθιμένοι τὸ πλήθος,⁶⁹ ἐν στενῇ κατὰ μέρος προσφέρομένορος καὶ περιπίπτοντας ἄλλήλοις, ἐτρέψαντο μέχρι δείλης φυτισθόντας, ὡς εἰρήκε Σιμωνίδης, τὴν καλὴν ἐκείνην καὶ περιβόητον ἀράμενοι νίκην, ἡς οὔτ' Ἐλλησιν, οὔτε βαρβάροις ἐνάλιον ἔργον⁷⁰ εἴργασται λαμπρότερον, ἀνδρείᾳ μὲν καὶ προθυμίᾳ κοινῇ τῶν ναυμαχησάντων, γνωμῇ δὲ καὶ δεινότητι Θεμιστοκλέους.

(c. 17.) Πόλεων μὲν⁷¹ οὖν τὴν Αἰγινητῶν ἀριστεύσαι φησιν Ἡρόδοτος, Θεμιστοκλεῖ δέ, καίπερ ἄκοντες

63. πλαγίας, the wind and the waves drove them up broadside, by which they exposed the weakest parts to the attack of the Greeks.—64. τὸ Θριάσιον, the procession of the initiated crossed the Thriasian field at Eleusis, when they, at the celebration of the mysteries, carried the image of Iacchus from Athens to Eleusis.—65. Ἰακχον, the name of Bacchus in the Attic mysteries.—* And it was also said, that from the midst of the multitude, which uttered these sounds, a cloud, at first gradually rising from the land, seemed afterward to sink down, and settle, in a protecting manner, over the Grecian galleys.—66. ἀπ' Αἰγίνης, coming from Εὔγεινα.—67. Αιακίδας, Peleus and Telamon, who were worshipped in Εὔγεινα.—68. ησισθόμενοι, in the circumscribed space, where they could not draw up a large number of ships, the Grecian fleet was equal to the Persians.—69. ἐνάλιον ἔργον, that is, ναυμαχία. 70. πόλεων μὲν requires to be followed by ἀνδρῶν δέ; instead of which is Θεμιστοκλεῖ δέ.

ὑπὸ φθόνου, τὸ πρωτεῖον ἀπέδοσαν ἄπαντες. Ἐπεὶ γὰρ ἀναχωρήσαντες εἰς τὸν Ἰσθμὸν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ¹ τὴν ψῆφον ἔφερον οἱ στρατηγοί, πρῶτον μὲν ἔκαστος ἑαυτὸν ἀπέφαινεν ἀρετῇ, δεύτερον δὲ μεθ' ἑαυτὸν Θεμιστοκλέα. Λακεδαιμονιοι δὲ εἰς τὴν Σπάρτην αὐτὸν κατάγαγόντες, Εὐρυβιάδῃ μὲν ἀνδρείᾳς, ἐκείνῳ δὲ σοφίᾳς ἀριστεῖον ἐδόσαν², θαλλοῦ στέφανον καὶ τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἀρμάτων τὸ πρωτεῦον ἐδωλήσαντό, καὶ τριακοσίους τῶν νέων πομποὺς ἄχρι τῶν δρῶν συνεξεπεμψαν. Λέγεται δ' Ὁλυμπίων τῶν ἐφεξῆς ἀγομένων, καὶ παρελθόντος εἰς τὸ στάδιον ποὺ Θεμιστοκλέους, ἀπέκλησάντας τῶν ἀγωνιστῶν τοῦς πάροντας, δλην τὴν ἡμέραν ἐκείνον θεᾶσθαι³ καὶ τοὺς ἔνοις ἐπιδεικνύειν ἀματαυράζοντας καὶ κρήτοντας⁴ ὥστε καὶ αὐτὸν ἡρόθεντα πρὸς τοὺς φίλους ὁμολογῆσαι τὸν καρπὸν ἀπέχειν τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος αὐτῷ⁵ πονηθέντα.

V. CIMON.

(Plutarch. Vit. Cimon. c. 5.)

Κίμων ὁ Μιλτιάδου, οὔτε τόλμη Μιλτιάδου λειπόμενος, οὔτε τὸν δῆμον⁶ Θεμιστοκλέους, δικαιότερος ἀμφοῖν ὄμολογεῖται γενέσθαι, καὶ ταῖς πολεμικαῖς οὐδὲ μικρὸν ἀποδεων ἀρεταῖς ἐκείνων, ἀμήχανον ὅσον¹ ἐν ταῖς πολιτικαῖς ὑπερβαλέσθαι, νέος δὲν ἔτι καὶ πολέμων ἀπειρος. "Οτε γὰρ τὸν δῆμον, ἐπιδύντων Μίδων, Θεμιστοκλῆς ἔπειθε,² προέμενον τὴν πόλιν, καὶ τὴν χώραν ἐκλιπόντα, πρὸ τῆς Σαλαμῖνος ἐν ταῖς ναυσὶ τὰ δπλα θέσθαι,³ καὶ διαγωνίσασθαι κατὰ θάλασσαν, ἐκπεπληγμένων τῶν πολλῶν⁴ τὸ τόλμημα, πρῶτος Κίμων ὠφθη διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ⁵ φαιδρὸς ἀνιών εἰς τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τῶν ἑταίρων, ἵππου τινὰ χαλινὸν⁶ ἀναθεῖναι τῇ θεῷ διὰ χειρῶν κομίζων· ὡς οὐδὲν ἵππικῆς ἀλκῆς, ἀλλὰ ναυμάχων ἀνδρῶν ἐν τῷ παρόντι τῆς πό-

71. ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, from the altar of Neptune, on which two ballots (ψῆφοι) were placed for voting who should receive the first and who the second prize of bravery.—72. αἴρω for ἔπ' αἴρω.

1. ἀμήχανον ὅσον, immense quantum.—2. ἔπειθε, sought to persuade.—3. τὰ δπλα θέσθαι, put themselves in battle order.—4. τῶν πολλῶν, plerisque.—5. the Ceramicanus, a public walk at Athens.—6. whatever thing, the use of which was renounced, was devoted to the gods:—διὰ χειρῶν for τῷ χερσὶ.

λεως δεομένης. Ἀναθεὶς δὲ τὸν χαλινόν, καὶ λαβὼν ἐκ τῶν περὶ τὸν ναὸν ιρεμαμένων ἀσπίδων,⁷ καὶ προσευξάμενος τῇ θεῷ, κατέβαινεν ἐπὶ θάλασσαν, οὐκ ὄλιγοις ἀρχῇ τοῦ θαϊρεῖν γενόμενος.* Ἡν δὲ καὶ τὴν ἴδεαν⁸ οὐ μεμπτός, ἀλλὰ μέγας, πολλῇ καὶ οὖλῃ τριχὶ κομῶν τὴν κεφαλήν. Φανεὶς δὲ κατ' αὐτὸν τὸν ἀγῶνα λαμπρὸς καὶ ἀνδρώδης, ταχὺ δόξαν ἐν τῇ πόλει μετ' εὐνοίας ἔσχεν, ἀθροιζομένων πολλῶν πρὸς αὐτόν, καὶ παρακαλούντων ἀξια τοῦ Μαραθῶνος ἥδη διανοεῖσθαι καὶ πράσσειν. Ορμήσαντα⁹ δ' αὐτὸν ἐπὶ τὴν πολιτείαν ἄσμενος ὁ δῆμος ἐδέξατο, καὶ μεστὸς ὕπο¹⁰ τοῦ Θεμιστοκλέους, ἀνῆγε πρὸς τὰς μεγίστας ἐν τῇ πόλει τιμὰς καὶ ἀρχάς, εὐάρμοστον δυτα καὶ προσφιλῆ τοῖς πολλοῖς, διὰ πρᾳότητα καὶ ἀφέλειαν. Οὐχ ἦκιστα¹¹ δ' αὐτὸν ἡγῆσεν Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου τὴν εὐφυΐαν ἐνορῶν τῷ ἥθει,¹² καὶ ποιούμενος οἷον ἀντίπαλον¹³ πρὸς τὴν Θεμιστοκλέους δεινότητα καὶ τόλμαν.*

(c. 6.) Ἐπεὶ δέ, Μῆδων¹⁴ φυγόντων ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἐπέμφθη στρατηγὸς κατὰ θάλασσαν, οὕπω τῇν αρχῆν¹⁵ Ἀθηναίων, ἔχοντων, ἔτι δὲ Παυσανίᾳ καὶ Λακεδαιμονίοις ἐπορεύων, πρῶτον μὲν ἐν ταῖς στρατηγίαις ἀεὶ παρεῖχε τοὺς πολίτας κόσμῳ τε θαυμαστοὺς καὶ προθυμίᾳ πολὺ πάντων διαφέροντας· ἐπειτα Παυσανίου τοῖς μὲν βαρβάροις διαλεγόμενον περὶ προσδοσίας¹⁶ καὶ βασιλεῖ γράφεντος ἐπιστολάς τοις δὲ συμμάχοις τράχεως καὶ αὐτοῦ¹⁷ προσφερόμενον, καὶ πολλὰ διέξορσίαν καὶ δύκον ἀνδητον υβρίζοντος, ὑπολαμβάγων πόλεις τοὺς ἀδικούμενους, καὶ φιλανθρώπως ἔξομιλων, ἔλασθεν οὐ δι' ὅπλων τὴν Ἑλλάδος ἡγεμονίαν, ἀλλὰ λόγῳ καὶ ἥθει παρελόμενος.¹⁸ Προσετίθέντο γὰρ οἱ

7. *doríðων*, shields taken from the enemy were hung up in the vestibules of the temples.—* *But having dedicated the bridle, and taken down one of the shields suspended in the temple, and then having offered up his prayers to the deity, he went down to the sea; thus becoming the inceptive example of courage to many.*—8. *τὴν ιδίαν*, that is, *τὸν εἶδος*.—9. *ορμήσαντα αἰρόν*, eagerly engaging.—10. *μεστὸς ὕπο*, that is, *κορεσθεὶς*, weary of.—11. for *μάλιστα*.—12. for *ὑπὸ τῷ ἥθει*.—13. a word borrowed from the games, at which men of similar adroitness and strength were matched in the combat.—* *Aristides the son of Lysimachus, aided him not a little in his advancement; perceiving in his manner, his fine natural talents, and setting him up as a rival, equal to the great abilities and daring courage of Themistocles.*—14. *Μῆδων* for *Περσῶν*.—15. *τὴν αρχήν*, that is, *τὴν ἡγεμονίαν*.—16. *ἔλασθεν . . . παρελόμενος*.

πλείστοι τῶν συμμάχων ἔκεινῷ τε καὶ Ἀριστείδῃ, τὴν
χαλεπότητα τοῦ Παυσανίου καὶ ὑπερόψιαν μὴ φέρον-
τες.

* * * *

Λεύκων
τίμητος

(c. 7.) Κίμων δέ, τῶν συμμάχων ἥδη προσκεχωρη-
κότων αὐτῷ, στρατηγὸς εἰς Θράκην ἐπλευρε πυνθα-
νόμενος, Περσῶν ἀνδρας ἐνδόξους καὶ συγγενεῖς βασι-
τέως,¹⁷ Ἡδόνα πόλιν, ἥπερ τῷ Στρύμονι κειμένην ποταμο-
νίον πατέχοντας, ἐνοχλεῖν τοῖς περὶ τὸν τόπον ἔκεινον "Ελ-
λησιν. Πρῶτον μὲν οὖν μάχῃ τοὺς Πέρσας αὐτοὺς
ἐνίκησε, καὶ κατέκλεισεν εἰς τὴν πόλιν. "Επειτα τοὺς
ὑπὲρ Στρυμόνα Θρᾷκας, διθεν"¹⁸ αὐτοῖς ἐφοίτα σῖτος,
ἀναστάτους παιῶν, καὶ τὴν χώραν παραφυλάττεων
ἄπασαν, εἰς τοσαντην ἀπορίαν τοὺς πολιορκούμενους¹⁹
κατέστησεν, ὅστε Βούτην, τὸν βασιλέως στρατηγὸν,
ἀπογνόμα τὰ πράχματα, τῇ πόλει πῦρ ἐνεῖναι, καὶ
συνδιαφθεῖραι μετὰ τῶν φίλων καὶ τῶν χρημάτων
ἔσαντὸν. Οὕτω δὲ λαβὼν τὴν πόλιν, ἄλλο μὲν οὐδὲν
ἄξιον λόγου φρελῆσθη,²⁰ τῶν πλείστων τοῖς βαρβάροις
συγκατακαέντων· τὴν δὲ χώραν, εὑφιεστατὴν οὖσαν
καὶ καλλίστην, δικήσαι παρεδώκε τοῖς Αθηναίοις.

(c. 10.) Ἡδη διεγένετο οἱ Κιμωνοί τῆς
στρατηγίας, ἀκαλῶς ἀπὸ τῶν πολεμίων ὕδεν²¹ ὡφέ-
λησθαι, κάλλιον ἀνήλισκεν εἰς τοὺς πόλιτας. Τῶν τε
γὰρ ἀγρῶμ τοὺς φραγμοὺς ἀφεῖλεν, ἵνα καὶ τοῖς ἔνοις
καὶ τῶν πόλιτῶν τοῖς δεομένοις ἀδεῶς ὑπάρχῃ²² λαμ-
βάνειν τῆς Διώροις²³ καὶ δεῖπκον ρῖκοι παρ' αὐτῷ, λε-
τὸν μέν, αρκούν δε πολλοῖς, ἐποίειτο καθ' ἡμέραν ἐφ'
δι²⁴ τῶν περήτων ὁ βουλόμενος εἰσῆι, καὶ διατοοφῆι
εἰχεν ἀπηράγμόνα, μόδιοις τοῖς δημοσίοις σχολάζων.
Ως δέ, Αριστοτέλης φησίν, οὐχ ἀπάντων "Αθηναίων,
ἀλλὰ τῶν δημοτῶν²⁵ αὐτοῦ Λακιαδῶν παρεσκευάζετο

17. *εἴσων, unde*, referring to the land and the inhabitants.—18. *τούς πολιορκούμενος*, the Persians shut up in Eion.—19. *ώφελοισθα τι, to profit by any thing*—τῶν πλείστων, scil. χρημάτων.—20. *διδόξεις ὡφελησθαι, which he had honourably gained*: δοκεῖ does not always imply a doubt, or seeming reality, but sometimes as here an absolute certainty.—21. *ἵνα . . . διάρχη*.—διάρχοι would be more correct.—22. *ἴφ δι, scil. δεῖπνον*: Cimon wished to place the poorer citizens in a condition to devote themselves to public business, by exempting them from the care of procuring a livelihood.—23. *τῶν δημοτῶν*. Theophrastus quidem scribit, Cimonem Athenis etiam in suos curiales hospitalem fuisse. *Ita enim insi-*

τῷ βουλομένῳ τὸ δεῖπνον. Αὐτῷ δὲ γεαγίσκοι παρείποντο συνήθως δέος, ἡ τρεῖς, αὐτεχθόμενοι καλῶς· ὃν ἔκαστος, εἴς τὸν τρύχος τῷ Κίμωνι τῶν ἀστῶν πρεσβύτερος, τηφιεῖται μένος ἐνδεώς, διημέιρετο πόδες αὐτὸν τὰ ἴματα. Καὶ τὸ γινόμενον ἐφαίνετο δεῦμον. Οἱ δ' αὐτοὶ καὶ νόμισμα κομίζοντες ἀφθονον, παριστάμενοι τοῖς κομψοῖς τῶν πενήτων ἐν ἀγορᾷ σιωπῇ τῶν κερματίων²⁷ ἐνέβαλλον εἰς τὰς χεῖρας.

(c. 12.) Τοῦ μεγάλου βασιλέως οὐδεὶς ἐταπείνωσε καὶ συνέστειλε τὸ φρόνημα μᾶλλον ὁ Κίμων. Οὐ γὰρ ἀνῆκεν ἐξ τῆς Ἑλλάδος ἀπηλλαγμένον, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ ποδὸς διώκων, πρὶν διαπνεῦσαι καὶ στῆναι τοὺς βαριθάρους, τὰ μὲν ἐπόρθει καὶ κατεστρέφετο, τὰ δ' ἀφίστη καὶ προσήγετο τοῖς Ἑλλησιν, ὡστε τὴν ἀπ' Ἰωνίας Ἀσίαν ἀχρι Παμφυλίας²⁸ παντάπαιι Περσικῶν δπλων ἐρημῶσαι.*

12^ο Ἡρόε μὲν τῶν βασιλικῶν νεῶν Τιθραύστης, τοῦ δὲ πεζοῦ, ὡς μὲν Ἐφορος²⁹ λέγει, Φερενδάτης. Καλλισθένης³⁰ δὲ Ἀριομάνδην τὸν Γωβρόνου φησὶ κυριώτατον δυτα τῆς δυνάμεως, παρὰ τὸν Εύρυμέδοντα ταῖς ναυσὶ παρορμεῖν, οὐκ δυτα μάχεσθαι τοῖς Ἑλλησι πρόθυμον, ἀλλὰ προσδεχόμενον ὁγδοήκοντα ναῦς Φοινίσσας ἀπὸ Κύπρου προσπλεούσας. Ταύτας φθῆναι βουλόμενος ὁ Κίμων ἀνήχθη, βιάζεσθαι παρεπιενασμένος, ἀνέκόντες μὴ ναυμαχῶσιν. Οἱ δὲ πρῶτον μέν, ὡς μὴ βιασθεῖεν, εἰς τὸν ποταμὸν εἰσωρμίσαντο προσφερομένων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἀντεξέπλευσαν, ὡς ἰστορεῖ Φανόδημος, ἔξακοσίαις ναυσίν, ὡς δ' Ἐφορος, πεντήκοντα καὶ τριακοσίαις. Ἐργον δὲ κατὰ γοῦν τὴν

tuise, et viliis imperavisse, ut omnia praederentur, quisunque Laciades in villam suam divertisset. Cic. de Offic. II. 18. 16.—24. the genitive is used whenever any thing is limited to a part.—25. ἀπηλλαγμένον, that is, ἀπεβλημένον τὴν Ἑλλάδος.—26. the greater portion of the coast of Asia Minor, from Ionia one of the northern, to Pamphylia one of the southern provinces.—* No one humbled and kept down the pride of the great king more than Cimon. For he not only drove him routed from Greece, but pursuing on his very footsteps, before the barbarians could take breath or rally:—some of his cities and provinces, he sacked and destroyed, and others he detached from his sway, and drew over to the Greeks; so that he freed all Asia, from Ionia to Pamphylia, entirely from the Persian arms.—27. Ephorus, a Greek historian in the times of Philip and Alexander.—28. Καλλισθένης, a philosopher and historian in the school of Aristotle.

Θάλασσαν ούδεν ὑπ' αὐτῶν ἐπράχθη τῆς δυνάμεως ἄξιον, ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὴν γῆν ἀποστρέφοντες, ἐξέπιπτον²⁹, οἱ ποῦκοι, καὶ κατέφευγον εἰς τὸ πεῖρον ἔγχυς *επάρθατε αγύρον*. οἱ δὲ καταλαμβανόμενοι διεφθείροντο μετὰ τῶν νεῶν.

(c. 13.) Τῶν δὲ πεζῶν ἐπικαταβάντων πρὸς τὴν θάλασσαν, μέγα μὲν ἔργον ἐφαίνετο τῷ Κίμωνι τὸ βιάζεσθαι τὴν ἀπόβασιν, καὶ κεντρότας ἀκμῆσι καὶ πολλαπλασίοις ἐπάγειν τοὺς Ἐλλήνας· δικαὶος δὲ ὁώμη καὶ φρονήματι τοῦ κρατεῖν ὅρῶν ἐπηρημένους, καὶ προθύμους ὁμόσε χωρεῖν τοῖς βαρβάροις, ἀπεβίβαξε τοὺς ὀπλίτας ἔτι θερμοὺς τῷ κατὰ τὴν ναυμαχίαν ἀγῶνι, μετὰ κραυγῆς καὶ δρόμου προσφερομένους. Ὅποστάντων δὲ τῶν Περσῶν καὶ δεξαμένων³⁰ οὐκ ἀγεννῶς, κρατερὰ μάχη συνέστη· καὶ τῶν Ἀθηναίων ἄνθρες ἀγαθοὶ καὶ τοῖς ἀξιώμασι πρῶτοι καὶ διαπρεπεῖς ἐπεσον· πολλῷ δ' ἀγῶνι τρεψάμενοι τοὺς βαρβάρους ἔκτεινον, εἴτα ἥρουν αὐτούς τε καὶ σκηνὰς παντοδαπῶν χρημάτων γεμούσας. Κίμων δ', ὁσπερ ἀθλητὴς δεινός, ἡμέρᾳ μιᾷ δύο καθηρηκὼς ἀγωνίσματα, καὶ τὸ μὲν ἐν Σαλαμῖνι πεζομαχίᾳ, τὸ δὲ ἐν Πλαταιαῖς ναυμαχίᾳ παρεληλυθώς τρόπαιον,³¹ ἐπηγωνίσατο³² ταῖς νίκαις,* καὶ τὰς ὄγδοήκοντα Φοιρίσσας τριήρεις αἱ τῆς μάχης ἀπελείφθησαν, Ὅδοι προσβεβληκέναι πυθόμενος, διὰ τάχους ἐπλευσεν· οὐδὲν εἰδότων βέβαιον οὕπω περὶ τῆς μείζονος δυνάμεως τῶν στρατηγῶν,³³ ἀλλὰ δυσπίστως ἥδη καὶ μετεώρως ἔχοντων· ἥ καὶ μᾶλλον ἐκπλαγέντες, ἀπώλεσαν τὰς ναῦς ἀπάσας, καὶ τῶν ἀνδρῶν οἱ πλεῖστοι συνδιεφθάρησαν.

29. ἐξέπιπτον, escaped.—30. μέγα μὲν, that is, σὸ μὲν ἐλαύνεισθέν, δτι μέγα τε ἡν ἔργον (χαλκὸν καὶ κινδύνον μετέπειτα) τὸ βιάζεσθαι τὴν ἀπόβασιν, δικαὶος δὲ ὁρῶν τοὺς στρατιώτας ἐπιρρένους ὁώμη, (ἥς ἡδη δεῖγμα ἐδωκαν,) καὶ φρονήματι τοῦ κρατεῖν, (τῆς νίκης.)—31. scil. τοῦς Ἐλληνας.—32. παρεληλυθώς, that is, ἐπερβαλόμενος.—τρόπαιον, that is, τὴν νίκην.—33. ἐπηγωνίσαρο, that is, ἀλλοι ἐτι δύων μετά τὰς νίκας ἐγωνίσαρο.—* But Cimon, like a skilful athlete, having gained two victories in one day, and, having, by his land engagement, in a manner, surpassed the glorious victory at Salamis, and, by his naval battle, that at Platæa, added still another to his former brilliant achievements, &c., &c., &c.—† Υδρω, Hydrus;—as geographers are unacquainted with any place of this name in Greece or Asia Minor. Lubinus thinks, that the text is corrupt, and that we should read Σέδρη, Sydra, a maritime town of Cilicia. Another conjecture is, that the word is only a corruption of Cyprus, whither Cimon sailed immediately after his victory.—34. τῶν στρατηγῶν, scil. τῶν νεῶν,—the construction is, τῶν στρατηγῶν εἰδότων εὖδαι βέβαιον.

Τοῦτο τὸ ἔργον οὖτως ἐταπείνωσε τὴν γνώμην τοῦ βασιλέως, ὥστε συνθέσθαι τὴν περιβόητον εἰρήνην ἐκείνην, ἵππου μὲν δρόμον³⁵ ἀσὶ τῆς Ἐλληνικῆς ἀπέχειν θαλάσσης, ἔνδον δὲ Κυανέων³⁶ καὶ Χελιδονίων³⁷ μακρὰ νηὶ καὶ χαλκευμβόλῳ μὴ πλέειν.

VI. Passages from the Life of Alcibiades.

P. 11. 2

(Plutarch. Vit. Alcib. c. 2.)

Τὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἡθος πολλὰς ανομοιστητας πρὸς αὐτὸν καὶ μεταβολὰς ἐπεδείξατο. Φύσει δὲ πολλῶν δυτῶν καὶ μεγάλων παθῶν ἢν αὐτῷ, τὸ φιλόνευκον ἴσχυρότατον ἦν, καὶ τὸ φιλοδικόν, ὃς δῆλον ἐστι τοῖς παιδικοῖς ἀπομνημονεύμασιν. Ἐτι μὲν γὰρ τῷ παλαιέιν πιεζόμενος, ὑπὲρ τοῦ μὴ πεσεῖν ἀναγαγῶν πρὸς τὸ στόμα τὰ ἄμματα¹ τοῦ πιεζοῦντος, οἷος ἦν διαφαγεῖν τὰς ρεῖρας.* Ἀφέντος δὲ τὴν λαβὴν ἐκείνου, καὶ εἰπόντος, δάκνεις, ὡς Ἀλκιβιάδη, καθάπερ αἱ γυναικες· Οὐκ ἔγωγε, εἶπεν, ἀλλ' ὡς οἱ λέοντες.

Ἐτι δὲ μικρὸς ὅν ἔπαιξεν ἀστραγάλοις ἐν τῷ στενωπῷ. Τῆς δὲ βολῆς καθηκούσης εἰς αὐτὸν, ἄμαξα φορτίων ἐπήει. Πρῶτον μὲν οὖν ἐκέλευε περιμεῖναι τὸν ἄγοντα τὸ ζεῦγος· ὑπέπιπτε γὰρ ἡ βολὴ τῇ παρόδῳ τῆς ἀμάξης.³ Μὴ πειθομένου⁴ δὲ δι' ἄγροικιαν, ἀλλ' ἐπάγοντος, οἱ μὲν ἄλλοι παιδες διέσχον, ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης καταβαλὼν⁵ ἐπὶ στόμα πρὸ τοῦ ζεύγους, καὶ παρατείνας ἑαυτὸν, ἐκέλευεν οὖτως, εἰ βούλεται, διεξελθεῖν· ὥστε τὸν μὲν ἀνθρώπον ἀνακροῦσαι τὸ ζεῦγος ὅπισω, δείσαντα, τοὺς δὲ ἰδόντας ἐκπλαγῆναι καὶ μετὰ βοῆς συνδραμεῖν πρὸς αὐτὸν.

35. ἵππον δρόμον, a distance of four hundred stadia, according to the computation of Plutarch at the close of the life of Cimon.—36. Κυανέων, the Cyanean islands at the entrance of the Euxine Sea.—37. the Chelidonian islands were situated south of the Sacrum Promontorium on the coast of Lycia.

1. ἄμματα, the arms of the adversary intwined round the neck. A word used by wrestlers.—2. οἵος ἦν, he was able.—* The character of Alcibiades exhibited in itself many discrepancies and changes. Having various and strong passions implanted in him by nature, still the love of contest and superiority was the most predominant; as is evident from the actions and sayings recorded of his boyhood. For being, at one time, worsted in wrestling, and, in order that he might not be overthrown, raising to his mouth, the arms of his victorious opponent, he contrived to inflict a bite on his hands.—3. the way on which the wagon goes.—4. πειθομένον, scil. τοῦ φορτηγοῦ.—5. καταβαλὼν, scil. ἴστρῳ.

— 'Επεὶ δ' εἰς τὸ μανθάνειν ἥκε, τοῖς μὲν ἄλλοις ὑπήκουε διδασκάλοις ἐπιεικῶς, τὸ δ' αὐλεῖν ἔφευγεν ὡς ἀγεννές καὶ ἀνελεύθερον. Πλήκτρου μὲν γάρ καὶ λύρας χρῆσιν οὐδὲν οὔτε σχῆματος οὔτε μορφῆς ἐλευθέρῳ πρεπούσης διαφεύγειν,⁶ αὐλοὺς δὲ φυσῶντος ἀνθρώπου στόματι, καὶ τοὺς συνήθεις ἀν πάνυ μόλις διαγνῶναι τὸ πρόσωπον.⁷ "Ετι δὲ τὴν μὲν λύραν τῷ χρωμένῳ συμφέγγεσθαι καὶ συνάδειν,⁸ τὸν δ' αὐλὸν ἐπιστομίζειν καὶ ἀποφράττειν,⁹ ἐκάστου τὴν τε φωνὴν καὶ τὸν λόγον ἀφαιρούμενον. Αὐλείτωσαν οὖν, ἔφη, Θηβαίων πατέδες· οὐ γάρ ἵσασι διαλέγεσθαι¹⁰ ἥμιν δὲ τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς οἱ πατέρες λέγουσιν, ἀρχηγέτις Ἀθηνᾶ καὶ πατρῷος Ἀπόλλων ἐστίν· ὃν ἡ μὲν ἔργῳψε τὸ αὐλόν, ὃ δὲ καὶ τὸν αὐλητὴν¹¹ ἔξεδειρε. Τοιαῦτα παῖςων ἄμα καὶ σπουδάζων ὁ Ἀλκιβιάδης αὐτὸν τε τοῦ μαθήματος ἀπέστησε καὶ τοὺς ἄλλους.* Ταχὺ γάρ διῆλθεν ὁ λόγος εἰς τοὺς παῖδας, ὡς εὗ ποιῶν ὁ Ἀλκιβιάδης βδελύττοιτο τὴν αὐλητικήν, καὶ χλευάζοι τοὺς μανθάνοντας· ὅθεν ἔπειτε¹² κομιδῇ τῶν ἐλευθέρων¹³ διατριβῶν, καὶ προεπηλάκτους παντάπασιν ὁ αὐλός.

(c. 7.) Περικλεῖ ποτε βουλόμενος ἐντυχεῖν, ἐπὶ θύρας ἦλθεν αὐτοῦ. Πυθόμενος δὲ μὴ σχολάζειν, ἀλλὰ σκοπεῖν καθ' ἑαυτόν,¹⁴ ὅπως ἀποδώσει λόγον Ἀθηναίοις, ἀπιὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, εἴτα, ἔφη, βέλτιον οὐκ ἦν σκοπεῖν αὐτόν, ὅπως οὐκ ἀποδώσει λόγον Ἀθηναίοις;

"Ετι δὲ μειράκιον ὃν, ἐστρατεύσατο τὴν εἰς Ποτίδαιαν στρατείαν,¹⁵ καὶ Σωκράτη σύσκηνον εἶχε, καὶ παραστάτην ἐν τοῖς ἀγῶσιν. Ἰσχυρᾶς δὲ γενομένης μάχης, ἥψιστευσαν μὲν ἀμφότεροι· τοῦ δὲ Ἀλκιβιάδου

6. Ελεγε is understood.—7. the construction is, τὸ πρέσωπον ἀνθρώπου στόλος φυῶντος, τῷ στόματι καὶ (even) τῷ πάντοι συνήθεις μόλις διαγνῶναι ἀν (agnūturos esse.)—8. that the lyre accompanied the singing of the player.—9. ἀποφράττειν, scil. τὸν αὐλοντρα, that is, τὸ τοῦ αὐλοῦντος στόμα.—10. the Boeotians were charged by the Athenians with unfitness for mental application.—11. scil. Marsyas, who found the flute which Minerva had thrown away, and proud of his property, challenged Apollo to a contest.—* Saying those things as well in jest, as earnest, Alcibiades withheld both himself and others from learning this art.—12. ἔπειτα, that is, ἔξεβληθη, an expression applied to players, who were hissed from the stage.—13. τῶν ἐλευθέρων διατριβῶν, artium liberalium, ingenuarum.—14. by himself, alone.—15. Intransitive verbs govern an accusative of the noun which expresses the abstract of the verb.

τραίνατε περιπεσόντος,¹⁶ ὁ Σωκράτης προέστη καὶ ἤμυνε, καὶ μάλιστα δὴ προδήλως ἐσώσει αὐτὸν μετὰ τῶν δπλων.¹⁷ Ἐγίνετο μὲν οὖν τῷ δικαιοτάτῳ λόγῳ Σωκράτους τὸ ἀριστεῖον ἐπεὶ δὲ οἱ στρατηγοὶ διὰ τὸ ἀξίωμα τῷ Ἀλκιβιάδῃ σπουδάζοντες ἐφαίνοντο περιθεῖναι¹⁸ τὴν δόξαν, ὁ Σωκράτης βουλόμενος αὐξεσθαι τὸ φιλότιμον¹⁹ ἐν τοῖς καλοῖς αὐτοῦ, πρῶτος ἐμαρτύρει καὶ παρεκάλει στεφανοῦν ἔκεινον καὶ διδόναι τὴν πανοπλίαν.^{20*}

(c. 10.) Πρώτην δ' αὐτῷ πάροδον εἰς ^{τὸν} δημόσιον γενέσθαι λέγουσι μετὰ χρημάτων ἐπισοδεῶς, οὐκ ἐκ παρασκευῆς, ἀλλὰ παριόντα, θορυβούντων Ἀθηναίων, ἐρέσθαι τὴν αἰτίαν τοῦ θορύβου· πυθόμενον δέ, χρημάτων ἐπίδοσιν γίνεσθαι, παρελθεῖν καὶ ἐπιδοῦνται· τοῦ δὲ δήμου κροτοῦντος καὶ βοῶντος, ὑψ' ἡδονῆς ἐπιλαθέσθαι τοῦ δρτυγος,²¹ διν ἐτύγχανεν ἔχων ἐν τῷ ἴματιῳ. Πτοηθέντος οὖν καὶ διαφυγόντος, ἔτι μᾶλλον ἐκβιοῆσαι τοὺς Ἀθηναίους, πολλοὺς καὶ συνθηρᾶν ἀναστάντας, λαβεῖν δ' αὐτὸν Ἀντίοχον τὸν κυβερνήτην, καὶ ἀποδοῦνται· διὸ καὶ προσφιλέστατον τῷ Ἀλκιβιάδῃ γενέσθαι.

(c. 11.) Άι δ' ἵπποτροφίαι²² περιβόητοι μὲν ἐγένοντο καὶ τῷ πλήθει τῶν ἀρμάτων ἐπτὰ γὰρ ἄλλος οὐδεὶς οὐδῆκεν Ὁλυμπιάσιν²³ ιδιωτῆς, οὐδὲ βασιλεύς, μόνος δ' ἔκεινος. Καὶ τὸ νικῆσαι δὲ καὶ δείτερον γενέσθαις καὶ τέταρτον ὡς Θουκυδίδης φησίν,²⁴ ὁ δ' Εὐριπίδης, τρίτον, ὑπερβάλλει λαμπρότητι καὶ δόξῃ πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις φιλοτιμίαν.† Λέγει δ' ὁ Εὐριπίδης ἐν τῷ

προβολήν

16. τρόματι περιπεσόντος, that is, τρομέντος.—17. μετὰ τῶν δπλων:—it was considered very disgraceful to lose the shield in battle.—18. περιθεῖναι, an expression taken from the act of crowning.—19. the construction is, τὸ φιλότιμον αὐτοῦ.—20. τὴν πανοπλίαν, the armour, which was the prize of bravery.—* The prize of bravery therefore belonged, by the most undoubted right, to Socrates, but when the judges appeared anxious to confer that honour on Alcibiades, on account of his high birth and importance, Socrates also wishing to increase his ambition in every thing honourable, was the first to bear witness to his gallant exploits, and to exhort the judges to crown him, and award him the armour.—21. τηλόντος, a voluntary contribution for the wants of the state.—22. δρογος, quails were, like cocks, kept for fighting.—23. οἱ ιπποτροφίαι, properly οἱ στρόβοι καθ' ἓν ιππούς δυωνιστῆρας ἔτρεψε.—24. at the Olympic games.—25. See Thucyd. VI. 16.—† His zeal in the rearing and training of race-horses, and in the number of his chariots, was much celebrated. For, he alone excepted, no other, either a private person or a king, ever sent (or brought) seven chariots to-

in an ode

ἀσματικῶν ταῦτα. Σὲ δ' ἀείσομαι, ω̄ Κλεινίου πατέραδον²⁷ ἢ νίκη²⁸ κάλλιστον δ', (διηδεῖς ὅλος²⁹ Ἐλλάνων,) ἀρμάτων πρώτα δράμειν, καὶ δευτερα καὶ τρίτα.

(c. 13.) Ἐπεὶ δ' ἀφῆκεν αὐτὸν εἰς τὴν πολιτείαν ἔτι μειράκιον ὅν, τοὺς μὲν ὄλλους εὐθὺς ἐταπείνωσε δημαγωγούς, ἀγῶνα δ' εἶχε πρόδος τε Φαίακα τὸν Ἐρασιστράτου, καὶ Νικίαν τὸν Νικηφόρατον· τὸν μέν, ἥδη καθ' ἡλικίαν προήκοντα, καὶ στρατηγὸν ἀριστον ἐναιδοῦντα. Φαίακα δ' ἀρχόμενον, ὥσπερ αὐτός, αὐξάνεσθαι³⁰ τότε, καὶ γνωρίμων δυτα πατέρων, ἐλαττούμενον δὲ τοῖς τ' ὄλλοις καὶ περὶ τὸν λόγον.³¹ Ἐντευκτικὸς γάρ ιδίᾳ καὶ πιθανός ἐδόκει μᾶλλον, ἢ φέρειν ἀγῶνας³² ἐν δῆμῳ δυνατός. Ἡν γάρ, ω̄ς Εὔπολες³³ φύσις,
λαλεῖν ἀριστός, ἀδυνατώτατος λεγεν.

Ἡν δέ τις Ὑπέρβολος Περιθοίδης,³⁴ οὗ μέμνηται μὲν ω̄ς ἀνθρώπου πονηροῦ καὶ Θουκυδίδης, τοῖς δὲ κωμικοῖς ὁμοῦ τι³⁵ πᾶσι διατριβὴν ἀεὶ σχωπτόμενος ἐν τοῖς θεάτροις παρεῖχεν.³⁶ Ἀτρεπτός δε πρόδος τὸ κακῶς ἀκούειν³⁷ καὶ ἀπαθῆς ὅν, ὀλιγωρίᾳ δόξης, οὐδενὶ μὲν ἥρεσκεν, ἐχρῆτο δ' αὐτῷ πολλάκις ὁ δῆμος, ἐπιθυμῶν³⁸ προπηλακίζειν τοὺς ἐν ἀξιώματι καὶ συκοφαντεῖν. Ἀναπεισθεὶς οὖν ὑπ' αὐτοῦ τότε, τὸ δστρακον³⁹ ἐπιφέρειν ἔμελλεν, ὡ̄ κολούοντες ἀεὶ τὸν προύχρητα δόξῃ καὶ δυνάμει τῶν πολιτῶν ἐλαύνουσι, παθαίνειν⁴⁰ τὸν φθόνον μᾶλλον ἢ τὸν φόβον. Ἐπεὶ δὲ δῆλον ἦν, δτι ἐνὶ τῶν τριῶν⁴¹ τὸ δστρακον ἐποίουσι, συνήγαγε τὰς στάσεις⁴² εἰς ταῦτὸν ὁ Ἀλ-

gether to the Olympic games. And to have gained not only the first prize, but also the second and fourth, as Thucydides says,—but according to Euripides, the third,—far surpassed in splendour and glory, all rivalry in such achievements.—26. *τὸν ξυμαρι*, in an ode on this victory.—27. *καλόν*, scil. τοῦ.—When the adjective, being a predicate, is separated from the substantive, it is often neuter, though the substantive be masculine or feminine.—28. *ἡ νίκη* for *ἡ νίκη*, and *Ἐλλάνων* for *Ἐλλήνων*, the Doric forms used by the Attic and lyric poets.—29. *διηδεῖς*, scil. Λαγχε.—30. *αὐξάνεσθαι*, scil. *δόξῃ*.—31. *περὶ τὸν λόγον*, that is, *τῇ τοῦ λέγειν δεινότητι*.—32. *certamina in foro, public discussions*.—33. *Εὔπλοις*, a poet of the old comedy,—*λαλεῖν . . . λγειν*, in antithesis as to talk, and to speak; in like manner Pliny says, *aliud esse eloquentiam, aliud loquentiam*; and Sallust says of Catiline *loquentiae satis, sapientiae parum*.—34. the *Perithoeidaean*,—one of the wards or parishes of Attica.—35. See XII. IV. note 18.—36. Most of the comic poets amused the people at the expense of Hyperbolus.—37. *κακῶς δροῦν*, *male audire*.—38. that is, *ὅτε πειθυμοῖη*.—39. *for τὸν δστρακον*.—40. *allaying*.—41. Nicias, Phaeax, or Alcibiades.—42. *the different parties*.

Λειτουργίας
κιβιάδης, καὶ διαλέχθεὶς πρὸς τὸν Νικίαν, κατὰ τοῦ
Ὑπερβόλου τὴν ἀστρακοφορίαν ἔτρεψεν.

VII. Death of Alcibiades.

(Plutarch. Vit. Alcib. c. 38. sq.)

Ἄθηναῖοι χαλεπῶς μὲν ἔφερον τῆς ἡγεμονίας ἀποσήθεντες.¹ Ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀφελόμενος ἀντῶν ὁ Λύσανδρος ἀνδράσι τριάκοντα παρέδωκε τὴν πόλιν, οἵς οὐκ ἔχρήσαντο σώζεσθαι δυνάμενοι λογισμοῖς, ἀπολωλότων ἥδη τῶν πραγμάτων, συνίεσσαν, δλοφυρόμενοι καὶ διεξιόντες τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ ἀγνοίας.^{2*} ὃν μεγίστην ἐποιοῦντο τὴν δευτέραν πρὸς Ἀλκιβιάδην ὄργην.³ Απερρίφη γὰρ οὐδὲν ἀδικῶν αὐτὸς, ἀλλ᾽ ὑπηρέτη⁴ χαλεπήναντες ὀλίγας ἀποβαλόντι ναῦς αἰσχρῶς, αἴσχον αὐτοὶ τὸν κράτιστον καὶ πολεμικῶτατον ἀφείλοντο τῆς πόλεως στρατηγόν. Ἔτι δ' οὖν δμως ἐκ τῶν παρόντων⁵ ἀνέφερε τις ἐλπὶς ἀμυνδρά, μηδ παντάπασιν ἔργοις τὰ πράγματα τῶν Ἀθηναίων, Ἀλκιβιάδου περιόντος. Οὔτε γὰρ πρότερον ἡγάπησε φεύγων⁶ ἀπραγμόνως ζῆν καὶ μεθ'⁷ ἡσυχίας, οὔτε νῦν, εἰ τὰ καθ' ἔαντὸν ἵκανῶς ἔχοι, περιόψεται Λακεδαιμονίους ὑβρίζοντας, καὶ τοὺς τριάκοντα παροινοῦντας. Ταῦτα δ' οὐκ ἦν ἀλογον ὀνειροπολεῖν οὕτω τοὺς πολλοὺς,⁸ ὅπότε καὶ τοῖς τριάκοντα φροντίζειν ἐπῆρε⁹ καὶ διαπυνθάνεσθαι, καὶ λόγον ἔχειν πλεῖστον ὃν¹⁰ ἔκεινος ἐπραττε καὶ διενοεῖτο.

1. Certain verbs govern a participle, where we should use a verb with *that*.—2. the sense is, ἀπολωλότων ἥδη τῶν πραγμάτων (*τῆς πόλεως δυνατείσης*) λογισμοῖς χρησάμενοι, οἷς πάλαι, ὅτε σώζεσθαι ἐτί ἐδόναντο, οὐκ ἔχρησαντο, καὶ συνίεσσαν ἥδη τὰς αὐτῶν ἀμαρτίας.—* The foregoing passage might admit a different order and translation, as follows:—ἀπολωλότων ἥδη τῶν πραγμάτων, συνίεσσαν (*τοὺς λογισμούς*,) οἵς λογισμοῖς οὐκ ἔχρησαντο, δυνάμενοι σώζεσθαι, (*την αὐτοῖς*,) δλοφυρόμενοι καὶ διεξίνοντες τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ δυνοίας, κ. τ. λ. Now when their affairs were utterly ruined, they too late perceived those plans and measures, which they did not adopt, when they might have been saved by them; bitterly deploring and recounting their numerous acts of blindness and folly, &c., &c., &c.—3. τὴν δευτέραν ὄργην, Alcibiades was, after his recall from his first exile, placed at the head of the Athenian navy, which was again taken from him by the people, because he did not satisfy all their expectations. He then went to Bisanthe in Thrace.—4. ὑπηρέτη. Antiochus, who, in the absence of Alcibiades, and against his order, engaged the Spartan fleet and was defeated.—5. ἐκ τῶν παρόντων, that is, τῶν πραγμάτων οὕτω κακῶς ἔχόντων.—6. φεύγων, for ἐν τῇ πρότερον φυγῇ.—7. the construction is, τοὺς πολλοὺς ταῦτα ὀνειροπολεῖν οὐκ ἦν ἀλογον.—8. ἐπῆρε, for εἰσῆλθε.—9. ὃν put in the genitive by attraction.

Τέλος δὲ Κριτίας ἐδίδασκε Λύσανδρον, ὡς¹⁰ οὐκ ἔσται,
 Ἀθηναίων δημοκρατουμένων, ἀσφαλῶς ἄρχειν Λακε-
 δαιμονίοις τῆς Ἑλλάδος· Ἀθηναίους δέ, καν πράως
 πάνυ καὶ καλῶς πρὸς ὀλιγαρχίαν ἔχωσιν, οὐκ ἔάσει
 ξῶν· Αλκιβιάδης ἀτρεμεῖν ἐπὶ τῶν καθεστώτων.¹¹ Οὐ
 μὴν ἐπείσθη γε πρότερον τούτοις ὁ Λύσανδρος, ἢ
 παρὰ τῶν οἴκοι τελῶν¹² σκυτάλην ἐλθεῖν, κελεύονταν
 ἐκποδῶν ποιήσασθαι τὸν Αλκιβιάδην· εἴτε κάκείνων¹³
 φοβηθέντων τὴν ὁξύτητα καὶ μεγαλοπραγμοσύνην
 τοῦ ἀνδρός, εἴτε τῷ "Αγιδὶ"¹⁴ χαριζομένων.* —

(c. 39.) Ως οὖν ὁ Λύσανδρος ἐπεμψε πρὸς τὸν
 Φαρνάβαζον¹⁵ ταῦτα πράττειν κελεύων, ὃ δὲ Μαγαίω
 τε τῷ ἀδελφῷ καὶ Σουσαμίθρῃ τῷ θείῳ προσέταξε τὸ
 ἔργον, ἔτυχε μὲν ἐν ιδιᾳ τινὶ τῆς Φρυγίας ὁ Αλκιβι-
 ἀδης τότε διαιτώμενος, ἔχων Τιμάνδραν μετ' αὐτοῦ
 τὴν ἑταίραν.—Οἱ δὲ πεμφθέντες πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐτόλ-
 μησαν εἰσελθεῖν, ἀλλὰ κύκλῳ τὴν οἰκίαν περιστάντες
 ἐνεπίμπρασαν. Αἰσθόμενος δ' ὁ Αλκιβιάδης, τῶν
 μὲν ἴματίων τὰ πλεῖστα καὶ τῶν στρωμάτων συναγα-
 γῶν, ἐπέφριψε τῷ πυρί. Τῇ δ' ἀριστερᾷ χειρὶ τὴν
 ξαυτοῦ χλαμύδα περιελίξας, τῇ δὲ δεξιᾷ σπασάμενος
 τὸ ἐγχειρίδιον, ἐξέπεσεν¹⁶ ἀπαθῆς ὑπὸ τοῦ πυρός, πρὶν
 ἡ διαφλέγεσθαι τὰ ἴματα,¹⁷ καὶ τοὺς βαρβάρους ὁφθεῖς
 διεσκέδασεν. Οὐδεὶς γάρ ὑπέμεινεν αὐτὸν, οὐδὲ εἰς
 χεῖρας συνῆλθεν, ἀλλ' ἀποστάντες ἔβαλλον ἀκοντίοις
 καὶ τοξεύμασιν. Οὕτω δ' αὐτοῦ πεσόντος, καὶ τῶν
 βαρβάρων ἀπελθόντων, ἡ Τιμάνδρα τὸν νεκρὸν ἀνεί-
 λετο, καὶ τοῖς αὐτῆς περιβαλοῦσα καὶ περικαλύψασα
 χιτωνίσκοις, ἐκ τῶν παρόντων¹⁸ ἐκήδευσε λαμπρῶς καὶ
 φιλοτίμως.

10. the construction is, ὃς στὸ ξεῖται (ξεῖσται) Λακεδαιμονίοις, πεφαλῶς ἄρχειν τῆς Ἑλλάδος δημοκρατουμένων Ἀθηναίων.—11. τὰ καθεστώτα, the established constitution.—12. τελῶν, the magistrates.—13. πάκετον, that is, τῶν τελῶν.—14. Agis, the personal enemy of Alcibiades, and king of Sparta.—* Either dreading the untiring activity and enterprising spirit of the man, or in order to gratify Agis, in his private grudge.—15. Pharnabazus, the Persian satrap in Phrygia.—16. ἀπελθεῖν.—17. τὰ Ιμάτια, which he had cast into the fire.—18. τὰ ταῦτα παθόντων, as well as circumstances permitted.

VIII. PERICLES.

Beginning of the Peloponnesian War.

126

(Plutarch. Vit. Pericl. c. 33. ff.)

Ἐνέβαλον εἰς τὴν Ἀττικὴν στρατῷ μεγάλῳ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τῶν σύμμαχων,¹ Ἀρχιδάμου τοῦ βασιλέως ἡγουμένου, καὶ ὑπῆντες τῇ χώρᾳ προηλθον εἰς Ἀχαρνάς,² καὶ κατεστράφοντευσαν, ὡς³ τῶν Ἀθηναίων οὐκ ἀνεξομένων, ἀλλ’ ὑπὲρ ὁργῆς καὶ φρονήματος διαμαχούμενων πρὸς αὐτούς. Τῷ δὲ Περικλεῖ δεινὸν ἐφαίνετο πρὸς ἔξακισμυρίους Πελοποννησίων καὶ Βοιωτῶν ὄπλίτας (τοσοῦτοι γὰρ ἦσαν οἱ τὸ πρῶτον ἐμβαλόντες) ὑπὲρ αὐτῆς τῆς πόλεως μάχην συνάψαι· τοὺς δὲ βουλομένους μάχεσθαι, καὶ δυσπαθοῦντας πρὸς τὰ γινόμενα, κατεπράῦνε λέγων, ὡς δένδρα μὲν τμηθέντα καὶ κοπέντα φύεται ταχέως, ἀνδρῶν δὲ διαφθαρέντων αὐθίς τυχεῖν οὐ φάδιον ἔστι. Τὸν δὲ δῆμον εἰς ἐκκλησίαν οὐ συνῆγε, δεδιώς βιασθῆναι παρὰ γνώμην, ἀλλ’ ὥσπερ νεῶς κυβερνήτης, ἀνέμου κατιόντος ἐν πελάγει θέμενος εὖ πάντα καὶ κατατείνας τὰ ὄπλα,⁴ χρῆται τῇ τέχνῃ,⁵ δάκρυα καὶ δεήσεις ἐπιβατῶν ναυτιώντων καὶ φορουμένων ἕάσας,⁶ οὕτως ἐκεῖνος, τὸ τ' ἀστυ σύγκλεισας, καὶ καταλαβὼν πάντα φυλακαῖς πρὸς ἀσφάλειαν, ἐχρῆτο τοῖς αὐτοῦ λογισμοῖς, βραχέα φροντίζων τῶν καταβοῶντων καὶ δυσχεραινόντων.* Καίτοι πολλοὶ μὲν αὐτοῦ τῶν φίλων θεόμενοι προσέκειντο, πολλοὶ δὲ τῶν ἐχθρῶν ἀπειλοῦντες καὶ κατηγοροῦντες· πολλοὶ δ' ἦδον ἄσματα καὶ σκώμματα πρὸς αἰσχύνην, ἐφυβρίζοντες αὐτοῦ τὴν στρατηγίαν, ὡς ἀνανδρον καὶ προϊεμένην τὰ πράγματα⁶ τοῖς πολεμίοις.

1. Ἀχαρναί, a parish of Attica not far from Athens.—2. ὡς, that is, νομίζοντες τοὺς Ἀθηναίους οὐκ ἀνεξομένους ἀλλὰ διαμαχούμενους.—3. τὰ ὄπλα, scil. τῆς νεώς.—4. χρῆται τῇ τέχνῃ, that is, τὰ δέοντα κατὰ τέχνην ποιεῖ.—5. ἕάσας, that is, ἀμελήσας.—* But he did not convene the people to any public assembly, apprehensive as he was, that he might be compelled to adopt measures contrary to his better judgment; but, like a ship's pilot, when a storm arises at sea, carefully disposing his vessel, and well-tightening his tackle, he confidently avails himself of his nautical skill, regardless of the outcries and prayers of the sea-sick and terrified passengers;—in like manner, he, having closed up the city, and occupied all its most defenceless parts, with a strong garrison, for complete security, followed his own prudent measures, wholly unaffected by the accusations and discontents of the people.—6. τὰ πράγματα, the public property.

πειρατής

Ἐπεφύετο⁷ δὲ καὶ Κλέων, ἥδη διὰ τῆς πρὸς ἔκεινον ὁργῆς τῶν πολιτῶν πορευόμενος ἐπὶ τὴν δημαγωγίαν.

(c. 34.) Πλὴν ὑπ' οὐδενὸς ἐμινῆσῃ τῶν τοιούτων ὁ Περικλῆς, ἀλλὰ πράως καὶ σιωπῇ τὴν ἀδοξίαν καὶ τὴν ἀπέχθειαν ὑφιστάμενος, καὶ νεῶν ἑκατὸν ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον στόλον ἐκπέμπων, αὐτὸς οὐ συνεξέπλευσεν, ἀλλ᾽ ἔμεινεν οἰκουρῷ⁸ καὶ διὰ χειρὸς ἔχων τὴν πόλιν, ἔως απῆλλαγῆσαν οἱ Πελοποννήσιοι.⁹ Θεραπεύων δὲ τοὺς πολλοὺς [διώκειν]¹⁰ ἐπὶ τῷ πολέμῳ, διανομαῖς τε χρημάτων ἀνελάμβανε, καὶ κληρουχίας¹¹ ἀνέγραφεν. Αἰγινήτας γὰρ ἔξελάπας ἀπαντας, διένειμε τὴν νῆσον Ἀθηναίων τοῖς λαχοῦσιν. Ἡν δέ τις παρηγορία καὶ ἀφ' ὧν ἐπασχον οἱ πολέμοι. Καὶ γὰρ οἱ περιπλέοντες τὴν Πελοπόννησον, χώραν τε πολλήν, κώμας τε καὶ πόλεις μικρὰς διεπόρθησαν. Καὶ κατὰ γῆν αὐτὸς ἐμβαλὼν εἰς τὴν Μεγαρικήν, ἐφθειρε πᾶσαν. Ήι καὶ δῆλον ἦν, ὅτι πολλὰ μὲν δρῶντες¹² κακὰ τοὺς Ἀθηναίους, οὐκ ἀν εἰς μῆκος πολέμου τοσοῦτον προύβησαν, ἀλλὰ ταχέως ἀπεῖπον, ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς ὁ Περικλῆς προηγόρευσεν, εἰ μή τι δαιμόνιον ὑπεναντιώθη τοῖς ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς.*

IX. Death of Pericles.

(Plutarch. Vit. Pericl. c. 38.)

Τοῦ Περικλέους ἥδη πρὸς τῷ τελευτᾷν δντος, περικαθήμενοι τῶν πολιτῶν οἱ βέλτιστοι, καὶ τῶν φίλων οἱ περιόντες,¹ λόγον ἐποιοῦντο τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς δυνάμεως, δση γένοιτο, καὶ τὰς πράξεις ἀνεμετροῦντο,² καὶ

7. ἐπεφύετο, that is, ἵπαχείρει, assailed; on the unpopularity of Pericles, Cleon paved a way for himself to an influence in the state.—8. the expression is taken from the watchful care which a mother of a family has for her household.—9. that is, ὡφέλει.—10. κληρουχίας, according to custom, the conquered lands were divided by lot among the poorer citizens.—11. that is, οἱ Πελοποννήσιοι.—* Whence also it was apparent, that the Allies inflicting many injuries on the Athenians, and suffering many from them, in turn, by sea, could not have protracted the war to any great length, but must have shortly abandoned it—as Pericles had foretold, from the beginning—did not some heaven-sent calamity* completely baffle all human foresight.

1. that is, ἐκ τοῦ λοιποῦ.—2. recounted. Thus Seneca de Ira. III. 36. *facta et dicta mea remetior.*

* Referring to the plague.

VIII. PERICLES.

Beginning of the Peloponnesian War.

126

(Plutarch. Vit. Pericl. c. 33. ff.)

Ἐνέβαλον εἰς τὴν Ἀττικὴν στρατῷ μεγάλῳ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τῶν συμάχων.¹ Αρχιδάμου τοῦ βασιλέως ἡγουμένου, καὶ ὑπῆρχεν τῷ χώραν προηλθον εἰς Ἀχαρνάς,² καὶ κατεῖθα γένενταν, ὡς³ τῶν Ἀθηναίων οὐκ ἀνεξομένων, ἀλλ' ὑπὸ δρυγῆς καὶ φρονήματος διαμαχουμένων πρὸς αὐτούς. Τῷ δὲ Περικλεῖ δεινὸν ἐφαίνετο πρὸς ἔξακισμυρίους Πελοποννησίων καὶ Βοιωτῶν ὁπλίτας (τοσοῦτοι γὰρ ἦσαν οἱ τὸ πρῶτον ἐμβαλόντες) ὑπὲρ αὐτῆς τῆς πόλεως μάχην συνάψαι· τοὺς δὲ βουλομένους μάχεσθαι, καὶ δυσπαθοῦντας πρὸς τὰ γινόμενα, κατεπράσυνε λέγων, ὡς δένδρα μὲν τμηθέντα καὶ κοπέντα φύεται ταχέως, ἀνδρῶν δὲ διαφθαρέντων αὐθίς τυχεῖν οὐ φάδιον ἔστι. Τὸν δὲ δῆμον εἰς ἐκκλησίαν οὐ συνῆγε, δεδιώς βιασθῆναι παρὰ γνώμην, ἀλλ' ὥσπερ νεῶς κυβερνήτης, ἀνέμου κατιόντος ἐν πελάγει θέμενος εὖ πάντα καὶ κατατείνας τὰ ὄπλα,⁴ χρῆται τῇ τέχνῃ,⁵ δάκρυα καὶ δεήσεις ἐπιβατῶν ναυτιώντων καὶ φοβρυμένων ἔάσας,⁶ οὕτως ἐκεῖνος, τὸ τ' ἀστυ σύγκλεισας, καὶ καταλαβὼν πάντα φυλακαῖς πρὸς ἀσφάλειαν, ἔχρητο τοῖς αὐτοῦ λογισμοῖς, βραχέα φροντίζων τῶν καταβοῶντων καὶ δυσχεραίνοντων.* Καίτοι πολλοὶ μὲν αὐτοῦ τῶν φίλων θεόμενοι προσέκειντο, πολλοὶ δὲ τῶν ἔχθρῶν ἀπειλοῦντες καὶ κατηγοροῦντες πολλοὶ δ' ἦδον ἀσματα καὶ σκώμματα πρὸς αἰσχύνην, ἐφυβρίζοντες αὐτοῦ τὴν στρατηγίαν, ὡς ἀνανδρον καὶ προϊεμένην τὰ πράγματα⁸ τοῖς πολεμίοις.

1. Ἀχαρναί, a parish of Attica not far from Athens.—2. ὡς, that is, νομίζοντες τοὺς Ἀθηναίους οὐν δεξομένους ἀλλὰ διαμαχουμένους.—3. τὰ ὄπλα, scil. τῆς νεώς.—4. χρῆται τῇ τέχνῃ, that is, τὰ δέοντα κατὰ τέχνην ποιεῖ.—5. ἔάσας, that is, δυελθεῖς.—* But he did not convene the people to any public assembly, apprehensive as he was, that he might be compelled to adopt measures contrary to his better judgment; but, like a ship's pilot, when a storm arises at sea, carefully disposing his vessel, and well-tightening his tackle, he confidently avails himself of his nautical skill, regardless of the outcries and prayers of the sea-sick and terrified passengers;—in like manner, he, having closed up the city, and occupied all its most defenceless parts, with a strong garrison, for complete security, followed his own prudent measures, wholly unaffected by the accusations and discontents of the people.—6. τὰ πράγματα, the public property.

Επεφύετο⁷ δὲ καὶ Κλέων, ἥδη διὰ τῆς πρὸς ἐκεῖνον δόγῆς τῶν πολιτῶν πορευθμενὸς ἐπὶ τὴν φημαγωγίαν.

(c. 34.) Πλὴν ὑπ' οὐδενὸς ἔρινη⁸ τῶν τοιούτων ὁ Περικλῆς, ἀλλὰ πράως καὶ σιωπῆ τὴν ἀδοξίαν καὶ τὴν ἀπέχθειαν ὑφιστάμενος, καὶ νεῶν ἑκατὸν ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον στόλον ἐκπέμπων, αὐτὸς οὐ συνεξέπλευσεν, ἀλλ᾽ ἔμεινεν οἰκουρῶν⁹ καὶ διὰ χειρὸς ἔχων τὴν πόλιν, ἔως απῆλλαγήσαν οἱ Πελοποννήσιοι. Θεραπεύων δὲ τοὺς πολλοὺς [διώρ] ασχαλλούντας¹⁰ ἐπὶ τῷ πολέμῳ, διανομαῖς τε χρημάτων ἀνελάμβανε, καὶ κληρουχίας¹¹ ἀνέγραφεν. Αἰγινήτας γὰρ ἔξελάσας ἀπαντας, διένειμε τὴν νῆσον Ἀθηναίων τοῖς λαχοῦσιν. Ἡν δέ τις παρηγορία καὶ ἀφ' ὅν ἔπασχον οἱ πολέμοι. Καὶ γὰρ οἱ περιπλέοντες τὴν Πελοπόννησον, χώραν τε πολλήν, κώμας τε καὶ πόλεις μικρὰς διεπόρθησαν. Καὶ κατὰ γῆν αὐτὸς ἐμβαλὼν εἰς τὴν Μεγαρικήν, ἔφθειρε πᾶσαν. Ήι καὶ δῆλον ἦν, ὅτι πολλὰ μὲν δρῶντες¹² κακὰ τοὺς Ἀθηναίους, πολλὰ δὲ πάσχοντες ὑπ' ἐκείνων ἐκ θαλάσσης, οὐκ ἀν εἰς μῆκος πολέμου τοσοῦτον προύβησαν, ἀλλὰ ταχέως ἀπεῖπον, ὃσπερ ἐξ ἀρχῆς ὁ Περικλῆς προηγόρευσεν, εἰ μή τι δαιμόνιον ὑπεναντιώθη τοῖς ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς.*

IX. Death of Pericles.

(Plutarch. Vit. Peric. c. 38.)

Τοῦ Περικλέους ἥδη πρὸς τῷ τελευτᾷν δντος, περικαθήμενοι τῶν πολιτῶν οἱ βέλτιστοι, καὶ τῶν φίλων οἱ περιόντες,¹ λόγον ἐποιοῦντο τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς δυνάμεως, δση γένοιτο, καὶ τὰς πράξεις ἀνεμετροῦντο,² καὶ

7. ἐπεφύετο, that is, ἵπεχετο, assailed; on the unpopularity of Pericles, Cleon paved a way for himself to an influence in the state.—8. the expression is taken from the watchful care which a mother of a family has for her household.—9. that is, ὡφέλαι.—10. κληρουχίας, according to custom, the conquered lands were divided by lot among the poorer citizens.—11. that is, οἱ Πελοποννήσιοι.—* Whence also it was apparent, that the Allies inflicting many injuries on the Athenians, and suffering many from them, in turn, by sea, could not have protracted the war to any great length, but must have shortly abandoned it—as Pericles had foretold, from the beginning—did not some heaven-sent calamity* completely baffle all human foresight.

1. that is, ἐκ τοῦ λοιποῦ.—2. recounted. Thus Seneca de Ira. III. 36. *facta et dicta mea remetior.*

* Referring to the plague.

τῶν τροπαίων τὸ πλῆθος. Ἐννέα γάρ ἦν ἀ στρατηγῶν καὶ τυράννων ἐστησεν ὑπὲρ τῆς πόλεως. Ταῦτα, ὡς οὐκέτι συνιέντος, ἀλλὰ καθηρημένου τὴν αἰσθησιν αὐτοῦ,⁴ θιελέγοντο πρὸς ἀλλήλους· ὃ δὲ πᾶσιν ἐτύχανε τὸν νοῦν προσεσχηκώς, καὶ φθεγξάμενος εἰς μέσον, ἔφη Θαυμάζειν,⁵ ὅτι ταῦτα μὲν ἐπαινοῦσιν αὐτοῦ καὶ μνημονεύουσιν, ἀ καὶ πρὸς τύχην ἐστὶ κοινά,⁶ καὶ γέγονεν ἡδη πολλοῖς στρατηγοῖς· τὸ δὲ κάλλιστον καὶ μέγιστον οὐ λέγουσιν. Οὐδεὶς γάρ, ἔφη, δι’ ἐμὲ τῶν δυτῶν Ἀθηναίων μέλαν ιμάτιον⁷ περιεβάλετο.

(c. 39.) Θαυμαστὸς οὖν ὁ ἀνὴρ οὐ μόνον τῆς ἐπιεικείας⁸ καὶ πρᾳότητος, ἦν ἐν πράγμασι πολλοῖς καὶ μεχάλαις ἀπεχθείσις διετήρησεν, ἀλλὰ καὶ τοῦ φρονήματος, εἰ⁹ τῶν αὐτοῦ καλῶν ἡγετο βέλτιστον εἶναι τὸ μήτε φθόνῳ, μήτε θυμῷ χαρίσασθαι μηδὲν ἀπὸ τηλεκαύτης δυνάμεως, μηδὲ χρήσασθαι τινι τῶν ἔχθρῶν¹⁰ ὃς ἀνηκέστω.*

X. End of the Peloponnesian War and taking of Athens.

(Plutarch. Vita Lysandri. c. 13.)

Ἐκ δὲ τούτου¹ πλέων δὲ Λισσανδρος ἐπι τὰς πόλεις, Ἀθηναίων μὲν οἵς ἐπιτύχοι, ἐκέλευε πάντας εἰς Ἀθήνας ἀπιέναι· φείσεσθαι² γάρ οὐδενός, ἀλλ' ἀποσφάξειν, δν ἀν ἔξω λάβῃ³ τῆς πόλεως. Ταῦτα δ' ἐπραττε καὶ συνήλαυνεν ἀπαντας εἰς τὸ ἄστυ, βουλόμενος ἐν τῇ πόλει ταχὺ λιμὸν ἰσχυρὸν γενέσθαι καὶ σπάνιν, δπως μὴ πράγματα παράσχοιεν αὐτῷ τὴν πολιορκίαν εὐπό-

3. See a similar construction above, VIII. 2.—4. that is, *δρασθήσας* ἡδη *ἴτης*.—5. the subject of the infinitive is often omitted, if it is in any degree already expressed in the preceding verb.—6. *κοινὰ πρὸς τύχην*, wherein fortune has a share.—7. the black garment which was worn in mourning and during criminal accusations.—8. the genitive is here used because it shows in what respect the meaning of the governing word is taken.—9. *εἰ* for *ἕτερος*.—10. from *ἴχθυς* (not from *ἰχθύς*,) *ἴχθυς* *δυνατός*, an enmity which is irreconcilable.—* He was unquestionably a man, deserving of all admiration, not only for the singular discretion and mildness, which he preserved in the midst of many harassing state affairs, and the bitterest animosities, but also for his elevation of soul, in looking upon it, as the most glorious of all his achievements, never to have given way either to envy or resentment, although possessed of so much power, nor ever to have indulged in any enmity as irreconcilable.

1. After the battle at *Ægospotamos*, in which Lysander, in the twenty-sixth year of the Peloponnesian war, completely destroyed the Athenian fleet.—2. *φείσεσθαι*, scil. λέγων.—3. *δν ἀν λάβῃ*, quemcumque deprehendisset.

ρως⁴ ὑπομένοντες.* Καταλύων δὲ τοὺς δήμους,⁵ καὶ τὰς ἄλλας πολιτείας, ἐνα μὲν ἀρμοστὴν ἐκάστη Λακεδαιμονίον κατέλιπε, δέκα δ' ἄρχοντας ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ συγκεκριτημένων κατὰ πόλιν ἔταιριῶν.⁶ Καὶ ταῦτα πράττων ὁμοίως ἐν τε ταῖς πολεμίαις καὶ ταῖς συμμάχοις γεγενημέναις πόλεσι, παρέπλει σχολαίως, τρόπον τινὰ κατασκευαζόμενος ἐαυτῷ⁷ τὴν τῆς Ἑλλάδος ἡγεμονίαν. Οὔτε γὰρ ἀριστίνδην,⁸ οὔτε πλουτίνδην ἀπεδείκνυε τοὺς ἄρχοντας, ἀλλ' ἔταιρίαις καὶ ἔνιαις χαριζόμενος τὰ πράγματα, καὶ κυρίους ποιῶν τιμῆς τε καὶ κολάσεως, πολλαῖς δὲ παραγινόμενος μύτδος σφαγαῖς, καὶ συνεκβάλλων τοὺς τῶν φίλων ξέθρούς, οὐκ ἐπιεικὲς ἐδίδου τοῖς Ἑλλησι δεγματεῖς⁹ Λακεδαιμονίων ἀρχῆς.† Ἀλλὰ καὶ¹⁰ ὁ κωμικὸς Θεόπομπος ἔσκε ληρεῖ, ἀπεικάζων τοὺς Λακεδαιμονίους ταῖς καπηλίσιν, ὅτι τοὺς Ἑλληνας ἥδιστον ποτὸν τῆς ἐλευθερίας γεύσαντες,¹¹ ὅξος ἐνέχεαν. Εὐθὺς¹² γὰρ ἦν τὸ γεῦμα δυσχερεῖς καὶ πικρόν, οὔτε τοὺς δήμους κυρίοντος τῶν πραγμάτων¹³ ἐῶντος εἶναι τοῦ Λυσάνδρου, καὶ τῶν ὄλιγων τοῖς θρασυτάτοις καὶ φιλονεικοτάτοις τὰς πόλεις ἐγχειρίζοντος.

312

(c. 14.) Διατρίψας δὲ περὶ ταῦτα χρόνον οὐ πολὺν, καὶ προπέμψας εἰς Λακεδαιμονα τοὺς ἀπαγγελοῦντας, ὅτι προσπλεῖ μετὰ νεῶν διακοσίων, συνέμιξε περὶ τὴν Ἀττικὴν Ἀγιδί καὶ Πανσανίᾳ, τοῖς βασιλεῦσιν, ὡς ταχὺ συναιρήσων¹⁴ τὴν πόλιν. Ἐπεὶ δ' ἀντεῖχον¹⁵ οἱ

4. σύνθρως, that is, τάντων τῶν ἐπιτηδείων μετέχοντες.—* He continued to act thus, until he had cooped up all the Athenians within the city, under the expectation, that, from the numbers thus collected, a grievous famine and scarcity must speedily ensue therein, lest, by a vigorous resistance, they should give him some trouble, easily sustaining a siege in the midst of abundance.—5. the democracies.—6. political clubs of oligarchs.—7. ἴαυρῷ, to himself, not for the Lacedemonians.—8. ἀριστίνδην . . . πλουτίνδην, the adverbial form equivalent to κατὰ ἀρετήν, κατὰ πλούσιον, that is, οὗτοι ἀρετῆς, οὗτοι πλούσιοι λόγοι έχων.—† For not in complaisance to distinguished birth or merit, nor in proportion to a man's wealth, did he appoint governors, but bestowing all offices of state administration among those clubs and associations, and making them the sources of honour and the dispensers of punishment;—by being present, in person, at many public executions, and by banishing the enemies of his friends and creatures, he exhibited to the Greeks, no agreeable specimen of Lacedemonian domination.—9. Ἀλλὰ καὶ, rather.—10. the expression is taken from tavern-keepers, who tender sweet wine to taste as a sample, whereas they pour out what is sour.—11. Εὐθύς, that is, ἀν' ἀρχῆς.—12. that is, τῆς πολεμίας.—13. ὡς, that is, θλιψῶν ταχὺ συναιρόσιν. See above, "History and Biography," VIII. note. 2.

Crossed over

¹⁴ Αθηναῖοι, λαβὼν τὰς ναῦς πάλιν εἰς Ἀσίαν διαπέραν¹⁵ φασε, καὶ τῶν μὲν ἄλλων πόλεων ὄμαλῶς ἀπεσῶν καὶ τέλυε τὰς πολιτείας, καὶ καθιστῇ σεκάδου χιλιάς, πολλῶν μὲν ἐν ἐκάστῃ διφαττομεγάνθη πολλῶν δὲ φευγόντων¹⁶ Σαμίους δὲ πάντας ἐκβαλών, προέδωκε τοῖς φυγασί¹⁷ τὰς πόλεις.—¹⁸ Ήδη δὲ τοὺς ἐν αστει κακῶς ἔχειν ὑπὸ λιμοῦ παραγόνταν οὐδενός, κατέπλευσεν εἰς τὸν Πειραιᾶ· καὶ παρεστῆσατο¹⁹ τὴν πόλιν, ἀναγκασθεῖσαν ἐφ' οἵς²⁰ ἐκεῖνος ἐκέλευε, ποιήσασθαι τὰς διαλύσεις.*

312 βορ

(c. 15.) Ο δ' οὖν Λύσανδρος, ὡς παρέλαβε τὰς τε ναῦς ἀπάσας, πλὴν δῶδεκα, καὶ τὰ τείχη τῶν Ἀθηναίων, ἔκτη ἐπὶ δεκάτῃ Μουνυχιῶνος²¹ μηνὸς, ἐν ᾧ καὶ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ἐνίκων²² τὸν βάρβαρον, ἐβούλευσεν εὑθὺς καὶ τὴν πολιτείαν μεταστῆσαι. Άνδρειθῶς δε καὶ τραχέως φεύγοντων,²³ ἀποστείλας πρὸς ἑτοῖς δῆμον, ἔφη, τὴν πόλιν εἰληφέναι παραπονοῦσαν· ἐστάναι γὰρ τὰ τείχη, τῶν ἡμερῶν, ἐν αἷς ἔδει καθηρῆσθαι, παρῳχημένων· ἐτέραν οὖν εξ ἀρχῆς προθήσειν γνώμην²⁴ περὶ αὐτῶν, ὡς τὰς ὁμολογίας λελυκότων.† "Εινοι δὲ καὶ πρότερην φασὶν ὡς ἀληθῶς²⁵ ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ γνωμῆν ἐν τοῖς συμμάχοις: διτε καὶ τὸν Θηβαίον Ἐρίανθον²⁶ δοῦγεται, τὸ δὲ²⁷ μεγάστην κατασκάψαι, τὴν δὲ χώραν ἀνεῖναι μηκόροτον. Εἴτα μέντοι συνονοίας γενομένης τῶν ἡγεμόνων, καὶ παρὰ πότον τινὸς Φωκέως ἀσαντος ἐκ τῆς Εὐριπίδου Ἄλεκτρας τὴν πάροδον,²⁸ ἥς ἡ ἀρχή·

14. φυγάδες, the oligarchs, who formerly had been banished by the democrats to Samos.—15. that is, εἰλε.—16. on what conditions.—* Having heard that the Athenians were, at this time, grievously pressed by famine, he sailed to the Piraeus, and took the city, now compelled to make peace, on the conditions dictated by him.—17. Μουνυχίων, this month corresponds to April.—18. like νίκην νικῆν. Intransitive verbs govern an accusative of the noun, which expresses the abstract of the verb.—τὸ Σαλαμῖνι, this preposition often expresses only a nearness—19. that is, τῶν Ἀθηναίων.—20. τέραν γνώμην, different measures, and harder than what were before proposed.—† The Athenians manifesting much discontent and turbulence, at the proposed change, sending a message to the people, he said, that he had detected the city violating the terms of the capitulation;—for, that the walls remained standing, although the period had elapsed, in which they should have been demolished;—that, he would therefore deliberate on and promulgate conditions much harder than, and entirely different from, those at first dictated:—just as he should act towards people, who had thus broken their solemn engagements.—21. ὡς ἀληθῶς, certainly—ὡς here strengthens the meaning of the adverb.—22. τὴν πάροδον, the words which the chorus chanted on entering the orchestra.

²³ Λγαμέμνονος δὲ κόρα, ἥλυθον, ²⁴ Ἡλέκτρα, ποτὶ²⁵ σὰν ἀγρότειοσν αὐλάν.

πάντας ἐπιχλασθῆνας καὶ φανῆναι²⁴ σχετλίον ἔργον, τὴν οὔτως εὐκλεα παῖ τοιούτους ἄνδρας φέρουσαν ἀνελεῖν καὶ διεργάσασθαι πόλιν.] *condidomi*

Ο δ' οὖν Λύσανδρος, ἐνδύντων τῶν Ἀθηναίων πρὸς ἄπαντα, πολλὰς μὲν ἐξ ἀστεος μεταπεμψάμενος αὐλητρίδας, πάσας δὲ τὰς ἐν τῷ στρατοπέδῳ συναγαγών, τὰ τείχη κατεύκαπτε, καὶ τὰς τριήρεις κατέφλεγε πρὸς τὸν αὐλόν, ἐστεφανωμένων καὶ παιζόντων ἄμα τῶν συμμάχων, ὡς ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀρχουσαν²⁵ τῆς ἐλευθερίας. Εὐθὺς δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν πολιτείαν ἐκίνησε, τριάκοντα μὲν ἐν ἀστει, δέκα δ' ἐν Πειραιεῖ καταστήσας ἀρχοντας, ἐμβαλὼν δὲ φρουρὰν εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ Καλλίβιον ἀρμοστήν, ἄνδρα Σπαρτιάτην, ἐπιστήσας. Ἐπεὶ δὲ οὗτος Αὐτόλυκον, τὸν ἀθλητήν, τὴν βακτηρίαν διαράμενος παίσειν ἔμελλεν, δέ, τῶν σκελῶν συνάραμένδος, ἀνέτρεψεν αὐτῷ, οὐ συνηγανάκτησεν²⁶ ο Λύσανδρος, ἀλλὰ καὶ ἐπειτὴσε, φήσας, οὐκ ἀτίστασθαι τὸν Καλλίβιον ἐλευθέρων ἀρχειν. Άλλα τὸν Αὐτόλυκον οἱ τριάκοντα, τῷ Καλλίβιῳ χαριζόμενοι, μικρὸν ὑστερον ἀνεῖλον.

complacendum

XI. PHOCION.

(Plutarch. Vit. Phoc. c. 4.)

520

Φωκίωνα οὕτε γελάσαντά τις, οὕτε κλαίσαγτα φαίδιως Ἀθηναίων εἶδεν,¹ οὐδ' ἐν βαλανείῳ δημοσίενοντι λουσάμενον, οὐδ' ἔκτὺς² ἔχοντα τὴν χεῖρα τῆς περιβολῆς, δτε τύχοι³ περιβεβλημένος. Ἐπεὶ⁴ κατά γε τὴν χώραν καὶ τὰς στρατείας ἀνυπόδητος ἀεὶ καὶ γυμνὸς⁵ ἔβαδιζεν, εἰ μὴ ψῦχος ὑπερβάλλον εἴη⁶ καὶ δυσκάρτε-

23. ποτὶ σὰν αὐλάν, Doric forms for πρὸς σὴν αὐλὴν. According to Euripides, Electra was given in marriage by her mother to a needy peasant. The fate of the king's daughter and of her house, was compared by the hearers to that of Athens, once so high, but now so low.—24. φανῆναι, scil. αὐτοῖς.—25. ὡς . . . ἀρχουσαν. See V. note 12.—26. συνηγανάκτησεν, scil. Καλλίβιον.

1. The construction is: 'Αθηναίων τις.—2. ἔκτος, it was considered a mark of decorum, to have the arms wrapped up in the cloak.—3. when he had a cloak about him, which was not always the case.—4. Ἐπεὶ, siquidem.—5. γυμνὸς, with under-clothing, opposed to ἀνεσθημένος, completely dressed.—6. εἰ μὴ εἴη, whenever it was.

ορτον, θστε και παιζοντας ηδη τους στρατευμένους
ούμβολον μεγάλου ποιεῖσθαι χειμῶνος ἐνδεδυμένον
Φωκίωνα.

520

(c. 5.) Τῷ δ' ἥθει προσηγέστατος ὅν καὶ φιλανθρωπότατος, ἀπὸ τοῦ προσώπου⁷ δυσξύμβολος ἐφαινετο καὶ σκυθρωπός, ὅστε μὴ ἁρδίως ἀν τινα μόνον ἐντυχεῖν αὐτῷ τῶν ἀσυνήθων.* Διὸ καὶ Χάρητ⁸ ποτε πρὸς τὰς ὄφρυς αὐτοῦ λέγοντι, τῶν Ἀθηναίων ἐπιγέλωντων, οὐδὲν, εἶπεν, αὐτῇ ὑμᾶς λελύπηκεν ἡ ὄφρυς.⁹ ὃ δὲ τούτων γέλως πολλὰ κλαῦσαι τὴν πόλιν πεποίηκεν.

* Ο Φωκίωνος λόγος πλεῖστον ἐν ἔλαχίστῳ λέξει νοῦν εἰχε. Καὶ πρὸς τοῦτο¹⁰ ἔοικεν απίστων ο Σύγγριτος¹⁰ Πολύευκτος¹¹ εἰπεῖν, ὅτι ὁρήτωρ¹² μὲν ἀριστος εἴη Δημοσθένης, εἰπεῖν δὲ δεινότατος ὁ Φωκίων.—Ο δὲ Δημοσθένης τῶν μὲν ἄλλων κατεφρόνει πολὺ ὁρήτωρ, ἀνισταμένου δὲ Φωκίωνος, εἰώθει λέγεν αὐτῷ¹³ πρὸς τοὺς φίλους· Ἡ τῶν ἐμῶν λόγων κοπίς παρεστίκη.
· Άλλὰ τοῦτο μὲν ἵσως πρὸς τὸ ἥθος ἀνοιστεον
· Επεὶ τοι ὁπῆα καὶ νεῦμα μόνον ἀνδρὸς ἀγαθοῦ αὐτοῖς ενθυμηταῖς καὶ περιβόδοις ἀντίψφοπον¹⁴ ἔχει πιστή.

(c. 11.) Οι τῶν Ἀθηναίων σύμμαχοι καὶ οι νησιῶται τοὺς Ἀθηνῆτεν ἀποστόλους, ἐτέρου¹⁵ μὲν ἐκπλέοντος στρατηγοῦ, πολεμίους νομίζοντες, ἐφράγνυντο τείχη, καὶ λιμένας ἀπεχώννυσαν, καὶ κατεκόμεζον ἀπὸ τῆς χώρας εἰς τὰς πόλεις βοσκήματα, καὶ ἀνδρά-

7. from the expression of his countenance.—* Although being from his natural disposition, a man of the greatest benignity and humanity, yet from the expression of his countenance, he appeared both unsociable and sullen; so that one unacquainted with his manner, would feel no little hesitation in addressing him.

** As one of the very few quotations, which can, with any propriety, be indulged in a work of this kind, I may take the liberty of selecting the two epithets *δυσξύμβολος* καὶ *σκυθρωπός*, as finely illustrated by Virgil's beautiful line, so descriptive of Polyphemus,

Nec visu facilis nec dictu affabilis ulli.—Vir. 3. 621.—[Edit.]

8. a general of bad reputation.—9. ὄφρυς, as *supercilium*, is the seat of haughty pride.—10. A ward or parish of Attica.—11. Polyeuctus, an orator of that time.—12. ὁρήτωρ, refers rather to the rhetorical skill, and *διενόστατος εἰπεῖν*, to the persuasive power.—13. ἀπρέμα, that is, *ὑποχώρησις*.—14. *ἀντίψφοπον*, that is, *ἰσον*,—*πιστή*, that is, *δόναριν εἰς τὸ πείθειν*.—† Since the word and even the nod of a good and virtuous man possess a charm of persuasion, equal to all the refined arguments and flowing periods of a professed orator.—15. *Ιρρόποιος*, as Chares for example. The rapacious behaviour of the soldiers and of their commanders, was at that time a matter of general complaint among the allies.

ποδα, και γυναικας, και παιδας· ει δε Φωκίων ἤγοιτο,¹⁶
 πόρω ναυσὶν ιδίαις ἀπαντῶντες ἐστεφανωμένοι, καὶ
 υγιαίδηρες, ὡς¹⁷ αὐτοὺς κατῆγον. 23
 επικεπολεμωμένων¹⁸ πάντα πάσι, και στρατηγόν, αὐτοῦ
 μὴ παρόντος, ἔτερον ἐπὶ τῷ πόλεμον ἥρημένων, ὡς
 κατέπλευσεν ἀπὸ τῶν ἱγήσων, πρῶτον μὲν¹⁹ ἐπειδὴ τον
 δῆμον, πορηνικῶς ἔχοκτος τον Φιλίππου, και φοβουμένων
 μένου τὸν κίνδυνον, ἵσχυρῶς²⁰ δέχεσθαι τὰς διαδυσεις.
 και τινος αντικριστινος²¹ αὐτῷ τῶν εἰωδετῶν οὐδε-
 φαντεῖν, και επίσυντος. Σὺ δὲ τολμᾶς ὁ Φωκίων, ἀπο-
 φεπειν²² Αθηναίους ἥδη τὰ ὅπλα διὰ χειρῶν ἔχοντας;
 Εγώ γε,²³ εἶπε, και ταῦτ' εἰδὼς, διτι πολέμου μὲν ὅρ-
 τος, ἐγὼ σοῦ,²⁴ εἰρήνης δὲ γενομένης, σὺ ἐμοῦ ἄρξεις.
 Ως δ' οὐκ ἐπειδεν, ἀλλ' ὁ Δημοσθένης ἐκράτει,
 πελεύων ὡς πολὺωτάτω τῆς Αττικῆς θέσθαι μάχην
 τοὺς Αθηναίους· ὁ τāν, ἔφη, μή, ποῦ μαχώμεθα,
 σοδολώμεν, ἀλλὰ πῶς νικήσωμεν. Οὗτω γὰρ²⁵ ἔσται
 μακρὰν ὁ πόλεμος· ηττάμενοις δὲ ταῦτα αἱ δεινὸν²⁶ ἐγ-
 γὺς πάρεστι.

524

* * * *

(c. 17.) Συγεβούλουν²⁷ Αλεξάνδρῳ ὁ Φωκίων,²⁸ εἰ
 μὲν ἡσυχίας ὀδεγεταί, θέσθαι τὸν πόλεμον· εἰ δὲ δέξης,
 μεταθέσθαι πρὸς τοὺς βαρβάρους ἀπὸ τῶν Ελλήνων
 πατόμενον. Καὶ πολλὰ και πρὸς τὴν Αλεξάνδρου
 φύσικα και μηνιητινές ἐνστόχως εἰπών,²⁹ οὕτω μετέβαλε
 και κατεπιβανεν αὐτὸν, ὡστ' εἶπεν, δπως προσεξουσί-
 τὸν νοῦν Αθηναῖοι τοῖς πρόγυμασιν,³⁰ ὡς, εἴ τι γένοιτο
 περὶ αὐτὸν,³¹ ἔκείνοις ἄρχειν προσῆκον.* Ιδίᾳ δὲ τὸν

16. εἰ δὲ . . . ἥγοιτο, that is, δητέ—17. ὡς is used for πρὸς with persons.—18. ιπεπολεμωμένων, that is, εἰς πόλεμον καταστάνων.—19. The words πρῶτον μὲν refer to ὡς δὲ οὐκ ἐπειδεν a few lines below.—20. ισχυρός, that is, στονδαίως, implicitly.—τὰς διαδυσεις, the conditions of peace, first offered by Philip—21. that is, αριλέξαντος οἱ αντιτείναντος.—22. γε declares the question positively, and strengthens the sentiment of the interrogator.—23. ἐγώ οὐδε, scil. οὐδέω.—24. οὕτω γὰρ δάν νικήσωμεν.—25. πάν δεινόν, that is, πάν εἰδυνος. After these transactions, the defeat of the Greeks at Chaeronea followed.—26. After Alexander ascended the throne, Phocion was sent ambassador to him.—27. the construction is, και πολλὰ τινὰς εἰστόχως και πρὸς τὴν φύσιν και βούλησιν Αλεξάνδρον.—28. τοῦς πρόγυμασιν, scil. τῆς Ελλάδος.—29. εἴ τι γένοιτο, per euphemismum, as εἰ τι πάθοι, si quid sibi accidisset.—* And by using many arguments prudently, and in accordance with the inclination and plans of Alexander, he so altered his mind,

Φωκίωνα ποιησάμενος αὐτοῦ φίλον καὶ ξένον, εἰς τοσαύτην ἔθετο τιμὴν, ὅσην εἶχον δλίγοι τῶν ἀεὶ συνδρυτῶν. Ὁ γοῦν Δοῦρος εὔρηκεν, ὡς μέγας γενόμενος, καὶ Δαρείου χρατήσας, ἤρειλε τῶν ἐπιστολῶν τὸ Χαίρειν, πλὴν ἐν ὄσαις³⁰ ἔγραψε Φωκίωνι. Τοῦτον δὲ μόνον μετὰ τοῦ Χαίρειν προσηγόρευε]

524

(c. 18.) Τὸ μέντοι περὶ τῶν χρημάτων ὁμολογούμενον ἔστιν,³¹ δτι δωρεὰν αὐτῷ κατέπειψεν ἐκατὸν τάλαντα. Τούτων κομισθέντων εἰς Αθηνας, ἥρωτησεν ὁ Φωκίων τοὺς φέροντας, τί δὴ ποτε,³² πολλῶν ὅντων Ἀθηναίων, αὐτῷ μόνῳ τοσαῦτα δίδωσιν Ἀλέξανδρος; Εἰπόντων δ' ἐκείνων, δτι σὲ κρίνει μόνον ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθόν· Οὐκοῦν, εἶπεν ὁ Φωκίων, ἐασάτο με καὶ δοκεῖν ἀεὶ καὶ εἶναι τοιοῦτον. Ὡς δ' ἀκολουθήσαντες εἰς οἴκουν αὐτῷ πολλὴν ἔωρων εὐτέλειαν, τὴν μὲν γυναικαὶ μάττουσαν, δὲ³³ Φωκίων αὐτὸς ἀνιμήσας ὕδωρ ἐκ τοῦ φρέατος ἀπενίπτετο τοὺς πόδας, ἔτι μᾶλλον ἐνέκειτο, καὶ ἥγανάκτουν, δειρὸν εἶνα³⁴ λέγοντες εἰς φίλος δων τοῦ βασιλέως οὕτω διαίτησεται πονηρῶς.³⁵

Ίδων οὖν ὁ Φωκίων πένητα πρεσβύτην, ἐν τοιβανίῳ³⁶ όντα παρῷ πορευόμενον, ἥρωτησεν, εἰ τούτου χείρονα νομίζουσιν αὐτόν· εὐφημεῖν³⁷ δ' ἐκείνων δεομένων, καὶ μῆν³⁸ οὐτος, εἶπεν, ἀπ' ἐλαττώνων ἐμοῦ ζῆ, καὶ πάροχοι³⁹ ται. *Τοιούτοις δὲ οὐδον*⁴⁰ η μὴ χρώμενος, ἔφη, *κατατίνειν τοσούτον χρήσιον, η χρώμενος, ἐμαυτὸν ἀμα κάκεῖνον*⁴¹ διαβαλώ πρὸς τὴν πόλιν. Οὗτο μὲν οὖν ἐπανῆλθε

and so far reconciled him to his countrymen, that that prince was heard to say, that the Athenians ought to turn their attention to the affairs of Greece; as, if any thing happened him, the hegemony must necessarily devolve on them.—30. *τὸ ὄσαις*, that is, *τὸ τάντας ἀς*.—31. However, with respect to the presents which were sent to Phocion by Alexander, that which is ascertained to be true, is thus, &c.—32. the question is emphatic, *cur tandem?*—33. *τὴν μὲν . . . δὲ*, in the second clause the construction is changed,—to correspond with the first, it should have been *τὸν δὲ Φωκίωνα διηρέαντα*.—* But when following him home, they beheld, among many other tokens of his extreme frugality, these two:—*Phocion's wife kneading bread, and Phocion himself after drawing water from a well begin* to wash his feet*, they urged him the more earnestly, and were much chagrined at his refusal: saying it was a shameful circumstance, if he the friend of so powerful a prince should continue to lead so miserable a life.—34. *bona verba quæso, God forbid!*—35. *καὶ μὲν, atque, and yet*.—36. *τὸ δλον*, for *τὸ δὲ δλον εἰπεῖν*, in summa denique—37. *κάκεῖνον*, that is, *'Αλέξανδρος:—διαβαλῶ, I should bring into ill-repute.*

* There is a trifling liberty taken with the text in this passage, to reconcile it with the English idiom.

παλιν τὰ χρήματα ἐξ' Αθηνῶν, ^{εἰσῆγε} τοῖς "Ελλησι πλουσιώτερον τοῦ διδόντος τοσαῦτα τὸν μὴ δεόμενον.

XII. Phocion's Condemnation and Death.(a)

(Plutarch. Vit. Phoc. c. 34.)

630

Τὸν δὲ Φωκίωνα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ Κλεῖτος εἰς Ἀθήνας¹ ἀνῆγε, λόγῳ μὲν κριθησούμενους, ἔγγονον δὲ ἀποθανεῖν κατακεκριμένους.* Καὶ πρόδην τῷ σχῆμα τῇ κομιδῇ λυπηρόν, ἐφ' ἀμάξαις κομιζούμενων αὐτῶν διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ πρὸς τὸ Θέατρον.² Ἐκεῖ γὰρ αὐτοὺς προσαγαγὼν ὁ Κλεῖτος συνεῖχεν, ἄχρις οὗ τὴν ἐκκλησίαν ἐπλήρωσαν οἱ ἄρχοντες, οὐδὲν δοῦλον, οὐδὲν, οὐκ ἀτιμον³ ἀποκρίναντες, ἀλλὰ πᾶσι καὶ πάσαις⁴ ἀναπεπταμένον τὸ βῆμα καὶ τὸ θέατρον παρασχόντες. Ἐπεὶ δ' ἡ ἐπιστολὴ τοῦ βασιλέως ἀνέγνωσθη, λέγοντος, αὐτῷ μὲν ἐγνῶσθαι προδότας γεγονέναι τοὺς ἀνδρας, ἐκείνοις⁵ δὲ διδόναι τὴν κρίσιν, ἐλευθέρους δῆδη καὶ αὐτονόμοις οὖσι, καὶ τοὺς ἀνδρας ὁ Κλεῖτος εἰσήγαγεν, οἱ μὲν βέλτιστοι τῶν πολιτῶν, ὁφθέντος τοῦ Φωκίωνος, ἐνεκαλύψαντο, καὶ κάτω κύψαντες ἐδάκρυνον· εἰς δ' ἀναστὰς ἐτόλμησεν εἰπεῖν, διτὶ τηλικαίτην κρίσιν ἐγκεχειρικότος τῷ δήμῳ τοῦ βασιλέως, καλῶς ἔχει τοὺς δούλους καὶ τοὺς ξένους ἀπελθεῖν ἐκ τῆς ἐκκλησίας. Οὐκ ἀνθίσθηδον δὲ τῶν πολλῶν, ἀλλ' ἀνακραγόντων βάλλειν τοὺς δλιγαρχικοὺς καὶ μισοδήμους, ἀλλος μὲν οὐδεὶς ὑπὲρ τοῦ Φωκίωνος ἐπεχείρησεν εἰπεῖν, αὐτὸς δὲ χαλεπῶς καὶ μόλις ἐξακουσθείς,

1. εἰς Ἀθήνας, they had been in the camp of the king to justify themselves.

—* Clitus conveyed Phocion and his companions to Athens, under the pretence of having them tried, but in reality as already pre-judged to death.—2. τὸ Θέατρον, the place where the people assembled for deliberation.—3. ἀτιμον, infamous, those guilty of this crime were deprived of all civil privileges, comprehending that of voting.—4. πᾶσι καὶ πάσαις, to all both male and female, without distinction of rights.—5. ἐκείνοις, that is, τοῖς Ἀθηναῖσι. Polysperchon rather taunts the Athenians in applying to them the epithet *free*, (ἐλευθέροις.)

—6. τῶν πολλῶν, the mass of the people.

(a) After Antipater's death, his son Cassander, and Polysperchon, the guardian of the Macedonian king Arideus, tried severally to acquire the possession of Greece. But Phocion, at Polysperchon's instance, being accused by the people of a treasonable attachment to Cassander, was deprived of his generalship, and delivered by Polysperchon to the people for trial.

πότερον, εἶπεν, ἀδίκως ἡ δικαίως ἀποκτεῖναι βούλεσθε τῷ μᾶς; Ἀποκριναμένων δέ τινων ὅτι δικαίως· καὶ τοῦτο, ἔφη, πῶς γνώσεσθε, μὴ ἀκούσαντες; ⁷ Επεὶ δὲ οὐδὲν μᾶλλον ἤκουον, ἐγγυτέρῳ προσελθών, ἐγὼ μέν, εἶπεν, ἀδικεῖν ὄμολογῷ, καὶ θανάτου τιμῶμαι τὰ πεπολιτευμένα ἐμαυτῷ τούτους⁸ δ', ἀνδρες Ἀθηναῖοι, διὰ τί ἀποκτενεῖτε, μηδὲν ἀδικοῦντας; Ἀποκρινομένων δὲ πολλῶν· ὅτι σοὶ φίλοι εἰσίν· ὁ μὲν Φωκίων ἀποστὰς ἡσυχίαν ἔγειρε ὁ δ'⁹ Ἀγνωνίδης¹⁰ ψήφισμα γεγραμμένον ἔχων ~~ψηφίσθων~~, καθ' ὃ τὸν δῆμον ἔδει χειροτονεῖν περὶ τῶν αἰνδῶν, εἰ δοκοῦσιν ἀδικεῖν τοὺς δ'¹¹ ἄνδρας, ἀνταχειροτονηθῶσιν, ἀποθνήσκειν.*

⁵³⁰ (c. 35.) Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ψηφίσματος, ἡξίουν τινὲς πρόσωπα φασί, οὐδὲν τοιούτων οὐδὲν στρεβλωθεῖς¹² Φωκίων· ἀποθάνοι, καὶ τὸν τίνον εἰσφέρειν, καὶ τοὺς ὑπῆρχετας καλεῖν προσετάξοντες δ'¹³ Ἀγνωνίδης καὶ τὸν Κλεῖτον ὅρῶν δυσχροίανοντα, καὶ τὸ πράγμα βαρβαρικὸν εἶναι καὶ μαυρὸν ἡγούμενος, δταν, ἔφη, Καλλιμέδοντα¹⁴ τὸν μαρτίγιαν¹⁵ λάβωμεν, ὃ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, λαβόντες στρεβλωθομέν· περὶ δὲ Φωκίωνος οὐδὲν ἐγὼ χράφω τοιοῦτον. Ἐνταῦθα τῶν ἐπιεικῶν τις ὑπεφῶνθεν¹⁶ δρυθῶς γε σὺ ποιῶν· ἀν γάρ Φωκίωνα βιάζειν οὐσωμεν, σὲ τί ποιήσομεν! Ἐπίκυρος δὲ τοῦ ψηφίσματος, καὶ τῆς χειροτονίας ἀποδοθείσης, οὐδεὶς καθήμενος, ἀλλὰ πάντες ἔξαγαστάντες, οἱ δὲ πλεῖστοι καὶ στεφανωσάμενοι,¹⁷ κατεχειροτονησάντων θάνατον. Ἡσαν δὲ σὺν τῷ Φωκίωνι Νικοκλῆς, Θούδιππος, Ἡγήμων, Πυθοκλῆς· Δημητρίου δὲ τοῦ Φα-

7. μὴ ἀκούσαντες, that is, εἰ μὴ ἤκοντας. See II. note 45.—8. τοῦτος, meaning his fellow-prisoners around him.—9. Ἀγνωνίδης, the person who accused Phocion to Polysperchon.—* But as they appeared still less inclined to grant them a hearing, advancing nearer to the assembly, he says, "I confess that I indeed have acted wrong, and that for my political conduct, I deserve death. but why, O Athenians! do ye put these to death, who have done no wrong?" When the mob cried out, "because they are friends of thine," Phocion drawing back to his former position, maintained a profound silence throughout the rest of this outrageous mockery of law and justice. Then Agnonides read the decree, which he had previously written. According to this, the people were to declare by their votes, whether the prisoners were guilty or not; and if they voted in the affirmative, that then the arraigned should suffer death.—10. ὁρώς . . . ἀποθάνοι, for ὁρώς στρεβλωθεῖν πρὸ τοῦ θανάτου, the rack appointed for slaves, was sometimes applied to free citizens before their death.—11. a rhetorician.—12. a contemptible epithet applied to slaves.—13. as after a victory.

Ιηρεως, και Καλλιμέδοντος, και Χαρικλέους, και τινων
ἄλλων ἀπόντων κατεψηφίσθη θάνατος.

630 (c. 36.) ¹³ ‘Ως οὖν διαλύσαντες τὴν ἐκκλησίαν ἥγον
εἰς τὸ δεσμωτήριον τοὺς ἄνδρας, οἵ μὲν ἄλλοι περιπλε-
κομένων τῶν φίλων αὐτοῖς καὶ σικελῶν, δύναμενοι καὶ
καταθρηνοῦντες ἐβάδιζον· τὸ δὲ Φωκίωνος πρόσωπον,
οίον ὅτε στρατηγῶν ἀπ' ἐκκλησίας προύπεμπετο βλέ-
ποντες,¹⁴ ἐθαύμαζον τὴν ἀπαθειαν καὶ μεθαθυραπονί-
τοῦ ἀνδρός· οἱ δὲ ἐχθροὶ κακῶς ἐλεγον παρατοχούντες·
εἴς δὲ καὶ προσέπτυσεν ἔξεναντίας προσελθών.* “Οτε¹⁵
καὶ τὸν Φωκίωνα λέγεται βλέψαντα πρὸς τοὺς ἄρχον-
τας εἰπεῖν· οὐ πάντει τις ἀστῆμενον τούτον;—
Ἐπεὶ δὲ Θούδιππος ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ γενόμενος, καὶ
τὸ κώνειον, ὃντας ταῦθιμον, ἤκανάπτει καὶ κατέκλαιε
τὴν σύμφροδαν, ως οὐ προσηκονθάς τῷ Φωκίωνι σύνα-
πολλύμενος, εἰτ' οὐκ ἀγαπᾶς, εἶπεν, ὅτι μετὰ Φωκίω-
νος ἀποθνήσκεις;—Ἐρομένου δέ τινος τῶν φίλων, εἴ
τι πρὸς Φῶκον λέγει, τὸν υἱόν; Πάντα μὲν οὖν, ἔφη,
λέγω μηδ μηησικακεῖν Ἀθηναίοις.

Περικρήτῳ, δὲ ἡδη πάντων τὸ κώνειον, τὸ φάρμα-
κον ἀπέλεπε, καὶ ὁ δημόσιος οὐκ ἔφη¹⁶ τρίψειν ἑτερον,
εἰ μηδ λάβοι δώδεκα δραχμάς, δύσον¹⁷ τὴν ὀλκὴν ὥνειται.
Χρόνου δὲ γενομένου καὶ διατριβῆς, ὁ Φωκίων παλέ-
σας τινὰ τῶν φίλων καὶ εἰπὼν, “ἢ μηδὲ ἀποθανεῖν
Ἀθήνησι διώρεαν ἔστιν,” ἐκέλευσε τῷ ἀνθρώπῳ δοῦ-
ναι τὸ κερμάτιον.¹⁸

630 (c. 37.) ¹⁹ Ην δ' ἡμέρα μηνὸς Μουνυχῶνος ἐνάτη
ἐπὶ δέκα, καὶ τῷ Διὶ²⁰ τὴν πομπὴν πέμποντες οἱ ἵππεῖς

14. τὸ δὲ Φωκίωνος, the connection of thought would have been more accurately expressed thus, τὸ δὲ Φωκίωνος πρόσωπον ἐφαίνετο ολον ὅτε στρατηγῶν ἀπ' ἐκκλησίας προπλήρετο δι βλέποντες θεαμάζον, &c.—* When therefore breaking up the assembly, the officers were conducting the condemned to prison, the rest, surrounded by friends and relations closely locked in their embraces, advanced towards their destination, with tears and lamentations; but the beholders perceiving the countenance of Phocion to be the same, as when he used to be escorted as general elect from the assembly, were lost in admiration at the imperturbable firmness and magnanimity of the man. His enemies going along with the company, reviled him: and one, more brutal than the rest, advancing before him, spat in his face!—15. οὐτε in the beginning of a clause stands for τρέ—16. οὐτε ίφη, negavit.—17. δύσον. The price of a thing, where δύτι may be supplied, is put in the genitive.—18. τὸ κερμάτιον, that is, τὰς δώδεκα δραχμάς.—19. τῷ Διὶ, to the honour of Jupiter.

παρεξήσπαν. Ὡν οἱ μὲν ἀφείλοντο τοὺς στεφάνους,²⁰ οἱ δὲ πρὸς τὰς θύρας δεδακρυμένοι τῆς εἰρκτῆς ἀπέβλεψαν. Ἐφάνη δὲ τοῖς μὴ παντάπασιν ὡμοῖς καὶ διεφθαρμένοις ὑπ' ὄργῃς καὶ φθόνῳ τὴν ψυχὴν, ^{δινο-}
^{τριπλασιῶν} οἰωτάτον γεγονέναι, τὸ μήδ' ἐποχεῖν τὴν ἡμέραν ἔκεινην, μηδὲ καθαρεῦσαι δημοσίου φόνου τὴν πόλιν ἔορτάζουσαν.²¹

Οὐ μὴν ἀλλ'²² ὥσπερ ἐνδεέστερον ἡγωνισμένοις²³ τοῖς ἔχθροις ἕδοξε καὶ τὸ σῶμα τοῦ Φωκίωνος ἔξορισαι, καὶ μηδὲ πῦρ ἐναῦσαι μηδένα πρὸς τὴν ταφὴν Ἀθηναίων.* Δι' ὃ φίλος μὲν οὐδεὶς ἐτόλμησεν ἀψαυθαῖ τοῦ σώματος. Κωνωπίων δέ τις ὑπουργεῖν εἰθισμένος τὰ τοιαῦτα μασθοῦ,²⁴ κομισθέντα τὸν νεκρὸν ὑπὲρ τὴν Ἐλευσίνα, πῦρ λαβὼν ἐκ τῆς Μεγαρικῆς ἔκαυσεν. Ἡ δὲ Μεγαρικὴ γυνὴ παροῦσα μετὰ τῶν θεραπαινίδων, ἔχωσε μὲν αὐτὸθι χῶμα κενὸν²⁵ καὶ κατέσπεισεν ἐνθεμένη δὲ τῷ κόλπῳ τὰ ὄστα, καὶ κομίπασα νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν, κατώρυξε παρὰ τὴν ἐστίαν, εἰπούσα· Σοὶ, δὲ φίλη ἐρτία, παρακατατίθεμαι ταῦτα ἀνδρὸς ἀγαθοῦ λείψαντα δ' αὐτὰ τοῖς πατρῷοις ἀπόδος ἥριοις, δταρ Ἀθηναῖοι σωφρονήσωσι. ³¹(c. 38.) Καὶ μέντοι χρόνου βραχέος διαγενομένου, καὶ τῶν πραγμάτων διδασκόντων, οἶον ἐπιστάτην καὶ φύλακα σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης ὁ δῆμος ἀπώλεσεν, ἀνδριάντα μὲν αὐτοῦ χαλκοῦν ἀνέστησαν, ἔθαψαν δὲ δημοσίοις τέλεσι τὰ ὄστα. Τῶν δὲ κατηγόρων Ἀγνωνίδην μὲν αὐτοί, θάνατον καταχειροτονήσαντες, ἀπέκτειναν. Ἐπίκουρον δὲ καὶ Δημόφιλον, ἀποδράντας ἐκ τῆς πόλεως, ἀνευρὼν ὁ τοῦ Φωκίωνος υἱὸς ἐτιμωρήσατο.

20. In the time of mourning festival crowns were laid aside.—21. To pollute the feast of a god by an execution, appeared impious.—22. οὐ μὴν ἀλλ', however.—23. ἡγωνισμένοις, as, in a contest of passion and lawlessness, what had happened did not appear to them sufficient for a complete victory.—* To all not entirely brutalized by ferocity, and not corrupted in mind by rage and envy, it appeared a most heinous thing, that the city celebrating a solemn festival should not have deferred the execution for that day, and have been thus unpolluted by a public execution. But by his unrelenting enemies, as if something still remained to complete their triumph, a decree was obtained to cast the body of Phocion beyond the boundaries of the state, and that no Athenian should kindle a fire for his funeral pile.—24. See above, note 17.—25. χῆμα κανέρ, a cenotaph.

XIII. DEMOSTHENES.

(Plutarch. Vit. Demosth. c. 7.)

λεγέται, τοῦ Δημοσθένους ὅδυρομένου ποτὲ πρὸς Σάτυρον, τὸν ὑποκριτήν, διὰ πάντων τοῦ πονητοῦ οὐδὲν τῶν λεγόντων, καὶ μικροῦ δέων¹, καγάνακτον εἶναι τὴν τοῦ σώματος αἰχμήν εἰς τοῦτο,² χάμιν οὐκ ἔχει πρόδος τὸν δῆμον, ἀλλὰ κρατητῶντες ὑπὸ θύρωποι καὶ ἀμαθεῖς αὐτοὺς ἀκόστυται καὶ κατέχουσι τὸ βῆμα, παρορᾶται αὐτὸς ἀληθῆ λέγεις, ὡς Δημόσθενες, φάναι³ τὸν Σάτυρον ἀλλ' ἐγὼ τὸ αἴτιον ταῦθιμος ἵταχέως, ἃν μοι τῶν Εὐριπίδου τινὰ φήσεων ἡ Σοφοκλέους ἐβελήσης εἰπεῖν ἀπὸ στόματος. Εἰπόντος δὲ τοῦ Δημοσθένους, μέταλλα-βρύντα⁴, τὸν Σάτυρον, φύτω πλάσαι καὶ διεξελθεῖν ἐν ἥδει πρέποντι καὶ διατεῖαι τὴν αὐτὴν φῆσιν, ὡσδι-όλως ἐτέραν τῷ Δημοσθένει φανῆναι. Πελέθεντα δέ δοσον ἐκ τῆς υποκριτεψίς τῇ λόγῳ κόσμου καὶ γάριτος πόσινεστί, μικρὸν ἥγκησθαι καὶ τὸ μηδὲν εἶναι τὴν σοκῆσθαι, ἀμελοῦντι τῆς προφορᾶς καὶ διατείκας τῶν λεγομένων. Ἐκ τούτου⁵ κατάγειον μὲν οἰκοδομῆσαι μελετητίριον· ἐνταῦθα δὲ πάντως μὲν ἐκφρατης ἥμέρας καττόντα πλαττεῖν τὴν θητεριήν, καὶ διαπονεῖν τὴν φωνήν· πολλάκις δὲ καὶ μῆνας ἔξῆς δύο καὶ τρεῖς συνάπτειν,⁶ ἔνυρούμενον τῆς κεφαλῆς θάτερον μέρος, ὑπὲρ τοῦ μηδὲ βουλομένῳ πάνυ προελθεῖν ἐνδέχεσθαι δι' αἰσχύνην.⁷

(c. 12.) Μεριμνή μὲν οὖν ἐπὶ τὸ πράττειν τὰ κοινά, τοῦ Φωκικοῦ πολέμου⁸, συνεστῶτος.—Λαβὼν δὲ τῆς πολιτείας καλὴν ὑπόθεστι; τὴν πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων δικαιολογίαν, καὶ πρὸς ταίτην ἀγωνίζομένσες ἀξίως, ταχὺ δόξαν ἔσχε, καὶ πέριβλεπ-τὸς ὑπὸ τῶν λόγων ἥρθη⁹, καὶ τῆς παρόησίας· ὥστε

1. μικροῦ διῶν, *non multum abest quin, nearly.*—2. εἰς τὸντο, that is, τὸ λέγειν.
 —3. φάναι, is governed by λέγεται, and μεραλβόντα τὸν Σίτυρον is the accusative before πλάσαι.—4. the construction is, ὃνον κέσμον πρίσσοτε τῷ λόγῳ ἐκ τῆς ὑποκριτεψίς—5. μικρὸν καὶ τὸ μηδέν, *little or nothing.*—6. ἐκ τούτου, scil. γονῶν.—7. συνάπτειν, *continuasse.* 8. ὑπὲρ τὸν μηδὲ . . . τίνεντος, that it might be improper, &c.—9. ὥρηπτε. See "the Life of Cimon," V. note 9.—10. This is called the *sacred war*, which was waged by the Boeotians, Locrians, and Thessalians, against the Phocians, who were accused of plundering the temple at Delphi.—11 περίβλεπτος ἥρθη, a figurative and vivid expression for περίβλεπτος τύπερο.

θαυμάζεσθαι μὲν ἐν τῇ Ἑλλάδι, θεραπευεσθαι δ' ὑπὸ τού μεγάλου βασιλέως, πλεῖστον δ' αὐτοῦ λόγον εἶναι παρὰ τῷ Φιλίππῳ τῶν δημαγωγούντων· ὅμολογεῖν δὲ καὶ τοὺς ἀπεχθανομένους, ὅτι πρὸς ἔνδοξον αὐτοῖς ἀνθρώπον ὁ ἄγων ἔστιν.^{12*}

¹³ 592 (c. 16.) Ἡ δὲ τοῦ Δημοσθένους πολιτεία φανερά μὲν ἦν,¹³ ἔτι καὶ τῆς εἰρήνης ὑπαρχούσης οὐδὲν ἔωντος ἀνεπιτίμησιν τῶν πραττομένων ὑπὸ τοῦ Μακεδόνος, ἀλλ' ἐφ' ἔκαστῳ¹⁴ ταράττοντος τοὺς Ἀθηναίους, καὶ διακαίοντος ἐπὶ τὸν ἀνθρώπον. Λιδ καὶ παρὰ Φιλίππῳ πλεῖστος ἦν λόγος αὐτοῦ· καὶ δὲ πρεπείνων δέκατος¹⁵ ἦκεν εἰς Μακεδονίαν, ἥκουσε μὲν πάντων Φίλιππος, ἀντεῖπε δὲ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας πρὸς τὸν ἔκεικου λόγον. Οὐ μὴν ἐν γε ταῖς ἄλλαις τιμαῖς καὶ φιλοφρούριοις δόμοιον αὐτὸν τῷ Δημοσθένει παρεῖχεν, ἀλλὰ προσηγετο τοὺς περὶ Αἰσχίνην¹⁶ καὶ Φιλοκράτην μᾶλλον. "Οθεν ἐπανοῦνται ἔκεινων τὸν Φίλιππον, ώς καὶ λέγειν δυνατώτατον, καὶ κάλλιστον ὀφθῆται, καὶ νὴ Δία συμπιεῖν ίκανώτατον, ἥναγκάζετο βασκαίνων¹⁷ ἐπισκώπειν, ώς τὸ μὲν σοφιστοῦ, τὸ δὲ γυναικός, τὸ δὲ σπογγιᾶς εἴη, βασιλέως δ' οὐδὲν ἔγκωμιον.†

593 (c. 17.) Ἐπεὶ δ' εἰς τὸ πολεμεῖν ἔψήπε τὰ πράγματα, τοῦ μὲν Φιλίππου μὴ δυναμένου τὴν ἡσυχίαν ἀγειν, τῶν δ' Ἀθηναίων ἐγειρούμενων ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους, πρῶτον μὲν εἰς Εύβοιαν ἔξωριμησε¹⁸ τοὺς Ἀθηναίους, καταδεδουλωμένην ὑπὸ τῶν τυράννων

12 the construction is, *ὅτι δ' ἄγων τοιν αὐτοῖς πρὸς ἔνδοξον ἀνθρώπον.*—* And adopting a glorious line of policy,—the defence of the Greeks against Philip, and exerting himself nobly for this sacred cause, he speedily acquired renown, and was, in a conspicuous manner, exalted by the power of his eloquence, and the undaunted freedom of his language, to such a degree, as to become an object of admiration throughout Greece;—of flattering attention on the part of the king of Persia;—and of higher importance in the eyes of Philip than all the other popular leaders. His very enemies acknowledged that their contest in rivalry was with an illustrious man.—13. for φανέρων ἦν ὅτι ἡ πολιτεία Δημοσθένους ἦν (it was evident that it was the policy of Demosthenes) οὐδὲν ἔνια δικτιτίμητον.—14. ἵκαστον, on every occasion.—15. δέκαρος, that is, he with nine others.—16. τοὺς περὶ Αἰσχίνην, those with Aeschines.—17. βασκαίνων, that is, ὑπὸ βασκαίας.—† Whence on their extolling Philip, as being very persuasive in oratorial powers, comely in appearance, and above all, an excellent boon companion,* he was compelled to jeer him in a disparaging manner; saying, that the first was the property of a sophist, the second, that of a woman, and the third, that of a sponge: but none of them a suitable panegyric on a king.—18. ἐξέρμην, that is, δημοσθένης ἰκινησε στόλον ἐκπέμπειν.

* Able to drink a great quantity of liquor in company.

Φιλίππων καὶ διαβάντες, ἐκείνου τὸ ψήφισμα γράψαντος, ἔξηλασαν τοὺς Μακεδόνας. Δεύτερον δὲ **Βυζαντίοις**¹⁹ ἐβοήθησε καὶ **Περινθίοις** ὑπὸ τοῦ Μακεδόνος πολεμοῦμένοις.—"Ἐπειτα πρεσβείων καὶ διαλεγόμενος τοῖς Ἐλλησι, καὶ παροξύνων, συνέστησε,²⁰ πλὴν ὀλίγων, ἀπαντας ἐπὶ τὸν Φίλιππον· ὅστε σύνταξιν γενέσθαι πεζῶν μὲν μυρίων καὶ πεντακισχιλίων, ἵππεων δὲ δισχιλίων, ἄνευ τῶν πολιτικῶν δυνάμεων,²¹ χρήματα δὲ καὶ μισθοὺς τοῖς ξένοις²² εἰσφέρεσθαι προθύμως. Ἐπρομένης δὲ τῆς Ἐλλάδος πρὸς τὸ μέλλον, καὶ σύνισταμένων κατ' ἔθνη καὶ πόλεις Εὐβοέων, Ἀχαιῶν, Κορινθίων, Μεγαρέων, Λευκαδίων, Κερκυραίων, ὁ μέγιστος ὑπελείπετο τῷ **Δημοσθένει** τῶν ἀγώνων, Θηβαίους προσαγαγέσθαι τῇ σύμμαχῳ, χωραν τε **Θεοδόδον** τῆς.²³ **Αττικῆς** καὶ δύναμιν ἐκαγώνιον ἔχοντας, καὶ μάλιστα τότε τῶν Ἐλλήνων εὔδοκιμοιντας²⁴ ἐν τοῖς ὅπλοις. Ἡν δ' οὐ δάμιον ἐπὶ προσφάτοις εὐεργετήμασι τοῖς περὶ τὸν Φωκικὸν πόλεμον τετιθασσευμένοις²⁵ ὑπὸ τοῦ Φιλίππου μεταστῆσαι τοὺς Θηβαίους, καὶ μάλιστα ταῖς διὰ τὴν γειτνίασιν ἀψιμαχίαις ἀναξαινομένων ἐκάστοτε τῶν πολεμικῶν πρὸς ἀλλήλας διαφορῶν ταῖς πόλεσιν.²⁶

5 (C. 18.) Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπεὶ **Φίλιππος** εἰς τὴν **Ἐλλάδα**²⁷ τειαν²⁸ ἔξαιφνης ἐνεπεσε, καὶ τὴν Φωκίδα κατέσχεν, ἐπεπληγμένων τῶν **Αθηναίων**, καὶ μηδενὸς τολμῶντος ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα, μηδ' ἔχοντος ὅ, τι χρὴ λέγειν, ἀλλ' ἀποδιας οὐσης ἐν μέσῳ²⁹ καὶ σιωπῆς, παρελθὼν μόνος ὁ **Δημοσθένης**, συνεβούλευε τῶν **Θηβαίων** ἔχεσθαι· καὶ τällα πάραθαρρυνας καὶ μετενδίδας, ὥσπερ

19. *Byzantium*, a town situated on the Thracian Bosphorus,—and *Perinthus*, a town of Thrace on the Propontis.—20. *συνέστησε*, he united them in an alliance.—21. *πολιτικῶν δυνάμεων*, the municipal troops.—22. *οἱ ξένοι*, the hired soldiers.—23. The Thebans acquired great glory by the war against Sparta, and especially by the battles at Leuctra and Mantinea.—24. The Thebans after the Phocian war had received great benefits from Philip.—* But it was a difficult task to detach the Thebans from Philip's interest, cajoled as they were, by recent benefits, conferred in the Phocian war; and particularly as the hostile feuds, continually fomented between either nation, on account of the skirmishes almost daily occurring and mainly arising from the vicinity of their respective borders, had mutually exasperated the two cities against each other.—25. The construction is, καὶ μάλιστα τῶν πολεμικῶν διαφορῶν πρὸς ἀλλήλας ταῖς πόλεσιν διαξαινομένων ἐκάστοτε ταῖς ἀψιμαχίαις διὰ τὴν γειτνίασιν.—26. *Elatea*, a city on the northern frontier of Boeotia.—27. that is, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

εἰώθει, τὸν δῆμον ταῖς ἐλπίσι, ἀπεστάλη πρεσβευτής μεθ' ἑτέρων εἰς Θήβας. [✓] Τὸν μὲν οὖν συμφέρον²⁸ οὐδιέφυγε τοὺς τῶν Θηβαίων λογισμούς, ἀλλ' ἐν δημόσiorum
ἴκαστος εἶχε τὰ τοῦ πολέμου δεινά, ἔτι τῶν Φωκικῶν τραίνματων γενέσθαι παραμενόντων· ἡ δὲ τοῦ ρήτορος δύναμις ἔκριπτος οὐδὲ τὸν θυμὸν αὐτῶν, καὶ διακαίουσα τὴν φιλότιμιαν, ἐπεσκότησε τοῖς ἄλλοις ἅπασιν· ὥστε φόβον καὶ λογισμὸν καὶ χάριν ἐκβαλεῖν αὐτοὺς, ἐνθουσιῶντας ὑπὸ τοῦ λόγου πρὸς τὸ κέκρον.²⁹ Οὕτω δὲ μέγα καὶ λαμπρὸν ἐφάνη τὸ τοῦ ρήτορος ἔργον, ὥστε τὸν μὲν Φίλιππον εὐθὺς ἐπίκτηρον καὶ δεδμενον εἰρήνης, ὁρθὴν³⁰ δὲ τὴν Ἑλλάδα γενέσθαι καὶ συνεστῶντας τὴν μάχην πρὸς τὸ μέλλον, ὕπηρέτεν δὲ μὴ μόνον τοὺς στρατηγοὺς τῷ Δημοσθένει ποιῶντας τὸ προστατόμενον, ἀλλὰ καὶ τοὺς Βοιωτάρχας,³¹ διοικεῖσθαι τε τὰς ἐκκλησίας ἀπάσας οὐδὲν ἥττον ὑπ' ἐκείνου τότε τὰς Θηβαίων, ἡ τὰς Ἀθηναίων,³² ἀγαπωμένου παρ' ἀμφοτέροις καὶ δυναστεύοντος, οὐκ ἀδίκως, οὐδὲ παρ' αξίαν, ἀλλὰ καὶ πᾶν προσηκόντως.

3 (c. 20.) Μέχοι μὲν οὖν τούτων ἀνὴρ ἦν ἀγρεθός· ἐν δὲ τῇ μάχῃ καλὸν οὐδέν, οὐδ' ὄμδολύδημένον· ἔργον οὓς εἶπεν, ἀποδειξάμενος, φάγετο λίπων³³ τὴν τάξιν, ἀποδράς αἰσχιστα, καὶ τὰ δόπλα φίψας, οὐδὲ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἀσπίδος, ώς ἔλεγε Πύθεας, αἰσχυνθείς, ἐπιγεγραμμένης γράμμασι χρυσοῖς· Ἀγαθῆ τύχη· Παραντίκα μὲν οὖν ὁ Φίλιππος ἦτι τῇ νίκῃ διὰ τὴν χαρὰν ἐξυβρίσας, καὶ κωμάσας ἐπὶ τοὺς νεκρούς, μεθύων, ἥδε τὴν ἀρχὴν τοῦ Δημοσθένους ψηφίσματος,³⁴ πρὸς πόδα διαιρῶν καὶ ὑποκροίων.³⁵

Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς³⁶ τάδ' εἶπεν· ἐκνήψας δέ, καὶ τὸ μέγεθος τοῦ περιστάντος αὐτὸν ἀγῶνος ἐν νῷ λαβὼν, ἐφδιττέ τὴν δεινότητα καὶ τὴν

28. τὸ συμφέρον, scil. to avoid the evils of war, still before their eyes, and to preserve friendship with the Macedonian king.—29. τὸ καλὸν is opposed to τὸ συμφέρον.—30. ὁρθὴν, in anxious expectation.—31. The chiefs of the Boeotian deputies assembled in Thebes.—32. The construction is, διοικεῖσθαι δὲ οὐδὲν θέττον τὰς ἐκκλησίας τὰς Θηβαίων ἢ τὰς Ἀθηναίων.—33. οὐδὲ δημολογούμενον ἔργον οὓς εἶπεν, that is, τοῖς αὐτοῖς λόγοις δημον, or τῶν αὐτοῖς λόγων ξένον.—34. Having suddenly deserted, &c.—φάγετο adds the idea of celerity to the action.—35. The first words of the decree happened to form an Iambic Tetrameter.—36. scanning and beating time with the foot.—37. Peania, a ward or parish of Attica.

δύναμιν τοῦ ὁήτορος, ἐν μέρει μικρῷ μᾶς ἡμέρας τὸν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας καὶ τοῦ σώματος ἀναρρόψαι κίνδυνον ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ.^{38*}

56 Λ. (c. 21.) Τότε δὲ τῆς ἀτυχίας³⁹ τοῖς "Ἐλλησι γενομένης, οἱ μὲν ἀντιπολιτευόμενοι ὁήτορες, ἐπεμβαίνοντες τῷ Δημοσθένει, κατεσκενάζον εὐθύνας, καὶ γραφὰς ἐπ' αὐτόν ὁ δὲ δῆμος οὐ μόνον τούτων ἀπέλινεν, ἀλλὰ καὶ τιμῶν διετέλει,⁴⁰ καὶ προσκαλούμενος ἀνθις, ὡς εὗνουν, εἰς τὴν πολιτείαν, ὥστε καὶ τῶν ὀστέων ἐκ Χαιρωνείας κομισθέντων καὶ θαπτομένων, τὸν ἐπὶ τοῖς ἀνδράσιν ἔπαινον⁴¹ εἰπεῖν ἀπέδωκεν, οὐ ταπεινῶς, οὐδὲ ἀγεννῶς φέρων τὸ συμβεβήκος, ἀλλά τῷ τιμῆν μάλιστα καὶ κοσμεῖν τὸν σύμβουλον ἀποδεικνύμενος τὸ μὴ μεταμέλεσθαι⁴² τοῖς βεβουλευμένοις.

56 δ * * * * *

(c. 28.) Απέθανε δὲ ὁ Δημοσθένης τὸνδε τὸν τρόπον. Ως Ἀντίπατρος καὶ Κρατερόδος⁴³ ἡγγέλλοντο προσιόντες ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, οἱ μὲν περὶ τὸν Δημοσθένη⁴⁴ φθάσαντες ὑπεξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, ὁ δὲ δῆμος αὐτῶν θάνατον κατέγνω, Δημάδον γράψαντος.⁴⁵ Ἄλλων δ' ἀλλαχοῦ διασπαρέντων, ὁ Ἀντίπατρος περιέπεμπε τοὺς συλλαμβάνοντας, δῶν ἡγεμὼν ἦν Ἀρχίας, ὁ κληθεὶς Φυγαδοθήρας. Τοῦτον δέ, Θούριον⁴⁶ δύτα τῷ γένει, λόγος ἔχει τραγῳδίας ὑποκρίνασθαι ποτε, καὶ τὸν Αἴγινήτην Πῶλον, τὸν ὑπερβαλόντα τῇ τέχνῃ πάντας, ἐκείνου γεγονέναι μαθητὴν ἴστοροῦσιν.

38. The construction is, *dvaykaois tē' astos dvaffípsi tōn kíndunon tēlē tēs hýgrovias kai tōtō sōmatoς*.—* *Immediately after this decisive victory, Philip, through excessive joy, acting in the most insolent manner, and dancing with riotous indecency, through the dead bodies, while in a state of intoxication, sung the beginning of Demosthenes' decree, as an ode, scanning and beating time, with his foot*.

Demosthenes, the Paeonian, the son of Demosthenes, has proposed as follows. But on coming to his sobriety, and reflecting at his leisure on the magnitude of the contest, in which he had been just engaged, he shuddered to contemplate the consummate skill and amazing power of the orator, by whom,* he was driven to fling the hazard of his life and empire on the insignificant portion of a single day.—39. The defeat at Chaeronea.—40. τιμῶν διετέλει.—41. The usual eulogy pronounced on such occasions.—42. μεταμέλεσθαι is usually followed by the preposition *tri*.—43. Antipater and Craterus were the generals and successors of Alexander in his European dominions.—44. See above, note 16.—45. scil. τὸ ψήφισμα.—46. Thurium, a colony of Athens in lower Italy.

* There is a trifling liberty taken with the text in this passage, to accommodate the translation to the English idiom. This liberty, however, is rarely required.

59b

(c. 29.) Οὗτος οὖν ὁ Ἀρχίας τὸν Δημοσθένη πυθό-
μενος ἵκετην εν Καλαυρίᾳ⁴⁷ ἐν τῷ ιερῷ Ποσειδῶνος⁴⁸ καὶ
θεῖος θανάτῳ, διαπλεύσας υπηρετικοῖς, καὶ ἀποβὰς μετὰ
Θρακῶν δόρυφόρων, ἐπαιθεν⁴⁹ ἀναστάντα βαδίζειν μετ'
αὐτοῦ πρὸς Ἀντίπατρον, ὃς δυσχερὲς πεισθέντος οὐ-⁵⁰
δὲν.⁵¹ Ο δὲ Δημοσθένης ἐτύγχανεν δψιν ἑωρακῶς
κατὰ τοὺς ὕπνους ἐκείνης τῆς νυκτὸς ἀλλόκοτον.
Ἐδόκει γὰρ ὁ γυπταγωνίζεσθαι τῷ Ἀρχίᾳ τραγῳδίαν
ὑποκρινόμενος εὐημέρων δὲ καὶ κατέχων τὸ θέατρον,⁵²
ἐνδείᾳ παρασκευῆς καὶ χρήσιμας ἱκανοτεῖσθαι. Λιὸς τοῦ
Ἀρχίου πολλὰ φιλάνθρωπα διδέκεχεντος, ἀναβλέψας⁵³
πρὸς αὐτὸν, ὡσπερ ἐτύγχανε καθήμενος· ὁ Ἀρχία
εἶπεν, οὔτε ὑποκριτόμενος με ἐπειδας⁵⁴, πώποτε, οὔτε
νῦν πείσεις ἐπαγγελλόμενος.⁵⁵ Αὐξανεῖδος δὲ ἀπειλεῖν
τοῦ Ἀρχίου μετ' ὄργης, νῦν, ἐφη, λέγεις τὰ ἐκ τοῦ
Μακεδονικοῦ τρίποδος,⁵⁶ ἂρτι δὲ ὑπεχρίνου.⁵⁷ Μικρὸν
οὖν ἐπίσχεις, ὅπως ἐπιστείλω τι τοῖς οἴκοι. Καὶ τοῦτο
εἰπὼν, ἐντὸς ἀντέκλιθησε τοῦ ναοῦ· καὶ λαβὼν βιβλίον,
ὅς γράφειν μέλλων, προσήμεγκε τῷ στόματι τὸν κάλα-
μον,⁵⁸ καὶ δακών, ὡσπερ ἐν τῷ διανοεῖσθαι καὶ γράφειν
εἰώθει, χρόνον τινὰ κατέσχεν, εἴτα συγκαλυψάμενος
ἀπέκλινε τὴν κεφαλήν. Οἱ μὲν οὖν παρὰ τὰς θύρας ἔστω-
τες δορυφόροι κατεγέλων ὡς ἀπόδειλῶντος ἀντοῦ, καὶ
μαλακὸν ἐκάλουν καὶ ἀναδρον· ὁ δὲ Ἀρχίας προσελθὼν
ἀνίστασθαι παρεκάλει, καὶ τοὺς αὐτοὺς ἀνακυκλῶν⁵⁹

47. Calauria, an island on the coast of Argolis.—48. See "Life of Aristides," note 38.—49. ὡς . . . οὖτον, that is, λέγων, άτρον οὖτον δυναχεὶς πισσοθεῖ.—50. κατέ-
χων τὸ θέατρον, that is, τοῦς θεατὰς στρέψαν, so that he kept his place on the
stage.—51. παρασκευὴ καὶ χορηγία, the wardrobe, masks, and other requisites
necessary at the exhibition of a piece, which the Choragus was charged to
furnish.—52. ἀναβλίψας, scil. Απροσίνες.—53. οὔτε Ιμίας, you never on the
stage persuaded me that you were that character which you represented.—
54. Now you speak the truth, which comes from the Macedonian tripod,—the will
of Antipater.—55. You act a part.—* For he imagined in his dream, that he
was engaged in a rivalry, with Archias, in the performance of tragedy, and
that, although he had succeeded in winning the general applause and remain-
ing in possession of the stage, he was afterwards overcome, through a deficiency of
scenic preparation and ornaments usually furnished by the Choragus. Wherefore
when Archias began to say many kind things, looking up at him.—for he remained
sitting—he replied; as heretofore, O! Archias, thou couldst never persuade
me, that thou wast the character personated on the stage; so neither canst thou,
at present, persuade me, in the capacity of an ambassador. Archias in a rage,
beginning to use threats, Now, observed the orator, thou utterest the oracles from
the Macedonian tripod; lately, thou wast only acting a part.—56. κάλαμον,
which contained the poison.—57. ἀνακυλῶν, that is, τάπιν διεξιόντες, repeating.

λόγους, αὗτις ἐπῆγγέλλετο διαλλαγάς πρὸς τὸν Ἀντίπατρον. "Ηδη δὲ συνησθημένος ὁ Δημοσθένης ἐμπεψυχότος αὐτῷ τοῦ φαρμάκου καὶ κρατοῦντος ἔξεκαλύψατο· καὶ διαβλέψας πρὸς τὸν Ἀρχίαν οὐκ ἀν φθάνοις,⁵⁸ εἶπεν, ἡδη τὸν ἐκ τῆς τραγῳδίας ὑποκρινόμενος Κρέοντα, καὶ τὸ σῶμα τοῦτο ὁίπτων ἀταφον; 'Εγὼ δ', ὁ φίλε Πόσειδον, ἔτι ζῶν ἔξανίσταμαι τοῦ ἱεροῦ.⁵⁹ τῷ δὲ Ἀντιπάτρῳ καὶ Μακεδόσιν οὐδ' ὁ σὸς ναὸς καθαρὸς ὑπολέλειπται. Ταῦτ' εἰπὼν καὶ κελεύσας ὑπολαβεῖν αὐτὸν ἡδη τρέμοντα καὶ σφαλλόμενον, ἀμα τῷ προελθεῖν καὶ παραλλάξαι⁶⁰ τὸν βωμὸν ἐπεσε, καὶ στενάξας ἀφῆκε τὴν ψυχήν.*

58. οὐκ ἀν φθάνοις ὑποκρινόμενος. Creon, the tyrant of Thebes, in the Antigone of Sophocles, commanded the body of Polynices to be left unburied.—59. The temples were considered to be polluted by containing a dead body.—60. σφαλλάξαι, that is, παρασῆψαι.—* But I, O! friendly Neptune, while yet living shall depart from thy sacred abode: as even thy temple is not left unpolluted by Antipater and the Macedonians. Thus speaking, and ordering them to support him already tottering and staggering, while in the act of going forth and passing by the altar, he fell, and, with a groan, yielded up the ghost.

R 2

Original 1211.

POETICAL EXTRACTS.

I. *The meeting of Hector and Andromache.*

(Homer's Iliad, VI. 369.)

"Ως ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κορυθαιόλος Ἔκτωρ.
Αἴψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὐναιετάοντας,
Οὐδ' εὖρ', Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,

· Άλλ' ἦγε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
Πύργῳ ἐφεστήκει γοδωσά τε, μυρομένη τε. 5

"Ἐκτωρ δ' ως οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,

"Ἐστη, ἐπ' οὐδὸν ἴων, μετὰ δὲ δμωῆσιν ἔειπεν.

Εἰ δ', ἄγε μοι, δμωαί νημερτέα μυθήσασθε.

Πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;

· Ήτε πῆ ἐς γαλόων, ἡ εἰνατέρων εὐπέπλων; 10

"Η ἐς Ἀθηναίης ἔξοιχεται, ἔνθα περ ἄλλαι

Τρωαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἐλάσκονται;

Τὸν δ' αὐτὸν ὄτρηρη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν.

'Ἐκτὸρ, ἐπεὶ μάλιστας ἀνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι.

Οὔτε πῆ ἐς γαλόων, οὔτε εἰνατέρων εὐπέπλων,

Οὔτε ἐς Ἀθηναίης ἔξοιχεται, ἔνθα περ ἄλλαι.

Τρωαὶ εὐπλόκαμον δεινὴν θεὸν ἐλάσκονται.

· Άλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὐνεκ' ἄκουσεν

Τείρεσθαι Τρωας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.

'Η μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει, 20

Μαίνομένη εἰκυῖα· φέρει δ' ἄμα παῖδα τιθήνη

· Η φα γυνὴ ταμίη· ο δ' ἀπέσυντο δώματος Ἔκτωρ,

Τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτὶς, εὐκτιμένας κατ' ἀγνιάς.

Εὗτε πύλας ἵκανε, διερχόμενος μέγα ἀστυ,

Σκαιάς—τῇ γὰρ ἐμελλε διεξίμεναι πεδίονδε— 25

V. 1. φωνήσας. Hector had been just conversing with Helen, and Paris, his brother.—V. 8. Εἰ δ', ἄγε. This phrase is considered to be elliptical, for εἰ δι βούλεσθε.—V. 10. εἰς γαλόων, scil. οἰκον.—V. 13. δ' αὐτὸν.—αὐτὸν strengthens the antithesis denoted by δὲ.—V. 18. πύργον, one of the towers on the walls, whence was visible the field of battle.—V. 20. δὴ is probably formed from δάω or δαῖω, *disco*, denoting something *known*, *ascertained*,—ἥ μὲν δὴ, *she for certain*.—ἀφικάνει, the present for the aorist.—V. 21. μαίνομέναι is applied to any vehement passion.—V. 23. ἡ for ἡφη, from ἡμι.—V. 25. τῷ for ταῦτῃ, *there*—διεξίμεναι for διεξίνειν.

"Ενθ' ἀλοχος πολιδωρος ἐναντίη ἥλθε θέουσα,
 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
 Ήετίων, δις ἔνδετεν ὑπὸ Πλάκῳ ύλησση,
 Θήβῃ· Υποπλακίη, Κιλίκεσσος ἀνδρεσσιν ἀνάσσων.
 Τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἔκτορι χαλκοκορυστῇ. 30
 "Η οἱ ἐπειτ' ἡντησ', ἀμα ὅ ἀμφίπολος κτενὶ αὐτῇ,
 Παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὔτως,
 Ἐκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίγκιον ἀπέρι καλῶ.
 Τόν φ' Ἔκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτάρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυάνακτος· οἵος γὰρ ἐρύνετο Ἰλιον Ἔκτωρ. 35
 "Ητοι ὁ μὲν μείδησεν ἴδων ἐς παῖδα σιωπῇ.
 Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγκι παρίστατο δακρυχέουσα,
 "Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἐπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν.
 Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδέν ἐλεαίρεις
 Παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χήρη 40
 Σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοί,
 Πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε νέρδιον εἴη,
 Σεῦ ἀφεμαρτούσῃ, χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 "Εσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἀν σὺ γε πότμον ἐπίσπης,
 'Αλλ' ἄχε· οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ. 45
 "Ητοι γὰρ πατέρος ἀμὸν ἀπέκτανε διος Ἀχιλλεύς,
 'Εκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὐναιετάσσαν,
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 Οὐδέ μιν ἔξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ· 50
 'Αλλ' ἄρα μιν κατέκηγε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
 'Ηδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχειν· περὶ δὲ πτελέας ἐφίτευσαν
 Νύμφαι ὁρεστιάδες, κοῦραι Λιδὸς αἰγιόχοιο.
 Οἱ δέ μοι ἐπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν.
 Οἱ μὲν πάντες ίῷ κίον ἥματε "Αἴδος εἴσω.
 Πάντας γὰρ κατέπεφρε ποδάρκης διος Ἀχιλλεύς, 55
 Βουσὶν ἐπ' εἰλιπόθεσσοι καὶ ἀργεννῆς ὀτεσσοιν.

V. 28. 'Herēw, strict syntax would here require the genitive to be used—τὸν Πλάκῳ, a mountain in Asia Minor, at the foot of which lay Thebe, distinguished by the epithet οὐποπλακίη.—V. 30. ἔχεθ' Ἔκτορι for ἀλοχος ἦν Ἔκτορος.—V. 34. καλέεσκε, this Ionic form is only used of a repeated action.—V. 35. Ἀστυάνακτα, complimenting the valour of the father, by an epithet applied to the son.—V. 38. ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ for ἐνέψιν αὐτῷ, she clung to his hand.—V. 43. ἀφαρτοῦσῃ, that is, σοῦ στρωθείσῃ—δύμεναι for δύναι.—V. 44. τελογς, aorist from τέλεω—τελοπεῖν τὸν πότμον, to hasten to destruction; for δλεσθαι.—V. 46. Achilles, in the first year of the war, attacked the circumjacent allies of Troy, and laid waste their regions.—V. 50. σὺν ἔντεσι, according to ancient usage, whatever the dead valued when alive was buried with them.—V. 54. οἱ μῆν for οὐροὶ μῆν.

Μητέρα δ', ή βασίλευεν ὑπὸ **Πλάκῳ** ὑληέσσῃ,
Τὴν ἐπεὶ ἀρ δεῦρος ἥγαντος ἀμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
"Αψ ὅγε την ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα.
Πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ· **"Αρτεμις** ἰοχέαιρα. 60
"Εκτορ, ἀτὰρ σὺ μοί ἐδσι πατήρ καὶ πότνια μῆτηρ,
"Ηδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλεφός παρακούτης.
"Άλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
Μὴ παῖδ' ὁρφανικὸν θείης, χήρην τε γυναικα· 65
Λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐρινεδν, ἐνθα μάλιστα—
"Αιβατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπίδρομον ἐπλετο τεῖχος.)
Τρὶς γὰρ τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι, —
"Αμφ' **Αἰαντε** δύω καὶ ἀγακλυτὸν **'Ιδομενῆ,**
"Ηδ' ἀμφ' **'Ατρείδας** καὶ **Τυδέος** ἄλκιμον υἱόν·
"Η ποὺ τίς σφιν ἔνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς, 70
"Η νῦ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρίνει καὶ ἀνώγει.
Τὴν δ' αὗτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος **"Εκτωρ.**
"Η καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Αἰδέομαι **Τρῶας** καὶ **Τρωάδας** ἐλκεσιπέπλους,
Αἴ κε, κακὸς ὡς, νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο. 75
Οὐδέ με θυμὸς ἀνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
Αἰεί, καὶ πρώτοισι μετὰ **Τρωεσσι** μάχεσθαι,
"Αρνύμενος πατρὸς τε μέγα κλέος ἥδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
"Εσσεται ἡμαρ, δτ' ἀν ποτ' ὀλώλη **"Ιλιος** ἵρή, 80
Καὶ **Πρίαμος**, καὶ λαδὲ εὑμμελίω **Πρίαμοιο.**
"Άλλ' οὐ μοι **Τρῶων** τόπον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
Οὔτ' αὐτῆς **'Εκάβης**, οὔτε **Πριάμοιο** ἀνακτος,
Οὔτε κασιγνήτων, **ἴοι** κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ —
"Ἐν κονίησι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν, 85
"Οσσον σεῦ, δτε κέν τις **'Αχαιῶν** χαλκοχιτῶνων
Δακρυδέσσαν ἀγηται, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούφας.

V. 57. The construction introduced by *μητέρα*, being broken off by the next clause, is again renewed by *τὴν* *ἐτεί*.—V. 60. *βάλ· Αρτεμις*, that is, she died suddenly.—V. 64. *θείης* subjunctive for *θεῖης* commonly *θῆς*.—V. 70. *ἔνισπε* from *ἔνιπω*.—*θεοπροπίων* *εὖ εἰδώς*, well skilled in prophecy.—V. 75. (*αἴ* for *εἰ*) *καὶ* a conjunction peculiar to epic poetry.—*νόσφιν* *ἀλυσκάζω πολέμοιο*, I wander far from the field to avoid him.—V. 78. *ἀρνύμενος*, supporting my father's glory.—*ἴρων* *αἴτοι*. The accusative of the possessive pronoun is used instead of the genitive *ἴρων*, with which *αἴτοι* is in apposition.—V. 81. *ἴημελίης*, gen. *ἴημελίων*, w.—V. 82. The epic poets use *κέν* for *ἄν*.—*οἴ κε . . . πέσοιεν*, the optative is here used as a milder expression than the indicative *οἴ πέσονται*.—V. 87. *Ὄσθερος* *ἡμαρ*, that is, *τὴν ἐλευθερίαν*.—*δκόρας*, the 1. aorist particip.

*Καὶ κεν ἐν "Ἄργει ἔσσα, πρὸς ἄλλης ἴστὸν ὑψαίνοις,
Καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηΐδος ἡ "Υπερείης,
Πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσετ' ἀνάγκη. 90
Καὶ ποτέ τις εἴπησιν, ίδων κατὰ δάκρυ χέουσαν·*

*"Εκτορος ἥδε γυνή, δις ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
Τρῶων ἐπποδάμων, δτε "Ιλιον ἀμφεμάχοντο.*

*"Ως ποτέ τις ἔρεε· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
Χήτει τοιοῦδ' ἀνδρὸς, ἀμίνεν δούλιον ἡμαρ. 95*

'Αλλά με τεθητῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι,

Προίν γε τι σῆς τε βοῆς, σοῦ δ' ἐλκηθμοῖο πυθέσθαι.

"Ως εἰπὼν, οὖ παιδὸς ὁρέξατο φαίδιμος "Εκτωρ.

"Αψ δ' ὁ πάτης πρὸς κόλπον ἐνζωνοιο τιθήνης

*'Εκλίνθη ἵάχων, πατρὸς φίλου δψιν ἀτυχθείς, 100
Ταρβήσας χαλκὸν τε, ίδε λόφον ἐππιοχαίτην,*

Δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος τείνοντα νοῆσας.

'Εκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.

Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος "Εκτωρ,

Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανδωσαν. 105

Αὐτὰρ δγ' δν φίλον νίδν ἐπεὶ κύσε, πῆλέ τε χερσίν,

Ἐλπεν ἐπευξάμενος Διτ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν.

Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι

Παῖδ' ἐμόν, ώς καὶ ἐγώ περ, ἀριπρεπέα Τρῶεσσιν,

"Ωδε βίην τ' ἀγαθόν, καὶ 'Πίον ἦφι ἀνάσσειν. 110

Καὶ ποτέ τις εἴπησι πατρὸς δ' δγε πολλὸν ἀμείνων! -

'Εκ πολέμου ἀπόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτοθεντα,

Κτείνας δήϊον ἄνδρα, χαρείη δὲ φρένα μήτηρ. -

"Ως εἰπὼν, ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσίν ἔθηκεν

Παῖδ' ἐόντη δ' ἄρα μν κηώδει δέξατο κόλπῳ, 115

Δακρυθεν γελάσασσα. Πόσις δ' ἐλέησε νοῆσας,

Χειρί τέ μν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόματεν.

Δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ·

Οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἰσαν ἀνῆρ "Αἰδι προϊάψει·

V. 88. πρὸς ἄλλης, *alia jubente*, for τῷ ἄλλῳ.—V. 91. καὶ ποτέ τις εἴπησι (*εἶπεν*,) the subjunctive is used to express probability, and then some one may say —V. 92. ἀριστεύεσκε. See V. 34.—V. 95. τοιοῦδε δρόνται for the prosaic expression οἷον τε δντος δμνειν.—V. 106. εὐτράπ δγ', scil. τὸν δὲ νίδν Ἐλαβε. —πῆλε from πέλλε.—V. 108. δὴ is usually added to the imperative to strengthen its meaning. See V. 20.—The construction is, δότε καὶ τόνδε ταῦτα τρόν γενέσθαι ἀριπρεπέα, ὅπωρ καὶ δγώ (ἀριπρεπῆς τιμῆς).—V. 110. δντόνται, depending on δότε, —καὶ ποτέ. See above, V. 90.—V. 112. δντόνται construed with εἶπεν.—V. 113. χαρείη, opt. 2. aor. pass. —V. 119. διδι προϊάψει, that is, *cis διδι*. In προϊάψει, the preposition does not refer to the time, but denotes the manner.

*Μοῖραν δ' οὔτινά φῆμι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν, 120
 Οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται. \
 Ἀλλ' εἰς οἴκον ιοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
 Ἰστὸν τ', ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 "Ἐργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
 Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάσιν. 125
 "Ως ἄρα φωνήσας, κόρονθ' εἶλετο φαίδιμος" Ἐκταρ
 "Ιππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη οἰκόνδε βεβήκει,
 "Ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοδσα.
 Αἴψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὐναιετάοντας
 "Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο· κυκήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς 130
 "Ἀμφιπόλοισι τῇσιν δὲ γόνον πάσησιν ἐνῶρσεν.
 Αἱ μὲν ἔτι ζωδὸν γόνον "Ἐκτορα ὡς ἐνὶ οἴκῳ
 Οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
 "Ἔξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.*

II. Jupiter commands the Gods to remain neutral.

(Iliad. VIII. 1—29.)

"*Ἡώς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἷαν·
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος,
 "Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυμειράδος Οὐλύμποιο.
 Αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκονον.
 "Κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοί, πᾶσαι τε θέαιναι, 5
 "Οφρ' εἴπω, τά με θυμός ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Μήτε τις οὖν θήλεια θεός τόγε, μήτε τις ἄρσην
 Πειράτω διακέρπαι ἐμὸν ἐπος· ἀλλ' ἀμα πάντες
 Αἴνειτ', δῷρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
 "Ον δ' ἀν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10*

V. 125. *ἴγγεγάσιν*, the poetic form for *ἴγγεγάσει*.—V. 133. *μήν*, though short, is made long by being in the *arsis*, which is on the first syllable of the foot in hexameter verse.

V. 3. Οὐλύμποιο, a famous mountain on the coast of Thessaly, on the top of which the ancients placed the residence of the gods.—V. 4. *σφ'*, that is, *σφί* for *ἀστροῖς*,—*ἴπος πάντες δάκονος*, for *πάντες ὑπέκοντον*.—V. 8. *διακέρπαι*, the ancient form of the aorist, from *διακέρω*, (as *δρω* from *δρόω*,—*κλω* from *κελλω*,) *διακέρπει* τος, *to disobey a command*.—Jupiter does not expressly announce his decree, but implies it in his menace of punishment. In the tenth verse he says *δν δ' ξγώ*, as if he had explicitly said *μή τις θεῶν δρηγέτω Τρωοῖν ή Δαναοῖσιν*.—V. 10. The construction is, *δν θεῶν νοήσω δν θέλοντα ἐλθόντα, voluntarily and of himself*.—V. 10.* *θέλοντα* in this, and *ἐλθόντα*, in the following line, have been rather inelegantly translated—"voluntarily and of himself." "Voluntarily coming," is better. Could not the passage be thus translated—"Whatsoever one of the gods, I shall perceive, contrary to this order (διάνευθε) coming

'Ελθόντ' ἦ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἦ Δαναοῖσιν,*
 Πληγεὶς οὐ κατὰ κόσμον, ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε.
 "Η μιν ἐλῶν δίψω ἐς Τάρφαρον ἡρόεντα,
 Τῆλε μάλ' ἥκι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἔστι βέρεθρον.
 "Ἐνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός, 15
 Τόσσον ἔνερθ'" Αἰδεω, ὅσον οὐρανός ἔστι ἀπὸ γαίης.
 Γνώσετ' ἐπειθ' ὅσον εἴμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
 Εἰ δ', ἄγε, πειρήσασθε, Θεοί, ἵνα εἰδετε πάντες,
 Σειρὴν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες; 20
 Πάντες δ' ἐξάπτεσθε Θεοί, πάσαι τε θέαιναι.
 "Ἄλλ' οὐκ ἀν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
 Ζῆν, ὑπατον μήστωρ, οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ καμοιτε.
 "Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
 Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ', αὐτῇ τε θαλάσσῃ.
 Σειρὴν μέν κεν ἐπειτα περὶ όίον Οὐλύμπου 25
 Δησαίμην· τὰ δέ κ' αὐτε μετήροα πάντα γένοιτο.
 Τοσσον ἐγὼ περὶ τ' εἴμὶ θεῶν, περὶ τ' εἴμ' ἀνθρώπων.
 "Ως ἔφαθ". οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκήν ἐγένοντο σιωπῇ,
 Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.

III. *Triumph of Achilles over the dead body of Hector, and the lament of Andromache.*

(Iliad, XXII. 376—515.)

Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
 Στὰς ἐν Αχαιοῖσιν ἐπεια πτερόεντ' ἀγόρευεν.
 "Ω φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἥδε μέδοντες, X
 "Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα, Θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
 "Ος κακὰ πόλλ' ἐψήξεν, ὃσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι. 5
 Εἰ δ', ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,

(Ἄθεντ') with an intention (θελούτα) of aiding either Trojans, or Greeks, &c., &c., &c.?—(Edit.)—V. 15. πύλαι, the gates, which separate the deeps of Tartarus from Hades.—V. 17. ἐπειτα for τότε.—V. 18. See "Poetical Extracts," I. v. 8.—εἰδετε for εἰδῆτε by poetic license.—V. 19. ἐξ οὐρανόθεν, a common pleonasm of the preposition.—V. 23. ὅτε δὴ καὶ τὸδώ, when I in my turn.—V. 24. ἴρεσαιμι αν, scil. τὴν σειρην,—αὐτῇ γαίῃ governed by σὺν understood, for this preposition is commonly omitted before αὐτός.—V. 25. περὶ φίον. Here Olympus is considered as detached from the earth, and as a part of the heavens.—V. 28. δὲν ἐγένοντο for ἡσυχίαν ἤγαγοι σιωπήσαρες. The construction of δὲν γίνεσθαι was obscure to the ancient grammarians.

V. 1. τὸν δι, that is, Ἐκτρόπα.—V. 4. τρειδῆ, the first syllable of this word is long, because the arsis or stress of the rhythm falls on it.—V. 6. εἰ δ' ἄγετε. See "Poetical Extracts," I. v. 8.—σὺν τεύχεσι for ὡς ἔχομεν ἐπισθέντες.—τειρηθῶμεν,

- "Οφρα κ' ἔτι γνῶμεν Τρώων νόδον, δητιν' ἔχουσιν.
"Η καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τοῦδε πεπόντος,
"Ἡ μένειν μεμάσι, καὶ "Εκτορος οὐκέτ' ἐδόντος.
"Άλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; 10
Κεῖται πάρ νήεσσι νέκυς ἀκλαυτος, ἀθαπτος,
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήπομαι, δφρ' ἀν ἔγωγε
Ζωοῖσιν μετέω, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὁρώρη.
Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν 'Αΐδαο,
Αὐτὰρ ἔγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἔταιρον. 15
Νῦν δ' ἄγ', ἀτίδοντες παιήσα, κοῦροι 'Αχαιῶν,
Νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
—Ηιράμεθα μέγα κῆδος· ἐπέφνομεν "Εκτορα δῖον,
"Ωι Τρῶες κατὰ ἀστυ, Θεῶ ὅς, εὐχετόωντο.)
- "Η ḥα καὶ "Εκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα. — 20
Αμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρην τένοντε
"Ες σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἴμάντας.
"Ἐκ δίφροιο δ' ἐδησε· κάρη δ' ἐλκεσθαι ἕασεν.
"Ες δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας,
Μάστιξεν δ' ἐλάφην, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην. 25
Τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος· ἀμφὶ δὲ καῖται
Κυάνεαι πίλινθαντο, κάρη δ' ἀπαν ἐν κονίησιν
Κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
Δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἐῇ ἐν πατρίδι γαίῃ.
"Ως τοῦ μὲν κεκρυτο κάρη ἀπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ 30
Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἐρήιψε καλύπτρην
Τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδοῦσα.
"Ωιμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατήρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ,
Κωκυτῷ τ' εἴχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἀστυ·
Τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἐην ἐναλίγκιον, ώς εἰ ἀπασα 35
"Ιλιος ὁφρυδεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.

Ὀφρα . . . instead of πειρθῶμεν γνῶμαι τὸν νοῦν.—Ὀφρα is frequently connected with ἀν (κε) by epic writers.—V. 11. ἀκλαυτος, refers to the solemn lamentations over the dead.—V. 13. μετώ for μετῶ, from μέτειμι.—V. 14. καταλήθονται, scil. οἱ ἄλλοι, though others of the dead are forgotten in Hades, yet will I even there, &c.—V. 16. ἄγε is often followed by the plural.—V. 17. τοῦδε, that is, τὸ τοῦ "Εκτορος σῶμα.—V. 20. μήδεσθαι τινά τι, as, ποιεῖν, λέγειν, with a double accusative.—V. 24. τεῖχεα, scil. "Εκτορος.—V. 25. τῷ δὲ, scil. Πηνειώ.—V. 26. ἦν (τικνῆτο) κόνις τοῦ ("Εκτορος) ἐλκομένον.—V. 27. πιλαντον, (προσπελάζοντο) ταῖς κονίαις.—V. 30. Hecuba, Priam, and many others had witnessed from the walls of Troy, the battle between Hector and Achilles.—V. 35. τῷ δὲ . . . ώς εἰ, is not a strictly correct construction. The sense is, that what happened here was comparable to what would have happened, if, &c.

Λαοὶ μέν φα γέροντα μόλις ἔχον ἀσχαλόωντα,
 ’Εξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
 Πάντας δ’ ἐλλιτάνευε, κυλινθόμενος κατὰ κόπρον,
 ’Εξονομακλήδην ὄνομάζων ἀνδρα ἔκαστον. 40
 Σχέσθε, φίλοι, καὶ μ’ οἶον ἔάσατε, κηδόμενοί περ,
 ’Εξελθόντα πόληος, ἵκεσθ’ ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Λίσσωμ’ ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὀβριμοεργόν,
 ’Ην πως ἡλικίην αἰδέσπεται, ἥδ’ ἐλεήσῃ.
 Γῆρας, καὶ δέ νυ τῷδε πατήρ τοιόσδε τέτυκται, 45
 Πηλεὺς, δς μιν ἔτικτε καὶ ἐτρεφε, πῆμα γενέσθαι
 Τρωσί· μάλιστα δ’ ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε’ ἔθηκεν.
 Τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθώντας.
 Τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 ’Ως ἐνδεῖ, οὖ μ’ ἄχος ὁξὺ κατοίσεται” Αἴδος εἴσω, 50
 ”Ἐκτορος· ως ὅφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῆσιν!
 Τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε, μυρομένω τε,
 Μήτηρ δ’, ἥ μιν ἔτικτε, δυσάμμορος, ἥδ’ ἐγὼ αὐτός.
 ”Ως ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δ’ ἐστενάχοντο πολῖται·
 Τρωῆσιν δ’ ”Ἐκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόδοιο. 55
 Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι αἰνὰ παθοῦσα,
 Σεῦ ἀποτεθνηῶτος; δ μοι νύκτας τε καὶ ἡμαρ
 Εὔχωλη κατὰ ἀστυ πελέσκεο, πᾶσί τ’ ὀνείαρ,
 Τρωσί τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἵ σε, Θεὸν δές,
 Δειδέχατ”. ἥ γάρ κε σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα, 60
 Ζωδες ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ Μοῖρα κιχάνει.
 ”Ως ἔφατο κλαίοντος· ἄλοχος δ’ οὐπω τι πέπυστο
 ”Ἐκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἀγγελος ἐλθὼν
 ”Ηγγειλ”, δττι ϰά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων.
 ”Ἄλλ’ ἥγ” ίστδν ὑφαινε, μυχῷ δόμουν ὑψηλοῖο, 65
 Δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ Θρόνα ποικίλ’ ἔπασσεν.
 Κέκλετο δ’ ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κατὰ δῶμα,
 Αιφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, δφρα πέλοιτο
 ”Ἐκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι.

V. 37. *ἴχον*, that is, *κατείχον*.—V. 41. *σχένθε*, stand back, hold off.—44. *αἰδέσπεται*, by syncope for *αἰδέσπεται*.—V. 45. *καὶ δέ νυ*, for he also had such a father, that is, of advanced age like me.—V. 49. *τῶν πάντων*, the genitive of cause, after *δέρομαι*.—V. 52 *νῦ* for *οὐτῶς γάρ*.—V. 56. *βείομαι*, from *βείομαι*, the same as *βεῖναι*, *I go*, for *I live*.—V. 57. *δ μοι* for *οἵ μοι*.—V. 58. *πελέσκο* for *τελέσον*.—V. 60. *δειδέχατο* from *δέχομαι*, with a strengthened reduplication.—V. 60–61. *ζωτῶν*, living, for *hadst thou lived*, *ἴσθα* (*ἥς*) *δν*, thou wouldest have been.

*Νηπίη, οὐδ' ἐνοήσεν, διὰ μὲν μάλα τῆλε λοετρῶν
Χερσὸν Ἀχιλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Κωκυτοῦ δὲ ἥκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,
Τῆς δὲ ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς.
Ἡ δὲ αὗτις δμωῆσιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα.*

70

*Δεῦτε, δύνω μοι ἐπεσθον, ἴδωμ', διτιν' ἔργα τέτυκται. 75
Αἰδοιῆς ἐκυρῆς ὅπος ἔκλυον· ἐν δὲ ἐμοὶ αὐτῇ
Στήθεσι πάλλεται ἥτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
Πήγανται· ἐγγὺς δή τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
Αἱ γὰρ ἀπὸ οὐατος εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλιστας
Δείδω, μηδὲ μοι θρασὺν· Ἐκτορα διος Ἀχιλλεύς, 80
Μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται,
Καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγηνορίης ἀλεγεινῆς,
Ἡ μιν ἔχεσκε· ἐπεὶ οὖποτ' ἐνὶ πληθύνι μένεν ἀνδρῶν,
Ἄλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ δὲ μένος οὐδενὶ εἴκων.*

*Ως φαμένη, μεγάροιο διέσυντο, μανάδι ἵση, 85
Παλλομένη κραδίην· ἂμα δὲ ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
Αὐτὰρ, ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἕξεν δύμλον,
Ἐστη παπτήνασ' ἐπὶ τείχεϊ τὸν δὲ ἐνόησεν
Ἐλιόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχεῖς δέ μιν ἵπποι
Ἐλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 90
Τὴν δὲ κατ' ὁφθαλμῶν ἐρεβεννή νὺξ ἐκάλυψεν.
Ὕστε δὲ ἔξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν
Τῆλε δὲ ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα σιγαλόεντα,
Ἀμπυκα, κεκρύφαλόν τε ίδε πλεκτὴν ἀναδέσμην,
Κρήδεμνὸν δέ, δόρα οἱ δῶκε χρυσέη Ἀφροδίτη, 95
Ὕματι τῷ, δτε μιν κορυφαίολος ἡγάγεθ· Ἐκτωρ
Ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἐδια.*

V. 70. διν for διτιν. — V. 75. δριν' ἔργα for διτινα:—δι is joined with all cases of δις by epic writers.—V. 77. στήθεσι determines the power of δροι αὐτῇ.—V. 79. ἐκ' οὐατος, far from my ear,—εἴη δρος, that is, ἡ δύγελία τοῦ καροῦ, instead of μήτορος δκονταιμι τοιούτῳ τε.—V. 81. πεδίονδε, to the plain, the field of battle.—V. 82. δυηνορίης, that is, τοῦ μένος. Hector's courage has the epithet ἀλεγεινή applied to it by his consort, because it led him on to destruction.—V. 83. Η μιν ἐχεσκε, usually Ην είχε:—πληθύς is a dissyllable.—V. 84. τὸ δὲ μένος for τῷ ιαυτοῦ μένει.—V. 85. μανάδι ἵση. See "Poetical Extracts," I. v. 21.—V. 93. τῆλε. By the violence of the fall, the ornaments of her hair were thrown at a distance.—V. 94. Αμπυκα, used to tie back the hair, that grew on the forepart of the head;—κεκρύφαλον, a veil of net-work, which covered the hair so tied;—ἀναδέσμην, an ornament to tie back the hair which grew over the temples;—κορυφαίολος, a fillet, perhaps embroidered with gold, and which bound up the whole, completing the dress.—V. 95. χρυσέη, an ordinary epithet of Venus, which may be rendered by splendid, beautiful.

Αμφὶ δέ μιν γαλόῳ τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσται,
Αἱ̄ ἐ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυχομέγην ἀπολέσθαι.

'Ηδ' ἐπεὶ οὖν ἀμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη, 100

'Αυβλήδην γοδωσα, μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν.

"Εκτορ, ἐγὼ δύστηνος, ἵη ἄρα γείναμεθ' αἴσῃ
'Αμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίη Πριάμου κατὰ δῶμα,
Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκων ὑληέσση,
'Ἐν δοιμῷ Ηετίωνος, δ' μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑοῦσαν, 105
Δύσμορος αἰνόμορον· ώς μὴ ὁφελλε τεκέσθαι·

*Νῦν δὲ σὺ μὲν *'Αΐδαο* δόμους, ὑπὸ κεύθεσι γαίης,*

"Ερχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνὶ πένθεϊ λείπεις
Χήρην ἐν μεγάροισι· πάλις δ' ἔτι νήπιος αὗτως. 109

"Ον τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε, δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ

"Εσσεαι, "Εκτορ, δνειαρ, ἐπεὶ θάνεις, οὔτε σοὶ οὕτος.

*"Ην γὰρ δὴ πόλεμόν γε φύγη πολέμακρον *'Αχαιῶν**

Αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε· ὅπισσω

"Εσσοντ· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσονται ἀρούρας.

"Ημαρ δ' ὄρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησιν. 115

Πάντα δ' ὑπεμψήμυσκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.

Δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάλις ἐς πατρὸς ἔταιρονς,

"Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρήνων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·

Τῶν δ' ἐλεησόντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχεν,

Χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῷην δ' οὐκ ἐδίηνεν. 120

Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλῆς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,

Χερσίν πεπληγώς, καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων.

" "Εψό" οὗτως οὐ σός γε πατήρ μεταδαίνυται ἡμῖν."

Ιακρυθεὶς δέ τ' ἄνεισι πάλις ἐς μητέρα χήρην,

"Αστυάναξ, δος πρὶν μὲν ξοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς 125

Μυελὸν οἴον ἐδεσκε, καὶ οἰῶν πίονα δημόν,

Αὐτὰρ δοθ' ὑπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,

Εῦδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,

V. 99. *ἀνυφέντην* ἀπολέσθαι, that is, *σθρως* *ἀνυφέντην* ὥστε ἀπολέσθαι δοκεῖν, *dead with terror*.—V. 100. *ἀμπνυτο* from *ἀναντίω*.—V. 105. *τυτθὸν* (for *τυτθῆν*) a poetical license, overlooking the gender.—V. 106. ὁφελλε for ὁφελε.—V. 107. *σὸν μὲν*, the short syllable is lengthened by the *arsis*.—V. 114. *ἀπουρίσσονται* from *εὑρός* (Ionic for *δρός*) instead of *ἀφαρίσσονται*.—V. 115. *ἡμαρ* ὄρφανικόν. See a similar expression, “Poetical Extracts,” I. v. 87, and v. 95.—V. 119. *τυτθὸν* is used adverbially. The aorists *τύτσην* and *ἴδειν* express the *repetition* of the action.—V. 123. *Ἐψό* *σθρως*, *begone*,—an expression of execration.—V. 124. *ἴει* *μητέρα* for *πρέστη μητέρα*. See v. 117.—V. 126. *ἴδοτε*, from *ἴδω*,—as in v. 128. *εἴδεντε*’ from *εἴδω*.—V. 127. *ἴει* *ἴλοι*. It is a peculiar use of the optative, when

Εύνη ἔνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρος·
Νῦν δ' ἀν πολλὰ πάθησι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτών,
Ἄστυάναξ δν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν. 131
Οῖος γάρ σφιν ἕρυσσο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
Νῦν δὲ σε μὲν παρὰ νησὶ κορωνίσι νόσφι τοκήων,
Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κίνες κορέσωνται,
Γυμνόν· ἀτάρ τοι εἶματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται, 135
Λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
Ἄλλ' ἡτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυψὶ κηλέῳ,
Οὐδὲν σοίγ' ὀφελος, ἐπεὶ οὐκ ἔγκείσεαι αὐτοῖς,
Ἄλλὰ πρὸς Τρύων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
“Ως ἔφατο κλαίους”· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναικες. 140

IV. *Priam supplicates Achilles for the dead body of Hector.**

(Iliad, XXIV. 471.—675.)

γέρων δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
Τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἵζεσκε, Λιτὸς φίλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
Εὔρο· ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθείστο· τῷ δὲ θύ' οἴω
“Ηώας Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμός, δέος Ἀρηός, 5
Ποίπνυον παρεθύτε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς,
“Εσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
Τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πριάμος μέγας, ἄγχιδ' ἄρα στὰς
Χερσὶν Ἀχιλλῆς λάβε γοίνατα, καὶ κύπε χεῖρας
Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἱ οἱ πολέας κτάνον νίας.
“Ως δ' ὅταν ἀνδρὸς ἄτη πυκινὴ λάβῃ, δοτ' ἐνὶ πάτρῃ
Φῶτα κατακτείνας, ἄλλων ἔξικετο δῆμον, 11
“Ανδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, Θάμβος δ' ἔχει εἰπορόωντας.
“Ως Ἀχιλεὺς Θάμβησεν, ιδὼν Πριάμον Θεοειδέα
Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἄλλήλους δὲ ἔδοντο.

it stands in the protasis instead of a preterite indicative, to signify the repetition of an action.—V. 135. *τῷ μεγάροισι*, here the short syllable is lengthened by the *arsis*.—V. 137. *κηλέῳ*, is a dissyllable.—138. *οὐδέν σοίγ' ὀφελος*, costly garments burned with the corpse did honour to the obsequies,—but as Hector's body had fallen into the hands of his enemies, this honour was rendered by burning these garments before the Trojans.

V. 1. The construction is. *ἰθὺς οἴκου*.—V. 2. *τῷ* for *ἥ*. where—*ἴνι* absolutely for *ἴνι* or *ἴνδον*,—*μιν αὐτὸν*, himself, him whom he sought.—V. 3. *καθείστο* for *καθίστο*, and this for the more common form *καθῆντο*.—V. 10. *ἄτη*, the calamity which springs from some crime.—V. 12. *ἀνδρός*, to entreat an expiation of his bloodshed.

* Priam, conducted by Mercury, has arrived at the tent of Achilles, to request of him the dead body of Hector. He leaves his chariot and chariooteers behind, and enters the tent.

Τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῆθον ἔειπεν 15
 Μνῆσαι πατρὸς σοῦ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Τηλίκου, ὥσπερ ἐγών, δλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῶ.
 Καὶ μέν που κεῖνον περιναιέται ἀμφὶς ἔδυτες
 Τείρουσ', οὐδέ τις ἐστιν ἀρὴν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι·
 Ἀλλ' ἡτοι κεῖνος γε, σέθεν ζώοντος ἀκούων, 20
 Χαίρει τ' ἐν Θυμῷ, ἐπὶ τ' ἐλπεται ἡματα πάντα
 Οψεσθαι φίλον νίδον ἀπὸ Τροίηθε μολύντα.
 Αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱας ἀρίστους
 Τροίη ἐν εὔρείῃ τῶν δ' οὐτινά φημι λελεῖφθαι.
 Πεντήκοντά μοι ἡσαν δτ' ἡλιθον υἱες Ἀχαιῶν. 25
 Εννεακαίδεκα μέν μοι ἵης ἐπ νηδύος ἡσαν.
 Τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναικες.
 Τῶν μὲν πολλῶν Θοῦρος Ἀρης ὑπὸ γούνατ' ἐλυσεν
 Ος δέ μοι οῖος ἦην, εἴρυτο δὲ ἀστυ καὶ αὐτούς,
 Τὸν σὺ πρώην κτεῖνας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης, 30
 Ξκτορα· τοῦ νῦν εἶνεχ' ἴκανων νῆας Ἀχαιῶν,
 Λυπόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἀποινα.
 Ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλλεῦ, αὐτὸν τ' ἐλέησον,
 Μνησάμενος σοῦ πατρὸς· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
 Ετλην δ', οἵ οὐπω τις ἐπιχθόνιος βροτός ἄλλος, 35
 Ανδρός παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὁρέγεσθαι.
 Ως φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἴμερον ὥρσε γόδιο·
 Αψάμενος δ' ἄρα χειρός, ἀπώσατο ἡκα γέροντα.
 Τῷ δὲ μηησαμένῳ, δ μὲν Ξκτορος ἀνδροφόνοιο,
 Κλαῖ ἀδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἐλυσθείς. 40
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐδν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχῇ κατὰ δώματ' ὀρώρει.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ὡς γόδιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
 Αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὥρτο, γέροντα δὲ χειρός ἀνίστη,

V. 17. *τιν* γήραος οὐδῶ,—he is said to stand on the threshold of old age, who is advanced in years. The epithet *οὐδῶς* is according to a poetical license connected with *οὐδῶς* instead of *γήρας*.—V. 19. *ιστίν*, that is, πάρστιν οἶος τε ἡν στέσαι πόλιν καὶ αὐτούς (*τοὺς πολίτας*).—V. 33. *αἰδεῖο* for *αἰδέται*, *αἴδειν*.—*αὐτον* for *τηρέ*.—V. 34. *ἐλεεινότερός περ*, still more worthy of pity.—V. 36. *τοτὶ στόμα*. Suppliants usually, when preferring their suit, applied one hand to the knees, and the other to the chin of the person supplicated.—V. 37. *πατρός*, the genitive of the cause.—V. 41. *ἄλλοτε*, agreeably to common use, should precede both *πατέρα* and *Πάτροκλον*.—V. 43. *τετάρπετο*, was satiated. See *τετρω*.—V. 44. *χειρός*, taking him by the hand, as λαβεῖν *χειρός*.

Οἰκτείρων πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον.

45

Καὶ μν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσηύδα.

³ Α δεῖλ', ή δὴ πολλὰ κάκ' ἀνπχεο σὸν κατὰ θυμόν.

Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας ³ Αχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,

50

³ Ανδρὸς ἐς ὁφθαλμούς, δις τοι πολέας τε καὶ ἐσθλούς
Υἱέας ἔξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἥτορ.

50

³ Άλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξει ἐπὶ θρόνου ἀλγεα δ' ἔμπης

³ Εν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ.

Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κψιεροῖο γόοιο.

³ Ως γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν,

55

Ζέωντιν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκινδέες εἰσίν.

Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείσται ἐν Διὸς οὔδει,

Δώρων, οἵα δίδωσι, κακῶν, ἔτερος δέ, ἐάων.

³ Ωι μὲν κ' ἀμμίξας δῶῃ Ζεὺς τερπικέραυνος,

³ Άλλοτε μέν τε κακῷ ὅγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ.

³ Ωι δέ κε τῶν λυγῶν δῶῃ, λωβητὸν ἔθηκεν.

60

Καὶ ἐ κακῇ βούβρυωστις ἐπὶ χθόνα δίαν ἐλαύνει.

Φοιτᾶ δ', οὗτε θεοῖσι τετιμένος, οὗτε βροτοῖσιν.

³ Ως μὲν καὶ Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα

³ Έκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο

³ Ολβῷ τε, πλούτῳ τε, ἀνασπέ τε Μυρμιδόνεσσιν.

Καὶ οἱ θυητῷ ἐδύντι θεάν ποίησαν ἀκοιτεῖν.

³ Άλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεδες κακόν, δότι οἱ οὗτε

Παίδων ἐν μεγάροισι γονῇ γένετο κψειόντων.

³ Άλλ' ἐνα παῖδα τέκεν παναθωριον· οὐδέ νυ τόνγε

Γηράσκοντα κομίζω· ἐπεὶ μάλα τηλόδι πάτρης

70

³ Ήμαι ἐνὶ Τροίη, σέ τε κήδων ἥδε σὰ τέκνα.

Καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν δλβιον εἴναι,

³ Οσσον λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἐέψγει,

Καὶ Φρυγίη καθύπερθε καὶ 'Ελλήσποντος ἀπείρων,

V. 47. ἀνπχεο for ἀνπεχον.—V. 49. δις τοι . . . ἐνάριξα, the person is here changed from the third to the first.—πολέας for πολλός. The forms πολλές, πολλόν, are Ionic, and the regular forms of πολός are found in the Epic dialect, as πολέος, πολέες, εἰς, &c.—V. 51. The construction is, καίπερ ἀχνύμενοι, ἔμπης (ὅμως) ἐάσομεν.—V. 53. πρῆξις, since all lamentation for the dead avails nothing. See below, v. 79.—V. 56. κατακείσται for κατακεῖνται.—τέλει (from οὐδεις) for τὸ οἰκητό.—V. 57. εἰς μὲν is understood before κακῶν.—ἔάων, that is, δυαδῶν, derived by some from εἴς, εἶος, by others from εἴς, εἴ, ἐόν. ᔍάων agrees with δόσεων.—V. 58. ἀμμίξας, that is, ἀναμίξας τὰ κακὰ τοῖς ἐσθλοῖς.—δῶῃ, 2. aor. subjunct. arising from δῶ and δοῦῃ.—V. 60. τὸν λυγῶν, scil. μόνον καὶ ἄντο μίκτων τὸν δγαθῶν.—ἴθηκε, scil. τοῦτον.—V. 64. διπ' ἀνθρώπους for τὸν ἀνθρώποις.—V. 72. ἀκούμενοι for ἀκούομεν.—V. 73. Μάκαρος, Macar, the son of Ilus, founded Lesbos, which was the boundary of the kingdom of Troy on the south (ἄνω), the Helle-

Tῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάπθαι. 75
Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τὸδ' ἥγαγον Οὐρανίωνες,
Αἰεὶ τοι περὶ ἀστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
"Ανησχεο, μηδ' ἀλίαστον ὁδύρεο πὸν κατὰ θυμόν.
Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἐῆσις,
Οὐδέ μίν ἀνστήσεις, πψὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα. 80

Τὸν δ' ἡμείρετ' ἐπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδῆς.
Μή με πω ἐς θρόνον ἵζε, Διοτυφερές, δφρα κεν "Εκταρ
Κεῖται ἐνὶ κλισίησιν ἀκηδής· ἄλλὰ τάχιστα 84
Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δεῖσαι ἀποινα [θοις]
Πολλά, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶν δ' ἀπέναιο, καὶ ἔλ-
Σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας. [λεύς.]

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἴδων προσέφη πόδας ὠκὺς· Αχιλ-
Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
"Ἐκτορά τοι λύπαι· Διόθεν δέ μοι ἀγγελος ἥλθεν
Μήτηρ, η̄ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος. 90
Καὶ δέ σε γιγνώσκω, Πρίαμε, φρεπίν, οὐδέ με λήθεις,
"Οττι θεῶν τίς σ' ἥγε θοὰς ἐπὶ νῆας· Αχαιῶν.
Οὐ γάρ κε τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἥβῶν,
'Ες στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἀντριλάκους λάθοι, οὐδέκ' ὄχηας
'Ρεῖα μετοχλίσσει θυράων ἥμετεράων. 95

Τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἀλγεσι θυμὸν ὀρίνης·
Μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλιπίησιν ἐάσω,
Καὶ ίκέτην περ ἐδύτα, Διός τ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.
"Ως ἔφατ· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
Πηλείδης δ' οἴκοιο, λέων ὁς, ἀλτο θύραζε, 100
Οὐκ οἶος· ἀμα τῷγε δύνω θεράποντες ἐποντο,
"Ηρως Αὔτομέδων ἥδ" "Αλκιμος, οὓς ὅα μάλιστα
Τὶ· Αχιλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλὸν γε θανόντα.
Οὶ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἥμιδονος τε,
'Ες δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῦ γέροντος. 105
Καὸς δ' ἐπὶ δίφρου εἰσαν· ἐϋξέπον δ' ἀπ' ἀπήρης

pont bounded it on the north, and Phrygia on the east.—*ὅσσον, scil. γης, as many people.*—*ἴέργει, εἱργει, that is, περιφίξει.*—V. 78. *ἄνεσχεο, ἀνσχον, imperat. 2. aor.*—V. 80. *πρὸν πάθησθα, sooner couldst thou bring on thyself.*—V. 82. *μή με πω for μήπω με.*—86. *ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας, i. e. to go unhurt, and after obtaining my request.*—V. 88. *μή μ' ἐρέθιζε, i. e. by frequently urging your request.*—V. 91. *καὶ σε γιγνώσκω, ὅτι . . . the accusative σε is transferred from the following clause,—such as *πονίτε, qualis vir sis.**—V. 96. *τῷ, wherfore, that is, since you have arrived under divine guidance.*—V. 97. *ἔασω. See above, v. 86.*—V. 100. *ἀλτη, a syncopated aorist.—ἡλάμην from ἀλλομη.*—V. 104. *ζυγόδιν for ζυγος.*—V. 105. *τοῦσον for τοῦτον.*—V. 106. *καὸς δ'—κατὰ, in this place, to be*

"*Ηιρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.*
Κὰδ' δ' ἔλιπον δύο φάρε', ἐῦννητὸν τε χιτῶνα,
" Οφρα νέκυν πυκάσας δώῃ οἰκόνδε φέρεπθαι.
Δμωάς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ', ἀμφὶ τ' ἀλεῖψαι,
Νόσφιν ἀειράσας, ώς μὴ Πρίαμος ἵδοι υἱόν. 111
Μὴ δὲ μὲν ἀχνυμένη κραδίῃ χόλον οὐκ ἔρύσαιτο.
Παιᾶς ιδὼν, Ἀχιλῆς δ' ὁρινθείη φίλον ἥτορ,
Καὶ εἰ κατακτείνειε, Λιδὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς.
Τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ, 115
' Αμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἥδε χιτῶνα,
Αὔτὸς τὸν γ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
Σὺν δ' ἔταροι ἡειραν ἔνξέπτην ἐπ' ἀπήνην.
" Ωμιωξεν τ' ἄρδ' ἐπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἔταιρον.
Μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαῖνέμεν, αἴ κε πίθηαι 120
*Εἰν "*Αἰδός περ ἐών, δτι "Ἐκτορα δῖον ἔλυσα
Πατρὶ φίλῳ ἐπεὶ οὐ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα.
Σοὶ δ' αὐτὸν ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσπομαι, δοσ' ἐπέοικεν.
" Η φα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἤγε δῖος Ἀχιλλεὺς.
" Εἶετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη, 125
Τοίχου τοῦ ἐτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῆθον.
Υἱὸς μὲν δή τοι λέλυται, γέρον, ώς ἐκέλευες,
Κεῖται δ' ἐν λεχέεσσο· ἂμα δ' ἦοι φαινομενῆφις.
" Οψεαι αὐτὸς ἄγων νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
Καὶ γάρ τ' ἡῦκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου, 130
Τῇπερ δῶδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν δλοντο,
" Εξ μὲν θυγατέρες, ἔξ δ' υἱέες ἱβῶοντες
Τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνειν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
Χωόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
Οὐνεκ' ἄρα Λητοῖς ἴπασκετο καλλιπαρήσω. 135
Φῆ δοιώ τεκέειν, η δ' αὐτῇ γείνατο πολλούς.
Τὼ δ' ἄρα, καὶ δοιώ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας δλεσσαν.
Οἱ μὲν ἄρις ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φύνοι, οὐδέ τις ἥεν

connected with *εἰσαν*, is changed into *καδ* by epic poets when it precedes δ, as *καδδέσαι*.—V. 107. *ἥρεον*, (from *αἱρέω*) for *ἀφήσειν*.—*Ἐκτορέης κεφαλῆς* instead of *Ἐκτορος*.—V. 118. *ἀπῆντον*, on which the gifts to Achilles had been brought.—V. 120. *σκυδμαῖνέμεν*, the infinitive used for the imperative.—V. 123. *τῶνδ'*, he promises to consecrate part of the gifts which he received from Priam at the grave of his dead friend.—V. 126. *τοίχουν τοῦ ἑτέρου*, that is, *τοῦ ἐναντίου*,—*τοίχου* is governed by *κλισμῷ*.—V. 133. *πέφνειν* *ἀπὸ βιοῖο*,—*ἀπὸ* signifies *proceeding from*, and alludes to the fatal arrows shot from the bow of Apollo.—V. 136. *φῆ* for *ἴη* γάρ ή *Νιόβη τὴν Δητὸν δόσο μόνον τεκεῖν*, αὐτὴν δὲ *πολλούς*.—V. 139. *κέατο* for *ἐκείνητο*.—*ἥεν*, *there was nobody to . . .*

Κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων.

Τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες. 140

“Η δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.

Νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὐραῖσιν οἰοπόλοισιν,

Ἐν Σιπύλῳ, δῆι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνάς

Νυμφάων, αἵτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐψήσαντο,

Ἐνθα, λίθος περ ἑοῦσα, θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει. 145

Ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ νῷ μεδώμεθα, διε γεραίε,

Σίτου, ἐπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίησθα,

Ιλιον εἰς ἀγαγῶν πολυδάκρυντος δέ τοι ἔσται.

“Η, καὶ ἀναίξας διν ἄργυρον ὠκὺς Ἀχιλλεὺς 149

Σφάξ· ἐταροι δ' ἕδερόν τε καὶ ἀμφεπον εῦ κατὰ κόσμον,

Μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πειράν τ' ὀβελοῖσιν,

“Ωπτησαν δὲ περιφραδέως, ἐρύσαντο δὲ πάντα.

Αὐτομέδων δ' ἄρα σίτον ἐλῶν ἐπένειμε τραπέζῃ

Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεὺς·

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον. 155

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδήτυος ἔξ ἔρον ἐντο,

“Ητοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζεν Ἀχιλῆα,

“Οσσος ἔην, οἵος τε θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐίκει.

Αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεὺς,

Εἰσορόδων δψιν τ' ἀγαθήν, καὶ μῦθον ἀκούων. 160

Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρύωντες,

Τὸν πρότερος προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδῆς.

Λεξον τῦν με τάχιστα, διοτρεφές, δφρα κεν ἥδη

“Υπνῳ ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.

Οὐ γάρ πω μύσαν δσσε ὑπὸ βλεφάροισίκ ἐμοῖσιν, 165

“Ἐκ οὐ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς παῖς ὥλεσε θυμόν.

“Ἄλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,

Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.

Νῦν δὴ καὶ σίτου παπάμην, καὶ αἴθοπα οἶνον

Δαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὗτι πεπάσμην. 170

“Η ό”, Ἀχιλλεὺς δ' ἐτάροισιν ἴδε δμωῆσι κέλευσεν,

V. 139. λαοὺς, the further particulars of the fable and of the transformation are unknown.—V. 143. ἐν Σιπύλῳ, a mountain of Lydia, inhabited by the nymphs, where they had their λαούς.—V. 144. Ἀχελώϊον, scil. ὄδωρ, a river of Lydia.—ἴρφωσαντι (φύσομαι), that is, ὠρχήσαντο.—V. 145. ἐν θεῶν, that is, θεῶν σύντος θελάντων.—V. 147. οὐλαιρόθα ἦν, thou mayest lament. The poets frequently appended the termination θα to the 2d person subjunctive and optative.—V. 156. οὐ λέρον ἔντο from λένται, to satisfy desire, to have a sufficiency.—V. 158. ἄντα σοι ἄντος ὡν, was directly like the gods, like them to the face, very like.—V. 163. λέξον, that is, κοίρισθν με.—V. 165. οὐ γάρ πω σοι σύντο γάρ;—See v. 82.

*Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ὥργεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας καθύπερθεν ἐπαπθάνατο.
Λίδ' ἵσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερόν ἔχουσαι. 175
Αἴψα δ' ἄρα στόρεπαν δοιὼ λέχε' ἔγκονέουσαι.*

Tὸν δ' ἐπικειμένων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς.

*'Εκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μή τις Ἀχαιῶν
Ἐνθάδ' ἐπέλθησιν βουληφόρος, οἵτε μοι αἰεὶ*

Βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἡ θέμις ἐπτίν. 180

*Tῶν εἴ τις σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Αὐτίκ' ἀν ἔξείποι Αγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,*

*Καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένοιτο. ππ
'Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,*

Ποσπῆμαρ μέμογας κτερεῖζέμεν Ἐκτορα διον, 185

"Οφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.

Tὸν δ' ἡμείθετ' ἐπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδῆς.

Εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἐκτορι δίῳ,

Ωδέ κέ μοι φέζων, Ἀχιλλεῦ, κεχαρισμένα θείης

Οἶσθα γάρ ώς κατὰ ἀστυν ἐέλμεθα, τηλόθει δ' ὅλη 190

Ἀξέμεν εὖ δῆρεος· μάλα δὲ Τυῶες δεδίασιν.

Ἐννῆμαρ μέν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,

Tῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαίνυτο τε λαός.

Ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,

Tῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίξομεν, εἴπερ ἀνάγκη. 195

Tὸν δ' αὗτε προσέειπε ποδάρκης δίος Ἀχιλλεὺς.

"Εσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ώς σὺ κελεύεις.

Σχήσω γάρ τόσον πόλεμον χρόνον, δσπον ἀνωγας.

"Ως ἄρα φωνήσας, ἐπὶ καρπῷ χείρα γέροντος

"Ἐλλαβε δεξιτερήν, μήπως δείσει ἐνὶ θυμῷ. 200

Oἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,

Κήρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε ἔχοντες.

Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εῦθε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου.

V. 174. *Ισασθαι*, the infinitive frequently expresses *design*, sometimes with and sometimes without *answ.* — V. 177. *τικεργμένα*, *jesting with feigned dread*. — V. 178. *λεξω* for *λέλεξω*. — V. 185. *τοσσῆμαρ* for *πόσας ἡμέρας*. — V. 189. *ώδε φέζων*, that is, *εἰ ωδε (οὐτως) φέζοις, ποιήσαις*. — V. 190. *εἴλμεθα* (*from Ελλω*), that is, *κλειμεθα*. — V. 193. *δαιντο*, seems to be syncopated for *δαινειτο*.

3) 93
31

3193
31

6
6
6
6
6
6
6
6

